

EURÓPSKY
OMBUDSMAN

VÝROČNÁ
SPRÁVA 2003

© Európsky ombudsman 2004

Všetky práva vyhradené.

Reprodukcia pre vzdelávacie a nekomerčné účely je povolená v prípade, ak sa uvedie zdroj.

Na fotografie, ak nie je uvedené inak, sa vzťahuje copyright Európskeho ombudsmana.

Úplný text správy je publikovaný na internetovej stránke:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/sk/default.htm>

Resumé

1 Úvod 17

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi 23

3 Rozhodnutia v nadväznosti
na vyšetrovanie 35

4 Vzťahy s inými inštitúciami
Európskej únie 209

5 Vzťahy s ombudsmanmi
a podobnými orgánmi 217

6 Styk s verejnosťou 227

Prílohy 261

RESUMÉ

ÚVOD

STÁŽNOSTI PREDLOŽENÉ
OMBUDSMANovi

ROZHODNUTIA V NADVÄZNOSTI
NA VYŠETROVANIE

ZŤAHY S INÝMI INŠTITÚCIAMI
EURÓPSKEJ ÚNIE

VZŤAHY S OMBUDSMANMI
A PODOBNÝMI ORGÁNMI

STYK S VEREJNOSŤOU

PRÍLOHY

EURÓPSKY OMBUDSMAN

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

Vážený pán

V Štrasburgu, 19. apríla 2004

Pat Cox
predseda
Európsky parlament
Rue Wiertz
B - 1047 Brusel

Vážený pán predseda,

V súlade s článkom 195 ods. 1 Zmluvy zakladajúcej Európske spoločenstvo a článkom 3 ods. 8 Rozhodnutia Európskeho parlamentu o predpisoch a všeobecných podmienkach pre výkon funkcie ombudsmana týmto predkladám svoju správu za rok 2003.

S úctou,

P. Nikiforos Diamandouros
Ombudsman Európskej únie

Resumé	9
<hr/>	
1 Úvod	17
<hr/>	
2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi	23
<hr/>	
2.1 PRÁVNÝ ZÁKLAD PRÁCE OMBUDSMANA	25
2.2 PÔSOBNOSŤ EURÓPSKEHO OMBUDSMANA	26
2.2.1 „Nesprávny úradný postup“	27
2.2.2 Európsky kódex riadnej správnej praxe	27
2.3 PRÍPUSTNOSŤ SŤAŽNOSTÍ	28
2.4 ODÔVODNENIA VYŠETROVANÍ	29
2.5 ANALÝZA SŤAŽNOSTÍ	30
2.6 RADY VO VECI KONTAKTOVANIA INÝCH ORGÁNOV A POSTÚPENIA SŤAŽNOSTÍ	30
2.7 VYŠETROVACIE PRÁVOMOCI OMBUDSMANA	31
2.7.1 Vypočúvanie svedkov	31
2.7.2 Prístup k dokumentom	31
2.8 VYŠETROVANIA OMBUDSMANA A ICH VÝSLEDKY	32
2.8.1 Vyšetovania nadväzujúce na sťažnosť	32
2.8.2 Priateľské riešenia a kompenzácie	32
2.8.3 Kritické poznámky, návrhy odporúčaní a osobitné správy	33
2.8.4 Vyšetovania z vlastného podnetu	33
2.8.5 Analýza vyšetovaní	34
3 Rozhodnutia v nadväznosti na vyšetovanie	35
<hr/>	
3.1 PRÍPADY V KTORÝCH NEBOL ZISTENÝ NESPRÁVNÝ ÚRADNÝ POSTUP	37
3.1.1 Európsky parlament	37
ÚDAJNÝ NEDOSTATOK ÚSTRETOVOSTI PRI VÝBEROVÝCH KONANIACH.....	37
3.1.2 Rada Európskej únie	39
PRÍSTUP K PROGRAMOM A ZÁPISNICIAM KONVENTU O BUDÚCNOSTI EURÓPY.....	39
3.1.3 Európska komisia	41
PROGRAM LIFE: ZAMIETNUTIE DOKONČENIA PLATBY PROJEKTU EURÓPSKOU KOMISIOU	41
ANULOVANIE OTÁZOK A ÚDAJNÁ NESCHOPNOSŤ ODPOVEDAŤ NA OZNÁMENIE O VÝBEROVOM KONANÍ	46

OBVINENIE Z JAZYKOVEJ DISKRIMINÁCIE.....	50
ŠTATÚT „PILIERA EÚ“ ADMINISTRATÍVY OSN V KOSOVE.....	52
NÁKLADY NA CESTOVNÉ A DIÉTY UCHÁDZAČOV O PRACOVNÉ MIESTA, KTORÍ SA ZÚČASTŇUJÚ NA VÝBEROVOM KONANÍ.....	54
OBVINENIE Z DISKRIMINÁCIE PRI URČOVANÍ PRACOVNÉHO ZARADENIA JADROVÉHO INŠPEKTORA	57
ZAMIETNUTIE OPAKOVANEJ ŽIADOSTI O PRÍSTUP VEREJNOSTI K DOKUMENTOM O POSTUPE PODĽA ČLÁNKU 226	59
ÚDAJNÁ NEPRIAMA DISKRIMINÁCIA NA ZÁKLADE VEKU V OTVORENOM KONKURZE.....	66
ZAMIETNUTIE UMOŽNENIA PRÍSTUPU K DOKUMENTOM POCHÁDZAJÚCIM OD ČLENSKÝCH ŠTÁTOV ZO STRANY EURÓPSKE KOMISIE	68
ZAOBCHÁDZANIE S PRIHLÁŠKOU NA POST NÁRODNÉHO EXPERTA V EURÓPSKEJ KOMISII.....	69
PRÍSTUP K VYHODNOTENÝM TESTOM VO VÝBEROVÝCH KONANIACH, KTORÉ ORGANIZOVALA EURÓPSKA KOMISIA	73
3.1.4 Európska centrálna banka	76
PRÍSTUP K FINANČNÝM VÝKAZOM O STAVE ZÁSOB A TOKOCH EURA.....	76
3.1.5 Európsky dvor audítorov	81
DVOR AUDÍTOROV NAPRAVÍ CHYBU PRI UPLATŇOVANÍ ZÁKONA O SPRÍSTUPNENÍ INFORMÁCIÍ.....	81
3.1.6 Konvent o budúcnosti Európy	83
PRÍSTUP K PROGRAMU A ZÁPISNICIAM KONVENTU O BUDÚCNOSTI EURÓPY.....	83
3.1.7 Európsky úrad boja proti podvodom	89
ÚDAJNÝ NESPRÁVNÝ POSTUP VYŠETROVANIA.....	89
3.1.8 Európska agentúra pre obnovu	93
KONZULTAČNÁ ČINNOSŤ PRE EURÓPSKU AGENTÚRU PRE OBNOVU.....	93
3.2 PRÍPADY VYRIEŠENÉ INŠTITÚCIOU	96
3.2.1 Európsky parlament	96
ÚDAJNÉ POCHYBENIE PRI UVÁDZANÍ DÔVODOV ODMIETNUTIA PONUKY PREKLADATELSKÝCH SLUŽIEB.....	96
PRÍSTUP K PÍSOBNÝM TESTOM VEREJNÝCH KONKURZOV	99
3.2.2 Európska komisia	101
ONESKORENÉ VYPĽATENIE GRANTU UDELENÉHO PROJEKTU SÚVISIACEHO S AIDS.....	101
VYPĽATENIE ZMLUVNEJ ČIASTKY.....	102
ÚDAJNÉ NEUSKUTOČNENIE ZÁVEREČNEJ PLATBY PRE VÝSKUMNÝ PROJEKT	104
3.2.3 Dvor audítorov	106
ÚDAJNÝ NEDOSTATOK INFORMÁCIÍ O VYLÚČENÍ Z VÝBEROVÉHO KONANIA DVORA AUDÍTOROV	106
3.2.4 Európska komisia a Európsky dvor audítorov	108
KOMISIA SÚHLASÍ SO ZÁVEREČNOU PLATBOU.....	108
3.3 PRIATEĽSKÉ RIEŠENIA SPROSTREDKOVANÉ OMBUDSMANOM	113
NEVYPĽATENIE GRANTU AJ NAPRIEK SLOVNÉMU UBEZPEČENIU	113
SÚHLAS KOMISIE SO ZAPĽATENÍM KOMPENZÁCIE BÝVALÉMU POMOCNÉMU PRACOVNÍKOVI.....	118
SÚHLAS KOMISIE S POSKYTNUTÍM INFORMÁCIE ŽURNALISTOVI PO NÁVRHU OMBUDSMANA NA PRIATEĽSKÉ RIEŠENIE SPORU	121
3.4 PRÍPADY OMBUDSMANA UZAVRETÉ KRITICKOU POZNÁMKOU	127
3.4.1 Európsky parlament	127
PORUŠENIE POVINNOSTI BYŤ ZDVORILÝ.....	127
3.4.2 Rada Európskej únie	132
PRÍSTUP K DOKUMENTOM.....	132
ZODPOVEDNOSŤ RADY VO VECI ZABEZPEČENIA DODRŽIAVANIA ZÁKLADNÝCH PRÁV ZO STRANY POLICAJNEJ MISIE EURÓPSKEJ ÚNIE V SARAJEVE.....	138

3.4.3 Európska komisia	141
NESPRÁVNE INFORMÁCIE O VEREJNEJ SÚŤAŽI	141
PROGRAM IST	147
ÚDAJNÁ NESCHOPNOSŤ ROZHODNÚŤ VO VECI SŤAŽNOSTI NA PORUŠENIE (PODLA ČLÁNKU 226 ES).....	148
DISKRIMINAČNÁ KLAUZULA V OZNÁMENÍ O VÝBEROVOM KONANÍ.....	151
NEDÔSLEDNÝ PRÍSTUP KOMISIE K VÝSKUMU O TULEŇOCH.....	155
ÚDAJNÉ NEPOSKYTNUTIE ODPOVEDÍ NA OTÁZKY O PODKLADOCH K VEREJNEJ SÚŤAŽI	161
3.4.4 Hospodársky a sociálny výbor	165
ÚDAJNÉ POSKYTNUTIE „NEPRAVDIVÝCH INFORMÁCIÍ“ ZO STRANY SŤAŽOVATEĽA POČAS PRIJÍMACIEHO KONANIA.....	165
3.4.5 Európsky úrad boja proti podvodom	169
NEPODLOŽENÉ OBVINENIA Z ÚPLATKÁRSTVA VOČI NOVINÁROVI	169
3.5 NÁVRHY ODPORÚČANÍ PRIJATÉ INŠTITÚCIOU	170
3.5.1 Rada Európskej únie	170
RADA UDEĽÍ ČIASTOČNÝ PRÍSTUP K VÝROČNEJ SPRÁVE SKUPINY PRE KÓDEX SPRÁVANIA.....	170
RADA UDEĽÍ PRÍSTUP K VYHODNOTENÝM TESTOM KANDIDÁTA	172
3.5.2 Európska komisia	177
KOMISIA MÁ PODPOROVAŤ DOBRÚ SPRÁVU V EURÓPSKÝCH ŠKOLÁCH	177
DISKRIMINÁCIA NA ZÁKLADE ŠTÁTNEJ PRÍSLUŠNOSTI ZO STRANY TELEKOMUNIKAČNEJ FIRMY A LEGISLATÍVY EÚ O SÚŤAŽI	183
3.6 PRÍPADY UZAVRETÉ PO OSOBITNEJ SPRÁVE	189
3.6.1 Európsky parlament	189
EURÓPSKY PARLAMENT SÚHLASÍ S UVEREJŇOVANÍM MIEN ÚSPEŠNÝCH UCHÁDZAČOV VÝBEROVÝCH KONANÍ.....	189
3.6.2 Rada Európskej únie	189
PRÍSTUP K DOKUMENTOM RADY, VRÁTANE STANOVÍSK PRÁVNEJ SLUŽBY.....	189
3.7 VYŠETROVANIE Z VLASTNÉHO PODNETU OMBUDSMANA	195
OPRÁVNÉ PROSTRIEDKY DOSTUPNÉ PRI VEREJNÝCH SÚŤAŽIACH	195
ELEKTRONICKÁ REGISTRÁCIA V PRIJÍMACOM KONANÍ - SŤAŽOVATEĽ Z PRÍSTUPUJÚCEJ KRAJINY	199
3.8 PODNET OD REGIONÁLNEHO OMBUDSMANA	201
LEGISLATÍVA SPOLOČENSTVA V OBLASTI REHABILITÁCIE OSÔB POSTIHNUTÝCH SKLERÓZOU MULTIPLEX.....	201
4 Vzťahy s inými inštitúciami európskej únie	203
4.1 EURÓPSKY PARLAMENT	205
4.2 EURÓPSKA KOMISIA	207
4.3 KONVENT O BUDÚCNOSTI EURÓPY	208
4.4 SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV	209
4.5 DVOR PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV	209
4.6 DVOR AUDÍTOROV	209
4.7 EURÓPSKA INVESTIČNÁ BANKA	210
4.8 ÚRAD PRE ÚRADNÉ PUBLIKÁCIE EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV	210

5	Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi	211
5.1	VZŤAHY S NÁRODNÝMI, REGIONÁLNYMI A MIESTNYMI OMBUDSMANMI EÚ	213
5.2	SIEŤ SPOLUPRÁCE	217
5.3	VZŤAHY S NÁRODNÝMI OMBUDSMANMI V PRISTUPUJÚCICH ŠTÁTOCH	219
6	Styk s verejnosťou	221
6.1	NAJDÔLEŽITEJŠIE UDALOSTI ROKA	223
6.2	KONFERENCIE A SCHÔDZE	228
6.3	ĎALŠIE PODUJATIA	244
6.4	VZŤAHY S MÉDIAMI	246
6.5	KOMUNIKÁCIA ONLINE	252
7	Prílohy	255
A	ŠTATISTIKY O PRÁCI EURÓPSKEHO OMBUDSMANA V ROKU 2003	257
B	ROZPOČET OMBUDSMANA	265
C	PERSONÁL	267
D	REJSTRÍKY ROZHODNUTÍ	270
E	VOĽBA EURÓPSKEHO OMBUDSMANA	275

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti na vyšetovanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

Deviata výročná správa Európskeho ombudsmana poskytuje Európskemu parlamentu informácie o činnosti ombudsmana v roku 2003.

Je to prvá výročná správa prezentovaná P. Nikiforosom Diamandourousom, zvoleným Európskym parlamentom za ombudsmana 15. januára 2003 po oznámení Jacoba Södermana, ktorý bol prvou osobou vo funkcii Európskeho ombudsmana, o svojom rozhodnutí odísť z funkcie. Pán Diamandourous nastúpil do úradu 1. apríla 2003, preto sa táto správa vzťahuje na prácu pána Södermana od 1. januára do 31. marca a na prácu pána Diamandourousa od 1. apríla do konca roka 2003.

ŠTRUKTÚRA SPRÁVY

Správa pozostáva zo šiestich kapitol a piatich príloh. Kapitola 1 je venovaná osobnému predslovu ombudsmana, v ktorom ombudsman oceňuje prácu svojho predchodcu, hodnotí hlavné činnosti a dosiahnuté výsledky v roku 2003 a vysvetľuje svoje zámery.

Kapitola 2 opisuje postup ombudsmana pri analýze a vedení vyšetrovania v prípade sťažností a poskytuje prehľad sťažností vybavených v roku 2003.

Kapitolu 3, hlavnú časť správy, tvorí výber rozhodnutí ombudsmana urobených na základe vyšetrovania. Kapitola pozostáva prevažne z rozhodnutí o sťažnostiach usporiadaných najprv podľa druhu rozsudku alebo výsledku a potom podľa dotknutej inštitúcie alebo orgánu. Rozhodnutia vyšetrovaniu z vlastného podnetu a otázky od ombudsmanov v členských štátoch sú uvedené oddelene.

Kapitola 4 sa dotýka vzťahov s inými inštitúciami Európskej únie, ako aj účasti ombudsmana ako pozorovateľa na Konvente o budúcnosti Európy.

Kapitola 5 sa zaoberá vzťahmi Európskeho ombudsmana so spoločenstvom národných, regionálnych a miestnych ombudsmanov v Európe tak v súčasných, ako aj v budúcich členských štátoch.

Kapitola 6 pojednáva o činnostiach v oblasti informovania a komunikácie s verejnosťou. Kapitola je rozčlenená do piatich častí, ktoré sa zaoberajú hlavnými udalosťami roka, konferenciami a stretnutiami v súčasných a budúcich členských štátoch, ako aj inými podujatiami, akými sú prednášky pre skupiny návštevníkov, vzťahy s médiami a oznámenia online.

Príloha A obsahuje štatistiky o práci Európskeho ombudsmana v roku 2003. Prílohy B a C ponúkajú postupne detaily o rozpočte a zamestnancoch úradu ombudsmana. Príloha D obsahuje register rozhodnutí obsiahnutých v 3. kapitole podľa čísla prípadu, témy a druhu nesprávneho úradného postupu

Príloha E obsahuje informácie týkajúce sa postupu pri voľbe ombudsmana.

ZHRNUTIE

Poslanie Európskeho ombudsmana

Úrad Európskeho ombudsmana bol zriadený Maastrichtskou zmluvou ako súčasť občianstva Európskej únie. Ombudsman vyšetruje sťažnosti týkajúce sa nesprávneho úradného postupu inštitúcií alebo orgánov spoločenstva s výnimkou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa pri výkone

ich súdnych funkcií. So súhlasom Európskeho parlamentu definoval ombudsman „nesprávny úradný postup“ s ohľadom na ľudské práva, právny štát a zásady dobrej správy.

Ombudsman tiež reaguje na sťažnosti jednotlivcov, spoločností a združení, pričom zahajuje vyšetrovania z vlastného podnetu a posilňuje právne vedomie občanov informovaním o ich právach a o uplatňovaní týchto práv.

Sťažnosti a vyšetrovania v roku 2003

Celkovo bolo v roku 2003 podaných 2463 sťažností, čo predstavuje 10 % zvýšenie v porovnaní s predchádzajúcim rokom najmä vďaka zvýšenému úsiliu v oblasti oboznamovania občanov s ich právami. Takmer polovica sťažností bola ombudsmanovi zaslaná v elektronickej forme, e-mailom alebo použitím formulára sťažnosti dostupného na internetovej stránke ombudsmana.

Asi v 70% prípadov bol ombudsman schopný poskytnúť sťažovateľovi pomoc tým, že začal vyšetrovanie prípadu alebo prípad postúpil kompetentnému orgánu, alebo poskytol radu na koho sa treba obrátiť, aby bol problém rýchlo a efektívne vyriešený.

Počas celého roka bolo začatých 253 nových vyšetrovaní. Ombudsman sa tiež zaoberal veľkým počtom žiadostí o poskytnutie informácií, z ktorých 2538 bolo zaslaných elektronicou poštou.

Výsledky ombudsmanovho vyšetrovania

Ombudsman po skončení vyšetrovania vydal rozhodnutia uzavierajúca 180 prípadov sťažností. Kapitola 3 výročnej správy obsahuje výber týchto rozhodnutí, ktorý dokladá rozsah vyšetrovania čo do ich témy, druhu rozsudku a dotknutých inštitúcií a orgánov. Z praktických dôvodov sú súčasťou správy len tie rozhodnutia, ktoré obsahujú nové právne zistenia, nové okolnosti týkajúce sa právomoci alebo konania ombudsmana, alebo sú všeobecne významné a zaujímavé. Všetky rozhodnutia ombudsmana s výnimkou niekoľkých dôverných prípadov, pri ktorých nie je možné zabezpečiť dostatočnú úroveň anonymity, sú uverejnené na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v jazyku sťažovateľa a v anglickom jazyku.

Prípady bez nesprávneho úradného postupu

V 87 prípadoch ombudsman nezistil svojim šetrením nesprávny úradný postup. Takéto zistenie nie je vždy v neprospech sťažovateľa, ktorý aspoň obdrží od príslušnej inštitúcie alebo orgánu plné vysvetlenie svojho konania. Napríklad:

Sťažovateľ, ktorý požiadal Radu o umožnenie prístupu k dokumentom Európskeho konventu, akceptoval vysvetlenie Rady, že Rada nie je držiteľom príslušných dokumentov. Sťažovateľ rovnako pokladal za prospešné, že Rada objasnila svoje inštitucionálne vzťahy s konventom. Sťažovateľ ďalej prispel k tomu, že programy a zázpisnice prezídia Európskeho konventu boli uverejnené na internetovej stránke konventu hneď potom, ako Konvent ukončil svoju prácu (1795/2002/IJH).

- Dvor audítorov pripustil, že žiadosť sťažovateľa o poskytnutie dokumentov nebola posúdená v súlade s predpismi o prístupe k dokumentom. Dvor audítorov sa rozhodol sťažovateľa požiadať, aby podrobne uviedol, o aké informácie má záujem a vybavil žiadosť v súlade s predpismi (1117/2003GG).
- Sťažovateľ upozornil Európsky úrad boja proti podvodom (OLAF) na údajné nezrovnalosti v projekte financovanom EÚ. OLAF vykonal vyšetrovanie, ale jeho výsledky neoznámil sťažovateľovi, ktorý potom podal sťažnosť ombudsmanovi. Výsledky vyšetrovania oznámil OLAF sťažovateľovi počas vyšetrovania ombudsmanom (1625/2002/IJH).

Prípady vyriešené inštitúciou

V 48 prípadoch sa vyšetrovanie ombudsmana skončilo tak, že dotknutá inštitúcia alebo orgán vyriešili prípad k plnej spokojnosti sťažovateľa. Napríklad:

- Na základe sťažnosti podanej ombudsmanovi v mene Štokholmskej univerzity uskutočnila Komisia poslednú dlžnú platbu za výskumný projekt, ospravedlnila sa za spôsobené omeškanie

a súhlasila so zaplatením úrokov z omeškania. Komisia tiež uistila ombudsmana, že finančné konanie, v rámci ktorého nastalo omeškanie platby, už prebieha uspokojivo. (1173/2003/(TN)IJH).

- Po intervencii ombudsmana v tomto prípade bolo subdodávateľovi za jeho služby zaplatené. Komisia vysvetlila, že nemohla zaplatiť hlavnému dodávateľovi projektu kvôli problémom súvisiacich so záverečnou správou, ktorú predložil hlavný dodávateľ. Hneď potom, ako hlavný dodávateľ predložil opravenú záverečnú správu, vykonala Komisia poslednú platbu. Hlavný dodávateľ potom zaplatil subdodávateľovi, ktorý sa poďakoval ombudsmanovi za jeho pomoc (1960/2002/JMA).

Priateľské riešenia

Ombudsman na rozdiel od súdu môže využiť možnosť mediácie, ktorá môže vyústiť do rozhodnutia prijateľného pre obidve strany. Ak Európsky ombudsman odhalil prípad nesprávneho úradného postupu, hľadá možnosť priateľského riešenia, pokiaľ to situácia umožňuje. Rozhodnutie môže obsahovať návrh, aby príslušný orgán ponúkol sťažovateľovi kompenzáciu bez toho, aby musela uznať svoju zodpovednosť alebo vznikol precedens.

V priebehu roka 2003 boli štyri prípady vybavené priateľským riešením a sedem návrhov priateľského riešenia sťažnosti bolo na konci roka ešte v štádiu skúmania. Toto zahŕňalo:

- Prípad, v ktorom Komisia súhlasila so zaplatením dodatočného odškodného sťažovateľke cestou milosti vzhľadom na osobitnú povahu prípadu, aj keď sa domnieva, že z právneho hľadiska to nie je povinná urobiť. Sťažovateľka bola zamestnankyňou inštitúcie a uviedla, že Komisia jej nezaplatila celú sumu osobného príplatku sekretárkam, na ktorý mala nárok (1166/2002/(SM)IJH).
- Prípad, v ktorom Komisia súhlasila s prehodnotením svojho rozhodnutia žiadať o úhradu sumy presahujúcej 37 000 eur z grantu udelenému nemeckému združeniu. Komisia vyjadrila svoju ochotu, v kontexte záverečného mimosúdneho urovnania prípadu, zrušiť svoju požiadavku, ak je možné preukázať, že finančné prostriedky boli použité úplne v prospech konečných užívateľov projektu. Združenie trvalo na svojom stanovisku, že z jeho strany nedošlo k porušeniu zmluvy, ale súhlasilo s priateľským riešením jeho sťažnosti (0548/2002/GG).

Kritické poznámky

Ak nie je možné dosiahnuť priateľské zmierenie, ombudsman uzavrie prípad kritickou poznámkou alebo predloží návrh odporúčania. Kritická poznámka sa používa v prípade, ak nesprávny úradný postup nemá všeobecné dôsledky, príslušný orgán nie je schopný ich odstrániť a následný zásah ombudsmana nie je nevyhnutný. Počas roka bolo urobených dvadsať kritických poznámok. Napríklad:

- Európsky úrad boja proti podvodom (OLAF) uverejnil tlačovú správu obsahujúcu obvinenia z úplatkárstva, ktoré naznačovali súvislosť s istým novinárom. Novinár podal sťažnosť ombudsmanovi, ktorý zaujal stanovisko, že konanie Úradu pre boj proti podvodom bolo neprimerané, keďže vznesené obvinenia neboli potvrdené dostatočnými faktami, ktoré by boli k dispozícii verejnosti. Ombudsman nakoniec usúdil, že kritická poznámka by mohla pre sťažovateľa predstavovať primerané odškodnenie (1840/2002/GG).
- Zmluva medzi sťažovateľom a Policajnou misiou Európskej únie v Sarajeve bola zrušená kvôli údajnému porušeniu pracovných povinností sťažovateľom. Ombudsman zaujal stanovisko, že bolo zodpovednosťou Rady zabezpečiť, aby v činnosti misie boli rešpektované zásady právneho štátu a základné práva. Došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa, pretože mu nebolo umožnené vyjadriť sa k údajným skutočnostiam jeho prípadu. Keďže zmluva bola ukončená pred viac ako rokom, nebolo vhodné navrhnúť priateľské riešenie, preto ombudsman uzavrel prípad kritickou poznámkou (1200/2003/OV).
- Ombudsman kritizoval Európsky parlament pre porušenie povinnosti ústretovosti vo vzťahu k verejnosti. Kritika sa týkala e-mailu, v ktorom bola odpoveď na otázky súvisiace s vyhlasovaním

verejných súťaží. Sťažovateľ uviedol, že e-mail bol napísaný neprímeraným spôsobom a vytvoril dojem arogantného správania sa (1565/2002/GG).

Návrhy odporúčaní

V prípadoch zistenia nesprávneho úradného postupu so všeobecnými následkami, alebo ak ešte existuje možnosť odstránenia nesprávneho úradného postupu inštitúciou, vypracuje ombudsman návrh odporúčania. Do troch mesiacov je dotknutá inštitúcia alebo orgán povinná zaslať ombudsmanovi podrobné stanovisko.

V roku 2003 bolo urobených deväť nových návrhov odporúčaní. Hoci na konci roka ešte neboli známe výsledky štyroch návrhov odporúčaní, príslušné orgány akceptovali tri návrhy odporúčaní, ako aj ďalšie dva návrhy odporúčaní, ktoré urobené v roku 2002. Napríklad:

Sťažovateľka neuspela v písomnom teste výberového konania organizovaného Radou. Potom ako jej Rada odmietla umožniť prístup k vyhodnotenému testu, obrátila sa na ombudsmana. Po preskúmaní prípadu vypracoval ombudsman návrh odporúčania v prospech umožnenia prístupu k dokumentu, s ktorým Rada súhlasila. Konanie Rady bolo v súlade s konaním Komisie a Európskeho parlamentu, ktoré v rokoch 1999 a 2000 súhlasili, že účastníkom výberových konaní umožnia prístup k vyhodnoteným testom (2097/2002/GG).

Vyšetrovania z vlastného podnetu

V priebehu roka boli úspešne ukončené dve vyšetrovania z vlastného podnetu:

- Európsky úrad pre výber zamestnancov zmenil svoje rozhodnutie o vylúčení cyperského občana z účasti na výberovom konaní v dôsledku technických problémov elektronického registračného systému. Ombudsman otvoril prípad ako vyšetrovanie z vlastného podnetu, pretože sťažovateľ nebol občanom EÚ, ani nemal trvalý pobyt na území EÚ (OI/4/2003/ADB).
- Komisia súhlasila s prijatím nového postupu, aby bolo možné rýchlo informovať neúspešných účastníkov verejných súťaží o výsledkoch a stanoviť primeranú lehotu pred podpísaním zmluvy. Účastníci verejných súťaží tak majú čas, aby sa informovali o dôvodoch rozhodnutia a podnikli právne kroky k jeho spochybneniu. Nové konanie je vysvetlené v oznámení Komisie z 3. júla 2003. Ombudsman bol toho názoru, že nové konanie je v súlade s precedenčným právom Súdneho dvora a navrhol, aby Komisia systematicky informovala neúspešných účastníkov verejných súťaží o ich práve spochybníť rozhodnutie o pridelení verejnej zákazky. (OI/2/2002/IJH).

V roku 2003 bolo otvorených päť vyšetrovaní z vlastného podnetu, pričom na konci roka neboli ešte štyri vyšetrovania skončené. Dve vyšetrovania sú založené na sťažnostiach, ktoré naznačujú možnosť systémového problému. Prvé vyšetrovanie sa týka vnútorného postupu pri riešení sporov, ktorý je k dispozícii národným expertom asistujúcim Komisii. Druhé sa týka činnosti Komisie v súvislosti s podporovaním dobrej správy Európskych škôl.

Tretie vyšetrovanie z vlastného podnetu sa týkalo možného systémového problému súvisiaceho s integráciou osôb s postihnutím, najmä s ohľadom na Komisiou uplatňované opatrenia na zabezpečenie toho, aby osoby s postihnutím neboli diskriminované v ich vzťahoch s inštitúciou.

Vzťahy s ostatnými inštitúciami a orgánmi Európskej únie

V snahe dosiahnuť pozitívne výsledky udržiava ombudsman konštruktívne pracovné vzťahy s inštitúciami a orgánmi EÚ. V roku 2003 sa ombudsman stretol s poslancami a úradníkmi ôsmich inštitúcií, vrátane predsedov Parlamentu, Súdneho dvora, Európskej investičnej banky a Dvora audítorov, Kolégia komisárov a generálnych riaditeľov Komisie. Počas týchto stretnutí ombudsman zdôraznil, že súčasťou jeho práce je mediácia, a že priateľské riešenia sú kladným výsledkom tak pre sťažovateľa, ako aj pre príslušnú inštitúciu alebo orgán.

Aktívna spolupráca inštitúcií a orgánov je tiež základom pre zabezpečenie toho, aby každý, kto by mohol mať dôvod sťažovať sa ombudsmanovi, získal informácie o svojom práve tak urobiť

a o spôsobe ako tohto práva využiť. Komisia súhlasila s návrhom ombudsmana, aby rozšírila poskytovanie takýchto informácií pre žiadateľov a prijímateľov grantov a dotácií, začínajúc s poskytnutím informácií obsiahnutých v nedávnom oznámení Komisie.¹

Ombudsman má blízke a aktívne pracovné vzťahy s Petičným výborom Európskeho parlamentu, súčasťou týchto vzťahov je proces vzájomnej výmeny prípadov, ak je to vhodné. Ombudsman tiež často poskytuje sťažovateľom rady o možnosti predložiť petíciu Európskemu parlamentu, najmä ak má sťažovateľ v úmysle zmeniť právo alebo politiku EÚ.

Ombudsman sa aktívne podieľal na práci Konventu o budúcnosti Európy s cieľom zabezpečiť, aby občianske práva boli stredobodom návrhu Zmluvy zakladajúcej Ústavu pre Európu. Počas svojho funkčného obdobia pán Söderman úspešne presadil zahrnutie Charty základných práv do návrhu Ústavnej zmluvy a on i pán Diamandouros trvali na presnom vymedzení úlohy ombudsmanov a iných mimosúdnych opravných prostriedkov. Hoci sa nepodarilo tento druhý cieľ v roku 2003 uskutočniť, ombudsman ho bude naďalej považovať za prioritnú otázku a bude trvať na tom, aby sa stal súčasťou záverečného textu ústavy.

Spolupráca s ombudsmanmi v rámci Európy

Európsky ombudsman spolupracuje s rozsiahlou sieťou ombudsmanov a obdobných telies v Európe. Sieť tvorí v súčasnosti 90 úradov v 30 krajinách, zahŕňajúc úrady na národnej a regionálnej úrovni v rámci Európskej únie a na národnej úrovni v krajinách uchádzajúcich sa o členstvo v EÚ, v Nórsku a na Islande.

V rámci siete sa spolupráca týka tak vybavovania sťažností, ako aj poskytovania informácií občanom. Veľa sťažovateľov sa obracia na Európskeho ombudsmana v prípade, ak majú problémy s národnými, regionálnymi alebo miestnymi úradmi. Napriek tomu, že tieto sťažnosti sú mimo pôsobnosť Európskeho ombudsmana, v mnohých prípadoch môže poskytnúť účinnú pomoc ombudsman v príslušnom štáte. Ak je to možné, Európsky ombudsman postúpi prípady priamo národným a regionálnym ombudsmanom, alebo poskytne sťažovateľovi vhodnú radu. Ombudsmani v rámci siete rovnako prispievajú k informovaniu občanov o ich právach vyplývajúcich z práva Európskej únie a o výkone a obrane týchto práv.

V roku 2003 sa spolupráca zintenzívnila vďaka stretnutiam s národnými a regionálnymi ombudsmanmi z členských štátov a s národnými ombudsmanmi z kandidátskych krajín. Európsky ombudsman a grécky ombudsman spoločne zorganizovali v apríli v Aténach štvrtý seminár národných ombudsmanov a podobných orgánov v členských štátoch EÚ na tému „Ombudsmani a ochrana práv v Európskej únii“. Európsky parlament reprezentoval predseda Petičného výboru, pán Vitaliano Gemelli. Štvrté stretnutie regionálnych ombudsmanov a podobných orgánov v EÚ, na ktorom mal zastúpenie úrad Európskeho ombudsmana, sa konal v apríli vo Valencii pod patronátom Sindic de Greuges de Valencia (regionálny ombudsman). Diskutovalo sa o témach ako budúcnosť Európy, prisťahovalecká a azylová politika a ochrana životného prostredia. Európsky ombudsman sa spolu s národnými ombudsmanmi z kandidátskych krajín zúčastnil konferencie organizovanej poľským ombudsmanom, Andrzejom Zollom, v máji vo Varšave. Stretnutie bolo nazvané „Ombudsman a právo Európskej únie“.

Sieť Európskeho ombudsmana tiež tvoria styční úradníci menovaní v každom úrade národného ombudsmana, ktorí sú prvou kontaktnou osobou pre ostatných účastníkov siete. V decembri 2003 sa konalo stretnutie styčných úradníkov v Štrasburgu na tému „Európske informácie, rady a spravodlivosť pre všetkých“. Bolo to prvé takéto stretnutie vrátane styčných úradníkov z desiatich krajín, ktoré sa pripoja k Európskej únii v roku 2004.

V období medzi stretnutiami funguje sieť na základe troch iniciatív Európskeho ombudsmana v oblasti komunikácie s verejnosťou: Európski ombudsmani - informačný bulletin, publikácia

¹ Oznámenie týkajúce sa návrhu základných zákonov pre granty, ktoré sú v súčasnosti poskytované v súlade s administratívnou autonómiou Komisie alebo s výsadami inštitúcií (COM (2003) 274 záverečné znenie).

uverejňovaná dvakrát ročne v spolupráci s Európskym regiónom v rámci Medzinárodného inštitútu ombudsmana; Denné správy ombudsmana, elektronická informačná služba vytvorená Európskym ombudsmanom a interaktívna Konferencia na internete.

Styk s občanmi

Kľúčovú časť práce ombudsmana tvorí oslovovanie občanov za účelom informovať ich o ich právach, vrátane práva sťažovať si k Európskemu ombudsmanovi. Koncom mája 2003 oznámil ombudsman svoj zámer navštíviť všetkých desať kandidátskych krajín pred 1. májom 2004, dátumom rozšírenia, a čo najviac členských štátov. Do konca roka 2003 navštívil ombudsman 11 zo súčasných a päť z budúcich členských štátov, pričom sa stretol s vysokými vládnymi úradníkmi a predstavil svoju prácu mimovládny organizáciám, obchodným komorám, študentom vysokých škôl, novinárom a iným občanom, ktorí prejavili záujem. Spolupráca úradov národných ombudsmanov, ako aj zastúpení Európskeho parlamentu a Európskej komisie v príslušných krajinách významne prispela k úspešnosti návštev ombudsmana.

Ombudsman a zamestnanci jeho úradu sa tiež zúčastnili celkovo 80 konferencií, stretnutí a skupín v rámci celej EÚ v priebehu roka 2003, na ktoré boli pozvaní regionálnymi úradmi, záujmovými skupinami, Európskymi inštitúciami, univerzitami a mimovládnymi organizáciami. Tieto stretnutia umožnili ombudsmanovi predstaviť svoju prácu potenciálnym sťažovateľom a tiež občanom, ktorí prejavili záujem.

Informačné materiály o práci Európskeho ombudsmana boli rozširované počas celého roka, najmä počas Dní otvorených dverí organizovaných Európskym parlamentom v máji. Informácie boli rovnako k dispozícii na internetovej stránke ombudsmana, kde boli pravidelne uverejňované rozhodnutia, tlačové správy, štatistiky a detaily činnosti ombudsmana v oblasti komunikácie s verejnosťou.

Ombudsman tiež pokračoval v rozvíjaní konštruktívnych pracovných vzťahov s médiami prostredníctvom organizovania šiestich tlačových stretnutí a ôsmich tlačových konferencií s cieľom objasniť a predstaviť svoju prácu. Celkovo poskytol ombudsman rozhovory 45 novinárom v Štrasburgu a Bruseli, ako aj v rámci oficiálnych návštev členských štátov a prístupujúcich štátov. Tlačové správy boli uverejňované v priemere každých sedem pracovných dní s úmyslom upriamiť pozornosť na rozhodnutia ombudsmana a na jeho činnosť v oblasti komunikácie s verejnosťou. Žiadosti novinárov o poskytnutie informácií o práci ombudsmana boli vybavované obratom počas celého roka.

Vnútorý rozvoj

V priebehu roka sa ombudsman intenzívne pripravoval na rozšírenie tak, aby bol od 1. mája 2004 schopný efektívne slúžiť občanom 25 členských štátov v 21 úradných jazykoch uvedených v Zmluve.

Viacročný plán rozpočtu, ktorý bol prijatý v roku 2002, počíta s postupným vytvorením nových pracovných miest súvisiacich s rozšírením v rokoch 2003 - 2005. Počet pracovných miest v organizačnej štruktúre ombudsmana stúpol z 27 v roku 2002 na 31 v roku 2003, pričom rozpočet na rok 2004, ktorý schválili rozpočtové orgány v decembri 2003, predpokladá nárast na 38.

Z tohto dôvodu začalo prehodnocovanie štruktúry úradu a rozdelenia ľudských zdrojov v úrade počas roka. Ombudsman sa tiež rozhodol výrazne zvýšiť kvalitu infraštruktúry informačných technológií a databázy sťažností. Cieľom týchto iniciatív bolo umožniť úradu reagovať na predpokladané zvýšenie počtu sťažností a zvýšiť kvalitu a efektívnosť služieb občanom.

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti
na vyšetrovanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami
Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi
a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

Rok 2003 bol pre úrad Európskeho ombudsmana vzrušujúcim rokom. Počet prijatých sťažností významne narástol. Jedným z dôvodov bolo aj zvýšenie informovanosti občanov o ich právach. Zintenzívnili sme spoluprácu medzi ombudsmanmi v celej Európe a tým sme občanom umožnili, aby mohli jednoduchšie nájsť riešenie ich problémov. Otvorili sme aj konečnú fázu prípravy na rozšírenie Európskej únie. Ombudsman sa aktívne zúčastnil Konventu o budúcnosti Európy a s cieľom zabezpečiť, aby sa práva občanov stali významnou súčasťou Návrhu ústavy pre Európu.

Nezabúdajme ani na skutočnosť, že v apríli 2003 sa po odchode Jacoba Södermana, prvého Európskeho ombudsmana, zmenilo vedenie inštitúcie. Na tomto mieste by som mu chcel v mene európskych občanov vyjadriť úctu za jeho mnohé zásluhy. Jeho najvýznamnejším činom bolo ustanovenie úradu Európskeho ombudsmana a jeho rýchly rozvoj. Pod prezieravým vedením pána Jacoba Södermana sa z neho stala efektívna a rešpektovaná inštitúcia, ktorá dokáže systematicky a úspešne podporovať otvorenosť, zodpovednosť a správny úradný postup. Počas sedem a pol roka vo funkcii ombudsmana pomohol Jacob Söderman vyše 11 000 občanom. Sťažnosti vybavoval buď priamo alebo poradil občanom, na koho sa majú obrátiť. Jeho odporúčania, správy a komentáre adresované inštitúciám Európskej únie viedli k dôležitým reformám, ktoré významne zlepšili kvalitu služieb, poskytovaných občanom. Budem sa aj naďalej snažiť udržať vysokú kvalitu, ktorá sa očakáva od jeho nástupcu.

Moje priority vo funkcii európskeho ombudsmana

Keď som v novembri 2002 predstúpil ako kandidát pred petičný výbor Európskeho parlamentu, určil som hlavné ciele, ktorým by som v prípade zvolenia venoval úsilie. Od nástupu do úradu v apríli 2003 som z týchto myšlienok vypracoval program činností: Pozostáva z 3 hlavných cieľov.

Zvýšenie efektivity úradu ombudsmana

Prvým cieľom každého úradu ombudsmana musí byť zabezpečenie toho, aby všetci občania, ktorí sa naň obrátia, dostali pomoc alebo radu včas a korektným spôsobom. Počet ľudí, ktorí sa obrátili so sťažnosťou na Európskeho ombudsmana sa v roku 2003 zvýšil o 10%. Sťažovateľom sme dokázali pomôcť takmer v 70%. Otvorili sme prešetrovanie, postúpili prípad kompetentným orgánom alebo sme im poradili, na koho sa obrátiť v snahe o rýchle a efektívne riešenie ich problému.

Takéto výsledky je možné dosiahnuť len v prípade, ak ombudsman udržuje konštruktívne pracovné vzťahy s inštitúciami a orgánmi, ktoré sú predmetom sťažností. V roku 2003 inštitúcie EÚ aj naďalej demonštrovali dobrú vôľu. Sťažnosti, na ktoré ich upozornil ombudsman sa snažili vyriešiť tak, že samé navrhli riešenia alebo prijali a vykonali odporúčania ombudsmana. V priebehu roka som sa stretol s poslancami a úradníkmi iných inštitúcií, vrátane Kolégia komisárov, predsedov Parlamentu, Súdneho dvora a Dvora audítorov, ako aj generálnymi riaditeľmi Komisie. Oboznámil som ich s mojimi prioritami a v niektorých prípadoch som ich upozornil na oblasti, ktoré potrebujú zlepšenie.

Som presvedčený, že tieto stretnutia prispeli k zvýšeniu porozumenia dvojakej úlohy ombudsmana ako nestranného, externého prostriedku na kontrolu správy a zároveň aj sprostredkovateľa pri riešení sporov. Pri stretnutiach s predstaviteľmi orgánov a inštitúcií sme zdôrazňovali úlohu sprostredkovateľa a úžitok, ktorý môžu získať systematickejšou spoluprácou s ombudsmanom. Verím, že inštitúcie si začínajú čoraz viac uvedomovať, že priateľské riešenie predložených sťažností má dvojaký účinok: úspešne odvráti možnosť budúcich sťažností týkajúcich sa rovnakej problematiky a zároveň umožňuje inštitúciám monitorovať schopnosti správnej reakcie na prípady nesprávneho úradného postupu v ich radoch. Rada túto skutočnosť v roku 2003 jasne demonštrovala, keď po mojom odporúčaní zlepšila transparentnosť výberových konaní.

So zreteľom na rozšírenie Európskej únie a na povinnosť ombudsmana efektívne slúžiť občanom sme sa v roku 2003 intenzívne pripravovali na posilnenie štruktúry úradu a jeho ľudských zdrojov. Tieto zmeny umožnia úradu ombudsmana, aby po 1. máji 2004 dokázal lepšie čeliť úlohám spojeným s poskytovaním služieb 25 členským štátom v 21 jazykoch. S radosťou môžeme skonštatovať, že ku koncu roka 2003 úrad prijal alebo vykonal konkrétne opatrenia s cieľom prijať do zamestnania všetkých právnych referentov, administratívnych pracovníkov a stážistov, ktorých bude potrebovať pri plnení veľkého množstva nových úloh. Ombudsman rovnako zabezpečil aj aktualizáciu informačných technológií a databázových systémov, aby mohol úrad reagovať na očakávaný zvýšený záujem o jeho služby.

Podporovanie právneho štátu, riadnej správy a dodržiavania ľudských práv

Európsky ombudsman zohráva dôležitú úlohu pri posilňovaní demokratického života Únie. V snahe o tento cieľ bude musieť Európsky ombudsman rozšíriť okruh svojej činnosti z oblastí právneho štátu a riadnej správy, ktoré sú tradične považované za kľúčové okruhy činnosti ombudsmana, a venovať viac pozornosti ochrane ľudských práv. Nové rozloženie priorit činnosti ombudsmana bude v súlade so súčasnými medzinárodnými trendmi, okrem iného aj s výslovným začlenením témy ľudských práv do pôsobnosti ombudsmana vo Fínsku (1999) a Nórsku (2003) a jeho uvedením v nedávnom kľúčovom prejave predsedu Medzinárodného inštitútu ombudsmanov. Bude predstavovať aj uznanie nových očakávaní a výziev, ktoré vzniknú po doteraz najväčšom a najambicióznejšom rozšírení únie. Pri riešení týchto úloh môže ombudsman vychádzať z dvojakej stratégie: môže reagovať na prijaté sťažnosti, ale môže aj využiť svoje právomoci a proaktívne otvárať prešetrovania z vlastného podnetu. Možnosť otvorenia takýchto prešetrovaní je veľmi užitočná, pretože prostredníctvom jej využitia je možné riešiť systematické problémy, ktoré odhalí séria sťažností, týkajúca sa jedného problému. Na jeseň v roku 2003 som otvoril tri prešetrovania tohto druhu, vrátane jedného, ktoré sa týkalo integrácie hendikepovaných ľudí v Európskej komisii. Ombudsmanova proaktívna úloha však zachádza ďalej. Povinnosťou ombudsmana je využiť všetky prostriedky, ktoré má k dispozícii, aby informoval občanov o ich právach a o dostupných prostriedkoch na zabezpečenie ich rešpektovania. Toto je kľúčom k posilneniu postavenia občanov EÚ, ktorých práva sa aj v praxi stanú realitou. Počas návštev v členských štátoch a prístupujúcich krajinách v roku 2003 využíval Európsky ombudsman na informovanie občanov o právach a ich vymožitelnosti verejné prednášky, rozhovory v médiách a informačné materiály.

Ombudsman sa aj proaktívne usiloval, aby sa významnou témou Konventu o budúcnosti Európy stali občania. Pán Söderman sa úspešne zasadil za začlenenie Charty základných práv do Návrhu ústavnej zmluvy a rovnako ako ja presadzoval výslovné uznanie úlohy ombudsmanov a ďalších mimosúdnych opravných prostriedkov v texte. Hoci sa nám tento cieľ nepodarilo dosiahnuť počas roka 2003, budem túto úlohu aj naďalej považovať za prioritu a naďalej sa budem snažiť, aby sa v konečnom texte ústavy nachádzal.

Štátni a regionálni ombudsmani predstavujú efektívny prostriedok pre občanov, ktorých práva sú porušované. Zohrávajú preto dôležitú úlohu pri zabezpečovaní rešpektovania práva únie vo verejnej správe ich krajín. Pri uskutočňovaní tohto cieľa je mimoriadne dôležitá úzka spolupráca medzi Európskym ombudsmanom a ombudsmanmi členských štátov. V roku 2003 sa táto spolupráca výrazne posilnila. V apríli sa ombudsmani z celej Európskej únie stretli v Aténach na národnej úrovni a vo Valencii na regionálnej úrovni. V máji sa ombudsmani z kandidátskych krajín stretli na podobnom stretnutí vo Varšave. Bola to posledná schôdzka národných ombudsmanov pred rozšírením Únie. V decembri 2003 sa styční úradníci z 26 národných úradov ombudsmana stretli na schôdzi v Štrasburgu. Všetky štyri schôdze prispeli k zlepšeniu vedomostí o práve Únie medzi účastníkmi a umožnili kolegom výmenu skúseností a najlepších osvedčených postupov. Rovnako významne doplnili dennú výmenu informácií medzi úradmi, zaisťovanú prostredníctvom troch komunikačných iniciatív Európskeho ombudsmana. Sú to: Európski ombudsmani - informačný bulletin, vychádza dvakrát ročne v spolupráci s Európskym regiónom Medzinárodného inštitútu ombudsmanov, Denné správy ombudsmana, elektronická informačná služba vytvorená Európskym ombudsmanom a interaktívna konferencia na internete. Konferencia je nástroj, ktorý majú k dispozícii ombudsmani a zamestnanci ich úradov v Európe. Jeho prostredníctvom môžu diskutovať o témach spoločného záujmu, vymieňať dokumenty alebo klásť otázky svojim kolegom.

V službách všetkých občanov Únie - starých aj nových

Najviditeľnejšou z troch priorít, ktoré som si stanovil pri mojom prevzatí úradu bolo posilnenie komunikácie a propagačných aktivít ombudsmana. Na konci mája som oznámil, že do dňa prístupu navštívim všetkých desať prístupujúcich krajín a toľko súčasných členských štátov, koľko bude možné, s cieľom informovať občanov o ich právach, vrátane práva podať sťažnosť u európskeho ombudsmana. O šesť týždňov neskôr som začal prvú časť informačného turné a do konca roka som navštívil 16 krajín v celej Európe -11 súčasných a 5 budúcich členských štátov, počnúc Írskom na západe a končiac Estónskom na východe, Fínskom na severe a Maltou na juhu.

Podobne ako vo väčšine úradov ombudsmana aj veľká časť sťažností, ktoré obdrží európsky ombudsman, nespadá do jeho pôsobnosti. V prípade Európskeho ombudsmana je táto skutočnosť neodvratná, pretože len malá časť občanov Európskej únie sa dostáva do priameho kontaktu z orgánmi a inštitúciami únie, pričom pôsobnosť Európskeho ombudsmana je obmedzená výnimočne na ne. Ak zoberieme do úvahy vysoké očakávanie občanov prístupujúcich krajín na Úniu, počet takýchto sťažností môže narásť. So zreteľom na túto skutočnosť som sa snažil o zintenzívnenie úsilia môjho úradu o poskytovanie cielených informácií pre potenciálnych užívateľov služieb ombudsmana.

Jedným zo spôsobov na splnenie tejto úlohy bola spolupráca so samotnými orgánmi a inštitúciami. Navrhol som Komisii, aby systematicky poskytovala informácie žiadateľom o granty a dotácie, ako aj ich prijímateľom, o možnosti podania sťažnosti u Európskeho ombudsmana v prípade porušenia správneho úradného postupu. Komisia odpovedala na tento podnet kladne a prisľúbila, že môj návrh uvedie do praxe. Po prijatí bude dopĺňať podobné ustanovenie, týkajúce sa občanov, ktorí sa zúčastňujú výberových konaní na pracovné miesta v inštitúciách a orgánoch Únie.

Aj ja som sa snažil oslovovať potenciálnych sťažovateľov počas mojich príhovorov na seminároch, schôdzach a konferenciách. Mimovládne organizácie, obchodné komory, ústavy práva a verejnej správy v akademickej obci a mnohé ďalšie záujmové skupiny mi ponúkli možnosť na prezentáciu mojej práce a zároveň tieto informácie postúpili svojim členom. Verím, že občania a organizácie, ktoré sa dostanú do problémov vo vzťahu k správe Európskej únie si stále viac uvedomujú, že majú možnosť obrátiť sa na môj úrad.

Záver

Rok 2003 bol pre inštitúciu Európskeho ombudsmana rokom mnohých zmien a premien. Som presvedčený, že v súčasnosti už máme vybudované pevné základy na to, aby sa nám podarilo posunúť inštitúciu zo štádia založenia a počiatočného vývoja, ktoré tak vynikajúco viedol môj predchodca, do štádia upevňovania a rastu. Na dnešnej križovatke vývoja Európskej únie je úlohou ombudsmana stále objavovať nové možnosti poskytovania služieb občanom a ich informovania o právach. Je potrebné zlepšovať občianske povedomie prostredníctvom zvýšenia rešpektovania právneho štátu, systematického boja proti nesprávnemu úradnému postupu a prísnej ochrany ľudských práv.

Nepodceňujem úlohy, ktoré stoja pred nami. Túto výzvu však prijmem s radosťou a pocitom veľkej zodpovednosti. Uvedomujem si skutočnosť, že ombudsman má právnu, ale i morálnu povinnosť slúžiť občanom a tak prispievať k zlepšeniu kvality demokracie v rozvíjajúcej sa Európskej únii.

P. Nikiforos Diamandouros

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti
na vyšetrovanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami
Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi
a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

Najdôležitejšou úlohou Európskeho ombudsmana je riešenie prípadov nesprávneho úradného postupu pri výkone činností inštitúcií a orgánov Spoločenstva, s výnimkou Súdneho dvora Európskych spoločenstiev a Súdu prvého stupňa pri plnení ich súdnych funkcií. Na možné prípady nesprávneho úradného postupu upozorňujú ombudsmana najmä sťažnosti občanov Európskej únie. Ombudsman má taktiež možnosť začať vyšetrovanie z vlastného podnetu.

Každý občan niektorého z členských štátov Európskej únie alebo občan iného štátu žijúci v niektorom z členských štátov Únie môže podať ombudsmanovi sťažnosť. Podniky, združenia alebo iné zoskupenia s registrovaným sídlom v Únii môžu tiež podať sťažnosť. Sťažnosti sa podávajú ombudsmanovi buď priamo alebo prostredníctvom niektorého z poslancov Európskeho parlamentu.

Ombudsman sa snaží zabezpečiť, aby každý, kto môže mať dôvod na sťažnosť, získal informácie o svojich právach a o ich možnom využití. Spolupráca samotných inštitúcií a orgánov je rovnako dôležitá ako cielená informačná kampaň, ktorú vedie ombudsman.

Európska komisia systematicky informuje kandidátov uchádzajúcich sa o pracovné miesta, žiadateľov o verejný prístup k dokumentom a tých občanov, ktorí sa na ňu obrátia ako na ochrancu zmlúv o práve podať sťažnosť Európskemu ombudsmanovi. V liste zaslanom podpredsedníčke Európskej komisie, pani Loyole de PALACIOVEJ dňa 27. mája 2003 ombudsman navrhol, aby Komisia zvažila poskytnutie takýchto informácií aj žiadateľom o granty a subvencie a ich príjmom. Listom zo dňa 27. októbra 2003 pani de PALACIOVÁ informovala ombudsmana, že Komisia sa rozhodla prijať opatrenia s cieľom vykonať návrh ombudsmana, začínajúc špecifickými grantami a subvenciami, ktoré sa spomínajú v nedávnom vyhlásení Komisie.²

Sťažnosti predložené ombudsmanovi sa vybavujú verejne okrem prípadov, keď sťažovateľ žiada o dôvernosť. Je dôležité, aby ombudsman konal čo najotvorenejším spôsobom. Občania únie tak môžu sledovať a pochopiť jeho prácu a ombudsman je tak zároveň dobrým príkladom pre iných.

V roku 2003 sa ombudsman zaoberal 2611 prípadmi. Z nich bolo 2436 nových sťažností, ktoré prijal v roku 2003. Sťažnosti podali v 2268 prípadoch priamo občania a 168 sťažností podali združenia alebo spoločnosti. Počet sťažností prenesených z roku 2002 bol 170. Ombudsman začal aj päť vyšetrovaní z vlastného podnetu.

Ako sa uvádza vo výročnej správe ombudsmana za rok 1995, existuje dohoda medzi petičným výborom Európskeho parlamentu a ombudsmanom týkajúca sa vzájomnej výmeny sťažností a petícií v náležitých prípadoch. V roku 2003 bolo so súhlasom sťažovateľa šesť prípadov postúpených Európskemu parlamentu, ktorý ich spracoval ako petície. V 143 prípadoch ombudsman poradil sťažovateľovi, aby sa obrátil s petíciou na Európsky parlament. (Pozri príloha A, Štatistika)

2.1 PRÁVNÝ ZÁKLAD PRÁCE OMBUDSMANA

Ombudsman vykonáva svoju činnosť v súlade s článkom 195 Zmluvy zakladajúcej Európske spoločenstvo, Štatútom Európskeho ombudsmana³ a vykonávacími ustanoveniami, ktoré prijal ombudsman v súlade s článkom 14 štatútu. Vykonávacie ustanovenia a Štatút ombudsmana sú

² Oznamenie týkajúce sa návrhu základných zákonov pre granty, ktoré sú v súčasnosti poskytované v súlade s administratívnou autonómiou Komisie alebo s výsadami inštitúcií (COM (2003) 274 záverečné znenie).

³ Rozhodnutie Európskeho parlamentu 92/262 z 9. marca 1994 o nariadeniach a všeobecných podmienkach riadiacich výkon povinností ombudsmana, Ú. v. L 113/15.

zverejnené na internetovej stránke ombudsmana <http://www.euro-ombudsman.eu.int>) vo všetkých úradných jazykoch. Texty možno obdržať aj v tlačenej forme na úrade Európskeho ombudsmana.

Vykonávacie ustanovenia sa zaoberajú internými záležitosťami funkcie úradu. Keďže by tento dokument mal byť zrozumiteľný a užitočný pre občanov, obsahujú aj materiály týkajúce sa iných inštitúcií a orgánov, ktoré sa už nachádzajú v Štatúte Európskeho ombudsmana.

Zohľadňujúc skúsenosti získané prevádzkou úradu Európskeho ombudsmana prijal ombudsman dňa 8. júla 2002 nové vykonávacie ustanovenia, ktoré nadobudli účinnosť 1. januára 2003. Nová vykonávacie ustanovenia sú dostupné vo všetkých úradných jazykoch na internetovej stránke ombudsmana. Príslušný oznam bol zverejnený v Úradnom vestníku dňa 19. októbra 2002 (Ú.v. C 252/24).

2.2 PÔSOBNOSŤ EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

Všetky sťažnosti, ktoré ombudsman obdrží sú registrované a ich prijatie sa potvrdzuje. Potvrdenie o obdržaní sťažnosti informuje sťažovateľa o postupe vo veci jeho alebo jej sťažnosti a obsahuje telefónne číslo právneho úradníka, ktorý sa prípadom zaoberá. Ďalším krokom je preverka, či sťažnosť spadá do pôsobnosti ombudsmana.

Pôsobnosť ombudsmana, ako ju ustanovuje článok 195 Zmluvy zakladajúcej Európske spoločenstvo, oprávňuje ombudsmana prijímať sťažnosti od ktoréhokoľvek občana únie alebo ktorejkoľvek fyzickej alebo právnickej osoby s trvalým pobytom alebo zaregistrovaným sídlom v členskom štáte, týkajúce sa prípadov nesprávneho úradného postupu v činnostiach inštitúcií a orgánov Spoločenstva s výnimkou Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa pri plnení ich súdnych funkcií. Sťažnosť preto nespadá do pôsobnosti ombudsmana v prípade, že:

- 1 sťažovateľ nie je osobou oprávnenou vzniesť sťažnosť (ale pozri aj kapitolu 2.8.4 uvedenú nižšie)
- 2 sťažnosť nie je vnesená voči inštitúcii alebo orgánu spoločenstva
- 3 je vznesená voči Súdneho dvora alebo Súdu prvého stupňa pri plnení ich súdnych funkcií alebo
- 4 predmetom sťažnosti nie je prípad možného nesprávneho správneho úradného postupu.

Príklad sťažnosti, ktorá nespadá do pôsobnosti Európskeho ombudsmana

SMŔŤ NELEGÁLNYCH PRISŤAHOVALCOV V ŠPANIELSKYCH VODÁCH

Európsky ombudsman obdržal mnoho sťažností obyvateľov v súvislosti so smrťou imigrantov, ktorých nelegálne prevádzali z pobrežia Severnej Afriky na juh Španielska. Sťažovatelia upozorňovali najmä na zodpovednosť vlád Španielska a Maroka za úmrtia súvisiace s nelegálnou imigráciou. Navrhovali, aby tieto úrady a následne aj Európska únia prijali vhodné opatrenia na boj proti problému nelegálneho prisťahovalectva.

Európsky ombudsman vyšetroje sťažnosti, ktoré sa týkajú prípadov nesprávneho úradného postupu inštitúcií a orgánov Európskeho spoločenstva. Nemôže vyšetrovať sťažnosti týkajúce sa národnej, regionálnej alebo miestnej administratívy členských štátov. Do oblasti jeho kompetencií nepatria ani sťažnosti týkajúce sa potreby vytvoriť ďalšiu legislatívu spoločenstva.

Európsky ombudsman preto poradil sťažovateľom, aby sa obrátili na Španielskeho národného ombudsmana s otázkami, ktoré sa týkajú postupu španielskych úradov. Vo veci návrhov sťažovateľov, aby Európska únia zaujala jednoznačný postoj v tejto otázke, ombudsman poradil sťažovateľom, aby podali petíciu Európskemu parlamentu, ktorého vyšetrovacie a legislatívne právomoci možno využiť v súvislosti s danou problematikou.

2.2.1 „Nesprávny úradný postup“

V reakcii na výzvu Európskeho parlamentu, ktorý žiadal ombudsmana o jasnú definíciu pojmu „nesprávny úradný postup“, poskytol ombudsman vo výročnej správe za rok 1997 túto definíciu:

Nesprávny úradný postup nastáva vtedy, ak verejný orgán nekoná v súlade s predpismi alebo princípmi, ktoré sú preňho záväzné.

V roku 1998 prijal Európsky parlament uznesenie, v ktorom víta túto definíciu.

V roku 1999 sa po výmene listov medzi ombudsmanom a Európskou komisiou ujasnilo, že aj Komisia súhlasí s touto definíciou.

2.2.2 Európsky kódex riadnej správnej praxe

Pôvod Kódexu

V novembri roku 1998 začal ombudsman vyšetrovanie z vlastného podnetu. Jeho cieľom bolo preskúmať, či existuje verejne dostupný Európsky kódex riadnej správnej praxe pre úradníkov vo vzťahu s verejnosťou, ktorý sa uplatňuje v rôznych inštitúciách a orgánoch spoločenstva. Pri prešetrovaní sa ombudsman obrátil na devätnásť inštitúcií a orgánov spoločenstva s otázkou, či prijali alebo by súhlasili s prijatím kódexu pre svojich úradníkov prichádzajúcich do styku s verejnosťou.

28. júla 1999 navrhol ombudsman Európsky kódex riadnej správnej praxe vo forme návrhu odporúčania pre Komisiu, Európsky parlament a Radu. V septembri 1999 predložil ombudsman podobné návrhy odporúčaní aj ďalším inštitúciám a orgánom.

Právo na dobrú správu ako súčasť Charty základných práv

2. februára 2002 vyzval ombudsman na verejnom vypočutí, ktoré organizoval konvent zodpovedný za návrh charty základných práv Európskej únie, aby sa právo na dobrú správu stalo jedným zo základných práv, ustanovených v charte.

7. decembra 2000 predstavili predsedovia Európskeho parlamentu, Rady a Komisie Chartu základných práv Európskej únie na schôdzi Európskej rady v Nice. Právo na dobrú správu je uvedené v článku 41.

Na ceste k Európskemu zákonu o riadnej správe

6. septembra 2001 prijal Európsky parlament uznesenie, ktorým schvaľuje prijatie Európskeho kódexu riadnej správnej praxe, ktorý by inštitúcie a orgány Európskej únie, ich správa a úradníci mali rešpektovať v styku s verejnosťou. Uznesenie Európskeho parlamentu o Kódexe je založené na Kódexe ombudsmana z 28. júla 1999, pričom pán Roy PERRY, spravodajca petičného výboru Európskeho parlamentu, do neho zapracoval niekoľko zmien.

Zároveň s Kódexom prijal Európsky parlament aj uznesenie, ktorým vyzýva Európskeho ombudsmana, aby Kódex uplatňoval pri vyšetrovaní možných prípadov nesprávneho úradného postupu a tým presadzoval v praxi právo občana na dobrú správu, ktoré je uvedené v článku 41 Charty základných práv EÚ.

Ombudsman preto uplatňuje definíciu nesprávneho úradného postupu a tak zohľadňuje pravidlá a princípy, ktoré sú súčasťou Kódexu.

Po návrhu, ktorý pôvodne predložil Jean-Maurice DEHOUSSE, spravodajca Výboru pre právne veci a vnútorný trh, uznesenie Európskeho parlamentu zo dňa 6. septembra 2001 o Kódexe taktiež vyzýva Európsku komisiu, aby predložila návrh nariadenia obsahujúceho Európsky kódex riadnej správnej praxe, ktorý bude založený na článku 308 Zmluvy zakladajúcej Európske spoločenstvo.

25. septembra 2003 upozornila pani De PALACIOVÁ, podpredsedníčka Európskej komisie v rozprave Európskeho parlamentu o výročnej správe za rok 2002 na skutočnosť, že návrh ústavnej zmluvy pre Európu obsahuje právny základ pre budúci zákon o riadnej správe, ktorý by mal v bez výnimky platiť pre všetky inštitúcie a orgány únie.

V liste adresovanom predsedovi PRODIMU z dňa 24. novembra 2003 navrhuje Európsky ombudsman, aby sa okamžite začali prípravné práce, aby bolo možné zabezpečiť prijímanie budúcich zákonov ihneď po tom, ako vstúpi do platnosti ústava.

2.3 PRÍPUSTNOSŤ SŤAŽNOSTÍ

Skôr ako ombudsman otvorí prešetrovanie musí sťažnosť, spadajúca do pôsobnosti ombudsmana, spĺňať kritériá prípustnosti. Kritériá, ako ich stanovuje Štatút ombudsmana, sú tieto:

- 1 autor a predmet sťažnosti musí byť identifikovaný (článok 2.3 Štatútu)
- 2 Ombudsman nesmie zasahovať do prípadov predtým, ako tak urobia súdy alebo spochybňovať rozhodnutie súdu (článok 1.3)
- 3 sťažnosť musí byť vznesená v lehote dvoch rokov od dňa, kedy bol sťažovateľ oboznámený so skutočnosťami, na ktorých je sťažnosť založená (článok 2.4)
- 4 sťažnosti musí predchádzať náležitý správny administratívny postup vo vzťahu k zainteresovanej inštitúcii alebo orgánu (článok 2.4)
- 5 v prípade sťažností týkajúcich sa pracovných vzťahov medzi inštitúciami a orgánmi a ich úradníkmi a zamestnancami musia byť pred predložením sťažnosti vyčerpané možnosti na predloženie interných administratívnych žiadostí a sťažností (článok 2.8).

Príklad sťažnosti, ktorej nepredchádzali náležité správne administratívne postupy

Občan Veľkej Británie podal sťažnosť proti Európskemu parlamentu, pretože na internetovej stránke Európskeho parlamentu nedokázal nájsť meno a kontaktné informácie poslanca, ktorý ho zastupuje.

Úrad ombudsmana okamžite zaslal sťažovateľovi elektronickou poštou odkaz na internetovú stránku kancelárie Európskeho parlamentu vo Veľkej Británii, na ktorej sa nachádzali relevantné informácie o britských poslancoch EP.

Sťažovateľ sa poďakoval úradu ombudsmana za poskytnutú informáciu a uviedol, že s radosťou stiahne sťažnosť v prípade, že vyhľadávací program na stránkach Európskeho parlamentu dokáže nájsť takéto informácie.

Ombudsman posúdil, že pre sťažovateľa by bolo vhodné, ak by sa v tejto veci obrátil priamo na správcu internetových stránok Európskeho parlamentu. Sťažovateľ bol oboznámený s touto skutočnosťou.

Prípado 761/2003/FA

2.4 ODÔVODNENIA VYŠETROVANÍ

Ombudsman sa môže zaoberať sťažnosťami, ktoré spadajú do jeho pôsobnosti a spĺňajú kritériá prípustnosti. Článok 195 Zmluvy o ES mu umožňuje, aby „vykonával šetrenie, na ktoré nájde odôvodnenie“. V niektorých prípadoch nemusia existovať pre ombudsmana dostatočné dôvody na začatie vyšetrovania, hoci je sťažnosť prípustná. Ak sa sťažnosťou už zaoberal petičný výbor Európskeho parlamentu ako s petíciou, pre ombudsmana spravidla nie je dostatočný dôvod pre začiatok vyšetrovania, ak sa v prípade nepredložia nové dôkazy.

Príklad prípadu, v ktorom neexistovalo odôvodnenie vyšetrovania

Sťažovateľ bol nemecký pár, ktorý zostal po vážnej nehode zdravotne postihnutý. Zastávali názor, že sociálna poisťovňa sa k nim správala nespravodlivo a tvrdili, že majú právo na ďalšiu liečbu.

Obrátili sa na niekoľko nemeckých ministerstiev a ďalších úradov, na nemecké súdy, petičný výbor nemeckého parlamentu (Bundestagu) a na Európsky súd pre ľudské práva, nedosiahli však žiaden úspech.

Petičný výbor Európskeho parlamentu, na ktorý sa tiež obrátili, ich informoval, že nie je v jeho kompetencii zaoberať sa ich petíciou, pretože sa netýka veci, ktorá by súvisela s Európskou úniou. Sťažovatelia oslovili aj Európsku komisiu, ktorá ich v dvoch listoch taktiež informovala, že im v tejto veci nemôže pomôcť.

V sťažnosti adresovanej Európskemu ombudsmanovi sťažovatelia napadli rozhodnutie petičného výboru Európskeho parlamentu a odpovede Európskej komisie.

Ombudsman po posúdení sťažnosti voči rozhodnutiu petičného výboru rozhodol, že prípad sa netýka možného prípadu nesprávneho úradného postupu pretože práca tohto výboru je súčasťou politických aktivít Európskeho parlamentu.

Vo veci odpovede Komisie ombudsman rozhodol, že jej stanovisko sa zdalo byť opodstatnené a preto neexistoval dôvod na začatie vyšetrovania.

Prípado 526/2003/GG

2.5 ANALÝZA SŤAŽNOSTÍ

Od začiatku svojej činnosti zaznamenal ombudsman 13 533 sťažností. Z nich pochádzalo z Nemecka 17%, zo Španielska 14%, z Francúzska 13%, z Talianska 10% a z Veľkej Británie 7%. Podrobná analýza sťažností zaznamenaných v roku 2003 podľa zemepisného pôvodu sa nachádza v prílohe A - štatistike.

V roku 2003 sa proces posudzovania sťažností z hľadiska toho, či spadajú do pôsobnosti ombudsmana či splňajú splnenia kritériá prípustnosti a či existuje dostatočné odôvodnenie na otvorenie vyšetrovania, ukončil v 95% prípadov. 25% všetkých posudzovaných sťažností bolo vyhodnotených ako spadajúcich do pôsobnosti ombudsmana. 338 z nich splňalo kritériá prípustnosti, ale 90 sťažnostiam chýbalo dostatočné odôvodnenie žiadosti začatia prešetrovania. Prešetrovanie sa preto začalo v 248 prípadoch.

Predmetom väčšiny sťažností, ktoré viedli k prešetrovaniu (66%), bol postup Európskej komisie. Keďže Komisia je hlavným orgánom spoločenstva, ktorého rozhodnutia majú priamy vplyv na občanov je logické, že práve ona je najčastejším predmetom sťažností občanov. 29 sťažností bolo vznesených proti Európskemu parlamentu, 25 proti Európskemu úradu pre výber pracovníkov (EPSO) a 11 proti Rade Európskej únie.

Najčastejšími druhmi údajného nesprávneho úradného postupu boli nedostatok transparentnosti (90 prípadov), nespravodlivosť alebo zneužitie právomocí (48 prípadov), diskriminácia (39 prípadov), neuspokojivý postup (33 prípadov), zanedbanie povinnosti (16 prípadov), neschopnosť plniť si povinnosti, teda zlyhanie Európskej komisie pri vykonávaní úlohy „strážcu zmlúv“ vo vzťahu k členským štátom (15 prípadov) a právny omyl (15 prípadov).

2.6 RADY VO VECI KONTAKTOVANIA INÝCH ORGÁNOV A POSTÚPENIA SŤAŽNOSTÍ

Ak sťažnosť nespadá do pôsobnosti ombudsmana alebo je neprípustná, ombudsman sa vždy snaží poradiť sťažovateľovi, na ktorý orgán sa má vo veci svojej sťažnosti obrátiť. Ombudsman postúpi sťažnosť so súhlasom sťažovateľa priamo inému kompetentnému orgánu v prípade, ak sťažnosť posúdi ako dostatočne odôvodnenú.

V roku 2003 ombudsman poskytol radu v 1289 prípadoch pričom väčšina sa týkala problematiky komunitného práva. V 616 prípadoch ombudsman poradil sťažovateľovi, aby sa so sťažnosťou obrátil na národného alebo regionálneho ombudsmana alebo podobný orgán. Ombudsman poradil 143 sťažovateľom, aby podali petíciu Európskemu parlamentu a ďalších šesť sťažností postúpil so súhlasom sťažovateľa Európskemu parlamentu, ktorý sa nimi zaoberal ako s petíciami. Sedem sťažností bolo postúpených Európskej komisii a 25 národným alebo regionálnym ombudsmanom. V 189 prípadoch poradil ombudsman, aby sťažovatelia oslovili Európsku komisiu. V tomto údaji sú započítané aj prípady, kedy bola sťažnosť voči Komisii vyhlásená za neprípustnú, pretože jej nepredchádzal náležitý administratívny postup vo vzťahu ku Komisii. V 341 prípadoch poradil ombudsman sťažovateľom, aby sa obrátili na iné orgány.

Príklad prípadu postúpeného inej inštitúcii alebo orgánu

V marci 2003 sa pán A. sťažoval Európskemu ombudsmanovi vo veci neschopnosti banky, ktorá nedokázala vrátiť sumu peňazí, ktorú nesprávne strhla z jeho účtu.

Keďže sťažnosť nebola vznesená proti inštitúcii alebo orgánu spoločenstva Európsky ombudsman sa ňou nemohol zaoberať. Sťažnosť preto postúpil talianskemu bankovému ombudsmanovi, inštitúcii, ktorá sa zoberá vyrovnávaním sporov medzi bankami a ich klientmi. Sťažovateľ bol oboznámený s touto skutočnosťou.

V apríli 2003 informoval taliansky bankový ombudsman Európskeho ombudsmana, že prípad bol vyriešený k plnej spokojnosti sťažovateľa.

Prípad 427/2003/IP

2.7 VYŠETROVACIE PRÁVOMOCI OMBUDSMANA

2.7.1 Vypočúvanie svedkov

Článok 3 ods. 2 Štatútu ombudsmana:

“Úradníci a iní zamestnanci inštitúcií a orgánov spoločenstva musia vypovedať na žiadosť ombudsmana; hovoria v mene a v súlade s pokynmi ich vedenia a sú aj naďalej viazaní povinnosťou mlčanlivosti.”

Všeobecný postup využívaný pri vypočúvaní svedkov je takýto:

- 1 Ombudsman a generálne riaditeľstvo po dohode stanovia dátum, čas a miesto prijímania ústnych dôkazov a informujú o ňom svedka (svedkov). Ústne dôkazy sa prijímajú na pôde úradu ombudsmana, obvykle v Bruseli.
- 2 Každý svedok je vypočúvaný samostatne a bez doprovodu.
- 3 Úrad ombudsmana a generálne riaditeľstvo sa dohodnú na jazyku alebo jazykoch konania. Na žiadosť svedka sa konanie sa vedie v jeho rodnom jazyku, ak o to vopred požiada.
- 4 Otázky a odpovede zaznamená a prepíše úrad ombudsmana.
- 5 Prepis sa zašle svedkovi na podpísanie. Svedok môže navrhnúť jazykové úpravy svojej výpovede. Ak si svedok želá opraviť alebo doplniť odpoveď, zrevidovaná odpoveď a jej zdôvodnenie sa zaznamená v samostatnom dokumente, ktorý je priložený k prepisu.
- 6 Podpísaný prepis je vrátane príloh súčasťou spisu ombudsmana k danému prípadu.

Z bodu 6 taktiež vyplýva, že sťažovateľ obdrží kópiu podpísaného prepisu výpovede a má možnosť predložiť pripomienky.

Počas roka 2003 využil ombudsman svoje právo na vypočúvanie svedkov v jednom prípade (1889/2002/GG).

2.7.2 Prístup k dokumentom

V roku 2003 využil ombudsman právo nahliadnuť do spisov a dokumentov súvisiacich s vyšetrovaním v 10 prípadoch.

Článok 3 ods. 2 Štatútu ombudsmana:

„Inštitúcie a orgány spoločenstva sú povinné poskytnúť ombudsmanovi akékoľvek informácie, o ktoré ich požiada a umožniť mu prístup k relevantným spisom. Prístup môžu zamietnuť len v prípade, že tieto informácie sú odôvodnene utajované.“

Umožnia prístup k dokumentom pochádzajúcim z členského štátu, ktoré sú klasifikované podľa zákona alebo nariadenia ako tajné len vtedy, ak zainteresovaný členský štát udelí predošlý súhlas.

Prístup k iným dokumentom pochádzajúcim z členského štátu umožnia po tom, ako s umožnením prístupu oboznámi zainteresovaný členský štát.“

Predpisy ombudsmana, ktoré platia pre jeho úradníkov a iných zamestnancov v súvislosti s nahliadnutím do dokumentov obsahujú okrem iného aj tieto body:

Právny referent nepodpíše žiadny záväzok alebo potvrdenie okrem jednoduchého zoznamu dokumentov do ktorých nahliadol alebo z ktorých vytvoril kópiu. Ak zamestnanci zainteresovanej inštitúcie podajú takýto návrh, právny referent zašle ombudsmanovi jeho kópiu.

Ak sa zamestnanci zainteresovanej inštitúcie snažia zabrániť prístupu k dokumentom alebo určia na prístup k nim neodôvodnené podmienky, právny referent ich informuje o skutočnosti, že takýto postup sa považuje za zamietnutie.

Ak je nahliadnutie do akéhokoľvek dokumentu zamietnuté, právny referent požiada útvary zainteresovanej inštitúcie alebo orgánu, aby mu oznámili náležité odôvodnenie utajovania, na ktorého základe postupovali.

Prvý bod bol dodaný po prípade, kedy útvary Komisie navrhli, že úradníci alebo iní zamestnanci ombudsmana by mali podpísať záväzok, že úrad ombudsmana poistí Komisiu v súvislosti s akýmikoľvek škodami spôsobenými tretím stranám, ktoré vzniknú zverejnením informácií nachádzajúcich sa v dokumente.

2.8 VYŠETROVANIA OMBUDSMANA A ICH VÝSLEDKY

2.8.1 Vyšetovania nadväzujúce na sťažnosť

Ak sa ombudsman rozhodne otvoriť vyšetovanie sťažnosti, prvým krokom je zaslanie sťažnosti a jej príloh príslušnému orgánu Spoločenstva na zaujatie stanoviska. Po prijatí stanoviska sa toto zašle sťažovateľovi, ktorý má možnosť poskytnúť vyjadrenie.

V niektorých prípadoch podnikne samotná inštitúcia alebo orgán kroky, ktoré vedú k vyriešeniu prípadu k plnej spokojnosti sťažovateľa. Ak stanovisko a pripomienky dokážu, že prišlo k takémuto vyriešeniu, prípad sa uzavrie ako „vyriešený inštitúciou“. V niektorých iných prípadoch sa sťažovateľ rozhodne sťažnosť stiahnuť a spis sa z tohto dôvodu uzavrie.

V prípade, že sťažnosť neurovná inštitúcia, ani ju sťažovateľ nestiahne, pokračuje ombudsman vyšetovaním. Ak prešetovanie neodhalí žiadny nesprávny úradný postup, ombudsman oboznámi s touto skutočnosťou sťažovateľa a inštitúciu alebo orgán a prípad je uzavretý.

2.8.2 Priateľské riešenia a kompenzácie

Jedným s rozdielov, ktorý odlišuje ombudsmanov od súdov je možnosť sprostredkovania. Sprostredkovanie môže viesť k priateľskému riešeniu, ktoré uspokojí sťažovateľa ako aj inštitúciu, voči ktorej bola vznesená sťažnosť.

Ak vyšetovanie Európskeho ombudsmana odhalí prípad nesprávneho úradného postupu ombudsmana sa podľa možnosti usiluje o zmierenie. V niektorých prípadoch preto ombudsman navrhne inštitúcii alebo orgánu, aby sťažovateľovi ponúkla kompenzáciu. Všetky ponuky zo strany

inštitúcie sa považujú za ex gratia teda bez pripustenia právneho dôvodu a bez toho, aby vytvorili precedens.

2.8.3 Kritické poznámky, návrhy odporúčaní a osobitné správy

V prípade že nie je možné dosiahnuť priateľské riešenie alebo pokusy o jeho dosiahnutie sú neúspešné, ombudsman spis buď uzavrie s kritickou poznámkou adresovanou príslušnej inštitúcii alebo orgánu alebo vypracuje návrh odporúčania.

Kritická poznámka sa považuje za vhodné riešenie prípadu, kedy príslušný orgán už nedokáže odstrániť nesprávny úradný postup, pre ktorý sa sťažovateľ obrátil na ombudsmana, ak nesprávny úradný postup nemá všeobecné dôsledky a ak sa nadväzujúce kroky ombudsmana nepovažujú za potrebné.

Na podnet Európskeho parlamentu, ktorý posudzoval správu o činnosti ombudsmana za rok 2000, ustanovil ombudsman zoznam kritických poznámok od začiatku roka 2002. Informoval inštitúcie a orgány spoločenstva o svojom úmysle pravidelne žiadať o informácie o ďalších krokoch samotnej inštitúcie alebo orgánu.

V januári 2003 požiadal ombudsman Komisiu, aby ho informovala o ďalších krokoch, ktoré sa týkali 21 kritických poznámok vznesených v roku 2002, ku ktorým do januára 2003 nedostal od Komisie ďalšie informácie. V odpovedi z 26. marca 2003 vyjadrila Komisia ľútosť nad oneskorením alebo absenciou odpovede, ktoré boli dôvodom pre 15 z týchto kritických poznámok. Informovala ombudsmana aj o skutočnosti, že pripomenula svojim administratívnym pracovníkom, aby prísne dodržiavali Kódex správania pracovníka Komisie a vymenovala niekoľko oblastí, v ktorých upravila svoje interné postupy, aby v budúcnosti predišla podobným prípadom nesprávneho úradného postupu.

V prípadoch, kde sa nadväzujúce kroky ombudsmana nepovažujú za potrebné (t.j. v prípadoch, keď príslušný orgán dokáže predísť prípadu nesprávneho úradného postupu alebo v prípadoch, v ktorých ide o mimoriadne závažný nesprávny úradný postup alebo má tento všeobecné dôsledky) predloží ombudsman príslušnému orgánu alebo orgánu návrh odporúčania. V súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana je inštitúcia alebo orgán povinná zaslať do šiestich mesiacov presné stanovisko.

Ak orgán alebo inštitúcia Spoločenstva nedokáže uspokojivo odpovedať na návrh odporúčania ustanovuje článok 3 ods. 7, aby ombudsman zaslal Európskemu parlamentu a príslušnej inštitúcii alebo orgánu správu. Správa môže obsahovať odporúčania.

2.8.4 Vyšetrovania z vlastného podnetu

Článok 195 Zmluvy o Európskych spoločenstvách ustanovuje ombudsmanovi právo otvoriť vyšetrovanie z vlastného podnetu. Takéto vyšetrovania sa využívajú najmä na boj proti možným problémom systematického charakteru, na ktoré ombudsmana spravidla upozorní séria sťažností. Jedno z takýchto vyšetrovaní (O.I/2/2002/IJH - pozri kapitola 3) malo za následok, že Komisia prijala v roku 2003 nový postup, ktorý umožňuje neúspešným uchádzačom o tendre, aby napadli rozhodnutia o pridelení zmluvy prostredníctvom právnych krokov. Nový postup popisuje vyhlásenie Komisie z 3. júla 2003⁴.

V roku 2003 otvoril ombudsman tri vyšetrovania z vlastného podnetu tohto druhu. OI/1/2003 sa zaoberá internými postupmi riešenia sporov, ktoré sú dostupné národným odborníkom asistujúcim Komisii. OI/3/2003 sa zaoberá integráciou hendikepovaných osôb najmä s ohľadom na opatrenia uplatňované Európskou komisiou s cieľom zabezpečiť odstránenie diskriminácie týchto osôb v ich

⁴ Oznámenie Komisie. COM(2003)395 konečné (3.7.2003). Postup informovania účastníkov verejného výberového konania po pridelení zmluvy a pred podpísaním zmluvy, v súvislosti so zmluvami o verejnom obstarávaní pridelenými Komisiou podľa článku 105 finančného nariadenia.

vzťahoch s inštitúciou. OI/5/2003 sa zaoberá aktivitami Komisie, ktorých cieľom je podpora riadnej správy v školách, ktoré prevádzkuje únia.

Právo na vyšetrovanie z vlastného podnetu je možné využiť aj na vyšetrovanie problémov, na ktoré upozornili osoby, ktoré nie sú ani občanmi ani rezidentmi členských štátov. V roku 2003 boli otvorené dve vyšetrovania tohto druhu, pričom jedno z nich sa podarilo v tom istom roku aj uzavrieť.

Príklad využitia práva na vyšetrovanie z vlastného podnetu

Občan Cypru sa prihlásil do výberového konania na posty, ktorý usporiadal Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO). Sťažoval sa európskemu ombudsmanovi, že pre technické problémy so serverom úradu EPSO sa záujemcovia nemohli elektronicky zaregistrovať tesne pred vypršaním termínu, uvedeného v oznámení o výberovom konaní.

Keďže sťažovateľ nebol ani občan, ani obyvateľ únie, ombudsman sa nemohol zaoberať jeho sťažnosťou. S ohľadom na závažnosť problému, ktorý sťažovateľ naznačil sa ombudsman rozhodol otvoriť vyšetrovanie z vlastného podnetu.

Úrad EPSO tvrdil, že uchádzači mali dosť času na registráciu a z dôvodu možných technických problémov boli výslovne upozornení, aby sa zaregistrovali včas a nečakali na posledné dni pred uzávierkou. Prípado po intervencii ombudsmana prehodnotil a pozval sťažovateľa na prvé kolo výberového konania.

Prípado OI/4/2003/ADB

2.8.5 Analýza vyšetrovaní

V roku 2003 začal ombudsman 253 vyšetrovaní, z nich 248 v súvislosti so sťažnosťami a päť z vlastného podnetu. (ďalšie podrobnosti nájdete v prílohe A, štatistika)

48 prípadov bolo počas roka vyriešených samotnou inštitúciou alebo orgánom. Z tohto počtu bolo 34 prípadov, kedy po ombudsmanovej intervencii sťažovatelia úspešne získali odpoveď na nezodpovedanú korešpondenciu (pozri oddiel 2.9 výročnej správy 1998 o podrobnostiach postupu používanom v takýchto prípadoch). Päť prípadov sťažovatelia stiahli. V 87 prípadoch vyšetrovanie ombudsmana neodhalilo prípad nesprávneho úradného postupu.

Kritická poznámka bola adresovaná príslušnej inštitúcii alebo orgánu v 20 prípadoch. Priateľské riešenie bolo dosiahnuté v štyroch prípadoch. Inštitúcie prijali v roku 2003 päť návrhov odporúčaní a dva prípady boli uzavreté po osobitnej správe Európskeho parlamentu v roku 2002 (pozri oddiel 3.6).

Úplné texty osobitných správ sú zverejnené na internetovej stránke ombudsmana vo všetkých úradných jazykoch.

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti na vyšetrovanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

3.1 PRÍPADY V KTORÝCH NEBOL ZISTENÝ NESPRÁVNY ÚRADNÝ POSTUP

3.1.1 Európsky parlament

ÚDAJNÝ NEDOSTATOK ÚSTRETOVOSTI PRI VÝBEROVÝCH KONANIACH

Rozhodnutie o sťažnosti 406/2003/(PB)IJH (dôverné) voči Európskemu parlamentu

SŤAŽNOSŤ

Ombudsmanovi bola doručená sťažnosť v súvislosti s výberovým konaním na vysoký post v administratíve Európskeho parlamentu.

Sťažnosť bola na žiadosť sťažovateľa klasifikovaná ako dôverná v súlade s článkom 2 ods. 3 Štatútu ombudsmana.

Relevantné skutočnosti, ktoré poskytol sťažovateľ je možné zhrnúť takto:

Sťažovateľ zaslal Európskemu parlamentu prihlášku na vysoký post, ktorý bol uverejnený v oznámení o pracovnom mieste. Urobil tak v dostatočnom predstihu pred termínom uzávierky prihlášok. Sťažovateľ prijal od Parlamentu odpoveď, v ktorej mu oznámili, že poradný výbor sa nebude ďalej zaoberať jeho prihláškou, pretože jeho spis nie je možné vyhodnotiť z dôvodu nedostatku listinných dôkazov o.i. o kvalifikácii, ako uvádza oznámenie o pracovnom mieste.

Sťažovateľ uznáva, že Parlament má isté predpisy, ktoré platia pre prihlášky. Napriek tomu však zastáva názor, že ho Parlament mal informovať o skutočnosti, že bolo potrebné predložiť viac dokumentov.

Sťažovateľ v podstate obviňuje Európsky parlament, že pri vybavovaní jeho prihlášky na zamestnanie, ktorá bola podaná v súlade s daným oznamom o zmluve, nebol dostatočne ústretový, pretože ho nekontaktoval a nevyžiadal od neho viac dokumentov.

Sťažovateľ tvrdí, že jeho prihlášku je potrebné znovu otvoriť.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskeho parlamentu

Zhrnutie podrobného stanoviska Európskeho parlamentu:

Pri posudzovaní prihlášky je poradný výbor viazaný textom oznamu o zamestnaní, podľa ktorého mal kandidát uchádzajúci sa o daný post priložiť k prihláške podrobný životopis a dôkazy o

vzdelaní, profesionálnej praxi a súčasnom zamestnaní. Pri posudzovaní prihlášky sťažovateľa nenašiel poradný výbor žiadne listinné dôkazy skutočností, ktoré sťažovateľ uviedol vo svojom životopise. Poradný výbor preto nemohol vyhodnotiť prihlášku sťažovateľa. Uchádzač o post, ktorý bol zverejnený formou oznámenia o pracovnom mieste, je povinný poskytnúť výboru všetky informácie potrebné na to, aby mohol výbor overiť, či kandidát spĺňa podmienky uvedené v oznámení o pracovnom mieste. Podľa zaužívaného precedensu nie sú ani administratívni pracovníci, ani výbor povinný otvárať vyšetrovanie s cieľom potvrdiť, či uchádzači spĺňajú všetky podmienky uvedené v oznámení o pracovnom mieste.

Sťažovateľ bol vyzvaný, aby poskytol vyjadrenie k stanovisku Európskeho parlamentu. Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Údajný nedostatok ústretovosti

1.1 Sťažovateľ v podstate obviňuje Európsky parlament, že pri vybavovaní jeho prihlášky na zamestnanie nebol dostatočne ústretový, pretože ho nekontaktoval a nevyžiadal od neho viac dokumentov.

1.2 Európsky parlament zastáva názor, že poradný výbor je pri posudzovaní prihlášky viazaný textom oznamu o zamestnaní, podľa ktorého mal kandidát uchádzajúci sa o daný post priložiť k prihláške dôkazy o vzdelaní, profesionálnej praxi a súčasnom zamestnaní. Parlament taktiež upozorňuje na skutočnosť, že podľa zaužívaného precedensu nie je výbor povinný otvárať vyšetrovanie s cieľom potvrdiť, či uchádzači spĺňajú všetky podmienky uvedené v oznámení o pracovnom mieste.

1.3 Ombudsman zdôrazňuje, že právo na riadnu správu je jedným zo základných práv, ktoré prináležia občanom Európskej únie⁵ a súčasťou riadnej správy je aj požiadavka ústretovosti.⁶ Pri posudzovaní uplatňovania princípov dobrej správy v danom prípade ombudsman zdôrazňuje, že výber pracovníkov inštitúcií Spoločenstva sa riadi zvláštnymi pravidlami ustanovenými v štatúte zamestnancov a v práve precedensu súdov Spoločenstva, pričom ich rešpektovanie je nevyhnutným základom na zabezpečenie kvalitného spracovania prihlášok na pracovné miesta.

1.4 Podľa precedenčného práva je kandidát uchádzajúci sa o pracovné miesto vo výberovom konaní povinný poskytnúť výberovej komisii všetky informácie a dokumenty, aby mohla táto preveriť či uchádzač spĺňa všetky podmienky stanovené v oznámení o výberovom konaní.⁷ Výberová komisia nie je povinná otvárať vyšetrovanie s cieľom zistiť, či uchádzač spĺňa všetky podmienky.⁸ Výberová komisia je navyše viazaná znením oznámenia o výberovom konaní.⁹ V tomto prípade zverejnené oznámenie stanovilo, že do dňa uzávierky musia uchádzači predložiť podklady, potvrdzujúce ich diplomy a/alebo prax v odbore. Ak by za týchto okolností Parlament žiadal od kandidáta doplnenie dokumentov, mohlo by sa to považovať za nerovnaké zaobchádzanie napr. v porovnaní s kandidátmi, ktorí vyhovelí oznámeniu o výberovom konaní. Ombudsman preto zastáva názor, že v tomto prípade rešpektoval Európsky parlament princípy riadnej správy a preto nenašiel žiadny nesprávny úradný postup. S ohľadom na tento nálezh nie je možné podporiť tvrdenie sťažovateľa.

⁵ Článok 41 Charty základných práv Európskej únie.

⁶ Článok 12 ods. 1 Európskeho kódexu dobrého administratívneho správania, prijatého Európskym parlamentom v uznesení C5-0438/2000 zo 6. septembra 2001 (zverejnené na internetovej stránke ombudsmana: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷ Pozri napr. prípad 225/87, Patricia Belardinelli a ďalší v. Súdny dvor Európskych spoločenstiev [1989] ECR 2353, odsek 24, a prípad T-133/89, Jean-Louis Burban v. Európsky parlament [1990] ECR II-245, odsek 34.

⁸ Jean-Louis Burban v. Európsky parlament [1990] ECR II-245.

⁹ Pozri napr. prípad T-54/91, Nicole Almeida Antunes v. Európsky parlament [1992] ECR II-1739, odsek 39.

2 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Európskeho parlamentu. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.1.2 Rada Európskej únie

PRÍSTUP K PROGRAMOM A ZÁPISNICIAM KONVENTU O BUDÚCNOSTI EURÓPY

Rozhodnutie o sťažnosti 1795/2002/IJH voči Rade Európskej únie

SŤAŽNOSŤ

V októbri 2002 bola podaná sťažnosť ombudsmanovi v mene združenia ECAS (European Citizen Action Service) proti Európskemu konventu a Rade Európy.

Predmetné rozhodnutie sa týka výhradne sťažnosti proti Rade. Ombudsmanom vyšetrovanie sťažnosti proti Konventu o budúcnosti Európy je venované osobitné rozhodnutie (pozri oddiel 3.1.5).

Relevantné skutočnosti, ktoré poskytol sťažovateľ je možné zhrnúť takto:

V máji 2002 sťažovateľ žiadal Radu o sprístupnenie programov a zápisov prezídia Konventu o budúcnosti Európy. Rada na žiadosť počas nasledujúcich 15 dní neodpovedala, hoci túto lehotu na odpoveď stanovuje nariadenie 1049/2001. 19 júna 2002 sťažovateľ podal opätovnú žiadosť, na ktorú Rada odpovedala 12. júla 2002. V odpovedi sa okrem iného uvádza, že Európsky konvent je osobitným orgánom, ktorý nie je súčasťou Rady, na jeho dokumenty sa neuplatňuje nariadenie 1049/2001 a že generálny sekretariát Rady postúpil žiadosť sekretariátu Európskeho konventu.

Sťažovateľ podal svoju sťažnosť ombudsmanovi formou žiadosti o preskúmanie, zistenie alebo dokázanie určitých skutočností. Zhrnutie obvinení voči Rade uvedených v sťažnosti:

- Rada nedokázala odpovedať na sťažovateľovu prvú žiadosť o prístup k programom a zápisom prezídia Európskeho konventu počas 15 dní stanovených nariadením 1049/2001 a nedokázala ho informovať o práve na sťažnosť;
- Príslušné dokumenty sú v majetku Rady a Rada by k nim preto mala umožniť prístup v súlade s nariadením 1049/2001.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Rady

Zhrnutie argumentov uvedených v stanovisku Rady:

Konvent založila Európska rada a nie Rada Európskej únie. Táto nie je ani zastúpená ako inštitúcia v rámci konventu. Rada poskytuje konventu určité zázemie a vybavenie ako napr. kancelárske priestory a podobne ako Európsky parlament a Komisia aj dočasný personál. Prevádzka prezídia konventu je úplne nezávislá od Rady a jej generálneho sekretariátu.

Skutočnosť že sekretariát konventu sídli na pôde Rady neznamena, že dokumenty konventu sú zároveň dokumentmi Rady a že Rada má k nim prístup. Sekretariát konventu nie je závislý od

generálneho sekretariátu Rady. Podlieha autonómnemu vedeniu generálneho tajomníka, ktorý nie je členom personálu Rady a ktorý je pod vedením predsedu konventu.

Rada nevlastní dokumenty, o ktorých prístupnosť sťažovateľ žiadal. Hoci konvent informuje Radu o svojom pokroku, jeho programy a zápisnice nie sú priamo prístupné Rade a jej generálnemu sekretariátu.

V súvislosti s údajným oneskorením odpovede sťažovateľovi a neschopnosťou oboznámiť ho s právom na podanie sťažnosti Rada zdôraznila, že pôvodná žiadosť sťažovateľa bola zaslaná elektronickou poštou dňa 29. apríla 2002. Namiesto toho, aby Rada iba informovala sťažovateľa, že dané dokumenty nemá k dispozícii, čím by bol sťažovateľ nútený opäť zaslať žiadosť konventu a zabránilo by sa zbytočným prestojom, generálny sekretariát Rady použil pragmatický postup a správu čo najrýchlejšie postúpil sekretariátu konventu.

Počítačový systém generálneho sekretariátu odoslal po prijatí sťažnosti sťažovateľovi automatické potvrdenie o prijatí sťažnosti. Automatická odpoveď neobsahovala odkaz na právo na opakovanú žiadosť. V danom prípade by takýto odkaz nebol zmysluplný, pretože sťažovateľ bol oboznámený so skutočnosťou, že Rada nemá prístup k dokumentom. Ak by sa v automatickej odpovedi navrhovalo, že opakovaná žiadosť v Rade by viedla k inému výsledku, bolo by to zavádzajúce.

V odpovedi na opakovanú žiadosť Rada nedokázala oboznámiť sťažovateľa s možnosťami ďalšieho postupu. Generálny sekretariát Rady vykonal opatrenia smerujúce k tomu, aby sa v budúcnosti podobný nedostatok v administratíve neopakoval.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ zastáva názor, že stanovisko Rady vyjasnilo vzťah medzi touto inštitúciou a Európskym konventom a vysvetlilo príčiny, pre ktoré Rada nedisponuje požadovanými dokumentmi. Sťažovateľ na tomto mieste uznáva, že jeho sťažnosť je z tohto dôvodu nepodložená.

Sťažovateľ uznáva, že postúpením sťažnosti sekretariátu konventu použila Rada pragmatický prístup a že sekretariát Rady reagoval promptne v súlade s článkom 7 ods. 1 nariadenia 1049/2001. Bolo by však prospešné, ak by Rada zaslala kópiu žiadosti sťažovateľovi. V súvislosti s neinformovaním o opravných prostriedkoch sťažovateľ uznáva a oceňuje snahy generálneho sekretariátu Rady o zamedzenie opakovania podobného prípadu. ECAS ako organizácia, ktorá obhajuje záujmy a poskytuje poradenstvo mimovládny organizáciám a jednotlivcom prichádzajúcim do styku s inštitúciami Únie zdôrazňuje, že pre občanov je veľmi dôležité, aby poznali svoje práva. V telefonickom rozhovore so zamestnancom úradu ombudsmana zo 7. marca 2003 tlmočil zamestnanec ECAS, že organizácia je spokojná s odpoveďou Rady.

ROZHODNUTIE

1 Obvinenie z neskorej odpovede na žiadosť o prístup k dokumentom a neposkytnutia informácií o opravných prostriedkoch.

1.1 Sťažovateľ obviňuje Radu, že nedokázala odpovedať na jeho prvú žiadosť o prístup k programom a zápisniciam prezídia Európskeho konventu počas 15 dní stanovených nariadením 1049/2001 a nedokázala ho informovať o práve na sťažnosť.

1.2 Podľa vyjadrenia Rady jej generálny sekretariát použil pragmatický prístup a postúpil správu vo forme elektronickej pošty čo najrýchlejšie sekretariátu konventu. V odpovedi na opakovanú žiadosť Rada nedokázala oboznámiť sťažovateľa s opravnými prostriedkami, ktoré prináležia žiadateľovi. Generálny sekretariát Rady vykonal opatrenia smerujúce k tomu, aby sa v budúcnosti opakovala podobný nedostatok v administratíve.

1.3 Podľa dôkazov, ktoré má k dispozícii ombudsman bolo snahou Rady žiadosť promptne a efektívne vybaviť. Rada uznala, že nedokázala oboznámiť sťažovateľa s opravnými prostriedkami a vykonala opatrenia, aby sa podobná situácia v budúcnosti neopakovala. Ombudsman berie na

vedomie, že sťažovateľ je spokojný s odpoveďou Rady. Ombudsman preto považuje tento bod sťažnosti za vyriešený inštitúciou.

2 Obvinenie, že dokumenty sú vo vlastníctve Rady

2.1 Podľa obvinenia sťažovateľa sú programy a zápisy prezídia Európskeho konventu vo vlastníctve Rady a Rada by k nim preto mala v súlade s nariadením 1049/2001 umožniť prístup.

2.2 Rada vyhlasuje, že prezídium konventu pracuje úplne nezávisle od Rady a jej generálneho sekretariátu a že Rada nemá k dispozícii dokumenty o ktoré žiada sťažovateľ. Hoci konvent informuje Radu o svojej činnosti, jeho programy a zápisy nie sú prístupné Rade a jej generálnemu sekretariátu.

2.3 Ombudsman si nie je vedomý žiadnej skutočnosti, ktorá by mohla spochybniť vysvetlenie Rady o jej vzťahu k prezídiu Európskeho konventu. Ombudsman konštatuje, že sťažovateľ prijíma vysvetlenie Rady a uznáva že tento bod sťažnosti nie je podložený. Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nezistil žiadne porušenie úradného postupu.

3 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Rady. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.1.3 Európska komisia

PROGRAM LIFE: ZAMIETNUTIE DOKONČENIA PLATBY PROJEKTU EURÓPSKOU KOMISIOU

Rozhodnutie o sťažnosti 1826/2001/JMA na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

V júni 1996 predložil sťažovateľ, organizácia CTFC), návrh Komisii. Cieľom návrhu bolo uskutočniť v rámci programu LIFE projekt výskumu a vývoja jedlých húb v rámci iniciatív zalesňovania (ref.: LIFE/ ENV/E/512). CTFC mala uskutočniť tento projekt v spolupráci s niekoľkými vlastníkami lesov. Komisia v decembri 1996 návrh schválila. CTFC získala v tejto súvislosti podporu vo výške 208 749,58 eur.

V októbri a novembri 1997 viedol sťažovateľ viacero rozhovorov so zamestnancami Komisie o rozpočte projektu v súvislosti s rozdelením finančných prostriedkov na pokrytie nákladov jednotlivých vlastníkov lesov. Výsledkom rozhovorov bolo rozhodnutie, že vzťahy medzi CTFC a tretími stranami (vlastníkmi lesov) budú vysporiadané formou individuálnych dohôd, ktoré budú vypracované na základe štandardnej dohody. Tieto dohody mali určiť oblasti spolupráce rôznych strán a dopady ich práce na rozpočet. 30. októbra 1997 zaslal sťažovateľ štandardnú zmluvu úradníkovi Komisie zodpovednému za finančné záležitosti projektu formou faxu.

4. novembra 1997 bola zmluva zaslaná faxom aj pánovi dB, úradníkovi Komisie zodpovednému za všeobecný dohľad nad projektom a jeho hodnotenie.

Po prijatí zmluvy pán dB v telefonickom rozhovore so sťažovateľom schválil štandardnú zmluvu. Počas rozhovoru pán dB trval na tom, aby boli v záujme efektivity všetky budúce kontakty vo veci projektu vedené s ním a vždy telefonicky.

Vo februári 1999 sťažovateľ podal predbežnú správu o projekte, podľa ktorej sa finančné veci súvisiace s vlastníckmi lesov riadili modelom dohodnutým s Komisiou v októbri a novembri 1997. V júni 1999 pán dB telefonoval sťažovateľovi a žiadal ho, aby sa výdavky spojené s prácou majiteľov lesov skonsolidovali a aby sa považovali za externú výpomoc. Napriek počiatkovej neochote sťažovateľa zmeniť dohodnuté finančné podmienky bol tento povinný prijať zmeny ako podmienku uvoľnenia ďalšej platby. V októbri 1999 sťažovateľ podal Komisii novú verziu správy. Komisia uhradila predbežnú platbu v apríli 2000.

Vo februári 2000 podal sťažovateľ záverečnú správu, v ktorej sa rozpočtové položky týkajúce sa práce majiteľov lesov vybavovali rovnako ako v predbežnej správe. Komisia v októbri 2000 požiadala o ďalšie informácie. Po prijatí odpovede sťažovateľa mu inštitúcia zaslala fax s dátumom 30. januára 2001, v ktorom spochybnila spôsob, akým sa spracovávali náklady vzniknuté vlastníkom lesov a žiadala o ich vrátenie. Žiadosť komisie podľa sťažovateľa nerešpektovala jeho právo na obhajobu, pretože mu nepovoľovala vypočúvanie, ako uvádza článok 11 ods. 2 nariadenia 1973/92 týkajúceho sa programu LIFE.

V následnom spore odmietol pán dB akúkoľvek zodpovednosť a finančný útvar Komisie nebol ochotný vyhovieť sťažnosti.

Na základe horeuvedených skutočností sťažovateľ tvrdí, že (i) útvary Komisie ho zavádzali a neposkytli mu dostatočnú pomoc a (ii) postup Komisie pri spracovaní jeho projektu bol nejasný a nebol v súlade s platnými predpismi. Sťažovateľ preto žiada (iii) aby Komisia pozastavila svoju žiadosť o vrátenie nákladov a uvoľnila poslednú platbu určenú na projekt, ako aj zodpovedajúce úroky.

Stanovisko Komisie

Ani rozhodnutie Komisie schvaľujúce finančnú pomoc projektu (C896)/3058/konečné/0037 [ďalej len Rozhodnutie], ani navrhovaný rozpočet nepredpokladal žiadnu úlohu tretích strán (vlastníkov lesov). Na ich účasť na projekte bola preto potrebná predchádzajúca zmena a doplnok Rozhodnutia a schválenie nových vzťahov zo strany Komisie.

Hoci sťažovateľ zaslal faxom z 30. októbra 1997 návrh dohody upravujúcej vzťahy CTFC a vlastníkov lesov, dokument nebol nikdy formálne doručený na schválenie Komisii, ako stanovuje Rozhodnutie.

Vo februári 1999 po podaní predbežnej správy sťažovateľ vyjadril želanie, aby sa náklady vzniknuté tretím stranám (vlastníkom lesov) začlenili do rozpočtu projektu. Komisia vyhlásila, že jej útvary vysvetlili sťažovateľovi, že táto možnosť vyžaduje predchádzajúcu zmenu a doplnok Rozhodnutia a schválenie nových vzťahov zo strany Komisie. Pri tejto príležitosti Komisia taktiež pripomenula sťažovateľovi, že takouto zmenou nie je možné upraviť finančné podmienky pomoci v rámci programu LIFE ako ich definujú články 2 a 3 prílohy 2 Rozhodnutia.

V máji 2000 uskutočnila Komisia predbežnú platbu. Zdôraznila, že táto finančná operácia závisí iba od výšky výdavkov a neurčuje konečný nárok na preplatenie nákladov.

Záverečná správa bola prijatá 19. mája 2000. Hoci ciele projektu zostali zachované, jeho rozpočet a obsah najmä v spojení s nákladmi vzniknutými v súvislosti s vlastníckmi lesov nerešpektovali podmienky stanovené v Rozhodnutí.

Komisia vyhlásila, že sťažovateľ nebol schopný dokázať, že výdavky spôsobené vlastníckmi lesov (147 867 EUR) boli skutočne uhradené tak, ako stanovujú články 3 ods. 4 a 4 ods.1 Rozhodnutia. Nebol predložený žiaden dôkaz platieb uskutočnených medzi CTFC a tretími stranami. Komisia zdôraznila, že ustanovenia článku 3 ods. 3 Rozhodnutia sú jasné a nemenné. Doplnila, že jej útvary nemohli spôsobiť, že sťažovateľ bol presvedčený, že tieto právne ustanovenia bolo možné prehliadať.

25. októbra 2000 Komisia požiadala o doplňujúce informácie, ktoré sťažovateľ postúpil 13. novembra 2000. Komisia posúdila, že nové informácie nepridávajú žiaden nový prvok a preto oznámila

sťažovateľovi faxom z dňa 30. januára 2001, že suma zodpovedajúca výške týchto výdavkov nebude uhradená a sťažovateľ je analogicky povinný vrátiť časť grantu, ktorá mu už bola vyplatená (37 040 EUR). Inštitúcia povolila sťažovateľovi krátky čas na poskytnutie svojho stanoviska. Na základe informácií, ktoré poskytol sťažovateľ 8. februára 2001 Komisia znížila sumu, o ktorej vrátenie požiadala, na 30 429 EUR. 6 marca 2001 vydala vymáhací príkaz. Komisia posúdila, že postup podľa ktorého sa riadili jej útvary v tomto procese bol v súlade s kritériami stanovenými v článku 7 prílohy 2 Rozhodnutia.

Sťažovateľ sa stretol so zástupcami Komisie 4. apríla 2001. Keďže nedokázal poskytnúť žiadne ďalšie dôkazy, Komisia 26. apríla 2001 potvrdila svoje predchádzajúce stanovisko. Posledná žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov bola vydaná Komisiou 30. augusta 2001 a odkazovala aj na prostriedky na odvolanie, ktoré má sťažovateľ k dispozícii.

Vyjadrenie sťažovateľa

Vo vyjadrení z 30. júla 2002 sťažovateľ zopakoval svoje obvinenia, ktoré uviedol v sťažnosti. Zdôraznil, že vzťahy s vlastníkami lesov ako aj účtovníctvo nákladov súvisiacich s nimi boli podrobne konzultované s úradníkmi Komisie.

Sťažovateľ vysvetlil, že potrebu zapojiť do práce na projekte vlastníkov lesov uviedol v troch rôznych kapitolách počítačného návrhu CTFC, konkrétne v oddieli A13/4 (oddiel zalesňovanie, zhrnutie projektu); oddieli A14/7 (pestovanie rastlín) a v niekoľkých oddieloch o hospodárení (A5, A6, A9 a A11).

Opísal rokovania so zodpovednými úradníkmi Komisie, ktoré sa uskutočňovali od júla 1997 s cieľom oboznámiť ich s rozpočtovými nákladmi projektu, ktoré vznikli v súvislosti s tretími stranami (vlastníkmi lesov). Uvažovalo sa o dvoch rôznych modeloch: v prvom by sa vlastníkom lesov platilo priamo za konkrétne úkony; v druhom na základe uzatvorenia individuálnych zmlúv. So súhlasom zodpovedných úradníkov Komisie bolo rozhodnuté v prospech druhého variantu, v ktorom sa neuvádzali finančné toky. Faxy zaslané 30. októbra 1997 a 4. novembra 1997 dokazujú túto skutočnosť. Sťažovateľ zdôraznil, že finančná štruktúra predbežnej správy, najmä metodológia účtovania výdavkov tretích strán, bola zmenená s ohľadom na návrhy Komisie.

V dňoch 16., 22., 29., 30. a 31. októbra 2002 sťažovateľ zaslal dodatočné informácie súvisiace so stretnutiami s úradníkmi Komisie, ktoré podľa jeho názoru podporovali jeho obvinenia.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

So zreteľom na vyjadrenia ktoré poskytol sťažovateľ zaslal ombudsman Komisii dňa 31. októbra 2002 list. V liste sa ombudsman odvolával na faktické podrobnosti opísané vo vyjadreniach sťažovateľa, ktoré zjavne podporovali jeho obvinenia a žiadal Komisiu o komentár k týmto otázkam.

Druhé stanovisko Komisie

Komisia zastávala názor, že sťažovateľove vyjadrenia nepredstavujú žiadne nové relevantné skutočnosti k prípadu. Inštitúcia zdôraznila, že jej úradníci nevydali žiadne pokyny v súvislosti so zmenou a doplnkom finančných predpisov zmluvy. Vysvetlila, že sťažovateľ nikdy nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by objasnili, že úradník Komisie údajne vydal pokyny vo vzťahu k projektu. Okrem toho sa žiadne takéto pokyny nenachádzajú v archívoch Komisie (ani v elektronickej, ani v listinnej forme).

Komisia sa odvolala na faxy, ktoré jej útvary prijali od sťažovateľa dňa 30. októbra a 4. novembra 1997. Tieto navrhujú zmeny vo finančných otázkach projektu. Podčiarkla, že tieto dokumenty nemajú zmluvnú hodnotu a boli zaslané iba za účelom informovania. Hoci bol sťažovateľ niekoľkokrát upozornený, že treba podať oficiálnu žiadosť, takúto žiadosť Komisii nikdy nepredložil. Za týchto okolností Komisia zastávala názor, že sťažovateľ nemal inú možnosť než rešpektovať zmluvu vo všetkých jej ustanoveniach.

Inštitúcia poznamenala, že sťažovateľ už v minulosti poberal prostriedky s programu LIFE a bol dobre oboznámený s finančnými pravidlami. Podľa názoru Komisie mal sťažovateľ vedieť, že všetky finančné kontroly sa vykonávajú v záverečnej fáze projektu. Je preto nepravdepodobné, že predpokladal, že predbežná platba Komisie znamená prijatie sťažovateľových finančných zmien a doplnkov.

Komisia zdôraznila ochotu prehodnotiť platbu nákladov, o ktoré žiada sťažovateľ a tak pozastaviť vymáhací príkaz v prípade, že sťažovateľ predloží dôkazy o skutočnom vyplatení nákladov. Komisia upozornila na skutočnosť, že niekoľkokrát žiadala o dôkazy existencie platieb príjemcu organizáciám, ktoré vykonávali prácu. Napriek žiadostiam tieto informácie nikdy neobdržala. Z tohto dôvodu Komisia rozhodla, že bude postupovať cestou vymáhacieho príkazu vo výške 30 429 EUR podľa článku 3.3c rozhodnutia o grante. Doplnila, že ak by sťažovateľ nedokázal predložiť takéto dôkazy, bude Komisia pokračovať v uplatňovaní vymáhacieho príkazu.

Vyjadrenie sťažovateľa k druhému stanovisku Komisie

V pripomienkach k druhému stanovisku Komisie z dní 20. decembra 2002 a 10. januára 2003 sťažovateľ vyslovil názor, že formálna stránka finančnej časti správ o projekte je dôsledkom návrhov úradníkov Komisie, ktorí neskôr nevyjadrili žiaden formálny nesúhlas s ich formou. Hoci sťažovateľ nedokázal predložiť žiadny písomný dôkaz, odkázal na niekoľko formálnych vyhlásení účastníkov projektu, ktoré potvrdzujú jeho názor. Sťažovateľ vyjadril vôľu, že v prípade potreby bude vypovedať pred ombudsmanom.

Sťažovateľ predložil rôzne dokumenty ktoré dokazujú, že Komisia súhlasila aspoň v súvislosti s projektom LIFE 97/ENV/E/260 s uplatňovaním bilaterálnych dohôd medzi príjemcom grantu a viacerými subdodávateľmi, pri ktorých nedochádzalo k platbám.

Sťažovateľ vyhlásil, že CTFC je v prípade potreby pripravené preformulovať finančné záležitosti projektu v súlade so želaniami Komisie. Žiadal ombudsmana, aby dohliadal na tento postup aby zabezpečil spravodlivé riešenie a aby CFC nebolo nespravodlivo pokutované.

ROZHODNUTIE

1 Postoj zodpovedných úradníkov Komisie k sťažovateľovi

1.1 Sťažovateľ obviňuje úradníkov Komisie, že ho zavádzali a neposkytli mu potrebnú pomoc. Zastáva názor, že vzťahy s vlastníkmi lesov ako aj účtovníctvo nákladov súvisiacich s nimi boli podrobne konzultované s úradníkmi Komisie.

1.2 Komisia tvrdí, že jej úradníci nevedli sťažovateľa k tomu, aby dospel k názoru že môže prehliadať pravidlá projektu. Vyhlasuje, že sťažovateľ nepredložil žiadne dôkazy ktoré by potvrdzovali údajné pokyny úradníkov Komisie v súvislosti s projektom a že takéto pokyny sa nenachádzajú v archívoch Komisie.

1.3 Ombudsman konštatuje, že sťažovateľ poskytol veľké množstvo dokumentárnych dôkazov o prebiehajúcich výmenách so zodpovednými úradmi Komisie. Po preskúmaní týchto dokumentov skonštatoval, že zodpovední úradníci boli dobre informovaní o činnostiach sťažovateľa a preto mali poznať finančné kritériá, ktoré sťažovateľ používal na kalkuláciu výdavkov na práce subdodávateľov. Ombudsman však zastáva názor, že neexistujú žiadne priame dôkazy, ktoré by viedli k záveru, že Komisia sťažovateľa zavádzala.

Ombudsman preto dospel k záveru, že v tomto ohľade prípadu nešlo o nesprávny úradný postup Komisie.

2 Postup Komisie vo veci vrátenia časti príspevku

2.1 Sťažovateľ obviňuje Komisiu, že postup pri zaobchádzaní s jeho projektom bol nejasný a nebol v súlade s platnými predpismi. Zastáva názor, že Komisia nerešpektovala jeho práva na

obhajobu a jej žiadosť o vrátenie časti príspevku mu neumožnila vypovedať v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia 1973/92 týkajúceho sa programu LIFE.

2.2 Komisia tvrdí, že postup, ktorý sledovali jej úradníci bol v súlade s platnými predpismi (článok 7 prílohy 2 rozhodnutia o udelení finančnej pomoci [Rozhodnutia]). Vysvetlila, že jej prvá žiadosť z 30. januára 2001 umožňovala sťažovateľovi, aby bol vypočutý pred prijatím konečného rozhodnutia. Rovnako konečná žiadosť z 30. augusta 2001 obsahovala informácie o prostriedkoch na odvolanie.

2.3 Ombudsman skonštatoval, že predpisy o uplatňovaní projektov financovaných prostredníctvom programu LIFE stanovuje nariadenie Rady 1973/92¹⁰, ako aj každé rozhodnutie Komisie, ktoré prideliť pomoc individuálnym projektom.

Postup Komisie v prípadoch preplatkov stanovuje článok 11 ods. 2 nariadenia 1973/92, ktorý má toto znenie:

„[...] ak iba časť pridelennej finančnej pomoci bola v priebehu vykonávania aktivity oprávnená, Komisia požiada príjemcu o predloženie vysvetlenia do daného termínu. Ak príjemca neposkytne uspokojujúcu odpoveď, Komisia môže zrušiť zostávajúcu finančnú pomoc a požiadať o spätné preplatenie sumy už vyplatenej.“

Požiadavky postupu uvedené v článku 7 prílohy 2 Rozhodnutia majú rovnaké znenie.

2.4 Ombudsman tiež konštatuje, že prvá žiadosť o vrátenie peňažných prostriedkov, ktorú Komisia vydala 30. januára 2001, obsahuje v poslednom odseku oznámenie, že oznámenie zašle na predchádzajúce schválenie finančnému kontrolórovi najneskôr dňa 9. februára 2001, aby mohol tento zaslať komentár v súlade s článkom 11 ods. 2 nariadenia o programe LIFE. Posledný ťarchopis bol odoslaný sťažovateľovi 6. marca 2001. Hoci sa nezmieňoval o možnostiach odvolania, Komisia na túto možnosť odkázala v ďalšej korešpondencii so sťažovateľom s dátumom 30. augusta 2001.

2.5 Na základe všetkých uvedených skutočností ombudsman nezastáva názor, že Komisia porušila sťažovateľovo právo na odvolanie pri vydaní žiadosti o vrátenie časti finančnej pomoci. Za týchto okolností zastáva ombudsman názor, že postup Komisie pri spracovávaní projektu nebol nejasný a preto inštitúcia postupovala v súlade s platnými predpismi. Ombudsman preto dospel k záveru, že v tomto ohľade prípadu nešlo o nesprávny úradný postup Komisie.

3 Žiadosť Komisie o vrátenie časti finančných prostriedkov

3.1 Sťažovateľ žiada, aby Komisia pozastavila svoju žiadosť o vrátenie nákladov a uvoľnila poslednú platbu určenú na projekt, ako aj zodpovedajúce úroky.

3.2 V prvom stanovisku Komisia zdôvodnila žiadosť o vrátenie finančných prostriedkov na základe skutočnosti, že sťažovateľ nikdy formálne nepodal žiadosť o zmenu a doplnok Rozhodnutia s cieľom umožniť účasť na projekte tretím stranám. Inštitúcia upozornila na skutočnosť, že sťažovateľ nebol schopný dokázať, že náklady ktoré vznikli tretím osobám (vlastníkom lesov) boli skutočne preplatené.

3.3 V súvislosti s účasťou tretích strán na projekte ombudsman konštatuje, že technický popis projektu, vrátane návrhu príjemcu, predpokladal ich spoluprácu. 30. októbra a 4. novembra 1997 sťažovateľ formálne oznámil úradníkom Komisie nastávajúcu účasť tretích strán (vlastníkov lesov) na realizácii projektu. Ombudsman konštatuje, že Komisia nepredložila dôkazy o tom, že jej úradníci vzniesli akúkoľvek námietku voči tejto iniciatíve sťažovateľa.

¹⁰ Nariadenie Rady (EHS) č. 1973/92 z 21. mája 1992 zriaďujúce finančný nástroj pre životné prostredie (LIFE); Ú.v. L 206 z 22/07/1992, str.1.

Vo veci finančného zúčtovania nákladov, ktoré vznikli tretím stranám ombudsman zastáva názor, že Komisia nebola úplne neoboznámená s kritériami, ktoré používal sťažovateľ. Túto skutočnosť dokazuje text faxov, zaslaných inštitúcii dňa 30. októbra a 4. novembra 1997¹¹ Ombudsman berie na vedomie, že metodika účtovania, ktorú sťažovateľ použil vo svojej konečnej správe je analogická so systémom použitým v predbežnej správe. Po prijatí predbežnej správy Komisia nenapadla jej obsah a dokonca uhradila predbežnú splátku. Článok 3 ods. 2 prílohy 2 Rozhodnutia ustanovuje, že týmto krokom Komisia prijala obsah finančného vyhlásenia a predbežnú správu predloženú príjemcom¹².

3.4 V odpovedi na ďalšie vyšetrovania ombudsmana Komisia zdôraznila, že je ochotná uhradiť sumu, ktorú požaduje sťažovateľ a tým zastaviť vymáhací príkaz, ak tento predloží dôkazy, že náklady tretích strán boli skutočne zrealizované. Sťažovateľ v najnovších vyjadreniach uviedol ochotu zmeniť znenie finančného ustanovenia projektu v súlade so želaniami Komisie a žiadal ombudsmana, aby dozeral na postup a tak zabezpečil spravodlivé riešenie. S ohľadom na túto situáciu ombudsman zastáva názor, že neexistujú dôvody na ďalšie vyšetrovanie tejto problematiky prípadu.3.5 Sťažovateľ požiadal ombudsmana, aby dozeral na postup. Ombudsman zdôrazňuje, že podľa finančných postupov spoločenstva je Komisia zodpovedná za úradný postup vo veci danej zmluvy. Sťažovateľ však má možnosť podať v budúcnosti ombudsmanovi ďalšiu sťažnosť ak to bude považovať za potrebné.

4 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ANULOVANIE OTÁZOK A ÚDAJNÁ NESCHOPNOSŤ ODPOVEDAŤ NA OZNÁMENIE O VÝBEROVOM KONANÍ

Rozhodnutie o sťažnosti 647/2002/OV na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Relevantné skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ je možné zhrnúť takto:

Sťažovateľ sa zúčastnil otvoreného konkurzu COM/A/6/01 no neuspel v teste b) prvého kola výberového konania, v ktorom získal iba 16,842 bodov zo 40. Sťažovateľ podal výberovej komisii dve žiadosti. Dňa 10. januára 2002 požiadal o opakovanie testu a v druhej žiadosti dňa 11. februára 2002 napadol spôsob vyhodnotenia výsledkov. Výberová komisia sa rozhodla anulovať tri otázky prvého kola výberového konania. Sťažovateľ túto skutočnosť napadol, no výberová komisia v odpovedi oznámila, že otázky boli anulované pre všetkých účastníkov a tak zostal zachovaný princíp rovnosti. V nadväznosti na žiadosť zaslala výberová komisia sťažovateľovi kópiu otázok a možných odpovedí na test, správne odpovede na otázky a odpovede sťažovateľa. Sťažovateľ zastáva názor, že z jeho odpovedí v teste b) bolo ešte ďalších 5 správnych a preto mal získať 22,105 zo 40 bodov namiesto 16,842 zo 40 bodov.

¹¹ Text faxu zaslaného sťažovateľom úradníkovi Komisie zodpovednému za finančné záležitosti projektu z dňa 30. októbra 1997 je názorným príkladom:

„Vážený J., ako sme sa dohodli minulý rok v júni, zasielam vám návrh „dohody“ s cieľom oboznámiť Vás s výškou príspevku majiteľov lesov na projekt LIFE' 96 ENV/E/512, ich vynaloženého času, ako aj finančných prostriedkov. Ocenil by som, ak by ste nás mohli informovať o druhu dokumentárnych dôkazov, ktoré je v prípade potreby nutné archivovať a o možných obmedzeniach, o ktorých by sme mali vedieť. [...]“

¹² „[...] Predbežná platba sa realizuje po tom, ako Komisia prijme konečné vyhlásenie a zodpovedajúcu správu predloženú príjemcom [...]“

Sťažovateľ podal sťažnosť ombudsmanovi, pretože výberová komisia zamietla jeho žiadosti. Vyslovil tieto 3 obvinenia:

- 1 anulovaním otázok 9 a 37 testu b) nerešpektovala výberová komisia princíp rovnosti kandidátov;
- 2 výberová komisia neposúdila v odpovedi tvrdenie sťažovateľa, že jeho odpovede na otázky 5, 8, 11, 13 a 25 testu b) bolo možné vyvodiť z textu, ktorý bol predložený kandidátom;
- 3 sťažovateľ obviňuje výberovú komisiu, že nerešpektovala podmienky ustanovené v bode VI.D oznámenia o výberovom konaní, keďže získal informácie o skutočnosti, že mnohí kandidáti ktorí nedosiahli minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie prvého kola výberového konania sa napriek tomu dostali na zoznam 600 úspešných kandidátov, ako to ustanovuje oznámenie o výberovom konaní.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Listom zo dňa 14. decembra 2001 informovala jednotka Admin.A.2 sťažovateľa o výsledkoch prvého kola výberového konania. Keďže sťažovateľ získal v teste b) týkajúcom sa číselného a verbálneho uvažovania 16,842 bodov zo 40 a minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie testu bol 20, výberová komisia už nepokračovala v oprave písomného testu. Konala tak v súlade s bodom VI.D oznámenia o výberovom konaní, podľa ktorého každý výsledok, ktorý je nižší ako minimálny počet bodov, vylučuje z výberového konania.

Sťažovateľ bol tiež oboznámený so skutočnosťou, že výberová komisia sa rozhodla anulovať jednu otázku testu a) a otázky 9 a 37 testu b) kvôli chybám, ktoré zistila po uskutočnení testov. Rozhodnutie o anulovaní otázok bolo realizované pre všetky jazykové verzie, v ktorých sa testy uskutočnili, aby bolo možné zabezpečiť rovnosť kandidátov.

V nadväznosti na žiadosť sťažovateľa z 18. decembra 2001 mu bola zaslaná kópia hárkov s jeho odpoveďami a správne odpovede testov prvého kola výberového konania.

V liste zo dňa 10. januára 2002 sťažovateľ napadol kvalitu testu b), ako aj anulovanie otázok. Zastával názor, že vznikla nerovnosť, ktorá ovplyvnila jeho oprávnené očakávania. Výberová komisia vysvetlila sťažovateľovi vo svojej odpovedi cieľ testu verbálneho a číselného uvažovania a dôvody, ktoré ju viedli k anulovaniu otázok.

V otázke obvinenia sťažovateľa týkajúceho sa anulovania otázok, odkázala Európska komisia na precedентné právo Súdu prvého stupňa¹³ a Súdneho dvora Európskych spoločenstiev¹⁴ Podľa tohto precedensu majú kandidáti odpovedať na všetky otázky a nielen na tie, ktoré si chcú vybrať. Počet a obsah otázok, ktoré je potrebné zodpovedať je preto zhodný pre všetkých kandidátov. Šance kandidátov zostávajú nezmenené aj v prípade, že sa určitý počet otázok anuluje.

Komisia tiež upozornila na fakt, že otázky neboli hodnotené rôznym počtom bodov a za každú otázku bolo možné získať rovnaký počet bodov.

V súvislosti s obvinením sťažovateľa, že výberová komisia nezohľadnila, že jeho odpovede na otázky 5, 8, 11, 13 a 25 testu b) bolo možné vyvodiť z textu, ktorý bol predložený kandidátom Európska komisia uviedla, že výberová komisia posúdila otázky, no táto skutočnosť jej neumožňuje zmeniť rozhodnutie o hodnotení.

¹³ Rozsudok z 17. januára 2001, T-189/99, Gerochristos.

¹⁴ Nariadenie P. Giuliotti C-263/01 z 13. decembra 2001 (body 35 a 36).

V súvislosti s obvinením sťažovateľa, že výberová komisia nerešpektovala podmienky ustanovené v bode VI.D oznámenia o výberovom konaní. Európska komisia skonštatovala, že boli rešpektované všetky podmienky oznámenia o výberovom konaní a po oprave testov prvého kola sa pokračovalo v oprave ďalších písomných testov len u tých kandidátov, ktorí dosiahli minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie každej časti prvého kola testov a zároveň dosiahli najvyššie skóre po sčítaní výsledkov všetkých častí. Počet kandidátov, ktorí dosiahli minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie prvého kola testov v oblasti 02 výberového konania bol vyšší než sa uvádzalo v oznámení o výberovom konaní. Tu sa predpokladalo 600 úspešných kandidátov.

Vyjadrenie sťažovateľa

V súvislosti s anulovaním otázok číslo 9 a 37 testu b) sa sťažovateľ vyjadril, že bol porušený princíp rovnosti, pretože anulovanie otázok zvýhodnilo kandidátov, ktorí nesprávne odpovedali na dané otázky a zároveň znevýhodnilo kandidátov, ktorých odpovede boli správne.

V súvislosti s druhým obvinením uvádza sťažovateľ príklad odpovede na otázku č. 13 ktorú bolo podľa jeho názoru možné odvodiť z textu a preto nebola nesprávna: Vybral odpoveď (b), čiže „en faisant attention à sa technique de respiration, il est possible de réduire sa tension artérielle“. Odpoveď (b) vybral na základe tejto informácie v texte: „il est possible d’obtenir des résultats remarquables par la simple application de techniques respiratoires : diminution de la tension artérielle“. Sťažovateľ žiada o zdôvodnenie, prečo táto odpoveď nebola správna.

V súvislosti s tretím obvinením sťažovateľ žiada ombudsmana aby prešetril, či výberová komisia rešpektovala bod VI.D oznámenia o výberovom konaní a požiadal Európsku komisiu o prístup k zoznamu kandidátov (a ich výsledkom), ktorí úspešne absolvovali prvé kolo testov.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Po posúdení stanoviska Európskej komisie a vyjadrení sťažovateľa dospel ombudsman k názoru, že vo veci tretieho obvinenia sťažovateľa sú potrebné ďalšie vyšetrovania. Podľa tohto obvinenia výberová komisia údajne nerešpektovala podmienky ustanovené v bode VI.D oznámenia o výberovom konaní, keďže sťažovateľ získal informácie podľa ktorých mnohí kandidáti, ktorí nedosiahli minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie prvého kola výberového konania v oblasti 02, sa napriek tomu dostali na zoznam 600 úspešných kandidátov.

Preskúmanie spisu

Ombudsman preto zaslal Európskej komisii list, v ktorom ju žiadal o nahliadnutie do spisov, najmä do zoznamu úspešných kandidátov prvého kola výberového konania v oblasti 02. Preskúmanie vykonali zamestnanci úradu ombudsmana dňa 24. januára 2003 na pôde Komisie v Bruseli (DG ADMIN).

ROZHODNUTIE

1 Anulovanie otázok v testoch prvého kola výberového konania

1.1 Sťažovateľ obviňuje výberovú komisiu, že anulovaním otázok 9 a 37 testu b) nerešpektovala princíp rovnosti kandidátov. Podľa jeho vyjadrenia vytvára anulovanie otázok nerovnosť medzi kandidátmi, ktorí na dané otázky odpovedali správne a tými, čo odpovedali nesprávne.

1.2 Európska komisia odkázala na precedens Súdu prvého stupňa a Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, podľa ktorého majú kandidáti odpovedať na všetky otázky a šance kandidátov zostávajú nezmenené aj v prípade že sa určitý počet otázok anuluje.

1.3 V predchádzajúcich rozhodnutiach v prípadoch 761/99/BB a 729/2000/OV, ktoré sa riadia precedensom súdov spoločenstva bolo podľa názoru ombudsmana rozhodnutie vypustiť otázku testu ktorá sa zdá byť nejasná alebo mnohoznačná rozumné, ak sa vypustenie vykoná spôsobom,

ktorý neovplyvní záujmy kandidátov negatívnym spôsobom. Na základe predložených dôkazov sa ombudsman domnieva, že v danom prípade nič nenasvedčuje tomu, že by táto podmienka nebola splnená, pretože Komisia vypustila otázky 9 a 37 testu b) všetkým uchádzačom.

1.4 Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Komisie v súvislosti s týmto obvinením.

2 Obvinenie z neschopnosti zdôvodniť odpoveď na tvrdenie sťažovateľa

2.1 Sťažovateľ obviňuje výberovú komisiu, že neposúdila v odpovedi tvrdenie sťažovateľa, že jeho odpovede na otázky 5, 8, 11, 13 a 25 testu b) bolo možné vyvodiť z textu, ktorý bol predložený kandidátom.

2.2 Európska komisia uviedla, že výberová komisia posúdila odpovede sťažovateľa, no táto skutočnosť jej nedovoľuje zmeniť rozhodnutie o hodnotení.

2.3 Ombudsman poznamenal, že predmetom sporu medzi sťažovateľom a Komisiou je skutočnosť, či bolo možné textu predloženému kandidátom porozumieť tak, že uchádzači mohli považovať viacero odpovedí za správne. Spor sa preto týka otázky interpretovania relevantného textu. Riešenie tejto otázky, ktorá sa týka samotného obsahu testu, sa ponecháva na zváženie výberovej komisii.

2.4 Zohľadňujúc ďalej skutočnosť, že podľa precedensu súdneho dvora predstavuje oznámenie o výsledkoch rôznych testov dostatočnú informáciu o dôvodoch rozhodnutia¹⁵ výberovej komisie sa ombudsman domnieva, že výberová komisia konala v rámci možností a svojich právomocí. Nebol preto odhalený žiaden nesprávny úradný postup týkajúci sa tohto bodu prípadu.

3 Obvinenie z porušenia oznámenia o výberovom konaní

3.1 Sťažovateľ obviňuje Európsku komisiu, že nerešpektovala podmienky ustanovené v bode VI.D oznámenia o výberovom konaní, keďže získal informácie o skutočnosti, že mnohí kandidáti ktorí nedosiahli minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie prvého kola výberového konania v oblasti 02 sa napriek tomu dostali na zoznam 600 úspešných kandidátov, ako to ustanovuje oznámenie o výberovom konaní.

3.2 Komisia uviedla, že počet kandidátov, ktorí dosiahli minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie prvého kola testov v oblasti 02 výberového konania bol vyšší než sa uvádzalo v oznámení o výberovom konaní. Tu sa predpokladalo 600 úspešných kandidátov.

3.3 V súvislosti s týmto obvinením preskúmal úrad ombudsmana archív Komisie dňa 24. januára 2003. Počas prieskumu najprv úradníci Komisie informovali úrad ombudsmana, že v Úradnom vestníku zo 17. októbra 2001 (C 291 A) bola uverejnená oprava oznámenia o výberovom konaní, v ktorej boli upravené údaje o zozname úspešných uchádzačov. V bode VI.D.1 oznámenia o výberovom konaní bol počet kandidátov, ktorí úspešne absolvovali testy a), b), c) a d) prvého kola upravený z 510 na 600.

3.4 V prieskume sa ďalej zistilo, že počet uchádzačov, ktorí úspešne absolvovali predbežné testy a), b), c) a d) bol vyšší ako 600. Existoval prvý zoznam 600 najlepších kandidátov, ktorí dosiahli minimálny potrebný počet bodov. Existoval však aj ďalší zoznam kandidátov, na ktorom boli uchádzači, ktorí síce dosiahli minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie testu, no neboli medzi 600 najlepšími.

3.5 Na základe spomínaných údajov môže ombudsman potvrdiť, že informácie poskytnuté Komisiou boli presné. Nebol preto odhalený žiaden nesprávny úradný postup týkajúci sa tohto bodu prípadu.

¹⁵

Prípad C-245/95 P, Parlament v. Innamorati, ECR [1996] I-3423, odsek 31.

4 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

OBVINENIE Z JAZYKOVEJ DISKRIMINÁCIE

Rozhodnutie o sťažnosti 659/2002/IP na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

V apríli 2002 podal pán C. sťažnosť v mene združenia Universala Esperanto-Asocio (ďalej len UEA), týkajúcu sa údajnej jazykovej diskriminácie, ktorej sa mali dopustiť viaceré európske organizácie, ktoré čiastočne alebo úplne financuje Európska komisia. V oznamoch o voľných pracovných miestach sa ako predpoklad uvádza „angličtina ako materinský jazyk“ alebo „angličtina ako rodný jazyk“. Podľa názoru sťažovateľa sú z tohto dôvodu tisíce ľudí diskriminovaných, pretože napriek výborným znalostiam angličtiny ich nie je možné prijať na dané posty.

Vo svojej sťažnosti podanej ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že Komisia by mala vykonať tieto kroky: (i) uznať diskriminačnú povahu oznámení o voľných pracovných miestach na posty, ktoré sú oficiálne otvorené pre všetkých občanov, no neoficiálne sú vyhradené pre ľudí, ktorých rodným jazykom je angličtina; (ii) zabezpečiť, aby už ďalej nefinancovala spoločnosti a organizácie, diskriminujúce občanov Európskej únie, ktorých rodným jazykom nie je angličtina; (iii) preskúmať prostriedky a riešenia, ktorými by mohli predísť jazykovej diskriminácii, ktorej sa dopúšťajú organizácie čiastočne alebo úplne financované Komisiou.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

V súvislosti s prvým obvinením sťažovateľa Komisia vyhlásila, že akékoľvek oznámenia o pracovných miestach vyhradených oficiálne alebo neoficiálne pre ľudí, ktorých materinským jazykom je daný jazyk sú podľa pravidiel spoločenstva o voľnom pohybe pracovných síl neprijateľné. Otázku, či bol konkrétny post neoficiálne vyhradený pre ľudí, ktorých rodným jazykom je daný jazyk musí posúdiť v každom jednotlivom prípade kompetentný súd.

Požiadavka „dokonalej znalosti“ jazyka však v zásade nie je v rozpore s právom spoločenstva.¹⁶ V takomto prípade musí zamestnávateľ odôvodniť požiadavku vynikajúcej znalosti daného jazyka pre konkrétny post.

Útvary Komisie tlmočili túto informáciu niekoľko krát priamo združeniu UEA prostredníctvom svojich predstaviteľov (listami zo 14. mája 2001, 20. júla 2001, 5. októbra 2001, 24. januára 2002 a počas stretnutia, ktoré sa uskutočnilo dňa 11. marca 2002). Na stretnutí dňa 24. mája 2002 Komisia navyše informovala členov poradného výboru pre voľný pohyb pracovných síl o potrebe vyhnúť sa akejkolvek diskriminácii týkajúcej sa návrhov oznámov o zamestnaní. Vyzvala ich, aby informovali všetky strany, ktorých sa daný problém môže týkať v súkromnom, ako aj vo verejnom sektore.

¹⁶

Komisia už vyslovila svoj názor k tejto téme v svojich odpovediach na niekoľké písomné dotazy, napr. v odpovedi z 21. februára 2002 na písomný dotaz E-4100/00: „Pravidlá Spoločenstiev o voľnom pohybu pracovných síl nezakazujú iba diskrimináciu založenú na národnosti, ale pokrývajú rovnako aj diskrimináciu, ktorá, aj pres kritéria, ktoré sa zdajú byť neutrálnymi, vedú v skutočnosti k rovnakému výsledku. V žiadnom prípade sa však nejedná o diskrimináciu v prípade podmienok vzťahnutých k jazykovým znalostiam vyžadovaným z dôvodu povahy pracovného miesta, ktoré má byť obsadené (...)“. Odpoveď Komisie bola publikovaná v ÚV C 174 E z 19. júna 2001, str. 233.

V súvislosti s druhým sťažovateľovým obvinením Komisia vyhlásila, že pravidlá a predpisy upravujúce udeľovanie grantov, uvedené v dokumente Komisie „Vademecum o riadení grantov“ sú obsiahnuté v novom finančnom nariadení¹⁷ a nadobudnú účinnosť 1. januára 2003. Podľa článku 109 sa „udeľovanie grantov riadi princípmi transparentnosti a rovnoprávnosti. (...)“. V súvislosti s financovaním výkonnej agentúry, ako to ustanovuje článok 55 nového finančného nariadenia, Komisia zdôraznila, že personál týchto agentúr bude podliehať služobnému poriadku. Pravidlá, ktorým podliehajú, obsahujú všeobecný princíp nediskriminácie.

V súvislosti s tretím obvinením sťažovateľa Komisia uviedla, že boj proti akejkoľvek forme diskriminácie je prioritou politiky Európskej komisie. Vo vzťahu k možnej diskriminácii spôsobenej podmienkou, že rodným jazykom kandidáta musí byť konkrétny jazyk, ktorú uvádzajú zamestnávateľia zo súkromného sektora alebo z mimovládnych združení, Komisia uviedla, že v týchto prípadoch nemôže zasahovať a ich posúdenie je v kompetencii národných súdov.

Komisia navyše oznámila ombudsmanovi, že zoberala na vedomie informácie, ktoré poskytlo UEA v júni 2002 v súvislosti so zoznamom ponúk pracovných miest spojených s belgickými štátnymi úradmi, ktoré sa zdali byť diskriminačnými a podala formálnu sťažnosť, pričom bude v tejto veci kontaktovať belgické úrady.

Komisia opäť zdôraznila, že v prípade, ak jej útvary boli informované o možných diskriminačných ponukách práce v organizáciách, ktoré úplne alebo čiastočne financuje táto inštitúcia, žiadala, aby vykonali potrebné kroky na ich opravenie. Generálne riaditeľstvá zaslali listy organizáciám, ktoré majú úzke vzťahy s Komisiou. Odporúčali im zabezpečiť, aby: (i) jazykové kritéria na posty boli v súlade s úrovňou, ktorá je potrebná na výkon danej pozície; (ii) v prípade, ak je znalosť niektorého jazyka nevyhnutnou požiadavkou pre daný post, je vhodnejšie používať označenia ako „úplné znalosti“ alebo „vynikajúce znalosti“ ako „materinský jazyk“ alebo „rodný jazyk“; (iii) presadzovali v rámci prijímania zamestnancov politiku rovnakých príležitostí bez uprednostňovania niektorých jazykových alebo národnostných skupín. Komisia navyše pripomenula, že jej generálne riaditeľstvo pre zamestnanosť a sociálne veci vložilo do všetkých vyhlásení o tendroch a vyhlásení o projektoch klauzulu, ktorá upozorní potenciálnych zmluvných partnerov na nezákonnosť „klauzúl o rodnom jazyku“. Inštitúcia opäť upozornila na skutočnosť, že Eurostat uvažuje začleniť do štandardných podmienok tendrov klauzulu, podľa ktorej „účastníkom tendra pripomíname, že predpisy spoločenstva o voľnom pohybe pracovných síl zakazujú diskrimináciu na základe národnosti a požiadavka na konkrétny materinský jazyk ako podmienku prijatia do zamestnania je diskriminačná“.

Vyjadrenie sťažovateľa

Vo vyjadrení považoval sťažovateľ stanovisko Komisie za nedostatočné a trval na svojich pôvodných obvineniach.

ROZHODNUTIE

1 Obvinenie z jazykovej diskriminácie

1.1 Príčinou podania sťažnosti bola údajná lingvistická diskriminácia zo strany viacerých organizácií Európskej únie, ktoré sú čiastočne alebo úplne financované Európskou komisiou. V oznamoch o pracovných ponukách uvádzajú ako predpoklad „angličtinu ako materinský jazyk“ alebo „angličtinu ako rodný jazyk.“ Sťažovateľ trval na tom, aby Komisia: (i) uznala diskriminačnú povahu oznámení o voľných pracovných miestach na posty, ktoré sú oficiálne otvorené pre všetkých občanov, no neoficiálne sú vyhradené pre ľudí, ktorých rodným jazykom je angličtina; (ii) zabezpečila, aby už ďalej nefinancovala spoločnosti a organizácie, ktoré diskriminujú občanov Európskej únie, ktorých rodným jazykom nie je angličtina; (iii) preskúmala prostriedky a riešenia,

¹⁷ Nariadenie rady (ES/Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o finančnom nariadení platnom pre všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, Ú. v. L 248 zo 16. septembra 2001, str. 1.

ktoré by mohli zamedziť jazykovej diskriminácii, ktorej sa dopúšťajú organizácie čiastočne alebo úplne financované Komisiou.

1.2 V stanovisku Komisia uviedla, že akékoľvek oznámenia o pracovných miestach vyhradených oficiálne alebo neoficiálne pre ľudí, ktorých materinským jazykom je angličtina, nie sú podľa pravidiel spoločenstva o voľnom pohybe pracovných síl prijateľné. Požiadavka „dokonalejšej znalosti“ jazyka v zásade nie je v rozpore s právom spoločenstva a zamestnávateľ je povinný odôvodniť požiadavku vynikajúcej znalosti daného jazyka na konkrétny post.

V súvislosti s pravidlami a predpismi upravujúcimi udeľovanie grantov, Komisia uviedla, že sú súčasťou dokumentu Komisie „Vademecum o riadení grantov“ a že sú obsiahnuté v novom finančnom nariadení¹⁸, ktoré nadobudne účinnosť 1. januára 2003. Podľa článku 109 sa „udeľovanie grantov riadi princípmi transparentnosti a rovnoprávnosti. (...)“. V súvislosti s financovaním výkonnej agentúry, ako to ustanovuje článok 55 nového finančného nariadenia, Komisia zdôraznila, že personál týchto agentúr bude podliehať služobnému poriadku. Pravidlá, ktorým podliehajú obsahujú všeobecný princíp nediskriminácie.

K tretiemu bodu sťažnosti podala Komisia presné vysvetlenie opatrení, ktoré vykonala. Kópia relevantných dokumentov, ktoré dokazujú kroky Komisie, bola priložená k stanovisku inštitúcie.

1.3 Ombudsman usúdil, že Komisia vykonala opatrenia s cieľom vyriešiť problémy, ktoré sťažovateľ uvádza v sťažnosti a poskytnutá odpoveď bola primeraná. Ombudsman privítal skutočnosť, že Komisia urobila kroky, aby sa v budúcich ponukách práce nenachádzali formulácie, ktoré sú z hľadiska jazyka diskriminujúce. Podporil inštitúciu, aby aj naďalej pokračovala vo svojom boji proti jazykovej diskriminácii jazyka a proti prekážkam, ktoré bránia uplatňovaniu princípu voľnému pohybu pracovných síl.

2 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ŠTATÚT „PILIERA EÚ“ ADMINISTRATÍVY OSN V KOSOVE

Rozhodnutie o sťažnosti 1256/2002/GG (dôverné) na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Podľa sťažnosti, ktorá bola podaná v júni 2002 pracoval sťažovateľ -občan Nemecka- v Kosove ako konzultant pre Európsku agentúru pre obnovu (na základe dvoch zmlúv) a potom pre „pilier EÚ misie OSN v Kosove“.

Sťažovateľ obviňuje „pilier EÚ“ že mu nedokázal poskytnúť zmluvu a zaplatiť faktúry, ktoré zaslal. Faktúra zo 7. mája 2002 bola adresovaná pánovi Andymu Bearparkovi, zvláštnemu predstaviteľovi generálneho tajomníka misie OSN v Kosove a bola vyčíslená na 55 936,16 EUR.

Prvá sťažnosť (1010/2002/GG) bola zamietnutá z dôvodu nedostatočného objasnenia identity inštitúcií alebo orgánu na ktorý bola podaná sťažnosť (podľa článku 2 ods. 3 Štatútu ombudsmana).

Sťažovateľ potom predložil novú sťažnosť (1141/2002/GG) na Európsku agentúru pre obnovu a „pilier EÚ“. V dňoch 17. a 18. júna 2002 zaslal v dvoch faxoch niekoľko dokumentov týkajúcich sa agentúry a „piliera EÚ“. Sťažnosť bola postúpená agentúre, aby sa mohla vyjadriť. Vo veci sťažnosti voči „pilieru EÚ“ bol sťažovateľ informovaný, že jeho identita nebola stále dostatočne objasnená.

¹⁸ Nariadenie rady (ES/Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o finančnom nariadení platnom pre všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, Ú. v. L 248 zo 16. septembra 2001, str. 1.

Sťažovateľ následne informoval ombudsmana, že jeho sťažnosť v súvislosti s „pilierom EÚ“ bola namierená voči Európskej komisii. Sťažnosť bola zaregistrovaná ako nová sťažnosť pod horeuvedeným referenčným číslom aby sa predišlo komplikáciám.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

„Pilier EÚ“ je integrovanou súčasťou dočasnej správy Misie OSN v Kosove (UNMIK), ktorú založila Bezpečnostná rada OSN v rezolúcii 1244 zo dňa 10. júna 1999. UNMIK riadi zvláštny predstaviteľ generálneho tajomníka OSN. Pozostáva zo štyroch častí (tzv. „pilierov“), pričom každú z nich vedie iná medzinárodná entita odborníkov.

Misia má tieto štyri piliere:

- Pilier I: Humanitárne záležitosti, pod vedením Vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR). Pilier bol postupne ukončený na konci júna 2000 a v súčasnosti ho nahradila operácia zodpovedná za spravodlivosť a políciu, ktorú vedie OSN;
- Pilier II: Civilná správa, pod vedením OSN;
- Pilier III: Demokratizácia a budovanie inštitúcií, pod vedením OBSE;
- Pilier IV: Hospodárska obnova, oživenie a rozvoj, pod vedením EÚ. Pilier IV je tiež známy ako „pilier EÚ“

Pilier EÚ pod vedením p. Bearparka, zástupcu zvláštného predstaviteľa generálneho tajomníka OSN je poverený poskytovaním právneho, inštitucionálneho a politického rámca pre hospodársku obnovu, oživenie a rozvoj Kosova.

Zástupca zvláštného predstaviteľa OSN je zodpovedný za realizovanie navrhovaných aktivít piliera EÚ prostredníctvom správy prevádzkového rozpočtu piliera, ktorý financuje spoločenstvo.

Nariadenie Rady (ES) č. 1080/2000 článku 1 stanovuje, že spoločenstvo finančne prispieva na vedenie a prevádzku UNMOVIK. V súlade s týmto nariadením spočíva príspevok spoločenstva vo financovaní prevádzkových nákladov piliera EU, vrátane plátov miestneho a medzinárodného personálu.

Dohoda o grante medzi Európskou komisiou a pilierom EÚ misie UNMOVIK stanovuje príspevok EÚ a realizačné a kontrolné mechanizmy. Dohody o grante boli podpísané každý rok počnúc rokom 2000.

Podľa článku 1 ods. 3 zvláštnych podmienok týchto dohôd „Organizácia prijíma grant a vykonáva operáciu s vlastnou zodpovednosťou.“ Článok 1 ods. 1 všeobecných podmienok platných pre tieto dohody stanovuje, že „spoločenstvo uznáva, že neexistuje žiadne zmluvné spojenie medzi ním a partnermi Organizácie alebo medzi ním a subdodávateľmi.“

Podľa článku 3 ods. 2 všeobecných podmienok navyše „Organizácia prijíma všetky záväzky v súvislosti s tretími stranami“ a „Organizácia zbavuje spoločenstvo akejkoľvek zodpovednosti za záväzky spojené s akoukoľvek požiadavkou alebo činom, ktorý je dôsledkom porušenia pravidiel alebo ustanovení zo strany Organizácie, zamestnancov Organizácie alebo jednotlivcov, za ktorých sú zodpovední alebo je dôsledkom porušenia práv tretích strán.“ Po zohľadnení spomenutých faktov Komisia zastávala názor, že jej útvary, ktoré prispievajú na financovanie prevádzkových nákladov jednej zo štyroch zložiek dočasnej administratívy v Kosove neboli súčasťou zmluvných vzťahov medzi sťažovateľom a pilierom EÚ misie UNMOVIK a nie sú ani zodpovedné za realizáciu činností piliera EÚ.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Obvinenie z neposkytnutia zmluvy a nezaplatenia faktúry zo strany piliera EÚ.

1.1 Sťažovateľ - nemecký konzultant - obviňuje „pilier EÚ“ že mu nedokázal poskytnúť zmluvu a zaplatiť faktúru, ktoré zaslal. Zastáva názor, že za činy piliera EÚ by mala byť zodpovedná Európska komisia.

1.2 Komisia vysvetlila, že „pilier EÚ“, ktorý je pod vedením zástupcu zvláštneho predstaviteľa generálneho tajomníka OSN p. A. Bearparka, je integrovanou súčasťou dočasnej administratívy Misie OSN v Kosove (UNMOVIK), ktorú založila Bezpečnostná rada OSN v rezolúcii 1244 dňa 10. júna 1999. Doplnila, že zástupca zvláštneho predstaviteľa generálneho tajomníka OSN je zodpovedný za realizovanie navrhovaných aktivít piliera EÚ prostredníctvom správy prevádzkového rozpočtu piliera, ktorý financuje spoločenstvo. Komisia upozornila na dohody o grante medzi Európskou komisiou a pilierom EÚ misie UNMOVIK, podľa ktorých pilier EÚ preberá všetky záväzky voči tretím stranám, pričom EÚ neuznáva žiadne zmluvné spojenie medzi úniou a partnermi a subdodávateľmi piliera EÚ. Na základe uvedených skutočností Komisia zastáva názor, že jej útvary nie sú súčasťou zmluvného vzťahu medzi sťažovateľom a pilierom EÚ misie UNMOVIK a nie sú zodpovedné za realizáciu činností piliera EÚ

1.3 Po zohľadnení uvedených vysvetlení Komisie považuje ombudsman jej stanovisko za opodstatnené.

2 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

NÁKLADY NA CESTOVNÉ A DIÉTY UCHÁDZAČOV O PRACOVNÉ MIESTA, KTORÍ SA ZÚČASTŇUJÚ NA VÝBEROVOM KONANÍ

Rozhodnutie o sťažnosti 1358/2002/IP na Európskej komisii

SŤAŽNOSŤ

V júli 2002 vzniesla pani C. sťažnosť voči Európskej komisii. Obvinila túto inštitúciu, že pravidlá ktoré prijala v súvislosti s vyplatením nákladov na cestovné pre kandidátov v otvorených výberových konaniach diskriminujú kandidátov z členských štátov, ktoré sú vzdialenejšie od miesta konania konkurzu. Sťažovateľka vyslovila názor, že títo uchádzači o pracovné miesta sú v porovnaní s tými, ktoré bývajú bližšie k miestu konania konkurzu (väčšinou Brusel) znevýhodnení. Podľa sťažovateľky by Komisia mala prijať nové pravidlá o úhrade nákladov na cestovné s cieľom zaručiť skutočnú rovnosť príležitostí pre potenciálnych kandidátov, zúčastňujúcich sa otvorených výberových konaní.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskej komisie

Komisia pripomenula, že sťažovateľka sa zúčastnila na otvorenom výberovom konaní COM/A/9/01, ktorého účelom bolo zostaviť rezervný zoznam administrátorov z oblasti ekonomiky a štatistiky.

Po prvom kole výberového konania bola sťažovateľka medzi prvými 500 kandidátmi. Podľa bodu I.5 oznámenia o výberovom konaní bola požiadaná o vyplnenie prihlášky, ktorá jej bola zaslaná poštou. Výberová komisia potom preskúmala spis sťažovateľky a oznámila jej, že bola pozvaná na písomné testy, ktoré sa uskutočnili 19. júla 2002. Sťažovateľka sa týchto testov neúčastnila.

Rozhodnutie 211/95 určuje platné predpisy o úhrade nákladov na cestovné, ktoré prijali riaditelia správy na medziinštitucionálnej úrovni dňa 28. marca 1996, a nadobudlo účinnosť 1. apríla 1996. Európska komisia prijala 15. apríla 1996 internú smernicu, v ktorej uplatňuje záver 211/95. Oba texty ustanovujú rovnaké všeobecné princípy platné pre príspevky na cestovné a diéty pre externých kandidátov (pozn. prekl.: kandidátov, ktorí nie sú úradníkmi inštitúcií a orgánov únie), ktorí boli pozvaní na účasť v písomných testoch v rámci výberového konania na pracovné miesta. V prípade, že vzdialenosť medzi bydliskom kandidáta a miestom konania konkurzu je väčšia ako 300 kilometrov, dostanú kandidáti príspevok v pevne stanovenej výške, ktorá sa vypočíta na základe vzdialenosti. V prípade, že vzdialenosť je väčšia alebo rovná 1500 kilometrom, dostanú kandidáti čiastku 180 EUR. V tejto fáze výberového konania je finančný príspevok len pevne stanovenou čiastkou a nie úplnou úhradou nákladov. Táto sa predpokladá len pre uchádzačov, ktorí budú pozvaní na ďalšie kolo výberového konania, na ústnu skúšku.

Všetky tieto informácie boli uvedené v liste, ktorý bol zaslaný sťažovateľke spolu s pozvánkou na písomné skúšky. Sťažovateľka bola teda s touto skutočnosťou oboznámená.

Vyjadrenie sťažovateľky

Vo vyjadrení k stanovisku Komisie sťažovateľka zdôraznila, že inštitúcia nekomentovala obvinenie, že pravidlá úhrady nákladov pre kandidátov v otvorených výberových konaniach diskriminujú uchádzačov s bydliskom vo vzdialenejších členských štátoch v porovnaní s tými, ktorí bývajú bližšie k miestu konania konkurzov, ktorým je obvykle Brusel.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Po podrobnom posúdení stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľky, ombudsman usúdil, že nie je potrebné ďalšie vyšetrovanie. Ombudsman preto dňa 29. januára 2003 zaslal list Komisii. V liste požiadal inštitúciu, aby sa vyjadrila k vyjadreniu sťažovateľky, podľa ktorej názoru Komisia neposúdila jej obvinenie o diskriminačnej povahe platných pravidiel voči obyvateľom vzdialených členských štátov.

Druhé stanovisko Komisie

Inštitúcia pripomenula, že finančný príspevok na úhradu cestovného pre kandidátov pozvaných na písomné skúšky v otvorenom výberovom konaní sa vypočítava podľa vzdialenosti medzi bydliskom uchádzača a miestom konania konkurzu v prípade, že vzdialenosť je väčšia ako 300 km. S väčšou vzdialenosťou sa zvyšuje aj príspevok na cestovné (v prípade, že vzdialenosť je 301 až 800 km, dostane uchádzač 60 EUR, ak je vzdialenosť 801 až 1500 km, dostane 120 EUR a pri vzdialenosti väčšej ako 1500 km, dostane uchádzač 180 EUR).

Toto sú objektívne kritériá, ktoré sa uplatňujú rovnakým spôsobom pre všetkých kandidátov iba na základe vzdialenosti, pričom nezohľadňujú iné faktory ako napr. životné náklady v rôznych krajinách alebo dopravné spojenie medzi bydliskom konkrétneho uchádzača a miestom konania konkurzu.

Vychádzajúc z týchto skutočností, Komisia odmietla obvinenie sťažovateľky z diskriminačnej povahy týchto pravidiel.

ROZHODNUTIE

1 Náklady na cestovné a diéty uchádzačov, ktorí sa zúčastňujú na výberovom konaní

1.1 Sťažovateľka, ktorá sa zúčastnila výberového konania COM/A/9/01 obvinila Európsku komisiu, že pravidlá ktoré prijala v súvislosti s vyplatením nákladov na cestovné pre kandidátov v otvorených výberových konaniach diskriminujú uchádzačov z členských štátov, ktoré sú vzdialenejšie od miesta konania konkurzu. Sťažovateľka vyslovila názor, že títo uchádzači o pracovné miesta sú v porovnaní s tými, čo bývajú bližšie k miestu konania konkurzu (väčšinou Brusel) znevýhodnení.

1.2 Komisia v stanovisku vysvetlila, že platné predpisy o úhrade nákladov na cestovné stanovuje rozhodnutie 211/95, ktoré prijali riaditelia administratívy na medziinštitucionálnej úrovni dňa 28. marca 1996, pričom toto nadobudlo účinnosť 1. apríla 1996. Európska komisia prijala 15. apríla 1996 internú smernicu, ktorou uplatňuje rozhodnutie 211/95. Oba texty ustanovujú rovnaké všeobecné princípy platné pre príspevky na cestovné a diéty pre externých kandidátov, ktorí boli pozvaní na účasť v písomných testoch v rámci konkurzu na pracovné miesta. V prípade, že vzdialenosť medzi bydliskom kandidáta a miestom konania konkurzu je väčšia ako 300 kilometrov, dostanú kandidáti príspevok v pevne stanovenej výške, ktorá sa vypočíta na základe vzdialenosti. V prípade že vzdialenosť je väčšia alebo rovná 1500 kilometrov, dostanú kandidáti čiastku 180 EUR. V tejto fáze konkurzu je finančný príspevok len pevne stanovenou čiastkou a nie plnou úhradou nákladov. Sťažovateľka by si mala byť vedomá tejto skutočnosti, pretože tieto informácie boli uvedené v liste, ktorý jej bol zaslaný spolu s pozvánkou na písomné skúšky.

1.3 Vo svojom druhom stanovisku Komisia pripomenula predpisy o poskytnutí finančného príspevku na úhradu cestovného pre kandidátov pozvaných na písomné skúšky v otvorenom výberovom konaní. Upozornila, že sú založené na objektívnych kritériách, ktoré sa uplatňujú rovnakým spôsobom pre všetkých kandidátov a to iba na základe vzdialenosti, pričom nezohľadňujú iné faktory ako napr. životné náklady v rôznych krajinách alebo dopravné spojenie medzi bydliskom konkrétneho uchádzača a miestom konania konkurzu.

1.4 Ombudsman nevie o žiadnom právnom predpise alebo ustanovení komunitného práva, podľa ktorého by Komisia mala uhrádzať uchádzačom o pracovné miesta, ktorí sa zúčastňujú na otvorených výberových konaniach náklady na cestovné a diéty. Ak sa však Komisia rozhodne prispieť na úhradu takýchto nákladov, mala by zabezpečiť rešpektovanie princípu rovnosti. Kritéria, ktoré prijala Komisia v súvislosti s príspevkami na úhradu nákladov na cestovné a diéty uchádzačov sa podľa názoru ombudsmana uplatňujú rovnakým spôsobom pre všetkých kandidátov. Sú založené na objektívnom kritériu vzdialenosti medzi bydliskom uchádzača a miestom konania skúšok. Systém, ktorý zvolila Komisia na stanovenie výšky daného príspevku je rozumný a nediskriminuje žiadneho z kandidátov.

1.5 Na základe uvedených skutočností preto ombudsman dospel k záveru, že v tomto ohľade prípadu nešlo o nesprávny úradný postup Komisie.

2 Stanovisko a požiadavka sťažovateľky

2.1 Podľa sťažovateľky by Komisia mala prijať nové predpisy o úhrade nákladov na cestovné s cieľom zaručiť skutočnú rovnosť príležitostí pre potenciálnych kandidátov, zúčastňujúcich sa otvorených konkurzov.

2.2 Pri zohľadnení záverov bodu 1.5 tohto rozhodnutia ombudsman nepovažoval za potrebné, aby sa zaoberal týmto bodom.

3 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

OBVINENIE Z DISKRIMINÁCIE PRI URČOVANÍ PRACOVNÉHO ZARADENIA JADROVÉHO INŠPEKTORA

Rozhodnutie o sťažnosti 1365/2002/OV (dôverné) na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Relevantné skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ je možné zhrnúť takto:

Sťažovateľ sa zúčastnil otvoreného výberového konania COM/B/1015 (jadroví inšpektori Euratomu, kategória B5/B4) organizovaného Európskou komisiou pre občanov nových členských štátov. Sťažovateľ bol po prijatí do zamestnania v máji 2000 zaradený do kategórie B4, ktorá bola podľa oznámenia o výberovom konaní najvyššia. Sťažovateľ má dlhoročnú prax a univerzitné vzdelanie inžiniera, teda jeho kvalifikácia je vyššia, ako bola požadovaná pre tento post.

Sťažovateľ zastáva názor, že zaradením do kategórie B4 bol diskriminovaný z týchto dôvodov:

Po prvé, Komisia určila pre toto výberové konanie vyšší vekový limit, pretože bola organizovaná pre občanov nových členských štátov. Sťažovateľ vyjadril presvedčenie, že sa mali zohľadniť osoby s dlhšou pracovnou praxou a rozšíriť možné zaradenie do kategórií (kategórie B1 až B5).

Po druhé, približne o rok skôr sa uskutočnili tri otvorené výberové konania pre občanov nových členských štátov (so znalosťami z oblasti hospodárstva/administratívy alebo informatiky (COM/B/951, COM/B/952 a EUR/B/72), pričom úspešní kandidáti mali byť zaradení do kategórií B1 až B5. Na jar v roku 2002 zamestnal Euratom úradníka kategórie B1, ktorého vybrali zo zoznamu kandidátov COM/B/951. Ak by sa sťažovateľ zúčastnil na tomto výberovom konaní, ktoré sa konalo skôr, bol by pravdepodobne zaradený do kategórie B1 vďaka jeho dlhoročnej praxi v odbore.

Sťažovateľ sa odvolal na rozhodnutie Európskeho ombudsmana v prípade 109/98/ME, aby podporil svoju argumentáciu. V ňom Komisia prijala ombudsmanovo odporúčanie v podobnom prípade obvinenia z diskriminácie pri zaraďovaní inšpektorov z oblasti rybárstva, ktorí boli prijatí na základe rôznych konkurzov.

Sťažovateľ podal sťažnosť voči Komisii na základe článku 90 štatútu zamestnancov. 25. mája 2002 bol oboznámený so skutočnosťou, že Komisia zamietla jeho žiadosť o opätovné posúdenie zaradenia. Komisia v odpovedi uviedla, že prípad 109/98/ME sa týkal dočasných pracovníkov a preto nebol dôvod zaradiť úradníkov z výberového konania pre Euratom do kategórií B3/B2. Sťažovateľ teda podal sťažnosť ombudsmanovi s tým, že podľa princípu rovnoprávnosti by mal byť zaradený do vyššej platovej kategórie.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

V stanovisku Komisia najskôr pripomenula fakty o tomto prípade. Sťažovateľ úspešne absolvoval výberové konanie, ktoré bola organizované pre jadrových inšpektorov pre úroveň B 5/4 s obmedzením na rakúskych, fínskych a švédskych občanov. Rezervný zoznam úspešných kandidátov bol zostavený dňa 17. júla 1997. Sťažovateľ bol prijatý do zamestnania v máji 2000 po skončení obdobia rozšírenia a na základe praxe v odbore bol zaradený do kategórie B4 stupeň 3, čo bolo štatutárne maximum pre danú pozíciu.

Sťažovateľ v sťažnosti odkazuje na iné výberové konania na posty ako kategórie B1 a ako aj B3/2 v súvislosti z rozširovaním a na rozhodnutie 109/98/ME, ktoré sa týkalo dočasných pracovníkov zamestnaných ako inšpektorov v oblasti rybárstva. Pripomína aj konkurzy organizované počas rozširovania Únie o Španielsko a Portugalsko.

Pri každom rozširovaní únie musí Európska komisia nájsť rovnováhu medzi potrebami inštitúcie a požiadavkami na zamestnanie občanov nových členských štátov v rôznych kategóriách. Z

týchto dôvodov organizovala Komisia konkurzy pre kategórie B1, B3/2 a B5/4, ktoré pokrývali všeobecnejšie oblasti (všeobecná administratíva, informačné technológie, účtovníctvo, verejné financie a audit, archívniectvo, dokumentáciu a knihovníctvo). V konkurzoch súvisiacich s rozšírením únie o Rakúsko, Fínsko a Švédsko bola z tohto dôvodu zvýšená veková hranica kandidátov. Pri organizovaní týchto konkurzov sa predpokladalo, že väčšinu úspešných uchádzačov sa podarí nájsť vo výberových konaniach pre kategórie B 5/4. Okrem týchto konkurzov boli organizované aj výberové konania pre špecializovanejšie posty laboratórných technikov, zdravotných sestier a jadrových inšpektorov, taktiež v kategórii B 5/4. Treba spomenúť, že rovnako sa postupovalo aj v období rozšírenia únie o Španielsko a Portugalsko.

Analógiu s prípadom troch inšpektorov v oblasti rybnárstva, ktorú načrtnol sťažovateľ, nemožno považovať za porovnateľnú. V tomto prípade Komisia zároveň zaujala pevné stanovisko, že konala v súlade so všetkými právnymi predpismi, avšak s ohľadom na rôzne úrovne výberu inšpektorov v oblasti rybnárstva, rešpektovala návrh Európskeho ombudsmana a na priateľské riešenie. Komisia navyše pripomenula, že sa sťažovateľ nehovorí, či sa niekedy prihlásil do jedného zo všeobecnejších konkurzov organizovaných pre kategórie B1 alebo B3/2. Komisia dospela k záveru, že zaradenie na základe výberového konania bolo správne.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ uviedol, že požiadavka prijať občanov nových členských štátov na posty rôznych kategórií, na ktorú sa odvoláva Komisia má zabezpečiť, aby skúsení pracovníci z nových členských štátov boli zaradení do takej kategórie, ktorá zhodnotí ich skúsenosti získané pred vstupom ich krajiny do EÚ a predtým ako kandidát získa post v EÚ.

Sťažovateľ uviedol, že Komisia zdôvodnila rozhodnutie o uplatňovaní tohto predpisu na osem výberových konaní a obmedzenie ďalších troch konkurzov na úrovne B5/B4 tak, že vo všeobecnejších oblastiach je potrebná širšia škála kategorizácie, pričom v špecializovanejších oblastiach ako jadrová inšpekcia nie je taká široká kategorizácia nutná. Sťažovateľ vyjadril názor, že toto zdôvodnenie nie je logické a nepredstavuje relevantný objektívny dôvod na rozdielne zaobchádzanie s kandidátmi. Je preto porušením princípu rovnosti.

Sťažovateľ ďalej poznamenal, že „potreby útvaru“, ktoré uvádza Komisia ako dôvod obmedzenia niektorých výberových konaní na kategórie B5/B4 nie je možné považovať za relevantné odôvodnenie rozdielnych podmienok. Sťažovateľ uviedol, že Euratom zamestnáva skúsených inšpektorov v kategórii B1/B2 a všetky útvary profitujú zo skúsených zamestnancov. Nie je možné tvrdiť, že existovala väčšia potreba zamestnať úradníkov kategórií B1/B2 v iných útvaroch ako Euratom.

Sťažovateľ uviedol, že Komisia v prípade 109/98/ME prijala návrh priateľského riešenia, ktoré predložil ombudsman a súhlasila s tým, aby inšpektori v oblasti rybnárstva boli priradení do inej kategórie, pretože mali mimoriadne dlhú odbornú prax. Sťažovateľ preto požiadal Komisiu, aby postupovala rovnako aj v jeho prípade a zohľadnila jeho dlhoročné pracovné skúsenosti. Kvôli relatívne vysokému veku sa dostal do veľmi zlej pozície v dôsledku diskriminačnej politiky kategorizácie Komisie.

ROZHODNUTIE

1 Požiadavka o zaradenie do vyššej kategórie ako B4

1.1 Sťažovateľ je presvedčený, že by mal byť podľa princípu rovnosti zaradený do vyššej kategórie ako B 4. Na podporu svojho tvrdenia uvádza, že Komisia stanovila v tomto výberovom konaní vyššiu vekovú hranicu, pretože bola organizovaná pre občanov nových členských štátov a približne o rok skôr sa uskutočnili tri otvorené súťaže pre občanov nových členských štátov (so znalosťami z oblasti hospodárstva/administratívy alebo informatiky COM/B/951, COM/B/952 a EUR/B/72), pričom úspešní kandidáti mali byť prijatí do kategórií B1 až B5. Sťažovateľ sa odvoláva aj na rozhodnutie Európskeho ombudsmana v prípade 109/98/ME.

1.2 Komisia uvádza, že pri každom rozširovaní únie musí inštitúcia nájsť rovnováhu medzi potrebami útvaru a požiadavkami na zamestnanie občanov nových členských štátov na posty rôznych kategórií. Pre občanov nových členských štátov organizovala Komisia výberové konania v kategóriách B1, B3/2 a B5/4, ktoré pokrývali všeobecnejšie oblasti (všeobecná administratíva, informačné technológie, účtovníctvo, verejné financie a audit, archívnikstvo, dokumentácia a knihovníctvo). Okrem týchto konkurzov organizovala Komisia aj výberové konania na špecializovanejšie posty laboratórnych technikov, zdravotné sestry a jadrových inšpektorov, taktiež v kategórii B 5/4. Komisia ďalej zdôraznila, že analógiu s prípadom troch inšpektorov v oblasti rybníctva, ktorú načrtol sťažovateľ, nie je možné považovať za porovnateľnú.

1.3 Ombudsman zdôrazňuje, že princíp rovnosti ustanovený v článku 5 ods. 3 služobného poriadku, je všeobecným predpisom, ktorý je súčasťou legislatívy platnej vo verejných službách spoločenstva. Diskriminácia, ktorá je v rozpore s daným predpisom nastáva v prípade, ak sa identické alebo porovnateľné situácie nehodnotia rovnakým spôsobom a diskriminácia nie je objektívne oprávnená¹⁹.

1.4 Sťažovateľ odkazuje na prípad 109/98/ME. V ňom ombudsman usúdil, že išlo porušenie princípu rovnosti, pretože inšpektori pre rybníctvo boli zamestnaní ako v kategórii B5/B4 pričom a) iní inšpektori, ktorí boli prijatí v predchádzajúcich výberových konaniach, boli zaradení do stupňov B3, B2 a B1 a b) nové zverejnené výberové konanie predpokladalo prijatie inšpektorov pre rybníctvo v kategórii B3/B2. Sťažovateľ zastáva názor, že zistenia ombudsmana z vyšetrovania tohto prípadu by mali byť uplatnené aj na jeho prípad.

1.5 Ombudsman usudzuje, že vysvetlenie Komisie týkajúce sa rozdielov v zaradení špecializovaných a všeobecných pracovníkov v kategórii B je rozumné. Z informácií, ktoré má ombudsman k dispozícii, nevyplýva, že inšpektori pre oblasť atómovej energie, ktorí boli prijatí v rôznych konkurzoch boli ohodnotení inak. Porovnanie, na ktoré sa odvoláva sťažovateľ sa týka na jednej strane náboru inšpektorov pre atómovú energiu kategórie B a na druhej strane náboru úradníkov kategórie B so znalosťami z oblasti hospodárstva/administratívy alebo informatiky (COM/B/951, COM/B/952 a EUR/B/72). Podľa názoru ombudsmana nie sú tieto situácie porovnateľné a preto porovnanie nemôže slúžiť ako základ rozhodnutia podľa princípu rovnosti.

1.6 Za týchto okolností ombudsman nepovažuje rozhodnutie Komisie o pracovnom zaradení sťažovateľa za odporujúce princípu rovnosti. Ombudsman preto nezistil žiadne porušenie úradného postupu zo strany Komisie.

2 Záver

Z výsledkov prešetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ZAMIETNUTIE OPAKOVANEJ ŽIADOSTI O PRÍSTUP VEREJNOSTI K DOKUMENTOM O POSTUPE PODĽA ČLÁNKU 226

Rozhodnutie o sťažnosti 1437/2002/IJH na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

V júli 2002 bola ombudsmanovi doručená sťažnosť voči Európskej komisii pre zamietnutie opakovanej žiadosti o prístup verejnosti k dokumentu.

¹⁹ Pozri prípad T-92/96, Monaco v. Parliament, [1997] ECR-SC IA-195; II-573, odsek 54; prípad T- 109/92, [1994] ECR-SC, II-105, odsek 87.

Sťažovateľ utrpel finančné straty na trhu s poistením firmy Lloyd's vo Veľkej Británii. Podľa jeho názoru britské orgány nedokázali úspešne uplatniť smernicu 73/239 a preto podal voči nim sťažnosť Európskej komisii.

Komisia prešetrila sťažnosť na základe svojej úlohy ochrancu Zmluvy. 20. decembra 2001 zaslala Komisia v súlade s postupom podľa článku 226 zmluvy o ES v liste formálne oznámenie vláde Veľkej Británie.

Sťažovateľ žiadal o prístup k listu, formálnemu oznámeniu, v súlade s nariadením 1049/2001. Komisia žiadosť zamietla s odôvodnením, že zverejnenie listu by mohlo znemožniť náležitý výkon postupov, používaných pri porušení zmluvy, ustanovených v článku 226 Zmluvy o ES.

V sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ napáda postup Komisie, ktorá zamietla zverejnenie listu, formálneho oznámenia, a upozorňuje, že ministerstvo financií Veľkej Británie nemalo voči jeho zverejneniu žiadne námietky.

Sťažovateľ zdôrazňuje, že jeho sťažnosť u ombudsmana sa obmedzuje len na otázku sprístupnenia dokumentov a nevzťahuje sa na postup Komisie vo veci sťažnosti voči britským úradom.

Ombudsman berie na vedomie, že sťažovateľ odovzdal Európskemu parlamentu petíciu v súvislosti s britskými úradmi a poisťovňou Lloyd's.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Sťažovateľ je jedným so súkromných investorov na trhu s poistením spoločnosti Lloyd's („ručiteľov“), ktorí utrpeli citelné finančné straty a podali sťažnosť voči britským úradom, ktoré obvinili z nesprávneho uplatňovania smernice o neživotnom poistení 73/239/EHS.

11. januára 2002 sťažovateľ vyjadril v liste spokojnosť, že Komisia formálne začala v tejto veci postupovať voči Veľkej Británii. Informoval sa, ktorých bodov smernice 73/239 sa postup týka a či je oznam, ktorý Komisia zaslala britským úradom, verejne prístupný.

Generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva pre vnútorný trh zaslal sťažovateľovi kópiu tlačového vyhlásenia, ktoré v tejto veci poskytla Komisia a vysvetlil, že sprístupnenie formálneho oznamu by ohrozilo výkon vyšetrovania o porušení smernice. Výnimku z práva na prístup ustanovuje článok 4 ods.2, tretia zarážka nariadenia 1049/2001.

5. februára 2002 zaslal sťažovateľ opakovanú žiadosť s odôvodnením, že sprístupnenie listu je verejným záujmom. V tomto čase ešte Komisia neobdržala odpoveď britských úradov na formálne oznámenie. Generálny tajomník potvrdil počiatkové rozhodnutie.

Prípado Lloyd's je veľmi zložitý a citlivý. Prešetrovanie Komisie, či došlo k porušeniu smernice zo strany Veľkej Británie stále pokračuje. Sprístupnenie dokumentov, ktoré si inštitúcia vymieňala s britskými úradmi by negatívne ovplyvnilo priebeh vyšetrovania. Komisia v súčasnosti posudzuje novú legislatívu, ktorá bola prijatá ako súčasť rozsiahlej britskej reformy finančných nariadení podľa zákona o finančných službách a trhoch z roku 2000. Komisia by nemala len skontrolovať, či bola smernica správne presunutá do národnej legislatívy, ale aj to, či sa národné právo uplatňuje zodpovedajúcim spôsobom. Cieľom je zabezpečenie úplného súladu s právom spoločenstva. Tento proces vyžaduje prostredie vzájomnej dôvery a zverejnenie daných dokumentov by ho mohlo vážne narušiť.

Argument sťažovateľa, že britské ministerstvo financií nemá námietku voči zverejneniu listu, formálneho oznámenia nie je správny. Sťažovateľ zaslal správu zverejnenú 10. marca 2002 v novinách The Mail on Sunday, v ktorej sa píše: „Ministerstvo financií, ktoré odpovie na obvinenia Komisie do konca apríla poprelo, že odmieta doručiť odpoveď v prípade, ak nebude zaručené jej

utajenie“. Tento text jasne odkazuje na odpoveď britských úradov a nie na list Komisie. Komisia navyše požiadala britské úrady o zrušenie utajenia prípadu s ohľadom na ďalšie žiadosti o prístup k dokumentom spojeným s vyšetrovaním prípadu, no britské úrady toto zamietli.

Súd prvého stupňa uznal vo viacerých rozsudkoch potrebu dôvernosti pri vyšetrovaní porušovania smerníc a tak podložil odmietnutie prístupu k dokumentom súvisiacim s takýmito vyšetrovaniami.²⁰ Hoci precedens odkazuje na ustanovenia rozhodnutia Komisie 94/90, zostáva v platnosti, pretože znenie relevantnej výnimky je zachované v nariadení 1049/2001. Jediným novým prvkom je potreba porovnania škôd spôsobených zverejnením dokumentu a verejného záujmu o jeho prístupnosť.

Súlady s právom spoločenstva je rozhodujúcim verejným záujmom, ktorý jasne zdôvodňuje záujem verejnosti o prístup k dokumentom ešte počas priebehu vyšetrovania. Verejnosť je informovaná o začatí konania vo veci porušovania legislatívy a o najdôležitejších aspektoch prípadu prostredníctvom tlačových správ.

Záujem ručiteľov a ďalších zainteresovaných strán o získanie prístupu k dokumentom, týkajúcim sa postupu vyšetrovania porušenia legislatívy nie je verejným záujmom o sprístupnenie. Sťažovateľ má právo byť informovaný o postupe vyšetrovania porušenia legislatívy, ktorý sa začal v dôsledku podania sťažnosti v súlade s Európskym kódexom riadnej správnej praxe prijatým Komisiou s ohľadom na spracovanie sťažností.²¹

Právne kroky na získanie kompenzácií za straty, ktoré utrpel sťažovateľ a ďalší ručitelia by sa mali uskutočniť pred britskými súdmi. Komisia sa môže iba snažiť zabezpečiť, aby legislatíva Veľkej Británie bola v súlade s právom spoločenstva a v konečnom dôsledku vzniknúť obžaloba voči Veľkej Británii na Európskom súdnom dvore. Súdny dvor môže vyhlásiť, že postup Veľkej Británie je v rozpore s ustanoveniami Zmluvy. Rozsudok súdu, v ktorom by sa uvádzalo takéto porušenie by posilnilo pozíciu sťažovateľa pred anglickým súdom. Komisia medzitým vyhlásila, že bude plne spolupracovať s britskými orgánmi činnými v trestnom konaní ak bude predvolaná ako svedok alebo požiadaná o poskytnutie dôkazov.

Vyjadrenie sťažovateľa

Argumenty sťažovateľa možno zhrnúť takto:

V súvislosti s možným porušením smernice 73/239 boli Komisii predložené mnohé sťažnosti a Parlamentu mnohé petície. Zamietnutím transparentnosti Komisia zabraňuje sťažovateľom a predkladateľom petícií aby posilnili svoju pozíciu, pretože títo potom nevedia, akými argumentmi sa obhajuje vláda Veľkej Británie. Nemôžu preto predložiť protiargumenty alebo opraviť zavádzajúce vyhlásenia.

Odpovede britskej vlády pre Európsku komisiu sa bezpochyby budú opierať o informácie, ktoré jej poskytne Lloyd's. Táto skutočnosť znepokojuje sťažovateľov a predkladateľov petícií, pretože spoločnosť Lloyd's v minulosti zakrývala úplnú pravdu.

Skutočnosť, že korešpondencia ešte stále nie je zverejnená, vedie k podozreniu, že by neobstála v očiach verejnosti. Ak došlo k porušeniu legislatívy, ako je potom možné, že taký dlhý čas pokračovalo (a ešte stále pokračuje)? Zverejnenie korešpondencie by odstránilo dojem, že poškodení ručitelia sú úmyselne znevýhodňovaní.

Navyše korešpondencia medzi Komisiou a britskou vládou z rokov 1977/78 týkajúca sa presunu smernice 73/239 má už 25 rokov a ťažko môže zostať utajená.

Sťažovateľ zastáva názor, že v súčasnosti nie je možné získať odškodné na britských národných súdoch bez rozsudku Európskeho súdneho dvora v prospech ručiteľov. Britské súdy sa už zaoberali

²⁰ Prípady T-105/95, WWF UK v. Komisia, [1997] ECR II-313, bod 63; Prípady T-309/97 Bavarian Lager v. Komisia, [1999] ECR II-3217, bod 46; Case T-191/99, Petrie a ďalší v. Komisia, [2001] ECR II-3677, bod 68.

²¹ Oznámenie komisie Európskemu parlamentu a ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom v súvislosti s porušením práva spoločenstva COM(2002) 141 konečné z 20 marca 2002, 2002 Ú.v. C 244/5.

údajným porušením smernice a zamietli ho ako irelevantné. Táto vec je res judicata, čo znamená, že ju nemôže zmeniť iný súd okrem Európskeho súdneho dvora.

Ďalší list sťažovateľa

18. februára 2003 sťažovateľ požiadal ombudsmana, aby zohľadnil nasledujúce skutočnosti:

Na vypočúvaní petičného výboru Európskeho parlamentu uviedol komisár Bolkestein, že Komisia vyšetroje iba aktuálne prípady možného porušenia smernice 73/239 a prípadom z minulosti sa nezaobera. Mnohé sťažnosti a petície predložené Komisii a Európskemu parlamentu, ktoré predložili poškodení členovia Lloyd's sa týkajú nezrovnalostí v minulosti. Podielníci poisťovne Lloyd's sa v Británii nedočkajú spravodlivosti, ak Európsky súdny dvor vopred nerozhodne, že britská vláda konala nesprávne.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Po podrobnom posúdení stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľa ombudsman usúdil, že nie je potrebné ďalšie vyšetrovanie.

Ombudsman zaslal Komisii list v ktorom uvádza argument sťažovateľa, že odpovede britskej vlády pre Európsku komisiu sa bezpochyby budú opierať o informácie, ktoré jej poskytne Lloyd's. Ombudsman zdôraznil, že ak je argument sťažovateľa správny, tak by zachovanie dôvernosti mohlo skutočne negatívne ovplyvniť výkon postupu podľa článku 226, pretože informácie, ktoré Komisia dostáva od britských úradov nie sú predmetom kritického preskúmania.

Ombudsman preto žiadal Komisiu o poskytnutie ďalších informácií o postupoch, ktoré sa používajú na kontrolu správnosti informácií, ktoré prijíma v súvislosti s postupom podľa článku 226.

Listom zo dňa 6. marca 2003 ombudsman žiadal Komisiu, aby odpovedala na list sťažovateľa zo dňa 18. februára 2003.

Odpoveď Komisie

Zhrnutie odpovede Komisie:

Všeobecná problematika

Vo veci všeobecnej otázky, či by sťažovatelia mali mať možnosť vyjadriť sa k argumentom členských štátov by Komisia rada pripomenula, že Súdny dvor²² jasne uviedol, že jednotlivci nie sú zainteresovanou stranou v postupe podľa článku 226 Zmluvy o ES a preto nie je možné využiť právo na spravodlivé vypočúvanie vrátane uplatňovania princípu audi alteram partem.

V rámci postupov podľa článku 226 posudzujú útvary Komisie informácie, ktoré poskytli členské štáty, ako aj iné informačné zdroje, vrátane tých ktoré poskytne sťažovateľ. Inštitúcia to umožní rozhodnúť o súlade stavu s právom spoločenstva.

Ako súd uviedol v spomenutom precedense, inštitúcie spoločenstva využívajú pri schvaľovaní rozhodnutí dokumenty pochádzajúce od tretích strán za predpokladu že transparentnosť rozhodovacieho procesu a dôveru občanov k správe spoločenstva je možné zabezpečiť prostredníctvom primeraného odôvodnenia týchto rozhodnutí. Primerané odôvodnenie znamená, že ak inštitúcia rozhodne na základe dokumentu pochádzajúceho od tretích strán, musí vysvetliť obsah tohoto dokumentu v tomto rozhodnutí a odôvodniť výber daného dokumentu ako základu pre toto rozhodnutie.

Komisia zastáva názor, že dôvernosť, ktorú oprávnené očakávajú členské štáty zo strany Komisie počas vyšetrovania porušenia zmluvy nesmie byť zbavená svojej podstaty a preto je potrebné nájsť rovnováhu pri sprístupňovaní informácií v súlade so spomínaným záväzkom.

²² Prípady T-191/99, Petrie a ďalší v. Komisia, [2001] ECR II-3677.

Prípád sťažovateľa

Pôvodný prípad porušenia, ktorý súvisí s týmto prípadom, sa týka obvinenia z neschopnosti správne aplikovať požiadavky na prísny dohľad a kontrolu spoločnosti Lloyd's, stanovené v smernici 73/239, najmä v súvislosti s prípravou auditu a preverovaním solventnosti.

Takýto prípad je zložitejší ako prípady, týkajúce sa iba prenosu smerníc, pretože nejde iba o zhodnotenie, či bol správne zverejnený daný právny text, ale aj o skutočnosť, či národné orgány správne aplikovali národné právo, ktorého prostredníctvom sa uplatňujú požiadavky EÚ.

Komisia upozornila britské úrady najmä prostredníctvom dvoch presných dotazníkov, ktoré predchádzal list s formálnym oznámením a doplnujúci list s formálnym oznámením vydaný v januári 2002. Hoci informácie, ktoré má Komisia k dispozícii pochádzajú od britských úradov a nie od Lloyd's, chápe obavy sťažovateľa, že britské úrady sa budú opierať najmä o informácie, ktoré im poskytne Lloyd's.

Hoci Komisia nemá dôvod spochybníť presnosť informácií, ktoré jej poskytli britské úrady, má možnosť overiť ich presnosť prostredníctvom týchto prostriedkov:

- Útvary Komisie môžu žiadať sťažovateľa o poskytnutie ďalších informácií a o ich objasnenie. Môžu ich získať prostredníctvom bežnej komunikácie, napr. poštou, faxom a najčastejšie telefonicky alebo elektronickou poštou. V niektorých prípadoch sa úradníci Komisie osobne stretli so sťažovateľmi.
- Komisia prijala množstvo sťažností od veľkého počtu strán. Hoci možno povedať, že sťažnosti sa vo veľkej miere zhodujú, niektorí sťažovatelia sú lepšie informovaní ako iní. So zreteľom na potrebu efektívneho využívania obmedzených zdrojov sa Komisia často sústredila na kontrolu alebo objasnenie špecifických prvkov jednotlivých sťažností, ku ktorým predložili sťažovatelia najviac informácií. Úradníci Komisie sa často stretli s inými sťažovateľmi, vrátane ich odborných poradcov, aby prediskutovali jednotlivé aspekty. Pri získavaní informácií úradník väčšinou viedol dlhý telefonický rozhovor alebo si vymenil so sťažovateľom prostredníctvom elektronickej pošty väčšie množstvo korešpondencie. Skutočnosť, že informácie pochádzajú z veľkého množstva zdrojov navyše znamená, že Komisia má často viac informácií než ktorýkoľvek zo sťažovateľov.
- Existujú aj ďalšie zdroje informácií, prostredníctvom ktorých je možné overiť presnosť. Najdôležitejšími z nich sú rozsudky britských súdov v prípadoch súvisiacich s firmou Lloyd's. Hoci sa tieto prípady týkajú odlišných strán a odlišných otázok, môžu súdne rozsudky obsahovať dôležité faktické informácie. Je potrebné spomenúť aj petície, ktoré boli v súvislosti s Lloyd's predložené Európskemu parlamentu. Niektoré z nich sú veľmi rozsiahle. Jedna petícia má rozsah siedmich pákových šanónov veľkosti A4.
- Komisia tiež posudzovala alebo odkázala na veľké množstvo ďalších dokumentov vrátane oficiálnych správ britského parlamentu, správ o Lloyd's, ktoré si objednala britská vláda, správ vypracovaných v mene Lloyd's, správ o disciplinárnom konaní Lloyd's, odbornej literatúry ako aj článkov publikovaných v novinách a časopisoch.
- Komisii sa podarilo aj získať prístup k interným informáciám, týkajúcim sa technických detailov ako prípravy auditu a právnych otázok.

Napriek povinnosti zachovať pri vykonávaní postupu podľa článku 226 ES dôvernosť a absenciou formálnych právomocí na predvolanie svedkov, dokázala Komisia z veľkej časti potvrdiť správnosť informácií, ktoré získala.

Otázka predchádzajúcich chýb

Komisia uznáva, že prijatím zákona o finančných službách a trhoch z roku 2000, ktorý nadobudol účinnosť 1. decembra 2001, sa podarilo dosiahnuť zlepšenie regulačného a dozorného rámca pre Lloyd's.

Cieľom postupov vyšetrovania porušenia je podľa práva EÚ vytvorenie alebo obnovenie kompatibility národného práva s právom EÚ a nie rozhodnúť o tom, či bol predchádzajúci stav kompatibilný alebo nie. V dôsledku toho sa súčasné vyšetrovania Komisie zameriavajú na prieskum a analýzu uplatňovania nového rámca podľa zákona o finančných službách a trhoch z roku 2000.

Komisár Bolkenstein dňa 22. januára 2003 vo vystúpení vo výbore pre petície zdôraznil, že kroky, ktorých cieľom je získať náhradu škody sa môžu uskutočniť len na národnej úrovni. Precedens Súdneho dvora potvrdzuje, že cieľom postupov vyšetrovania porušenia legislatívy podľa článku 226 ES je iba ukončenie stavu, kedy členský štát nedokáže vyhovieť právu spoločenstva a nie zaznamenať in abstracto, že k takejto nezhode v minulosti došlo.

Vyjadrenie sťažovateľa

Argumenty sťažovateľa možno zhrnúť takto:

Nedostatok transparentnosti znamená, že sťažovateľ nemá prostriedky na obhajobu voči nesprávnym tvrdeniam v odpovediach britskej vlády určených pre Európsku komisiu.

Uznanie Komisie, že zákon o finančných službách a trhoch z roku 2000 dosiahol zlepšenie regulačného a dozorného rámca je v skutočnosti len priznaním, že predtým ako nadobudol zákon účinnosť prichádzalo k porušovaniu smernice 73/239.

Článok 226 má záväzné znenie: „Ak sa Komisia domnieva, že si členský štát nesplnil povinnosť, ktorá pre neho vyplýva z tejto zmluvy, vydá odôvodnené stanovisko...“ Hoci sťažovateľ nežiada o finančnú náhradu zo strany Komisie, táto je jasne vinná za oneskorenie zabezpečenia uplatňovania práva spoločenstva. Komisia by preto mala vydať odôvodnené stanovisko v ktorom uvedie, že britská vláda nekonala takmer 30 rokov v súlade s právom spoločenstva.

ROZHODNUTIE

1 Úvodné poznámky

1.1 Sťažovateľ v konečnom vyjadrení nastoľuje nové obvinenie, že Európska komisia je vinná za oneskorenie zabezpečenia uplatňovania smernice 73/239 vo vzťahu k trhu s poistením firmy Lloyd's. Sťažovateľ žiada, aby Komisia vydala odôvodnené stanovisko, v ktorom uvedie, že britská vláda nekonala takmer 30 rokov v súlade s právom spoločenstva.

1.2 Ombudsman nepovažuje za vhodné, aby sa rozhodnutie v tomto prípade oddialilo z dôvodu vyšetrovania tohto nového obvinenia a tvrdenia. Sťažovateľ má možnosť podať ombudsmanovi novú sťažnosť.

2 Odmietnutie prístupu k listu s formálnym oznámením zo dňa 20. decembra 2001

2.1 Sťažovateľ žiadal Komisiu o zverejnenie listu s formálnym oznámením, ktorý zaslala Komisia britskej vláde dňa 20. decembra 2001. Tento sa zaoberal porušovaním smernice 73/239 vo vzťahu k trhu s poistením firmy Lloyd's. Sťažovateľ napáda postup Komisie, ktorá zamietla zverejnenie listu (formálneho oznámenia) a upozorňuje, že ministerstvo financií Veľkej Británie nemalo voči jeho zverejneniu žiadne námietky.

Sťažovateľ tiež tvrdí, že odpovede britskej vlády pre Európsku komisiu sa budú bezpochyby opierať o informácie, ktoré jej poskytne Lloyd's, pričom táto spoločnosť v minulosti pravdu často zakrývala.

2.2 Podľa Komisie by mohlo zverejnenie listu (formálneho oznámenia) ohroziť výkon vyšetrovania údajného porušenia. Výnimka z práva na prístup, ktorú ustanovuje článok 4 ods.2 tretia zarážka nariadenia 1049/2001²³ preto platí.

²³ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, 2001 Ú. v. L 145 str. 43.

Komisia argumentuje, že prípad Lloyd's je veľmi zložitý a chýlostivý a vyšetrovanie vo veci možného porušenia práva únie zo strany britských úradov naďalej pokračuje. Sprístupnenie dokumentov, ktoré si inštitúcia vymieňala s britskými úradmi by negatívne ovplyvnilo priebeh vyšetrovania. Cieľom je zabezpečenie úplného súladu s právom spoločenstva. Tento proces vyžaduje prostredie vzájomnej dôvery a zverejnenie daných dokumentov by ho mohlo vážne narušiť. Argument sťažovateľa, že britské ministerstvo financií nenamieta voči zverejneniu listu (formálneho oznámenia) nie je správny. Komisia požiadala britské úrady o vyňatie prípadu z dôvernosti s ohľadom na ďalšie žiadosti o prístup k dokumentom spojených s vyšetrovaním prípadu, no britské úrady toto zamietli.

Komisia tiež tvrdí, že overila presnosť informácií, ktoré jej poskytli britské úrady, pričom využila množstvo vonkajších zdrojov, ako aj interných expertov na technické záležitosti.

2.3 Ombudsman upozorňuje, že podľa článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001 môže inštitúcia zamietnuť prístup k dokumentu v prípade, že jeho zverejnenie môže ohroziť ochranu „cieľa kontrol, vyšetrovaní a auditov“, okrem prípadov, keď existuje prevažujúci verejný záujem o zverejnenie dokumentov. V rozsudku týkajúcom sa rozhodnutia Komisie 94/90 (ktorý nahradilo nariadenie 1049/2001) rozhodol súd prvého stupňa, že ochrana cieľa priateľského riešenia sporu medzi Európskou komisiou a členským štátom by mohla odôvodniť zamietnutie prístupu k listom (formálnym oznámeniam) vypracovaným v súvislosti s konaním podľa článku 226.²⁴ V súvislosti s otázkou prevažujúceho verejného záujmu, ktorou sa zaoberá nižšie uvedený bod 2.5 zastáva ombudsman názor, že pri zohľadnení horeuvedeného precedensu mohla Komisia oprávnenne dospieť k záveru, že zamietnutie prístupu verejnosti k spomínanému listu (formálnemu oznámeniu) bolo opodstatnené. Ombudsman však upozorňuje na skutočnosť, že Súdny dvor má najvyššiu právomoc v otázkach práva spoločenstva.

2.4 V súvislosti s argumentmi, týkajúcimi sa postoja britských úradov zastáva ombudsman názor, že uplatňovanie relevantnej výnimky podľa nariadenia 1049/2001 je vecou Komisie, zdá sa však nepravdepodobné, že ochrana cieľa priateľského riešenia sporu mohla odôvodniť zamietnutie prístupu k listom (formálnym oznámeniam) v prípade, že členský štát je ochotný akceptovať ich zverejnenie. Ombudsman však nenašiel žiadnu skutočnosť, ktorou by mohol spochybniť argument Komisie, že britské úrady nie sú v tomto prípade ochotné prijať zverejnenie dokumentov.

2.5 V súvislosti so skutočnosťou že sťažovateľ nemá možnosť opraviť možné zavádzajúce informácie, ktoré dostane Komisia, ombudsman upozorňuje, že súd prvého stupňa uviedol, že jednotlivci nie sú stranami v postupoch podľa článku 226 ES a preto nemôžu využiť právo na spravodlivé vypočúvanie, ktorého súčasťou je uplatňovanie princípu audi alteram partem.²⁵

Ombudsman však upozorňuje, že relevantná výnimka podľa nariadenia 1049/2001 sa uplatňuje „pokiaľ nie je prevažujúci verejný záujem o zverejnenie.“ Ombudsman zastáva názor, že sťažovateľ sa úspešne snažil o vytvorenie prevažujúceho verejného záujmu o zverejnenie, ktoré by malo umožniť verejnosti overenie presnosti informácií, ktoré prijala Komisia a tak zlepšiť účinnosť postupu podľa článku 226. Ombudsman sa domnieva, že podľa súčasného stavu práva spoločenstva a s ohľadom na ďalšie možnosti overenia, na ktoré odkazuje Komisia, mohla inštitúcia v tomto prípade usúdiť, že verejný záujem nie je prevažujúci. Ombudsman však upozorňuje na skutočnosť, že Súdny dvor je najvyššou autoritou v otázkach práva spoločenstva.

2.6 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ombudsman domnieva, že vo vzťahu k tomuto aspektu sťažnosti nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu.

2.7 Ombudsman uvádza, že sťažovateľ žiadal o prístup verejnosti iba k listu s formálnym oznámením Komisie zo dňa 20. decembra 2001 a že Komisia vysvetlila, že vyšetrovania Komisie sa zameriavajú na stav, ktorý vznikol po tom, ako nadobudol účinnosť zákon o finančných službách a trhoch z roku 2000.

²⁴ Prípad T-191/99, Petrie a ďalší v. Komisia, [2001] ECR II-3677, odsek 68.

²⁵ Ibid. odsek 70.

Ombudsman upozorňuje, že sťažovateľ mal možnosť žiadať v súlade s nariadením 1049/2001 Komisiu o prístup k dokumentom, ktoré však v prípade, že sa týkajú situácie pred tým, ako nadobudol účinnosť zákon o finančných službách a trhoch z roku 2000, nemusia byť v súvislosti so súčasným postupom podľa článku 226 relevantné.

3 Oblasť vyšetrovania Komisie podľa článku 226.

3.1 V ďalšom liste zaslanom počas vyšetrovania sťažovateľ uvádza, že vyšetrovanie, ktoré vedie Komisia podľa článku 226 by sa malo zamerať na nezrovnalosti v minulosti, ako aj na súčasné možné porušovanie smernice.

3.2 Komisia argumentuje, že cieľom postupov vyšetrovania porušenia podľa článku 226 je vytvorenie alebo obnovenie kompatibility národného práva s právom EÚ a nie rozhodnutie o tom, či bol predchádzajúci stav kompatibilný alebo nie.

3.3 Ombudsman tiež konštatuje, že podľa Súdneho dvora je cieľom postupu podľa článku 226 umožniť členskému štátu prispôbiť sa z vlastnej vôle požiadavkám Zmluvy alebo v prípade ak je to vhodné, odôvodniť svoje stanovisko.²⁶ Ombudsman preto zastáva názor, že Komisia je oprávnená zamerať vyšetrovanie podľa článku 226 na to, či prichádza k porušeniu práva spoločenstva po tom, ako nadobudol účinnosť zákon o finančných službách a trhoch z roku 2000. Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nezistil žiadne porušenie úradného postupu

4 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ÚDAJNÁ NEPRIAMA DISKRIMINÁCIA NA ZÁKLADE VEKU V OTVORENOM KONKURZE

Rozhodnutie o sťažnosti 1536/2002/OV (dôverné) voči Európskej komisii

SŤAŽNOSŤ

Relevantné skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ je možné zhrnúť takto:

Sťažovateľ sa chcel zúčastniť na otvorenom konkurze COM/A/2/02 na posty pomocných administrátorov (A8), ktorý organizovala Európska komisia (generálne riaditeľstvá pre poľnohospodárstvo, rybolov a životné prostredie). V oznámení o konkurze sa ako podmienka uvádzalo, že kandidáti musia mať vysokoškolské vzdelanie ukončené po septembri 1997. Sťažovateľ toto považoval za diskrimináciu na základe veku, keďže vysokoškolské vzdelanie ukončil v roku 1994. Z tohto dôvodu sa nemohol zúčastniť výberového konania.

28. augusta 2002 preto zaslal ombudsmanovi sťažnosť, v ktorej obviňuje Európsku komisiu, že požiadavka o ukončení vysokoškolského vzdelania po septembri 1997 uvedená v oznámení o konkurze predstavuje diskrimináciu na základe veku.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Komisia v stanovisku uviedla, že otvorené výberové konanie COM/A/2/02, ktoré bolo uverejnené v Úradnom vestníku zo dňa 25. júla 2002 bolo organizované s cieľom zamestnať pomocných

²⁶ Prípád C-191/95, Komisia v. Nemecko [1998] ECR I-5449, odsek 44.

administrátorov v kategórii A8. Uzavierka na podanie prihlášok bola stanovená na 27. september 2002. Bod II.2 oznámenia o konkurze uvádza, že sa nevyžaduje žiadna pracovná prax, no podmienkou je, aby uchádzači získali vysokoškolský diplom, ktorý ich oprávňuje k účasti na výberovom konaní po 27. septembri 1997 alebo získali diplom z postgraduálneho štúdia, ktoré je v priamom vzťahu s pracovnou činnosťou po 27. septembri 1999.

Komisia upozorňuje, že v súvislosti so začlenením klauzuly o „čerstvých diplomoch“ do výberových konaní na pracovné miesta kategórie ako A8 sú ustanovenia súčasného oznámenia o konkurze širšie ako v predchádzajúcich prípadoch v tom zmysle, že uchádzač musí získať diplom, ktorý ho oprávňuje na účasť vo výberovom konaní (napr. diplom o ukončení štúdia, ktoré priamo súvisí s činnosťou uvedenou v oznámení o konkurze) v priebehu posledných piatich rokov. V minulosti bol tento čas stanovený na 3 roky. V danom oznámení o konkurze sa navyše uvádza aj alternatívna podmienka, konkrétne získanie špecializovaného diplomu počas posledných troch rokov. Nie je nevyhnutné, aby uchádzač získal špecializovaný diplom hneď po prvom diplome. Špecializovaný diplom môže byť súčasťou ďalšieho vzdelávania v rámci pracovnej kariéry uchádzača.

Komisia chcela pripomenúť, že cieľom výberového konania bolo prijať pomocných administrátorov zaradených do kategórie A8, čo je najnižší stupeň v kategórii A. Požiadavka na nedávno získaný diplom je podmienkou, ktorá vyplýva z charakteru pracovnej činnosti, ako to ombudsman uvádza v bode 1.4 záverov z rozhodnutia o spoločných sťažnostiach 428/98/JMA a 464/98/JMA. Pre posty v základnej kategórii hľadá Komisia „čerstvých“ absolventov.

V súvislosti s obvinením s diskriminácie na základe veku, ktoré malo vzniknúť uvedením požiadavky na „čerstvosť“ diplomu, Komisia chcela zdôrazniť, že nielen mladí ľudia, ale aj osoby, ktoré začali študovať vo vyššom veku spĺňajú podmienky v prípade, že svoj diplom získali počas posledných piatich rokov.

Konkurz navyše prebiehal súbežne s výberovým konaním COM/A/1/02. Každý, kto nezískal prvý vysokoškolský diplom počas ostatných 5 rokov alebo špecializovaný diplom počas ostatných 3 rokov sa mohol zúčastniť konkurzu COM/A/1/02. Požiadavka na prax v odbore je spojená s postom administrátora, na ktorý sa vyžaduje minimálne trojročná pracovná prax v odbore. V tomto výberovom konaní nie je určená veková hranica. Nejde o diskrimináciu na základe veku; Podmienky vyplývajú z povahy pracovného miesta.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Obvinenie z diskriminácie na základe veku

1.1 Sťažovateľ obviňuje Európsku komisiu, že požiadavka o ukončení vysokoškolského vzdelania po septembri 1997, uvedená v oznámení o konkurze predstavuje diskrimináciu na základe veku.

1.2 Komisia poznamenala, že cieľom otvoreného konkurzu COM/A/2/02 bol nábor pomocných administrátorov. Komisia uviedla, že klauzula o „čerstvých diplomoch“ je podmienkou, ktorá vyplýva z povahy pracovného miesta. V súvislosti s obvinením z diskriminácie, ktoré malo vzniknúť uvedením tejto podmienky Komisia uviedla, že nielen mladí ľudia, ale aj osoby, ktoré začali študovať vo vyššom veku spĺňajú podmienky v prípade, ak svoj diplom získali počas posledných piatich rokov. Komisia ďalej spomenula, že osoby ktoré nezískali prvý vysokoškolský diplom počas posledných 5 rokov alebo špecializovaný diplom počas posledných 3 rokov sa mohli zúčastniť konkurzu COM/A/1/02, ktorý prebiehal súbežne a jednou z jeho podmienok bola aj pracovná prax v danom odbore.

1.3 Súdny spoločenstva vždy potvrdzovali, že proces výberu úradníkov spoločenstva by mal rešpektovať princíp rovnosti, ktorý je jednou zo základných téz práva ES. Podľa tohto princípu sa porovnateľné situácie nesmú riešiť rôznymi spôsobmi ak nie je takáto diferenciacia objektívne

odôvodnená. Preto by sa ku kandidátom, ktorí sa nachádzajú v podobnej situácii malo pristupovať rovnako v prípade, ak rozdiely nie sú odôvodnené²⁷.

1.4 Použitie klauzuly, ktorá je podľa sťažovateľa nepriamo diskriminačná, by malo byť založené na objektívnych príčinách. Podľa takejto úvahy by mal mať ombudsman vedieť zhodnotiť, či Komisia pri stanovení tejto podmienky konala v rámci svojich právomocí.

1.5 Komisia odôvodnila uplatňovanie klauzuly náplňou práce, ktorú budú vykonávať pomocní administrátori. Keďže úradníci zaradení do kategórie A8 nemusia mať žiadne relevantné pracovné skúsenosti pred nástupom do služieb Komisie, inštitúcia určila dátum ukončenia štúdia alebo špecializovaného štúdia. „Čerstvosť“ diplomu je preto uvedená ako špecifická požiadavka, ktorá vyplýva z náplne a druhu práce.

1.6 Uvedená podmienka samozrejme nevylučuje z účasti na výberovom konaní starších kandidátov, ktorí potrebné vzdelanie získali len nedávno. Je potrebné spomenúť aj skutočnosť, že uchádzači ktorí ukončili vzdelanie skôr než pred časom, ktorý stanovuje oznámenie o konkurze mali možnosť zúčastniť sa na výberovom konaní COM/A/1/02, ktoré prebiehalo súběžne a ktorého podmienkou boli pracovné skúsenosti v danom obore. Ombudsman považuje argumenty, ktoré predložila Komisia za relevantné. Uplatnenie klauzuly má inštitúcii umožniť jednoduchšie hľadanie možných kandidátov na posty kategórie A8. Obmedzenia, ktoré vzniknú sa preto zdajú byť primerané tomuto cieľu.

1.7 Ombudsman usúdil, že požiadavka na „čerstvosť diplomu“ pre kandidátov na posty kategórie A8 je v súlade s právomocami Komisie. Ombudsman preto v súvislosti s týmto prípadom nenašiel žiadne dôkazy porušenia úradného postupu.

2 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ZAMIETNUTIE UMOŽNENIA PRÍSTUPU K DOKUMENTOM POCHÁDZAJÚCIM OD ČLENSKÝCH ŠTÁTOV ZO STRANY EURÓPSKEJ KOMISIE

Rozhodnutie o sťažnosti 1753/2002/GG (dôverné) na Európsku komisiu

Toto je krátke zhrnutie rozhodnutia, ktoré kvôli obsiahlosti nebolo možné publikovať v úplnom znení. Úplný text rozhodnutia môžete nájsť na internetovej stránke ombudsmana v nemeckom a anglickom jazyku na adrese <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021753.htm>

V marci 2002 požiadal sťažovateľ, ktorý je občanom Írska o prístup k určitým dokumentom v súlade s nariadením (ER) č. 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie²⁸.

Komisia poskytla vyžiadané dokumenty s výnimkou dvoch listov, ktoré zaslalo Írsko Európskej komisii v súlade s článkom 27 ods. 1 šiestej smernice a oznámenia Írska v súlade s článkom 27 ods. 5 tejto smernice. Komisia oznámila sťažovateľovi, že mu nemôže umožniť prístup preto, že írské úrady požiadali o nezverejnenie dokumentov.

²⁷ Prípady T-42/91, Hoyer v. Komisia [1994], ECR-SC II-297; prípad T-44/91, Smets v. Komisia [1994] ECR-SC II-319.

²⁸ Ú.v. L 145/43 z 31. mája 2001.

Sťažovateľ obviňuje Komisiu, že odmietnutie prístupu k dokumentom nebolo správne, pretože ich sprístupnenie by nepoškodilo žiaden zo záujmov, ktoré stanovuje nariadenie 1049/2001 a že Komisia nerešpektovala pravidlá postupu uvedené v rozhodnutí 2001/937²⁹. Sťažovateľ vyslovil názor, že Komisia by mala rozhodnutie prehodnotiť.

Počas ombudsmanovho vyšetrovania vyjadrila Komisia názor, že postupovala správne v súlade s platnými ustanoveniami a nielen že bola oprávnená rozhodnúť o konzultácii zainteresovaných národných úradov, ale mala dokonca aj povinnosť takto konať. Komisia ďalej upozornila aj na skutočnosť, že ak by považovala sprístupnenie dokumentov za škodlivé, vôbec by nekonzultovala írské úrady a žiadosť by zamietla. Právo členských štátov na zamietnutie sprístupnenia dokumentov, ktorých sú autormi a ktoré sú určené inštitúciám únie nebolo ustanovené s cieľom obmedziť samotný prístup k dokumentu ale s cieľom obmedziť prístup k nemu v súlade s predpismi spoločenstva. Toto obmedzenie bolo vytvorené preto, aby sa zohľadnil štatút dokumentu podľa práva a politiky daného členského štátu a tým zabránilo rozporom medzi spoločenstvom a systémami transparentnosti platnými v rôznych členských štátoch.

V rozhodnutí o prípade ombudsman najprv uvážil, že sťažovateľ nebol schopný dokázať, že rozhodnutie Komisie o zamietnutí prístupu nebolo správne a v tomto bode prípadu nenašiel žiaden nesprávny úradný postup.

Ombudsman sa tiež domnieva, že hoci Komisia nedokázala postupovať v súlade s vlastnými predpismi o postupe, ktoré ustanovuje rozhodnutie 2001/937, konala v súvislosti s podstatou prípadu správne. V skutočnosti by sa dalo uvažovať aj tak, že ak by Komisia postupovala v súlade s vlastnými predpismi, dopustila by sa nesprávneho úradného postupu. Ombudsman preto usúdil, že by v tomto prípade nebolo vhodné situáciu, keď Komisia nepostupovala v súlade s vlastnými postupmi, posúdiť ako nesprávny úradný postup. Aby sa podarilo v budúcnosti zabrániť vzniku podobných problematických situácií, ombudsman uviedol túto dodatočnú poznámku:

Na základe ombudsmanovho vyšetrovania sa usudzuje, že predpisy prijaté Komisiou v rozhodnutí 2001/937/ES, ESUO, Euratom z 5. decembra 2001, ktoré mení a dopĺňa poriadok a najmä článok 5 ods. 4 tohto poriadku nie sú dostatočne presné na to, aby dokázali reflektovať podstatné ustanovenia nariadenia (ES) č.1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 týkajúceho sa prístupu verejnosti k dokumentom EP, Rady a Komisie.. Ombudsman by preto považoval za užitočné, ak by Komisia tieto ustanovenia prehodnotila. Pravidlá, ktoré prijala Rada v rozhodnutí z 29. novembra 2001 meniacom a dopĺňujúcim rokovací poriadok Rady³⁰ (a najmä článok 2 ods,1 prílohy III priloženej týmto rozhodnutím k rokovaciemu poriadku Rady) by mohli byť v tomto kontexte vhodnou inšpiráciou.

ZAOBCHÁDZANIE S PRIHLÁŠKOU NA POST NÁRODNÉHO EXPERTA V EURÓPSKEJ KOMISII

Rozhodnutie o sťažnosti 172/2003/IP na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Sťažnosť sa týka zaobchádzania s prihláškou na post národného experta v Európskej komisii.

V septembri 2001 zaslalo generálne riaditeľstvo pre vnútorný trh (ďalej len DG MARKT) Európskej komisie stálym zastupiteľstvám v členských štátoch štyri oznámenia o voľných pracovných miestach na postoch národných expertov (ďalej len SNE) v štyroch rôznych jednotkách. Sťažovateľ sa uchádzal o pracovné miesto v jednotke D/1, „Voľný pohyb tovaru“.

²⁹ Rozhodnutie 2001/937/ES, ESUO, Euratom zo dňa 5. decembra 2001 ustanovujúce presné predpisy pre aplikovanie nariadenia 1049/2001 Komisiou, Ú. v. 2001 č. L 345, str. 94.

³⁰ Ú. v. L 313/40 z 30. novembra 2001.

Listom zo dňa 16. januára 2002 bol sťažovateľ oboznámený so skutočnosťou, že nebol úspešný vo výberovom konaní. List uvádzal, že „Váš životopis sme posudzovali na generálnom riaditeľstve, ale musím Vám žiaľ oznámiť, že Vaša prihláška nebola úspešná. Vaše údaje však budeme naďalej archivovať počas jedného roka“.

11 februára 2002 zaslal sťažovateľ Komisii list. Inštitúciu žiadal, aby mu: (i) uviedla dôvody, prečo nebol úspešný; (ii) zaslala meno vybraného kandidáta a (iii) aby mu umožnila prístup k dokumentom súvisiacich s výberovým konaním.

V odpovedi s 13. marca 2002 Komisia uviedla, že list zo 16. januára 2002 bol listom o pozastavení, ktorým informovala uchádzačov o tom, že ich údaje budú archivované počas jedného roka. Inštitúcia poznamenala, že v danom čase sa neuskutočnil žiaden výber uchádzačov a z dôvodov vnútornej reštrukturalizácie útvaru nie je isté, že post bude v dohľadnom čase obsadený. Komisia ďalej uviedla, že zverejnenie oznámenia o voľnom poste nie je pre inštitúciu záväzné a môže sa rozhodnúť post neobsadiť.

2. apríla 2002 zaslal sťažovateľ Komisii ďalší list. Upozornil na skutočnosť, že list zo 16. januára 2002 jasne uvádza, že jeho prihláška nebola úspešná. Podľa názoru sťažovateľa to znamenalo, že sa uskutočnilo výberové konanie. Uviedol aj svoj názor, že Komisia mala oboznámiť všetkých uchádzačov o akomkoľvek rozhodnutí v rámci daného konania. V odpovedi z 8. mája 2002 Komisia zopakovala stanoviská uvedené v liste z 13. marca 2002.

V liste zo 4. septembra 2002, v odpovedi na ďalší list sťažovateľa z 18. júna 2002 Komisia uviedla, že: (i) na post v jednotke D/1 boli prijaté tri prihlášky, vrátane sťažovateľovej; (ii) po zmene vnútornej štruktúry DG MARKT a obnovenom posúdení rozdelenia ľudských zdrojov sa rozhodlo, že post SNE v jednotke D/1 sa nebude obsadzovať; (iii) DG MARKT neprijalo žiadneho SNE na základe uvedeného oznámenia o voľnom poste; (iv) keďže neexistuje písomné rozhodnutie o rozhodnutí neobsadiť post, nebolo možné umožniť sťažovateľovi prístup k dokumentu, o ktorý žiadal listom z 11. februára 2002. DG MARKT ďalej lútuje, že listy ktoré zaslalo uchádzačom v januári 2002 boli štandardnými listami, ktoré sa zasielajú uchádzačom v prípade, že ich prihláška bola zamietnutá. V danom prípade by bolo vhodnejšie, ak by v liste vysvetlili že sa Komisia rozhodla post neobsadiť a uviesť dôvody.

V sťažnosti zaslanej ombudsmanovi obviňuje sťažovateľ Európsku komisiu, že poslaním listu zo 16. januára 2002 nekonala v súlade s princípmi dobrého úradného postupu, pretože uvedené informácie neboli správne. Komisia ďalej neumožnila prístup k dokumentom súvisiacim s rozhodnutím o neobsadení postu SNE.

Sťažovateľ ďalej žiadal odškodné vo výške 100 000 eur za materiálnu a morálnu ujmu, ktorú údajne utrpel.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskej komisie

Európska komisia v stanovisku uviedla fakty súvisiace so sťažnosťou. Jej stanovisko je možné zhrnúť takto:

Sťažovateľ bol jedným z troch uchádzačov, ktorí sa prihlásili na post NE, ktorý v septembri 2001 uverejnilo DG MARKT. Všetci kandidáti boli prostredníctvom štandardného listu oboznámení so skutočnosťou, že ich kandidatúra nebola úspešná. Komisia akceptovala tvrdenie, že informácie uvedené v liste boli pre sťažovateľa zavádzajúce, pretože mohol usúdiť, že na daný post vybrali iného uchádzača.

V liste z 13. marca 2002, ktorý bol odpoveďou na list sťažovateľa z 11. februára 2002 však Komisia poskytla podrobné vysvetlenie týkajúce sa rozhodnutia o neobsadení postu SNE.

Sťažovateľ zaslal 2. apríla 2002 ďalší list. V ňom uviedol že oznámenie o voľnom poste vyvolalo oprávnené očakávania, že bude na tento post vybratý. Uviedol aj, že ho informovali, že na post bol vymenovaný iný kandidát. Z týchto dôvodov preto opätovne požiadal o prístup k dokumentom súvisiacim s rozhodnutím o neobsadení postu SNE.

8. mája 2002 útvár Komisie, zodpovedný za túto záležitosť zaslal sťažovateľovi odpoveď a potvrdil obsah listu z 13. marca 2002. Ďalej uviedol, že uverejnenie oznamu o voľnom poste nie je pre Komisiu záväzná.

18. júna 2002 vzniesol sťažovateľ voči Komisii sťažnosť v súlade s Európskym kódexom riadnej správnej praxe, ktorú generálny tajomník zobrať na vedomie a zaregistrovať pod referenčným číslom A/330162. Generálny riaditeľ DG MARKT odpovedal na túto sťažnosť 4. septembra 2002. Potvrdil informácie uvedené v liste z 13. marca 2002 a upozornil na skutočnosť, že do jednotky D/1 DG MARKT nebol po oznámení o voľnom poste zo septembra 2001 prijatý žiaden SNE. Generálny riaditeľ sa opäť ospravedlnil za to, že sťažovateľ obdržal len štandardný list, v ktorom bol informovaný o skutočnosti, že vo výberovom konaní neuspel. Zdôraznil však skutočnosť, že informácia o tom, že sťažovateľove údaje budú archivované v databáze DG MARKT bola pravdivá.

Listom zo 7. októbra 2002 sťažovateľ napadol odpoveď na svoju sťažnosť (A/330162) a žiadal o prístup k určitým dokumentom.

V odpovedi z 12. novembra 2002 uviedol generálny tajomník Komisie, že akceptuje, že v danom konaní došlo k niektorým chybám, ale tieto boli napravené vysvetlením, ktoré bolo zaslané sťažovateľovi.

15. novembra 2002 poskytlo DG MARKT sťažovateľovi tieto dokumenty: kópiu oznámenia pána M., generálneho riaditeľa DG MARKT adresovaného pánovi R., generálnemu riaditeľovi generálneho riaditeľstva pre všeobecnú administratívu (DG ADMIN) zo dňa 24. októbra 2001, ktoré sa týkalo zmeny štruktúry DG MARKT, v dôsledku ktorej sa spojili jednotky D/1 a D/2, kópiu oznámenia DG ADMIN adresovanú DG MARKT zo dňa 19. novembra 2001, ktorým sa zaslali tri prihlášky na post NE v jednotke D/1 a kópie listov zaslaných obom ďalším kandidátom (mená uchádzačov sa v kópii neuvádzali) na post SNE, ktoré boli identické s listom zaslaným sťažovateľovi dňa 16. januára 2002.

Komisia akceptovala pripomienku, že odpoveď, ktorú zaslala sťažovateľovi 16. januára 2002 nedostatočne informovala sťažovateľa o dôvodoch, z ktorých neuspel. Komisia sa za túto skutočnosť ospravedlnila už v liste zo dňa 13. marca 2002. Napriek tomu zdôraznila, že uverejnenie oznámenia o voľnom poste SNE nemôže vyvolať u uchádzačov oprávnené očakávania, že budú skutočne prijatí na tento post. Financie určené pre SNE stanovuje rozpočtový riadok A-7003. Každé generálne riaditeľstvo dostane rozpočtovú obálku, ktorú spravuje decentralizovaným spôsobom. Rozhodnutia o vytvorení alebo presune postov SNE nemusia spĺňať žiadne konkrétne formality. Rozhodnutie o zamestnaní SNE sa obvykle prijíma na základe žiadosti daného generálneho riaditeľstva, ktorú zašle generálnemu riaditeľstvu pre personál a administratívu. Keďže sa v tomto konkrétnom prípade rozhodlo, že výberové konanie sa neuskutoční, nebola takáto žiadosť vôbec podaná.

Komisia nakoniec doplnila, že v súvislosti s registračným číslom uvedeným na listoch určených neúspešným kandidátom na posty NE zo dňa 16. januára 2002 nevie vysvetliť, prečo mali dvaja z nich rovnaké registračné číslo (238). Najpravdepodobnejším vysvetlením je podľa vyjadrenia Komisie skutočnosť, že oba listy boli predložené na podpis v rámci toho istého spisu pričom tretí list (reg. číslo 240) mal samostatný spis.

Vyjadrenie sťažovateľa

Vo vyjadrení sťažovateľ opäť potvrdil obvinenia uvedené v sťažnosti.

Dodal, že nie je akceptovateľné, že Komisia nedokázala poskytnúť rozumné vysvetlenie dôvodu, pre ktorý mali dva listy zo dňa 16. januára 2002 určené neúspešným kandidátom rovnaké registračné

číslo a tretí z listov mal číslo odlišné. Sťažovateľ vyjadril názor, že možným vysvetlením je rôzny obsah listov.

Zopakoval obvinenia, ktoré uviedol v sťažnosti a trval na žiadosti o odškodné.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Po podrobnom posúdení stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľa ombudsman usúdil, že nie je potrebné ďalšie vyšetrovanie. Listom z 10. novembra 2003 ombudsman preto požiadal Komisiu aby mu umožnila prístup k spisom.

25. novembra 2003 preskúmal úrad ombudsmana spisy Komisie. Tieto obsahovali dokumenty súvisiace so zmenami organizačnej štruktúry DG MARKT, dokumenty o postoch SNE v DG MARKT, internú korešpondenciu súvisiacu s prípadom, ktorú si vymieňali rôzne útvary Komisie a korešpondenciu medzi Komisiou a sťažovateľom. Komisia poskytla úradu ombudsmana aj zoznam postov SNE od roku 2000, hoci tento nebol súčasťou spisu. Z tohto zoznamu je zrejmé, že do jednotky D/1 nebol prijatý žiaden NE. Úrad ombudsmana prijal aj kópie všetkých listov, ktoré dňa 16. januára 2002 odoslalo DG MARKT pod registračnými číslami 238,239,240. Tieto dokumenty by mali byť na žiadosť Komisie považované za dôverné. Predstavitelia Komisie vysvetlili, že v prípade, ak viaceré odosielané listy majú rovnaké znenie založené na štandardizovaných listoch, používa sa na ich registráciu obvykle rovnaké registračné číslo. V registračných číslach dokumentov, ktoré zasiela jedno oddelenie alebo dokonca jeden úradník však môže vzniknúť aj „medzera“. Dôvodom je skutočnosť, že celé generálne riaditeľstvo používa rovnaký systém ADONIS, čiže aj rovnaký systém pridelenia registračných čísel. To znamená, že ak niekto zaregistruje v systéme odoslaný list, automaticky sa mu prideli nasledujúce číslo.

ROZHODNUTIE

1 Zaobchádzanie s prihláškou sťažovateľa zo strany Komisie

1.1 Sťažovateľ sa uchádzal o post národného experta v DG MARKT v jednotke D/1, „Voľný pohyb tovaru“ po zverejnení oznámenia o voľných pracovných miestach, ktoré vydalo DG MARKT a zaslalo ich stálym zastupiteľstvám Komisie v septembri 2001. Listom zo dňa 16. januára 2002 bol sťažovateľ oboznámený so skutočnosťou, že nebol úspešný vo výberovom konaní.

V sťažnosti obviňuje sťažovateľ Európsku komisiu, že poslaním listu zo 16. januára 2002 nekonala v súlade s princípmi dobrého úradného postupu, pretože uvedené informácie neboli správne.

1.2 Komisia v stanovisku akceptovala, že informácia uvedená v liste zo 16. januára 2002 bola zavádzajúca a sťažovateľ mohol z listu usúdiť, že na post SNE vybrali iného kandidáta.

1.3 Podľa princípov správneho administratívneho postupu by mali inštitúcie poskytovať jasné a presné odôvodnenia rozhodnutí. V súvislosti s týmto prípadom Komisia akceptovala, že informácia uvedená v liste zo 16. januára 2002 bola pre sťažovateľa zavádzajúca.

Ombudsman však poznamenal, že listom zo 4. septembra 2002 a v stanovisku pre ombudsmana Komisia vysvetlila sťažovateľovi dôvody, pre ktoré sa rozhodla neobsadiť post NE a ospravedlnila sa za zavádzajúci list zo 16. januára 2002.

1.4 Kontrola spisov Komisie, ktorú vykonali zamestnanci úradu ombudsmana, neodhalila žiadne skutočnosti ktoré by mohli spochybniť vysvetlenia Komisie.

1.5 Na základe týchto skutočností sa ombudsman domnieva, že v tomto bode prípadu nie je potrebné viesť ďalšie vyšetrovanie.

2 Žiadosť sťažovateľa o prístup k dokumentom

2.1 Sťažovateľ obviňuje v sťažnosti Komisiu, že mu neumožnila prístup k dokumentom súvisiacim s rozhodnutím o neobsadení postu SNE.

2.2 Komisia uviedla v stanovisku, že 15. novembra 2002 postúpilo DG MARKT sťažovateľovi všetky existujúce dokumenty súvisiace s daným konaním, t.j. kópiu oznámenia pána M., generálneho riaditeľa DG MARKT pánovi R., generálnemu riaditeľovi generálneho riaditeľstva pre všeobecnú administratívu (DG ADMIN) o zmene štruktúry DG MARKT, ktorej dôsledkom sa spojili jednotky D/1 a D/2, kópiu oznámenia DG ADMIN pre DG MARKT z 19. novembra 2001, ktorým sa posielali 3 prihlášky na posty SNE v jednotke D/3 a kópie listov pre dvoch ďalších kandidátov na post SNE (ich mená neboli sťažovateľovi sprístupnené), ktoré boli identické s listom zaslaným sťažovateľovi 16. januára 2002.

2.3 Zamestnanci úradu ombudsmana vykonali kontrolu spisov Komisie. V spisoch Komisie nenašli žiadne písomné rozhodnutie týkajúce sa rozhodnutia o neobsadení postu SNE. Ďalej zamestnanci usúdili, že okrem dokumentov ktoré Komisia poskytla sťažovateľovi neexistujú žiadne iné dokumenty súvisiace s týmto rozhodnutím. Kontrola tiež preukázala, že kópie listov bez zverejnených mien, ktoré boli zaslané sťažovateľovi súhlasia s listami, ktoré Komisia zaslala dvom ďalším kandidátom.

2.4 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ombudsman domnieva, že vo vzťahu k tomuto bodu sťažnosti nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu zo strany Európskej komisie.

3 Sťažovateľova žiadosť o kompenzáciu

3.1 Sťažovateľ žiadal o kompenzáciu vo výške 100 000 eur za materiálnu a morálnu ujmu.

3.2 Komisia v stanovisku zdôraznila, že uverejnenie oznámenia o voľnom poste NE nemôže vyvolať u uchádzačov oprávnené očakávania, že budú prijatí na tento post.

3.3 So zreteľom na uvedené závery v súvislosti so sťažovateľovými obvineniami sa ombudsman domnieva, že sťažovateľ nepredložil žiadne dôkazy, ktorými by určil výšku ujmu, ktorú mu údajne spôsobil zavádzajúci list zo 16. januára 2002.

4 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

PRÍSTUP K VYHODNOTENÝM TESTOM VO VÝBEROVÝCH KONANIACH, KTORÉ ORGANIZOVALA EURÓPSKA KOMISIA

Rozhodnutie o sťažnosti 324/2003/MF na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Sťažovateľ podal 7. februára 2003 sťažnosť Európskemu ombudsmanovi.

Relevantné skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ je možné zhrnúť takto:

Sťažovateľ je úradníkom Európskej komisie. Zúčastnil sa výberového konania COM/C/1/01 uverejneného v Úradnom vestníku č. C 251 A zo dňa 11. septembra 2001, ktoré organizovala Európska komisia. Cieľom bolo zostavenie rezervného zoznamu administratívnych asistentov v oblasti finančnej správy a účtovníctva. Úspešne absolvoval prvé kolo výberového konania a zúčastnil sa na písomných skúškach. V liste datovanom 13. septembra 2002 informovala Komisia

sťažovateľa, že nebude pripustený k ústnym skúškam pretože v teste d) získal iba 17 bodov zo 40. Požadované minimum bolo 20 bodov.

Správou vo forme elektronickej pošty z 18. decembra 2002 sťažovateľ požiadal Komisiu o zaslanie kópie ohodnoteného testu a opravenej verzie písomnej skúšky aby zistil, aké chyby urobil. 10. januára 2003 zaslala Komisia sťažovateľovi kópiu písomnej práce bez opráv a hodnotiaci posudok k nej.

Správou vo forme elektronickej pošty zo 16. januára 2003 informoval sťažovateľ Komisiu, že žiadal o kópiu opravenej písomnej skúšky pričom mu bola zaslaná len kópia písomnej skúšky bez akýchkoľvek opráv. Listom z 29. januára 2003 Komisia odpovedala, že sťažovateľovi sprístupnila všetky informácie súvisiace s písomnými testami, ktoré je možné uchádzačom poskytnúť.

Sťažovateľ preto podal 7. februára 2003 sťažnosť Európskemu ombudsmanovi. Obvinil Európsku komisiu, že mu neumožnila prístup k opravenému testu z výberového konania COM/C/1/01. Ďalej obvinil Komisiu aj z toho, že z dokumentov ktoré mu poskytla (t.j. kópie písomnej práce bez opráv a hodnotiaceho posudok k nej) nie je možné zistiť, aké chyby urobil.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskej komisie

Zhrnutie podrobného stanoviska Európskej komisie:

Komisia uznala, že sa v liste, ktorý zaslal predseda Prodi 7. decembra 1999 Európskemu ombudsmanovi, zaviazala umožniť uchádzačom na požiadanie prístup k vyhodnoteným testom vo výberových konaniach, ktoré budú zverejnené po 1. júli 2000.³¹ Komisia uviedla, že prístup k vyhodnoteným testom je možné zabezpečiť až po prijatí potrebných právnych a administratívnych opatrení.

Postup, ktorú prijala, pozostáva z navrhnutia predbežného hodnotiaceho posudku, ktorý obsahuje poznámky a navrhované hodnotenia každého skúšajúceho pre všetky časti testov. Výberová komisia potom stanoví konečné hodnotenie, pridá vlastné zhodnotenie hodnotiaceho posudku a podpíše ju. Takýto hodnotiaci posudok môže byť na žiadosť sprístupnený uchádzačom.

Test d) výberového konania COM/C/1/01 pozostával z prípadovej štúdie, ktorej cieľom bolo zhodnotiť organizačné a administratívne schopnosti uchádzačov v oblasti finančnej správy a účtovníctva. Po uskutočnení písomných skúšok boli všetky odovzdané testy opravené minimálne dvoma skúšajúcimi v súlade s kritériami, ktoré vopred stanovila výberová komisia. Výberová komisia potom skontrolovala správne uplatňovanie týchto kritérií a prehodnotila poznámky a hodnotenia, ktoré poskytli skúšajúci. Výberová komisia nakoniec určila konečné hodnotenie, s ktorým následne oboznámila uchádzačov.

V súvislosti s obvinením sťažovateľa, že z dokumentov ktoré mu poskytla Komisia (t.j. kópie písomnej práce bez opráv a hodnotiaceho posudku k nej) nie je možné zistiť, aké chyby urobil, je potrebné uviesť, že na samotných hárkoch s odovzdanými prácami neboli uvedené žiadne opravy alebo poznámky. Poznámky alebo opravy skúšajúcich sa zapísali do predbežného hodnotiaceho posudku v súlade s hore uvedeným postupom. Výberová komisia mohla nahliadnuť do tohto predbežného hodnotiaceho posudku pri príprave konečného hodnotenia kandidátov. Predbežný hodnotiaci posudok neobsahoval konečné hodnotenie výberovej komisie, ale tvoril len časť hodnotenia a preto nebol sprístupnený uchádzačom.

Hodnotenie výberovej komisie sa uvádza iba na hodnotiacom posudku, ktorý bol zaslaný sťažovateľovi. Výberová komisia napísala sťažovateľovi okrem konečného výsledku (počtu bodov) aj komentáre na hodnotiaci posudok. Účelom týchto komentárov bolo informovať sťažovateľa o

31

Tlačové vyhlásenie č. 16/99 Európskeho ombudsmana zo dňa 15. decembra 1999.

dôvodoch, pre ktoré sa výberová komisia rozhodla udeliť hodnotenie, ktoré je nižšie ako minimálny počet bodov potrebný na úspešné absolvovanie testu a tak pomôcť sťažovateľovi v budúcnosti, ak by sa rozhodol zúčastniť sa na ďalšom výberovom konaní.

Vyjadrenie sťažovateľa

Európsky ombudsman postúpil stanovisko Komisie sťažovateľovi a oboznámil ho s možnosťou poskytnúť vyjadrenie k tomuto stanovisku. Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Obvinenie voči Komisii z neumožnenia prístupu k vyhodnotenej písomnej skúške sťažovateľa

1.1 Sťažovateľ obvinil Európsku komisiu, že mu neumožnila prístup k vyhodnotenej písomnej skúške vo výberovom konaní COM/C/1/01.

1.2 Európska komisia vyjadrila názor, že sťažovateľovi sprístupnila všetky informácie súvisiace s písomnými testmi, ktoré je možné uchádzačom poskytnúť. Rovnako uviedla, že na samotných hárkoch s odovzdanými prácami neboli uvedené žiadne opravy alebo poznámky. Poznámky alebo opravy skúšajúcich sa zapísali do predbežného hodnotiaceho posudku v súlade s platným postupom. Výberová komisia mohla nahliadnuť do tohto predbežného hodnotiaceho posudku pri príprave konečného hodnotenia kandidátov. Predbežný hodnotiaci posudok neobsahoval konečné hodnotenie výberovej komisie, ale tvoril len časť hodnotenia a preto nebol sprístupnený uchádzačom.

1.3 18. októbra 1999 zaslal Európsky ombudsman Európskemu parlamentu osobitnú správu v súvislosti s vyšetrovaním z vlastného podnetu, ktorého cieľom bolo preveriť utajenie, ktoré je súčasťou postupu výberu zamestnancov Komisie³². Táto mimoriadna správa obsahovala aj formálne odporúčanie, aby Komisia umožnila uchádzačom na požiadanie prístup k ich vyhodnoteným testom v budúcných výberových konaniach. 7. decembra 1999 zaslal predseda Európskej komisie Európskemu ombudsmanovi list, v ktorom ho informuje, že:

„Komisia víta odporúčania, ktoré ste uviedli v tejto správe a navrhne potrebné právne a organizačné kroky, aby mali kandidáti po 1. júli 2000 možnosť nahliadnuť na požiadanie do svojich vlastných vyhodnotených skúšok.“³³

1.4 Európsky ombudsman poukazuje, že sťažovateľ priznáva Komisii o prístup k opravenej skúške. 10. januára 2003 zaslala Komisia sťažovateľovi kópie písomnej práce a hodnotiaceho posudku k nej. V tomto hodnotiacom posudku výberová komisia uviedla komentáre týkajúce sa písomnej práce a jej hodnotenia. Európsky ombudsman nevie o existencii žiadneho predpisu, ktorý by výberovej komisii stanovoval povinnosť napísať vyhodnotenie skúšky kandidáta priamo na prácu, ktorú kandidát odovzdal. Európsky ombudsman sa preto domnieva, že stanovisko, ktoré zaujala Európska komisia je opodstatnené.

1.5 Za týchto okolností Európsky ombudsman usudzuje, že zo strany Európskej komisie nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu.

³² Osobitná správa Európskeho ombudsmana pre Európsky parlament v súvislosti s prešetrovaním z vlastnej iniciatívy, ktorého cieľom bolo preveriť utajenie, ktoré je súčasťou postupu výberu pracovníkov komisie: <http://www.europarl.ep.ec/ombudsman/special/en/default.htm>.

³³ Pozri tlačové vyhlásenie č. 16/99 Európskeho ombudsmana zo dňa 15. decembra 1999.

2 Obvinenie sťažovateľa, že z dokumentov ktoré mu poskytla Európska komisia (t.j. kópie písomnej práce bez opráv a hodnotiaceho posudok k nej) nebolo možné zistiť, aké chyby urobil.

2.1 Sťažovateľ obviňuje Európsku komisiu, že z dokumentov ktoré mu poskytla (t.j. kópie písomnej práce bez opráv a hodnotiaceho posudku k nej) nebolo možné zistiť, aké chyby urobil.

2.2 Európska komisia uviedla, že hodnotenie výberovej komisie sa uvádza na hodnotiacom posudku, ktorý bol zaslaný sťažovateľovi. Výberová komisia poskytla sťažovateľovi okrem konečného výsledku (počtu bodov) aj komentáre v podobe hodnotiaceho posudku.

2.3 Európsky ombudsman zastáva názor, že kópia hodnotiaceho posudku, ktorá mu bola zaslaná obsahuje poznámky výberovej komisie týkajúce sa hodnotenia testu d) výberového konania. V hodnotiacom posudku výberová komisia tiež zdôraznila skutočnosti, ktoré boli podľa jej názoru chybami alebo naopak silnými stránkami odovzdanej práce. Európsky ombudsman preto považuje informácie, ktoré boli poskytnuté sťažovateľovi za dostatočne podrobné, aby mu umožnili porozumieť chybám, ktorých sa dopustil.

2.4 Z uvedených skutočností dospel ombudsman k názoru, že v tomto bode prípadu nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Komisie.

3 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskej komisie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.1.4 Európska centrálna banka

PRÍSTUP K FINANČNÝM VÝKAZOM O STAVE ZÁSOB A TOKOCH EURA

Rozhodnutie o sťažnosti 1939/2002/IJH na Európsku centrálnu banku

SŤAŽNOSŤ

V novembri 2002 sťažovateľ podal ombudsmanovi opakovanú sťažnosť vo veci odmietnutia Európskej centrálnej banky (ECB) poskytnúť mu finančné výkazy o stave zásob a tokoch eura. Jeho predchádzajúca sťažnosť v rovnakej veci, ktorú podal v júli 2002, bola podľa článku 2 (4) Štatútu ombudsmana z dôvodu nedodržania postupu, ktorý je stanovený v rozhodnutí ECB o verejnom prístupe k dokumentom³⁴, vyhlásená za neprijateľnú. Sťažovateľ v tomto prípade nepodal opakovanú žiadosť a čakal v stanovenej lehote na odpoveď.

Sťažovateľ následne podal opakovanú žiadosť, ktorú Výkonná rada ECB zamietla svojím listom z 5. novembra 2002. ECB zdôvodnila svoje rozhodnutie odvolaním sa na výnimky, ktoré sú uvedené v prvom a štvrtom odseku článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12, v ktorých je stanovené, že prístup k administratívne dokumentu nie je povolený, ak by jeho zverejnenie ohrozilo:

- ochranu verejného záujmu, predovšetkým verejnú bezpečnosť, medzinárodné vzťahy, stabilitu menového a výmenného kurzu, súdne konania, kontroly a vyšetrovania.

³⁴ Rozhodnutie Európskej centrálnej banky z 3. novembra 1998 (ECB/1998/12) týkajúce sa sprístupnenia dokumentov a archívov Európskej centrálnej banky verejnosti 1999 OJ L110/30.

- ochranu finančných záujmov ECB.

Sťažovateľ napadol vo svojej sťažnosti podanej ombudsmanovi zamietavé rozhodnutie ECB o jeho opakovanej sťažnosti. Sťažovateľ argumentoval tým, že žiadna výnimka uvedená v článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12 sa nevzťahuje na výkazy, ku ktorým žiadal o prístup.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko ECB k sťažnosti

Zhrnutie argumentov uvedených v stanovisku ECB:

ECB poskytla sťažovateľovi najnovšie informácie o stave menových agregátov, ktoré boli rozdelené podľa nominálnej hodnoty. Okrem toho sú ročné správy o emisii obeživa uverejnené na internetovej stránke ECB. Mesačné správy o objeme vrátených peňažných prostriedkoch národným centrálnym bankám, ktoré sú súčasťou Eurosystemu, sú k dispozícii na požiadanie.

Vo veci zamietnutia žiadosti sťažovateľa o informáciu postupovala ECB na základe a v súlade s článkom 4 rozhodnutia ECB/1998/12, podľa ktorého by zverejnenie tejto informácie mohlo ohroziť záujmy stanovené v článku 4.

Ak by bola sprístupnená informácia o zásobách a obehu peňažných prostriedkov na území jednotlivých členských štátov eurozóny, mohlo by to ohroziť bezpečnosť uskladnenia a následný transfer peňažných prostriedkov medzi národnými centrálnymi bankami: tieto transfery slúžia na kompenzovanie akýchkoľvek (potenciálnych) výkyvov. Okrem toho, informácie tohto druhu môžu ohroziť bezpečnosť osôb zodpovedných za stav zásob a/alebo zúčastňujúcich sa na prevoze peňazí. Táto argumentácia by platila, aj keby mali byť informácie sprístupnené po ukončení prevozu, pretože sa podľa nich dá identifikovať ich určitá koncepcia. Tento argument je obzvlášť relevantný pre menšie členské štáty, ktoré disponujú nižším počtom miest na uskladnenie peňazí.

Zásoby peňažných prostriedkov a ich preprava sú citlivé otázky týkajúce sa bezpečnosti, pretože pritom môže ísť o vysoké sumy. Výkonná rada ECB dôkladne zvažila záujmy verejnosti o sprístupnenie tohto druhu informácií a záujem ochrany verejnosti v takýchto prípadoch, predovšetkým však zvažovala otázku bezpečnosti obyvateľstva. Na základe týchto úvah dospela Výkonná rada k rozhodnutiu, že informácie súvisiace so stavom zásob a prevozom peňažných prostriedkov nesmú byť zverejnené. Toto rozhodnutie platí aj pre už uskutočnené prevozy, pretože takýto druh informácií môže výrazne upútať pozornosť zločincov.

Na základe horeuvedených bezpečnostných záujmov požiadali národné centrálné banky, členovia Eurosystemu, ktorí v praxi riadia stav zásob a obeh bankoviek eura, spolu s ostatnými účastníkmi procesu spravovania zásob a prepravy peňažných prostriedkov (napr. polícia a vojsko v jednotlivých členských štátoch „eurozóny“) ECB o utajenie týchto informácií.

ECB prikladá zvláštny význam tomu, aby za účelom rozvoja demokratického charakteru verejných orgánov a podpory dôvery verejnosti voči úradom v čo najväčšej miere sprístupnila informácie občanom. Napriek tomu je riziko nesprávneho porozumenia informácii tretími stranami a následného nesprávneho hodnotenia stavu bankoviek určitej hodnoty v obehu dôležitým dôvodom na znemožnenie prístupu k informáciám o stave zásob a obehu bankoviek v jednotlivých členských štátoch EÚ. Sprístupnenie týchto informácií môže dať podnet verejnosti a obchodníkom k hromadeniu bankoviek určitej hodnoty, ktoré by spôsobilo nedostatok týchto peňazí (vytvorilo by sa vlastne „sebanaplňajúce proroctvo“). Tento argument by platil aj vtedy, keby sa zverejnili špecifické údaje o stave zásob po období, kedy boli tieto informácie aktuálne, pretože sa podľa nich dá identifikovať určitá koncepcia. Na základe predošlých skúseností národných centrálnych bánk, ktoré sú súčasťou Eurosystemu, ECB rozhodla, že informácie tohto druhu by zbytočne znepokojili verejnosť a následne poviedli k iracionálnemu správaniu občanov. Okrem toho sa ECB domnieva, že informácie týkajúce sa jednotlivých členských štátov EÚ sa z dôvodu právneho štatútu jednotnej meny vo všetkých členských štátoch „eurozóny“ a skutočnosti že, eurá sa používajú v medzinárodných transakciách, stávajú čoraz menej relevantnými. Európsky systém centrálnych

bánk (ESCB) vytvoril mechanizmus kompenzácie nedostatku peňažných prostriedkov v určitých regiónoch, v rámci ktorého sa tvoria prebytky zásob finančných prostriedkov.

V súvislosti s tým Výkonná rada ECB dôkladne zvážila na jednej strane záujem verejnosti o sprístupnenie týchto informácií a na druhej strane ochranu verejných záujmov. Nakoniec rozhodla, že horeuvedené riziká, ktoré vyplývajú z predošlých skúseností, stačia na zdôvodnenie nezverejnenia požadovaných informácií.

Vyjadrenie sťažovateľa

Zhrnutie argumentov vyjadrenia sťažovateľa k stanovisku ECB:

Aby nevznikli pochybnosti, informácia, ktorú sťažovateľ požaduje, obsahuje údaje o stave zásob peňažných prostriedkov určitej krajiny, to znamená objem bankoviek eura, ktoré sú v priebehu určitého obdobia v obehú na území jednotlivého štátu „eurozóny“. Tieto údaje sú len vyjadrením vývoja menových agregátov týkajúcich sa bankoviek eura, ktoré sú v obehú v oblasti „eurozóny“, a neobsahujú žiadne absolútne ani relatívne vyjadrenia.

Sťažovateľ nepožaduje informácie o prevoze peňažných prostriedkov z jedného členského štátu EÚ do druhého, ani o rozhodnutiach alebo kritériách ECB v súvislosti s týmito prevozmi.

Vo svojom zamietavom rozhodnutí o opakovanej sťažnosti sťažovateľa uviedla ECB prvý a štvrtý odsek článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12. Štvrtý odsek sa vzťahuje na ochranu finančných záujmov ECB. Zo stanoviska ECB však vyplýva, že nemala v úmysle uvádzať štvrtý, ale piaty odsek. Tento odsek sa týka práva na „ochranu záujmov tretích osôb“, podľa ktorého je možné sprístupniť informácie obsiahnuté v dokumente, ktoré odovzdala fyzická alebo právnická osoba príslušnému orgánu alebo organizácii len s jej predchádzajúcim súhlasom, alebo si to vyžaduje zákon, ktorého použitie sa dá aplikovať v súvislosti s touto osobou.

V stanovisku ECB sa uvádza, že ostatní účastníci zodpovední za proces spravovania zásob a prepravy peňažných prostriedkov (napr. polícia a vojsko v jednotlivých členských štátoch „eurozóny“) požiadali ECB o utajenie týchto informácií. Avšak policajné a vojenské jednotky nie sú osoby, ktoré by poskytovali takéto informácie. Preto sa v súvislosti s nimi nemôže uplatňovať spomenutý piaty odsek.

Okrem toho, utajenie informácie nevzniká následkom žiadosti osôb. Musí existovať aktuálna potreba utajenia v zmysle článku 8 nariadenia 2533/98³⁵. Na tieto účely nie sú národné centrálné banky „agentami podávajúcimi správu“, ale zberateľmi informácií v súvislosti so svojimi povinnosťami stanovenými v článku 5.1 a 5.2 štatútu ESCB a ECB. Z toho vyplýva, že hoci by informácia, vzhľadom na svoj charakter, umožnila identifikáciu bánk, nebola by utajenou.

Vo vzťahu k otázke bezpečnosti sťažovateľ poukazuje na to, že výkyvy v stave zásob peňažných prostriedkov v jednotlivých krajinách by bežne viedli k transferu peňazí medzi národnými centrálnymi bankami, a že v článku 3 ods.4 rozhodnutia ECB/2001/15 je jasne stanovené, že tieto transfery sú výnimkami a nie pravidlom³⁶. Preto nie je možné z údajov o stave zásob peňazí a ich výkyvov určiť ani uskutočnenie takýchto transferov a ani to, či došlo k výnimočným okolnostiam, podľa ktorých by sa mohli identifikovať nasledujúce transfery. Aj keby bolo možné dospieť k takýmto záverom, nie je možné podľa nich určiť koncepciu z dôvodu toho, že výnimočné okolnosti nie sú súčasťou koncepcie.

³⁵ Nariadenie Rady (ES) č. 2533/98 z 23. novembra 1998 o zbere štatistických informácií Európskou centrálnou bankou, 1998 Ú. v. L 318/8.

³⁶ Rozhodnutie Európskej centrálnej banky zo 6. decembra 2001 o vydaní eurobankoviek (ECB/2001/15) 2001 Ú. v. L 337/52: „Eurobankovky prijaté NCB nie sú predmetom transferov medzi NCB a sú pripravené k opätovnému vydaniu. Výnimka v súlade s predpismi stanovenými Riadiacou radou ECB: (...) (b) eurobankovky, ktoré vlastní NCB, sa môžu z logických dôvodov redistribuovať hromadne v rámci eurosystému.“

Argument ECB, že „informácie tohto druhu by mohli zbytočne znepokojiť verejnosť a následne viesť k iracionálnemu správaniu občanov“, je veľmi nebezpečný názor. Ak by bol prijatý, jeho aplikácia by bola neobmedzená a podrývala by základy deklarácie práva na sprístupnenie informácií pripojenej k záverečnému aktu Zmluvy o Európskej únii.

ROZHODNUTIE

1 Finančné výkazy o stave zásob a tokoch eura

1.1 Sťažovateľ napáda zamietavé rozhodnutie Európskej centrálnej banky (ECB) o jeho opakovanej sťažnosti vo veci sprístupnenia výkazov o stave zásob a obehu eura. Sťažovateľ argumentoval tým, že žiadna výnimka uvedená v článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12³⁷ sa nevzťahuje na výkazy, ku ktorým žiadal o prístup.

1.2 ECB tvrdí, že poskytla sťažovateľovi najnovšie informácie o stave menových agregátov, ktoré boli rozdelené podľa nominálnej hodnoty. Zverejnenie výkazov o stave zásob a obehu eura v jednotlivých členských štátoch „eurozóny“ ohrozuje záujmy stanovené v článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12, pretože môže ohroziť bezpečnosť uskladnenia peňazí a ich následný transfer medzi národnými centrálnymi bankami. Okrem toho, informácie tohto druhu môžu ohroziť bezpečnosť osôb zodpovedných za stav zásob a/alebo zúčastňujúcich sa na prevoze peňazí. Tieto argumenty platia aj pre už uskutočnené prevozy, pretože takýto druh informácií môže výrazne upútať pozornosť zločincov. Na základe horeuvedených bezpečnostných záujmov požiadali národné centrálné banky a ostatní účastníci, ako napr. polícia a vojsko, ECB o utajenie týchto informácií.

Ďalej, podľa ECB, by mohli byť informácie o stave zásob a obehu peňazí v jednotlivých členských štátoch zle pochopené, čo by viedlo k nesprávnemu hodnoteniu stavu bankoviek určitej hodnoty v obehu. Sprístupnenie týchto informácií môže dať podnet verejnosti a obchodníkom k hromadeniu bankoviek určitej hodnoty (vytvorilo by sa vlastne „sebanaplňajúce prorocko“). Tento argument by platil aj vtedy, keby sa zverejnili špecifické údaje o stave zásob po období, kedy boli tieto informácie aktuálne, pretože sa podľa nich dá identifikovať určitá koncepcia.

Na základe predošlých skúseností národných centrálnych bánk, ktoré sú súčasťou Eurosystemu, ECB rozhodla, že informácie tohto druhu by zbytočne znepokojili verejnosť a následne povedli k iracionálnemu správaniu občanov.

1.3 Aby nevznikli pochybnosti, informácia, ktorú sťažovateľ požaduje obsahuje údaje o stave zásob peňažných prostriedkov určitej krajiny, to znamená objem bankoviek eura, ktoré sú v priebehu určitého obdobia v obehu na území jednotlivého štátu „eurozóny“. Tieto údaje sú len vyjadrením vývoja menových agregátov týkajúcich sa bankoviek eura, ktoré sú v obehu v oblasti „eurozóny“, a neobsahujú žiadne absolútne ani relatívne vyjadrenia.

Podľa sťažovateľa nie je ECB oprávnená spoliehať sa na výnimky týkajúce sa žiadostí o utajenie informácií obsiahnuté v článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12. Čo sa týka otázky bezpečnosti, nedajú sa vyvodiť žiadne informácie o transferoch peňazí z údajov o stave zásob jednotlivých členských štátoch a ich výkyvoch. Ak by bol prijatý argument ECB, že informácie tohto druhu môžu zbytočne znepokojiť verejnosť a následne viesť k iracionálnemu správaniu občanov, podrýval by základy deklarácie práva na sprístupnenie informácií pripojenej k záverečnému aktu Zmluvy o Európskej únii.

1.4 Ombudsman najskôr konštatuje, že vyjadrenie sťažovateľa objasňuje informáciu, ktorú chce dostať od ECB. Ombudsman sa ale domnieva, že interpretácia žiadosti sťažovateľa zo strany ECB bola relevantá. Predmetom tohto rozhodnutia je teda preskúmanie veci, či bola ECB oprávnená zamietnuť poskytnutie informácie, o ktorú, podľa jej výkladu, sťažovateľ žiada.

³⁷

Rozhodnutie Európskej centrálnej banky z 3. novembra 1998 (ECB/1998/12) týkajúce sa sprístupnenia dokumentov a archívov Európskej centrálnej banky verejnosti, ktoré bolo publikované 1999 v OJ L110/30.

Ombudsman poukazuje na to, že sťažovateľ mohol ECB podať novú žiadosť v súlade s rozhodnutím ECB/1998/12, v ktorej by bližšie špecifikoval obsah informácie, ktorú chce získať.

1.5 Ombudsman považuje odvolanie sa ECB v stanovisku na žiadosti národných centrálnych bánk, polície a vojska o utajenie predmetných informácií za úmysel podporiť odvolanie sa ECB na výnimky týkajúce sa bezpečnosti obyvateľstva v prvom odseku³⁸ článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12, čo sa však nevzťahuje na piaty odsek³⁹. Ombudsman sa domnieva, že argumenty predložené ECB v súvislosti s bezpečnosťou občanov sú relevantné a zdôvodňujú zamietavé rozhodnutie ECB o sprístupnení informácie, o ktorú, podľa jej výkladu, sťažovateľ žiada.

1.6 Vo vzťahu k argumentu ECB o riziku sebanaplňajúceho sa proroctva, ktoré vedie k nedostatku bankoviek určitej hodnoty v obehu, ombudsman najskôr konštatuje, že podľa článku 106 zmluvy o ES má ECB výlučné právo vydávať bankovky a mince na území ES, a že v súlade s článkom 12 ods.1 štatútu ESCB a ECB. Výkonná rada ECB realizuje menovú politiku v súlade s usmerneniami a rozhodnutiami Rady Guvernérov ECB. Ombudsman si je vedomý toho, že pojem sebanaplňajúceho proroctva sa používa v odbornej ekonomickej literatúre. Ombudsman poukazuje na to, že ECB je pri plnení horeuvedených úloh oprávnená zohľadňovať ekonomické hodnotenie možného dopadu sebanaplňajúceho proroctva na menový vývoj. Ombudsman sa preto domnieva, že tieto hodnotenia sú relevantné pre zdôvodnenie využitia výnimky týkajúcej sa ochrany verejného záujmu, ktorá je obsiahnutá v článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12. Pre ombudsmana však nie je prijateľné oprávnenie ECB odvolávať sa na argument, že informácia o stave zásob peňažných prostriedkov jednotlivých krajín môže zbytočne znepokojiť obyvateľstvo a vyvolať iracionálne správanie ľudí. Ombudsman poukazuje na to, že ECB neposkytla údaje, ktoré by odôvodňovali tento argument, ktorý okrem toho nemá opodstatnenie v žiadnej z výnimiek obsiahnutých v článku 4 rozhodnutia ECB/1998/12.

1.7 Z dôvodu uvedeného v bode 1.5 tohto rozhodnutia sa ombudsman domnieva, že ECB bola oprávnená zamietnuť sprístupnenie informácie, o ktorú, podľa jej výkladu, sťažovateľ žiadal. Ombudsman preto nezistil žiadne nedostatky v konaní ECB v súvislosti s jej zamietavým rozhodnutím vo veci opakovanej sťažnosti sťažovateľa.

2 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu úradného postupu zo strany Európskej centrálnej banky. Ombudsman preto prípad uzatvára.

³⁸ „ochranu verejného záujmu, predovšetkým verejnú bezpečnosť, medzinárodné vzťahy, stabilitu menového a výmenného kurzu, súdne konania, kontroly a vyšetrovania.“

³⁹ „ochrana dôvernosti, ako o ňu žiada akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytla akékoľvek informácie uvedené v dokumente, alebo ako ju vyžadujú právne predpisy aplikovateľné na takúto osobu.“

3.1.5 Európsky dvor audítorov

DVOR AUDÍTOROV NAPRAVÍ CHYBU PRI UPLATŇOVANÍ ZÁKONA O SPRÍSTUPNENÍ INFORMÁCIÍ

Rozhodnutie o sťažnosti 1117/2003/GG na Európsky dvor audítorov

SŤAŽNOSŤ

V júni 2003 sťažovateľ, občan Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska, podal písomnú žiadosť pánovi R., členovi Dvora audítorov, o sprístupnenie dokumentov v súvislosti s auditom, ktorý sa konal v roku 2001 v Nigeri. Sťažovateľ konštatuje, že jeho žiadosť bola podaná na základe nariadenia EÚ o prístupe k informáciám.

Sprístupnenie informácií Dvora audítorov sa riadi rozhodnutím č. 18/97, ktoré stanovuje interné pravidlá spracovania žiadostí o sprístupnenie dokumentov Dvora audítorov (Ú.v. úradný vestník/1998 č. C 295 strana 1). V súlade s článkom 2 uvedeného rozhodnutia sú všetky žiadosti doručené riaditeľovi oddelenia vonkajších vzťahov a právnej služby, ktorí rozhodnú o jej prijateľnosti. Ak je to potrebné, žiadateľ je vyzvaný, aby podrobnejšie formuloval svoju žiadosť. Dvor audítorov môže zamietnuť sprístupnenie dokumentov na základe kritérií stanovených v článku 4 ods.3 uvedeného rozhodnutia. Žiadateľ dostane odpoveď Dvora audítorov do jedného mesiaca od doručenia žiadosti.

V súlade s článkom 3 ods.1 rozhodnutia č. 18/97 sa všetky odvolania predložia predsedovi Dvora audítorov a žiadateľ musí byť do dvoch mesiacov vyrozumený o rozhodnutí vo veci jeho odvolania. V rozhodnutí musí byť uvedený dôvod zamietnutia a sťažovateľovi musí byť poskytnutá informácia o možnosti odvolania sa voči tomuto rozhodnutiu.

Sťažovateľ bol listom, ktorý mu zaslala pani L. v mene pána R. elektronickou poštou, oboznámený s tým, že v júni 2001 bol v Nigeri skutočne vykonaný audit. Avšak odosielateľ v ňom poukázal na to, že interné predpisy Dvora audítorov zabránili neskoršiemu zverejneniu interných dokumentov týkajúcich sa auditov. V súvislosti s tým sa odvoláva na bod 6 dokumentu Smernice a stratégie komunikačnej politiky, ktorý prijal Dvor audítorov na svojom zasadaní 25 - 26. septembra 2001, v ktorom sa hovorí: „Z dôvodu ochrany pracovných vzťahov medzi audítorom a auditovaným nemôže Dvor audítorov navonok poskytovať podrobnejšie informácie ako tie, ktoré obsahujú jeho prijaté správy.“ Pán R. pre doplnenie dodal, že predmetný audit tvoril základ špeciálnej správy č. 2/2002 o realizácii bezpečnostnej politiky v rozvojových krajinách, ktorá je financovaná zo všeobecného rozpočtu Európskej únie. Táto informácia, ktorá by mohla zaujímať sťažovateľa, sa dala nájsť na internetovej stránke Dvora audítorov.

Vo svojej sťažnosti podanej ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil:

- (1) Zamietnutím prístupu k relevantným dokumentom Dvor audítorov porušil platné pravidlá, konkrétne nariadenie č. 1049/2001 a článok 23 Európskeho kódexu riadnej správnej praxe.
- (2) Došlo k porušeniu ustanovení článku 19 Európskeho kódexu riadnej správnej praxe, pretože nebola sťažovateľovi poskytnutá informácia o spôsobe odvolania sa.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskeho dvora audítorov

Vo svojom stanovisku Dvor audítorov konštatoval, že bolo zrejme, že žiadosť sťažovateľa nebola spracovaná v súlade s postupom ustanoveným v rozhodnutí č. 18/97. Predseda Dvora audítorov sa preto rozhodol opätovne sa skontaktovať so sťažovateľom a vyzval ho, aby poskytol podrobnejšiu indikáciu akejkolvek doplňujúcej informácie, ktorú potrebuje, a tým umožnil službám Dvora audítorov preskúmať žiadosť v súlade s jeho vnútorným poriadkom.

Dvor audítorov predložil kópiu svojho listu sťažovateľovi z 17. júla 2003, v ktorom sa mu ospravedlnil za prvú odpoveď odoslanú elektronickou poštou 17. júna 2003.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Chyba pri poskytovaní prístupu k dokumentom a pri informovaní o spôsobe odvolania sa

1.1 6 júna 2003 sťažovateľ, občan Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a severného Írska, podal písomnú žiadosť páňovi R., členovi Európskeho dvora audítorov, o sprístupnenie dokumentov v súvislosti s auditom, ktorý sa konal v roku 2001 v Nigeri. Sťažovateľ bol listom, ktorý mu zaslala pani L. v mene pána R. elektronickou poštou, oboznámený s tým, že v júni 2001 bol v Nigeri skutočne vykonaný audit, avšak interné predpisy Dvora audítorov zabránili neskoršiemu zverejneniu interných dokumentov týkajúcich sa auditov. Vo svojej sťažnosti podanej ombudsmanovi sťažovateľ tvrdil, že Európsky dvor audítorov mu neprávom nepovolil prístup k predmetnému dokumentu a pochybil v informovaní o odvolaní sa proti zamietavému rozhodnutiu vo veci jeho žiadosti.

1.2 Európsky dvor audítorov vo svojom stanovisku konštatoval, že bolo zrejme, že žiadosť sťažovateľa nebola spracovaná v súlade s postupom stanoveným v rozhodnutí č. 18/97, ktoré stanovuje interné pravidlá spracovania žiadostí o sprístupnenie dokumentov Dvora audítorov⁴⁰. Predseda Dvora audítorov sa preto rozhodol opätovne sa skontaktovať so sťažovateľom a vyzval ho, aby poskytol podrobnejšiu indikáciu akejkolvek doplňujúcej informácie, ktorú potrebuje, a tým umožnil službám Dvora audítorov preskúmať žiadosť v súlade s jeho vnútorným poriadkom.

1.3 Ombudsman sa domnieva, že Dvor audítorov svojím postupom vykonal primerané opatrenia vo veci odpovede sťažovateľovi.

2 Záver

Z výsledkov vyšetrovania sťažnosti ombudsmanom a zohľadnením opatrení, ktoré vykonal príslušný orgán po podaní sťažnosti, vyplýva, že nedošlo k porušeniu úradného postupu zo strany Európskeho dvora audítorov. Ombudsman preto prípad uzatvára. Sťažovateľ môže samozrejme podať novú sťažnosť, ak Dvor audítorov po opätovnom preskúmaní jeho žiadosti zamietne sprístupnenie predmetného dokumentu.

E 3.1.6 Konvent o budúcnosti Európy

PRÍSTUP K PROGRAMU A ZÁPISNICIAM KONVENTU O BUDÚCNOSTI EURÓPY

Rozhodnutie o sťažnosti 1795/2002/IJH, ktorá sa vzťahuje na Konvent o budúcnosti Európy

SŤAŽNOSŤ

V októbri 2002 bola podaná sťažnosť ombudsmanovi v mene ECAS (European Citizen Action Service) na Konvent o budúcnosti Európy a Radu.

Predmetné rozhodnutie sa týka výhradne sťažnosti proti konventu. Vyšetrovaniu sťažnosti proti Rade ombudsmanom je venované osobitné rozhodnutie (viď. odsek 3.1.2).

Zhrnutie relevantných skutočností podľa sťažovateľa:

Sťažovateľ žiadal Radu o sprístupnenie programov a zápisníc prezídia Konventu o budúcnosti Európy. V júli 2002 uviedla Rada v odpovedi na podanú žiadosť, okrem iného, že Konvent o budúcnosti Európy nie je orgánom Rady, a že generálny sekretariát Rady postúpil túto žiadosť sekretariátu konventu.

Potom sa sťažovateľ písomne obrátil na generálneho tajomníka konventu, sira Johna KERRA, odvolávajúc sa na horeuvedené žiadosti zaslané Rade vo veci sprístupnenia programov a zápisníc prezídia konventu. Generálny tajomník vo svojej odpovedi sťažovateľovi z 18. septembra 2002 okrem iného uviedol, že „bude veľmi problematické zverejniť návrhy materiálov sekretariátu, ktoré ešte prezídium nedostalo, alebo neschválilo, alebo pokyny prezídia sekretariátu týkajúce sa zmien. Konvent pripúšťa, že v súvislosti s plnením úloh musí prezídium disponovať určitým stupňom ex ante utajenia; výsledky celej jeho práce sú verejné, avšak celý prípravný proces musí byť dôverný.“

Sťažovateľ podal svoju sťažnosť ombudsmanovi formou žiadosti o preskúmanie, zistenie alebo dokázanie určitých vecí. Sťažovateľ okrem toho vysvetľuje, že dôvod, ktorý ho viedol k podaniu žiadosti o prístup k programom zasadnutí a zápisniciam prezídia, je poskytnúť mimovládny organizáciám (MVO) v dostatočnom predstihu informácie o budúcich krokoch konventu.

Zhrnutie tvrdení proti európskemu konventu obsiahnutých v sťažnosti:

Sekretariát európskeho konventu nesprávne reagoval na žiadosť sťažovateľa o prístup k programom a zápisniciam prezídia.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Ombudsman najskôr posúdil prípustnosť sťažnosti. Z dôvodov uvedených v odseku 1 nasledujúceho rozhodnutia ombudsman dospel k predbežnému záveru, že európsky konvent je v zmysle článku 195 zmluvy o založení Európskeho spoločenstva jeho orgánom a preto ombudsman v rámci svojej pôsobnosti posúdil činnosť konventu ako možné porušenie úradného postupu.

Ombudsman preto postúpil predmetnú sťažnosť na posúdenie predsedovi európskeho konventu, pánovi Valéryovi GISCARD D'ESTAINGOVI. Ombudsman uviedol, že by uvítal názory predsedu vo veci prípustnosti sťažnosti a vyjadril nádej, že predseda bude v každom prípade reagovať na tvrdenia sťažovateľa.

Stanovisko predsedu Konventu o budúcnosti Európy

Zhrnutie stanoviska predsedu Konventu o budúcnosti Európy:

Dokumenty konventu nespádajú do rámca aplikácie nariadenia 1049/2001 týkajúceho sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie. Napriek tomu sa konvent neustále snaží o to, aby bolo čo možno najviac materiálov (vrátane všetkých úradných dokumentov konventu) prístupných širokej verejnosti, prevažne ich okamžitým zverejnením na internetovej stránke.

Úlohou prezídia je pripravovať prácu konventu. Túto činnosť môže vykonávať efektívne len vtedy, ak mu bude umožnené dôverné rokovanie. Všetky dokumenty, ktoré vziđu z rokovaní prezídia, sú okamžite sprístupnené zverejnením na internetovej stránke konventu. Ak by boli rovnako sprístupnené programy zasadnutia a zápisnice prezídia, hrozilo by, že sa nestanú podnetom, ale predmetom diskusií konventu. Zo skúsenosti vieme, že tento postup pochopili a prijali členovia konventu, ktorí sami nemajú prístup k programom a zápisniciam prezídia.

Sťažovateľ vo svojom stanovisku taktiež uvádza, že bez možnosti prístupu k programom a zápisniciam prezídia budú mať mimovládne organizácie (MVO) problémy získať v predstihu informácie o nasledujúcich rokovaní konventu. S týmto nesúhlasím. Na záver každého plenárneho zasadnutia konventu pravidelne oznamujem hlavné body, ktoré budú predmetom nasledujúceho (a v niektorých prípadoch dokonca neskoršieho) rokovania. Tieto body sú zaznamenané v súhrnných správach, ktoré pripraví sekretariát a následne ich zverejní na internetovej stránke. Okrem toho sú všetky podrobne vypracované programy každého plenárneho zasadnutia uverejnené, hneď ako ich schváli prezídium. Verejnosť je teda o programe a obsahu nasledujúcich plenárnych zasadnutí informovaná rovnako ako členovia konventu.

Vyjadrenie sťažovateľa

Zhrnutie argumentov sťažovateľa voči stanovisku predsedu konventu:

Konvent o budúcnosti Európy je orgán, na ktorý by sa mala vzťahovať zmluva o vzniku ES a nariadenie č. 1049/2001. Obmedzenie platnosti článku 255 zmluvy o ES na Európsky parlament, Radu a Komisiu treba vidieť z pohľadu historického vývoja, počas ktorého sa vďaka odvahe európskeho ombudsmana rozšírila platnosť Kódexu správania v oblasti sprístupňovania dokumentov z troch inštitúcií na všetky nimi vytvorené agentúry. Rada a Európsky parlament sa teda postarali v legislatíve opierajúcej sa o článok 255 zmluvy o založení ES o rozšírenie jej platnosti aj mimo uvedených troch inštitúcií.

V odseku 8 preambuly nariadenia 1049/2001 sa uvádza, že „pre zabezpečenie úplnej aplikácie tohoto nariadenia vo všetkých oblastiach činnosti únie by sa mali všetky agentúry vytvorené inštitúciami EÚ riadiť princípmi stanovenými v uvedenom nariadení.“ Toto vyzdvihuje zámer Rady a Európskeho parlamentu rozšírením platnosti nariadenia na všetky svoje aktivity zabezpečiť prístup k čo najširšiemu rozsahu dokumentov.

Tento zámer nachádza oporu v spoločnom vyhlásení z 30. mája 2001, v odseku dva, z ktorého vyplýva, že cieľom je zabezpečiť, aby sa všetky inštitúcie a orgány, a teda aj konvent, riadili týmto nariadením.

V súvislosti so schopnosťou mimovládnych organizácií (MVO) získať v predstihu informácie o nasledujúcich zasadnutiach konventu sťažovateľ uznáva a cení si to, že predseda oznamuje na záver každého plenárneho zasadnutia hlavné body, ktoré budú predmetom nasledujúceho (a niekedy aj neskoršieho) rokovania, naďalej však môže byť veľmi obtiažne získať v predstihu informácie o nasledujúcich zasadnutiach konventu. Informácie z jedného zasadnutia o nasledujúcom je nedostatočná. Tento problém by sa mal zväziť predovšetkým vo vzťahu k mimovládnym organizáciám (MVO) mimo Bruselu a v kandidátskych krajinách. Ak by sa takéto organizácie chceli zúčastňovať plenárnych zasadnutí konventu, v predstihu by potrebovali oveľa viac informácií o jeho budúcich rokovaníach.

Sťažovateľ chápe, že prezídium je schopné len vtedy efektívne fungovať a pripravovať prácu konventu, keď má možnosť dôverne rokovať. Sťažovateľ chápe aj potrebu utajenia návrhov textov v prípravnom štádiu. Omnoho menej pochopiteľné je však to, ako môže byť program zasadnutia konventu taký sporný, že by jeho uverejnenie narušilo prácu konventu. Zápisnice možno spôsobujú viac takýchto problémov. Avšak dalo by sa tomu predísť čiastočným sprístupnením predmetných dokumentov. Sťažovateľ sa nepokúša zistiť názory jednotlivých členov prezídia, ale jednoducho len v predstihu získať informácie o jeho nasledujúcich rokovaniach.

Je očividné, že niektorí členovia konventu nie sú spokojní so súčasnou situáciou v súvislosti s prístupom k dokumentom a dôverným rokovaním prezídia. Niektorí členovia konventu, ktorých strany sú jedny zo štyroch s najslabším zastúpením v konvente a nemajú zastúpenie v prezídiu, rozširovali sťažnosť vo veci prístupu k dokumentom prezídia.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada sťažovateľ ombudsmana o:

- Zváženie toho, že konvent spadá do účinnosti zmluvných ustanovení a preskúmanie toho, či sa má konvent riadiť nariadením č. 1049/2001.
- Zváženie žiadosti sťažovateľa o úplný prístup k programom rokovania prezídia a návrhu sťažovateľa týkajúceho sa sprístupnenia zápisníc a správ z rokovaní prezídia.
- Zváženie toho, že po skončení práce konventu v júni by mal byť poskytnutý neobmedzený prístup ku všetkým dokumentom, ktoré zatiaľ nie sú verejne prístupné. Bude to prospešné mnohým, predovšetkým širokému okruhu akademikov a vedcov, ktorí sledujú prácu konventu.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Po dôkladnom zvážení stanoviska predsedu Konventu o budúcnosti Európy a vyjadrenia sťažovateľa sa ombudsman domnieva, že je potrebné ďalšie vyšetrovanie v predmetnej veci. Požiadal predsedu Konventu o budúcnosti Európy, aby zaujal stanovisko k argumentu sťažovateľa týkajúceho sa problémov, ktoré môžu mimovládny organizáciám (MVO) vzniknúť v súvislosti so získavaním informácií o budúcich rokovaniach konventu v dostatočnom predstihu pri plánovaní ich činnosti. Ombudsman rovnako žiadal o informáciu, či programy zasadnutí a zápisnice prezídia konventu budú zverejnené po skončení jeho práce.

Odpoveď Konventu o budúcnosti Európy

Generálny tajomník konventu, sir John KERR, reagoval na žiadosť ombudsmana o bližšie informácie.

Vo vzťahu k možnosti mimovládnych organizácií (MVO) získať informácie v predstihu generálny tajomník vo svojej odpovedi uvádza, že sťažovateľ uznáva zvyklosť predsedu konventu systematicky oznamovať na záver každého plenárneho zasadnutia hlavné body týkajúce sa budúceho zasadnutia alebo zasadnutí. Charakter práce konventu sťažuje prezídiu akékoľvek obsahovo presné plánovanie práce vo veľkom predstihu (závisí to od toho, či je o určitej otázke, nastolenej v dokumente konventu pracovnou skupinou, alebo v návrhu prezídia v závislosti od reakcie konventu, potrebná širšia diskusia v pléne). Ak sa však podarilo vopred naplánovať určité zasadnutie, je o tom informovaný konvent a všetky predmetné informácie sa zverejnia na internetovej stránke konventu.

Vo vzťahu k otázke, či budú zverejnené programy zasadnutí a zápisnice rokovania prezídia po skončení jeho práce generálny tajomník konventu uviedol, že nevidí žiadny dôvod, prečo by tieto dokumenty nemohli byť v tom období zverejnené. Toto je však záležitosť, ku ktorej sa musí prezídium vyjadriť pred skončením práce konventu, keď bude rozhodovať o najlepšom spôsobe zabezpečenia sprístupnenia a zrozumiteľnosti práce konventu - prehľadnej pre jej účastníkov a pre tých, ktorých sa rozhodnutia konventu teraz týkajú - tým, ktorí sledujú jeho prácu a historikom, ktorí rozhodnú, ako sme si plnili naše úlohy.

Vyjadrenie sťažovateľa

Zhrnutie argumentov sťažovateľa:

Sťažovateľ plne uznáva a cení si otvorený spôsob práce konventu, vrátane rýchleho zverejňovania dokumentov prezídia. Sťažnosť obmedzuje na vec utajovania programov zasadnutí a zápisníc z rokovania prezídia.

Sťažovateľ víta názor generálneho tajomníka, že v závislosti od rozhodnutia prezídia môžu byť po skončení práce konventu prístupné ním vypracované programy zasadnutí a zápisnice z jeho rokovania.

Sťažovateľ žiada ombudsmana, aby odporučil prezídiu konventu, že po skončení práce konventu má všetky predmetné dokumenty zatriediť a usporiadať tak, aby k nim mala verejnosť ľahší prístup. Verejnosť by mal byť napríklad informovaná o tom, kde si v ústrednej knižnici môže pozrieť dokumenty konventu v tlačenej alebo elektronickej podobe, alebo prostredníctvom registra dokumentov. Sťažovateľ súčasne vyjadruje obavu, že v záverečnej fáze vyjednávania v rámci konventu nebude tento dôležitý problém dostatočne vyriešený.

ROZHODNUTIE

1 Prípustnosť sťažnosti podanej na Konvent o budúcnosti Európy

1.1 Prípud sa týka sťažnosti v mene ECAS (European Citizen Action Service) na nemožnosť prístupu verejnosti k programom zasadnutí a zápisniciam z rokovania prezídia Konventu o budúcnosti Európy.

1.2 Ombudsman pri posudzovaní prípustnosti sťažnosti prihliadal na to, že Konvent o budúcnosti Európy vznikol na základe deklarácie Rady Európy z Laekenu, a že neexistujú žiadne právne prostriedky na národnej a medzinárodnej úrovni, ani v oblasti zákonodárstva EÚ, ktoré by formálne ustanovovali konvent. Konvent má však svoju štruktúru a funkciu a nemal by byť preto považovaný za súčasť Európskej rady a Rady Európskej únie. Okrem toho je konvent prinajmenej nepriamo financovaný z rozpočtu Európskeho spoločenstva. Ombudsman preto dospel k predbežnému záveru, že konvent je v zmysle článku 195 zmluvy o založení ES orgánom Európskeho spoločenstva a preto ombudsman v rámci svojej pôsobnosti posúdil činnosť konventu ako možné porušenie úradného postupu.

1.3 Ombudsman uznáva, že konvent, rovnako ako Európsky parlament, je zapojený do politickej práce, a že sťažnosť na jeho politickú prácu by nebola záležitosťou prípadného nesprávneho úradného postupu. Predmetný prípad sa týka reakcie sekretariátu na žiadosť o prístup k dokumentom, čo je administratívna vec.

1.4 Ombudsman oboznámil predsedu Konventu o budúcnosti Európy s horeuvedenou analýzou a vyzval ho, aby sa vyjadril vo veci prípustnosti predmetnej sťažnosti. V odpovedi sa predseda k tomuto bodu nevyjadril. Ombudsman preto nevidí dôvod na zmenu svojho predbežného rozhodnutia, že Konvent o budúcnosti Európy je v zmysle článku 195 zmluvy o založení ES orgánom Európskeho spoločenstva a preto ombudsman v rámci svojej pôsobnosti posúdil činnosť konventu ako možný nesprávny úradný postup.

2 Žiadosť sťažovateľa o prístup k programom zasadnutí konventu a zápisniciam z rokovaní prezídia Konventu o budúcnosti Európy.

2.1 Sťažovateľ tvrdí, že sekretariát európskeho konventu nesprávne reagoval na jeho žiadosť o prístup k programom zasadnutí konventu a zápisniciam z rokovaní prezídia. Dôvodom sťažovateľa na podanie predmetnej žiadosti je poskytnúť nevládnym organizáciám v dostatočnom predstihu informácie o budúcich zasadnutiach konventu.

2.2 Vo svojich vyjadreniach sťažovateľ argumentuje tým, že cieľom spoločného vyhlásenia z 30. mája 2001 je zabezpečenie toho, aby sa všetky inštitúcie a orgány, a teda aj konvent, riadili nariadením č. 1049/2001. Sťažovateľ sa domáha toho, aby bol po skončení práce konventu umožnený úplný prístup ku všetkým dokumentom, zatiaľ však nie pre verejnosť.

2.3 Podľa predsedu konventu nespádajú dokumenty konventu do rámca aplikácie nariadenia č. 1049/2001. Napriek tomu sa konvent neustále snaží o to, aby bolo čo možno najviac materiálov prístupných verejnosti. Úlohou prezídia je pripravovať prácu konventu. Túto činnosť môže vykonávať efektívne len vtedy, keď mu bude ponechaná možnosť dôverného rokovania. Ak by boli sprístupnené programy zasadnutí konventu a zápisnice z rokovaní prezídia, hrozilo by nebezpečenie, že sa nestanú podnetom, ale predmetom diskusií konventu. Široká verejnosť je preto rovnako informovaná o programe a obsahu nasledujúcich plenárnych zasadnutí ako členovia konventu

Vo vzťahu k otázke, či budú zverejnené programy zasadnutí a zápisnice rokovania prezídia po skončení jeho práce, generálny tajomník konventu uviedol, že nevidí žiadny dôvod, prečo by tieto dokumenty nemohli byť v danom období zverejnené. Toto je však otázka, ku ktorej sa bude musieť vyjadriť konvent na záver svojej práce.

2.4 Ombudsman poznamenal, že nariadenie č. 1049/2001⁴¹ sa vzťahuje na dokumenty Európskeho parlamentu, Rady a Komisie a že platnosť ustanovení tohto nariadenia je rozšírená aj na výkonné agentúry.⁴² Konvent nie je súčasťou Európskeho parlamentu, Rady, alebo Komisie, ani nie je agentúrou v zmysle nariadenia č. 58/2003. Ombudsman sa preto domnieva, že nariadenie č. 1049/2001 ako také, sa nevzťahuje na dokumenty konventu.

2.5 Ombudsman však pripomína, že na základe dvoch vyšetrovaní z vlastného podnetu boli inštitúciám a orgánom EÚ adresované návrhy odporúčaní pre zavádzanie pravidiel prístupu verejnosti k dokumentom ako záležitosti správneho úradného postupu.⁴³ Skoro všetci sa začali riadiť týmito odporúčaniami.⁴⁴

2.6 Ombudsman poznamenal, že deklarovaná politika konventu je zacielená na čo možno najširšie sprístupnenie materiálov verejnosti. Ombudsman poukazuje na to, že takáto politika je v súlade s cieľom nariadenia č. 1049/2001, ktorým je sprístupnenie čo najširšieho spektra dokumentov. V súvislosti s týmto ombudsman poznamenáva, že spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie z 30. mája 2001⁴⁵ vyzýva inštitúcie a orgány prijať vnútorné pravidlá sprístupňovania dokumentov, ktoré sa budú opierať o princípy a obmedzenia uvedené v nariadení 1049/2001.

Na základe uvedených skutočností sa európsky ombudsman domnieva, že pri posudzovaní toho, či došlo pri uplatňovaní deklarovanej politiky konventu týkajúcej sa čo najširšieho sprístupnenia dokumentov verejnosti k úradnému pochybeniu, je vhodné sa analogicky zmieniť o výnimkách nariadenia 1049/2001.

2.7 V súlade s prvým odsekom článku 4 (3) nariadenia č. 1049/2001 sa zamietá sprístupnenie takého dokumentu vypracovaného niektorou z inštitúcií pre vnútorné použitie, ktorý sa vzťahuje na vec, o ktorej ešte inštitúcia nerozhodla, ak by zverejnenie takéhoto dokumentu vážne ohrozilo

⁴¹ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a rady z 30. mája 2001 týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, rady a komisie, 2001 Ú. v. L 145 str. 43.

⁴² Nariadenie Rady 58/2003 z 19. decembra 2002, ktoré stanovuje štatút výkonných agentúr, podľa ktorého sú tieto agentúry poverené určitými úlohami riadenia programov Spoločenstva, 2003 Ú. v. L 11/1.

⁴³ Pozri osobitnú správu Európskeho ombudsmana pre Európsky parlament, predloženú po skončení vyšetrovania sprístupnenia dokumentov pre verejnosť z vlastného podnetu, 15. decembra 1997, ako aj prešetrovania rozhodnutí ECB, Európskej agentúry pre bezpečnosť a ochranu zdravia pri práci, Úradu Spoločenstva pre rastlinné odrody a Europol-u, v rámci vyšetrovania z vlastného podnetu OI/1/99/IJH.

⁴⁴ Napríklad Európsky dvor audítorov, 1998 Ú. v. C 295/1; Európska centrálna banka, 1999 Ú. v. L 110/30; Európska investičná banka, 1997 Ú. v. C 243/13; Hospodársky a sociálny výbor, 1997 Ú. v. L 339/18; a Výbor regiónov, 1997 Ú. v. L 351/70.

⁴⁵ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a rady z 30. mája 2001 týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, rady a komisie, 2001 Ú. v. L 145 str. 43.

proces rozhodovania príslušného orgánu, pokiaľ nemá verejnosť primárny záujem na jeho zverejnení.

Ombudsman sa domnieva, že predseda konventu poskytol relevantné vysvetlenie dôvodu, prečo by zverejnenie programov zasadnutí konventu a zápisnice z rokovaní jeho prezídia pred ukončením prác konventu vážne ohrozilo rozhodovací proces konventu. Okrem toho sa ombudsman nedomnieva, že argumenty sťažovateľa sú dostatočným zdôvodnením primárneho záujmu verejnosti na zverejnení predmetných dokumentov. Ombudsman preto nezistil žiadne chyby v úradnom konaní v rámci zamietnutia sprístupnenia programov zasadnutí konventu a zápisníc z rokovania jeho prezídia pred ukončením práce konventu.

Ombudsman upozorňuje na to, že horeuvedené zistenie sa vzťahuje výlučne na rozhodnutie o zamietnutí prístupu verejnosti k programom zasadnutí konventu a zápisniciam z rokovaní jeho prezídia. Ombudsman sa nevyjadruje v súvislosti so spornou otázkou otvorenosti vo vzťahu medzi prezídiom a členmi konventu, keďže sa tieto otázky vzťahujú na politickú činnosť konventu.

2.8 Vo vzťahu k otázke, či by mali byť verejnosti sprístupnené programy zasadnutí konventu a zápisnice z rokovaní jeho prezídia po skončení práce konventu, ombudsman poznamenáva, že druhý odsek článku 4 (3) nariadenia č. 1049/2001 ukladá za povinnosť zamietnuť sprístupnenie dokumentu obsahujúceho stanoviská, ktoré sú určené pre interné účely ako súčasť rokovaní a úvodných konzultácií v rámci príslušných orgánov, aj v prípade, keď už bolo v predmetnej veci rozhodnuté, ak by zverejnenie predmetného dokumentu vážne ohrozilo rozhodovací proces inštitúcie, pokiaľ nemá verejnosť primárny záujem na jeho zverejnení.

Tvrdenie, že rozhodovací proces konventu by mohol byť po ukončení prác ohrozený, by neobstálo. Ombudsman preto súhlasí s generálnym tajomníkom konventu, že nie je dôvod, prečo by nemohli byť zverejnené predmetné dokumenty vo fáze skončenia práce konventu.

2.9 Sťažovateľ vo svojom záverečnom vyjadrení vyslovil obavu, že v záverečnej fáze vyjednávani v rámci konventu nebude tento dôležitý problém dostatočne vyriešený.

Ombudsman vychádza z toho, že ukončenie práce konventu sa predpokladá v júni 2003. Z tohto dôvodu sa ombudsman domnieva, že by nebolo vhodné odďaľovať rozhodovanie v súvislosti s vyšetrovaním odôvodnenosti obáv vyjadrených sťažovateľom.

V ombudsmanovom liste oboznamujúcom predsedu konventu o predmetnom rozhodnutí bude uvedené zistenie ako je stanovené v horeuvedenom odseku 2.8, ktoré sa vzťahuje na sprístupnenie dokumentov verejnosti konventu po skončení jeho práce. V liste ombudsman vyjadrí aj svoj názor, že prijatie príslušných opatrení pre zabezpečenie takéhoto sprístupnenia v čo najkratšom období by bolo v súlade so zásadami správneho úradného postupu konventu. Ombudsman rovnako postúpi predsedovi konventu praktické návrhy sťažovateľa vo vzťahu k prístupu verejnosti k dokumentom konventu v budúcnosti, ktoré uviedol vo svojom záverečnom vyjadrení.

3 Záver

Na základe horeuvedených odsekov 2.7 a 2.9 sa európsky ombudsman domnieva, že nedošlo k pochybeniu v rámci úradného postupu Konventu o budúcnosti Európy a žiadne ďalšie vyšetrovanie sťažnosti nie je oprávnené. Ombudsman preto prípad uzatvára.

Poznámka: Po ukončení práce konventu 10. júla 2003 boli programy jeho zasadnutí a zápisnice z rokovaní konventu uverejnené na internetovej stránke konventu, ktorú nájdete na nasledujúcej adrese: <http://european-convention.eu.int/docpraes.asp?lang=EN>

3.1.7 Európsky úrad boja proti podvodom

ÚDAJNÝ NESPRÁVNY POSTUP VYŠETROVANIA

Rozhodnutie o sťažnosti 1625/2002/IJH na Európsky úrad boja proti podvodom (OLAF)

SŤAŽNOSŤ

Bývalá úradníčka Komisie podala v septembri sťažnosť Európskemu ombudsmanovi na Európsky úrad boja proti podvodom (OLAF).

Relevantné skutočnosti, ktoré uviedla sťažovateľka je možné zhrnúť takto:

Počas výkonu svojej funkcie vedúcej jednotky generálneho riaditeľstva komisie pre výskum, upozornila 3. novembra 2000 sťažovateľka OLAF na určité nezrovnalosti v oblasti financovania projektov.

Sťažovateľka bola 23. júla 2003 dvoma úradníkmi OLAF-u podrobená výsluchu a podpísala z neho protokol. Nikdy však nebola o výsledku vyšetrovania OLAF-u informovaná. Následne sa dozvedela, že uvedení dvaja úradníci, ktorí ju vypočúvali, už nepracujú v OLAF-e, že vedecký vedúci projektu nebol vypočutý a že zmluva o projekte bola podpísaná začiatkom roka 2002 po vykonaní rozsiahlych zmien dodatkov o spôsobe jeho realizácie. Sťažovateľka sa pýta, či jednotka OLAF-u, ktorá sa zúčastnila medzirezortných konzultácií vedela, o jej sťažnosti v súvislosti s daným projektom.

Sťažovateľka tvrdí, že OLAF postupoval nesprávne pri vyšetrovaní v danej veci a že nebola nikdy oboznámená s jeho výsledkami. Tvrdí, že OLAF ju mal informovať o priebehu vyšetrovania, o jeho výsledkoch a o tom, či bola jednotka OLAF-u, ktorá sa zúčastnila na medzirezortnej konzultácii pred schválením projektu začiatkom roka 2002, oboznámená s jej sťažnosťou.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskeho úradu boja proti podvodom (OLAF)

Zhrnutie argumentov stanoviska OLAF-u:

Tvrdenie o nesprávnom postupe vyšetrovania OLAF-u

V súvislosti s upozornením sťažovateľky z 3. novembra 2000 OLAF-u bol výsledok vedeckého a technického posúdenia projektu z 24. júla 2000 odmietavý.

Generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva Komisie pre výskum (DG RTD) oboznámil svojím listom z 25. októbra 2000 komisára, zodpovedného za príslušnú oblasť s tým, že výsledky rokovaní, ktoré viedla sťažovateľka v septembri 1999, boli neuspokojivé. Preto sa rozhodol požiadať pána B., svojho poradcu, aby priviedol do úspešného konca rokovania s koordinátorom projektu o jeho konečnej podobe do konca novembra 2000.

V svojom upozornení sťažovateľka uviedla, že na základe nezrovnalostí medzi horeuvedenými dôvodmi podala sťažnosť v súlade s článkom 90 ods.2 podmienok zamestnania pracovníkov.

Generálny riaditeľ OLAF-u potvrdil prijatie tejto informácie svojím listom z 11. decembra 2000 adresovaným sťažovateľke, v ktorom ju žiadal o poskytnutie všetkých dostupných informácií o uvedených nezrovnalostiach. Sťažovateľka predložila 22. januára 2001 dodatočne mnohé dokumenty v súvislosti s rokovaniami a diskusiami o predmetnom projekte. Informácie o údajných

nezrovnalostiach však neboli presvedčivé. Na základe tohto zistenia začal OLAF 27. februára 2001 interné vyšetrovanie. Vyšetrovaním sa zistilo:

- Generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva pre výskum (DG RTD) 24. marca 2001 listom podrobne informoval OLAF.
- Vyšetrovatelia OLAF-u vypočuli 23. júla 2001 sťažovateľku. Sťažovateľka potvrdila, že nedisponuje žiadnymi údajmi, ktoré by svedčili o podvoche, ale že bol projekt povolený aj napriek nedostatkom, ktoré boli zistené pri jeho odbornom posudzovaní.
- Sťažovateľka zaslala 27. augusta 2001 písomný dodatok k svojej výpovedi.
- Na základe tejto informácie bola 1. februára 2002 prijatá záverečná správa k prípadu, ktorá odporúčala uzavretie vyšetrovania. Generálny riaditeľ OLAF-u prijal toto odporúčanie. OLAF teda náležite prešetril sťažovateľkine tvrdenia, na základe čoho dospel k záveru, že neexistujú žiadne nezrovnalosti a nie je potrebné žiadne ďalšie vyšetrovanie v tejto veci.

Argument, o ktorom OLAF neupovedomil sťažovateľku

V nariadení 1073/1999 je stanovený postup informovania osôb o výsledkoch vyšetrovania OLAF-u. Článok 8 ukladá povinnosť poskytovať informácie zistené pri internom vyšetrovaní, ktoré sú predmetom profesionálneho tajomstva, osobám, ktoré sú zamestnané v inštitúciách Európskeho spoločenstva, sú obyvateľmi jeho členských štátov a výkon ich funkcie si to vyžaduje. Článok 9 ukladá povinnosť zaslať záverečnú správu k prípadu, ktorá obsahuje prehľad informácií z celého vyšetrovania, súdu príslušného členského štátu a príslušnej inštitúcii, orgánu, úradu, alebo agentúre, aby vykonali ďalšie kroky.

Sťažovateľka zaslala 12. júla 2002 OLAF-u list, v ktorom sa domáhala informácií o výsledkoch vyšetrovania. OLAF mal 5. augusta 2002 pripravenú odpoveď, ktorá však nikdy nebola odoslaná, pretože od 1. augusta 2002 už sťažovateľka nepracovala v Komisii. OLAF zaslal 9. augusta 2002 vedúcemu jednotky generálneho riaditeľstva pre výskum (DG RTD) správu, v ktorej uviedol závery vyšetrovania.

Medzirezortná konzultácia

OLAF si nie je vedomý skutočnosti, že by bol ako účastník požiadaný o vyjadrenie k predmetnému projektu. Existuje však korešpondencia medzi generálnym riaditeľstvom pre výskum a OLAF-om o tom, či sa má počas vyšetrovania pokračovať vo financovaní projektu. Generálny riaditeľ riaditeľstva pre výskum zaslal 14. mája 2001 list generálnemu riaditeľovi OLAF-u, v ktorom mu vysvetľuje, že by Komisii bez ohľadu na iné názory navrhol financovanie projektu. Generálny riaditeľ OLAF-u mu 20. mája 2001 odpovedal, že vyšetrovanie stále pokračuje, ale že informácie, ktorými OLAF toho času disponuje, nedávajú podnet k zastaveniu financovania projektu.

OLAF priložil k svojmu stanovisku kópie relevantných dokumentov.

Vyjadrenie sťažovateľa

Zhrnutie argumentov vyjadrenia sťažovateľa k stanovisku OLAF-u:

Zodpovedný vyšetrovateľ tvrdí vo svojich záveroch vyšetrovania, že nič v súvislosti s OLAF-om nepreukazuje existenciu nezrovnalostí, ktoré by spadali do jeho kompetencie. Počas vyšetrovania však neboli zohľadnené tri prvky, ktoré sú súčasťou sprievodných materiálov.

(a) Posúdenie návrhu bolo protiprávne, pretože:

- nebol dodržaný platný postup,
- čo sa týka dokumentu o spôsobilosti, v ktorom je presne uvedené, že návrh sa musí prejednávať anonymne, dvaja odborníci zo štyroch sa pri jednom zo základných kritérií spôsobilosti vyjadrili negatívne a odborník z krajiny príjemcu platby nepodpísal formulár zaručujúci anonymnosť,

- odborník príslušnej krajiny sa rovnako podieľal na obidvoch krokoch posudzovania, na vedeckom a regionálnom.

(b) Pokyn na uzavretie prípadu bez negatívneho zistenia je teda protiprávny a prípadne aj nezákonný.

Je prekvapujúce, ak nie protiprávne, že poskytnutie dotácie závisí len od jedného človeka, ktorý v určitom čase rozhoduje. V skutočnosti tento človek, ktorý bol zodpovedný za tento prípad počas uvedeného posudzovania prijateľnosti projektu, taktiež sledoval postup vyšetrovania prípadu, napriek zmene svojej náplne práce v rámci jednotky, čo bolo na ujmu bývalej funkcie sťažovateľky ako vedúcej jednotky. Tá istá osoba bola súčasne zodpovedná za operačné otázky projektu, aj keď jednotka, v ktorej pracuje, nemá za úlohu riešenie operačných záležitostí a nemá riadiť projekty.

ROZHODNUTIE

1 Tvrdenie o nesprávnom postupe vyšetrovania OLAF-u

1.1 Sťažovateľka bola vedúcou jednotky generálneho riaditeľstva Komisie pre výskum. V novembri 2000 upozornila Európsky úrad boja proti podvodom (OLAF) na určité nezrovnalosti vo financovaní istého projektu. Sťažovateľka tvrdí, že OLAF postupoval nesprávne pri vyšetrovaní vo veci a identifikuje tri prvky, ktoré, podľa jej slov, neboli zohľadnené, aj keď boli súčasťou sprievodných dokumentov.

1.2 Podľa OLAF-u, jeho generálny riaditeľ žiadal sťažovateľku o poskytnutie všetkých dostupných informácií v súvislosti s uvedenými nezrovnalosťami. Potom, čo boli tieto informácie označené ako nepresvedčivé vo veci vzniknutých nezrovnalostí, OLAF začal interné vyšetrovanie. Počas vyšetrovania boli zozbierané informácie od generálneho riaditeľa generálneho riaditeľstva pre výskum a od sťažovateľky. Generálny riaditeľ generálneho riaditeľstva pre výskum zaslal v liste podrobné informácie. Vyšetrotelia OLAF-u vypočuli sťažovateľku, ktorá potvrdila, že nedisponuje žiadnymi údajmi, ktoré by svedčili o podvode, ale že bol projekt povolený aj napriek nedostatkom, ktoré boli zistené pri jeho odbornom posudzovaní. Sťažovateľka zaslala 27. augusta 2001 písomný dodatok k svojej výpovedi. Na základe tejto informácie bola 1. februára 2002 prijatá záverečná správa k prípadu, ktorá odporúčala uzavretie vyšetrovania. Generálny riaditeľ OLAF-u prijal toto odporúčanie. OLAF priložil k svojmu stanovisku kópie relevantných dokumentov.

1.3 Ombudsman poukazuje na to, že predmetná sťažnosť je na OLAF. Ombudsman preto nevyšetroval prejednávane projektu Komisiou. Vyšetrovanie ombudsmana sa týka otázky možného pochybenia v úradnom postupe zo strany OLAF-u vo vzťahu k administratívne vyšetrovanie, ktoré bolo vykonané na základe informácií poskytnutých sťažovateľkou.

1.4 Ombudsman poznamenáva, že článok 1 ods. 3 nariadenia 1073/1999⁴⁶ ukladá OLAF-u vykonať v takýchto prípadoch interné administratívne vyšetrovanie:

„- boja proti podvodom, korupcii a inej nezákonnej činnosti, ktoré sa dotýkajú finančných záujmov Európskeho spoločenstva,

- vyšetrenia týchto závažných záležitostí vo vzťahu k porušeniu profesionálneho správania, akým je napríklad porušenie povinností úradníkov a ostatných zamestnancov spoločenstva, ktoré môže viesť k disciplinárnemu, prípadne trestnému konaniu vo veci, (...)“

1.5 Ombudsman sa domnieva, že princípy správneho úradného postupu si vyžadujú starostlivé, nestranné a objektívne administratívne vyšetrovanie zo strany OLAF-u. Ombudsman nezistil v dokumentácii k prípadu, ktoré mu poskytla sťažovateľka a OLAF, nič, čo by nasvedčovalo tomu, že vyšetrovanie predmetného prípadu zo strany OLAF-u nebolo vykonané v súlade so zásadami

⁴⁶ Nariadenie (EC) č. 1073/1999 Európskeho parlamentu a Rady z 25. mája 1999 týkajúce sa vyšetrovaní Európskeho úradu boja proti podvodom uverejnené v Ú.v. L 136/1 z 31.5.1999.

správneho úradného postupu. Okrem toho sa ombudsman domnieva, že rozhodnutie OLAF-u o irelevantnosti poskytnutých informácií vo veci dokázania existencie nezrovnalostí spadajúcich do jeho kompetencie bolo správne. Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nezistil žiadne porušenie úradného postupu.

2 Argument, o ktorom OLAF neupovedomil sťažovateľku

2.1 Sťažovateľka tvrdí, že OLAF ju nikdy neinformoval o výsledkoch vyšetrovania. Tvrdí, že OLAF ju mal informovať o priebehu vyšetrovania a o jeho výsledkoch.

2.2 OLAF tvrdí, že v nariadení 1073/1999 je stanovený postup informovania osôb o výsledkoch vyšetrovania OLAF-u. Článok 8 daného nariadenia ukladá povinnosť poskytovať informácie zistené pri internom vyšetrovaní, ktoré sú predmetom profesionálneho tajomstva, osobám, ktoré sú zamestnané v inštitúciách Európskeho spoločenstva, sú obyvateľmi jeho členských štátov a výkon ich funkcie si to vyžaduje. Článok 9 ukladá povinnosť zaslať záverečnú správu k prípadu, ktorá obsahuje prehľad informácií z celého vyšetrovania, súdu príslušného členského štátu a príslušnej inštitúcii, orgánu, úradu alebo agentúre, aby vykonali ďalšie kroky. Sťažovateľka zaslala 12. júla 2002 OLAF-u list, v ktorom sa domáhala informácií o výsledkoch vyšetrovania. OLAF mal 5. augusta 2002 pripravenú odpoveď, ktorá však nikdy nebola odoslaná, pretože od 1. augusta 2002 už sťažovateľka nepracovala v Komisii. OLAF zaslal 9. augusta 2002 vedúcemu jednotky generálneho riaditeľstva pre výskum (DG RTD) správu, v ktorej uviedol závery vyšetrovania.

2.3 Ombudsman poukazuje na to, že OLAF priložil kópiu záverečnej správy o prípade k svojmu stanovisku k sťažnosti s vedomím, že predmetné stanovisko a jeho prílohy budú v rámci bežného procesu jeho vyšetrovania postúpené sťažovateľke. Ombudsman preto nechápe tvrdenie OLAF-u, že ustanovenia nariadenia 1073/1999 mu bránili v oznámení výsledkov vyšetrovania sťažovateľke. Ombudsman dospel k záveru, že OLAF vykonal dostatočné kroky na vyriešenie sporu vo vzťahu k tejto časti sťažnosti tým, že oboznámil sťažovateľku o výsledkoch vyšetrovania počas jeho vyšetrovania veci. Zo strany ombudsmana preto už nie je potrebné ďalšie vyšetrovanie.

3 Žiadosť o informovanie o medzirezortnej konzultácii

3.1 Sťažovateľka sa domáha toho, aby ju OLAF informoval o tom, či jeho jednotka, ktorá sa zúčastnila medzirezortnej konzultácie, pred schválením projektu začiatkom roka 2002 vedela o jej sťažnosti.

3.2 OLAF si nie je vedomý skutočnosti, že by bol ako účastník medzirezortnej konzultácie požiadaný o vyjadrenie k predmetnému projektu. Generálny riaditeľ riaditeľstva pre výskum však zaslal list generálnemu riaditeľovi OLAF-u, v ktorom mu vysvetľuje, že by navrhol financovanie projektu Komisii, bez ohľadu na iné názory. Generálny riaditeľ OLAF-u mu odpovedal, že vyšetrovanie stále pokračuje, ale že informácie, ktorými OLAF toho času disponuje, nedávajú podnet k zastaveniu financovania projektu.

3.3 Ombudsman sa domnieva, že v stanovisku OLAF-u sa nachádzajú informácie, ktorých sa sťažovateľka domáha a z toho dôvodu nie je potrebné ďalšie vyšetrovanie sťažnosti.

4 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskeho úradu pre boj proti podvodom. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.1.8 Európska agentúra pre obnovu

KONZULTAČNÁ ČINNOSŤ PRE EURÓPSKU AGENTÚRU PRE OBNOVU

Rozhodnutie o sťažnosti 1141/2002/GG (dôverné) na Európsku agentúru pre obnovu

SŤAŽNOSŤ

Podľa sťažnosti podanej v júni 2002, sťažovateľ, štátny príslušník SRN, pracoval ako konzultant v Kosove na základe dvoch zmlúv.

Prvá zmluva (OBNOVA zmluva o dielo č. 99/KOS04/03/001) sa týka projektu s názvom „ATA for an expert on Waste, Water and Sanitation Project Management“. (ATA pre odborné riadenie projektov v oblasti odpadu, vody a sanitácie.) Túto zmluvu 26. januára 2000 podpísali sťažovateľ a Európska komisia. Podľa článku 5 uvedenej zmluvy mal sťažovateľ dostať odmenu za vykonané dielo až do výšky 196.970 €. Článok 6 ods.1 zmluvy ukladal povinnosť vyplatiť túto čiastku vtedy, „keď bolo dielo vykonané k spokojnosti objednávateľa“. V článku 6 ods.2 bolo stanovené, že odmena bude vyplácaná v štvrtročných splátkach „po prijatí faktúry a schválení požadovaných správ a výsledkov práce uvedených v zmluvných podmienkach objednávateľom. Posledná platba (zostatok) má byť vykonaná do 60 dní po schválení záverečnej správy objednávateľom.

V súlade s dodatkom č. 1 tejto zmluvy, ktorú po sťažovateľovi podpísala aj Európska agentúra pre obnovu (z čoho vyplýva, že prebrali zmluvu od Komisie), maximálna výška odmeny bola stanovená na 268.090 €.

Sťažovateľ podal 12. júla 2001 žiadosť agentúre o uhradenie poslednej splátky vo výške 59.387 €. Podľa sťažovateľa došlo k sporu o tom, akým spôsobom a kto má zaplatiť jedného z asistentov sťažovateľa, ktorému mala byť vyplatená čiastka 5000 €. Sťažovateľ tvrdil, že z jemu neznámych dôvodov sa agentúra rozhodla upozorniť na tento prípad Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) využívajúc túto možnosť na zadržanie zbytku platby, ktorá nebola súčasťou sporu a splatnej čiastky vo výške necelých 50.000 €.

Druhú zmluvu („Dozorná rada expertov v Prištine - 99/KOS04/03/016“) podpísali sťažovateľ a agentúra 1. augusta 2001. Podľa článku 3 zmluvy bola zmluvná odmena určená na 70.500 €.

Sťažovateľ podal 28. februára 2002 agentúre žiadosť o zaplatenie druhej splátky, ktorej čiastka bola vo výške 19.387 € a záverečnej splátky vo výške 7050 €. Podľa vyjadrenia sťažovateľa išlo o spor, ktorý sa týkal počtu dní, ktoré boli odpracované a čiastky 8.000 €.

Sťažovateľ sa domáha toho, aby agentúra rýchlo dokončila preskúmanie jeho faktúry a zaplatila príslušnú sumu.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko agentúry

Zhrnutie argumentov uvedených v stanovisku Európskej agentúry pre obnovu:

Agentúra pozastavila platbu zmluvných záväzkov z dôvodu zistenia nezrovnalostí vo vzťahu k doručeným faktúram. Agentúra dodnes nedostala uspokojivé odpovede sťažovateľa na žiadosti o vysvetlenie, ktoré mu adresovala. Naopak, agentúra bola informovaná dočasnou riadiacou misiou Organizácie spojených národov v Kosove (UNMIK) a hlavne druhým pilierom EÚ (sekciami správy Organizácie spojených národov, kde bol sťažovateľ zamestnaný) o možnom podozrení sťažovateľa

z podvodných zámerov. Informácia sa opierala o nezrovnalosti, ktoré boli také závažné, že sa agentúra rozhodla postúpiť tento prípad OLAF-u. Kópia listu agentúry zaslaného 12. decembra 2001 OLAF-u (bez príloh), v ktorom boli zhrnuté otázky týkajúce sa uvedených nezrovnalostí, bola priložená k jej stanovisku.

V priebehu svojho vyšetrovania OLAF objavil ďalšie nezrovnalosti, ktoré sa mohli vzťahovať na sťažovateľove aktivity v Kosove a mohli vzniknúť počas trvania jeho zmluvy s agentúrou. Tieto nezrovnalosti sa týkali prevodu 4.500.000 € do banky v Gibraltáre. Tento prevod sa vzťahoval na platbu za export elektriny z Kosova do Srbska. Sťažovateľ vykonal tento export v mene UNMIK.

Okrem toho sa vyskytli pochybnosti v súvislosti s jeho vysokoškolským vzdelaním, ktoré v spojitosti s UNMIK preskúmaval OLAF.

Finančný kontrolór Európskej komisie pracujúci na plný úväzok pre uvedenú agentúru 14. júla⁴⁷ 2002 následne rozhodol o pozastavení platieb v súvislosti s obidvoma zmluvami. Nezaplatené čiastky preto zostanú zadržané dovtedy, pokým nedostane agentúra a finančný kontrolór závery vyšetrovania OLAF-u, ktorý 1. februára 2002 začal externé vyšetrovanie vo veci obidvoch uvedených zmlúv.

Sťažovateľ bol informovaný listom zaslaným elektronickou poštou 12. októbra 2001 o tom, že platba jeho faktúr bude pozastavená dovtedy, pokým sa nevysvetlia dané nezrovnalosti. Okrem toho bol 10. júla 2002 informovaný o tom, že agentúra požiadala OLAF o prešetrenie predmetnej záležitosti.

Ďalší list agentúry

Agentúra odoslala 6. decembra 2002 ombudsmanovi vyhlásenie pre tlač, ktoré uverejnil 5. decembra 2002 pán Bearpark z UNMIK. V tlačovej správe sa hovorí, že 4. decembra 2002 bol sťažovateľ zatknutý v Nemecku a bude proti nemu začaté súdne konanie.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Úvodná poznámka

1.1 Európska agentúra pre obnovu priložila k svojmu stanovisku päť dokumentov vzťahujúcich sa na tento prípad. Následne oboznámila ombudsmana o tom, že by mal pred zverejnením dokumentov, ktoré sa nachádzajú v prílohe 3 a 4, vyžiadať stanovisko Európskeho úradu boja proti podvodom (OLAF), ktorý dané dokumenty predložil.

1.2 Poukazujúc na otázku, či majú byť relevantné dokumenty utajené a potom vrátené agentúre bez toho, aby mohli byť použité v predmetnom vyšetrovaní, sa ombudsman 23. novembra 2002 obrátil listom na uvedenú agentúru a požiadal ju o objasnenie záležitosti. Agentúra informovala 20. novembra 2002 ombudsmana, že si vyžiadala potvrdenie o dôvernosti dokumentov od OLAF-u a o tom, že nemôžu byť zverejnené pred skončením jeho vyšetrovania.

1.3 Vzhľadom na dané skutočnosti sa ombudsman rozhodol predmetné dokumenty vrátiť agentúre. Tieto dokumenty preto nebudú zohľadnené v predmetnom vyšetrovaní.

2 Chyba pri spracovaní faktúr a zaplatenie dlžnej sumy

2.1 Sťažovateľ, konzultant nemeckej štátnej príslušnosti, pracoval na základe dvoch zmlúv uzavretých v roku 2000 (zmluva č. 99/KOS04/03/001) a 2001 (KOS04/03/016) pre Európsku agentúru

⁴⁷

„júl“ by mal byť pravdepodobne „jún“, keďže dokument, na ktorý sa agentúra v tejto súvislosti odvoláva je z 14. júna 2002.

pre obnovu v Kosove. Podľa sťažovateľa agentúra pochybila v tom, že nedokončila revíziu jeho faktúr (z 12. júla 2001 a 28. februára 2002) a nezaplatila nedoplatenú čiastku. Sťažovateľ tvrdil, že mu agentúra stále dlhuje 80.000 €.

2.2 Agentúra poukázala na to, že z dôvodu zistenia nezrovnalostí vo faktúrach a nezískania uspokojivého vysvetlenia, ktoré od sťažovateľa žiadala, pozastavila platbu zmluvnej sumy. Podľa agentúry, okrem toho bola neskôr informovaná dočasnou riadiacou misiou OSN v Kosove (UNMIK) o podozrení sťažovateľa z možných podvodných zámerov. Ďalej podľa agentúry boli informácie v súvislosti s uvedenými nezrovnalosťami také závažné, že sa rozhodla postúpiť tento prípad Európskemu úradu boja proti podvodom (OLAF). OLAF sa 1. februára 2002 rozhodol začať externé vyšetrovanie vo veci daných zmlúv. Agentúra poukázala na to, že v priebehu vlastného vyšetrovania OLAF objavil iné vážne nezrovnalosti, ktoré mohli byť v spojení s činnosťou sťažovateľa v Kosove. Tieto nezrovnalosti sa týkali prevodu 4.500.000 € do banky v Gibraltáre. Podľa agentúry oprávnený finančný kontrolór nato rozhodol o zastavení platby záväzkov oboch zmlúv do zverejnenia informácií o výsledkoch vyšetrovania OLAF-u.

2.3 Predmetná sťažnosť sa týka záväzkov uvedených v zmluvách uzavretých medzi agentúrou⁴⁸ a sťažovateľom.

2.4 V súlade s článkom 195 zmluvy o založení ES je ombudsman splnomocnený prijímať sťažnosti „týkajúce sa nesprávneho úradného postupu inštitúcií a orgánov ES“. Ombudsman sa domnieva, že nesprávny úradný postup nastáva vtedy, keď verejný orgán nekoná v súlade s predpismi alebo princípmi, ktoré sú preň záväzné.⁴⁹ Nesprávny úradný postup teda môžeme nájsť v rámci plnenia záväzkov uvedených v zmluvách uzavretých s inštitúciami a orgánmi ES.

2.5 Ombudsman sa však domnieva, že rozsah jeho možností preskúmania takýchto prípadov je veľmi obmedzený. Obzvlášť keď ide o spornú vec, je ombudsman toho názoru, že by sa nemal pokúšať o určenie toho, kto porušil zmluvné podmienky. Touto otázkou sa môže zaoberať efektívne len oprávnený súdny dvor, ktorý má možnosť vypočuť si argumenty jednotlivých účastníkov sporu vo vzťahu k príslušnému národnému zákonodarstvu a posúdiť dôkazové materiály týkajúce sa jednotlivých sporných bodov.

2.6 Ombudsman preto zastáva názor, že v prípadoch zmluvných sporov stačí obmedziť vyšetrovanie na otázku, či mu inštitúcia alebo orgán Európskej únie poskytla dostatočné právne zdôvodnenie svojho konania a prečo si myslí, že jej stanovisko k zmluve je oprávnené. Ak to inštitúcia alebo orgán vykoná, ombudsman dospeje k záveru, že jeho vyšetrovaním nebolo zistené žiadne pochybenie v oblasti správneho úradného postupu. Toto rozhodnutie neovplyvní práva zmluvných strán na vyšetrovanie ich zmluvných sporov a ich riešenie súdnou cestou.

2.7 V predmetnom prípade agentúra poskytla koherentné a relevantné informácie o dôvodoch, pre ktoré teraz nie je možné vyhovieť požiadavkám sťažovateľa.

2.8 Za týchto okolností je zrejmé, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany agentúry.

3 Záver

Z výsledkov vyšetrovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu úradného postupu zo strany Európskej agentúry pre obnovu. Ombudsman preto prípad uzatvára.

⁴⁸ Prvá zmluva bola pôvodne uzavretá s Komisiou, ale následne ju prebrala Komisia.

⁴⁹ Pozri Výročná správa 1997, od strany 22.

3.2 PRÍPADY VYRIEŠENÉ INŠTITÚCIOU

3.2.1 Európsky parlament

ÚDAJNÉ POCHYBENIE PRI UVÁDZANÍ DÔVODOV ODMIETNUTIA PONUKY PREKLADATEĽSKÝCH SLUŽIEB

Rozhodnutie o sťažnosti 2024/2002/GG na Európsky parlament

SŤAŽNOSŤ

Pani J. podala v novembri 2002 Európskemu ombudsmanovi v mene bruselskej firmy sťažnosť, ktorá sa týkala odmietnutia niekoľkých ich ponúk prekladateľských služieb zo strany Európskeho parlamentu. Relevantné skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ, je možné zhrnúť takto:

Sťažovateľ zaslal v apríli 2002 11 ponúk na verejné súťaže na prekladateľské služby, ktoré vyhlásil Európsky parlament. Niekoľko ponúk sťažovateľa bolo odmietnutých.

V súvislosti s ponukami pre švédsky a francúzsky jazyk informoval v júli Parlament sťažovateľa, že v nich našiel príliš veľa chýb. V podkladoch k súťaži však bolo stanovené, že ponuka bude odmietnutá, ak sa v jej texte nájde viac ako päť pravopisných chýb. Sťažovateľ zaslal 7. augusta 2002 Parlamentu elektronickou poštou žiadosť o vysvetlenie v súvislosti s uvedenými chybami. Parlament vo svojej odpovedi z 3. októbra 2002 zhrnul všetky chyby bez toho, aby bližšie vysvetlil ich charakter.

Čo sa týka ponuky pre taliansky jazyk, táto ponuka bola najskôr odmietnutá z finančných dôvodov. Po písomnej odpovedi sťažovateľa zaslanej Parlamentu, Parlament následne vo svojej odpovedi uviedol, že opakovane posúdil sťažovateľovu ponuku ale tentokrát ju odmietol z dôvodu pravopisných chýb, konkrétne zlého hláskovania, gramatických a interpunkčných chýb. Podrobná analýza týchto chýb však nebola poskytnutá.

Nakoniec, ponuka pre grécky jazyk bola odmietnutá bez bližšieho vysvetlenia. Podľa všetkého bolo pre grécky jazyk podaných päť ponúk, z ktorých boli vybrané tri. Sťažovateľ disponuje informáciou, podľa ktorej prvý vybraný účastník súťaže neakceptoval súťaž. Sťažovateľ však nevie, kto sa umiestnil na treťom a štvrtom mieste. Sťažovateľ sa obrátil 7. októbra 2002 listom na Parlament a 31. októbra 2002 mu poslal upomienku, no nedostal od neho žiadnu odpoveď.

Sťažovateľ podal 19. novembra 2002 ombudsmanovi predmetnú sťažnosť, v ktorej uviedol nasledujúce tri argumenty:

- 1 Parlament bližšie nešpecifikoval dôvod odmietnutia sťažovateľovej ponuky, ktorým boli pravopisné chyby.
- 2 Parlament udal ďalší dôvod pre odmietnutie sťažovateľovej ponuky pre taliansky jazyk, avšak bližšie nedefinoval pravopisné chyby, ktoré boli pôvodným dôvodom odmietnutia.
- 3 Parlament neudal presný dôvod odmietnutia sťažovateľovej ponuky pre grécky jazyk.

Sťažovateľ sa 29. januára 2003 obrátil listom na ombudsmana, v ktorom ho oboznámil s tým, že po podaní sťažnosti mu Parlament poskytol viac informácií v súvislosti s chybami v jeho ponukách.

Vo vzťahu k ponuke pre švédsky a francúzsky jazyk uznal sťažovateľ chyby, na ktoré poukázal Parlament.

Vo vzťahu k ponuke pre taliansky jazyk sa sťažovateľ vyjadril, že by mohol súhlasiť s určitými korektúrami, z ktorých sa niektoré týkajú štylizácie textu. Parlament však udal dva rozdielne dôvody pre odmietnutie tejto ponuky.

Vo vzťahu k ponuke pre grécky jazyk sťažovateľ stále nedostal informáciu o dôvode odmietnutia jeho ponuky.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskeho parlamentu

Vo vzťahu k prvému argumentu Parlament uviedol, že 22. júla 2002 oznámil sťažovateľovi, že jeho ponuka pre vyhlásenú verejnú súťaž ref. č. CRE-0207-FR-EP a CRE-0211-SV-EP bola z dôvodu nedostatočnej kvality jazykovej stránky textu odmietnutá v rámci výberového konania. Parlament sa pritom odvolal na článok 2.2 všeobecných podmienok súťaže, v ktorých je uvedené, že „ponuka, ktorá obsahuje viac ako päť chýb v hláskovaní, gramatike a interpunkcii bude vylúčená zo súťaže. Parlament sťažovateľa na základe jeho žiadosti o podrobnejšie informácie o rozhodovacom procese listom z 30. septembra 2002 informoval, o presnom počte a druhu chýb týkajúcom s oboch prípadov. Na žiadosť sťažovateľa zaslanú 19. novembra elektronickou poštou, v ktorej žiadal dokázanie uvedených chýb, zaslal Parlament obratom rovnako elektronickou poštou odpoveď, v ktorej uviedol, že mu zašle kópie tých stránok ponuky, v ktorých boli jasne identifikované chyby. Tento dôkaz bol zaslaný v doporučenom liste z 13. decembra 2002 po sťažovateľovej žiadosti. Sťažovateľov list s ktorým sa obrátil na ombudsmana z 19. novembra 2002, má rovnaký dátum ako sťažovateľova žiadosť o dokázanie chýb v ponuke.

Vzhľadom na druhý argument Parlament uviedol, že boli dodatočne preskúmané obidve ponuky sťažovateľa na základe jeho námietok proti vylúčeniu z vyhlásených súťaží ref. CRE-2050-ES-EP a CRE-0208-IT-EP, z dôvodu údajného neadekvátneho priebehu verejnej súťaže.

Parlament svojím listom z 30. septembra 2002 uznal, že odmietnutie ponuky sťažovateľa pre taliansky jazyk na úrovni výberového konania, kým nebol preskúmaný správny priebeh súťaže, bolo chybné. V tom istom liste Parlament informoval sťažovateľa o výsledku posudzovania jeho ponuky, konkrétne o jej odmietnutí na základe nedostatočnej jazykovej kvality, t.j. že ponuka obsahovala spolu 15 gramatických chýb a chýb hláskovania. Sťažovateľovo tvrdenie, že uvedené chyby neboli podrobnejšie charakterizované, preto nie je opodstatnené. Parlament následne ponúkol poskytnúť fotokópie ponuky pre taliansky jazyk s určenými chybami. Sťažovateľova ponuka pre taliansky jazyk bola odmietnutá na úrovni výberového konania v súlade s kritériami pre výber (konkrétne s článkom 2.2 podkladov k súťaži).

Vo vzťahu k tretiemu argumentu Parlament uviedol, že informoval sťažovateľa doporučeným listom z 22. októbra 2002 o odmietnutí jeho ponuky pre vyhlásenú verejnú súťaž ref. CRE-0203-EL-EP na úrovni rozdeľovania, pretože ponuka neobsahovala primeraný pomer kvality a ceny. Všetci účastníci, ktorých ponuky boli odmietnuté, boli rovnako informovaní listom o dôvodoch odmietnutia. Okrem toho v súvislosti s právnou úpravou Parlament uverejnil v úradnom vestníku J 2002/S 178-140831 a na svojej internetovej stránke oznámenie o výsledkoch súťaže. Z daného oznámenia vyplýva, že bol vybraný jeden hlavný zmluvný partner a dvaja rezervní. Rozhodovací orgán rozhodol o tom, že radšej ponúkne len dve rezervné zmluvy namiesto maximálne štyroch, ako to bolo uverejnené v podmienkach súťaže. Toto rozhodnutie je plne v súlade s príslušnými zákonmi, ktoré neukladajú povinnosť rozhodovať o udelení zmlúv po skončení súťaže. Na základe stanoviska právnej služby rozhodol Parlament o nepodpísaní zmluvy s prvým navrhnutým partnerom.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ neposkytol vyjadrenie k stanovisku Parlamentu.

ROZHODNUTIE

1 Údajné pochybenie v uvádzaní dôvodov odmietnutia ponuky pre švédsky a francúzsky jazyk

1.1 Sťažovateľom je firma sídliaca v Bruseli, ktorá zaslala 11 ponúk na verejné súťaže na prekladateľské služby, ktoré vyhlásil Európsky parlament. Sťažovateľ tvrdí, že Parlament bližšie nešpecifikoval dôvod odmietnutia sťažovateľovej ponuky pre švédsky a francúzsky jazyk, ktorým boli pravopisné chyby.

1.2 Vo svojom stanovisku Parlament uviedol, že na list sťažovateľa, ktorý mu zaslal elektronickou poštou, a v ktorom sa dožadoval dokázania chýb, odpovedal, že mu zašle kópie tých stránok ponúk, v ktorých boli jasne identifikované chyby. Tento dôkaz bol zaslaný doporučeným listom z 13. decembra 2002 po podaní žiadosti sťažovateľom, ktorá bola podaná v ten istý deň ako jeho sťažnosť ombudsmanovi.

1.3 Vo svojom liste z 29. januára 2003 sťažovateľ naznačil, že uznal chyby, na ktoré poukázal Parlament. Z toho vyplýva, že tento aspekt sťažnosti vyriešil Parlament.

2 Údajné pochybenie v uvádzaní dôvodov odmietnutia ponuky pre taliansky jazyk

2.1 Sťažovateľ tvrdí, že Parlament udal ďalší dôvod pre odmietnutie sťažovateľovej ponuky pre taliansky jazyk, avšak bližšie nedefinoval jazykové chyby, ktoré boli pôvodným dôvodom odmietnutia.

2.2 Parlament svojím listom z 30. septembra 2002 vysvetlil, že uznáva fakt, že odmietnutie ponuky sťažovateľa pre taliansky jazyk na úrovni výberového konania, kým nebol preskúmaný správny priebeh súťaže bolo chybné. V tom istom liste Parlament informoval sťažovateľa o výsledku opätovného posudzovania jeho ponuky, konkrétne o jej odmietnutí na základe nedostatočnej jazykovej kvality, t.j. že ponuka obsahovala spolu 15 gramatických chýb a chýb hláskovania. Parlament následne ponúkol poskytnúť fotokópie ponuky pre taliansky jazyk s určenými chybami.

2.3 Ombudsman na základe horeuvedených údajov poznamenáva, že Parlament vysvetlil sťažovateľovi, prečo bol udaný nový dôvod pre odmietnutie jeho ponuky. Parlament objasnil sťažovateľovi, že ponuka bola na začiatku chybné vylúčená a ponúkol sa poskytnúť konkrétne informácie o chybách ponuky, ktoré aj sťažovateľ v skutočnosti dostal. Vo svojom liste z 29. januára 2003 sa sťažovateľ vyjadril, že súhlasí s niektorými korektúrami. Po tom, čo Parlament vykonal príslušné kroky, ktorými napravil uznané chyby zo svojej strany, nie je potrebné žiadne ďalšie vyšetrovanie tohto aspektu predmetného prípadu.

3 Údajné pochybenie v uvádzaní dôvodov odmietnutia ponuky pre grécky jazyk

3.1 Sťažovateľ tvrdí, že Parlament neudal presný dôvod odmietnutia sťažovateľovej ponuky pre grécky jazyk. Vo svojom liste z 29. januára 2003 sa sťažovateľ vyjadruje, že ešte stále nedostal podrobné vysvetlenie odmietnutia ponuky.

3.2 Parlament sa vyjadril, že doporučeným listom z 22. októbra 2002 informoval sťažovateľa o odmietnutí ponuky na vyhlásenú súťaž na úrovni určovania víťazov, pretože neobsahovala dostatočne prípustný pomer ceny a kvality. Okrem toho bolo uverejnené oznámenie v úradnom vestníku, z ktorého vyplýva, že bol určený jeden hlavný víťaz a dvaja rezervní. Na základe stanoviska právnej služby rozhodol Parlament o nepodpísaní zmluvy s prvým navrhnutým partnerom.

3.3 Z horeuvedených zistení vyplýva, že Parlament podnikol kroky na informovanie sťažovateľa o dôvodoch odmietnutia ponuky. Parlament poskytol ďalšie informácie ombudsmanovi vo svojom stanovisku. Nebol preto odhalený žiaden nesprávny úradný postup vo veci tohto bodu prípadu.

4 Záver

Z poznámok Parlamentu a vyjadrení sťažovateľa vyplýva, že Parlament vykonal opatrenia na vyriešenie sporu v súvislosti s prvou časťou sťažnosti, a tým vybavil sťažnosť.

Ďalšie vyšetrovanie druhej časti sťažnosti preto nie je potrebné.

Z výsledkov prešetovania tejto sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskeho parlamentu. Ombudsman preto prípad uzatvára.

PRÍSTUP K PÍSOMNÝM TESTOM VEREJNÝCH KONKURZOV

Rozhodnutie o sťažnosti 342/2003/IP na Európsky parlament

Pán M. podal vo februári 2003 Európskemu ombudsmanovi sťažnosť na Európsky parlament vo veci jeho účasti na verejnom konkurze EUR/A/158/2000. Túto sťažnosť doručil ombudsmanovi poslanec Európskeho parlamentu.

Sťažovateľ neprešiel testom 1.A.d) a bol následne vylúčený z ďalších kôl verejnej súťaže. O svojom vylúčení ho informovala služba pre prijímanie nových pracovníkov Parlamentu v liste zo 17. júla 2002.

Sťažovateľ požiadal 23. júla 2002 konkurznú komisiu opätovné posúdenie jeho testov. Konkurzná komisia vo svojom liste z 21. októbra informovala sťažovateľa o tom, že na svojom zasadnutí 11. októbra znovu posúdila test 1.A d) a potvrdila platnosť svojho pôvodného rozhodnutia vylúčiť ho z ďalšieho výberového konania.

Sťažovateľ zaslal 28. októbra 2002 konkurznej komisii ďalší list, v ktorom žiada o kópiu testu, ktorým neprešiel a kľúč, podľa ktorého bol test opravovaný. Konkurzná komisia 12. novembra 2002 odpovedala sťažovateľovi a z dôvodu podania žiadosti mimo stanovenej lehoty mu odmietla vydať kópie požadovaných dokumentov. V súlade s odpoveďou Parlamentu mal sťažovateľ podať predmetnú žiadosť do 30-tich dní po oznámení rozhodnutia konkurznej komisie o jeho vylúčení z výberového konania.

Sťažovateľ zaslal 19. novembra 2002 ďalší list konkurznej komisii, v ktorom napáda predmetné rozhodnutie. Sťažovateľ poukazuje na to, že 23. júla 2002 požiadal konkurznú komisiu o opätovné posúdenie jeho testu, ktorým neprešiel. Žiadosť o sprístupnenie predmetných dokumentov preto vtedy nebola odôvodnená, lebo ešte stále bolo možné, aby konkurzná komisia zmenila svoje rozhodnutie. Podľa názoru sťažovateľa začala plynúť lehota podania žiadosti o sprístupnenie predmetných dokumentov 21. októbra 2002, kedy konkurzná komisia vyniesla konečné rozhodnutie o jeho vylúčení z výberového konania. Sťažovateľ nedostal odpoveď na svoj list z 19. novembra 2002.

Sťažovateľ vo svojom liste ombudsmanovi tvrdil, že odmietnutie konkurznej komisie týkajúce sa povolenia prístupu k požadovaným dokumentom bolo nenáležité, a že Parlament pochybil v súvislosti s odpoveďou na jeho list z 19. novembra 2002.

Sťažovateľ sa domáha sprístupnenia testu 1.A.d), ktorým neprešiel a kľúča, podľa ktorého bol opravovaný.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskeho parlamentu

Vo vzťahu k tvrdeniu sťažovateľa o pochybení zo strany Európskeho parlamentu v súvislosti s odpoveďou na jeho list z 19. novembra 2002 Parlament nad tým vyslovil poľutovanie a objasnil, že vďaka nešťastným okolnostiam v súvislosti so sťahovaním služieb pre konkurz sa sťažovateľov list stratil.

Vo vzťahu k sťažovateľovej žiadosti o sprístupnenie testu 1.A.d) a kľúča, podľa ktorého bola vykonaná jeho oprava, Parlament pripomenul, že v súlade s pravidlami prístupu kandidátov k ich ohodnoteným testom, ktoré dostal každý účastník počas písania testu, môžu kandidáti do jedného mesiaca od oznámenia konečných výsledkov podať písomne príslušnú žiadosť. Sťažovateľ bol 17. júla 2002 oboznámený s výsledkami svojich testov a o prístup k predmetným dokumentom požiadal 28. októbra 2002. Sťažovateľova žiadosť preto nebola podaná v súlade s pravidlami príslušného postupu. Parlament aj napriek tomu súhlasil so zaslaním dokumentov požadovaných sťažovateľom ombudsmanovi.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ vo svojom vyjadrení informoval ombudsmana o tom, že Parlament mu zaslal predmetné dokumenty spolu s listom, v ktorom vysvetľuje dôvody, prečo neodpovedal na jeho list z 19. novembra 2002, už 26. mája 2003.

ROZHODNUTIE

1 Argumenty a požiadavky sťažovateľa

1.1 Sťažovateľ, účastník verejnej súťaže EUR/A/158/200, vo svojej sťažnosti argumentoval, že odmietnutie prístupu k jeho testu 1.A.d) a ku kľúču, podľa ktorého bol opravovaný bolo zo strany konkurznej komisie nenáležité, a že Parlament pochybil pri odpovedaní na jeho list z 19. novembra 2002. Sťažovateľ sa domáhal sprístupnenia testu 1.A.d), ktorým neprešiel a kľúča, podľa ktorého bol opravovaný.

1.2 Parlament vo svojom stanovisku vyslovil poľutovanie nad pochybením v súvislosti s odpoveďou na sťažovateľov list z 19. novembra 2002. Objasnil, že kvôli nešťastným okolnostiam v súvislosti so sťahovaním služieb pre konkurz sa sťažovateľov list asi stratil.

Vo vzťahu k sťažovateľovej žiadosti o sprístupnenie testu 1.A.d) a kľúča, podľa ktorého bola vykonaná jeho oprava, Parlament pripomenul, že v súlade s pravidlami prístupu kandidátov k ich ohodnoteným testom, ktoré dostal každý účastník počas písania testu, môžu kandidáti do jedného mesiaca od oznámenia konečných výsledkov podať písomne príslušnú žiadosť. Sťažovateľ bol 17. júla 2002 oboznámený s výsledkami testov a o prístup k predmetným dokumentom požiadal 28. októbra 2002. Sťažovateľova žiadosť preto nebola podaná v súlade s pravidlami príslušného postupu. Parlament aj napriek tomu súhlasil so zaslaním dokumentov požadovaných sťažovateľom ombudsmanovi.

1.3 Sťažovateľ vo svojom vyjadrení potvrdil, že mu Parlament zaslal požadované dokumenty už 26. mája 2003 spolu s listom, v ktorom vysvetľuje svoje dôvody, prečo neodpovedal na jeho list z 19. novembra 2002. Vyjadril ďalej uspokojenie so závermi prípadu a poďakoval sa ombudsmanovi a jeho spolupracovníkom za vynaložené úsilie.

2 Záver

Zo stanoviska Parlamentu a vyjadrení sťažovateľa vyplýva, že Parlament vykonal opatrenia na vyriešenie sporu v súvislosti so sťažnosťou a tým ju vybavil. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.2.2 Európska komisia

ONESKORENÉ VYPLATENIE GRANTU UDELENÉHO PROJEKTU SÚVISIACEHO S AIDS

Rozhodnutie o sťažnosti 1960/2002/JMA na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

V novembri 2002 bola v mene COGAM-u (madridský spolok lesbičiek, gejov, transsexuálov a bisexuálov) podaná sťažnosť ombudsmanovi. Zhrnutie argumentov sťažovateľa:

V priebehu rokov 1996 až 1997 sa sťažovateľ spolu s ostatnými účastníkmi podieľal na projekte súvisiacom s AIDS, ktorý mal názov EUROVITHA. Tento projekt bol koordinovaný katedrou psychológie univerzity v Tübingene, v Nemecku.

Komisia sa 7. októbra 1997 dohodla na spolufinancovaní projektu (Dohoda SOC 97 20113505F02 „vyhodnotenie skupinových programov pre ľudí s HIV/AIDS, vytvorenie siete terapeutov v D.E.I.“). Zmluvnými stranami boli Komisia a katedra psychológie univerzity v Tübingene, pričom COGAM figuruje ako tretia zmluvná strana.

Napriek tomu, že o jeho pridružení k zmluve sa rozhodlo vo februári 1999, COGAM-u ešte nebolo zaplatených 8200 €. V odpovedi na žiadosť COGAM-u, ktorú podal hlavnej zmluvnej strane projektu, sa uvádza, že táto situácia vznikla z dôvodu neplnenia finančných záväzkov Komisiou.

Sťažovateľ sa 7. júna 2002 obrátil listom na Komisiu, a žiadal o informáciu v súvislosti so stavom veci a požadoval splatenie dlžnej sumy. Na tento list COGAM nedostal odpoveď.

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ v skratke tvrdí, že Komisia nereagovala na žiadosť COGAM-u o informáciu zo 7. júna 2002. Vzhľadom na to, že bol projekt ukončený vo februári 1999, sa sťažovateľ domáha toho, aby Komisia doplatila zmluvné čiastky tak, aby všetci účastníci zmluvy dostali svoju odmenu.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskej komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Sťažovateľ sa ako subdodávateľ 7. októbra 1997 a Univerzita Karla Eberharda ako hlavný zmluvný partner dohodli s Komisiou na realizácii projektu „Vyhodnotenie skupinových programov pre ľudí s AIDS/HIV“. Komisia podporila projekt prostredníctvom programu boja proti AIDS, ktorý nesie názov EUROVITHA. Profesor H. z Univerzity Eberharda Karla mal v rámci svojej funkcie koordinátora uvedeného projektu za úlohu výber subdodávateľov pre určité časti projektu a uzatváranie individuálnych zmlúv. Komisia poznamenala, že COGAM bol jedným z týchto subdodávateľov, s ktorými inštitúcia nie je priamo zmluvne viazaná.

Komisia mala po predložení potrebných správ zaplatiť svojmu hlavnému zmluvnému partnerovi, konkrétne Univerzite Eberharda Karla. Prvé technické a finančné správy boli predložené Komisii v októbri 1999. Záverečnú správu ale Komisia dostala až o tri roky neskôr, v novembri 2002. Zatiaľ čo technické stránky projektu obsiahnuté v záverečnej správe boli v poriadku, finančné aspekty sa nemohli overiť, pretože chýbala potrebná dokumentácia.

Komisia sa 27. marca 2002 obrátila listom na profesora H. a požiadala ho v ňom o predloženie záverečnej správy, aby mohla Komisia zaplatiť svoje záväzky. Vo svojom liste Komisia navrhla,

aby jej zmluvný partner informoval všetkých subdodávateľov o stave veci. Komisia dostala 7. júna 2002 žiadosť COGAM-u o splatenie dlžnej čiastky. Z toho pre Komisiu vyplynulo, že koordinátor projektu neobjasnil situáciu všetkým subdodávateľom, ako ho o to žiadala.

Vzhľadom na to, že Komisia nemôže uskutočniť platby bez toho, aby mala s príjemcom uzavretú zmluvu, vyzvala listom z 15. októbra 2002 Univerzitu Eberharda Karla, aby predložila zodpovedajúce dokumenty, ktoré Komisia potrebuje na uskutočnenie záverečných platieb.

Komisia dostala 14. novembra 2002 záverečnú správu od Univerzity Eberharda Karla. Inštitúcia vykonala 20. decembra 2002 záverečnú platbu na účet svojho zmluvného partnera vo výške 59.859,30 €.

Vyjadrenie sťažovateľa

Ombudsman dostal vyjadrenie sťažovateľa 5. mája 2003.

COGAM v ňom vysvetlil, že na základe informácií uvedených v stanovisku Komisie sa spojil s koordinátorom projektu. Výsledkom bolo vyplatenie 8 200 €, ako odmeny za účasť COGAM-u na projekte, Univerzitou Eberharda Karla.

Sťažovateľ sa poďakoval ombudsmanovi v mene COGAM-u za jeho pomoc pri riešení problému.

ROZHODNUTIE

Zo stanoviska Komisie a vyjadrení sťažovateľa vyplýva, že Komisia vykonala opatrenia na vyriešenie sporu v súvislosti so sťažnosťou, a tým vyhovela sťažovateľovi. Ombudsman preto prípad uzatvára.

VYPLATENIE ZMLUVNEJ ČIASTKY

Rozhodnutie o sťažnosti 205/2003/IJH na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Sťažovateľom je výkonný riaditeľ firmy WWP Ltd. Sťažnosť je na Komisiu, Generálne riaditeľstvo pre poľnohospodárstvo.

Relevantné skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ, je možné zhrnúť takto:

V období od januára 1998 do decembra 2001 WWP Ltd. vyrábala televízny program s názvom „CONTACT Europe“, ktorý sa objavoval každý mesiac vo vysielaní. Každé vydanie sa skladalo zo štyroch tém, ktoré boli na základe určitých zmlúv finančne podporené generálnym riaditeľstvom Komisie, alebo na ich výrobu prispievali členské štáty, alebo boli spolufinancované. V apríli 2000 WWP Ltd. priniesla príbeh o ekologickom poľnohospodárstve. Rozpočet tohto príspevku bol stanovený na 25 036 €, ktorého financovanie si rozdelili na polovicu generálne riaditeľstvo pre poľnohospodárstvo a ministerstvo zahraničných vecí Veľkej Británie. Ministerstvo zahraničných vecí Veľkej Británie svoju polovicu zaplatilo. Komisia bola však, ako už veľakrát, pri podpisovaní príslušnej zmluvy veľmi pomalá. V tomto prípade nebola podpísaná zmluva do konca júna 2000. Komisia zaplatila 60% z jej polovice pri podpise zmluvy, ktorou sa podieľala na výrobe predmetného televízneho programu. WWP Ltd. následne zaslala faktúru Komisii na zostávajúcich 40% a urgovala jej splatenie počas roka 2001, až do roku 2002. Komisia informovala 8. februára 2002 WWP Ltd. o tom, že bolo porušené finančné nariadenie EÚ z dôvodu toho, že WWP Ltd. vyrábala predmetnú reláciu pred podpisom zmluvy. Ďalej bola WWP Ltd. oboznámená s tým, že zostávajúcich 40% jej nebude z uvedeného dôvodu vyplatených, a že musí vátiť už zaplatených 60% zmluvnej čiastky.

WWP Ltd. sa stretla s generálnym riaditeľstvom pre poľnohospodárstvo a rovnako žiadala o stretnutie s príslušnými finančnými a právnymi oddeleniami, s ktorými by mohla prediskutovať predmetné nariadenie. Generálne riaditeľstvo sľúbilo poskytnúť WWP Ltd. kópiu nariadenia a zvolať stretnutie, ak by si WWP Ltd. chcela danú záležitosť vyjasniť. Avšak napriek jej mnohým následným žiadostiam nebola WWP Ltd., viac informovaná o nariadení a na posledné žiadosti nedostala odpoveď.

Zo štádia prípravy zmluvy vyplynulo pre WWP Ltd., že bude musieť vyrábať reláciu bez uzavretej zmluvy, pretože byrokracia nie je schopná dodržiavať termíny. Takáto bola situácia počas troch rokov a bola akceptovaná príslušnými úradníkmi rôznych generálnych riaditeľstiev Komisie.

Na základe horeuvedeného sťažovateľ tvrdí, že buď bola spätne uplatnená zmena v príslušnom nariadení EÚ, alebo porušenie nariadenia, ak k nemu došlo, bolo zo strany príslušných úradníkov Komisie.

Sťažovateľ sa domáha toho, aby Komisia prehodnotila svoje stanovisko a zaplatila mu zostávajúcich 40% + úroky, ako aj kompenzáciu času sťažovateľa stráveného nad touto vecou.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Ombudsman požiadal Komisiu o stanovisko k sťažnosti.

Vzhľadom na vyhlásenie sťažovateľa o tom, že ministerstvo zahraničných vecí Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zaplatilo riadne svoj podiel na projekte, ombudsman vyzval jeho úrady, aby poskytli informácie, v súlade článkom 3 ods.3 Štatútu ombudsmana⁵⁰, ktoré by mohli byť užitočné pri vyšetrovaní predmetnej sťažnosti. Na výzvu však nedostal odpoveď.

Stanovisko Komisie

Komisia v máji 2003 vyhlásila, že v súvislosti so sťažnosťou opätovne preskúmala danú záležitosť. Príslušné oddelenia Komisie rozhodli o splatení požadovanej sumy a o tom, že príslušné administratívne kroky budú vykonané v čo najbližšom čase.

Komisia zaslala ombudsmanovi v júli 2003 kópiu listu, ktorý adresovala sťažovateľovi, v ktorom potvrdzuje platbu dlžnej čiastky na jeho bankový účet.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ telefonicky potvrdil úradu ombudsmana, že dostal platbu dlžnej sumy a úrokov, a že jeho žiadosti tým bolo vyhovené. Poďakoval sa ombudsmanovi za pomoc. Sťažovateľ zaslal rovnako kópiu svojho listu z 2. septembra 2003 vedúcemu jednotky AII.1 generálneho riaditeľstva Komisie pre poľnohospodárstvo s poďakovaním za zaplatenie 5 008 € a úrokov vo výške 659,83 € a uviedol, že vec je tým vyriešená.

ROZHODNUTIE

1 Nezaplatenie zmluvnej čiastky

1.1 Sťažovateľom je generálny riaditeľ spoločnosti, ktorá vyrábala televíznu reláciu, ktorá bola spolufinancovaná Komisiou. Podľa stanoviska sťažovateľa generálne riaditeľstvo Komisie pre poľnohospodárstvo oboznámilo jeho spoločnosť s tým, že bolo porušené finančné nariadenie EÚ,

⁵⁰

„Čelní predstavitelia členských štátov sú povinní poskytovať ombudsmanovi, kedykoľvek o to požiada, prostredníctvom stálych zástupcov členského štátu v Európskom spoločenstve, akékoľvek informácie, ktoré pomôžu pri riešení nedodržania úradného postupu v inštitúciách alebo orgánoch Spoločenstva, ak sa na takúto informáciu nevzťahujú žiadne zákonné úpravy alebo predpisy o utajení alebo nezverejnení. Aj v prípade utajenia však členský štát môže poskytnúť ombudsmanovi informáciu, o ktorú žiada, ak sa ombudsman zaviazne nezverejniť ju.“

pretože jeho spoločnosť vyrábala reláciu pred uzavretím príslušnej zmluvy a, že zostávajúcich 40% zmluvnej sumy jej nebude vyplatených a musí vrátiť vyplatenú čiastku vo výške 60% zmluvnej pohľadávky. Sťažovateľ sa domáha toho, aby Komisia prehodnotila svoje stanovisko a zaplatila mu zostávajúcich 40% + úroky, ako aj kompenzáciu času sťažovateľa stráveného touto vecou.

1.2 V stanovisku Komisie sa uvádza, že v súvislosti so sťažnosťou opätovne preskúmala danú záležitosť. Príslušné oddelenia Komisie rozhodli o splatení požadovanej sumy a o tom, že príslušné administratívne postupy budú vykonané v čo najbližšom čase. Komisia následne zaslala ombudsmanovi kópiu listu, ktorým potvrdzuje vyplatenie dlžnej sumy na bankový účet sťažovateľa.

1.3 Sťažovateľ potvrdzuje, že jeho žiadosti bolo vyplatením 5 008 € a úrokov vo výške 659,83 €, ktoré dostal od Komisie, vyhovené, a že považuje záležitosť za vyriešenú.

1.4 Vzhľadom na horeuvedené fakty sa ombudsman domnieva, že Komisia podnikla adekvátne kroky na vyriešenie sporu v súvislosti s predmetnou sťažnosťou a tým vyhovel sťažovateľovi.

2 Záver

Zo stanoviska Komisie a vyjadrení sťažovateľa vyplýva, že Komisia vykonala opatrenia na vyriešenie sporu v súvislosti so sťažnosťou, a tým vyhovel sťažovateľovi. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ÚDAJNÉ NEUSKUTOČNENIE ZÁVEREČNEJ PLATBY PRE VÝSKUMNÝ PROJEKT

Rozhodnutie o sťažnosti 1173/2003/(TN)IJH na Európsku komisiu

Sťažovateľ podal v mene univerzity v Štokholme v júni 2003 sťažnosť ombudsmanovi. Sťažnosť sa týkala údajného neuskutočnenia záverečnej platby pre výskumný projekt č. ERBBIO 4 CTT 960158.

Relevantné skutočnosti, ktoré uviedol sťažovateľ, je možné zhrnúť takto:

Univerzita v Štokholme bola jedným z účastníkov projektu, ktorého koordinátorom bola talianska firma CHIRON, a ktorý financovala Komisia. V čase podania sťažnosti čakal CHIRON na záverečnú platbu Komisie už 6 mesiacov. Časť z tejto platby mala dostať univerzita v Štokholme. Celková suma, ktorú Komisia dlhovala CHIRON-u, bola vo výške 196,528 €, z ktorej malo byť 60,000 € vyplatené univerzite v Štokholme.

Sťažovateľ sa v júni 2002 snažil zistiť dôvod neuskutočnenia záverečnej platby. Univerzita v Štokholme zaslala v decembri 2002 Komisii doplňujúce dokumenty a Komisia následne potvrdila, že platba CHIRON-u prebehne v priebehu niekoľkých týždňov. Platba však neprebehla. Sťažovateľ potom asi desaťkrát kontaktoval telefonicky v tejto veci Komisiu. Komisia mu oznámila, že k nezaplateniu došlo z dôvodu vnútornej reorganizácie a neprítomnosti „operačného overovateľa“. Sťažovateľ sa v máji 2003 obrátil v tejto veci listom na Komisiu, avšak nedostal odpoveď.

Sťažovateľ tvrdí, že Komisia neuskutočnila záverečnú platbu pre výskumný projekt č. zml. ERBBIO 4 CTT 960158.

Sťažovateľ sa domáha záverečnej platby na účet CHIRON-u v Taliansku spolu s úrokmi z omeškania.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Objednávateľom podľa zmluvy je generálne riaditeľstvo Komisie pre výskum (DG RTD). Vedecké práce, ktoré mali byť podľa zmluvy vykonané, boli overené 29. júla 2002 a následne boli podklady doručené riaditeľstvu, ktoré bolo zodpovedné za príslušný rozpočet projektu. Projektový manažér sa 31. júla 2002 skontaktoval s koordinátorom CHIRON-om a požadoval úpravu výkazov nákladov. Táto požadovaná úprava mu bola doručená až 5. decembra a príkaz na úhradu bol spracovaný 19. decembra 2002, avšak vtedy sa už z rozpočtu na rok 2002 nedali čerpať peniaze.

Po začatí plnenia rozpočtu na rok 2003 projektový manažér vydal 28. februára 2003 opätovný príkaz na platbu. Z dôvodu organizačných problémov v rámci generálneho riaditeľstva pre výskum nemohlo byť do 11. júla 2003 schválenie platby podpísané finančným overovateľom a oprávneným úradníkom. Platba však bola potom 21. júla 2003 prevedená na bankový účet CIRON-u v Taliansku.

Komisia uznáva, že splatnosť bola 5. decembra 2002 a platba mala byť vykonaná do 60 dní, t.j. do 5. februára 2003. Z tohto dôvodu zaplatí úroky za obdobie od 6. februára 2003 do 21. júla 2003, a to ihneď po doručení od priamej žiadosti sťažovateľa, ktorá je potrebná na povolenie platby úrokov. Sťažovateľ už bol o tejto veci upovedomený.

Komisia sa ospravedľňuje za oneskorenú platbu a uisťuje ombudsmana o tom, že všetky finančné záležitosti sú už teraz náležite spravované.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ potvrdil telefonicky úradu ombudsmana, že univerzita v Štokholme dostala záverečnú platbu a že úroky budú onedlho tiež na jej účte, ak už nie sú na účte CHIRON-u. Sťažovateľ bol preto uspokojený výsledkom tohto prípadu a poďakoval sa ombudsmanovi za jeho pomoc.

ROZHODNUTIE

1 Neuskutočnenie záverečnej platby pre výskumný projekt

1.1 Sťažnosť sa týka údajného neuskutočnenia záverečnej platby zo strany Komisie pre koordinátora výskumného projektu č. zml. ERBBIO 4 CTT 960158, ktorej súčasťou je univerzita v Štokholme. Sťažovateľ sa sťažuje v mene univerzity v Štokholme na to, že koordinátor ešte nedostal záverečnú platbu, ktorá mu má byť vyplatená spolu s úrokmi z omeškania.

1.2 Komisia uznáva, že splatnosť bola 5. decembra 2002, a že platba mala byť vykonaná do 60-tich dní. Platba na účet CHIRON-u však nemohla byť z dôvodu organizačných problémov v rámci generálneho riaditeľstva Komisie pre výskum uskutočnená do 21. júla 2003. Komisia sa ospravedľňuje za oneskorenie platby a ubezpečuje ombudsmana, že finančné záležitosti sú už teraz náležite spravované. Komisia zaplatí úroky za obdobie od 6. februára 2003 do 21. júla 2003.

1.3 Sťažovateľ potvrdzuje, že univerzita v Štokholme dostala záverečnú platbu a že platba úrokov bude onedlho uskutočnená a tým bolo jeho žiadosti vyhovené.

1.4 Vzhľadom na horeuvedené fakty sa ombudsman domnieva, že Komisia podnikla adekvátne kroky na vyriešenie sporu v súvislosti s predmetnou sťažnosťou, a tým vyhovel sťažovateľovi.

2 Záver

Zo stanoviska Komisie a vyjadrení sťažovateľa vyplýva, že Komisia vykonala opatrenia na vyriešenie sporu v súvislosti so sťažnosťou a tým vyhovel sťažovateľovi. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.2.3 Dvor audítorov

ÚDAJNÝ NEDOSTATOK INFORMÁCIÍ O VYLÚČENÍ Z VÝBEROVÉHO KONANIA DVORA AUDÍTOROV

Rozhodnutie o sťažnosti 207/2003/OV na Európsky dvor audítorov

SŤAŽNOSŤ

Zhrnutie argumentov sťažovateľa:

Sťažovateľom je účastník výberového konania CC/A/12/02, ktoré vypísal Európsky dvor audítorov na miesta správcov (pracovné zaradenie A7/A6) v oblasti informačných technológií (Ú.v. C 145 A z 18. júna 2002).

Sekretariát výberovej Komisie informoval 29. novembra 2002 listom sťažovateľa o tom, že ho, žiaľ, nemôžu pripustiť k účasti, pretože „po porovnaní titulov, ukončeného stupňa vzdelania a odborných skúseností všetkých uchádzačov sa Vaše meno nenachádza medzi najvhodnejšími kandidátmi, ktorí boli vyzvaní k účasti na výberovom konaní, ako je uvedené v časti VII oznámenia o výberovom konaní“(preklad vykonal úrad ombudsmana).

V časti VII oznámenia o výberovom konaní sa uvádza, že „na základe hodnotenia v rámci kvalifikácie sa vyberie 50 kandidátov s najvyšším počtom bodov, ktorí sa môžu zúčastniť testov. V časti VI oznámenia o výberovom konaní je uvedené, že v rámci kvalifikácie môže uchádzač získať maximálne 40 bodov (10 bodov za stupeň ukončeného vzdelania alebo za diplom, ktorý má okrem požadovaného na pripustenie do konkurzu a 30 bodov za odbornú skúsenosť okrem tej, na ktorú sa odvoláva paragraf III(B)(3) oznámenia o výberovom konaní).

Sťažovateľ sa 8. decembra obrátil listom na výberovú komisiu a žiadal opätovné preskúmanie svojej účasti. Žiadal o a) kritériá hodnotenia titulov, stupňov vzdelania a odborných skúseností, b) bodové ohodnotenie a c) bodové ohodnotenie posledného úspešného uchádzača. Odpoveď nedostal.

29. júna 2003 sťažovateľ podal sťažnosť ombudsmanovi, domáha sa v nej toho,

- 1 aby ho Dvor audítorov informoval o a) kritériách hodnotenia titulov, stupňov vzdelania a odborných skúseností, b) bodovom ohodnotení a o c) bodovom ohodnotení posledného úspešného uchádzača.
- 2 aby bola opätovne preskúmaná jeho účasť.

Sťažovateľ zaslal 14. februára doplňujúce informácie k sťažnosti. Podľa nich dostal odpoveď od výberovej komisie, ktorá mu oznámila jeho bodové ohodnotenie (0 z 10 za jeho stupeň vzdelania a 14,64 z 30 za odborné skúsenosti). Výberová komisia mu však neoznámila ani špecifické kritériá, ktoré boli aplikované v súvislosti s hodnotením stupňa vzdelania a odborných skúseností kandidátov, ani bodové hodnotenie posledného úspešného uchádzača.

Výberová komisia uviedla, že kandidáti s lepším bodovým ohodnotením mali najmenej o jeden stupeň vyššie vzdelanie, ako bolo požadované pre účasť na tomto výberovom konaní. Sťažovateľ však poukázal na to, že obidva stupne vzdelania, ktoré uviedol, mu umožňujú doktorantské štúdium a sú relevantné vo vzťahu k charakteru vykonávaných úloh.

Vo vzťahu k odbornej skúsenosti sťažovateľ uviedol, že výberová komisia vo svojej odpovedi uviedla, že kandidáti s väčším počtom získaných bodov majú 10 a viac ročné skúsenosti v obore. Bod III.B.3 oznámenia o výberovom konaní hovorí, že požadovaná skúsenosť musí byť minimálne trojročná. Sťažovateľ mal 7 ročnú odbornú skúsenosť, avšak pritom získal len 14,64 bodov z tridsiatich.

Sťažovateľ nakoniec naznačil, že vie o uchádzačovi, ktorý nemal ani dodatočný diplom okrem požadovaného, a ani 10 ročnú odbornú skúsenosť, a bol pripustený k písomným testom. Vzhľadom na to, že písomné testy sa budú konať 28. februára 2003, sťažovateľ žiadal o čo najrýchlejšie vybavenie jeho sťažnosti.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskeho dvora audítorov

Európsky dvor audítorov sa vo svojom stanovisku vyjadril, že sťažovateľ vo svojom liste z 8. decembra 2002 požiadal predsedu výberovej komisie o informácie týkajúce sa a) kritérií hodnotenia titulov, stupňa vzdelania a odborných skúseností kandidátov, b) jeho hodnotenie a c) bodové hodnotenie posledného úspešného kandidáta. Predseda výberovej komisie odpovedal sťažovateľovi listom z 30. januára 2003 tak, že mu poskytol viac všeobecných informácií a jeho bodové hodnotenie.

Po ďalšom posúdení tejto záležitosti sa dvor rozhodol dodatočne poskytnúť sťažovateľovi informácie, o ktoré žiadal v bode a) a c). Predseda výberovej komisie v liste z 2. mája 2003 sťažovateľovi podrobne objasnil kritéria hodnotenia titulov, stupňa vzdelania a odborné skúsenosti a oznámil mu, že na základe výpočtu podľa uvedených kritérií získal 14,64 bodov z tridsiatich. Okrem toho bol sťažovateľ informovaný o tom, že posledný úspešný uchádzač získal spolu 32 bodov. Stanovisko dvora uzavrelo korešpondenciu medzi predsedom výberovej komisie a sťažovateľom.

Predseda výberovej komisie opätovne spočítal body, ktoré získal sťažovateľ v kvalifikácii a potvrdil, že pôvodný údaj bol správny. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľ získal menej ako polovicu bodov ako posledný úspešný kandidát, rozhodnutie o nepripustení sťažovateľa k písomným testom výberového konania zostalo platné. Týmto sťažovateľ dostal všetky informácie, ktoré požadoval.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ sa k stanovisku Európskeho dvora audítorov nevyjadril.

ROZHODNUTIE

1 Informácia o výberovom konaní

1.1 Sťažovateľ sa domáha toho, aby ho Dvor audítorov informoval o a) kritériách hodnotenia titulov, stupňov vzdelania a odborných skúseností, b) jeho bodovom ohodnotení a o c) bodovom ohodnotení posledného úspešného uchádzača.

1.2 Európsky dvor audítorov vo svojom stanovisku uvádza, že predseda výberovej komisie odpovedal sťažovateľovi listom z 30. januára 2003 na jeho požiadavky tak, že mu poskytol viac všeobecných informácií a jeho bodové hodnotenie. V ďalšom liste z 2. mája 2003 poskytol predseda Komisie sťažovateľovi ďalšie informácie, o ktoré žiadal v bode a) a c), konkrétne podrobné vysvetlenie kritérií hodnotenia titulov, stupňov vzdelania a odborných skúseností a oboznámil ho so skutočnosťou, že získal 14,64 z tridsiatich bodov. Sťažovateľ bol rovnako oboznámený s tým, že posledný úspešný kandidát získal 32 zo 40 možných bodov.

1.3 Z horeuvedeného vyplýva, že sťažovateľ získal všetky informácie, ktoré požadoval. Európsky dvor audítorov teda v tomto bode vyriešil spor so sťažovateľom tým, že mu vyhovel.

2 Žiadosť o opätovné posúdenie účasti sťažovateľa

2.1 Sťažovateľ sa domáha toho, aby bola opätovne preskúmaná jeho účasť vo výberovom konaní.

2.2 Európsky dvor audítorov sa vyjadril, že výberová komisia opätovne spočítala body, ktoré získal sťažovateľ v kvalifikácii a potvrdila, že pôvodný údaj bol správny. Vzhľadom na skutočnosť,

že sťažovateľ získal menej ako polovicu bodov ako posledný úspešný kandidát, rozhodnutie o nepripustení sťažovateľa k písomným testom konkurzu zostalo platné.

2.3 Ombudsman poznamenáva, že výberová komisia vo svojom liste z 2. mája 2003 prvýkrát vysvetlila sťažovateľovi kalkuláciu jeho bodového ohodnotenia za doplnujúce diplomy a doplnkovú odbornú skúsenosť. V súvislosti s posledne zmieným komisia vysvetlila sťažovateľovi, že za každé obdobie získania odbornej praxe dostal body, ktorých počet sa rovná počtu mesiacov vynásobenému koeficientom prípustnosti v súlade s funkciou, ktorú sťažovateľ vykonával.

2.4 Ombudsman sa domnieva, že vysvetlenie výberovej komisie poskytnuté sťažovateľovi je dostačujúce. Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nezistil žiadne porušenie úradného postupu.

3 Záver

Z poznámok Európskeho dvora audítorov vyplýva, že vykonal opatrenia, ktorými vyriešil spor vo vzťahu s časťou 1 sťažnosti a tým vyhovel sťažovateľovi.

Z výsledkov prešetrovania bodu 2 predmetnej sťažnosti ombudsmanom vyplýva, že nedošlo k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Európskeho dvora audítorov. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.2.4 Európska komisia a Európsky dvor audítorov

KOMISIA SÚHLASÍ SO ZÁVEREČNOU PLATBOU

Rozhodnutie o sťažnosti 1915/2002/BB na Európsku komisiu a Európsky dvor audítorov

SŤAŽNOSŤ

Európska komisia a Interdisciplinárne centrum komparatívneho výskumu v oblasti spoločenských vied (ďalej „ICCR“), ako jeden z hlavných zmluvných dodávateľov, uzavreli 22. decembra 1999 zmluvu. Zmluva mala názov Thematic Network č. 1999-TN.10869 „TRANS-TALK“ a bola uzavretá v rámci piateho rámcového programu. Táto zmluva sa vzťahuje na obdobie 18 mesiacov, od januára 2000 do konca júna 2001. Predbežné vypočítané náklady na projekt sú vo výške 601,015 € a záloha bola stanovená vo výške 180,305 €, ktorá sa rozdelí medzi piatich hlavných dodávateľov. ICCR predkladalo výkazy o výdavkoch pravidelne v šesťmesačných intervaloch.

ICCR bolo 31. októbra 2001 oznámené, že Dvor audítorov vykoná audit projektu. Audit sa uskutočnil v období 16. až 18. januára 2002. Podľa vyjadrenia sťažovateľov, audítori uviedli, že svoju správu predložila Komisii do konca januára 2002.

ICCR predložila Komisii v auguste 2001 svoj záverečný výkaz o výdavkoch. Generálne riaditeľstvo Komisie pre dopravu a energetiku ho 11. decembra 2001 odobrilo. Keďže Komisia ďalej neinformovala ICCR, koordinátorka projektu sa prostredníctvom elektronickej pošty 26. februára 2002 skontaktovala s finančným úradníkom Komisie, aby zistila, kedy bude vykonaná záverečná

platba. Koordinátorka bola 28. februára 2002 informovaná o tom, že záverečná platba nemôže byť vykonaná, kým Komisii nebude doručená správa od Dvora audítorov.

Finančný úradník Komisie poslal 13. júna 2002 koordinátorku elektronickou poštou správu o audite spolu so žiadosťou o bližšie vysvetlenie niektorých vecí. Audítorská správa bola z 15. apríla 2002. ICCR poskytla 14. júna 2002 prostredníctvom elektronickej pošty Komisii požadované informácie. ICCR zaslalo 8. júla 2002 finančnému úradníkovi Komisie stanovisko z vlastnej iniciatívy k správe vypracovanej Dvorom audítorov.

ICCR vo svojom liste z 12. júla 2002, ktorý adresovalo Komisii, požadovalo oficiálne vysvetlenie o stave záverečnej platby podľa uzavretej zmluvy. Komisia zaslala ICCR listom bez dátumu z augusta 2002 odpoveď, v ktorej sa hovorí, že predmetná platba bola zastavená na základe článku 3.2 prílohy II zmluvy. ICCR informovalo Komisiu listom z 29. augusta 2002 o tom, že nemôže akceptovať článok 3.2 ako dôvod zastavenia záverečnej platby. Podľa vyjadrenia sťažovateľov Komisia na tento list neodpovedala.

Sťažovatelia podali 24. októbra 2002 v mene ICCR sťažnosť ombudsmanovi na Európsku komisiu a Dvor audítorov. Sťažnosť sa týka nezaplatenej záverečnej platby vo výške 80.671,61 € podľa zmluvy Thematic Network č. 1999-TN.10869 „TRANS-TALK“ a auditu vykonaného Dvorom audítorov.

Sťažovateľove argumenty vo vzťahu k Európskej komisii sa dajú zhrnúť nasledovne:

- 1) Komisia neposkytla potrebné informácie o stave auditu a záverečnej platbe; a
- 2) nezaplatila záverečnú platbu vo výške 80.671,61 €.

Sťažovatelia sa domáhali uhradenia záverečnej platby spolu s úrokmi z omeškania a toho, aby Európska komisia zaujala oficiálne stanovisko k auditu, ktorý vykonal Dvor audítorov, a k úradnému postupu oboch orgánov.

Vo vzťahu k Dvoru audítorov sťažovatelia tvrdili, že správa obsahuje nesprávne závery, nezohľadňuje údaje ICCR a bola predložená s neprímeraným omeškaním.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

V súvislosti s riadením aktivít v oblasti výskumu a technologického rozvoja (RTD) v rámci 5. rámcového programu vykonal Dvor audítorov audit zmluvy Thematic Network č. 1999- TN.10869 „TRANS-TALK“ v ICCR vo Viedni. V správe o audite sa objavili niektoré komplexné a závažné otázky, ktoré bolo potrebné pozorne preskúmať finančnými úradníkmi Komisie.

Dvor audítorov dospel k záveru, že niektoré deklarované výdavky nie sú oprávnené a nie sú ani vydokladované. Sú to predovšetkým: príliš vysoké výdavky príjemcu, nesúlad využívania rozpočtových prostriedkov so zmluvou, zmluvný konzultant je deklarovaný ako stály zamestnanec.

Na základe správy Dvora audítorov sa Komisia rozhodla zastaviť platbu príjemcovi dovtedy, kým nepreskúma všetky doplňujúce materiály, ktoré príjemca predložil.

Komisia informovala 28. februára 2002 ICCR o situácii v súvislosti so záverečnou platbou a s jej preskúmaním v súvislosti s auditom. Rokovania s ICCR pokračovali v lete 2002. Medzitým sa na jeseň 2002 skončili rokovania medzi Komisiou a Dvorom audítorov. Počas dodatočného prešetrovania Komisia v auguste 2002 potvrdila, že zastavila ICCR všetky svoje platby. Komisia si listom z 5. decembra 2002 dostala doplňujúce informácie. 24. januára 2003 obdržala listovú odpoveď od ICCR a oznámila ICCR, že tieto materiály potrebovala pre skoré vyriešenie veci záverečnej platby.

Komisia informovala 13. mája 2003 ICCR, že mu zaplatila záverečnú čiastku vo výške 50.821,03 €. Podľa vyjadrenia Komisie čiastka 29.799,63 € nemohla byť zohľadnená preto, lebo sa vzťahuje na transfer medzi kategóriami, ktorý bolo potrebné schváliť vopred.

Vyjadrenie sťažovateľa k stanovisku Komisie

Zhrnutie vyjadrenia sťažovateľa:

Tento prípad sa týka najmä riešenia otázok súvisiacich s oneskorenými odpoveďami orgánov Komisie na opakované žiadosti o poskytnutie informácií a s dlhým priebehom úradných postupov. Podľa názoru sťažovateľov vyžaduje zásada transparentnosti procesu, aby sme sa týmito otázkami zaoberali.

Potom, čo sťažovatelia zaslali 27. mája 2003 odpoveď Komisii, Komisia zaplatila zostávajúcu čiastku 20.447,79 €.

Stanovisko Európskeho dvora audítorov

Zhrnutie vyjadrenia Európskeho dvora audítorov:

Sťažnosť sa nesústreďuje na správu, ktorú schválil Dvor audítorov, ale na list, v ktorom sú uvedené všetky zistenia, a ku ktorému potrebuje Dvor audítorov vyjadrenie kontrolovaného subjektu. Cieľom takéhoto listu je oznámiť kontrolovanému subjektu predbežné zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného auditu. V oblasti vnútornej politiky je týmto kontrolovaným subjektom Komisia. Po ďalšej analýze vyjadrení Komisie ku faktickým informáciám a s nimi spojeným upozorneniam uvedeným v liste, môžu byť tieto predbežné výsledky auditu pre prezentáciu výsledkov kontroly v správe Európskeho dvora audítorov. V niektorých prípadoch môže Dvor audítorov požiadať Komisiu o nápravné opatrenia. Pretože na úrovni vypracovania horeuvedeného listu ide len o predbežné zistenia a upozornenia, ktoré sú v zásade predmetom ďalšieho overovania, zostávajú na úrovni Dvora audítorov a Komisie utajené.

V tomto prípade bol list č. 740/02, ktorý informuje o zisteniach vychádzajúcich z auditu zmluvy „TRANS-TALK“, adresovaný komisárovi, ktorý je poverený riadením Generálneho riaditeľstva pre energetiku a dopravu (TREN). Tento list v elektronickej podobe bol v súlade so štandardným postupom zaslaný poverencovi Generálneho riaditeľstva TREN. Je však zrejmé, že niektorý úradník Komisie potom zaslal kópiu tohto utajeného listu ICCR.

Čo sa týka tvrdenia o nepravdivých záveroch, je potrebné uviesť, že audítori dvora sa pri výkone svojej práce riadia zásadami CAPS a medzinárodne uznanými normami pre audit, akými sú normy INTOSAI (Medzinárodnej organizácie najvyšších kontrolných orgánov). Spôsob práce dvora teda predtým, než sú jeho zistenia predložené kontrolovanému objektu, prechádza rozsiahlou internou kontrolou kvality. Uvedené normy a postup práce boli aplikované aj v tomto prípade.

Pokiaľ ide o obvinenie z nezohľadnenia údajov, ktoré poskytlo ICCR, pracovná skupina audítorov zohľadnila všetky informácie poskytnuté sťažovateľmi v rozsahu, ktorý považovali v rámci auditu za relevantný. Všetky zistenia, ktoré boli uvedené v horeuvedenom liste adresovanom Komisii, sú dostatočne zdokumentované prostredníctvom informácií zozbieraných počas a po skončení auditu ICCR a informácií, ktoré boli získané od Komisie.

Vo vzťahu k tvrdeniu o neprimeranom omeškaní, je v príručke pre Dvor audítorov uvedené, že list musí byť zaslaný do dvoch mesiacov po skončení auditu. Toto interné pravidlo však nemá záväzný charakter pre dvor voči sťažovateľom. Okrem toho, skutočnosť, že list bol v tomto prípade odoslaný s miernym oneskorením, ktoré sa nedá nazvať neprimeraným, nijakým spôsobom nepoškodzuje záujmy sťažovateľov.

Vyjadrenie sťažovateľov k stanovisku Európskeho súdu audítorov

Zhrnutie vyjadrenia sťažovateľov:

Podľa vyjadrenia sťažovateľov povedal ICCR jeden z audítorov dvora, že je vecou Komisie, či sa rozhodne správu ICCR zaslať.

Sťažovatelia tvrdia, že audítori nezohľadnili názory ICCR.

Sťažovatelia zdôrazňujú, že ICCR nikdy netvrdilo, že časový sklz pri manipulácii s ich prípadom bol len chybou Európskeho dvora audítorov. Bol to skôr následok kombinácie netransparentného postupu Komisie a Európskeho dvora audítorov a ich spolupráce. Sťažovatelia tvrdia, že oneskorenie ovplyvnilo záujmy ICCR tým spôsobom, že spor nebol v danom prípade vyriešený ani viac ako po roku od skončenia auditu.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Sekretariát Európskeho ombudsmana sa 14. októbra a 5. novembra 2003 telefonicky spojil s jedným zo sťažovateľov, ktorý hovoril v mene obidvoch sťažovateľov vo veci vyjadrenia, ktoré bolo doručené 29. septembra 2003. Sťažovatelia potvrdili, že Komisia doplatila zostatok dlžnej sumy. Sťažovatelia prijali interpretáciu Komisie týkajúcu sa prevodu medzi kategóriami nákladov, ktorý musí byť podľa článku 17(4) všeobecných podmienok schválený vopred. Preto nemohla byť čiastka vo výške približne 9.000 € zahrnutá do záverečnej platby. Sťažovatelia oboznámili sekretariát ombudsmana so skutočnosťou, že ICCR sa nevyjadrilo k listu Komisie zo 14. júla 2003, v ktorom mu Komisia ponúkla vyriešenie sporu a informovala ho, že ak nedostane od ICCR do jedného mesiaca žiadne pripomienky, bude projekt oficiálne ukončený a nebudú vznikáť žiadne ďalšie výdavky. Sťažovatelia potvrdili, že sa k ponuke Komisie na vyriešenie sporu nevyjadrili a tým ICCR de facto akceptovalo, že mu nebudú uhradené úroky z omeškania za zastavenú záverečnú platbu. Sťažovatelia boli spokojní s urovnaním záverečnej platby.

ROZHODNUTIE

1 Úvodné poznámky

1.1 Sťažovatelia vo svojom vyjadrení tvrdia, že tento prípad sa týka riešenia otázok súvisiacich s oneskorenými odpoveďami orgánov Komisie na opakované žiadosti o poskytnutie informácií a s dlhým priebehom úradných postupov.

1.2 Ombudsman chápe znepokojenie sťažovateľov súvisiace so všeobecnými problémami úradných postupov, pri ktorých dva alebo aj viaceré orgány Spoločenstva vykonávajú simultánne vyšetrovanie alebo postupy, ktoré ovplyvňujú manipuláciu s prípadom. Ombudsman sa domnieva, že s týmto všeobecným problémom sa nemôže v rámci predmetného prípadu efektívne zaoberať. Sťažovatelia majú možnosť, ak si to želajú, podať ombudsmanovi novú sťažnosť.

2 1) Údajné neposkytnutie potrebných informácií o stave auditu a záverečnej platbe Komisiou.

2.1 1) Údajné neposkytnutie potrebných informácií Komisiou o stave auditu a záverečnej platbe.

2.2 Z vyjadrenia Komisie vyplýva, že po prijatí listu od sťažovateľov elektronickou poštou 26. februára 2002, ich 28. februára 2002 informovala o situácii v súvislosti so záverečnou platbou a jej preskúmaní v rámci auditu. Ďalšie rokovania s ICCR sa začali v lete 2002. Sťažovatelia požiadali 12. júla 2002 o informácie o situácii v súvislosti so záverečnou platbou. Komisia potvrdila v auguste 2002 sťažovateľom zaplatenie celej čiastky, ktorej vyplatenie bolo zastavené na základe kontroly Európskeho dvora audítorov. Sťažovatelia požiadali 29. augusta 2002 Komisiu o opätovné preskúmanie ich prípadu. Komisia požiadala 5. decembra 2002 sťažovateľov o doplňujúce informácie. Po získaní požadovaných doplňujúcich informácií 11. februára 2003 zaslala Komisia potvrdenie o prijatí, ktoré obsahovalo aj list, v ktorom informovala sťažovateľov o situácii. Komisia 13. mája 2003 oznámila sťažovateľom, že začala proces záverečnej platby.

2.3 Ombudsman sa domnieva, že Komisia informovala o situácii v súvislosti s auditom v takom rozsahu, že z poskytnutých informácií bolo zrejmé, že audit ovplyvnil proces záverečnej platby Komisie. Okrem toho z konania Komisie vyplýva, že podnikla adekvátne kroky na to, aby informovala sťažovateľov o zastavení záverečnej platby. Preto v súvislosti s týmto argumentom nedošlo k porušeniu úradného postupu.

3 Údajné nevyplatenie záverečnej platby s úrokmi z omeškania a požadovanie vyriešenia sporu

3.1 Sťažovatelia tvrdia, že im Komisia nevyplatila zostávajúcu čiastku vo výške 80.671,61 € za zmluvu Thematic Network č. 1999-TN.10869 „TRANS-TALK“, ktorá bola uzavretá v rámci piateho rámcového programu.

3.2 Komisia uviedla, že 13. mája 2003 zaplatila záverečnú sumu vo výške 50.821,03 €. Podľa vyjadrenia Komisie, nemohla zohľadniť sumu vo výške 29.799,63 €, pretože v súvislosti s ňou ide o presun medzi kategóriami výdavkov, ktorý je potrebné schváliť vopred.

3.3 Vo svojom vyjadrení oboznámili sťažovatelia ombudsmana s tým, že následne po ich odpovedi Komisii z 27. mája 2003 im Komisia vyplatila čiastku vo výške 20.447,79 €.

3.4 Sekretariát Európskeho ombudsmana sa telefonicky spojil s jedným zo sťažovateľov, ktorý hovoril v súvislosti s ich vyjadrením v mene obidvoch sťažovateľov. Sťažovatelia prijali interpretáciu Komisie týkajúcu sa prevodu medzi kategóriami nákladov, ktorý musí byť podľa článku 17(4) všeobecných podmienok schválený vopred. Preto nemohla byť čiastka vo výške približne 9.000 € zahrnutá do záverečnej platby. Sťažovatelia informovali ombudsmana, že tým, že sa k ponuke Komisie na vyriešenie sporu ICCR nevyjadrilo, ICCR de facto akceptovalo, že mu nebudú uhradené úroky z omeškania za zastavenú záverečnú platbu. Sťažovatelia považujú takýto spôsob vyriešenia sporu za uspokojivý.

3.5 Na základe informácií, ktoré poskytla Európska komisia a sťažovatelia, dospel ombudsman k záveru, že Komisia vyriešila spor v súvislosti s predmetným prípadom spôsobom, ktorý sťažovateľ považuje za uspokojivý.

4 Žiadosť o zaujatie stanoviska Komisie vo veci auditu a následného postupu.

4.1 Sťažovatelia sa domáhali toho, aby Komisia zaujala oficiálne stanovisko vo veci auditu a následného postupu.

4.2 Európsky ombudsman sa domnieva, že tento aspekt prípadu bol vyriešený vyriešením predmetného sporu spôsobom, ktorý je uvedený v časti 3 tohto rozhodnutia.

5 Argumenty proti správe Európskeho dvora audítorov

5.1 Sťažovatelia tvrdia, že správa Európskeho dvora audítorov obsahuje nesprávne závery a nezohľadňuje údaje, ktoré poskytlo ICCR.

5.2 Dvor audítorov argumentuje tým, že zohľadnila všetky informácie poskytnuté sťažovateľmi v rozsahu, ktorý považovali v rámci auditu za relevantný, a že všetky zistenia uvedené v informačnom liste (sector letter) sú dostatočne zdokumentované materiálmi získanými počas výkonu auditu. Dvor audítorov tiež tvrdí, že nie je pravda, že dospel k nesprávnym záverom.

5.3 Ombudsman sa domnieva, že neexistuje dôkaz ignorácie údajov, ktoré poskytol sťažovateľ, zo strany Dvora audítorov. Okrem toho, neexistuje dôkaz o tom, že by boli závery Dvora nesprávne alebo irelevantné. Z toho vyplýva, že v súvislosti s týmto prípadom nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu.

6 Údajné neprimerané omeškanie správy Európskeho dvora audítorov

6.1 Sťažovatelia tvrdia, že Európsky dvor audítorov predložil svoju správu Komisii s neprimeraným omeškaním. Podľa vyjadrenia sťažovateľa bol audit ukončený 18. januára 2002, a správa o ňom je z 15. apríla 2002.

6.2 Európsky dvor audítorov vo svojom stanovisku uviedol, že v príručke pre výkon auditu je stanovené, že informačný list (sector letter) má byť odoslaný do dvoch mesiacov po ukončení auditu. Dvor uznáva, že informačný list (sector letter) bol v tomto prípade odoslaný s miernym oneskorením, to sa však nedá považovať za príliš veľké.

6.3 Ombudsman poznamenáva, že príručka pre výkon auditu Európskeho dvora audítorov je nepublikovaná interná pomôcka, ktorá nemôže byť použitá tretími stranami ako argument. Za týchto okolností sa ombudsman nedomnieva, že by bolo mierne oneskorenie, ktoré uznal aj sám Dvor audítorov, nesprávnym úradným postupom.

6.4 Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom prípadu nezistil nesprávny úradný postup.

7 Závery

Vo veci prvého tvrdenia sťažovateľov o Európskej komisii nezistil ombudsman nesprávny úradný postup. Z informácií, ktoré poskytla Európska komisia a sťažovatelia, vyplýva vo vzťahu k druhému tvrdeniu sťažovateľov a ich požiadavke to, že Komisia vyriešila spor spôsobom, ktorý považuje sťažovateľ za uspokojivý. Ombudsman navyše nezistil nesprávny úradný postup zo strany Európskeho dvora audítorov. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.3 PRIATEĽSKÉ RIEŠENIA SPROSTREDKOVANÉ OMBUDSMANOM

NEVYPLATENIE GRANTU AJ NAPRIEK SLOVNÉMU UBEZPEČENIU

Rozhodnutie o sťažnosti 548/2002/GG na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Sťažovateľ je riaditeľom Európskeho kultúrneho a informačného centra v Turínsku, združenia, ktoré má svoje sídlo v Nemecku (ďalej len „združenie“).

Združenie podalo 31. mája 1998 žiadosť Komisii o poskytnutie grantu vo výške 90.000 ecu. Rôzne aktivity financované týmto grantom sa mali uskutočniť v septembri a októbri 1998. Zodpovednou osobou pre uvedenú vec bol za Komisiu pán H., poradca Generálneho riaditeľstva X (terajšie Generálne riaditeľstvo pre kultúru a vzdelávanie).

Podľa vyjadrenia sťažovateľa sa združenie pokúšalo od júla 1998 o to, aby Komisia ujasnila svoje stanovisko v otázke, či žiadosť prijala, pretože z dôvodu nedostupnosti iných zdrojov by inak boli museli byť uvedené aktivity zrušené. Sťažovateľ tvrdí, že pán H. telefonicky niekoľkokrát ubezpečil združenie o tom, že požadovaný grant mu bude pridelený. Sťažovateľ ďalej uviedol, že pán H. v júli 1998 informoval združenie (posledný možný termín zrušenia plánovaných aktivít) o tom, že ich žiadosť bola prijatá, a že príslušný dokument bude schválený na prvom zasadnutí Komisie po letnej prestávke. Sťažovateľ tvrdil, že pán H. odporučil združeniu začať s realizáciou svojho projektu.

Sťažovateľ ďalej tvrdil, že pán H. informoval v septembri 1998 združenie o tom, že kvôli veľmi náročnému programu práce nebolo pre Komisiu možné schváliť predmetný dokument, ale že sa tak do dvoch týždňov stane. Podľa vyjadrenia sťažovateľa začalo združenie s realizáciou svojho projektu na základe uvedených ubezpečení.

Sťažovateľ tvrdil, že odvtedy bol skoro každý deň v telefonickom kontakte s pánom H., ktorý stále ubezpečoval o tom, že dokument pre pridelenie grantu bude čoskoro schválený. Združenie požiadalo v novembri 1998 svoju banku o poskytnutie úveru. Zdá sa, že banka trvala na písomnom potvrdení toho, že Komisia tento grant poskytne. Preto sa sťažovateľ obrátil na Delegáciu Európskej komisie v Nemecku. Dr. B. (toho času vedúci Delegácie Európskej komisie v Nemecku) vo svojom liste z 25. novembra 1998 potvrdil to, že Komisia schválila pridelenie grantu vo výške 90.000 ecu, a že príslušné formality budú ukončené koncom roka.

Listom z 23. decembra 1998 však Komisia informovala sťažovateľa o pridelení grantu len vo výške 20.000 ecu.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa potom pán H. odporučil združeniu podať novú žiadosť o grant v roku 1999, ktorým by sa vyrovnal rozdiel 70.000 ecu. Táto žiadosť bola predložená vo februári 1999. Komisia ju však svojím rozhodnutím z 28. januára 2000 zamietla. Zdá sa, že toto rozhodnutie bolo spôsobené uvedením si faktu, že z fondov pre rok 1999 nemôžu byť financované aktivity v roku 1998.

Medzi sťažovateľom, jeho zástupcom v Parlamente, členom Komisie povereným touto úlohou a zamestnancami Komisie sa uskutočnilo niekoľko stretnutí. Generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva X informoval 30. júna 2000 sťažovateľa o tom, že za predpokladu vzniku oprávneného očakávania v súvislosti s listom Dr. B. z 25. novembra 1998, bola Komisia ochotná uhradiť výdavky vzťahujúce sa na obdobie od 25. novembra 1998 do 5. januára 1999 (dátum doručenia listu Komisie z 23. decembra 1998). Komisia však tvrdila, že táto platba pokryje len náklady spojené so zmluvami, ktoré obsahovali „klauzulu o riziku“, t. j. klauzulu, ktorá stanovuje, že platba bude nasledovať len vtedy, keď Komisia rozhodne o pridelení grantu. Komisia rovnako súhlasila so zaplatením miezd zamestnancov združenia, ak sa výplata miezd uskutočnila v horeuvedenom časovom období. Z dôvodu mimozmluvnej zodpovednosti, ktorá vznikla na základe listu z 25. novembra 1998, Komisia vypočítala, že sťažovateľovi môže vyplatiť čiastku vo výške 21.988,54 €. Čiastka 20.000 € sa mala odpočítať z tejto sumy.

Sťažovateľ s týmto návrhom nesúhlasil a trval na vyplatení celého zostatku vo výške 70.000 €. Niekoľko ďalších pokusov sťažovateľa o zmenu postoja Komisie bolo neúspešných. Sťažovateľ sa potom obrátil na iného poslanca Európskeho parlamentu, ktorý podal sťažnosť ombudsmanovi.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti, ktorú predložil ombudsmanovi v marci 2002, poukázal na to, že všetky granty, ktoré mu dovtedy EÚ poskytla, boli založené na vzájomnej dôvere. Sťažovateľ tvrdil, že v období, keď organizácia podávala žiadosť o pridelenie grantu na projekt v roku 1995, mu bolo ústne oznámené, že pridelenie finančného grantu bolo schválené. Združenie preto s realizáciou projektu začalo a potvrdenie o pridelení grantu dostalo až o niekoľko mesiacov neskôr, keď už bol projekt ukončený. Podľa vyjadrenia sťažovateľa sa takýto postup uplatňoval aj v prípade nasledujúcich žiadostí o grant.

Sťažovateľ teda tvrdil, že Komisia pochybila, keď mu nedoplatila zostatok grantu, ktorého pridelenie podľa jeho názoru Komisia schválila. Sťažovateľ vlastne tvrdil, že združenie konalo správne, keď sa spoliehalo na ubezpečenia, ktoré podľa jeho slov poskytol pán H., zamestnanec Komisie.

Sťažovateľ dodal, že združenie nedisponuje žiadnymi inými finančnými zdrojmi, a že ak by sa nenašlo riešenie, došlo by k zastaveniu jeho činnosti.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Vo svojom stanovisku poskytla Komisia podrobný popis priebehu udalostí, predovšetkým čo sa týka časového obdobia po doručení listu z 23. decembra 1998. S osobitným zreteľom na tvrdenia sťažovateľa sa Komisia vyjadrila nasledovne:

Združenie podalo 31. mája 1998 žiadosť o poskytnutie grantu vo výške 90.000 € z rozpočtovej kapitoly A-3024. Projekt bol na jeseň 1998 vybraný príslušnou výberovou komisiou pre pridelenie grantu vo výške 20.000 €. Sťažovateľ v tomto období často telefonoval so zodpovedným úradníkom za uvedenú rozpočtovú kapitolu, pánom H.. Podľa vyjadrenia sťažovateľa mu pán H. v telefonickom rozhovore prisľúbil pridelenie grantu vo výške 90.000 €. Vzhľadom na to, že pán H. v novembri 1999 zomrel, nebolo možné overiť pravdivosť tvrdenia sťažovateľa. Tieto sľuby však nie sú zdokumentované v evidencii k tomuto prípadu.

Po konzultácii Právnej služby Komisie Generálne riaditeľstvo pre kultúru a vzdelávanie zaujalo stanovisko, v ktorom sa hovorí, že okrem už vyplatenej čiastky 20.000 € bola Komisia právne zaviazaná uhradiť len tie finančné záväzky voči združeniu, ktoré sa týkajú obdobia medzi 25. novembrom 1998 a 5. januárom 1999. Generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva pre kultúru a vzdelávanie prijal 22. júna 2000 sťažovateľa a vysvetlil mu, že Generálne riaditeľstvo pre kultúru a vzdelávanie zaplatí náklady, ktoré vznikli medzi 25. novembrom 1998 a 5. januárom 1999. Generálny riaditeľ objasnil vo svojom liste z 30. júna 2000, že čiastka, ktorú môže riaditeľstvo zaplatiť, činí 1.988,54 €.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Preverka evidencie Komisie

Na základe stanoviska Komisie potreboval ombudsman na vybavenie sťažnosti ďalšie informácie. Preto sa obrátil listom z 15. júla 2002 na Komisiu so žiadosťou o sprístupnenie evidencie k tomuto prípadu, ktorú viedla Komisia. Zamestnanci kancelárie ombudsmana preskúmali 19. septembra 2002 evidenciu k prípadu, ktorú viedlo Generálne riaditeľstvo X a Delegácia Európskej komisie v Nemecku.

Z prieskumu vyplynulo, že dokumentácia Generálneho riaditeľstva X neobsahovala žiadne originály dokumentov, ktoré sa vzťahujú na obdobie do 23. decembra 1998. Jediným vecným dokumentom z tohto obdobia, ktorý bolo možné nájsť, bola kópia žiadosti o grant z 31. mája 1998.

Evidencia prípadu, ktorú viedla Delegácia Európskej komisie v Nemecku, sa zdala byť dobre spravovaná a úplná. Obsahovala korešpondenciu medzi Delegáciou a sťažovateľom, vrátane listu sťažovateľa z 2. júla 1998 a kópiu listu z 25. novembra 1998. Táto kópia obsahovala poznámku autora, napísanú vlastnou rukou, ktorej formulácia znela „dohodnuté s pánom H“.

Žiadosť o poskytnutie ďalších informácií

Ombudsman oboznámil svojím listom z 26. septembra 2002 Komisiu, že evidencia k prípadu vedená Generálnym riaditeľstvom X sa zdá byť neúplná. Preto požiadal Komisiu o zistenie toho, kde sa nachádzajú chýbajúce dokumenty z jej evidencie a o následné sprístupnenie úplnej evidencie. V prípade, že Komisia nenájde chýbajúce dokumenty, ju ombudsman požiadal o písomné potvrdenie tejto skutočnosti.

Komisia informovala 8. novembra 2002 ombudsmana o tom, že, žiaľ, nebola schopná nájsť žiadne ďalšie dokumenty týkajúce sa sťažovateľovej žiadosti o grant. Komisia požiadala ombudsmana o zhovievavé posúdenie tejto poľutovaniahodnej záležitosti.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ trval vo svojom vyjadrení k stanovisku Komisie a k jej listu z 8. novembra 2002 na svojej sťažnosti a okrem iného sa vyjadril nasledovne:

Komisia vo svojom stanovisku najskôr uviedla, že Generálne riaditeľstvo pre kultúru a vzdelanie zaujalo stanovisko, že bolo právne zaviazané uhradiť len tie finančné záväzky, ktoré združeniu vznikli medzi 25. novembrom 1998 a 5. januárom 1999. Potom však potvrdila, že Generálne riaditeľstvo pre kultúru a vzdelanie informovalo sťažovateľa o tom, že Generálne riaditeľstvo uhradí náklady, ktoré vznikli medzi 25. novembrom 1998 a 5. januárom 1999. Tieto vyhlásenie si protirečia. Výsledkom rokovania s Generálnym riaditeľom, ktoré sa konalo 22. júna 2000, bolo, že Komisia uznala uhradenie nákladov vzniknutých medzi 25. novembrom 1998 a 5. januárom 1999.

V roku 1998 sa združenie uchádzalo o funkciu informačného miesta Európskej komisie. Združenie vydalo 20. februára 1998 vyhlásenie, podľa ktorého súhlasilo so zmluvnými podmienkami, aj napriek skutočnosti, že toho času boli uzavreté len ústne dohody a nie písomná zmluva. Združenie sa však spoliehalo na slovné ubezpečenia o uzavretí zmluvy. Európska komisia informovala 26. júna 1998 združenie o tom, že záznamy o predmetnej záležitosti sa v Bruseli stratili, čo bolo omeškania pri vybavovaní žiadosti. Vzhľadom na to, že tieto udalosti postavili združenie pred dilemu, ktorá bola podobná dileme súvisiacej s predmetným prípadom, požiadala úradníkov Komisie zodpovedných za veci súvisiace s otázkou informačných miest o bližšie informácie o zmluve, ktorá mala byť uzatvorená. Potvrdenie o uzavretí zmluvy bolo sťažovateľovi poskytnuté 17. septembra 1998. Príslušná zmluva bola schválená 16. septembra 1998 a 5. októbra 1998 to bolo formálne oznámené združeniu. Z tohto dôvodu nemalo združenie nikdy dôvod pochybovať o ubezpečeniach, ktoré sa týkali obidvoch prípadov.

ÚSILIE OMBUDSMANA O DOSIAHNUTIE PRIATEĽSKÉHO RIEŠENIA

Ombudsman po starostlivom zvážení stanoviska a vyjadrení nenadobudol presvedčenie, že by Komisia adekvátne reagovala na všetky sťažovateľove obvinenia.

Návrh priateľského riešenia sporu

Ombudsman preto v súlade s článkom 3 ods.5 svojho štatútu navrhol Komisii spôsob priateľského riešenia.

Európska komisia by mala zvážiť opätovné posúdenie svojho rozhodnutia o zamietnutí platby celej sumy vo výške 90.000 € Európskemu kultúrnemu a informačnému centru.

Tento návrh vychádza z nasledujúcich skutočností:

1 Sťažovateľ bol riaditeľom nemeckého združenia, ktoré sa uchádzalo u Komisie o pridelenie grantu vo výške 90.000 €. Nakoniec mu bolo poskytnutých len 21.988,54 €. Sťažovateľ teda tvrdil, že Komisia pochybila, keď mu nedoplatila zostatok grantu, ktorého pridelenie podľa jeho názoru Komisia schválila. Sťažovateľ vlastne tvrdil, že združenie konalo správne, keď sa spoliehalo na ubezpečenia, ktoré podľa jeho slov poskytol pán H., zamestnanec Komisie, a na základe ktorých mu malo byť poskytnutých 90.000 €. Sťažovateľ zdôraznil, že na základe uvedených ubezpečení začalo s realizáciou projektu, v súvislosti s ktorým vznikali výdavky, ktoré sa stali záväzkami Komisie.

2 Komisia súhlasí s vyjadrením, že bol sťažovateľ počas príslušného obdobia v častom telefonickom kontakte s pánom H. Komisia vyjadrila názor, že vzhľadom na to, že pán H. v novembri 1999 zomrel, nebolo možné overiť pravdivosť tvrdenia sťažovateľa. Komisia dodala, že v evidencii prípadu zo strany Generálneho riaditeľstva X nie sú žiadne dôkazy o sľuboch, na ktoré sa sťažovateľ odvoláva.

3 Ombudsman poznamenal, že sťažovateľ argumentoval tým, že Komisia zamietla poskytnúť združeniu celú sumu vo výške 90.000 €, o ktorú žiadalo, aj napriek tomu, že na základe ubezpečení o poskytnutí uvedenej sumy vznikali výdavky a záväzky. Sťažovateľovi preto v skutočnosti

zostávalo len spoľahnúť sa na zásadu ochrany v prípade oprávneného očakávania. V súlade s precedenčným právom uplatňovaným súdmi v rámci Európskeho spoločenstva, nie je možné odvolávať sa na túto zásadu, pokiaľ úradník neposkytol danej⁵¹ osobe riadne ubezpečenie. V rámci predmetného prípadu sťažovateľ konštatoval, že úradník Komisie poverený prípadom ho ubezpečil o tom, že Komisia mu poskytne celú sumu vo výške 90.000 €, o ktorú združenie žiadalo. Toto by mohlo spĺňať kritériá pre definovanie riadneho ubezpečenia. Je potrebné zdôrazniť, že ombudsman nemohol toto tvrdenie overiť prostriedkami, ktoré má v súlade so svojím štatútom⁵² k dispozícii. V evidencii prípadu, ktorú viedla Komisia, ombudsman v rámci svojho prieskumu nenašiel žiadne stopy takýchto ubezpečení. Jediná osoba, ktorá pravdepodobne mohla celú záležitosť objasniť, a ktorá mohla byť ako svedok vypočutá ombudsmanom, pán H., je mŕtva.

4 Ombudsman sa však domnieva, že nedostatok potvrdzujúcich dôkazov nemôže byť využitý v tomto prípade ako argument proti sťažovateľovi. Komisia uznala, že sa sťažovateľ veľakrát telefonicky spojil s pánom H. Úradníci preto mali urobiť zápis o príslušných rozhovoroch, alebo prinajmenšom o najzávažnejších otázkach, o ktoré v nich išlo. Ombudsman sa domnieva, že v prípade neprítomnosti takýchto záznamov bolo treba spýtať sa na veci, ktoré uvádza sťažovateľ vo svojom tvrdení.⁵ Ombudsman sa domnieval, že existujú najmenej tri prvky, ktoré by mohli v predmetnom prípade podporiť stanovisko sťažovateľa. Po prvé, vzhľadom na to, že sa s realizáciou projektu malo začať v septembri 1998, malo združenie samozrejme životne dôležitý záujem včas zistiť (najneskôr do začiatku septembra 1998), či mu Komisia prideli grant, o ktorý požiadalo. Toto dokazuje aj list sťažovateľa z 2. júla 1998, ktorý bol adresovaný Delegácii Európskej komisie v Nemecku. Sťažovateľ v ňom uviedol, že v prípade negatívnej odpovede bude musieť realizáciu projektu zrušiť, pretože nebol schopný kompenzovať neposkytnutú sumu z iných zdrojov. Tvrdenie sťažovateľa o tom, že bol dostatočne ubezpečený pánom H., sa zdalo byť dôveryhodné, pretože projekt nebol zrušený ale realizovaný. Po druhé, sťažovateľ sa jasne vyjadril, že už v minulosti združenie realizovalo projekty (muselo realizovať projekty) len na základe ústnych ubezpečení. Ombudsman poznamenal, že sa Komisia k tejto stránke prípadu nevyjadrila. Po tretie, skutočnosť, že sťažovateľ získal a spoliehal sa na ubezpečenia pána H. získala na dôveryhodnosti tým, že aj iní úradníci Komisie sa spoliehali na jeho slová. List z 25. novembra 1998, ktorý zaslala Delegácia Európskej komisie, sa v súlade s výsledkami kontroly evidencie prípadu zakladal na informáciách poskytnutých pánom H..

6 Ombudsman poznamenal, že Komisia neposkytla žiadne argumenty, prečo by sa sťažovateľ nemal spoliehať na takéto ubezpečenia, ktoré poskytne človek poverený daným prípadom.

7 Vzhľadom na uvedené okolnosti sa ombudsman domnieva, že pri zamietnutí vyplatenia celej sumy vo výške 90.000 €, o ktorú požiadal 31. mája 1998 sťažovateľ, mohlo dôjsť zo strany Komisie k nesprávnemu úradnému postupu.

Stanovisko Komisie

Komisia vo svojom stanovisku poukázala na to, že závery, ku ktorým dospel ombudsman, sa nezakladajú na skutočnostiach, ktoré sú hmatateľne zdokumentované, ale sú založené len na predpokladoch a dedukciách, ku ktorým sa dospelo prostredníctvom analogických postupov. Komisia zdôraznila rovnako to, že stanovisko, ktoré zastávala, jednoducho len odrážalo jej chápanie povinnosti dodržiavať princípy správneho finančného riadenia. V súvislosti s týmto sa zdalo byť užitočné pripomenúť, že Komisia môže poskytnúť finančnú pomoc budúcemu príjemcovi len písomným záväzkom, ktorého forma musí byť v súlade s príslušnými predpismi.

Komisia dodala, že v súlade s ochranou obrazu európskych inštitúcií v spoločnosti a z dôvodu zabránenia poškodenia príjemcu v predmetnom prípade, je pripravená prijať návrh ombudsmana ako výnimku.

⁵¹ Pozri napríklad Prípad T-27/99 Meyer proti Komisii [ECR] 2000, II-2521 odsek 53

⁵² Rozhodnutie 94/262 Európskeho parlamentu z 9. marca 1994 o nariadeniach a všeobecných podmienkach riadiacich výkon povinností ombudsmana, 1994 Ú. v. ES L 113/15.

Z dôvodu preskúmania oprávnených záväzkov a následného splatného zostatku Komisia čo najrýchlejšie vykoná kontrolu uhradenia výdavkov daného projektu. Komisia poukázala na to, že si sťažovateľ musí byť vedomý toho, že konečná výška dotácie nemusí zodpovedať 90.000 €, o ktoré žiadal.

Vyjadrenia sťažovateľa

Sťažovateľ informoval telefonicky 20. marca 2003 kanceláriu ombudsmana o tom, že priateľské riešenie sa môže považovať za vybavené.

ROZHODNUTIE

1 Nevyplatenie splatného zostatku grantu

1.1 Sťažovateľ bol riaditeľom nemeckého združenia, ktoré sa uchádzalo u Komisie o pridelenie grantu vo výške 90.000 €. Nakoniec mu bolo poskytnutých len 21.988,54 €. Sťažovateľ tvrdil, že Komisia pochybila, keď mu nedoplatila zostatok grantu, ktorého pridelenie združeniu Komisia podľa jeho názoru schválila. Sťažovateľ vlastne tvrdil, že združenie konalo správne, keď sa spoliehalo na ubezpečenia, ktoré podľa jeho slov poskytol pán H., zamestnanec Komisie, a na základe ktorých mu malo byť poskytnutých 90.000 €.

1.2 Komisia vo svojom stanovisku vyjadrila názor, že neexistujú dôkazy, ktoré by zdokumentovali sťažovateľove tvrdenie.

1.3 Po pozornom preskúmaní všetkých relevantných skutočností a argumentov navrhol ombudsman Komisii spôsob priateľského riešenia sporu, podľa ktorého mala Komisia zväziť svoje rozhodnutie, ktorým zamietla vyplatenie celej sumy vo výške 90.000 €.

1.4 Vo svojom stanovisku informovala Komisia ombudsmana o tom, že je pripravená prijať jeho návrh vo forme výnimky. Z tohto dôvodu vykoná rýchlu kontrolu uhradenia výdavkov predložených sťažovateľom. Komisia poukázala na to, že si sťažovateľ musí byť vedomý toho, že konečná výška dotácie nemusí zodpovedať 90.000 €, o ktoré žiadal.

2 Záver

Z iniciatívy ombudsmana vyplýva, že došlo k priateľskému riešeniu sporu medzi Európskou komisiou a sťažovateľom vo veci predmetnej sťažnosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

SÚHLAS KOMISIE SO ZAPLATENÍM KOMPENZÁCIE BÝVALÉMU POMOCNÉMU PRACOVNÍKovi

*Rozhodnutie Európskeho ombudsmana o sťažnosti 1166/2002/(SM)IJH na
Európsku komisiu*

SŤAŽNOSŤ

Sťažnosť podala bývalá pracovníčka Komisie. Od 1. mája 1995 do 30. apríla 1998 pracovala ako pomocná pracovníčka. Od 15. mája 1998 do 15. mája 2001 pracovala ako dočasná pracovníčka. Ako pomocná pracovníčka dostávala sťažovateľka v súlade s článkom 4a prílohy VII Pracovného poriadku a článku 21 Pracovných podmienok ostatných zamestnancov ES príspevkov na kancelársku výpomoc. Po uzavretí zmluvy na dobu určitú jej Komisia zastavila platenie príspevku na kancelársku výpomoc. Sťažovateľka si to nevšimla.

Približne mesiac pred skončením pracovnej zmluvy sťažovateľka dostala úradný oznam o tom, že počas trvania pracovnej zmluvy mala dostávať príspevok na kancelársku výpomoc. Príspevok na kancelársku výpomoc jej však bol poskytnutý len v období od 1. januára 2001 do 15. mája 2001.

Sťažovateľka sa v súlade s článkom 90 Pracovného poriadku odvolala proti rozhodnutiu vyplatiť jej príspevok na kancelársku výpomoc len za obdobie od 1. januára 2001 a nie od začiatku trvania jej pracovnej zmluvy, t. j. od 15. mája 1998. V svojej odpovedi Komisia súhlasila s vyplatením polovice príspevku na kancelársku výpomoc za obdobie od 15. mája 1998 do 31. decembra 2000.

Sťažovateľka podala 17. júna 2002 sťažnosť ombudsmanovi na Komisiu vo veci zamietnutia platby celej sumy príspevku na kancelársku výpomoc, ktorý mala právo poberať v období od 15. mája 1998 do 31. decembra 2000. Domáhala sa toho, aby jej Komisia zaplatila túto čiastku späť.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

V nasledujúcich bodoch je zhrnuté stanovisko Európskej komisie:

Náplň práce sťažovateľky sa v období 1995-2001 nemenila. Príspevok na kancelársku výpomoc poberala ako pomocná (1995-1998), nie však ako dočasná pracovníčka (1998-2000). Generálne riaditeľstvo, ktoré ju zamestnávalo, podalo v apríli 2001 žiadosť, aby jej bol poskytnutý príspevok, a ten jej bol aj za rok 2001 vyplatený.

Sťažovateľka nestihla včas protestovať proti rozhodnutiu, ktoré jej bolo predložené v dokumente, ktorý podpísala v máji 1998, v ktorom sa uvádza, že jej nebude vyplatený príspevok na kancelársku výpomoc, ak sa stane dočasným pracovníkom. Okrem toho sa jej výplatné pásky od júna 1998 líšili od výplatnej pásky za apríl 1998.

Navyše, pokiaľ ide o osobnú zodpovednosť a nedbalosť, sťažovateľka nesie podiel viny na nevyplácaní príspevku v riadnom čase, pretože si dôkladne nevšimla obsah dokumentu o svojich právach, ktorý podpísala v máji 1998, ani zmenu na výplatnej páske a tomu zodpovedajúce zníženie mzdy, hoci by sa to od rozumného a opatrného človeka dalo očakávať.

V rozhodnutí, ktoré bolo sťažovateľke adresované 29. apríla 2002 ako odpoveď na sťažnosť, jej však bola zaručená výplata polovice príspevku na kanceláriu, s odôvodnením, že hoci išlo o možnú nedbanlivosť z jej strany, ktorou sama prispela k svojej strate, Komisia tiež nesie časť zodpovednosti za nevyplatenie príspevku.

Vyjadrenia sťažovateľky

Zhrnutie argumentov sťažovateľky:

V prípade prvej zmluvy so sťažovateľkou boli všetky kroky súvisiace s jej poberaním príspevku na kancelársku výpomoc podniknuté správne. Preto nemala dôvod pochybovať pri uzatváraní zmluvy na dobu určitú o správnosti uvedených údajov súvisiacich s jej osobou. Skutočne verila tomu, že všetky informácie, ktoré poskytla úradníkovi poverenému týmto prípadom, budú zohľadnené, predovšetkým v súvislosti so skutočnosťou, že v zmluve boli zakotvené rovnaké úlohy, ktorými mala byť poverená, ako predtým. Ďalej verila, že bude naďalej pracovať v rovnakej jednotke a že išlo len o podpis novej zmluvy.

ÚSILIE OMBUDSMANA O DOSIAHNUTIE PRIATELSKÉHO RIEŠENIA

Po dôkladnom zvážení stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľky sa ombudsman nedomnieva, že Komisia reagovala náležito na žiadosť podanú sťažovateľkou. Ombudsman sa preto v súlade s článkom 3 ods.5 štatútu⁵³ obrátil listom na predsedu Komisie, v ktorom na základe nasledujúcej analýzy navrhol spôsob priateľského riešenia sporu medzi sťažovateľkou a Komisiou.

1 Žiadosť o spätnú platbu príspevku na prevádzku kancelárie

1.1 Sťažovateľka tvrdí, že Komisia pochybila, keď jej nevyplatila celú sumu príspevku na kancelársku výpomoc za obdobie od 15. mája 1998 do 31. decembra 2000, na ktorú mala právo. Žiada o to, aby jej Komisia túto sumu spätne vyplatila.

1.2 Komisia uznáva, že úlohy, ktorých plnením bola sťažovateľka poverená, zostali pri zmene jej zmluvy, ktorá sa týkala jej preradenia z pomocnej na dočasnú pracovníčku, nezmenené. Komisia argumentuje tým, že sťažovateľka nestihla včas napadnúť rozhodnutie o nevyplácaní príspevku na kancelársku výpomoc. Pokiaľ ide o nedbalosť, sťažovateľka tiež spoluzavinila svoju stratu tým, že podpísala dokument, ktorý potvrdzoval nevyplatenie uvedeného príspevku. Tak isto dostávala výplatné pásky, na ktorých nebol uvedený príspevok na kancelársku výpomoc. Keďže však úradníci Komisie tiež nesú časť zodpovednosti, Komisia poskytla sťažovateľke polovicu sumy príspevku.

1.3 Ombudsman poznamenáva, že Komisia uznala, že sťažovateľka bola oprávnená žiadať príspevok na kancelársku výpomoc za celé predmetné obdobie a že Komisia netvrdila, že jej bráni nejaký zákon alebo predpis v tom, aby vykonala spätnú platbu celej sumy predmetného príspevku, na ktorý mala sťažovateľka právo.

1.4 Ombudsman tak isto berie vzhľadom na horeuvedené skutočnosti na vedomie argument Komisie o účasti sťažovateľky na spoluzavinení škody. Komisia však netvrdí, že si sťažovateľka neplnila svoje úlohy pomocného alebo dočasného pracovníka, alebo povinnosti vyplývajúce z pracovného poriadku. Z prieskumu dostupných dokumentov vyplýva, že Komisia bola iniciátorom zmeny štatútu sťažovateľky z pomocného na dočasného pracovníka. Nakoniec ombudsman poznamenáva, že sťažovateľka nepožaduje úroky z omeškania platby. Preto, aj keď Komisia vyplatí celú sumu príspevku tak, ako požaduje sťažovateľka, utrpí sťažovateľka finančnú stratu ako výsledok toho, že sa nesnažila skôr o napravenie chyby Komisie.

1.5 Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel ombudsman k predbežnému záveru, že rozhodnutie Komisie o tom, že prideli sťažovateľke len polovicu príspevku môže byť vnímané ako svojvoľné a nespravodlivé. Preto by mala Komisia vzhľadom na špecifické okolnosti tohto prípadu opätovne dôkladne prehodnotiť svoje stanovisko.

Návrh priateľského riešenia sporu

Európsky ombudsman odporučil Komisii, aby vykonala opatrenia, ktoré by zabránili svojvoľnosti a nespravodlivosti vzhľadom na špecifické okolnosti tohto prípadu a pritom zvažila vyplatenie celej sumy príspevku na kancelársku výpomoc za predmetné obdobie.

Odpoveď Komisie

Komisia poukázala vo svojej odpovedi na ombudsmanov návrh na to, že nemá žiadne právne záväzky voči sťažovateľke, ktorá nenapadla rozhodnutie v predpísanej lehote. Komisia sa však domnieva, že vzhľadom na otázky, na ktoré poukázal ombudsman, sa stáva predmetný prípad výnimkou a spĺňa podmienky poskytnutia kompenzácie z titulu ex gratia (dobrovoľnosti).

⁵³

„Ombudsman sa má, pokiaľ je to možné, usilovať o dosiahnutie takého riešenia spolu s inštitúciou, ktorej sa sťažnosť týka, ktorým by sa napravil prípad nesprávneho úradného postupu a ktoré by uspokojilo sťažovateľa.“

Vyjadrenia sťažovateľky

Sťažovateľka informovala 2. júna 2003 telefonicky úrad ombudsmana o tom, že si myslí, že došlo k priateľskému riešeniu sporu.

ROZHODNUTIE

1 Žiadosť o spätnú platbu príspevku na prevádzku kancelárie

1.1 Sťažovateľka tvrdí, že jej mala Komisia vyplatiť celú sumu príspevku na kancelársku výpomoc, na ktorú mala právo. Domáha sa toho, aby jej Komisia zaplatila túto čiastku spätne.

1.2 Po dôkladnom zvážení stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľky sa ombudsman v súlade s článkom 3 ods.5 svojho štatútu obrátil listom na predsedu Európskej komisie s návrhom spôsobu priateľského riešenia sporu.

1.3 Komisia poukázala vo svojej odpovedi na ombudsmanov návrh na to, že nemá žiadne právne záväzky voči sťažovateľke, ktorá nenapadla rozhodnutie v predpísanej lehote. Komisia sa však domnieva, že vzhľadom na otázky, na ktoré poukázal ombudsman, je predmetný prípad mimoriadny a spĺňa podmienky na pridelenie dodatočnej kompenzácie ex gratia (dobrovoľne).

1.4 Sťažovateľka oznámila ombudsmanovi, že z jej pohľadu došlo k priateľskému riešeniu sporu.

2 Záver

Z iniciatívy ombudsmana vyplýva, že došlo k priateľskému riešeniu sporu medzi Európskou komisiou a sťažovateľkou vo veci predmetnej sťažnosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

SÚHLAS KOMISIE S POSKYTNUTÍM INFORMÁCIE ŽURNALISTOVI PO NÁVRHU OMBUDSMANA NA PRIATEĽSKÉ RIEŠENIE SPORU

Rozhodnutie o sťažnosti 1402/2002/GG na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Sťažovateľom je bruselský spravodajca nemeckého týždenníka Stern. Od februára 2002 týždenník informoval o mnohých údajných finančných nezrovnalostiach v súvislosti s Európskou komisiou, predovšetkým vo vzťahu k Eurostat-u, štatistickému úradu ES (jedného z Generálnych riaditeľstiev Komisie). Sťažovateľ poskytol kópie písomných otázok a listov, ktoré zaslal 12. marca 2002, 26. marca 2002, 5. apríla 2002, 8. júla 2002, 22. júla 2002, 26. júla 2002 a 7. augusta 2002 Komisii, ako aj niektorých odpovedí Komisie. Niektoré otázky sa týkali zmlúv, ktoré uzavrela firma Eurogramme s Eurostat-om.

Sťažovateľ tvrdil, že Komisia opäť odmietla poskytnúť informácie z dôvodu toho, že príslušné otázky sú predmetom pokračujúceho vyšetrovania OLAF-u, Európskeho úradu boja proti podvodom. Podľa vyjadrenia sťažovateľa Komisia pri tejto príležitosti dokonca odmietla poskytnúť také údaje, akými je informácia o tom, o aké zmluvy v súvislosti s uvedenou firmou išlo. Sťažovateľ sa domnieva, že správanie Komisie bolo nesprávne a zabránilo týždenníku informovať verejnosť o príslušných záležitostiach.

Sťažovateľ podložil svoje tvrdenia mnohými dôkazmi. Po prvé, bol toho názoru, že Komisia neposkytla vysvetlenie, akým spôsobom by mohlo poskytnutie požadovaných informácií ovplyvniť vyšetrovanie OLAF-u. Podľa jeho názoru zverejnenie predmetných informácií v tlači by, naopak, bolo možno urýchlilo toto vyšetrovanie. Po druhé, sťažovateľ konštatoval, že neexistoval žiaden

dôkaz o tom, že OLAF požiadal Komisiu o utajenie príslušnej informácie. Po tretie, sťažovateľ argumentoval tým, že vyšetrovania OLAF-u sú mimoriadne časovo náročné. Podľa jeho vyjadrení, niektoré údajné nezrovnalosti boli vyšetrované už od roku 1998. Sťažovateľ zdôraznil, že týmto spôsobom by mohla Komisia utajovať informácie celé roky, ani nehovoriac o budúcich kriminálnych a administratívnych vyšetrovaniach, ktoré by mohli byť rovnako dôvodom na utajenie informácií. Po štvrté, sťažovateľ argumentoval tým, že sa Komisia zachovala svojvoľne, pretože na jednej strane odpovedala na otázky súvisiace s vyšetrovaním OLAF-u, zatiaľ čo na druhej strane to v určitých prípadoch odmietala. Nakoniec, sťažovateľ argumentoval tým, že Komisia niekedy svojvoľne zmenila dôvody neposkytnutia požadovanej informácie. Podľa vyjadrenia sťažovateľa ho Komisia v rámci jedného prípadu informovala o tom, že príslušné informácie boli overené, potom mu napísala, že príslušné otázky nemôže vtedy zodpovedať, až ho nakoniec informovala o tom, že mu nemôže poskytnúť príslušnú informáciu z dôvodu toho, že „sa čiastočne týka pokračujúceho vyšetrovania OLAF-u“. Sťažovateľ sa domáhal toho, aby Komisia odpovedala na otázky, ktoré jej od marca 2002 neúspešne predkladal.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Kódex správania zamestnanca Európskej komisie sa vzťahuje rovnako na spracovanie žiadostí o poskytnutie informácií od občanov ako aj od médií. Mediá (t. j. žurnalisti) nemajú podľa tohto kódexu žiadne individuálne a/alebo osobitné právo, okrem toho, ktoré sa v kódexe predpokladá na vybavovanie otázok širokej verejnosti.

Zamestnanci úradu pre tlač a komunikáciu svedomito dodržali stanovené termíny, podľa ktorých má byť zaslaná odpoveď do pätnástich pracovných dní od doručenia podnetu. Komisia však uznala, že neodpovedala na sťažovateľovu správu z 5. apríla 2002 a za túto nedbanlivosť sa ospravedlnila.

Chápanie správania Komisie pri rozhodovaní vo veci žiadostí o zverejnenie utajených informácií ako svojvoľnosti konania vychádza z toho, že by sa mal v praxi posudzovať každý prípad samostatne. Komisia odpovedala na žiadosti sťažovateľa o vecné informácie zodpovedajúcim spôsobom. Väčšina otázok sťažovateľa uvedená v sťažnosti sa však netýka priameho poskytnutia daných informácií, ale toho, aby Komisia zaujala oficiálne stanovisko k veľmi konkrétnym problémom. Vzhľadom na to má Komisia plnú moc zaujať kedykoľvek akékoľvek stanovisko, a preto si mohla vyhradiť právo nevyjadriť sa k danej téme.

Vzhľadom na tvrdenie, že Komisia odmietla odpovedať na otázky z dôvodu toho, že sa týkali vyšetrovania OLAF-u, chce Komisia poznamenať, že otázky týkajúce sa záležitostí, ktoré sú súčasťou takéhoto vyšetrovania, by mali byť kladené OLAF-u.

Všetky žiadosti o prístup k dokumentom boli vybavené v súlade s nariadením č. 1049/2001 o prístupe k dokumentom. Komisia zastávala názor, že určité otázky sťažovateľa - týkajúce sa zoznamu zmlúv uzavretých s určitou firmou - boli zodpovedané v súlade s uvedeným nariadením. Neexistovala databáza, v ktorej by boli uvedené všetky zmluvy. Existoval však zoznam „záväzkov“ voči firme „Eurogramme“, ktorý bol v spolupáci s príslušnými generálnymi riaditeľstvami použitý na manuálne vytvorenie zoznamu zmlúv. Komisia sa domnieva, že v tomto špecifickom prípade nebol uvedený zoznam dokumentom, ktorý by splňal podmienky výnimky uvedeného nariadenia a mohol byť poskytnutý sťažovateľovi.

Kópia zoznamu zmlúv uzavretých s Eurogramme bola priložená k stanovisku Komisie.

Vyjadrenia sťažovateľa

Vo svojom vyjadrení sťažovateľ trval na svojej sťažnosti a poskytol ďalší komentár k prípadu:

Povinnosť verejných správnych orgánov poskytnúť informácie bola zakotvená v tlačovom zákone členských štátov a svoj základ má aj v princípe slobody tlače, ktorý si Únia osvojila. V Listine základných práv a slobôd je tiež spomenuté právo na „slobodný prístup k informáciám“.

Komisia mala, samozrejme, právo sa slobodne rozhodnúť, kedy a aké stanovisko má zaujať. Otázky položené Komisii sa však netýkali vyjadrenia jej názoru, ale boli zamerané na skutočnosti, akými sú napríklad jej rozhodnutia, administratívne akty a tvrdenia, ktoré boli vyslovené na verejnosti alebo uvedené v dokumentoch, ktoré bolo potrebné potvrdiť alebo vyvrátiť. Otázka týkajúca sa záverov, ku ktorým dospela Komisia v súvislosti s prípadmi zlého riadenia finančných zdrojov Spoločenstva, nebola otázkou, ktorá mala za cieľ vyjadrenie stanoviska, ale jej zámerom bolo v skutočnosti zistiť, aké sú výsledky práce Komisie. Verejnosť má právo byť informovaná aj o tom, ak Komisia neurobila nič.

Návrh Komisie, že otázky možno klásť priamo OLAF-u, je zavádzajúci. OLAF takmer vždy odmietol poskytnúť informácie o prebiehajúcich vyšetrovaniach. Okrem toho sa predmetné otázky netýkali vyšetrovania OLAF-u, ale skutočností, ktoré spadajú do pôsobnosti Komisie.

Tvrdenie o tom, že Komisia vždy, okrem jednej výnimky, postupovala v súlade kódexom správania, bolo tiež zavádzajúce. V skutočnosti Komisia často neodpovedala na otázky týkajúce sa utajených informácií (napríklad účtovného systému Komisie, alebo z právneho hľadiska diskutovaných otázok plátov členov Komisie). Toto sa týka všetkých otázok zo 7. júna 2002, 16. júna 2002 a 22. júla 2002 (požadujúcich poskytnutie správy) a sčasti aj otázky z 2. júna 2002.

Sťažovateľ sa dožadoval toho, aby Komisia zmenila svoj postup administratívneho vybavovania záležitostí a aby zodpovedala predmetné otázky.

Kópie otázok z 2. júna 2002⁵⁴, 7. júna 2002, 16. júna 2002 a 22. júla 2002 boli priložené k vyjadreniu sťažovateľa.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Z dôkladného zváženia stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľa vyplynulo, že je potrebné ďalšie prešetrenie prípadu. Ombudsman preto požiadal Komisiu o stanovisko k vyjadreniu sťažovateľa.

Druhé stanovisko Komisie

Zhrnutie druhého stanoviska Komisie:

Sťažovateľ presne neurčil, na ktorý článok Listiny sa pri zmienke o „slobodnom prístupe k informáciám“ odvoláva. Napriek tomu sa Komisia domnieva, že sa sťažovateľ odvolával na článok 11 („slobodné vyjadrenie vlastného názoru a slobodnom prístupe k informáciám“) a článku 42 (právo prístupu k informáciám) Listiny.

Článok 42 Listiny má rovnaké znenie ako článok 255 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva. Zásady a obmedzenia pre sprístupnenie dokumentov Európskeho parlamentu, Rady a Komisie pre verejnosť sú stanovené v nariadení č. 1049/2001.

V Kódexe správania Komisie je obsiahnutý záväzok, podľa ktorého sa má na podnety odpovedať čo najskôr a čo najvhodnejším spôsobom. Toto nezaväzuje zamestnancov Komisie poskytovať všetky požadované informácie. V súlade s Kódexom mohol zamestnanec rozhodnúť o tom, že zverejnenie požadovanej informácie nebolo v záujme Spoločenstva. V takom prípade by bolo odmietnutie poskytnutia informácie oprávnené.

⁵⁴

Je potrebné poznamenať, že táto otázka sa nezhoduje s otázkou s tým istým dátumom uvedenou v sťažnosti.

Vzhľadom na tvrdenie o nedostatočnom zdôvodnení odmietnutia poskytnúť informácie, zastávala Komisia stanovisko, že dostatočným dôvodom na odmietnutie bolo prebiehajúce vyšetrovanie OLAF-u a prebiehajúce interné vyšetrovanie Komisie.

Všetky otázky sťažovateľa, ktoré sa týkali faktických informácií, boli riadne zodpovedané, alebo boli označené ako otázky týkajúce sa prebiehajúceho vyšetrovania, a z tohto dôvodu nemohla Komisia v danom období zodpovedať určité druhy otázok.

Otázky, ktoré súvisia s prípadmi vyšetrovanými OLAF-om, je potrebné adresovať priamo jemu. Je však potrebné uviesť, že OLAF nikdy nekomentoval prebiehajúce vyšetrovania. Komisia sa taktiež domnieva, že by nebolo vhodné poskytovať informácie, ktoré by mohli ohroziť riadny priebeh vyšetrovania. Ochrana cieľov vyšetrovania bola navyše v súlade s nariadením č. 1049/2001 osobitnou výnimkou práva na prístup k dokumentom.

Vzhľadom na otázky z 2. júna 2002, 7. júna 2002 a 22. júla 2002, prvá bola zodpovedaná listom z 5. júna 2002. Otázky vyplývajúce z poznámok zo 7. júna a 22. júla 2002 boli zodpovedané ústne v rámci telefonického rozhovoru. Čo sa týka otázok zo 16. júna 2002, sťažovateľ bol vyzvaný, aby adresoval otázku v súvislosti s opravnými koeficientmi pánovi M., príslušnému hovorcovi. Pán M nedostal žiadne otázky a nie je si ani žiadnych vedomí. Z tohto dôvodu Komisia neodpovedala na predmetné otázky. Komisia však poznamenala, že otázky sťažovateľa boli takmer rovnaké ako niektoré otázky, ktoré položila pani poslankyňa Gabriele Stauner v prípadoch P-1805/02 a E-2807/02.

Výťahy z odpovedí Komisie na otázky pani Stauner boli priložené k jej druhému stanovisku.

Vyjadrenia sťažovateľa

Vo svojom vyjadrení k druhému stanovisku Komisie sťažovateľ uviedol:

Stanovisko Komisie v súvislosti s tým, že inštitúcie Európskej únie nemusia žurnalistom poskytovať informácie, by bolo dôkazom značnej medzery v zákonodarstve Európskeho spoločenstva, čo by malo byť výzvou pre Komisiu, aby ju vyplnila. Na druhej strane by to však nezbavovalo Komisiu povinnosti správať sa pri poskytovaní informácií podľa jasných a logických pravidiel.

To však nie je náš prípad. Komisia sa svojvoľne odvolala na vyšetrovanie OLAF-u. Niekedy Komisia poskytla žiadané informácie, a niekedy nie. Toto sa nedialo kvôli prebiehajúcej vyšetrovaniu OLAF-u, ale z dôvodov, ktoré neboli vysvetlené.

Je samozrejmé, že Komisia mala právo vzhľadom na ochranu osobných práv človeka v niektorých presne definovaných prípadoch odmietnuť poskytnutie informácie (napr. v prípade disciplinárnych konaní). Ako zdôvodnenie takýchto odmietnutí by mali byť uvádzané podrobné príčiny, a nielen sa odvolať na vyšetrovanie OLAF-u.

Bolo príjemným prekvapením, že jedna z otázok - týkajúca sa Eurogramme - bola zodpovedaná. Dôvodom kritiky však bolo aj to, že na dosiahnutie tohto výsledku bolo potrebné podať sťažnosť ombudsmanovi.

Ani otázky zo 7. júna 2002, ani otázky z 22. júla neboli ústne ani písomne zodpovedané. Sťažovateľ sa zmienil o tom, že Komisia nezdokumentovala kontrolu, či zodpovedala na dané otázky, a ani neuviedla meno osoby, ktorá na ne mala odpovedať, alebo deň, kedy sa tak malo stať. Vo svojom liste z 22. júla 2002 sa odvoláva na skutočnosť, že nedostal odpoveď na otázku zo 7. júna 2002. Komisia to doteraz nepoprela.

Vo vzťahu k otázke zo 16. júna 2002 bol sťažovateľ toho názoru, že príslušné otázky boli postúpené pánovi M.

Otázka z 2. júna 2002 bola skutočne zodpovedaná. Odpoveď však nechala veľa otázok otvorených. Na túto skutočnosť poukázal sťažovateľ vo svojej správe zo 7. júna 2002 a 22. júla 2002.

Sťažovateľ svoje vyjadrenie ukončil tvrdením, že by mali byť písomne zodpovedané relevantné otázky.

ÚSILIE OMBUDSMANA O DOSIAHNUTIE PRIATELSKÉHO RIEŠENIA

Po dôkladnom zvážení stanoviska a vyjadrení ombudsman nenadobudol presvedčenie, že by Komisia adekvátne reagovala na všetky sťažovateľove tvrdenia.

Návrh priateľského riešenia sporu

Na základe článku 3 ods. 5 Štatútu ombudsmana⁵⁵ sa má ombudsman, pokiaľ je to možné, usilovať o dosiahnutie takého riešenia sporu spolu s inštitúciou, ktorej sa sťažnosť týka, ktorým by sa odstránil prípad nesprávneho úradného postupu a ktoré by sťažovateľ mohol považovať za uspokojivé. Ombudsman dospel k predbežnému záveru, že odmietnutie poskytnutia odpovede na otázky sťažovateľa, v rámci jeho žiadosti o poskytnutie informácií, by mohlo byť nesprávnym úradným postupom.

Ombudsman preto Komisii navrhol toto priateľské riešenie sporu:

Európska komisia by mala zvážiť poskytnutie požadovaných informácií sťažovateľovi, ak nie sú vážne dôvody nato, aby tak nespravila.

Tento návrh vychádza z nasledujúcich skutočností:

1 Na základe vyjadrení sťažovateľa stanoviska Komisie sa ombudsman domnieva, že sťažovateľ stále trvá na odpovediach na otázky 6 - 9, ktoré boli uvedené v jeho liste z 12. marca 2002, na odpovediach na otázky 1 - 10, ktoré boli uvedené v liste z 26. marca 2002, na odpovediach na otázky 1 - 4, ktoré boli uvedené v liste z 28. marca 2002, na odpovediach na otázky 2 - 8, ktoré boli uvedené v liste z 2. júna 2002, na odpovedi na list zo 7. júna 2002 a na odpovedi na list (týkajúci sa predloženia správy) z 22. júla 2002.

2 Ombudsman sa domnieva, že poskytovanie informácií občanom je súčasťou riadnej správy, pokiaľ neexistujú dôvody na jeho odmietnutie. Zdá sa byť na mieste pripomenúť, že v článku 1 Zmluvy o založení Európskej únie je stanovené, že rozhodovať by sa malo čo najtransparentnejšie a čo najbližšie k občanovi. Ombudsman je toho názoru, že tejto požiadavke vyhovie len transparentnosť verejnej správy a jej orientácia na potreby občanov. V súvislosti s týmto, by mala byť zohľadnená nenahraditeľná úloha médií pri informovaní občanov o činnosti EÚ, čo umožňuje občanom brať EÚ na zodpovednosť.

3 Ombudsman sa domnieva, že by sa v tejto súvislosti malo rozlišovať medzi žiadosťou o informáciu a žiadosťou o zaujatie stanoviska k určitej veci. Vzhľadom na to, že sťažovateľ uznáva právo Komisie na slobodné rozhodovanie o tom, ako a kedy zaujme stanovisko v určitej veci, je potrebné na tomto mieste hovoriť len o žiadostiach o informácie. Komisia argumentuje tým, že mnoho predmetných otázok sa nevzťahuje priamo na existujúce informácie, ale že pri ich zodpovedaní musí zaujať stanovisko k veľmi osobitným témam. Z prieskumu dokumentov, ktoré poskytol sťažovateľ, vyplynulo, že tento argument nie je neopodstatnený. Ombudsman však poznamenáva, že dokumenty obsahujú mnohé otázky, ktoré si vyžadujú priamu odpoveď, napríklad otázka 10, ktorá je uvedená v liste z 26. marca 2002 (prostredníctvom ktorej sa sťažovateľ pýtal, či je pravda, že úlohy, za výkon ktorých dostávala predošlá firma ročne 1,5 mil. €, boli teraz zverené inej firme za 500.000 € ročne), alebo otázka 3, ktorá je uvedená v liste z 28. marca 2002 (týkajúca sa vykrytia dlhu istej firmy voči Komisii).

4 Ak sa občan domáha informácie, ktorú mu verejná správa nemôže poskytnúť, je súčasťou riadnej správy, informovať žiadateľa o dôvodoch neposkytnutia požadovaných informácií. V predmetnom prípade sa Komisia obmedzila len na vyjadrenie, že príslušné informácie nemôže poskytnúť, pretože sú súčasťou vyšetrovania OLAF-u.

5 Ombudsman sa domnieva, že úradníci sú oprávnení odmietnuť poskytnutie informácií, ktoré by mohli ohroziť riadny priebeh vyšetrovania, ktoré vykonáva OLAF alebo samotná Komisia. Nie

⁵⁵ Rozhodnutie 94/262 Európskeho parlamentu z 9. marca 1994 o nariadeniach a všeobecných podmienkach riadiacich výkon povinností ombudsmana, 1994 Ú. v. ES L 113/15.

je však presvedčený o tom, že Komisia dokázala svoju oprávnenosť pre odmietnutie poskytnutia všetkých požadovaných informácií sťažovateľovi z vyššie uvedeného dôvodu. Len jeden príklad k už vyššie uvedeným príkladom v bode 1.5, ktorý sa týka otázky 8, ktorá bola uvedená v liste z 2. júna 2002, prostredníctvom ktorej sa sťažovateľ pýta, koľko osôb má oprávnenie pracovať s účtovníckym systémom Sincom a ako sa volajú? Komisia neposkytla vysvetlenie toho, akým spôsobom by mohlo zodpovedanie otázok tohto typu ohroziť riadny priebeh vyšetrovania OLAF-u. Ombudsman priznáva, že sú určité prípady, kedy úradníci nemôžu bližšie špecifikovať dôvody, pretože ak by tak spravili, ohrozili by zámer, ktorý je dôvodom na odmietnutie poskytnutia informácie. V danom prípade sa však nezdá, že toto súvisí so všetkými informáciami, o ktoré sťažovateľ žiadal.

6 Sťažovateľ uznal vo svojom vyjadrení k druhému stanovisku Komisie, že môžu existovať iné dôvody na odmietnutie poskytnutia informácie. Ombudsman však poznamenáva, že Komisia sa neodvolávala na žiadne iné dôvody odmietnutia poskytnutia požadovanej informácie.

Odpoveď Komisie

Komisia vo svojej odpovedi uviedla, že oceňuje návrh na priateľské riešenie sporu. Komisia poznamenala, že znovu posúdila otázky, ktoré dostala od sťažovateľa a že k svojej odpovedi preto priložila kompletný zoznam odpovedí na ne.

Vyjadrenie sťažovateľa

Vo svojom vyjadrení sťažovateľ poznamenal, že je sklamaný z toho, že mnoho jeho otázok bolo zodpovedaných až teraz. Sťažovateľ zdôraznil to, že mu táto skutočnosť vo veľkej miere sťažovala jeho žurnalistickú prácu. Uviedol zoznam mnohých otázok, ktoré podľa jeho názoru zostali stále nezodpovedané.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Z dôkladného zváženia stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľa vyplynulo, že je potrebné ďalšie prešetrenie prípadu. Ombudsman preto požiadal Komisiu o vyjadrenie k názoru sťažovateľa o tom, že niektoré otázky neboli stále zodpovedané.

Odpoveď Komisie

Vo svojej odpovedi na list ombudsmana Komisa uviedla doplnený zoznam odpovedí na otázky sťažovateľa.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ sa k tejto odpovedi písomne nevyjadril. Sťažovateľ vo svojom telefonickom rozhovore so zamestnancom úradu ombudsmana 17. novembra 2003 zdôraznil, že považoval za poľutovaniahodné to, že sa musel z dôvodu získania príslušnej informácie obrátiť na ombudsmana. Sťažovateľ potvrdil, že sa dosiahlo priateľské riešenie sporu.

ROZHODNUTIE

1 Neposkytnutie informácií, o ktoré žiadal sťažovateľ

1.1 Sťažovateľ, bruselský spravodajca nemeckého týždenníka „Stern“, tvrdil, že mu Komisia odmietla poskytnúť informácie, o ktoré v mnohých prípadoch žiadal, z dôvodu toho, že príslušné otázky sa týkali prebiehajúceho vyšetrovania OLAF-u, Európskeho úradu boja proti podvodom. Sťažovateľ vo svojom vyjadrení k stanovisku Komisie ďalej tvrdil, že na niektoré listy s otázkami nedostal odpoveď vôbec.

1.2 Komisia zastávala názor, že postupovala v rámci riadnej správy a že zamestnanci jej tlačovej a komunikačnej služby, ktorí mali na starosti vzťahy s médiami, svedomito dodržali termín odpovedí,

ktorý je do pätnástich pracovných dní od doručenia otázok. Pripúšťa však, že neodpovedala na správu sťažovateľa, ktorá jej bola zaslaná 5. apríla 2002 a ospravedlnila sa za túto nedbanlivosť. Komisia ďalej poskytla sťažovateľovi zoznam zmlúv, ktoré uzavrela s firmou Eurogramme, o ktoré ju žiadal.

1.3 Ombudsman dospel k záveru, že odmietnutie poskytnutia odpovede na otázky sťažovateľa, v rámci jeho žiadosti o poskytnutie informácií, by mohlo byť nesprávnym úradným postupom. Ombudsman preto 21. mája 2003 predložil Komisii návrh na priateľské riešenie sporu, podľa ktorého mala Komisia zvážiť poskytnutie informácií, o ktoré sťažovateľ žiadal, pokiaľ neexistujú oprávnené dôvody na to, aby tak nespravila.

1.4 Vo svojej odpovedi na tento návrh a na nasledujúcu žiadosť o bližšie informácie uviedla Komisia pozmenený zoznam odpovedí na otázky sťažovateľa.

1.5 Sťažovateľ vo svojom telefonickom rozhovore so zamestnancom úradu ombudsmana 17. novembra 2003 zdôraznil, že považuje za poľutovaniahodné to, že sa musel z dôvodu získania príslušnej informácie obrátiť na ombudsmana. Sťažovateľ potvrdil, že sa dosiahlo priateľské riešenie sporu.

2 Záver

Z výsledkov iniciatívy ombudsmana vyplýva, že došlo k priateľskému riešeniu sporu medzi Európskou komisiou a sťažovateľom vo veci predmetnej sťažnosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.4 PRÍPADY OMBUDSMANA UZAVRETÉ KRITICKOU POZNÁMKOU

3.4.1 Európsky parlament

PORUŠENIE POVINNOSTI BYŤ ZDVORILÝ

Rozhodnutie o sťažnosti 1565/2002/GG na Európsky parlament

SŤAŽNOSŤ

Na začiatku roku 2002 vyhlásil Európsky parlament verejnú súťaž (CRE-0203-EL-EP) na preklad doslovných zápisov zo zasadnutí Európskeho parlamentu („CRE“) do gréckeho jazyka. Verejné súťaže boli vyhlásené aj pre ďalších desať oficiálnych jazykov.

Na vyhlásenie zareagovalo osem kandidátov. Piaty z nich boli členmi združenia gréckych prekladateľských spoločností, ktoré predložilo sťažnosť. 2. júla 2002 informovala úradníčka EP, pani T., účastníkov súťaže prostredníctvom e-mailu, že verejná súťaž bola „z technických príčin“ zrušená a bude znovu vyhlásená.

Pretože nebol oznámený dátum ani časový harmonogram, niektorí členovia združenia, ktoré je v tomto prípade sťažovateľom, požiadali Parlament o vysvetlenie. 3. júla 2002 zaslalo oddelenie

plánovania prekladov Parlamentu elektronickou poštou nasledovnú odpoveď: „Nebudeme upresňovať dôvody zrušenia súťaže, pretože to nie je našou povinnosťou“.

V ďalšej správe z 5. júla 2002 informovala pani T. adresátov, že oficiálne výsledky ostatných deviatich verejných súťaží budú zverejnené v Úradnom vestníku v nasledujúcom týždni. Ďalej uviedla, že vyhlásená verejná súťaž na preklad doslovných zápisníc zo zasadnutí Európskeho parlamentu do nemeckého jazyka (CRE-0202-DE-EP) sa ruší v dôsledku rozporov vo výberových kritériách medzi oznamom uverejneným v Úradnom vestníku a špecifikáciami upravujúcimi verejnú súťaž uverejnenými na internetovej stránke EP. Nakoniec pani T. zdôraznila, že verejná súťaž CRE-0203-EL-EP sa „z technických príčin“ ruší.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti doručenej ombudsmanovi na začiatku septembra 2002 považuje zrušenie verejnej súťaže za vážnu vec. Uviedol, že účastníci strávili veľa času prípravou svojich žiadostí. Sťažovateľ ďalej upozornil, že je výsostne dôležité vedieť, kedy boli verejné súťaže zrušené, t.j. či pred alebo po posúdení ponúk, pretože v druhom prípade by už boli ponukové ceny záujemcov dostupné širokej verejnosti. To by znamenalo, že bola narušená bezpečnosť účastníkov a hrozí napadnutie verejnej súťaže. Sťažovateľ preto zastáva názor, že Parlament by mal informovať všetkých účastníkov verejnej súťaže o príčinách jej zrušenia a zodpovedať všetky súvisiace otázky.

Ďalej uviedol, že odpoveď riaditeľa oddelenia plánovania prekladov bola napísaná neprímeraným spôsobom a vzbudila dojem arogantného správania.

Obvinenia sťažovateľa je možné zhrnúť takto:

- 1 EP nepodal vysvetlenie týkajúce sa príčin zrušenia danej verejnej súťaže.
- 2 Odpoveď vedenia oddelenia plánovania prekladov z 3. júla 2002 bola napísaná neprímeraným spôsobom, čím vznikol dojem arogantného správania.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskeho parlamentu

Zhrnutie argumentov uvedených v stanovisku Európskeho parlamentu:

2. júla 2002 boli účastníci príslušných verejných súťaží prostredníctvom elektronickej pošty mylne informovaní, že verejná súťaž bola zrušená z technických príčin. Túto správu neodoslal úradník zodpovedný za verejnú súťaž, ale iný zamestnanec, ktorý konal trochu zanietene. Medzitým konzultácia s právnym odborom preukázala, že nebolo potrebné zrušiť vyhlásenú verejnú súťaž. Účastníci neboli nikdy oficiálne informovaní o zrušení a nikdy nebol zverejnený oznam o zrušení. V čase, kedy boli zaslané e-maily týkajúce sa dôvodov zrušenia, už prebiehala konzultácia s právnym odborom. Vedúci oddelenia plánovania prekladov vydal pokyny, aby sa neposkytovali informácie. Po uverejnení oznamu, zaslal zodpovedný úradník elektronickou poštou všetkým účastníkom oficiálne ospravedlnenie za mylný e-mail z 2. júla 2002. Čo sa týka e-mailu odoslaného 3. júla 2002, vedúci oddelenia plánovania prekladov bol na plenárnej schôdzi v Štrasburgu práve v čase, keď sa ho jeden zo zamestnancov opýtal, ako odpovedať na prijatú elektronickú poštu. Otázka ho zastihla o 12.15, v čase, kedy bol veľmi zaneprázdnený, pretože uzávierka na predloženie naliehavých uznesení bol o 13.00 hod. Pokyny vedúceho oddelenia plánovania prekladov Parlamentu boli za týchto okolností nevyhnutne strohé. Konečnú verziu listu nenavrhol on sám, ale táto bola len interpretáciou jeho pokynov, a konečnú verziu listu sformuloval v angličtine zamestnanec, ktorého rodným jazykom nie je angličtina. Zámerom nebolo uraziť adresáta alebo pôsobiť arogantne. EP priložil kópiu e-mailu z 26. septembra 2002, v ktorom boli účastníci príslušnej verejnej súťaže oboznámení s tým, že oznámenie o výsledkoch verejnej súťaže bolo uverejnené 13. septembra 2002 a ktorý zároveň tlmočil ospravedlnenie EP za všetky vzniknuté nepríjemnosti spojené s e-mailom z 2. júla 2002.

Vyjadrenie sťažovateľa

Vo svojom vyjadrení sťažovateľ uviedol, že pre inštitúcie EÚ je neprijateľné, aby „mylne informovali“ občanov. Sťažovateľ doplnil, že zamestnanec, ktorý podľa Parlamentu nebol „zodpovedným úradníkom“ bol práve ten, ktorý vždy informoval účastníkov o záležitostiach týkajúcich sa verejnej súťaže. Ďalej sťažovateľ považuje za zvláštne, že pokyny, ktoré vydal vedúci oddelenia plánovania prekladov boli mylne interpretované a že prekladateľská služba inštitúcie EÚ nebola schopná zaistiť lingvistickú kvalitu odpovedí zaslaných účastníkom.

Sťažovateľ uviedol, že jeho kritika v súvislosti s tónom e-mailu z 2. júla 2002 nebola namierená osobne voči vedúcemu oddelenia plánovania prekladov Parlamentu. Poukázal na to, že iné listy v podobnom tóne zaslal iný zamestnanec z oddelenia plánovania prekladov Parlamentu. Sťažovateľ zdôraznil, že by chcel istú záruku zo strany Parlamentu, že bude v budúcnosti opatrnejšie narábať s tak citlivými témami a pri komunikácii s externými spolupracovníkmi, na ktorých prácu sa spolieha.

Sťažovateľ v závere uviedol, že si želá, aby ho informovali o povahe „technického“ problému, ktorý sa vyskytol a o náležitom stanovisku právneho odboru. Uviedol, že jeden z členov, ktorý bol vylúčený zo spomínanej verejnej súťaže, požadoval od právneho odboru informácie o príčinách vylúčenia. Hoci tak právny odbor prisľúbil, do dnešného dňa tak neurobil. Sťažovateľ zastáva názor, že takéto oneskorenie zvyšuje pochybnosti o transparentnosti verejnej súťaže.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Žiadosť o poskytnutie ďalších informácií

Na základe vyjadrení sťažovateľa ombudsman usúdil, že na prešetrenie sťažnosti sú potrebné ďalšie informácie. Postúpil preto kópiu vyjadrení sťažovateľa Parlamentu, ktorý mal zaujať stanovisko. Ombudsman ďalej požiadal Parlament o vysvetlenie, prečo neboli chybné informácie uvedené v e-maile z 2. júla 2002 opravené ihneď potom, ako to zodpovední úradníci zistili.

Odpoveď Parlamentu

Zhrnutie stanoviska Parlamentu:

V čase, keď bola zaslaná sporná elektronická správa z 2. júla 2002, už prebiehala konzultácia s právnym odborom. Zodpovedným úradníkom najprv (neformálne) oznámili, že verejná súťaž bude pravdepodobne zrušená a následne ich informovali (opäť neformálne), že sa tak možno nestane. Z týchto skutočností je zrejmé, že o výsledku tejto konzultácie nebolo ešte zďaleka rozhodnuté. Berúc do úvahy skutočnosť, že tento e-mail nemal právnu silu, rozhodli sa radšej počkať na závery oficiálnej konzultácie s právnym odborom, než podstúpiť riziko informovať účastníkov verejnej súťaže o tom, že e-mail z 2. júla 2002 obsahoval nesprávne informácie a že výberové konanie ešte stále prebieha a o niekoľko týždňov znova oznámiť, že výberové konanie bolo nakoniec zrušené. O záležitosti sa rozhodlo až 12. augusta 2002. Mená úradníkov zodpovedných za verejné súťaže boli v súlade s pravidlami uverejnené v pozývacom liste. Vo výberových kritériách verejnej súťaže bola ako jediná kontaktná osoba uvedená pani W., ktorá zaslala chybný e-mail bola zamestnaná na sekretariáte jednotky externého prekladu a pravidelne elektronicky korešpondovala so zmluvnými partnermi. Jej meno však v dokumentácii príslušnej verejnej súťaže nebolo spomenuté.

Zatiaľ čo prekladateľská služba Parlamentu nesie jasnú zodpovednosť za písomnú komunikáciu inštitúcie, tento e-mail v žiadnom prípade nepredstavoval oficiálny dokument. Zamestnanci oddelenia plánovania prekladu, ktorí sú zodpovední za koordináciu externých prekladov, sú čisto administratívnym personálom. Väčšina týchto zamestnancov je zaradená do stupňa C. So zmluvnými partnermi si vymieňajú v priemere päťdesiat e-mailov denne. Na zaistenie lingvistickej revízie tejto čisto administratívnej komunikácie s poskytovateľmi služieb je nutné vytvoriť tím zložený z minimálne dvoch plne kvalifikovaných prekladateľov pre každý z jedenástich, onedlho už dvadsiatich oficiálnych jazykov.

Parlament prideloval zmluvy na základe verejnej súťaže, čo je vysoko formálny postup s presne stanovenými pravidlami. Je poľutovaniahodné, ak mal sťažovateľ dojem, že táto formalita vytvorila negatívnu atmosféru, zodpovední úradníci však podliehajú povinnosti dodržiavať platnú legislatívu.

Príslušné stanovisko právneho odboru Parlamentu bolo podľa štandardného postupu odoslané generálnemu tajomníkovi a označené za dôverné a neverejné. Pravidlá pre verejné obstarávanie umožňujú Parlamentu neposkytovať informácie týkajúce sa verejnej súťaže iným, na verejnej súťaži nezúčastneným stranám.

Vyjadrenie sťažovateľa

Vo svojom vyjadrení sťažovateľ poďakoval ombudsmanovi za jeho príspevok k objasneniu problému a uviedol, že stanovisko Parlamentu postúpil svojim členom, ktorých presvedčil, aby sa osobne informovali o záležitostiach týkajúcich sa verejnej súťaže. Podľa sťažovateľa, jeden z členov združenia už požiadal o informácie, ale stále nedostal odpoveď, ktorú by mohol predložiť ombudsmanovi. Sťažovateľ ďalej uviedol, že za byrokraciou a „formalitami“ sa skrýval problém komunikácie a problém transparentnosti.

ROZHODNUTIE

1 Neschopnosť vysvetliť dôvody zrušenia verejnej súťaže

1.1 Na začiatku roku 2002 vyhlásil Európsky parlament verejnú súťaž na preklad doslovných zápisníc zo zasadnutí Parlamentu do gréckeho jazyka. Piati z uchádzačov o verejnú súťaž boli členovia združenia gréckych prekladateľských spoločností, ktoré podalo sťažnosť. 2. júla 2002 parlament informoval účastníkov verejnej súťaže, že verejná súťaž bola zrušená z „technických príčin“. V sťažnosti doručenej na začiatku septembra sťažovateľ uviedol, že Parlament ho neinformoval o príčinách zrušenia verejnej súťaže.

1.2 Európsky parlament v stanovisku vysvetlil, že informácie uvedené v e-maile boli mylné a že verejná súťaž v skutočnosti nebola zrušená. 26. septembra 2002 informoval Parlament účastníkov príslušnej verejnej súťaže, že oznámenie o výsledkoch verejnej súťaže bolo uverejnené 13. septembra 2002 a ospravedlnil sa za všetky nepríjemnosti, ktoré mohli vzniknúť na základe mylného e-mailu z 2. júla 2002.

1.3 Ombudsman uviedol, že obvinenie, ktoré uviedol sťažovateľ bolo založené na predpoklade, že verejné súťaže boli zrušené. Pretože súťaž v skutočnosti nebola zrušená, toto obvinenie stráca zmysel, a nie je potrebné ďalšie prešetrenie.

2 Neprimeraný a arogantný tón korešpondencie

2.1 Sťažovateľ sa domnieva, že tón správy z 3. júla 2000, v ktorom EP odpovedal na otázky týkajúce sa príčin údajného zrušenia verejnej súťaže, bol neprimeraný, pričom vznikol dojem arogantného správania.

2.2 Parlament poukázal na to, že riaditeľ oddelenia plánovania prekladov bol na plenárnom zasadnutí v Štrasburgu v čase, kedy sa ho jeden z jeho zamestnancov opýtal na spôsob, akým má odpovedať na sťažnosť. Otázka ho zastihla v nevhodnom čase a jeho inštrukcie boli preto veľmi strohé. Konečnú verziu správy nenavrhol on sám, ale táto bola len interpretáciou jeho pokynov, a správy sformuloval v angličtine zamestnanec, ktorého rodným jazykom nie je angličtina. Zámerom nebolo dotknúť sa niekoho alebo pôsobiť arogantne.

2.3 Vo svojom vyjadrení sťažovateľ poukazuje nato, že zamestnanci riaditeľa oddelenia plánovania prekladov zaslali aj ďalšie správy v podobnom tóne. Ombudsman však uvádza, že tieto listy mu neboli doručené. Jeho vyšetrovanie sa preto obmedzuje len na správu z 3. júla 2002.

2.4 Zdvorilé správanie úradníkov k verejnosti patrí k praktikám dobrej správy⁵⁶. V e-maily z 3. júla 2002 sa uvádza:

„Nebudeme upresňovať dôvody zrušenia súťaže, pretože to nie je našou povinnosťou“. Tento oznam bol odpoveďou na žiadosť o vysvetlenie, ktorú doručili niektorí členovia združenia, ktoré predložilo sťažnosť. Oznam vyvolal dojem, že odosielateľ zastáva názor, že Parlament nepodlieha povinnosti poskytovať požadované informácie. Neboli udané žiadne príčiny takéhoto stanoviska a odpoveď sa obmedzila len na jednu strohú vetu. Ombudsman sa domnieva, že je pochopiteľné, že sa sťažovateľ a členovia tohto združenia cítili byť touto správou dotknutí. Ombudsman uviedol, že tento oznam bol odoslaný v mene riaditeľa oddelenia plánovania prekladov a kópiu zaslať riaditeľovi a pani W. Ak nebolo zámerom dotknúť sa niekoho alebo pôsobiť arogantne - ako udáva parlament vo svojom stanovisku - zodpovední úradníci mali dostatok času napraviť dojem, ktorý vznikol na základe tejto správy. Avšak k žiadnej náprave nedošlo.

2.5 Za týchto okolností sa ombudsman domnieva, že Parlament si nespĺnil povinnosť byť zdvorilý vo vzťahu k verejnosti, pretože zaslať 3. júla 2002 inkriminovanú správu a nesnažiť sa o nápravu. Ide o prípad porušenia správneho úradného postupu a v tejto veci vysloví ombudsman kritickú poznámku.

3 Ďalšie témy

3.1 Sťažovateľ uviedol v závere vyjadrenia, že si želá byť informovaný o povahe „technického“ problému, ktorý sa vyskytol a o náležitom stanovisku právneho odboru. Uviedol, že jeden z členov, ktorý bol vylúčený zo spomínanej verejnej súťaže žiadal od právneho odboru informácie o príčinách vylúčenia. Hoci tak právny odbor sľúbil, do dnešného dňa tak neurobil. Sťažovateľ zastáva názor, že toto oneskorenie zvyšuje pochybnosti o transparentnosti verejnej súťaže.

3.2 Ombudsman preto poskytol vyjadrenie sťažovateľa Parlamentu, ktorý vo svojej odpovedi poskytol ďalšie informácie týkajúce sa prípadu. Vo vyjadrení k tejto odpovedi poďakoval sťažovateľ ombudsmanovi za jeho príspevok k objasneniu problému a uviedol, že stanovisko Parlamentu postúpil svojim členom, ktorých presvedčil, aby sa osobne informovali o záležitostiach týkajúcich sa verejnej súťaže. Podľa sťažovateľa, už jeden z členov požiadal o informáciu, ale stále nedostal odpoveď.

3.3 Za týchto okolností je ombudsman presvedčený, že nie je potrebné zaoberať sa ďalšími záležitosťami, ktoré sťažovateľ uviedol vo svojich vyjadreniach k stanovisku Parlamentu.

4 Záver

Na základe prešetrenia sťažnosti je ombudsman toho názoru, že je potrebné vysloviť túto kritickú poznámku:

K zásadám dobrej správy patrí, že úradníci by mali byť vo vzťahu s verejnosťou zdvorilí⁵⁷. Ombudsman je presvedčený, že Parlament si nespĺnil tento záväzok, pretože zaslať a neopraviť obsah správy z 3. júla 2002. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

Pretože aspekt tohto prípadu týkajúci sa postupov sa vzťahuje na špecifické udalosti v minulosti, nie je vhodné snažiť sa o priateľské riešenie záležitosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

⁵⁶ Porovnaj článok 12 ods. 1 Európskeho Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, ktorý navrhol Európsky ombudsman a má podporu Európskeho parlamentu. K dispozícii na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>)

⁵⁷ Porovnaj článok 12 ods. 1 Európskeho Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, ktorý navrhol Európsky ombudsman a má podporu Európskeho parlamentu. K dispozícii na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>)

3.4.2 Rada Európskej únie

PRÍSTUP K DOKUMENTOM

Rozhodnutie o sťažnosti 648/2002/IJH na Radu Európskej únie

SŤAŽNOSŤ

28. januára 2002 podala sťažovateľka Rade opakovanú žiadosť v súlade s nariadením 1049/2001⁵⁸ o prístup k niektorým dokumentom týkajúcich sa modernizácie postupov hospodárskej súťaže EÚ. 18. marca 2002 odpovedala Rada na opakovanú žiadosť a súhlasila s len čiastočným prístupom. Rada odôvodnila svoje rozhodnutie o zamietnutí prístupu k určitým častiam dokumentov odvolajúc sa na prvý odsek článku 4 (3) nariadenia 1049/2001⁵⁹. Podľa Rady prevažuje záujem chrániť svoj rozhodovací proces nad verejným záujmom zverejniť stanoviská delegácií uvedené v týchto dokumentoch. Rada z toho vyvodila nasledovný záver:

„V súvislosti s predbežnými rozpravami a rokovaniami v rámci prípravných orgánov Rady, možnosť pre delegácie slobodne vysloviť svoj názor aj k politicky citlivým otázkam predstavuje nevyhnutnú podmienku pre Radu na to, aby dokázala nájsť kompromisné riešenia a dosiahnuť pokrok v ťažkých otázkach. V súčasnosti by vydanie tých častí dokumentov, ktoré umožňujú identifikovať individuálne postoje delegácií k určitým veciam, ktoré sú stále predmetom diskusie, ohrozilo hľadanie kompromisných riešení v Rade a významne by obmedzilo flexibilitu delegácií v otázke hodnotenia ich príslušných stanovísk na základe argumentov, ktoré si vymenili v rozprave. Rada zastáva názor, že sprístupnenie by mohlo vážne ohroziť rozhodovací proces.“

Rada oznámila, že čiastočný prístup ku dokumentom umožňuje žiadateľom získať informácie o väčšine argumentov, ktoré si poslanci vymenili počas rozpravy o legislatívnom návrhu, ktorý je momentálne predmetom skúmania Rady.

V sťažnosti adresovanej ombudsmanovi sťažovateľka akceptovala dôvody Rady, ktoré ju viedli k utajeniu identít delegácií, bez dopadu na možný budúci argument, že by mohla byť prezradená totožnosť a argumenty delegácií. Podľa sťažovateľky však Rada v mnohých prípadoch vymazala stanovisko identifikovanej delegácie v celom rozsahu. Sťažovateľka tvrdí, že vymazania, ktoré učinila Rada sú neprimerané a zbavujú niektoré dokumenty významu. Predovšetkým, v rozpore s oznámením v odpovedi Rady, zamlčujú čitateľovi informácie, týkajúce sa väčšiny argumentov vymenených počas rozpravy. Podľa sťažovateľky by mala Rada zverejniť všetky argumenty, myšlienky a návrhy obsiahnuté v dokumentoch, v prípade potreby s utajeným príslušným názvom delegácie.

Sťažovateľka tvrdí, že dva dokumenty, ku ktorým Rada umožnila len čiastočný prístup, sú pracovné dokumenty Komisie a týkajú sa návrhu Komisie k nariadeniu Rady o implementácii pravidiel hospodárskej súťaže a boli predložené pracovnej skupine Rady pre hospodársku súťaž. Podľa sťažovateľky boli vymazané záverečné oddiely oboch dokumentov v celom rozsahu. Sťažovateľka tvrdí, že ak Komisia pripravila tieto dokumenty ako všeobecné východisko k návrhu, utajenie rozpráv Rady nemôže byť relevantným dôvodom pre ich utajenie. Na druhej strane, dokumenty by mali byť zverejnené aj v prípade, ak boli pripravené po začiatku rozpravy a ako reakcia na pozície jednej alebo viacerých delegácií. Podľa sťažovateľky sa k zverejnenému návrhu Komisie musí prikladať dostatočná legislatívna formalita, aby garantovala, že sa odhalia argumenty, ktoré sú predmetom neskorších dialógov medzi Radou a Komisiou. Len čo verejnosť spozná obsah

⁵⁸ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 č.1049/2001, týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, 2001 Ú.v. L 145/43

⁵⁹ Prístup k dokumentu vypracovanému inštitúciou pre jej vnútornú potrebu alebo prijatému inštitúciou o veci, v ktorej inštitúcia ešte nerozhodla, sa zamietne, ak by jeho zverejnenie vážne ohrozilo rozhodovací proces tejto inštitúcie, okrem prípadov, keď je toto zverejnenie vo vyššom verejnom záujme.

návrhu, je dôležité porozumieť ťažkostiam spojených s jeho prijímaním. Ak sa v texte Rady objavia nevysvetlené podstatné zmeny, je ohrozená dôvera verejnosti v konečný produkt a podozrenie padne aj na metódy Rady.

Nakoniec sťažovateľka udáva, že online register dokumentov rady má nedostatok detailov potrebných na odhalenie, či konkrétny dokument môže byť zaujímavý, čo vedie k veľkému počtu žiadostí o prístup a k strate času pre obidve strany, Radu i žiadateľa. Ako príklad sťažovateľka uvádza, že všetky správy pracovných skupín v tomto prípade uvádzajú len názov návrhu Komisie.

Obvinenia sťažovateľky:

- (i) Sťažovateľka uviedla, že umožnením čiastočného prístupu Rada vymazala viac materiálov, ako uviedla vo svojom zdôvodnení týkajúcom sa potreby uchovať utajenie pozícií jednotlivých delegácií k hlavným záležitostiam, ktoré sú stále predmetom rozpravy.
- (ii) Sťažovateľka uviedla, že Rada neobhájila svoje dôvody na výmazy materiálov z určitých pracovných dokumentov Komisie.
- (iii) online register dokumentov rady obsahuje nedostatočné informácie.

Sťažovateľka žiada o rozšírený prístup alebo prístup v celom rozsahu k 13 dokumentom: 12241/00, 10022/01, 13798/00, 13563/01, 5158/01, 12290/00, 12856/00, 13385/00, 5843/01, 6024/01, 6622/01, 6834/01, 7692/01.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Rady

Zhrnutie argumentov uvedených v stanovisku Rady:

V súvislosti s prvým obvinením, Rada v princípe súhlasí s tým, že dokumenty týkajúce sa práve prebiehajúcich diskusií o návrhoch legislatívnych aktov boli všeobecne prístupné a že jednou z možností, ako dosiahnuť tento cieľ je zverejniť väčšinu argumentov, ktoré boli vymenené v rámci rozpráv, a odoprieť prístup len k tým častiam dokumentov, ktoré umožňujú zistiť totožnosť delegácií, ktoré bránia svoje stanoviská. To poskytuje príslušným delegáciám potrebnú flexibilitu, aby mohli pozmeniť svoje stanoviská na základe prebiehajúcich rozpráv, čo je nevyhnutnou podmienkou dosiahnutia pokroku v zložitých otázkach. Rada takto postupovala od vstupu nariadenia 1049/2001 do platnosti už mnohokrát.

Špecifické okolnosti však v tomto prípade obhajujú opatrnejší prístup. Daný návrh však obsahuje veľké množstvo extrémne citlivých a sporných otázok, ktoré sú stále predmetom náročných rokovaní v rámci Rady na politickej úrovni. Za týchto okolností by predčasné zverejnenie obsahu predbežných stanovísk, ktoré zaujali delegáti Rady a zástupcovia Komisie na schôdzach a ktoré môžu byť pre odborníka ľahko zaraditeľné aj v prípade utajenia totožnosti, mohlo nepriaznivo ovplyvňovať schopnosť inštitúcie nájsť kompromisné riešenie a tým zmať snahu o dosiahnutie všeobecnej dohody v otázke dôležitých legislatívnych textoch.

Dokument 13563/01 obsahuje kompromisný text predsedníctva k navrhovanému nariadeniu. Časti tohto kompromisného textu boli zverejnené, ale zverejnenie ostatných častí týkajúcich sa najmä citlivých a sporných otázok bolo zamietnuté z podobných príčin, ako tých, ktoré sa uvádzajú vyššie. Kompromisný návrh má šancu byť prijatý vtedy, ak každá delegácia bude pripravená zľaviť zo svojich pôvodných stanovísk. Zverejnenie kompromisného návrhu najmä o citlivých otázkach, ktorý je stále predmetom skúmania členov Rady, ich delegátov a Komisie, by skrížilo ich zámer.

V súvislosti s druhým obvinením Rada argumentuje, že príslušné dokumenty Komisie sú iba neverejné predbežné koncepty (tzv. „non-papers“) určené na rokovanie v pracovných skupinách Rady. Pripravujú ich úradníci Komisie, neschválila ich ani Komisia na úrovni kolégia komisárov a

ani a ani tak nemala v úmysle učiniť. Výmazy z týchto dokumentov obhajuje rovnakým spôsobom ako výmazy týkajúce sa dokumentov Rady.

Vo vzťahu k tretiemu obvineniu Rada argumentuje, že na internete po kliknutí na ikonu „informácie o dokumente“ vo verejnom registri dokumentov získa užívateľ prístup ku všetkým informáciám, ktoré sa objavia v záhlaví dokumentu vrátane jeho pôvodcu, príjemcu, opisu kategórie tohto dokumentu a predmetu. Rada je pripravená preskúmať možnosť, ako zjednodušiť užívateľom prácu vo verejnom registri.

Rada taktiež poskytla ombudsmanovi kópiu dokumentov, ktoré poskytla sťažovateľovi.

Vyjadrenie sťažovateľky

Vo vzťahu k prvému obvineniu sťažovateľka argumentuje, že podľa stanoviska Rady sa prijímanie legislatívy EÚ podobá rokovaniu o medzinárodnej zmluve, kde sa ústupky vymieňajú za body v prospech národných záujmov. Podľa sťažovateľa je tento prístup neprimeraný pre prijatie legislatívy, ktorá je priamo záväzná pre verejnosť. Rozprava rady nie je rovnocenná so schôdzou na úrovni ministrov alebo vlády, na ktorých sa predkladajú rôzne a niekedy neprijateľné idey. V čase, kedy sa návrh dostane do Rady, Komisia už predstavila návrh verejnosti a Rada koná ako zákonodarca. Zdá sa, utajenie obsahu textu všeobecne záväzného zákona, ktorý ešte nie je v konečnej verzii je extrémnym riešením, ktoré by mohlo nahradiť vymazanie názvov delegácií.

Vo vzťahu k druhému obvineniu sťažovateľka uviedla, že je ochotná prijať názor Rady, podľa ktorého by sa s pracovnými dokumentmi Komisie, ktoré sú pripravené ako príspevky do rozpravy Rady, malo zaobchádzať rovnako ako s dokumentmi Rady.

Vo vzťahu k tretiemu obvineniu sťažovateľka uviedla, že cieľom jej komentárov bolo pomôcť a že si neželala zaoberať sa touto otázkou. Podala aj veľký počet návrhov na zlepšenie toho, čo nazýva „jedinečne hodnotný zdroj informácií“.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Po starostlivom zvážení stanoviska Rady a vyjadrenia sťažovateľky sa ombudsman domnieva, že je potrebné preveriť dokumenty týkajúce sa vyhodnotenia rozsahu a povahy výmazov.

Previerka

Previerku vykonala kancelária ombudsmana 9. októbra 2002 a ombudsman následne písomne poďakoval Rade za dobrú spoluprácu počas kontroly a informoval ju o nálezoch.

Ombudsman najskôr pripomenul postoje Rady a sťažovateľky uvedené v stanovisku Rady a vyjadrení sťažovateľky. Ombudsman uviedol, že Rada obhajuje výmazy tým, že zverejnenie vymazaných častí dokumentov by mohlo niekomu, pravdepodobne odborníkovi, umožniť identifikovať postoje delegácií alebo zástupcov Komisie k otázkam, ktoré sú stále predmetom rokovaní v Rade. Sťažovateľka akceptuje argument, že Rada utajuje mená delegácií a že s pracovnými dokumentmi Komisie, ktoré sú pripravené ako príspevky do rozpravy Rady, by sa malo zaobchádzať rovnakým spôsobom. Ombudsman sa preto snažil na základe previerky dokumentov overiť, či materiál, ktorý vymazala Komisia, by niekomu, pravdepodobne odborníkovi, umožnil identifikovať postoje delegácií alebo zástupcov Komisie k otázkam, ktoré sú predmetom rokovaní v Rade.

Ombudsman potom oznámil tieto výsledky previerky:

Odkazy na menované delegácie alebo zástupcov Komisie

V preverovaných dokumentoch majú odkazy na menované delegácie alebo zástupcov Komisie jednu z troch foriem: (i) poznámka pod čiarou (ii) odkaz v zátvorkách v texte alebo (iii) úvodná fráza ako „Delegácia (xx) vyjadrila názor, že...“, alebo „Delegácia (xx) sa domnieva, že...“

Všetky odkazy na menované delegácie uvedené ako poznámky pod čiarou sú pravdepodobne vymazané, zatiaľ čo vo väčšine prípadov bol text, na ktorý sa tieto poznámky vzťahujú, zverejnený. Vymazané poznámky pod čiarou obvykle neobsahujú iné informácie než totožnosť delegácie a zmienku, či táto delegácia predložila stanovisko uvedené v texte, či s ním súhlasila alebo nesúhlasila, alebo voči nemu podala námietku. Výnimku predstavuje poznámka pod čiarou na strane 3 v dokumente 12241/01. Okrem tohto prípadu predstavuje rozsah výmazov poznámok pod čiarou, ktoré vykonala Rada len minimum, ktoré je potrebné na utajenie totožností delegácií. Vo väčšine prípadov, kedy sú odkazy na menované delegácie vo forme (ii) alebo (iii), bol vymazaný celý príslušný odsek. Naproti tomu, odseky 19, 33, 44, 50-51, 69 dokumentu 13385/00 boli zverejnené v celom rozsahu bez toho, aby boli vymazané odkazy na menované delegácie a / alebo zástupcov Komisie. Zdá sa, že neexistujú prípady, kedy Rada vymazala len odkazy na delegácie a /alebo zástupcov Komisie a zverejnila zvyšok textu.

Existuje len jeden prípad, v ktorom ombudsman môže potvrdiť, že zvyšok textu vymazaného odseku v tejto kategórii môže čitateľovi umožniť vydedukovať totožnosť príslušnej delegácie: odsek 36 dokumentu 13385/00.

Vymazaný materiál, ktorý neobsahuje odkazy na menované delegácie alebo zástupcov Komisie

Rada vymazala určité oddiely dokumentov, odseky a časti odsekov, ktoré neobsahujú odkazy na menované delegácie alebo zástupcov Komisie. Niektoré, hoci nie všetky z týchto odsekov obsahujú frázy ako „niektoré delegácie vyjadrili názor...“ alebo „delegácie vyjadrili názor...“. V ďalších prípadoch pozostáva vymazaný materiál z kompromisných návrhov predsedníctva.

Ombudsman nemôže potvrdiť, že niektorý z vymazaných materiálov v tejto kategórii by umožnil identifikovať názory konkrétnej delegácie alebo delegácií, alebo zástupcu Komisie. Hoci sa Rada odvoláva na možnosť, že odborník by mohol odhaliť ich totožnosť, takáto možnosť sa zdá byť s ohľadom na druh vymazaného materiálu nepravdepodobná.

Záver

Na základe preverky považuje ombudsman odôvodnenie výmazov prinajmenšom v prípade dole uvedených materiálov za neoprávnené. Nezastáva názor, že ich zverejnenie by mohlo umožniť niekomu, napríklad odborníkovi, identifikovať postoje delegácií alebo zástupcov Komisie k otázkam, ktoré sú predmetom rokovaní v Rade:

Dokument 12241/01: poznámka pod čiarou na strane 3 (okrem názvu delegácie), odseky 17-21, 23-27.

Dokument 10022/01: strany 29-36 (tabuľky obsahujúce presné porovnanie hlavných ustanovení týkajúcich sa predpisov o hospodárskej súťaži v členských štátoch s článkami 81-82 ES).

Dokument 13798/00: odseky 5-8, 9-10 (čiastočné výmazy), 14-15.

Dokument 12856/00: odseky 2, 3 (čiastočné výmazy).

Dokument 13385/00: odsek 2.

Dokument 5843/01: odseky 4, 5.

Dokument 6024/01: odseky 4, 5.

Dokument 6622/01: odseky 3, 10, 11.

Dokument 7692/01: odseky 12-18 a príloha.

Dokument 6834/01: odseky 3 (čiastočné výmazy), 6, 8, 10.

Dokument 13563/01 je rozdelený na dve časti: správu o dosiahnutom pokroku a prílohy. Na základe preverky sa ombudsman domnieva, že odseky 6, 8, 10-12, 19-20 a 22 by mohli byť zverejnené bez toho, aby umožnili niekomu identifikovať názory špecifickej delegácie alebo delegácií alebo

zástupcu Komisie. V prílohe II dokumentu 13563/01 (Kompromisný text nariadenia, ktorý navrhlo predsedníctvo), neexistuje iný dôvod na rozlišovanie medzi tými časťami textu (s výnimkou poznámok pod čiarou), ktoré boli uverejnené a tými časťami, ktoré boli vymazané, okrem skutočnosti, že vymazané časti sa týkajú politicky citlivejších tém. Zverejnenie vymazaného textu (okrem poznámok pod čiarou) by podľa ombudsmana nemalo nikomu, ani odborníkovi, umožniť identifikovať stanoviská určitej delegácie(delegácií) alebo zástupcov Komisie. Rovnaká analýza platí aj pre výmazy v dokumente 5158/01, ktorý obsahuje skorší návrh textu nariadenia.

Žiadosť o poskytnutie ďalších informácií

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman zdvorilo požiadal Radu, aby opätovne preskúmala svoje stanovisko týkajúce sa výmazov z vyššie uvedeného materiálu a informovala ho, či bude ochotná sprístupniť ju sťažovateľovi.

Odpoveď Rady

Vo svojej odpovedi Rada uviedla, že na schôdzi dňa 26. novembra 2002 dosiahla politickú dohodu o návrhu nariadenia. Vzhľadom na tento pokrok sa Rada domnieva, že sťažovateľovi môže umožniť prístup k dokumentom v celom rozsahu.

Vyjadrenie sťažovateľky

Vo vyjadrení sťažovateľka uviedla, že Rada pravdepodobne odstránila dôvody sťažnosti tým, že umožnila prístup k príslušným dokumentom, ale rovnako vyjadrila nespokojnosť so skutočnosťou, že nemala prístup k týmto dokumentom pred prijatím nariadenia. Sťažovateľka poďakovala ombudsmanovi, že sa ujal tohto prípadu.

ROZHODNUTIE

1 Zamietnutie úplného prístupu k určitým dokumentom

1.1 Rada umožnila sťažovateľke len čiastočný prístup k určitým dokumentom týkajúcim sa modernizácie postupov hospodárskej súťaže v EÚ. Sťažovateľka uviedla, že Rada vymazala viac skutočností, než uviedla vo svojom zdôvodnení týkajúcom sa potreby zachovať utajenie jednotlivých postojov delegácií ku konkrétnym otázkam, ktoré sú ešte predmetom rozpravy. Sťažovateľka akceptovala, že Rada chce udržiavať mená delegácií v tajnosti, ale argumentuje, že obsah prijatých postojov by mal byť zverejnený spolu s ďalšími časťami príslušných dokumentov.

1.2 Rada odôvodňuje svoje rozhodnutie, v ktorom odmietla prístup k určitým častiam dokumentov odvolaním sa na prvý odsek článku 4 (3) nariadenia 1049/2001⁶⁰. Podľa Rady sa daný návrh týka mnohých citlivých a sporných otázok, ktoré boli v tom čase predmetom náročných rokovaní v rámci Rady na politickej úrovni. Za týchto okolností, by predčasné zverejnenie obsahu predbežných postojov delegátov členov Rady a zástupcov Komisie, prijatých na schôdzach, ktoré môžu byť pre odborníka ľahko identifikovateľné, aj keď nie je presne uvedená totožnosť, mohlo nepriaznivo ovplyvniť schopnosti inštitúcie pri hľadaní kompromisného riešenia a tým zmariť jej snahy o dosiahnutie komplexnej dohody v dôležitom legislatívnom texte.

1.3 S ohľadom na fakt, že sťažovateľka akceptovala rozhodnutie Rady o utajení mien delegácií, ombudsman sa v prešetrovaní zamerával na otázku, či Rada nevymazala väčšie množstvo materiálu, ako bolo potrebné na tento účel.

⁶⁰

Prístup k dokumentu vypracovanému inštitúciou pre jej vnútornú potrebu alebo prijatému inštitúciou o veci, v ktorej inštitúcia ešte nerozhodla, sa zamietne, ak by jeho zverejnenie vážne ohrozilo rozhodovací proces tejto inštitúcie, okrem prípadov, keď je toto zverejnenie vo vyššom verejnom záujme.

1.4 Na základe previerky príslušných dokumentov ombudsman dospel k záveru, že zdôvodnenie niektorých výmazov zo strany Rady nemá opodstatnené príčiny. Ombudsman informoval Radu o svojich detailných nálezoach a požiadal ju o opätovné preskúmanie svojej pozície.

1.5 V odpovedi Rada uviedla, že na schôdzi dňa 26. novembra 2002 dosiahla politickú dohodu o návrhu nariadenia⁶¹. Vzhľadom na tento pokrok sa Rada domnieva, že sťažovateľke môže umožniť prístup k dokumentom v plnom rozsahu.

1.6 Vo vyjadrení k odpovedi Rady vyjadrila sťažovateľka nespokojnosť so skutočnosťou, že nemala prístup k dokumentom už pred prijatím nariadenia. Ombudsman sa preto domnieva, že je potrebné vypracovať nález k obvineniu sťažovateľky, že Rada konala v rozpore so správnym úradným postupom.

1.7 Ombudsman preveril dokumenty, ku ktorým umožnila Rada len čiastočný prístup. Ombudsman je presvedčený, že argumentácia Rady, podľa ktorej by zverejnenie vymazaných materiálov mohlo umožniť identifikovať postoje delegácií alebo zástupcov Komisie ku otázkam, ktoré sú stále predmetom rozpravy v Rade, nie je v prípade mnohých výmazov dostačujúca. Ide tu o prípad nesprávneho úradného postupu a ombudsman vyslovuje kritickú poznámku.

1.8 Ombudsman je presvedčený, že ďalšie kroky nie sú potrebné, pretože Rada po dohode o návrhu nariadenia, ktorú dosiahla na schôdzi dňa 26. novembra 2002, umožnila sťažovateľke prístup k príslušným dokumentom v celom rozsahu.

2 Prístup k pracovným dokumentom Komisie

2.1 Sťažovateľka obviňuje Radu, že jej argumentácia nie je v prípade mnohých výmazov z pracovných dokumentov Komisie dostačujúca. Ombudsman pripomína, že vyslovil kritickú poznámku týkajúcu sa rozsahu výmazov v príslušných dokumentoch. Táto časť sťažnosti sa preto týka len toho, či je zdôvodnenie Rady možné uplatniť na pracovné dokumenty Komisie.

2.2 Rada argumentuje, že príslušné dokumenty Komisie sú iba neverejné predbežné koncepty (tzv. „non-papers“) určené na rokovanie v pracovných skupinách Rady a tieto neschválila ani Komisia na úrovni kolégia komisárov a ani a ani tak nemá v úmysle učiniť.

2.3 Vo svojich vyjadrení sťažovateľka uviedla, že je ochotná akceptovať skutočnosť, že s pracovnými dokumentmi Komisie, ktoré sú pripravené ako príspevky do rozpravy v Rade by sa malo zaobchádzať rovnako ako s dokumentmi Rady. Sťažovateľka preto sťahuje toto obvinenie zo svojej sťažnosti.

3 Online register dokumentov Rady

3.1 Sťažovateľka obvinila Radu, že online register dokumentov Rady neobsahuje dostatočné informácie.

3.2 Rada argumentuje, že prostredníctvom online registra dokumentov je možné jednoduchým spôsobom zistiť pôvodcu a príjemcu každého dokumentu a popis jeho kategórie. Rada je pripravená preskúmať možnosti uľahčenia práce s verejným registrom pre užívateľov.

3.3 Vo vyjadrení sťažovateľka uviedla, že cieľom jej komentárov bolo pomôcť a že si neželá aby sa táto téma ďalej prešetrovala. Podala aj veľký počet návrhov na zlepšenie toho, čo nazýva „jedinečne hodnotný zdroj informácií.“ Ombudsman postúpil sťažovateľkine návrhy Rade.

3.4 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ombudsman domnieva, že vo vzťahu k tomuto aspektu sťažnosti nedošlo k nesprávne úradnému postupu.

⁶¹ Rada prijala nariadenie 16. decembra 2002: nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o implementácii pravidiel o súfaži sa nachádza v článku 81 a 82 zmluvy, 2003 Ú.v L1/1.

4 Záver

Na základe prešetrovania tejto sťažnosti dospel ombudsman k názoru, že je potrebné vysloviť kritickú poznámku:

Ombudsman preveril dokumenty, ku ktorým umožnila Rada len čiastočný prístup. Ombudsman je presvedčený, že argumentácia Rady, podľa ktorej by zverejnenie vymazaných materiálov mohlo umožniť identifikovať postoje delegácií alebo zástupcov Komisie ku otázkam, ktoré sú stále predmetom rozpravy v Rade, nie je v prípade mnohých výmazov dostačujúca. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

Ombudsman sa domnieva, že ďalšie kroky nie sú potrebné, pretože Rada po dohode o návrhu nariadenia, ktorú dosiahla na schôdzi dňa 26. novembra 2002 umožnila sťažovateľke prístup k príslušným dokumentom v celom rozsahu. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ZODPOVEDNOSŤ RADY VO VECI ZABEZPEČENIA DODRŽIAVANIA ZÁKLADNÝCH PRÁV ZO STRANY POLICAJNEJ MISIE EURÓPSKEJ ÚNIE V SARAJEVE

Rozhodnutie o sťažnosti 1200/2003/OV (dôverné) na Radu Európskej únie

SŤAŽNOSŤ

Zhrnutie argumentov sťažovateľa:

Správa plánovacieho tímu Policajnej misie Európskej únie (EUPM) v Sarajeve vypovedala sťažovateľovi pracovnú zmluvu bez udania dôvodu a na základe nepodložených obvinení. Tým bolo porušené právo sťažovateľa na odvolanie.

Sťažovateľ vzniesol námietku voči postupu listom zaslaným plánovaciemu tímu dňa 19. novembra 2002. V odpovedi na tento list dňa 26. novembra 2002 uviedol riaditeľ plánovacieho tímu EUPM, že pracovná zmluva sťažovateľa bola vypovedaná na základe jeho neprimeraného správania, pretože ako profesionálny člen misie porušil mravy plánovacieho tímu EUPM a svoje právomoci.

Sťažovateľ podal 17. decembra 2002 sťažnosť Európskemu ombudsmanovi (ref. 2188/2002/OV). Táto sťažnosť však bola neprípustná, pretože sťažovateľ nevyužil pred obrátením sa na ombudsmana všetky náležité administratívne prostriedky vo vzťahu k Rade. Ombudsman poradil sťažovateľovi, aby zaslal Rade list. Sťažovateľ uviedol, že zaslal Rade dva doporučené listy, ale ani na jeden nedostal odpoveď.

26. júna 2003 podal sťažovateľ túto sťažnosť ombudsmanovi. Sťažovateľ uviedol, že jeho zmluva s EUPM bola vypovedaná bez udania dôvodov a na základe nepodložených obvinení, a že Rada nereagovala na dva doporučené listy týkajúce sa uvedených skutočností. Tvrdil, že Rada by ho mala zbaviť obvinení, ktoré boli voči nemu vznesené a že má nárok na celý plat za mesiac december 2002.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Rady

V stručnom stanovisku Rada argumentovala, že jej generálny sekretariát neintervenoval ani v prípade menovania sťažovateľa, ani v prípade jeho odvolania. Priamym zamestnávateľom sťažovateľa bol plánovací tím EUPM, v súlade s právomocami udelenými misii na základe jednotnej akcie Rady zo dňa 11. marca 2002 týkajúcej sa Európskej policajnej misie⁶². Bol odvolaný z dôvodov, o ktorých nemal generálny sekretariát Rady informácie.

⁶² Ú.v. L 70/1 z 13. marca 2002.

Článok 2 ods.1 jednotnej akcie Rady ustanovuje, že „plánovací tím zahŕňa vedúceho policajnej misie / predsedu plánovacieho tímu a potrebný personál na výkon funkcií spojených s potrebami misie“. EUPM môže podľa potreby zamestnávať zahraničný civilný personál⁶³ na základe zmlúv. Úlohou vedúceho misie/ policajného komisára je vykonávať velenie operácií EUPM, prevziať každodenný manažment operácií⁶⁴ a vykonávať z toho vyplývajúce právomoci. Do týchto právomocí patrí nábor zamestnancov a prípadné odvolanie zmluvného personálu, čo bol prípad sťažovateľa.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že generálny sekretariát Rady nemôže prijímať do zamestnania (a prípadne odvolávať) zmluvný personál EUPM.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ naďalej trval na svojej sťažnosti. Oznámil, že už začal písomne komunikovať s právnymi poradcami v Bruseli.

ROZHODNUTIE

1 Rozsah vyšetrovania ombudsmana

1.1 Pri vybavovaní sťažností týkajúcich sa zmluvného vzťahu s inštitúciou alebo orgánom spoločenstva obmedzuje ombudsman svoje prešetrovanie na posúdenie toho, či mu inštitúcia alebo orgán spoločenstva poskytol dostatok jasných informácií, ktoré boli právnym podkladom na ich konanie a na zodpovedanie otázky, prečo sú presvedčení o správnosti svojich zmluvných pozícií. V takomto prípade ombudsman dospeje k záveru, že na základe prešetrovania nezistil porušenie úradného postupu.

1.2 Rozhodnutie ombudsmana o zmluvnom prípade neovplyvní právo zmluvných strán na prešetrovanie ich zmluvných sporov a ich riešenie súdnou cestou.

2 Vypovedanie zmluvy bez udania dôvodu na základe nepodložených obvinení

2.1 Sťažovateľ uviedol, že jeho zmluva s Policajnou misiou Európskej únie (EUPM) v Sarajeve bola vypovedaná bez udania dôvodov a na základe nepodložených obvinení. Podľa sťažovateľa bolo porušené jeho právo na odvolanie.

2.2 V stručnom stanovisku Rada argumentovala, že jej generálny sekretariát neintervenoval ani v prípade menovania sťažovateľa, ani v prípade jeho odvolania. Priamym zamestnávateľom sťažovateľa bol plánovací tím EUPM, v súlade s právomocami udelenými misii na základe jednotnej akcie Rady zo dňa 11. marca 2002 týkajúcej sa Európskej policajnej misie. Bol odvolaný z dôvodov, o ktorých nemal generálny sekretariát Rady informácie.

2.3 Ombudsman pripomína, že Policajná misia Európskej únie bola založená na základe jednotnej akcie Rady zo dňa 11. marca 2002⁶⁵. V článku 4.1. jednotnej akcie sa uvádza, že úlohou vedúceho misie/ policajného komisára je vykonávať velenie operácií EUPM a prevziať každodenný manažment operácií EUPM. Článok 4.4 ďalej stanovuje, že vedúci misie/policajný komisár je zodpovedný za disciplinárny dohľad nad personálom. Článok 3.2 Dohody medzi EÚ a Bosnou a Hercegovinou (BiH) o činnostiach EUPM v BiH⁶⁶ stanovuje, že vedúci misie/ policajný komisár prostredníctvom zvláštneho vyslanca Európskej únie v BiH informuje generálneho tajomníka/ vysokého predstaviteľa pre spoločnú zahraničnú a bezpečnostnú politiku.

⁶³ Jednotná akcia Rady z 11. marca 2002 o Európskej policajnej misii, článok 5ods.3.

⁶⁴ Jednotná akcia Rady z 11. marca o Európskej policajnej misii, článok 4 ods.1 a článok 7 ods. 3

⁶⁵ Ú.v. L 70/1 z 13. marca 2002.

⁶⁶ Ú.v. L 293/2 z 29. októbra 2002.

2.4 Vzhľadom na uvedené ustanovenia sa ombudsman domnieva, že Rada je zodpovedná za zabezpečenie súladu činností EUPM s princípmi právneho štátu a za to, že EUPM dodržiava základné práva uznané Európskou úniou.

2.5 Ombudsman starostlivo preskúmal dokumenty, ktoré mu predložili sťažovateľ a Rada. Na základe uvedených dôkazov uvádza tieto relevantné skutočnosti:

- (i) pracovná zmluva sťažovateľa s plánovacím tímom EUPM podpísaná 26. júna 2002 v súlade s článkom 5.3 jednotnej akcie Rady z 11. marca 2002 o EUPM, ktorý stanovuje, že „EUPM podľa svojich potrieb prijíma zahraničný civilný personál a miestny personál na zmluvnom základe“. Zmluva bola uzatvorená na obdobie od 1. júla do 31. decembra 2002.
- (ii) Zmluva so sťažovateľom bola vypovedaná na základe disciplinárneho opatrenia. Dokumentácia, ktorú zaslal sťažovateľ obsahuje oznámenie z 12. novembra 2002, ktoré zaslal právny poradca plánovacieho tímu EUPM. Jeho názov je „Odporúčania pre disciplinárne konanie“. V tomto oznámení sa uvádza, že správu o internom vyšetrení týkajúcu sa údajného nevhodného správania sťažovateľa zostavil zástupca policajného komisára. Uvedené nevhodné správanie sa týkalo údajného vzťahu sťažovateľa s moldavskou ženou, ktorá sa nelegálne zdržovala v Bosne a Hercegovine, kde pracovala ako tanečnica v dvoch miestnych baroch, a ktorej sťažovateľ údajne platil za „služby“. Oznámenie, ktoré uvádza aj „obchod so sexom“, vyvodzuje záver, že „(..) pretože ako člen plánovacieho tímu EUPM a teda podliehajúci povinnosti nepodporovať žiadne ilegálne aktivity, [sťažovateľ] mal byť zdržanlivejší v nadväzovaní akéhokoľvek, či už citového alebo romantického vzťahu so slečnou X. Pretože ignoroval slušné a zdržanlivé správanie, [sťažovateľ] ohrozil povest' bezúhonnosti plánovacieho tímu EUPM“.
- (iii) Záver právnych poradcov a odporúčanie bolo, že „správanie [sťažovateľa] bolo vo vážnom rozpore s jeho povinnosťami, ktoré vyplývali z jeho pracovnej zmluvy. [Sťažovateľ] vážne ohrozil dobré meno plánovacieho tímu EUPM. Jeho aktivity predstavovali v tejto súvislosti vážny prípad porušenia dobrého správania. Komisárovi plánovacieho tímu EUPM sa odporúča bezodkladne ukončiť zmluvu so sťažovateľom“. Ako právny základ ukončenia zmluvy uvádza právny poradca odsek 15 zmluvy, ktorý ustanovuje, že „v prípade vážneho porušenia dobrého správania si zamestnávateľ vyhradzuje právo rozviazať pracovný pomer so zamestnancom bez predchádzajúceho písomného oznámenia“. Vedúci policajnej misie sa rozhodol rozviazať pracovný pomer so sťažovateľom od dňa 8. decembra 2002.

2.6 Článok 41 Charty základných práv Európskej únie (právo na dobrú správu) zahŕňa právo jednotlivca byť vypočutý pred zavedením opatrení, ktoré by mu mohli uškodiť. Na základe dôkazov, ktoré mal ombudsman k dispozícii, možno povedať, že sťažovateľ nemal príležitosť vyjadriť sa k údajným skutočnostiam, ktoré sa stali dôvodom disciplinárneho konania voči nemu. Je to prípad nesprávneho úradného postupu. Keďže pracovná zmluva sťažovateľa bola ukončená pred viac ako rokom, nie je vhodné usilovať sa o priateľské riešenie. Ombudsman preto vyslovil túto kritickú poznámku.

3 Požiadavky sťažovateľa

3.1 Sťažovateľ žiada, aby ho Rada zbavila obvinení, ktoré boli voči nemu vznesené. Žiada aj o vyplatenie mzdy za celý mesiac december 2002.

3.2 Ombudsman sťažovateľovi navrhuje ako najvhodnejší postup, aby sa s vyššie uvedenými požiadavkami obrátil na Radu, ktorá ich preskúma aj s ohľadom na nález a záver ombudsmana, ako bolo uvedené v bode 2.6. V prípade neuspokojivej odpovede zo strany Rady má sťažovateľ možnosť prípad riešiť súdnou cestou, alebo predložiť Európskemu ombudsmanovi novú sťažnosť.

4 Neschopnosť odpovedať

4.1 Sťažovateľ tvrdí, že Rada neodpovedala na dva doporučené listy, ktoré jej zaslal v súvislosti s jeho prepustením. Rada sa k tomuto bodu nevyjadrila, ale len poznamenala, že vo veci prijímania sťažovateľa do zamestnania a jeho prepustenia neintervenovala.

4.2 Úrad ombudsmana požiadal sťažovateľa o kópiu dvoch doporučených listov, ktoré sťažovateľ zaslal Rade. Sťažovateľ mal kópiu len jedného doporučeného listu. List z 18. marca 2003 bol zaslaný doporučené 19. marca 2003 riaditeľovi jednotky v DG A (personál a správa) generálneho sekretariátu Rady.

4.3 Princíp dobrej správy vyžaduje, aby inštitúcie odpovedali na listy občanov⁶⁷. V tomto prípade Rada neodpovedala ani na list sťažovateľa, ani nevysvetlila príčiny svojho konania. V tomto prípade ide o porušenie správneho úradného postupu a ombudsman preto vyslovil nižšie uvedenú kritickú poznámku.

5 Záver

Na základe vyšetrovania častí 2 a 4 tejto sťažnosti zastáva ombudsman názor, že je potrebné vysloviť túto kritickú poznámku:

Článok 41 Charty základných práv Európskej únie (právo na dobrú správu) zahŕňa právo jednotlivca byť vypočutý pred zavedením opatrení, ktoré by mu mohli uškodiť. Na základe dôkazov, ktoré mal ombudsman k dispozícii, možno povedať, že sťažovateľ nemal príležitosť vyjadriť sa k údajným skutočnostiam, ktoré sa stali dôvodom disciplinárneho konanie voči nemu. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

Princíp dobrej správy vyžaduje, aby inštitúcie odpovedali na listy občanov⁶⁸. V tomto prípade Rada neodpovedala ani na list sťažovateľa, ani nevysvetlila príčiny, prečo tak neurobila. Je to taktiež prípad nesprávneho úradného postupu.

Pretože sa tento prípad týka postupov vzťahujúcich sa na konkrétne udalosti v minulosti, nie je vhodné usilovať sa o priateľské riešenie záležitosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.4.3 Európska komisia

NESPRAVNE INFORMÁCIE O VEREJNEJ SÚŤAŽI

Rozhodnutie o sťažnosti 1351/2001/(ME)(MF)BB na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

V septembri 2001 predložil projektový riaditeľ konzorcia „Integration GmbH“ sťažnosť vo veci verejnej súťaže EuropeAid /112404/C/SV (verejná súťaž 1), ktorá bola vyhlásená s cieľom monitorovať uplatňovanie projektov (Takis a Balkans). Sťažnosť predložil v mene konzorcia.

5. júna 2001 vyhlásila Európska komisia spolu s ďalšími štyrmi súťažami verejnú súťaž na zmluvu o diele s cieľom monitorovať implementáciu projektov (Takis a Balkans). 9. júla 2001 predložilo konzorcium „Integration GmbH“ kancelárii EuropeAid Co-operation pri Európskej komisii ponuku č. Europeaid 112404/C/SV (verejná súťaž 1).

18. júna 2001, pred predložením ponuky, požiadal sťažovateľ spoločne s ďalšími účastníkmi verejnej súťaže Komisiu o objasnenie niektorých bodov v zadávacích podmienkach. Jedna z otázok, ktorú sťažovateľ položil komisii sa týkala finančného hodnotenia. Sťažovateľ žiadal vysvetlenie, či sa finančné hodnotenie zakladá na jednotkových cenách alebo na celkovej cene. 20. júna 2001 uviedla Komisia v odpovedi sťažovateľovi, že „Posudzovanie finančnej ponuky sa vykonáva na

⁶⁷ Článok 13 Európskeho Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ

⁶⁸ Článok 13 Európskeho Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ

základe jednotkových cien/pevných nákladov a poplatkov“ (bod B vysvetľujúceho listu nazvaný „Rozpis nákladov a finančná ponuka“). Sťažovateľ preto založil svoj návrh na predpoklade, že finančné ohodnotenie sa zakladá na jednotkových cenách. Návrh sťažovateľa obsahoval veľký počet „pracovných dní znalca“, pretože vychádzal z predpokladu, že väčší počet pracovných dní znalca neznamena automatické znevýhodnenie účastníka verejnej súťaže, keďže výberové konanie je založené na jednotkových cenách.

7. septembra 2001 sa sťažovateľ dopočul, že pravdepodobne neuspel vo výberovom konaní, ktoré vychádzalo z celkových cien a že zmluvu získal iný účastník, pretože jeho návrh obsahoval podstatne nižší počet „pracovných dní znalca“. Sťažovateľ preto požiadal Komisiu 11. septembra 2001 o objasnenie metódy vyhodnotenia ceny. Komisia sťažovateľovi oznámila, že na tento druhý list nebude odpovedať. Zmluva bola pridelená inému účastníkovi verejnej súťaže na obdobie šiestich mesiacov.

V sťažnosti predloženej ombudsmanovi vyslovil sťažovateľ obvinenie, že sa priebehu verejnej súťaže vyskytli možné nezrovnalosti.

Obvinenia sťažovateľa je možné zhrnúť takto:

- (i) Sťažovateľ žiada o informácie, či určenie ceny bolo skutočne založené na jednotkových cenách.
- (ii) Ak bolo určenie ceny vykonané na základe celkovej ceny, Komisia by mala pozastaviť proces a prehodnotiť, či použitie nesprávnej metódy určenia ceny vyústilo do nesprávneho vyhodnotenia verejnej súťaže. V takom prípade by sa mali návrhy opätovne prepočítať na základe jednotkových cien.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Európskej komisie:

Sťažovateľ v priebehu verejnej súťaže niekoľkokrát kontaktoval odbory Komisie. Komisia vyslovila názor, že správanie sťažovateľa by mohlo byť považované za pokus o získanie prístupu k dôverným informáciám o priebehu verejnej súťaže. Navyše, Komisia vyjadrila „svoj jasný nesúhlas so spôsobom, akým sťažovateľ využil arbitrážne konanie (...) Sťažnosť bola pravdepodobne doručená výhradne s cieľom ovplyvniť odbory Komisie v priebehu verejnej súťaže“.

Zmluva bola udelená v súlade s platnými pravidlami postupu, najmä v súlade s oddielom 4 príručky postupov. Ponuka sťažovateľa bola zamietnutá, pretože bola z hľadiska nákladov menej efektívna.

Čo sa týka kritérií udelenia zmluvy, výzva na predkladanie ponúk určuje, že „finančná ponuka musí zahŕňať kompletný rozpočet pre príslušné služby na jeden, a to prvý rok. Rozpočet je základným kritériom posudzovania ponuky.“ Oddiel 11.10.02 príručky postupov definuje pravidlá finančného posudzovania verejných súťaží.

Bod B vysvetľujúceho listu zaslaného sťažovateľovi 20. júna 2001 nesmie byť použitý mimo tohto kontextu, mimo ustanovení v oznámení o verejnej súťaži a mimo spisu o verejnej súťaži. Hoci bol vysvetľujúci list zaslaný všetkým účastníkom verejnej súťaže, sťažovateľ bol jediný, ktorý tento bod použil na napadnutie verejnej súťaže, čo svedčí o nedostatku logiky v jeho interpretácii tohto bodu.

V prípade zmlúv o monitorovaní sa finančné ohodnotenie vykonáva vždy na základe celkovej ceny. V predchádzajúcich výzvach na verejnú súťaž sa táto otázka nespomínala. Pretože bol sťažovateľ úspešným účastníkom v predchádzajúcich verejných súťažiach na monitorovanie, mal byť už dobre poznať pravidlá verejných súťaží.

Poradný výbor Európskej komisie pre obstarávanie a zmluvy (ďalej len ACPC) doručil 19. septembra 2001 kladné stanovisko k výberu, ktorý uskutočnila Komisia. Toto stanovisko potvrdzuje, že technické

a finančné hodnotenie verejnej súťaže je v súlade s informáciami v príručke, s podmienkami verejnej súťaže a s vysvetľujúcim listom, ktorý bol zaslaný účastníkom verejnej súťaže.

Vyjadrenie sťažovateľa

Argumenty sťažovateľa možno zhrnúť takto:

Predložením sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľ potvrdil, že je presvedčený o správnosti svojho postupu.

Sťažovateľ v priebehu verejnej súťaže niekoľkokrát kontaktoval odbory Komisie. Cieľom bolo upozorniť Komisiu na možné porušenie úradného postupu, ktoré malo vzniknúť z dôvodu nejasných zmluvných podmienok, zavádzajúceho vysvetľujúceho listu a porušenia bežných metód monitorovania v programe Tacis. Sťažovateľ nemal v úmysle kontaktovať Komisiu s cieľom získať prístup k dôverným informáciám. Na druhej strane konzorcium získalo z ďalších iných zdrojov informácie o odporúčaniach Komisie pre ACPC.

Práve skúsenosť piatich spoločností združených v konzorciu, ktoré predložilo ponuku, ich viedla k tomu, aby požiadali o vysvetľujúci list. Dôvod, prečo sa obrátili na Komisiu bola ich znalosť základných rozdielov medzi globálnym monitoringom a monitoringom v programe Tacis. Sťažovateľ vedel, že v rámci globálneho monitoringu (verejnej súťaže 2-5) sú presne definované každoročné monitorovacie kontroly a že finančné ohodnotenie sa zakladá na celkových cenách. Naopak pre monitoring v rámci programu Tacis (verejná súťaž 1) bol požadovaný spôsob monitoringu definovaný v zadávacích podmienkach iba nejasne („frekvencia ročných monitorujúcich kontrol sa určí po stanovení individuálnych požiadaviek projektových manažérov...“). Pretože v tomto prípade malo byť finančné ohodnotenie založené na jednotkových cenách, požiadal sťažovateľ Komisiu o vysvetlenie v súlade s mimoriadnou správou č. 16/2000 Európskeho dvora audítorov.

Sťažovateľ ďalej uviedol, že veta z vysvetľujúceho listu Komisie, že „posúdenie finančnej ponuky sa vykonáva na základe posúdenia jednotkových cien/pevných nákladov“, sa nenachádza v žiadnej dokumentácii, ktorú mal sťažovateľ k dispozícii. Sťažovateľ vypracoval svoj návrh v súlade s interpretáciou metódy Európskeho dvora audítorov, ktorá sa má použiť v podobných nejasných prípadoch.

Sťažovateľ úplne súhlasí s Komisiou, že na túto vetu z vysvetľujúceho listu je nutné nazerať v kontexte celého textu vrátane výzvy na verejnú súťaž a spise o verejnej súťaži. Sťažnosť sa však neobmedzovala len na vysvetľujúci list, ale týkala sa aj rôznych odsekov v zadávacích podmienkach.

V stanovisku ku sťažnosti citovala Komisia inú definíciu pravidiel finančného posudzovania než tú, ktorú uviedla vo vysvetľujúcom liste. Dokumentácia prístupná pre účastníkov verejnej súťaže (uverejnená na internetovej stránke Komisie venovanej programu Europeaid) nezahŕňa príručku postupov. Sťažovateľ vychádzal v svojom návrhu z „praktickej príručky EK o zmluvných postupoch pri externej výpomoci“, vydanéj v januári 2001, v ktorej sa oddiel 11.10.02 nenachádza. Sťažovateľ zastáva názor, že príručka vychádza s dokumentu nazvaného „príručka pokynov“, ktorý prijala spoločná služba pre vonkajšie vzťahy dňa 10. novembra 1999. Sťažovateľ sa domnieval, že Komisia buď citovala interný dokument alebo predchádzajúcu verziu príručky pokynov.

V záverečných pripomienkach sťažovateľ uviedol, že si v tomto prípade želá najšť „priateľské interné riešenie“.

Ďalšie vyjadrenie sťažovateľa

30. mája 2002 zaslal sťažovateľ Európskemu ombudsmanovi ďalšie vyjadrenie. Zdôraznil naliehavosť sťažnosti, keďže Komisia pridělila spornú zmluvu na obdobie šiestich mesiacov, pričom táto vyprší 15. júna 2002. Zdôraznil aj svoje želanie aby sa prípad vyriešil priateľským spôsobom.

ÚSILIE OMBUDSMANA O DOSIAHNUTIE PRIATELSKÉHO RIEŠENIA

Možnosť priateľského riešenia

Po starostlivom posúdení stanoviska Komisie a vyjadrení sťažovateľa ombudsman prípad predbežne uzavrel s tým, že v tomto prípade mohlo dôjsť k porušeniu správneho úradného postupu zo strany Komisie. Dôvody tohto záveru je možné zhrnúť takto:

Európsky ombudsman uviedol, že vo vysvetľujúcom liste, ktorý Komisia zaslala všetkým účastníkom verejnej súťaže bolo uvedené, že za základ určenia ceny by mali byť použité jednotkové ceny. Podľa predpisov upravujúcich postup verejnej súťaže je vysvetľujúci list, ktorý bol zaslaný všetkým účastníkom verejnej súťaže, pre Komisiu záväzný. Neskôr Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že pri zmluvách o monitorovaní, akou je aj zmluva v tomto prípade, sa pri posudzovaní vždy vychádza z celkovej ceny. Ombudsman sa domnieva, že Komisia tým, že najprv mala v úmysle použiť metódu jednotkovej ceny a nakoniec použila metódu celkovej ceny, porušila predpisy platné pre postup verejnej súťaže.

15. júla 2002 preto ombudsman predložil Komisii návrh na priateľské riešenie v súlade s článkom 3 ods. 5 štatútu ombudsmana. Vo svojom liste ombudsman vyzval Komisiu, aby vykonala kroky s cieľom uspokojiť sťažovateľa a dosiahnuť priateľské riešenie, ktoré by odstránilo možné porušenie úradného postupu.

Odpoveď Komisie

V odpovedi z 18. novembra 2002 informovala Komisia ombudsmana, že nemôže prijať riešenie, ktoré navrhol Európsky ombudsman. Komisia formálne nesúhlasí so závermi sťažovateľa a odmieta tvrdenie, že útvary Komisie sú zodpovedné za jeho nesprávnu interpretáciu. Komisia sa domnieva, že jej úradníci konali v súlade s princípmi a predpismi o verejnej súťaži.

Komisia uviedla, že sťažovateľ vo vyjadreniach pre Európskeho ombudsmana uviedol, že jeho návrh vychádzal z „praktickej príručky EK o zmluvných postupoch pri externej pomoci“. Avšak v protiklade k tvrdeniam sťažovateľa, praktická príručka stanovuje, že Komisia rozoznáva len dva typy zmlúv o diele, ktoré využívajú dva rozdielne spôsoby finančného určenia ceny.

Prvý druh zmluvy sa nazýva zmluva o celkovej cene, kde účastník verejnej súťaže musí vo finančnej ponuke pozostávajúcej z jednej strany papiera uviesť celkovú cenu za poskytnuté služby v súlade s technickou ponukou.

Druhý typ zmluvy je založený na poplatkoch, pričom porovnanie ponúk účastníkov výberového konania sa zakladá na celkovej sume odvodennej od poplatku vynásobeného príslušným počtom pracovných dní. Finančná ponuka musí obsahovať rozpis nákladov a predpoveď pohybu peňazí. V rozpise nákladov sú uvedené aj poplatky za poskytnutie služieb, ktoré znalcom uhradí Komisia, spolu s prostriedkami na neplánované výdavky, ako sa uvádzajú v rozpočte.

Napriek tomu, že sa sťažovateľ pri tvorbe svojho návrhu pridržal praktickej príručky, očakával, že útvary Komisie použijú tretiu metódu, ktorá nie je uvedená v praktickej príručke a ktorá sa zakladá na porovnávaní priemernej jednotkovej ceny. Komisia zdôraznila, že správa č. 16/2000 Dvora audítorov, ktorou sťažovateľ zdôvodnil svoju interpretáciu, stanovuje, že metóda ohodnotenia na základe priemernej jednotkovej ceny sa už nepoužíva.

Podľa Komisie zdôraznil vysvetľujúci list, ktorý zaslali jej útvary, že v kontexte metód stanovených v praktickej príručke a s ohľadom na skutočnosť, že zmluva nebola paušálnou zmluvou sa pri dvoch metódach oceňovania zakladá vyhodnotenie na metóde porovnávajúcej jednotkové ceny/fixné náklady a poplatky a nie na metóde celkovej ceny.

Komisia sa preto domnieva, že vysvetlila uvedené metódy a že finančné ohodnotenie je v súlade s pravidlami upravujúcimi postup verejnej súťaže. Komisia zdôraznila, že sťažovateľ bol jediným z 26 účastníkov verejnej súťaže, ktorý nesprávne interpretoval vysvetlenie Komisie. Podľa Komisie vysvetlenie k verejnej súťaži, ktoré poskytli jej útvary, sa vzťahuje na všetkých 5 verejných súťaži

a sťažovateľ predložil ponuku aj pre ďalšie štyri verejné súťaže bez toho, aby napadol finančné ohodnotenie. Vyjadrenia sťažovateľa k odpovedi Komisie

Argumenty uvedené vo vyjadrení sťažovateľa možno zhrnúť takto:

Argumenty Komisie názorne dokladujú zmätok v metódach vyhodnocovania. Komisia vo svojej odpovedi odkazuje na dokumenty, ktoré neposkytla účastníkom v rámci dokumentov k verejnej súťaži. Ak mala Komisia v úmysle zvoliť zmluvu založenú na poplatkoch, porušila v tomto prípade vlastné predpisy, ktoré sama opakovane citovala.

Vysvetľujúci list týkajúci sa pravidiel postupov verejnej súťaže bol pre Komisiu záväzný. „Vysvetlenie“, ktoré poskytla Komisia bolo zavádzajúce a nevychádzalo s pokynov Komisie. Sťažovateľ odmieta argument, že sa už upustilo od používania metódy jednotkovej ceny.

Sťažovateľ tvrdí, že sa ho Komisia pokúsila zdiskreditovať a poškodiť jeho dôveryhodnosť a bezúhonnosť tvrdením, že konzorcium bolo jediným z 26 účastníkov, ktorí predložili sťažnosť. Na druhej strane boli posúdené len dva návrhy k výberovému konaniu 1. Je samozrejmé, že víťazné konzorcium nemá dôvod sa sťažovať.

Nečinnosť Komisie viedla k týmto priamym a nepriamym škodám:

(a) Finančná strata

- Strata zmluvy o diele na 3 roky;
- Odškodnenie a „premostujúci honorár“, ktorý bol vyplácaný kľúčovému personálu pre prípad, že by sa konflikt podarilo v krátkom čase vyriešiť;
- Strata deviatich vysoko kvalifikovaných kľúčových zamestnancov monitorovacieho personálu, ktorých zamestnalo konzorcium, ktoré vyhralo verejnú súťaž;
- Náklady na právne poradenstvo a čas venovaný odpovediam na vyhlásenia Komisie.

(b) Nemajetková ujma

Poškodenie mena a bezúhonnosti sťažovateľa prostredníctvom takmer osobných obvinení Komisie.

Sťažovateľ uzatvára svoje vyjadrenia výzvou na rýchle a priateľské riešenie, aby sa zabránilo dlhému právnenému sporu.

ROZHODNUTIE

1 Kritika sťažovateľa zo strany Komisie za to, že sa obrátil na ombudsmana

1.1 V stanovisku k predmetnej sťažnosti vyjadrila Komisia „svoj jasný nesúhlas so spôsobom, akým sťažovateľ využil arbitrážne konanie. Sťažnosť bola pravdepodobne predložená výhradne s cieľom ovplyvniť odbory Komisie v priebehu verejnej súťaže.“ Európsky ombudsman chápe kritiku Komisie týkajúcu sa skutočnosti, že sťažovateľ sa obrátil na Európskeho ombudsmana predtým, ako bolo výberové konanie ukončené.

Ombudsman sa domnieva, že k stanovisku Komisie je potrebné vysloviť tieto pripomienky.

1.2 Právo podať sťažnosť Európskemu ombudsmanovi je garantované v Zmluve o ES a v Charte základných práv Európskej únie. Ombudsman nepovažuje za korektné od inštitúcie, voči ktorej bola podaná sťažnosť, aby špekulovala o príčinách, prečo si občan zvolil uplatniť svoje základné právo podať sťažnosť.

1.3 Európsky ombudsman upozorňuje na skutočnosť, že vyšetrovanie nemá pozastavujúci účinok na administratívne postupy a ani nemôže odložiť rozhodnutie o udelení zmluvy. Sťažnosť

predložená ombudsmanovi preto nie je postupom porovnateľným s prípadom Alcatel, v ktorom Súdny dvor rozhodol, že účastníci verejnej súťaže môžu pre uzavretím zmluvy požiadať o preskúmanie rozhodnutia zmluvného orgánu. Ak si účastník verejnej súťaže želá využiť mimosúdne opravné prostriedky, má možnosť podať sťažnosť vo veci nesprávneho úradného postupu počas verejnej súťaže ombudsmanovi.

1.4 V tomto kontexte pokladal ombudsman za potrebné spomenúť, že tento prípad bol súčasťou faktov, na ktorých základe začal vyšetrovanie z vlastného podnetu (OI/2/2002/IJH) vo veci opravných prostriedkov, ktoré majú k dispozícii účastníci výberových konaní, ktoré vyhlasuje Komisia. Prebiehajúce vyšetrovanie z vlastného podnetu sa nezaobera podstatou tohto prípadu.

2 Obvinenie z nezrovnalostí v priebehu verejnej súťaže

2.1 Sťažovateľ tvrdí, že v priebehu verejnej súťaže sa vyskytli nezrovnalosti. Sťažovateľ žiada o informácie, či hodnotenie skutočne vychádzalo s jednotkových cien.

2.2 Komisia argumentuje, že zmluva bola udelená na základe platných procedurálnych predpisov a že poradný výbor pre obstarávanie a zmluvy toto rozhodnutie schválil.

2.3 V súvislosti s vyhodnotením Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že zmluvy o monitorovaní sa posudzujú vždy na základe celkovej ceny. Ombudsman sa preto domnieva, že Komisia mala vyhovieť žiadosti sťažovateľa a poskytnúť mu informácie.

2.4 Ombudsman uviedol, že Komisia vo svojej odpovedi na návrh ombudsmana nájsť priateľské riešenie uznala, že vo svojej odpovedi na žiadosť sťažovateľa o vysvetlenie uviedla, že sa nepoužije metóda celkovej ceny. Tým, že Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že pri zmluvách o monitorovaní sa vždy používa metóda vyhodnotenia celkovej ceny, poskytla sťažovateľovi nesprávne informácie a tým nedodržala predpisy, ktoré upravujú postup verejnej súťaže. Toto je prípad nesprávneho úradného postupu a ombudsman preto vyslovil nižšie uvedenú kritickú poznámku.

3 Požiadavky sťažovateľa

3.1 Pôvodná požiadavka sťažovateľa bola, aby Komisia pozastavila verejnú súťaž, pretože vyhodnotenie ceny bolo urobené na základe celkovej ceny a aby prehodnotila, či použitie nesprávnej metódy vyhodnotenia vyústilo do nesprávneho vyhodnotenia ponúk. V tom prípade by sa mali návrhy opätovne posúdiť na základe jednotkových cien.

Vo svojom vyjadrení k odpovedi Komisie vo veci návrhu ombudsmana na priateľské riešenie predložil sťažovateľ novú požiadavku na odškodnenie.

3.2 Vo vzťahu k pôvodnej požiadavke sťažovateľa ombudsman upozornil na skutočnosť, že tak ako bolo uvedené v bode 1.3, sťažnosť predložená ombudsmanovi nemá odkladný účinok na administratívne postupy a nemôže ani odložiť rozhodnutie o pridelení zmluvy. Ombudsman ďalej skonštatoval, že spochybňované výberové konanie viedlo z získaním zmluvy, ktorá vypršala 15. júna 2002. Ombudsman preto prišiel k záveru, že nie je možné vyhovieť požiadavkám sťažovateľa, ktorý žiada o pozastavenie a preskúmanie vyhodnotenia.

3.3 Vo vzťahu k novej požiadavke na odškodnenie ombudsman poznamenal, že sťažovateľ vyzval na rýchle a priateľské riešenie prípadu. Ombudsman sa však domnieva, že sa mu v tomto prípade nepodarilo dosiahnuť priateľské riešenie, pretože Komisia odmietla ombudsmanov návrh na priateľské riešenie. Ombudsman preto usúdil, že je vhodné uzavrieť prípad s kritickou poznámkou týkajúcou sa nesprávneho úradného postupu uvedeného v odseku 2.4. a odporučiť sťažovateľovi, aby adresoval svoju požiadavku na odškodnenie priamo Komisii. Ombudsman uviedol, že sťažovateľ bol upozornený na možnosť podniknúť právne kroky pri uplatňovaní svojich nárokov.

4 Záver

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti dospel ombudsman k názoru, že je potrebné vysloviť kritickú poznámku:

Ombudsman uviedol, že Komisia vo svojej odpovedi na návrh ombudsmana na priateľské riešenie uznala, že v odpovedi na žiadosť sťažovateľa o vysvetlenie uviedla, že sa nepoužije metóda vyhodnotenia celkovej ceny. Tým, že Komisia vo svojom stanovisku uviedla, že pri zmluvách o monitorovaní sa vždy používa metóda vyhodnotenia celkovej ceny, poskytla sťažovateľovi nesprávne informácie a tým nedodržala predpisy, ktoré upravujú postup verejnej súťaže. Toto je prípad nesprávneho úradného postupu.

Z dôvodov uvedených v bode 3.3 sa ombudsman domnieva, že v tomto prípade nie je možné dosiahnuť priateľské riešenie. Pretože sa kritická poznámka týka postupov vzťahujúcich sa na konkrétne udalosti v minulosti, nie je potrebné sa ďalej zaoberať touto záležitosťou. Ombudsman preto prípad uzatvára.

PROGRAM IST

Rozhodnutie o sťažnosti 221/2002/ME na Európsku komisiu

Vo februári 2002 bola ombudsmanovi v mene MRA Consultants Limited predložená sťažnosť na Európsku komisiu týkajúca sa fungovania programu IST v rámci piateho rámcového programu. V sťažnosti vyslovil sťažovateľ obvinenie, že program IST neprebíha správne a v roku 2000 sa použili nesprávne hodnotiace kritériá. Sťažovateľ uviedol, že hodnotenie v roku 2000 stanovovalo výšku dotácií podľa čiastky určenej každému partnerovi a nie podľa počtu užívateľov, ako sa uvádza v príručke pre navrhovateľov v rámci programu IST. Sťažovateľ sa dožadoval zlepšenej správy a efektívnosti programu IST a používania správnych hodnotiacich kritérií.

Komisia argumentovala, že obvinenia zo strany sťažovateľa brala veľmi vážne, preverila hodnotenie a niekoľkokrát vysvetlila sťažovateľovi svoje stanovisko. Hodnotenie vychádzalo z textu výberového konania, pracovného programu a hodnotiacej príručky a preto boli použité správne hodnotiace kritériá. Podľa Komisie boli pojmy „partner“ a „užívateľ“ zameniteľné a mali teda rovnaký význam.

Ombudsman zistil, že podľa súhrnnej hodnotiacej správy nesplnil najlepší návrh limit v troch z piatich požadovaných kritérií. Spomenuté kritériá boli rovnaké ako kritériá uvedené v hodnotiacej príručke platnej pre súťaž. Ombudsman uviedol, že výzva na predloženie ponúk neodkazovala na príručku pre navrhovateľov ako na záväzný dokument, a že v samotnej príručke sa uvádzalo, že nenahrádza príslušné pravidlá a podmienky. Za týchto okolností sa ombudsman domnieval, že sa nepodarilo preukázať, že Komisia použila nesprávne hodnotiace kritériá.

Ombudsman však pokladal za nevyhnutné vysloviť kritickú poznámku vo vzťahu k používaniu termínov „užívateľ“ a „partner“. Ombudsman pripomenul princípy dobrej správy a vyzval Komisiu, aby poskytovala občanom presné informácie. Komisia musí zabrániť zverejňovaniu informácií vo forme, ktorá je zavádzajúca a zbytočne zložitá. Ombudsman uviedol, že v bežnom jazyku sa termíny užívateľ a partner nepoužívajú synonymne. Ombudsman uviedol, že daný program sa riadi veľkým počtom dokumentov s rôznou právnou silou a početnými krížovými odkazmi. Za týchto okolností sa ombudsman domnieva, že zameniteľné použitie termínov užívateľ a partner zo strany Komisie bolo ďalšou a nepotrebnou prekážkou zrozumiteľnej komunikácie s obyvateľmi.

ÚDAJNÁ NESCHOPNOSŤ ROZHODNÚŤ VO VECI SŤAŽNOSTI NA PORUŠENIE (PODĽA ČLÁNKU 226 ES)

Rozhodnutie o sťažnosti 1237/2002/(PB)OV na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Pôvodom tejto sťažnosti je predchádzajúca sťažnosť, ktorú sťažovateľ predložil ombudsmanovi v rovnakej záležitosti a ktorú ombudsman uzavrel 8. júna 2001. V tejto predchádzajúcej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že Európska komisia naložila neprímerane s jeho sťažnosťou na Dánsko vo veci porušenia článku zmluvy. Predmetná sťažnosť bola predložená Komisii a zaregistrovaná jej generálnym sekretariátom v januári 1998. Sťažnosť na dánske úrady sa týkala zdaňovania ojazdených automobilov dovezených z členských štátov EÚ, ktoré je v rozpore s platnými predpismi ES o voľnom pohybe. Vo svojej odpovedi k obvineniu Komisia uviedla, že dôvodom omeškania podania jej konečného stanoviska týkajúceho sa sťažnosti vo veci porušenia článku zmluvy bolo, že chcela počkať na výsledok dotedy nevyriešeného súdneho prípadu. Ombudsman akceptoval stanovisko Komisie a ďalej uviedol, že Komisia sa zaviazala, že rozhodne vo veci sťažnosti v októbri 2001 a o svojom rozhodnutí bude informovať sťažovateľa a ombudsmana.

15. februára 2002 sťažovateľ informoval ombudsmana, že k danému dňu neprijal od Komisie žiadne informácie týkajúce sa sťažnosti. Ombudsman vyzval Komisiu, aby zaujala stanovisko k tomuto tvrdeniu. Komisia v odpovedi uviedla, že oneskorenie spôsobili nové súdne prípady a neschopnosť niektorých členských štátov odpovedať na žiadosť o stanovisko. Komisia zopakovala zámer informovať sťažovateľa o výsledku sťažnosti vo veci porušenia článku zmluvy, ale ešte nepredstavila časový plán na svoje závery.

V júni 2002 sťažovateľ stále nedostal informácie o rozhodnutí Komisie vo veci tejto sťažnosti. Sťažovateľ preto predložil ombudsmanovi druhú sťažnosť na Komisiu.

V sťažnosti predloženej v júni 2002 obvinil Komisiu, že konala v rozpore s dobrou správou pretože nezaujala stanovisko ku skutočnostiam uvedeným v sťažnosti týkajúcej sa porušenia článku zmluvy. Sťažovateľ žiada Komisiu, aby bezodkladne zaujala stanovisko ku skutočnostiam uvedeným v predmetnej sťažnosti.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Vo svojom stanovisku uznáva Komisia skutočnosť, že neodpovedala na tri otázky sťažovateľa.

1 Prvá otázka sa týka medzinárodného dlhodobého lízingu automobilov, ktoré sú zaregistrované v Nemecku, ale s úmyslom používania v Dánsku. Komisia informovala sťažovateľa, že predtým ako prevezme iniciatívu vo veci medzinárodného dlhodobého lízingu automobilov by chcela počkať na rozhodnutie Súdneho dvora v prípade C-451/99 Cura Anlagen GmbH. Súdny dvor doručil svoje rozhodnutie 21. marca 2002. Komisia v blízkej budúcnosti požiada všetky členské štáty, aby preverili, či sú predpisy a nariadenia jednotlivých štátov v zhode s týmto rozhodnutím.

2 Druhá otázka sa týka zdaňovania použitých automobilov dovezených do Dánska z iných krajín EÚ. Komisia informovala sťažovateľa o svojom zámere počkať na rozhodnutie Súdneho dvora v prípade č. C-393/98 Gomes Valente. Ďalej sa Komisia rovnako rozhodla počkať na výsledok prípadu č. C-101/00 Antti Siilin. Rozhodnutie v druhom prípade bolo doručené len nedávno, 19. septembra 2002. 1. júna 2001 zaslala Komisia všetkým členským štátom oznámenie, v ktorom ich upozornila na následky rozhodnutia Súdneho dvora v prípade Gomes Valente. Vo odpovedi na toto vyhlásenie Dánsko ubezpečilo Komisiu, že jeho predpisy sú v zhode s výsledkom prípadu Gomes Valente. Niektoré z členských štátov však na vyhlásenie stále neodpovedali. Hoci Komisia zastáva názor, že riešenie tejto otázky musí byť súčasťou komplexnej stratégie, stále nebola schopná rozhodnúť vo veci predmetnej sťažnosti.

3 Tretia otázka sa týka kvalifikácie osôb, ktoré ohodnocujú ojazdené motorové vozidlá dovezené do Dánska. Toto ohodnotenie je v Dánsku rozhodujúce pri určení výšky registračnej dane, ktorá sa vyrubuje na dovezené ojazdené automobily. Sťažovateľ neobjasnil, či tieto osoby sú súkromné osoby alebo úradníci. Komisia v tejto veci nadviaže kontakt so sťažovateľom. Táto otázka sa dostala do povedomia Komisie len na základe dokumentov, ktoré sťažovateľ zaslal ombudsmanovi. Ak by sa sťažovateľ obrátil priamo na Komisiu, bolo by túto problematiku možné vyriešiť v kratšom čase.

Komisia v stanovisku uvádza, že podľa jej názoru neporušila vo vzťahu k sťažovateľovi svoje povinnosti. Komisia bude sťažovateľa informovať o krokoch v súvislosti s predmetnou sťažnosťou. Problém plánuje vyriešiť súčasne vo všetkých členských štátoch prostredníctvom spolupráce a vydávaním oznámení, ktoré budú písané jednoduchým a zrozumiteľným jazykom.

Komisia taktiež uviedla, že v dôsledku nedostatku personálu sa musí zameriavať na záležitosti s dôležitým finančným a právnym dosahom. Rovnako uviedla, že príslušná problematika je veľmi komplexná a prináleží do oblasti práva, v ktorej zatiaľ nie sú zharmonizované právne predpisy a kde rozhodnutia Súdneho dvora predstavujú jediný existujúci právny podklad.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ bol vyzvaný, aby poskytol vyjadrenie k stanovisku Komisie. Vo svojej odpovedi zaslal trojstranový list a doplňujúce dokumenty, v ktorých upozorňuje najmä na tieto skutočnosti:

1 V súvislosti s dánskym daňovým predpisom upravujúcim medzinárodný lízing automobilov sťažovateľ zdôraznil, že existuje rozhodnutie Súdneho dvora a je povinnosťou Komisie aby zaistila, že Dánsko uplatní toto rozhodnutie.

2 Vo vzťahu k dánskeму zdaňovaniu ojazdených automobilov dovezených do Dánska z iných krajín EÚ existuje v súčasnosti množstvo jednoznačných rozhodnutí Súdneho dvora, takže Komisia už nemôže dlhšie zanedbávať povinnosť priviesť Dánsko k tomu, aby rešpektovalo tieto predpisy. V súčasnosti Dánsko týmto predpisom nevyhovuje. V prípade ojazdených automobilov dovezených do Dánska sa určí ich hodnota vždy príliš vysoko, čo vedie k vyššiemu daňovému zaťaženiu dovezených ojazdených automobilov ako je to u ojazdených áut, ktoré boli ako nové automobily predávané v Dánsku.

3 Vo vzťahu ku kvalifikácii osôb, ktoré vykonávajú ohodnotenie ojazdených motorových vozidiel dovezených do Dánska kontaktoval sťažovateľ niekoľkokrát priamo Komisiu.

Nakoniec sťažovateľ vyslovuje pochybnosti, či by sa Komisia nemala vážne zaoberať jeho sťažnosťou, pretože dánske úrady tak učinili a oslobodili ho od povinnosti platiť predmetnú daň do konca roku 2003.

ROZHODNUTIE

1 Údajné neposkytnutie stanoviska k sťažnosti vo veci porušenia článku zmluvy

1.1 V sťažnosti predloženej v júni 2002 sťažovateľ uviedol, že Komisia konala v rozpore s dobrou správou tým, že nezaujala stanovisko ku skutočnostiam uvedeným v predmetnej sťažnosti. Sťažovateľ žiada Komisiu, aby bezodkladne zaujala stanovisko ku skutočnostiam uvedeným v sťažnosti na porušenie Zmluvy.

1.2 Komisia argumentuje, že vo vzťahu k sťažovateľovi neporušila svoje povinnosti. Keďže postup Komisie musí riešiť problém zdaňovania automobilov súčasne vo všetkých členských štátoch, nebola táto ešte schopná rozhodnúť vo veci predmetnej sťažnosti. Komisia bude sťažovateľa informovať o krokoch, ktoré budú nasledovať po predložení sťažnosti. Komisia rovnako uviedla, že príslušná problematika je veľmi zložitá a je oblasťou, v ktorej stále nie sú zharmonizované právne predpisy.

1.3 Ombudsman uvádza, že predmetnú sťažnosť zaregistroval generálny sekretariát Komisie v januári 1998. V rámci vyšetrovania z vlastného podnetu ombudsmana vo veci administratívnych postupov vybavovania sťažností týkajúcich sa porušenia práva spoločenstva v členských štátoch (evidenčné číslo 303/97/PD)⁶⁹ sa Komisia zaviazala rozhodnúť buď prípad uzavrieť alebo začať s oficiálnym vyšetrovaním tejto veci najneskôr do jedného roku od jej zaregistrovania. Výnimku môžu predstavovať zvláštne prípady, musia byť však uvedené dôvody⁷⁰.

1.4 Ombudsman vo svojom rozhodnutí o predchádzajúcej sťažnosti (801/2000/(ME)PB), týkajúcej sa nedostatočnej reakcie zo strany Komisie na sťažnosť vo veci porušenia práva spoločenstva dospel k záveru, že nedošlo k porušeniu úradného postupu, pretože akceptoval skutočnosť, že Komisia čakala na rozhodnutie Súdneho dvora predtým, ako zaslala sťažovateľovi záverečné stanovisko. Ďalej uviedol, že Komisia sa zaviazala rozhodnúť o predmetnej sťažnosti v októbri 2001 a o svojom rozhodnutí informovať sťažovateľa.

1.5 Súdny dvor už podľa dostupných informácií rozhodol v prípadoch, na ktoré Komisia čakala. Tá však ešte stále nerozhodla o predmetnej sťažnosti, aj keď sa zaviazala urobiť tak už v októbri 2001. Komisia porušenie svojho záväzku zdôvodnila tým, že preferuje pristupovať k problematike zdaňovania ojazdených automobilov globálne a že jej cieľom je vyriešiť tento problém súčasne vo všetkých členských štátoch prostredníctvom spolupráce a vydávania oznámení, ktoré budú napísané jasným a jednoduchým jazykom. Komisia ďalej uviedla, že daná problematika prináleží do oblasti práva, ktorá stále nie je harmonizovaná.

1.6 K praktikám dobrej správy patrí rešpektovanie oprávneného a odôvodneného očakávania verejnosti vo vzťahu k činnosti inštitúcií v minulosti⁷¹. Ombudsman považuje zdôvodnenie Komisie, prečo nerozhodla už v októbri 2001, aj keď sa k tomu zaviazala, za nepodložené. Je pochopiteľné, že sťažovateľ očakával od Komisie, že ho bude v októbri 2001 informovať o skutočnosti že nedodrží svoj záväzok a o príčinách svojho konania. Nesplnenie povinnosti predstavuje nesprávny úradný postup zo strany Komisie. Ombudsman preto vyslovil kritickú poznámku.

1.7 Ombudsman taktiež uviedol, že sťažovateľ má možnosť v budúcnosti podať novú sťažnosť, ak sa pri rozhodovaní o sťažnosti vyskytnú ďalšie oneskorenia zo strany Komisie.

2 Záver

Na základe vyšetrovania sťažnosti je ombudsman toho názoru, že je potrebné vysloviť túto kritickú poznámku:

K praktikám dobrej správy patrí rešpektovanie oprávneného a odôvodneného očakávania verejnosti vo vzťahu k činnosti inštitúcií v minulosti⁷². Ombudsman považuje zdôvodnenie Komisie, prečo nerozhodla už v októbri 2001, aj keď sa k tomu zaviazala, za nepodložené. Bolo pochopiteľné, že sťažovateľ očakával od Komisie, že ho v októbri 2001 bude informovať o nedodržaní svojho záväzku a o príčinách svojho konania. Nesplnenie povinnosti predstavuje nesprávny úradný postup zo strany Komisie.

Keďže Komisia poskytla vysvetlenie, prečo sa omeškala vo veci predmetnej sťažnosti a prisľúbila informovať sťažovateľa o výsledku, nie je potrebné usilovať sa o priateľské riešenie záležitosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

⁶⁹ pozri Výročnú správu ombudsmana za rok 1997, strana 270

⁷⁰ Ombudsman uvádza, že pravidlo jedného roku je uvedené v bode 8 v prílohe k Oznámeniu Komisie Európskemu parlamentu a Európskemu ombudsmanovi o vzťahoch so sťažovateľom v súvislosti s porušením práva spoločenstva (COM(2002)141 konečné), 2002 Ú.v. C 244/5.

⁷¹ Porovnaj článok 10 ods. 2 Európskeho Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, ktorý prijal Európsky parlament vo svojom uznesení C5-0438/2000 dňa 6. septembra 2001 (dostupný na internetovej stránke ombudsmana: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

⁷² Porovnaj článok 10 (2) Európskeho Etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, ktorý prijal Európsky parlament vo svojom uznesení C5-0438/2000 dňa 6. septembra 2001 (dostupný na internetovej stránke ombudsmana: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

DISKRIMINAČNÁ KLAUZULA V OZNÁMENÍ O VÝBEROVOM KONANÍ

Rozhodnutie o sťažnosti 1523/2002/GG na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

V lete roku 2002 vyhlásila Komisia dve otvorené výberové konania, jedno na posty administrátorov (COM/A/1/02) a druhé na posty pomocných administrátorov (COM/A/2/02) v oblasti poľnohospodárstva, rybolovu a životného prostredia⁷³.

Podľa oznámenia o druhom výberovom konaní museli mať uchádzači ukončené vysokoškolské vzdelanie, avšak nevyžadovali sa skúsenosti s prácou v danom odbore. Oznámenie však obsahovalo toto ustanovenie (bod A.II.2.b): „Na výberovom konaní sa môžu zúčastniť kandidáti, ktorí ukončili požadované vysokoškolské štúdium po 27. septembri 1997.“

Vo svojej sťažnosti doručenej ombudsmanovi v auguste 2002 sťažovateľ (úradník Komisie) uviedol, že podmienka stanovená v bode A.II.2.b oznámenia o výberovom konaní je jasným prípadom diskriminácie na základe veku. Vyslovil názor, že v tejto problematike sa už v minulosti rozhodlo.

Sťažovateľ sa tým nepriamo odvolával na rozhodnutie ombudsmana z 27. júna 2002 v prípade OI/2/2001/(BB)/OV. Vo svojom rozhodnutí ombudsman uviedol, že predseda výberovej komisie ho informoval o rozhodnutí Komisie z 10. apríla 2002 „zrušiť s okamžitou platnosťou vekové obmedzenia vo všetkých výberových konaniach vyhlásených Komisiou“.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Výberové konanie pre administrátorov COM/A/1/02 a výberové konanie pre pomocných administrátorov COM/A/2/02 možno posudzovať spoločne. Pre príslušné výberové konanie (výberové konanie COM/A/2/02) sa nevyžadovali skúsenosti s prácou v danom odbore, ale kandidáti museli mať univerzitné vzdelanie alebo postgraduálne štúdium so zodpovedajúcou kvalifikáciou pre danú oblasť ukončené po 27. septembri 1997. Pre výberové konanie COM/A/1/02 nebol dátum ukončenia vysokoškolského štúdia podstatný, jedinou požiadavkou bolo, aby k 27. septembru 2002 (uzávierka predkladania žiadostí) mali kandidáti v príslušnej oblasti najmenej trojročnú profesionálnu prax.

Klauzula o „nedávno ukončenom vysokoškolskom štúdiu“ bola formulovaná širšie ako v predchádzajúcich výberových konaniach v tom zmysle, že požadované ukončené vysokoškolské štúdium musel uchádzač ukončiť pred menej ako piatimi rokmi ku dňu uzatvárania prihlášok (predtým tri roky). Po druhé, súčasné oznámenie o výberovom konaní ponúkalo alternatívnu podmienku kvalifikácie, a síce postgraduálnu kvalifikáciu získanú nie skôr ako v predchádzajúcich troch rokoch. Túto kvalifikáciu nebolo potrebné získať bezprostredne po ukončení vysokoškolského štúdia, ale bolo ju možné nadobudnúť aj štúdiom popri zamestnaní (5, 10 alebo 15 rokov po vstupe do zamestnania).

⁷³

Ú.v. C 177A/13 z 25. júla 2002.

Príslušná súťaž bola vyhlásená pre stupeň A8 (pomocný administrátor), čo je základný stupeň v kategórii A. Ako uviedol ombudsman v bode 1.4 rozhodnutia o spoločných sťažnostiach 428/98/JMA a 464/98/JMA, požiadavka súvisiaca s dátumom ukončenia štúdia bola podmienkou súvisiacou s povahou príslušného pracovného miesta⁷⁴. V prípade prijatia do základného stupňa požaduje Komisia nedávno získané alebo „čerstvé“ znalosti.

Argument, že klauzula o „nedávno ukončenom štúdiu“ vyústila do diskriminácie na základe veku, bola založená na predpoklade, že len mladí ľudia študujú. Avšak aj uchádzači, ktorí nie sú mladí, môžu študovať popri zamestnaní, čiže splňajú požiadavku rovnako ako mladí ľudia.

Pretože príslušné výberové konanie prebehlo súčasne s výberovým konaním COM/A/2/02, každý kto nespĺňal požiadavku o dátume ukončenia štúdia sa mohol prihlásiť do tohto výberového konania.

Kompetentná osoba mala v záujme príslušného útvaru Komisie, a s ohľadom na posty, na ktoré bolo vypísané výberové konanie, legálnu a legitímnu právomoc stanoviť danú podmienku.

Vyjadrenie sťažovateľa

Vo svojom vyjadrení sťažovateľ uviedol, že aj naďalej trvá na obvineniach uvedených v sťažnosti. Sťažovateľ vyjadril pochybnosti, ako kandidát, ktorý ukončil štúdium pred štyri a pol rokmi, môže byť považovaný za „čerstvého absolventa“, zatiaľ čo kandidát, ktorý ukončil štúdium pred päť a pol rokom, je z výberového konania vylúčený. Sťažovateľ ďalej uvádza, že s ohľadom na rýchly vedecko-technický pokrok by malo byť stanovené obdobie od ukončenia štúdia skrátené a nie predĺžené. Vo stanovisku sťažovateľ vyslovil názor, že podmienka by mala byť úplne odstránená a „čerstvé znalosti“ by mali byť otestované počas výberového konania.

Podľa sťažovateľa študujú nielen mladí, ale predovšetkým mladí ľudia. Následkom tejto podmienky je, že v tomto prípade sú z výberového konania vylúčení predovšetkým kandidáti vo vyššom veku a tým -podľa sťažovateľa- došlo k diskriminácii na základe veku.

Sťažovateľ ďalej uvádza, že argument, že príslušné výberové konanie prebieha súčasne s výberovým konaním COM/A/2/02, nič nemení, pretože podmienkou tohto výberového konania je trojročná pracovná prax a tým sú z neho vylúčení mnohí absolventi.

Podľa sťažovateľa je táto požiadavka aj jasným prejavom diskriminácie na základe pohlavia. Poukázal na to, že kandidátka bude potrestaná vylúčením z výberového konania len preto, že ukončila vysokoškolské štúdium pred viac ako šiestimi rokmi a má deti. Sťažovateľ argumentoval, že pri predchádzajúcich výberových konaniach (výberové konanie COM/LA/9/99) Komisia chránila tieto kategórie uchádzačov.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Po podrobnom posúdení stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľa ombudsman usúdil, že je potrebné ďalšie prešetrenie prípadu. Ombudsman preto poskytol kópiu vyjadrení sťažovateľov Komisii a požiadal ju o stanovisko k ďalšiemu obvineniu sťažovateľa, podľa ktorého táto podmienka predstavuje aj diskrimináciu na základe pohlavia.

⁷⁴

Bod 1.4 tohto rozhodnutia (prijatého 21. júla 2000) znie: „Komisia obhajovala použitie tejto klauzuly povahou a funkciami, ktoré vyplývajú z pozície pomocných administrátorov. Pretože úradníci v kategórii A8 pred nástupom do Komisie nemusia mať profesijnú prax v danej oblasti, inštitúcia stanovila dátum, ku ktorému musia kandidáti ukončiť vysokoškolské štúdium - zvyčajne nie viac ako 2 alebo 3 roky pred výberovým konaním. „Čerstvosť“ diplomu je preto špeciálnou podmienkou vyplývajúcou z povahy pracovnej pozície. V bode 1.5 sa uvádza: „Na základe povahy úloh, ktorými sú poverení pomocní administrátori a berúc do úvahy, že do zamestnania sú tradične prijímaní absolventi s nedávno ukončeným vysokoškolským vzdelaním, ombudsman sa domnieva, že argumenty Komisie sú logické. Obmedzenia vyplývajúce z tejto klauzuly zodpovedajú ich cieľu, a síce umožňujú inštitúcii lepšie sa zamerať na budúcich kandidátov v kategórii A8.“

Druhé stanovisko Komisie

Zhrnutie druhého stanoviska Komisie:

Cieľom Komisie pri vyhlásení výberového konania COM/A/1/02 na miesta administrátorov a výberového konania COM/A/2/02 pre pomocných administrátorov bolo zaistiť rovnováhu medzi prijímaním úradníkov (mužov i žien) s určitou profesijnou praxou a úradníkmi (mužov i žien) s čerstvými znalosťami. Je samozrejme pravda, že niektorí uchádzači (muži i ženy) neukončili vysokoškolské štúdium v dátume stanovenom v oznámení alebo nemali požadovanú prax v odbore. To však nemožno považovať za diskrimináciu ani na základe veku, ani na základe pohlavia. Výberové konania nemali byť určené všetkým kandidátom, ktorí štúdium ukončili po poslednom všeobecnom výberovom konaní. Faktom zostáva, že Komisia a iné inštitúcie vyhlásili výberové konania na základe svojich potrieb. Konali podľa vlastného uváženia za predpokladu, že neporušujú všeobecné predpisy služobného poriadku. Preto bolo celkom pochopiteľné, že oznámenia o výberovom konaní sa odlišovali v závislosti od profilu kandidátov, ktorých mala Komisia v úmysle zamestnať. V oznámení o výberovom konaní COM/LA/9/99 sa uvádzalo, že výnimky z dátumu stanoveného pri ukončení vysokoškolského štúdia boli možné pre účastníka, ktorý ukončil povinnú vojenskú službu a pre kandidátov, ktorí sa neprerušene najmenej jeden rok starali o nezaopatrené dieťa (to bol pravdepodobne prípad, ktorý spomínal sťažovateľ) alebo pre fyzicky hendikepované osoby. Je pravdou, že tieto klauzuly upravujúce výnimky však neboli uvedené v oznámeniach o výberovom konaní, ktoré zverejnila Komisia. Kvalifikačné kritériá sa teda v porovnaní s predchádzajúcimi oznámeniami o výberovom konaní zmenili. Napríklad vo výberovom konaní, ktoré uvádza sťažovateľ, sa stále nachádzalo vekové obmedzenie (45 rokov).

Rozdiely medzi oznámeniami o výberovom konaní však nepredstavovali diskrimináciu alebo porušenie princípu rovnakých príležitostí. Kritériá a podmienky stanovené v oznámení o výberovom konaní COM/A/2/02 platili rovnako pre všetkých kandidátov. Boli v rovnakej pozícii, bez ohľadu na ich pohlavie.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Obvinenie z diskriminácie na základe veku vo výberovom konaní COM/A/2/02

1.1 V lete v roku 2002 vyhlásila Komisia výberové konanie na posty pomocných administrátorov (COM/A/2/02) v oblasti poľnohospodárstva, rybolovu a životného prostredia. Od účastníkov sa vyžadovalo ukončené vysokoškolské vzdelanie, avšak bez pracovnej praxe. Oznámenie však obsahovalo toto ustanovenie (bod A.II.2.b): „Na výberovom konaní sa môžu zúčastniť kandidáti, ktorí ukončili požadované vysokoškolské štúdium po 27. septembri 1997.“ Sťažovateľ (úradník Komisie) usúdil, že táto podmienka vytvára diskrimináciu na základe veku.

1.2 Komisia uviedla, že kandidáti boli spôsobilí, ak požadovanú postgraduálnu kvalifikáciu získali po 27. septembri 1999. Podľa názoru Komisie možno zverejnené výberové konanie a výberové konanie COM/A/1/02 na posty administrátorov posudzovať spoločne. Vo výberovom konaní COM/A/1/02 nebol dátum ukončenia vzdelania podstatný a jedinou požiadavkou bolo, aby kandidáti mali k 27. septembru 2002 (uzávierka predkladania prihlášok) v požadovaných odboroch najmenej trojročnú pracovnú prax. Pretože príslušné výberové konanie prebehlo súčasne s výberovým konaním COM/A/2/02, každý kto ukončil vysokoškolské štúdium pred viac ako piatimi rokmi sa mohol prihlásiť do tohto výberového konania. Podľa Komisie bola požiadavka nedávno ukončeného vysokoškolského štúdia podmienkou, ktorá sa zakladala na povahe pracovnej pozície. V prípade prijímania do základného stupňa v danej kategórii požaduje Komisia nedávno získané alebo „čerstvé“ znalosti. Požadovaná klauzula o „nedávno ukončenom vysokoškolskom štúdiu“ bola formulovaná širšie ako v predchádzajúcich výberových konaniach v tom zmysle, že

požadované vysokoškolské štúdium musel uchádzač ukončiť pred menej ako piatimi rokmi ku dňu uzatvárania prihlášok (predtým tri roky).

1.3 Ombudsman uviedol, že príslušné výberové konanie bolo vyhlásené pre stupeň A8 (pomocný administrátor), čo je základný stupeň v kategórii A pre ktorý sa nevyžaduje predchádzajúca prax v danom odbore. Ďalej poznamenal, že inštitúcie a orgány EÚ vyhlasujú výberové konania na základe svojich potrieb. V tejto oblasti konajú prevažne podľa vlastného uváženia za predpokladu, že neporušujú služobný poriadok alebo iné záväzné právne predpisy. Ombudsman zastáva názor, že požiadavka nedávno nadobudnutého vysokoškolského vzdelania pre kandidátov na pozície v kategórii A8 je v súlade s právomocami Komisie⁷⁵. Rovnaký záver platí aj pre rozhodnutie Komisie, v ktorom stanovuje požiadavku ukončiť vysokoškolské vzdelanie päť rokov pred dňom uzávierky výberového konania.

1.4 Ombudsman ďalej uvádza, že klauzula o „nedávno ukončenom štúdiu“ v spomínanom výberovom konaní bola formulovaná širšie ako klauzula v predchádzajúcom výberovom konaní a že Komisia organizovala výberové konanie COM/A/1/02 na posty administrátorov súčasne so spomínaným výberovým konaním. Kandidáti, ktorí ukončili štúdium pred 27. septembrom 1997, ale majú trojročnú požadovanú prax v príslušnom odbore, sa mohli prihlásiť do výberového konania COM/A/1/02.

1.5 Ombudsman sa preto domnieva, že v prípade ak pôvodné obvinenie sťažovateľa je správne, tak ne ide o nesprávny úradný postup zo strany Komisie.

2 Obvinenie z diskriminácie na základe pohlavia vo výberovom konaní COM/A/2/02

2.1 Vo svojich vyjadreniach k názoru Komisie sťažovateľ udáva, že príslušná klauzula v oznámení o výberovom konaní COM/A/2/02 takisto vytvára diskrimináciu na základe pohlavia⁷⁶. Je toho názoru, že žena ktorá ukončila štúdium šesť alebo viac rokov pred spomínaným dátumom, a ktorá neskôr mala deti, bola z výberového konania vylúčená. Sťažovateľ upozornil, že pri predchádzajúcich výberových konaniach (výberové konanie COM/LA/9/99) Komisia v podobných prípadoch udeľovala výnimky.

2.2 Komisia pripustila, že v oznámení o výberovom konaní COM/LA/9/99 boli povolené výnimky najmä pre účastníkov, ktorí sa starali neprerušene najmenej jeden rok o nezaopatrené dieťa, na rozdiel od oznámenia o výberovom konaní COM/A/2/02, v ktorom sa táto klauzula nenachádzala. Rozdiely medzi oznámeniami o výberovom konaní však nepredstavujú diskrimináciu alebo porušenie princípov rovnakých príležitostí. Komisia ďalej uviedla, že pozmenila kvalifikačné kritériá a že predchádzajúce výberové konanie, ktoré uviedol sťažovateľ, napríklad stále obsahovalo vekové obmedzenie (45 rokov), zatiaľ čo nové oznámenie o výberovom konaní, ktoré je predmetom sporu, podobnú klauzulu neobsahuje.

2.3 K dobrým administratívnym postupom patrí, že inštitúcie alebo orgány spoločenstva zaistia pri stanovovaní podmienok, ktoré musia kandidáti vo výberových konaniach splňať, rovnaké príležitosti pre mužov a ženy. Pretože starostlivosť o deti je stále skôr záležitosťou žien, podmienky musia v dostatočnej miere zohľadňovať množstvo súvisiacich problémov. Ombudsman uvádza, že je podstatný rozdiel medzi výberovým konaním, ktoré je predmetom súčasnej sťažnosti a predchádzajúcim výberovým konaním, ktoré vyhlásila Komisia. Oznámenie o výberovom konaní COM/LA/9/99 ustanovuje, že v podobných prípadoch môže byť uzávierka (dátum, po ktorom musí byť ukončené štúdium) rozšírená o čas strávený mimo zamestnania na obdobie až dvoch rokov za jedno dieťa, maximálne však na dobu piatich rokov za všetky deti spolu. Aj keď bezvýznamné rozdiely medzi oznámeniami o výberových konaniach nie sú dôkazom o diskriminácii, faktom ostáva, že Komisia nepodnikla žiadne opatrenia, aby vyhověla ženám v podobnej situácii. Následkom je,

⁷⁵ Porovnajte rozhodnutie ombudsmana z 21. júla 2000 o sťažnostiach 428/98/JMA a 464/98/JMA a rozhodnutie z 28. marca 2003 o sťažnosti 1536/2002/OV (ktoré sa týka výberového konania COM/A/2/02).

⁷⁶ Je nutné poznamenať, že takéto obvinenia sa nenachádzajú v sťažnostiach 428/98/JMA, 464/98/JMA alebo 1536/2002/OV (pozri predchádzajúcu poznámku pod čiarou).

že žena, ktorá ukončila štúdium pred 27. septembrom 1997 a ktorá neskôr nastúpila na materskú dovolenku je pravdepodobne znevýhodnená v porovnaní s účastníkmi mužského pohlavia, pretože sa nemôže prihlásiť ani do tohto výberového konania a ani do výberového konania COM/A/1/02 (okrem prípadu že už získala požadovanú trojročnú prax).

2.4 Ombudsman sa domnieva, že Komisia neposkytla uspokojivé vysvetlenie, prečo v rámci výberového konania nepodnikla opatrenia na odstránenie týchto špecifických problémov, hoci ako vyplýva z oznámenia o výberovom konaní COM/LA/9/99 o týchto problémoch vedela. Hoci sa toto výberové konanie odlišuje od predchádzajúceho, pretože boli odstránené obmedzenia na základe veku, vynecháva však ustanovenia týkajúce sa starostlivosti o deti a ďalších otázok.

2.5 Za týchto okolností zastáva ombudsman názor, že Komisia pri vyhlásení výberového konania COM/A/1/02 nezohľadnila ženy - matky, čím nedokázala zaistiť rovnaké príležitosti pre mužov a ženy. Ide o nesprávny úradný postup a v tejto veci ombudsman vyslovuje kritickú poznámku.

3 Záver

Na základe vyšetrovania sťažnosti je ombudsman toho názoru, že je potrebné vysloviť túto kritickú poznámku:

K riadnej správe administratívnym postupom patrí, že inštitúcie alebo orgány spoločenstva zaistia pri stanovovaní podmienok, ktoré musia kandidáti vo výberových konaniach splňať, rovnaké príležitosti pre mužov a ženy. Za týchto okolností ombudsman zastáva názor, že Komisia pri vyhlásení výberového konania COM/A/2/02 nezohľadnila ženy - matky, čím nedokázala zaistiť rovnaké príležitosti pre mužov a ženy. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

Pretože tento aspekt prípadu sa vzťahuje na špecifické udalosti v minulosti, nie je vhodné vymáhať priateľské riešenie záležitosti. S ohľadom na uvedené skutočnosti je pravdepodobné, že väčšinu výberových konaní v budúcnosti bude vyhlasovať EPSO a nie Komisia, a ombudsman sa domnieva, že nebude potrebné vypracovať návrh odporúčania. Ombudsman preto prípad uzatvára.

NEDÔSLEDNÝ PRÍSTUP KOMISIE K VÝSKUMU O TULEŇOCH

Rozhodnutie o sťažnosti 754/2003/GG na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Pozadie sťažnosti

Táto sťažnosť nadväzuje na dve sťažnosti (836/2002/GG a 1574/2002/GG), ktoré boli podané v roku 2002.

Predchádzajúce sťažnosti vychádzali z týchto skutočností:

Sťažovateľ v minulosti pracoval pre Írsku radu morského rybolovu („rada“). Rada uzavrela zmluvu s Generálnym riaditeľstvom XIV (rybolov) Európskej komisie, v ktorej sa zaviazala uskutočniť výskum „fyzickej interakcie medzi tuleňom kuželozubým a rybárskym náradím“. Sťažovateľ bol podľa tejto zmluvy vedúcim výskumníkom.

Podľa článku 3 zmluvy („správy a dokumenty“) mali byť úlohy, ktoré poskytovateľ na základe zmluvy vykoná, predmetom správ vypracovaných podľa prílohy III. V prílohe bolo uvedené najmä ako má správa vyzeráť a že návrh (záverečnej) správy treba Komisii predložiť do stanoveného termínu. V prílohe III sa ďalej hovorí: „Komisia potom poskytovateľa upovedomí o schválení alebo mu pošle svoje poznámky. Do jedného mesiaca od doručenia jej poznámok pošle poskytovateľ Komisii záverečnú správu, v ktorej tieto poznámky zohľadní, alebo navrhne alternatívne riešenie. (...)“

Komisia prijala návrh záverečnej správy v apríli 1997. Podľa sťažovateľa však rada o niekoľko týždňov neskôr dostala od svojho nadriadeného orgánu, Ministerstva morských a prírodných zdrojov, pokyny, aby vykonala zásadné zmeny v znení správy. Keďže sťažovateľ nebol ochotný vykonať požadované zmeny, nazdával sa, že funkciu nemôže ďalej zastávať a z rady odstúpil.

Asi po roku bola správa uverejnená. Podľa sťažovateľa bola veľmi zásadne zmenená. Hlavné závery návrhu záverečnej správy boli z konečného znenia vynechané, zľahčené alebo popreté. Sťažovateľ sa domnieva, že takéto zmeny neboli v rámci zmluvy povolené. Tvrdil, že toto konanie nebolo nijako objasnené.

Sťažovateľ sa 8. mája 2002 obrátil na ombudsmana (sťažnosť 836/2002/GG). Ombudsman sťažovateľa rozhodnutím z 27. mája 2002 informoval, že sa sťažnosťou nemôže zaoberať, pretože sťažovateľ doteraz nehľadal nápravu priamo u Komisie.

Sťažovateľ následne 13. júna 2002 písomne požiadal generálneho riaditeľa DG Európskej komisie pre rybolov o vysvetlenie. Do septembra 2002, keď sa sťažovateľ rozhodol obnoviť sťažnosť podanú ombudsmanovi, nedostal od Komisie žiadnu odpoveď na list ani žiadne potvrdenie o jeho doručení.

V novej sťažnosti (1574/2002/GG) sťažovateľ kritizoval (1) skutočnosť, že Komisia umožnila rade podstatne zmeniť správu v porovnaní s návrhom správy, ktorý Komisia predtým schválila a (2) neschopnosť Komisie odpovedať na list z 13. júna 2002, v ktorom žiadal o vysvetlenie, prečo boli tieto zmeny povolené.

Komisia v stanovisku k tejto sťažnosti uviedla, že síce nie je bežné, aby sa záverečná správa líšila od návrhu správy, ktorý Komisia predtým schválila, ale nie je to ani prvý taký prípad. Podľa názoru Komisie je na poskytovateľovi (tj. na rade), aby odovzdal záverečnú správu v takej podobe, akú považuje za vhodnú. Komisia skonštatovala, že do tohto procesu nehodlá zasahovať.

V rozhodnutí o sťažnosti 1574/2002/GG ombudsman prišiel k záveru, že názor Komisie, podľa ktorého je odovzdanie záverečnej správy v potrebnej podobe úlohou a povinnosťou poskytovateľa, je prijateľný a preto v tomto aspekte sťažnosti nemôže skonštatovať nesprávny úradný postup. Ombudsman však vzniesol kritickú poznámku v súvislosti s tým, že Komisia neodpovedala sťažovateľovi na list.

Nová sťažnosť

Listom z apríla 2003 sťažovateľ požiadal ombudsmana o prehodnotenie rozhodnutia o hlavnom bode sťažnosti 1574/2002/GG. Sťažovateľov list bol preto posudzovaný ako nová sťažnosť.

V tejto novej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že záverečná správa bola scenzurovaná verzia návrhu záverečnej správy. Na podporu svojho tvrdenia sťažovateľ uviedol, že zatiaľ čo v návrhu záverečnej správy bola informácia o zistených 17 tonách rýb poškodených tuleňmi, v záverečnej správe sa namiesto toho uvádza len to, že poškodenie rýb sa môže pripísať veľkým dravcom, ako sú tulene alebo úhory morské. Podľa sťažovateľa neexistuje žiadny vedecký dôkaz, ktorý by naznačoval, že poškodenie spôsobili iné zvieratá ako tulene a dôkazy o tom, že poškodenie spôsobili tulene, boli viac ako presvedčivé. Sťažovateľ tvrdil, že závery návrhu záverečnej správy by boli kontroverzné a že to bol dôvod, prečo boli v konečnom znení správy upravené.

Sťažovateľ podložil svoje tvrdenia množstvom dokumentov. Niektoré z týchto nových dokumentov získal od Komisie na základe žiadosti o prístup ku kópiám všetkej korešpondencie medzi Komisiou a radou v súvislosti so zmluvou od apríla 1997 do dňa, kedy Komisia v roku 1998 schválila záverečnú správu. Po prvýkrát sťažovateľ poskytol aj kópiu návrhu záverečnej správy a konečné znenie záverečnej správy.

Z týchto dokumentov vyplývajú nasledujúce skutočnosti:

V liste Komisii zo dňa 2. júna 1993 sťažovateľ ohľadom výskumu, ktorý má byť uskutočnený, poznamenal: „Ak vychádzame z doterajších skúseností s ochranármi, je dosť možné, že budú tieto

údaje nesprávne interpretovať.“ V programe výskumu rada uviedla, že sa očakáva „jasné určenie faktorov spôsobujúcich poškodenie rýb vo zvislých a zafahovacích sieťach“.

Dňa 28. marca 1994 Výbor pre poľnohospodárstvo, rybolov a rozvoj vidieka Európskeho parlamentu predložil správu o vzájomnom vzťahu medzi tuleňmi a rybolovom (A3-0186/94). Príslušný návrh uznesenia vyzýval na uskutočnenie výskumu o vzájomnej interakcii medzi morskými cicavcami a rybolovom. Žiadal, „vytvorenie nestranného orgánu, nezávislého od tlaku záujmových skupín, ktorý by určil vedecký rámec na skúmanie vzťahu morských cicavcov a rybolovu v európskych vodách“ a zablahoževal Komisii k nedávnomu schváleniu výskumného projektu, ktorého sa táto sťažnosť týka. Európsky parlament prijal toto uznesenie dňa 6. mája 1994⁷⁷.

Dôvodová správa zahrnutá v spomenutej správe obsahuje tieto vyjadrenia: „Existujú dôkazy o tom, že počas uplynulých dvoch desaťročí bol vedecký výskum v oblasti interakcie morských cicavcov a rybolovu ovplyvnený postojmi ochranárskych mimovládnych organizácií. (...) Záujmy rybolovu boli vo veľkej miere prehliadané a výskum sa sústreďoval takmer výlučne na vplyv rybolovu na morské cicavce, nie na opačný vzťah. V skutočnosti to vytvára určitú formu vedeckej cenzúry. (...) Táto cenzúra sa nikde neprejavila tak dramaticky ako v oblasti vzájomného pôsobenia medzi tuleňmi a rybolovom. (...)“.

Dňa 16. decembra 1996 sťažovateľ požiadal o predĺženie lehoty na predloženie záverečnej správy z konca roka 1996 do konca februára 1997. Komisia v odpovedi zo 14. januára 1997 uviedla, že túto žiadosť schvaľuje a že návrh záverečnej správy má byť predložený „najneskôr do konca februára 1997“.

Pri predkladaní návrhu záverečnej správy Komisii dňa 4. marca 1997 sťažovateľ uviedol, že ešte možno budú potrebné „určité menšie úpravy“. Sťažovateľ faxom zo dňa 21. mája 1997 objasnil, že v návrhu záverečnej správy je „veľa typografických a gramatických chýb“, ktoré by v konečnom znení správy rád opravil. Listom z 20. augusta 1997 sťažovateľ Komisii oznámil, že „nebude robiť žiadne zmeny znenia návrhu záverečnej správy, ktoré Komisia pred piatimi mesiacmi schválila“.

Komisia v liste zo dňa 15. decembra 1997 rade oznámila, že návrh záverečnej správy schválila a prijala ako vyhovujúci. Komisia však pripomenula, že stále čaká na záverečné vyúčtovanie nákladov, ktoré je potrebné na uskutočnenie poslednej platby a na uzavretie finančnej zložky projektu.

Rada v odpovedi zo 7. januára 1998 vyjadrila nádej, že sa jej záverečné vyúčtovanie nákladov podarí vypracovať do polovice februára. Rada ďalej skonštatovala, že zapracováva „opravy znenia záverečnej správy spomenuté vo faxe z 21. mája minulého roka“.

Komisia v odpovedi zo dňa 9. januára 1998 vzala na vedomie vyjadrenie rady, že záverečné vyúčtovanie nákladov projektu bude odoslané nasledujúci mesiac.

Dňa 1. apríla 1998 rada predložila Komisii záverečné vyúčtovanie nákladov.

Dňa 28. apríla 1998 poslala rada Komisii „konečné znenie záverečnej správy“ z projektu.

Sťažovateľ predložil aj formulár s názvom „Certificat de dépôt et attestation de service fait d'une étude ou enquête effectuée pour la Commission“. Obsahoval administratívne údaje týkajúce sa výskumu, ktoré vypracovala rada. Pečiatka a podpis zodpovedného úseku Komisie („Bureau Enregistrement des Etudes“) sú zo 17. júna 1997. Časť G tohto tlačiva obsahuje otázku, či výsledky výskumu môžu byť uverejnené mimo Komisie. Označená je odpoveď „áno“ („oui“).

Sťažovateľ v novej sťažnosti v zásade tvrdí, že (1) ide o nedbanlivosť zo strany Komisie, keď nežiadala dôvody a vysvetlenie zmien, ktoré rada uskutočnila a že (2) zapracované zmeny nemali byť dovolené.

⁷⁷

Ú. v. ES C 205/553, z 25. júla 1994.

Sťažovateľ vyjadril nádej, že dostane ospravedlnenie za to, čo sa stalo a záruku, že sa vynaloží úsilie, aby v budúcnosti k podobnej situácii nedošlo.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Hoci je možné tvrdiť, že Komisia nemala schváliť nepodložené a neoprávnené vedecké závery, nedá sa to považovať za nesprávny úradný postup.

Ako Komisia vysvetlila v odpovedi na sťažnosť 1574/2002/GG, hlavným kritériom vedúcim k schváleniu alebo zamietnutiu správy - či už návrhu alebo konečného znenia - je dodržanie podmienok stanovených v zmluve. Zmluvné podmienky boli v prípade tejto zmluvy dodržané. V prípade, že Komisia narazí na nedostatky vedeckej analýzy výsledkov práce vykonanej na základe zmluvy, upozorní na ne poskytovateľa a požaduje od neho nápravu. Toto však nebol prípad tejto zmluvy v návrhu správy ani v záverečnej správe. Ak si poskytovateľ želá zmeniť v záverečnej správe závery vyplývajúce z vedeckej analýzy, mal by mať - a mal - právo to spraviť.

Čo sa týka zmluvných podmienok, rozbor kópie zmluvy a príloh neodhalil žiadnu možnosť Komisie „predísť tomu, čo sa stalo“⁷⁸. Čo sa týka procedurálnych podmienok, síce nie je bežné, aby sa záverečná správa líšila od návrhu správy, ktorý Komisia predtým schválila, ale nie je to ani prvý taký prípad. Je to, napokon, úloha a povinnosť poskytovateľa, aby odovzdal záverečnú správu v takej podobe, akú považuje za vhodnú. Komisia nechcela do tohto procesu zasahovať.

Komisia nemala žiadnu právomoc zamietnuť záverečnú správu, ak ju považovala za vedecky nesprávnu, ani zo žiadneho iného dôvodu okrem nespĺnenia zmluvných podmienok.

Obsiahle podkladové materiály, ktoré sťažovateľ poskytol, naznačovali možné alebo domnelé kontakty medzi rôznymi administratívnymi a vládovými orgánmi Írska, vo vzťahu ku ktorým Komisia nemá žiadne právomoci, ako aj rozdiely v interpretácii údajov sťažovateľom a osobou, ktorá vypracovala konečné znenie záverečnej správy a správu Európskeho parlamentu, ktorého uznesenia neboli pre Komisiu záväzné.

Vyjadrenia sťažovateľa

Sťažovateľ vo svojom vyjadrení trval na sťažnosti a poskytol ďalší komentár k prípadu:

Zodpovedný pracovník Komisie bol v období od mája 1997 do septembra 1997 veľa krát telefonicky informovaný o tom, ako sa do projektu zasahuje. V liste tomuto zodpovednému pracovníkovi sťažovateľ 3. novembra 1997⁷⁹ uviedol, že zistil, že ministerstvo „má záujem zrevidovať záverečnú správu pred jej uverejnením“.

V liste z 11. augusta 2003 sťažovateľ uviedol, že hoci pôvodne žiadal ospravedlnenie a záruku, že k podobnej situácii v budúcnosti nedôjde, teraz si želá, aby bol uverejnený pôvodný návrh záverečnej správy spolu s vysvetlením, prečo sa tak deje. Chcel byť aspoň zbavený viny za to, že sa odmietol podieľať na vedeckej cenzúre a chcel, aby bola jeho reputácia obnovená.

V nasledujúcom liste zo 17. augusta 2003 však uviedol, že si vec rozmyslel a želá si najprv počkať na výsledok ombudsmanovho vyšetrovania.

⁷⁸ Odvolávka je na znenie sťažnosti 1574/2002/GG.

⁷⁹ Kópia tohto listu, ktorú sťažovateľovi poskytla Komisia na základe žiadosti o dokument, bola predložená ombudsmanovi.

ĎALŠIE VYŠETROVANIE

Z dôkladného zváženia stanoviska Komisie a vyjadrenia sťažovateľa vyplynulo, že je potrebné ďalšie vyšetrovanie prípadu. Listom z 8. septembra 2003 ombudsman preto požiadal Komisiu, aby mu umožnila prístup k spisom.

Dňa 8. októbra 2003 preskúmal Úrad ombudsmana spisy Komisie. Zodpovední pracovníci Komisie objasnili, že keď je spis týkajúci sa výskumu uzavretý, nearchivujú sa všetky súvisiace dokumenty. Preto spis neobsahoval návrh záverečnej správy, ktorý nahradilo jej konečné znenie. Pracovníci Komisie zároveň vyslovili názor, že sa určite uskutočnil telefonický rozhovor medzi Komisiou a poskytovateľom, v ktorom Komisia žiadala o predloženie záverečnej správy. Žiadny záznam o tomto telefonickom rozhovore však nebol založený do spisu.

Spis Komisie, ktorý úrad ombudsmana preskúmal, obsahoval rukou písaný zápis datovaný „18. marca“, ktorého autorom je pravdepodobne pán O., ktorý v tom čase pracoval pre Generálne riaditeľstvo pre rybolov. Hoci tento zápis explicitne nehovorí o predmete, je zrejmé, že súvisí s návrhom záverečnej správy⁸⁰. Tento zápis budí dojem, že jeho autor považuje výsledky správy za kontroverzné.

ROZHODNUTIE

1 Úvodné poznámky

1.1 Sťažnosť sa týka zmluvy (referenčné číslo PEM/93/06) uzavretej medzi Írskou radou morského rybolovu (írsky orgán) a Generálnym riaditeľstvom XIV (rybolov) Európskej komisie, v ktorej sa Komisia zaviazala podieľať sa na financovaní výskumu „fyzickej interakcie medzi tuleňom kuželozubým a rybárskym náradím“. Sťažovateľ, ktorý pre radu v tom čase pracoval a ktorý bol v tomto projekte vedúcim výskumníkom, tvrdí, že návrh záverečnej správy bol po schválení Komisiou podstatne zmenený kvôli zásahom ďalšieho írského orgánu, konkrétne vtedajšieho Ministerstva pre morské a prírodné zdroje.

1.2 Európsky ombudsman sa nemôže zaoberať sťažnosťami, ktoré sú adresované inštitúciám a orgánom iným ako inštitúciám a orgánom Európskeho spoločenstva. Z tohto dôvodu by sa nemohol zaoberať sťažnosťou voči írskym orgánom. Táto sťažnosť je však namierená voči Komisii, a preto sa toto rozhodnutie zaoberá len tvrdeniami, ktoré boli vznesené voči Európskej komisii.

2 Tvrdenie, že Komisia nemala povoliť zmeny, ktoré rada uskutočnila

2.1 Sťažovateľ tvrdí, že Komisia nemala povoliť zmeny, ktoré rada uskutočnila. Podľa neho boli hlavné závery návrhu záverečnej správy, predloženého v marci 1997, z konečnej verzie záverečnej správy, ktorú rada odovzdala v apríli 1998, vypustené, zľahčené alebo popreté.

2.2 Komisia zastáva názor, že za odovzdanie záverečnej správy v želanej podobe zodpovedá poskytovateľ a Komisia do tohto procesu nechce zasahovať. Hoci je možné tvrdiť, že Komisia nemala schváliť nepodložené a neoprávnené vedecké závery, nedá sa to považovať za nesprávny úradný postup. Podľa Komisie interpretácia zmluvy neodhalila takú požiadavku, o ktorej sťažovateľ hovorí.

2.3 Ombudsman poznamenáva, že Komisia nepoprela sťažovateľove tvrdenia o podstatných zásahoch do návrhu záverečnej správy, ktorý predtým prijala.

2.4 Ombudsman si však myslí, ako to už vyjadril v rozhodnutí o sťažnosti 1574/2002/GG, že názor Komisie, podľa ktorého je odovzdanie záverečnej správy v požadovanej podobe úlohou a povinnosťou poskytovateľa, je opodstatnený.

⁸⁰ Poznámka sa odvoláva na „logo EÚ na titulnej strane“. Návrh záverečnej správy, ktorý bol predložený 4. marca 1997, má na titulnej strane skutočne logo EÚ.

2.5 Za týchto okolností sa ombudsman domnieva, že v tomto prípade nejde o nesprávny úradný postup zo strany Komisie .

3 Údajná nedbalosť Komisie, keď nežiadala uvedenie dôvodov a vysvetlenia pre zmeny, ktoré rada uskutočnila

3.1 Sťažovateľ tvrdí, že ide o nedbalosť zo strany Komisie, keď Komisia nežiadala uvedenie dôvodov a vysvetlenia pre zmeny, ktoré rada uskutočnila.

3.2 Komisia upozornila, že hlavným kritériom vedúcim k schváleniu alebo zamietnutiu správy - či už návrhu alebo konečného znenia - je dodržanie podmienok stanovených v zmluve. Zmluvné podmienky boli v prípade tejto zmluvy dodržané. V prípade, že Komisia narazí na nedostatky vedeckej analýzy výsledkov práce vykonanej na základe zmluvy, upozorní na ne poskytovateľa požaduje od neho nápravu. Toto však nebol prípad tejto zmluvy v návrhu správy ani v záverečnej správe. Ak si poskytovateľ želá zmeniť v záverečnej správe závery vyplývajúce z vedeckej analýzy, mal by mať - a mal - právo to spraviť.

3.3 Ombudsman si myslí, že dodržiavanie úradného postupu znamená aj konať dôsledne.⁸¹

3.4 V tomto prípade Komisia posúdila a schválila návrh záverečnej správy v apríli 1997. Podľa podmienok stanovených zmluvou to znamenalo, že rada už v súvislosti s týmto výskumom nemusí vykonať žiadnu ďalšiu prácu okrem predloženia záverečného vyúčtovania nákladov.

3.5 Ombudsman zastáva názor, že v súvislosti s povinnosťou Komisie konať dôsledne sa dajú rozlíšiť dva aspekty.

3.6 Po prvé, ak bola Komisia presvedčená, že poskytovateľ má ešte poskytnúť záverečnú správu, dalo by sa očakávať, že bude rade posilať urgencie, v ktorých bude žiadať predloženie konečnej správy . Urgencie, ktoré Komisia poslala, sa však týkali len záverečného vyúčtovania nákladov, nie správy. Je to o to pozoruhodnejšie, že (predĺžená) lehota na odovzdanie záverečnej správy (koniec februára 1997) už dávno uplynula. Ak sa aj uskutočnil (nezaznamenaný) telefonický rozhovor medzi Komisiou a poskytovateľom, ombudsman nepovažuje za príliš pravdepodobné, že by Komisia neposlala žiadne upozornenie týkajúce sa odovzdania správy, ale len čakala, kým táto správa bola v apríli 1998, viac ako rok od schválenia návrhu, predložená.

3.7 Po druhé, Komisia zdôrazňuje, že ak narazí na nedostatky vedeckej analýzy výsledkov práce vykonanej v rámci zmluvy, upozorní na ne poskytovateľa. Znamená to, že Komisia preskúma správu, aby posúdila, či sa v nej takéto nedostatky nachádzajú a neobmedzí sa len na opečiatkovanie správy, ktorú dostane. Z dôkazov predložených ombudsmanovi ďalej vyplýva, že Komisia si bola vedomá skutočnosti, že (a) obsah návrhu záverečnej správy z projektu je potenciálne kontroverzný, (b) írské ministerstvo chcelo záverečnú správu pred uverejnením zrevidovať, (c) záverečná správa bola odovzdaná viac ako rok schválenia jej návrhu Komisiou a (d) konečné znenie záverečnej správy obsahovalo v porovnaní s jej návrhom podstatné zmeny. Vzhľadom na tieto okolnosti by sa dalo očakávať, že Komisia záverečnú správu dôkladne preskúma. Nič však nenasvedčuje tomu, že by Komisia takéto preskúmanie po doručení záverečnej správy v apríli 1998 vykonala.

3.8 Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman zastáva názor, že Komisia mala podstatne zmenené znenie záverečnej správy, predložené v apríli 1998 po viac ako roku od schválenia návrhu, preskúmať. Zanedbaním tohto preskúmania Komisia porušila povinnosť konať dôsledne. Bol to príklad nesprávneho úradného postupu a ombudsman preto vyslovuje kritickú poznámku.

4 Požiadavky sťažovateľa

4.1 Sťažovateľ v sťažnosti vyjadril nádej, že dostane ospravedlnenie za to, čo sa stalo a záruku, že sa vynaloží úsilie, aby v budúcnosti k podobnej situácii nedošlo. V liste z 11. augusta 2003 sťažovateľ uviedol, že hoci pôvodne žiadal ospravedlnenie a záruku, že k podobnej situácii v budúcnosti

⁸¹ Porovnaj článok 10 Európskeho etického kódexu pracovníka orgánova inštitúcií EÚ, ktorý je prístupný na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

nedôjde, teraz si želá, aby bol uverejnený pôvodný návrh záverečnej správy spolu s vysvetlením, prečo sa tak deje. Chcel byť aspoň zbavený viny za to, že sa odmietol podieľať na vedeckej cenzúre a chcel, aby bola jeho reputácia obnovená.

4.2 V nasledujúcom liste zo 17. augusta 2003 však uviedol, že si vec rozmyslel a želá si najprv počkať na výsledok ombudsmanovho vyšetrovania.

4.3 Vzhľadom na uvedené ombudsman nepovažuje za potrebné zaoberať sa požiadavkami, ktoré sťažovateľ pôvodne predložil.

5 Záver

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti je ombudsman presvedčený, že je potrebné vzniesť kritickú poznámku:

Ombudsman zastáva názor, že Komisia mala preskúmať podstatne zmenené znenie záverečnej správy, predloženej v apríli 1998 po viac ako roku od schválenia jej návrhu. Zanedbaním tohto preskúmania Komisia porušila povinnosť konať dôsledne. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

Pretože sa tento prípad týka postupov vzťahujúcich sa na konkrétne udalosti v minulosti, nie je vhodné usilovať sa o priateľské riešenie záležitosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

ÚDAJNÉ NEPOSKYTNUTIE ODPOVEDÍ NA OTÁZKY O PODKLADOCH K VEREJNEJ SÚŤAŽI

Rozhodnutie o sťažnosti 949/2003/IJH na Európsku komisiu

V máji 2003 bola ombudsmanovi v mene istej firmy podaná sťažnosť týkajúca sa výzvy Komisie na predkladanie ponúk pre prekladateľské služby (AO2003), ktorá bola uverejnená 17. apríla 2003.

Zhrnutie dôležitých faktov, ktoré poskytol sťažovateľ:

Sťažovateľ zistil v podkladoch k verejnej súťaži určitú nejasnosť, konkrétne najmä s ohľadom na dokumenty, ktoré bolo potrebné predložiť spolu s ponukou a odpovede na internetovej stránke Komisie⁸² túto nejasnosť ešte viac prehĺbili. Poslal preto kontaktnej osobe v Komisii niekoľko e-mailov, v ktorých žiadal o objasnenie. Nedostal však žiadnu uspokojujúcu odpoveď.

Sťažovateľ k sťažnosti pripojil kópie e-mailov, v ktorých Komisiu žiadal o vysvetlenie. Z týchto e-mailov vyplýva, že nejasnosť v podkladoch k verejnej súťaži sa týkala najmä overovania priložených kópií dokumentov.

Podľa sťažovateľa:

- (i) internetová stránka Komisie s odpoveďami na často kladené otázky obsahovala informácie, ktoré boli nejasné a v rozpore s podkladmi k verejnej súťaži;
- (ii) Komisia neodpovedala na otázky o podkladoch k verejnej súťaži.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Európskej komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

⁸²

Na webovej stránke, ktorá poskytuje odpovede na často kladené otázky (FAQ).

Sťažovateľ v jednom zo svojich listov zaslaných Komisii prostredníctvom elektronickej pošty položil tieto otázky týkajúce sa subdodávateľov: „Sme povinní na účely tejto verejnej súťaže poslať overené/notársky overené údaje o každom prekladateľovi, ktorého by sme teoreticky mohli zapojiť do určitého projektu? V rámci nášho postupu výberu prekladateľov sme schopní zistiť a mohli by sme to oficiálne potvrdiť. Zároveň by sme mohli potvrdiť, že všetci prekladatelia, ktorí budú do projektu zapojení, spĺňajú vaše minimálne kvalifikačné požiadavky. Bolo by to dostačujúce? Mohli by sme poslať aj ilustračné informácie o pravdepodobných prekladateľoch. Museli by byť všetky z nich overené?“ Sťažovateľ sa spýtal aj na to, aký vzťah by bol medzi subdodávateľmi jeho firmy a Komisiou. Tieto otázky totiž podľa sťažovateľa neboli z poskytnutej informácie jasné.

Podklady k verejnej súťaži, konkrétne odsek 2.3.3.2., boli ohľadom možných požiadaviek jednoznačné. Nevyžadovali sa žiadne overené informácie o zamestnancoch ani subdodávateľoch. Táto skutočnosť bola potvrdená na internetovej stránke v odpovedi na tieto otázky: „Musia byť potvrdené aj fotokópie dokumentov o dosiahnutom vzdelaní?“ „Musia byť potvrdené aj dve kópie ponuky?“ „Kým majú byť kópie overené?“ V odpovedi sa okrem iného hovorí, že „na rozdiel od iných podporných dokumentov nemusia byť kópie dokladov o vzdelaní overené“. V odseku 2.3.3.2. sa navyše hovorí, že „v každom prípade nesie výhradnú zodpovednosť za výkon zmluvy hlavný poskytovateľ“.

Sťažovateľ sa vyjadril aj k požadovaným overeným kópiám vo všeobecnosti a konkrétne k odpovedi na jednu z otázok uvedených na internetovej stránke, v ktorej sa hovorí: „na rozdiel od iných podporných dokumentov nemusia byť kópie dokladov o vzdelaní overené. Predložiť treba jeden originál ponuky, vrátane originálov alebo overených kópií. Dve kópie, ktoré tiež treba predložiť, majú byť len fotokópie originálu ponuky, vrátane príloh. Overenie musí byť od oprávneného orgánu, tzn. od advokáta alebo notára. Vlastné overenie nebude akceptované.“ Sťažovateľ považoval túto odpoveď za nejednoznačnú. Nevedel, ktoré sú tie overené doklady alebo originály, ktoré majú byť priložené, ak nemusia byť overené kópie potvrdení o vzdelaní.

Podklady k verejnej súťaži boli jednoznačné. V odseku 2.1.1. bolo uvedených šesť možných dôvodov na vyradenie z účasti. Odpoveď na jednu z často kladených otázok sa jasne vzťahovala na tento odsek podkladov k verejnej súťaži, v ktorom sú jednoznačne uvedené dokumenty, pri ktorých je potrebné poskytnúť originál alebo riadne overenú kópiu.

Sťažovateľ chcel ďalej vedieť, či by prísažné vyhlásenie pred notárom bolo dostatočným dôkazom toho, že firma nebola insolventná alebo v konkurznom konaní, keďže v Británii nie je možné získať potvrdenie o Good Conduct.

Odpoveď na túto otázku sa dala nájsť v poslednej vete odseku 2.1.1. v podkladoch k verejnej súťaži, v ktorej sa hovorilo, že „v prípade, že sa takéto potvrdenie v určitej krajine nevydáva, môže ho nahradiť prísažné alebo úradné vyhlásenie uchádzača pred právnym alebo správnym orgánom či notárom v krajine, v ktorej má jeho firma sídlo.“

Ako všeobecnú poznámku k obvineniu, že Komisia neodpovedala na otázky, Komisia ďalej pripomína, že úprava vzťahov medzi uchádzačmi a vyhlasovateľ verejnej súťaže je opísaná v časti 1.12 podkladov k verejnej súťaži⁸³. Keďže odpovede na všetky sťažovateľove otázky sa dali nájsť v podkladoch k verejnej súťaži a dopĺňujúce podrobnejšie informácie k určitým otázkam sa nachádzali na internetovej stránke s odpoveďami na často kladené otázky a keďže žiadny iný uchádzač nevzniesol žiadne zo sťažovateľových otázok, neboli podniknuté žiadne kroky. Takýto prístup bol v súlade so zásadou Komisie zaručiť rovnaké podmienky pre všetkých uchádzačov, ktorá prevážila nad zásadou odpovedať na všetky žiadosti o informácie.

83

Ombudsman chápe túto odvolávku na časť 1.12 ako vzťahujúcu sa na tú časť, v ktorej sa hovorí: „Akýkoľvek kontakt medzi uchádzačmi a zadávateľom verejnej súťaže je zakázaný, okrem výnimočných okolností a za týchto podmienok: (a) pred uzávierkou predkladania ponúk: - v prípade uchádzačov: komisia môže zainteresovaným stranám poskytnúť doplnujúce informácie výhradne za účelom objasnenia charakteru zmluvy. /.../ Perspektívni uchádzači musia všetky otázky predložiť výhradne elektronickej pošto [zodpovednej] osobe. Otázky musia byť jasné a stručné a musia sa jasne vzťahovať na určitý bod podkladov k verejnej súťaži. Mali by byť v angličtine, francúzštine alebo nemčine. Odpovede budú na internetovej stránke /.../ uverejnené tiež v týchto troch jazykoch. /.../“

Vyjadrenie sťažovateľa

Zhrnutie vyjadrenia sťažovateľa:

Zo skutočnosti, že v odseku 2.3.3.2. podkladov k verejnej súťaži sa nevyžadujú overené údaje o zamestnancoch alebo subdodávateľoch, nevyhnutne nevyplýva, že takéto overené údaje nie sú potrebné, ak je požiadavka na ich poskytnutie naznačená inde. V odpovedi na jednu z často kladených otázok sa hovorí, že „na rozdiel od iných podporných dokumentov nemusia byť kópie dokladov o vzdelaní overené. Predložiť treba jeden originál ponuky, vrátane originálov alebo overených kópií.“ Jedna interpretácia takeéhoto spojenia, ku ktorému by sa odôvodnene mohlo žiadať vysvetlenie, je, že v prípade dokladov o dosiahnutom vzdelaní sa nepožadujú overené kópie, ale len originály týchto dokumentov.

Odsek 2.1.1. podkladov k verejnej súťaži bol navyše nejednoznačný, pretože jeho posledná veta sa jasne vzťahovala na predchádzajúcu vetu, ktorá sa však týkala výlučne pododseku (d): „uchádzač musí tak isto poskytnúť potvrdenie o tom, že tieto podmienky splnil, a to vo forme aktuálneho certifikátu“. Nebolo vôbec jasné, či tento náhradný spôsob dokladovania sa týkal aj pododsekov (a), (b) a (e) a odpoveď na sťažovateľovu otázku nemusela byť nevyhnutne vyvedená zo znenia odseku. Komisia okrem toho neskôr počas konania verejnej súťaže objasnila, ktorých pododsekov odseku 2.1.1. sa posledná veta odseku týkala.

Odôvodnenie Komisie, prečo neodpovedala na otázky sťažovateľa, tj. že žiadni iní uchádzači nepoložili podobné otázky a takýto postup je v súlade so zabezpečením rovnakých podmienok pre všetkých uchádzačov, je absurdné. Z uverejnenia vysvetlenia by pre sťažovateľa nevyplývala žiadna výhoda v porovnaní s ostatnými uchádzačmi. Podrobnejšie vysvetlenie by bolo aj pre nich rovnako prínosné.

ROZHODNUTIE

1 Údajná nejasnosť internetovej stránky s často kladenými otázkami a jej možný rozpor s podkladmi k verejnej súťaži

1.1 Sťažnosť sa týka výzvy Komisie na predkladanie ponúk na prekladateľské služby (AO2003). Sťažovateľ tvrdí, že internetová stránka s často kladenými otázkami spolu s podkladmi k verejnej súťaži spôsobili nejasnosť ohľadom toho, či je potrebné poskytnúť overené údaje o subdodávateľoch. Rovnako bolo celkovo nejasné, ktoré kópie priložených dokumentov musia byť overené, najmä ak kópie diplomov nemusia byť overené.

1.2 Komisia tvrdí, že podklady k verejnej súťaži boli ohľadom požiadaviek na overenosť dokumentov a kópií jednoznačné. Odpoveď na jednu z uvedených často kladených otázok len potvrdila, čo už bolo zrejmé z podkladov k verejnej súťaži. Kópie diplomov a dokladov o dosiahnutom vzdelaní teda nemuseli byť overené, na rozdiel od napr. kópií dokladov požadovaných podľa odseku 2.1.1. podkladov k verejnej súťaži overenie museli mať.

1.3 Ombudsman pripomína, že informácie o dokumentoch, ktoré je potrebné poslať spolu s ponukou, by mali byť jasné a jednoznačné, najmä preto, že neúplná ponuka sa vo väčšine prípadov nedá po uplynutí uzávierky na predkladanie ponúk opraviť. V súvislosti so znením odpovede na jednu z často kladených otázok si však ombudsman nemyslí, že informácia na internetovej stránke bola nejasná alebo že bola v rozpore s podkladmi k verejnej súťaži. Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nezistil nesprávny úradný postup.

2 Údajné neposkytnutie odpovede na sťažovateľove otázky zo strany Komisie

2.1 Sťažovateľ tvrdí, že Komisia neodpovedala na jeho otázky o podkladoch k verejnej súťaži.

2.2 Komisia tvrdí, že nepodnikla žiadne kroky, lebo všetky odpovede na sťažovateľove otázky sa dali nájsť v podkladoch k súťaži a doplňujúce detaily na internetovej stránke s často kladenými otázkami. Komisia ďalej tvrdí, že žiadny ďalší uchádzač nevzniesol žiadne zo sťažovateľových

otázok a že takýto prístup bol v súlade so zásadou Komisie zaručiť rovnaké podmienky pre všetkých uchádzačov, ktorá prevážila nad zásadou odpovedať na všetky žiadosti o informácie.

2.3 Ombudsman zdôrazňuje, že jeho nález uvedený v odseku 1.3 (tj. že určité informácie ohľadom výzvy na predkladanie ponúk, v danom kontexte, nemôžu byť považované za nejasné ani rozporuplné) neznamena, že by nemohli existovať žiadne oprávnené dôvody, na základe ktorých by účastníci súťaže mohli žiadať dodatočné vysvetlenie. Na základe znenia časti 1.12 podkladov k súťaži⁸⁴ by uchádzači naozaj mohli očakávať, že Komisia zodpovie všetky otázky, ktoré spĺňajú uvedené kritériá a že rovnosť príležitostí bude zabezpečená uverejnením odpovedí na internetovej stránke s často kladenými otázkami.

2.4 V súvislosti s otázkou, ktorú sťažovateľ predložil, ombudsman poznamenáva, že Komisia sťažovateľovi poslala e-mail s upozornením, že požadované informácie sa dajú nájsť v podkladoch k verejnej súťaži a na internetovej stránke s často kladenými otázkami. Podľa ombudsmanovho názoru je takáto odpoveď na sťažovateľovu otázku o právnom vzťahu medzi subdodávateľmi jeho firmy a Komisiou dostatočná, lebo žiadaná informácia sa dá ľahko nájsť v dokumentoch, ktoré Komisia uvádza. Čo sa týka interpretácie odseku 2.1.1. podkladov k súťaži, zdá sa, že sťažovateľ sa Komisii opýtal, či prísľahové vyhlásenie postačí na preukázanie toho, že jeho firma nie je v konkurze. Interpretáciu poslednej vety odseku 2.1.1. vo vzťahu k pododsekom do svojej otázky zahrnul len počas vyšetrovania sťažnosti. Ombudsman považuje odpoveď Komisie na pôvodnú otázku sťažovateľa, tj. že odpoveď sa dá ľahko nájsť v odseku 2.1.1. a uverejnenie novej odpovede na stránke s často kladenými otázkami preto nie je potrebné, za primeranú.

2.5 Otázky sťažovateľa o subdodávateľoch sa však netýkali len možných požiadaviek na overené kópie diplomov, čo bolo predmetom odpovede na stránke s často kladenými otázkami, na ktorú Komisia sťažovateľa odporučila. Sťažovateľ sa tiež spýtal, či sú potrebné údaje o všetkých potenciálnych prekladateľoch/subdodávateľoch, alebo stačí objasniť postup, ktorý sa používa pri výbere prekladateľov. Ombudsman si nemyslí, že odpoveď na túto otázku sa dala ľahko nájsť v podkladoch k súťaži alebo na stránke s často kladenými otázkami. V súvislosti s otázkou sťažovateľa, ktoré overené dokumenty alebo originály majú byť predložené, keď kópie diplomov o dosiahnutom vzdelaní overené nemusia byť, nepovažuje ombudsman argument Komisie, že odpoveď sa nachádza na internetovej stránke s často kladenými otázkami, za opodstatnený⁸⁵.

2.6 S ohľadom na uvedené skutočnosti sa ombudsman domnieva, že na základe časti 1.12 podkladov k verejnej súťaži⁸⁶ mohol sťažovateľ opodstatnene očakávať, že Komisia uverejní odpovede na jeho dve otázky na internetovej stránke s často kladenými otázkami. Inštitúcia by v rámci dobrej správy mala konať v súlade s opodstatnenými očakávaniami, ktoré svojou činnosťou vyvolá⁸⁷. V prípade neposkytnutia a neuverejnenia odpovedí Komisiou ide preto o nesprávny úradný postup a ombudsman v tejto súvislosti vznesie kritickú poznámku.

3 Záver

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti je podľa ombudsmana potrebné vzniesť túto kritickú poznámku:

Na základe časti 1.12 podkladov k verejnej súťaži mohol sťažovateľ opodstatnene očakávať, že Komisia uverejní odpovede na jeho dve otázky na internetovej stránke s často kladenými otázkami. Inštitúcia by v

⁸⁴ Pozri poznámku pod čiarou 83 uvedenú vyššie. Ombudsman chápe...

⁸⁵ V odpovedi sa hovorí: „Na rozdiel od iných podporných dokumentov nemusia byť kópie dokladov o vzdelaní overené. Predložiť treba jeden originál ponuky, vrátane originálov alebo overených kópií. Dve kópie, ktoré tiež treba predložiť, majú byť len fotokópie originálu ponuky, vrátane príloh. Overenie musí byť od oprávneného orgánu, tzn. od advokáta alebo notára. Vlastné overenie nebude akceptované.“

⁸⁶ Pozri poznámku pod čiarou 83 uvedenú vyššie. Ombudsman chápe...

⁸⁷ Článok 10 Európskeho etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, prijatého Európskym parlamentom v uznesení C5-0438/2000 zo 6. septembra 2001 (uverejnené na internetovej stránke ombudsmana: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

rámci riadnej správy mala konať v súlade s opodstatnenými očakávaniami, ktoré svojou činnosťou vyvolá⁸⁸. V prípade neposkytnutia a neuverejnenia odpovedí Komisiou ide preto o nesprávny úradný postup.

Keďže tento aspekt prípadu sa týka postupov vzťahujúcich sa na konkrétne udalosti v minulosti, nie je vhodné usilovať sa o priateľské riešenie záležitosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.4.4 Hospodársky a sociálny výbor

ÚDAJNÉ POSKYTNUTIE „NEPRAVDIVÝCH INFORMÁCIÍ“ ZO STRANY SŤAŽOVATEĽA POČAS PRIJÍMACIEHO KONANIA

Rozhodnutie o sťažnosti 852/2003/OV na Hospodársky a sociálny výbor

SŤAŽNOSŤ

Pozadie sťažnosti:

Dňa 14. a 22. mája 2002 podal sťažovateľ Európskemu ombudsmanovi sťažnosť na Hospodársky a sociálny výbor (ďalej len „ECOSOC“) z dôvodu skončenia výberového konania v jeho prípade.

Sťažovateľ sa zúčastnil na konkurze Európskeho parlamentu PE/86/A na pozíciu pomocných administrátorov pre anglický jazyk. Listom zo dňa 29. júla 1999 ho vedúci oddelenia konkurzných služieb informoval, že jeho meno sa nenachádza na rezervnom zozname. Sťažovateľ však list pochopil tak, že konkurzom prešiel. V januári 2002 sa preto uchádzal o miesto úradníka v ECOSOCu. Vo februári 2002 mu ECOSOC ponúkol prácu a sťažovateľ absolvoval lekársku prehliadku. V marci 2002 však ECOSOC sťažovateľovi oznámil, že ho nemôžu prijať, pretože v konkurze Európskeho parlamentu nebol úspešný a teda nebol zaradený do rezervného zoznamu. V máji 2002 podal sťažovateľ ombudsmanovi sťažnosť, v ktorej tvrdí, že ECOSOC neoprávnene prerušil jeho prijímacie konanie.

Dňa 16. decembra 2002 ombudsman vyšetrovanie ukončil so záverom, že zo strany ECOSOCu nedošlo k žiadnemu porušeniu úradného postupu. Keďže sťažovateľ vo svojom vyjadrení z 30. novembra 2002 uviedol nové skutočnosti, ombudsman ho informoval, že môže podať novú sťažnosť.

Dňa 30. apríla 2003 sťažovateľ odpísal ombudsmanovi a podal novú sťažnosť, ktorá sa dá zhrnúť takto:

ECOSOC v stanovisku k sťažnosti 906/2002/OV uviedol, že prijímacie konanie bolo so sťažovateľom začaté na základe „nepravdivých údajov, ktoré sťažovateľ poskytol“. Uvedenie nepravdivých informácií je vážny priestupok, pretože naznačuje úmyselné zatajenie alebo zmenu skutočností s cieľom zavádzať. Sťažovateľ považuje toto obvinenie voči nemu za neopodstatnené, pretože konal v dobrej viere a dobrovoľne poskytol ECOSOCu všetky potrebné informácie, ktoré mal k dispozícii. ECOSOC týmto obvinením zároveň porušil článok 12 („zdvorilosť“) Európskeho kódexu riadnej správnej praxe. ECOSOC mohol sťažovateľa slušne upozorniť, že konal na základe nedorozumenia a mohol sa ospravedlniť, že toto nedorozumenie nezistil skôr.

Sťažovateľ tvrdí, že vyjadrenie ECOSOCu o tom, že poskytol nepravdivé informácie, je nepodložené a je prípadom nesprávneho úradného postupu. Žiada, aby ECOSOC písomne odvolal svoje

⁸⁸

Článok 10 Európskeho etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, prijatého Európskym parlamentom v uznesení C5-0438/2000 zo 6. septembra 2001 (uverejnené na internetovej stránke ombudsmana: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

vyhlásenie, a aby sa písomne ospravedlnil za to, že nespravodlivo spochybnil jeho osobnú česť a integritu.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru

ECOSOC na úvod pripomenul, že ombudsman v rozhodnutí zo 16. decembra 2002 dospel k názoru, že zo strany ECOSOCu nedošlo k porušeniu úradného postupu, pretože sťažovateľ nebol zaradený na rezervný zoznam.

ECOSOC ďalej uviedol, že v znení vyjadrení v stanovisku k prípadu 906/2002/OV sa nemá hľadať žiadna urážka ani obvinenie. Vyjadrenia uvedené v stanovisku neboli v žiadnom prípade hanlivé.

Sťažovateľ ako základ svojej obrannej stratégie v oboch sťažnostiach, ktoré podal ombudsmanovi, využil možnú podobnosť medzi výrazmi „absolvovať skúšku“ a „stať sa úspešným kandidátom“. Táto stratégia je v rozpore s článkom 28 d, článkom 30 a prílohou III pracovného poriadku. Sťažovateľ nebol voči úradníkom ECOSOCu, ktorí sa s ním pri začatí postupu menovania do úradu spojili, celkom úprimný. Počítal s možnou dvojzmyselnosťou spojení „absolvovať konkurz“ a „stať sa úspešným kandidátom“ a osoby zodpovedné za jeho prijatie do pracovného pomeru z jeho vyjadrenia vyrozumeli, že bol zaradený na rezervný zoznam. Zdrojom neúplnej informácie, ktorú dostal ECOSOC, bol samotný sťažovateľ a musí preto niesť logické dôsledky svojho konania. ECOSOC sa v žiadnom prípade nepokúsil zdiskreditovať sťažovateľa, ani sa voči nemu nedopustil urážky na cti.

ECOSOC ďalej uviedol, že z procedurálneho hľadiska by sťažnosť nemala byť prijatá, pretože a) sťažovateľ podal sťažnosť ako reakciu na vyjadrenie ECOSOCu vydané v rámci výkonu práva na spravodlivé vypočutie a otázka, ktorá tu vyvstáva, je preto problémom procedurálneho charakteru, ktorý sa musí vyriešiť ako súčasť toho istého postupu, ktorý bol použitý na prijatie rozhodnutia v prípade pôvodnej sťažnosti a b) sťažovateľ v prípade novej sťažnosti nevyužil všetky administratívne postupy, ktoré by mali predchádzať podaniu sťažnosti ombudsmanovi.

ECOSOC vyvodil záver, že sťažnosť by mala byť označená ako neprípustná alebo by mala byť zamietnutá.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ trval na sťažnosti a predložil deväťstranové vyjadrenie, ktoré sa dá zhrnúť takto: Vyjadril poľutovanie nad tým, že ECOSOC neprejavil ochotu splniť jeho požiadavku na písomné stiahnutie obvinenia z poskytnutia nepravdivých údajov a na písomné ospravedlnenie. Na tejto svojej požiadavke trval a bol prístupný priateľskému riešeniu. Dúfal, že ombudsman vezme do úvahy aroganciu a nedostatok úcty, ktoré ECOSOC prejavil ďalším zhoršovaním už vážnej situácie.

V súvislosti s prípustnosťou sťažnosti sťažovateľ skonštatoval, že ombudsmanove rozhodnutie prijať sťažnosť je plne v súlade s ombudsmanovým výkladom postupu, podľa ktorého v prípade akýchkoľvek pochybností o tom, či boli využité všetky dostupné administratívne postupy, by sa takéto pochybnosti mali uplatniť v prospech sťažovateľa. Okrem toho boli skutočnosti, na ktorých je založená táto sťažnosť, ECOSOCu dobre známe zo sťažnosti 906/2002/OV.

Sťažovateľ znovu zopakoval, že o úspešnosti v otvorenej súťaži PE/86/A bol presvedčený oprávnene a v dobrej viere na základe faktov, ktoré mal v tom čase k dispozícii. Konal preto v dobrej viere, keď v listoch ECOSOCu tvrdil, že bol v konkurze úspešný.

ECOSOC obvinenie z poskytnutia nepravdivých informácií voči sťažovateľovi nestiahol, ale ani neposkytol žiadne dôkazy o oprávnenosti tohto obvinenia. Namiesto toho ECOSOC situáciu vyostřil tvrdením, že sťažovateľ nebol voči úradníkom ECOSOCu celkom úprimný, že využil možnú dvojzmyselnosť formulácií, že bol sám zdrojom neúplnej informácie poskytnutej ECOSOCu a že by mal niesť dôsledky takéhoto zavádzajúceho konania. Tieto obvinenia sú rovnako nepodložené a

nezakladajú sa na pravde ako aj obvinenie, ktoré je predmetom tejto sťažnosti. ECOSOC sa opäť úmyselne snažil urážlivými obvineniami zdiskreditovať sťažovateľa.

Ak úradníci špecializovaní na personálne otázky na základe kópií listov Európskeho parlamentu týkajúcich sa kandidatúry sťažovateľa prišli k záveru, že spĺňa kritériá na to, aby bol prijatý za zamestnanca, potom by určite európskemu občanovi, ktorý nemá dôkladné znalosti o prijímacom procese inštitúcie, malo byť odpustené, ak sa dopracuje k rovnakému záveru. Zodpovednosť za znalosť postupu prijímania pracovníkov majú inštitúcie spoločenstva, nie občan. Sťažovateľ sa zbavil akejkoľvek osobnej zodpovednosti tým, že ECOSOCu poskytol všetky potrebné informácie spolu s písomnými dokladmi.

ROZHODNUTIE

1 Prípustnosť sťažnosti

1.1 ECOSOC vo svojom stanovisku spochybňuje prípustnosť sťažnosti z dvoch dôvodov: a) otázka, ktorá vyvstáva, je problémom procedurálneho charakteru a musí byť vyriešená ako súčasť rovnakého konania, ako bolo použité na prijatie rozhodnutia o pôvodnej sťažnosti a b) sťažovateľ v prípade novej sťažnosti pred obrátením sa na ombudsmana nevyužil všetky potrebné administratívne postupy.

1.2 Článok 2.4 Štatútu Európskeho ombudsmana⁸⁹ stanovuje, že „sťažnosti (...) musí predchádzať náležitý administratívny postup vo vzťahu k zainteresovanej inštitúcii alebo orgánu“. Ombudsman vo výročnej správe za rok 1995 v súvislosti s interpretáciou kritérií prípustnosti sťažností uviedol, že „prehnané byrokratické a predpisov sa striktnie pridržajúce posudzovanie prípustnosti sťažností na možné prípady nesprávneho úradného postupu zo strany inštitúcií a orgánov spoločenstva by bolo nesprávne. V prípade akýchkoľvek pochybností, napríklad či sťažnosti predchádzal dostatočný kontakt (...), by sa tieto pochybnosti mali vyriešiť v prospech sťažovateľa. Mylné označenie sťažnosti za neprípustnú ohrozuje práva občanov.“⁹⁰

1.3 Ombudsman poznamenáva, že obvinenie, ktoré je predmetom tejto sťažnosti, úzko súvisí so záležitosťou, ktorá bola preskúmaná v rámci vyšetrovania sťažnosti 906/2002/OV. Sťažovateľ sa na toto obvinenie prvýkrát sťažoval už v rámci predchádzajúcej sťažnosti, konkrétne vo vyjadrení k stanovisku ECOSOCu. ECOSOC bol o tom informovaný, pretože v rozhodnutí zo 16. decembra 2002, ktorého kópiu ombudsman poslal ECOSOCu, sa spomína obvinenie, ktoré je predmetom tejto sťažnosti.

1.4 Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa ombudsman domnieva, že podmienka „náležitých“ predchádzajúcich administratívnych postupov je v tejto sťažnosti splnená. Žiadať od sťažovateľa, aby sa pred podaním sťažnosti ombudsmanovi opäť spojil s ECOSOCom, by bolo nevhodné a neprimerane byrokratické. Sťažnosť je preto prípustná.

2 Tvrdenie, že sťažovateľ poskytol „nepravdivé informácie“ a žiadosť o odvolanie tohto tvrdenia

2.1 Sťažovateľ tvrdí, že vyjadrenie ECOSOCu uvedené v stanovisku k sťažnosti 906/2002/OV o tom, že poskytol nepravdivé informácie, je nepodložené a je prípadom nesprávneho úradného postupu. Podľa sťažovateľa by mal ECOSOC písomne odvolať svoje vyhlásenie a písomne sa ospravedlniť za to, že nespravodlivo spochybnil jeho osobnú česť a integritu. Sťažovateľ tvrdí, že konal v dobrej viere.

⁸⁹ Rozhodnutie Európskeho parlamentu o nariadeniach a všeobecných podmienkach riadiacich výkon funkcie ombudsmana, 1994 Ú. v. ES L 113/15 zo 4. mája 1994.

⁹⁰ Výročná správa ombudsmana za rok 1995, strany 20 - 21.

2.2 ECOSOC tvrdí, že sťažnosť by mala byť zamietnutá, lebo vo vyjadrení uvedenom v stanovisku k prípadu 906/2002/OV nebol žiadny rozpor a v jeho znení sa nemala hľadať žiadna urážka ani obvinenie. ECOSOC sa v žiadnom prípade nepokúsil zdiskreditovať sťažovateľa. Sťažovateľ počítal s možnou dvojsmyselnosťou formulácií, bol zdrojom neúplnej informácie, ktorú dostal ECOSOC a musí preto niesť logické dôsledky svojho zavádzajúceho konania.

2.3 Ombudsman pripomína, že sťažovateľova prihláška na post v ECOSOCu bola založená na tomto znení listu konkurznej služby Európskeho parlamentu z 29. júla 1999 o účasti sťažovateľa v otvorenej súťaži PE/86/A: „S poľutovaním Vám oznamujem, že Vaše meno nebolo možné zaradiť na zoznam vhodných kandidátov, hoci ste získali dostatočný počet bodov v každom teste a dosiahli ste potrebných 60% bodov vo všetkých písomných a ústnych testoch, nie ste medzi 13 najlepšimi kandidátmi, na ktorých sa zoznam vhodných kandidátov musel obmedziť.“ Ako sa uvádza v rozhodnutí ombudsmana zo 16. decembra 2002 k sťažnosti 0906/2002/OV, zo spojenia, ktoré sa začína „S poľutovaním Vám oznamujem“, je jasné, že sťažovateľ v súťaži neuspel. Sťažovateľove presvedčenie, že v súťaži uspel a na základe toho sa môže uchádzať o miesto v ECOSOCu, bolo preto nesprávne.

2.4 ECOSOC v stanovisku k sťažnosti 906/2002/OV uvádza, že sťažovateľ poskytol „nesprávne“ informácie. Ombudsman poznamenáva, že medzi bežnými význammi slova nesprávny je aj „úmyselne nepravdivý“. V stanovisku k tejto sťažnosti ECOSOC nepredložil žiadne dôkazy o tom, že sťažovateľ úmyselne poskytol nepravdivé informácie. ECOSOC mohol v stanovisku k tejto sťažnosti odvolať a ospravedlniť sa za akékoľvek naznačenie obvinenia, že sťažovateľ nekonal v dobrej viere. ECOSOC však namiesto toho - bez poskytnutia dôkazov - opäť naznačil, že mohlo ísť o zavádzanie, keď uviedol, že sťažovateľ „využil možnú podobnosť medzi týmito dvoma pojmami ako základ celej svojej obrannej stratégie“, „využil možnú dvojsmyselnosť formulácií“ a „teraz musí niesť logické dôsledky svojho zavádzajúceho konania“.

2.5 Keď sú inštitúcia alebo orgán spoločenstva presvedčené, že konali správne a že sa im nemôže vyčítať nesprávny úradný postup, je vhodné, aby vysvetlili svoje konanie a uviedli dôvody, ktoré ich k takému konaniu viedli. Obvykle sa tým uľahčuje pochopenie činnosti administratívy. Nevhodné formulácie len provokujú a prehlbujú negatívny dojem z konkrétnej inštitúcie a z administratívy Spoločenstva ako celku⁹¹. Spojenia uvedené v stanovisku ECOSOCu dokazujú, že odpoveď bola napísaná v jazyku odlišnom od toho, ktorý normálne používajú inštitúcie a orgány Spoločenstva v stanoviskách pre ombudsmana.

2.6 Zásady riadnej správy vyžadujú, aby inštitúcie boli v styku s verejnosťou zdvorilé a neuvádzali nepravdivé tvrdenia. Ak sa stane chyba, ktorá má negatívny vplyv na práva alebo záujmy občana, inštitúcia sa má za chybu ospravedlniť a usilovať sa napraviť negatívne dôsledky, ktoré z takejto chyby vyplynuli⁹². V tomto prípade si ECOSOC nespĺnil povinnosť postupovať zdvorilo. Je to príklad nesprávneho úradného postupu a ombudsman preto vyslovil nižšie uvedenú kritickú poznámku.

3 Záver

Na základe vyšetrovania tejto sťažnosti dospel ombudsman k názoru, že je potrebné vysloviť túto kritickú poznámku:

Zásady riadnej správy vyžadujú, aby inštitúcie boli v styku s verejnosťou zdvorilé a neuvádzali nepravdivé tvrdenia. Ak sa stane chyba, ktorá má negatívny vplyv na práva alebo záujmy občana, inštitúcia sa má za chybu ospravedlniť a usilovať sa napraviť negatívne dôsledky, ktoré z takejto chyby vyplynuli⁹³. V tomto prípade si ECOSOC nespĺnil povinnosť postupovať zdvorilo. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

⁹¹ Pozri rozhodnutie ombudsmana z 13. marca 2002 k vyšetrovaniu z vlastného podnetu OI/1/2002/OV týkajúce sa CEDEFOPu, Výročná správa ombudsmana za rok 2002, str. 204. Pozri aj <http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/02oi1.htm>.

⁹² Článok 12.1 a 12.3 Európskeho etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ.

⁹³ Článok 12.1 a 12.3 Európskeho etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ.

Keďže tento aspekt prípadu sa týka postupov vzťahujúcich sa na konkrétne udalosti v minulosti a berúc do úvahy postoj, ktorý ECOSOC vyjadril v stanovisku k tomuto prípadu a k prípadu 906/2002/OV, nie je vhodné usilovať sa o priateľské riešenie záležitosti. Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.4.5 Európsky úrad boja proti podvodom

NEPODLOŽENÉ OBVINENIA Z ÚPLATKÁRSTVA VOČI NOVINÁROVI

Rozhodnutie o sťažnosti 1840/2002/GG na Európsky úrad boja proti podvodom (OLAF)

Toto je krátke zhrnutie rozhodnutia, ktoré kvôli rozsiahlosti nebolo možné publikovať v úplnom znení. Zhrnutie sa týka len jedného aspektu prípadu, ktorý okrem neho obsahoval aj iné obvinenia. Úplné znenie rozhodnutia môžete nájsť na internetovej stránke ombudsmana v nemeckom a anglickom jazyku na adrese:

<http://www.euro-ombudsman.eu.int/decision/en/021840.htm>

Sťažovateľom je bruselský spravodajca nemeckého týždenníka Stern. Stern uverejnil dva články o údajných nezrovnalostiach, na ktoré upozornil úradník EÚ pán Paul van Buitenen a o vyšetrovaní Európskeho úradu boja proti podvodom, ktoré s nimi súviselo. Články vychádzali z dôverných dokumentov, ktoré sťažovateľ získal. OLAF následne uverejnil tlačový oznam o tom, že „istý“ novinár získal niekoľko dokumentov týkajúcich sa tohto vyšetrovania a že sa rozhodol začať vnútorné vyšetrovanie o.i. vo veci obvinenia z toho, že tieto dokumenty boli získané „podplatením civil servant“. Dňa 4. apríla 2002 časopis European Voice citoval hovorcu OLAFu, ktorý údajne povedal, že OLAF „získal prima facie dôkazy o tom, že mohlo dôjsť k podplateniu“.

Sťažovateľ sa domnieva, že OLAF konal nesprávne, keď v tlačovom ozname a v komentári pre časopis European Voice uverejnil obvinenia z podplácania, ktoré sa mali chápať ako namierené proti nemu a jeho novinám.

Počas ombudsmanovho vyšetrovania OLAF tvrdil, že rozhodnutie o oznámení o začatí vnútorného vyšetrovania bolo prijaté po dôkladnom zvážení. Vzhľadom na to, že zodpovednosť úradníka OLAFu za nezákonné zverejnenie dôverných informácií a osobných údajov by mohla mať vážne dôsledky, sa riaditeľ OLAFu rozhodol verejne a čo najtransparentnejšie oznámiť, že OLAF toto porušenie vyšetruje, aby tak identifikoval zodpovedné osoby a aby predišiel akýmkoľvek ďalším porušeniam. OLAF mal navyše na základe konkrétnej informácie, ktorú získal, dôvod domnievať sa, že aspoň v jednom prípade bolo pracovníkovi OLAFu alebo inému zamestnancovi EÚ za poskytnutie dôverných dokumentov zaplatené. Vyšetrovanie toho, či sa táto skutočnosť naozaj stala, stále prebiehalo. OLAF tak isto tvrdil, že odvolávka na „istého“ novinára bola neutrálna a nesmerovala k žiadnej konkrétnej osobe.

Po zvážení stanoviska OLAFu a vyjadrenia sťažovateľa ombudsman uviedol, že riadna správa vyžaduje, aby sa pri rozhodovaní zabezpečilo, že prijaté opatrenia sú úmerné sledovanému cieľu. Správne orgány by predovšetkým mali dbať o to, aby sa vyhli obmedzeniu občianskych práv v prípadoch, kedy takéto obmedzenie nie je v primeranom vzťahu k cieľu, ktorý sa určitým administratívnym krokom sleduje⁹⁴. Táto zásada by mala platiť nielen pre rozhodnutia, ale aj pre činnosť administratívnych orgánov vo všeobecnosti. Týka sa teda aj poskytovania informácií.

⁹⁴ Porovnaj článok 6 Európskeho etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, ktorý je prístupný na internetovej stránke Európskeho ombudsmana: (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>)

Ombudsman v zásade privítal skutočnosť, že OLAF sa rozhodol postupovať „čo najtransparentnejším spôsobom“. Takýto postup je v súlade s povinnosťou inštitúcií a orgánov EÚ prijímať rozhodnutia čo možno najotvorenejším spôsobom (článok 1 Zmluvy o Európskej únii). Avšak naznačenie podplácania je vážne obvinenie, ktoré môže poškodiť novinárovu povesť. Také narážky preto nesmú byť spravené verejne, pokiaľ nemajú dostatočne závažné opodstatnenie, ktoré sa dá verejne prešetriť. Ombudsman sa domnieva, že OLAF nepreukázal, že uverejnenie podozrenia z podplácania bolo potrebné pre účel práce a primerané sledovanému cieľu. Prijal preto tento návrh odporúčania OLAFu v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana:

OLAF by mal zvážiť stiahnutie obvinenia z podplácania, ktoré bolo uverejnené a ktoré mohlo byť chápané ako namierené na sťažovateľa.

OLAF ombudsmanovi oznámil, že jeho návrh odporúčania prijal a uskutočnil ho uverejnením tlačového oznámenia. V relevantnom úryvku tlačového oznamu sa hovorí: „Vyšetrovanie OLAFu ešte nebolo ukončené, ale OLAF zatiaľ nezískal žiadny dôkaz o uskutočnení takejto platby.“

Ombudsman súhlasil s názorom sťažovateľa, že takýto tlačový oznam dostatočne nenaplnil ombudsmanov návrh odporúčania. Namiesto stiahnutia obvinenia z podplácania OLAF len vyhlásil, že „zatiaľ“ nenašiel dostatočné dôvody na podloženie týchto obvinení. Za týchto okolností sú kroky, ktoré prijal OLAF, evidentne nedostatočné na to, aby napravili nesprávny úradný postup.

Ombudsman sa nazdával, že kritická poznámka by mohla byť pre sťažovateľa dostatočnou satisfakciou a preto nebolo potrebné podať osobitnú správu Európskemu parlamentu.

Ombudsman preto prípad uzavrel touto kritickou poznámkou:

OLAF tým, že zverejnil obvinenia z podplácania bez toho, že by existoval vecný základ, ktorý je dostatočný a k dispozícii pre verejné vyšetrovanie, prekročil primeraný účel, ktorý svojimi krokmi sledoval. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

3.5 NÁVRHY ODPORÚČANÍ PRIJATÉ INŠTITÚCIOU

3.5.1 Rada Európskej únie

RADA UDEĹÍ ČIASŤOČNÝ PRÍSTUP K VÝROČNEJ SPRÁVE SKUPINY PRE KÓDEX SPRÁVANIA

Rozhodnutie o sťažnosti 573/2001/IJH (dôverné) na Radu Európskej únie

SŤAŽNOSŤ

Sťažnosť podal autorizovaný účtovný znalec. Na žiadosť sťažovateľa bola klasifikovaná ako dôverná v súlade s článkom 2 ods. 3 Štatútu ombudsmana.

Sťažovateľ protestoval proti odmietnutiu Rady, uvedenému v Rozhodnutí Rady č. 93/731, poskytnúť prístup k dokumentu Rady 13563/00, čiže k druhej výročnej správe o pokroku, ktorú pre Radu ECOFIN vypracovala skupina pre Kódex správania. Rada prístup k dokumentu zamietla

odvolaním sa na článok 4 ods. 2 Rozhodnutia Rady č. 93/731, v záujme ochrany dôvernosti konania Rady.

Ombudsman sa domnieva, že rozhodnutie Rady odmietnuť prístup k dokumentu nieslo znaky nesprávneho úradného postupu, pretože:

- (i) argumenty Rady neposkytli dostatočné odôvodnenie záujmu o zachovanie dôvernosti konania Rady v súvislosti s daným dokumentom, ani neobjasnili, ako by zverejnenie tohto dokumentu vážne narušilo rozhodovací proces Rady. Ombudsman poznamenal, že Rada nevysvetlila, ako sa charakter druhej výročnej správy skupiny pre Kódex správania líši od prvej, ktorá bola uverejnená.
- (ii) Rada nezodpovedala otázku poskytnutia čiastočného prístupu. Podľa precedenčného/sudcovského práva Súdneho dvora je Rada povinná pri uplatnení rozhodnutia 93/731 preskúmať, či by k informáciám, ktoré nespádajú pod výnimky, nemal byť poskytnutý čiastočný prístup⁹⁵. Čiastočný prístup sa výslovne predpokladá aj v článku 4 ods. 6 nariadenia 1049/2001.

Rozhodnutím zo dňa 17. júna 2002 preto ombudsman adresoval Rade návrh odporúčania podľa článku 3 ods. 6 Štatútu Európskeho ombudsmana, aby žiadosť prehodnotila v súlade s nariadením 1049/2001⁹⁶, ktoré nahrádza rozhodnutie Rady 93/731.

Ombudsman zároveň zastával názor, že žiadaný dokument by sa mohol týkať legislatívnej činnosti Rady a Rada by mala tento fakt zohľadniť.

V podrobnom stanovisku k návrhu odporúčania Rada dospela k záveru, že pre odseky 1-4, 13, 14 a 24 dokumentu 13563/00 a body 1-8 a 14-16 prílohy k tomuto dokumentu neplatí žiadna výnimka a môžu byť uverejnené. Prístup k ostatným častiam dokumentu sa Rada rozhodla zamietnuť na základe článku 4 ods. 3, prvý pododsek nariadenia 1049/2001.

Rada zároveň podrobne vysvetlila, ako sa druhá správa skupiny pre Kódex správania svojou povahou a obsahom podstatne líši od prvej správy.

Podľa názoru ombudsmana Rada v podrobnom stanovisku adekvátne reagovala na body z ombudsmanovho návrhu odporúčania a jej argumenty by v momentálnom stave legislatívy spoločenstva mohli dostatočne odôvodniť neuverejnenie dokumentu, aj keby bol dokument legislatívneho charakteru.

Ombudsman na základe toho, že Rada prijala dostatočné kroky na nápravu podľa návrhu odporúčania, prípad uzavrel.

Plné znenie osobitnej správy je k dispozícii na adrese: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/recommen/en/010573.htm>.

⁹⁵ Prípád C-353/99 P, Rada Európskej únie v. Heidi Hautala, [2001] ECR I-9565, ods. 87.

⁹⁶ Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a komisie, 2001 Ú. v. L 145 str. 43.

RADA UDELI PRÍSTUP K VYHODNOTENÝM TESTOM KANDIDÁTA

Rozhodnutie o sťažnostiach 2097/2002/GG a 2059/2002/IP na Radu Európskej únie

Sťažnosť 2097/2002/GG

SŤAŽNOSŤ

Sťažovateľka, občianka Nemecka, sa zúčastnila výberového konania Rady C/412 na administratívnych asistentov (kategória C5) pre nemecký jazyk. Konkurz obsahoval štyri časti: dva testy s viacerými možnosťami odpovedí (A a B), písomnú skúšku, pri ktorej bolo potrebné použiť počítač (C) a ústnu skúšku (D). Písomná skúška sa skladala z troch testov. V druhom z nich (test b) mali kandidáti z približne 45 riadkového textu napísaného na stroji, v ktorom boli rukou písané opravy a poznámky, ako aj preklepy a gramatické chyby, vytvoriť čistý text s požadovanou úpravou. Text bol bodovaný od 0 do 40 bodov. Na úspešné zvládnutie bolo potrebné získať 24 bodov.

Dňa 12. novembra 2002 Rada informovala kandidátku, že v teste C.b získala len 18 bodov, a preto nemôže byť pripustená na ústnu skúšku.

Listom z 20. novembra 2002 sťažovateľka informovala Radu, že test takéhoto typu nikdy predtým neabsolvovala a keďže má naďalej záujem pracovať pre európske inštitúcie, veľmi by jej pomohlo, keby sa dozvedela dôvody, kvôli ktorým testom neprešla. Sťažovateľka preto požiadala o prístup k vyhodnoteniu tohto testu.

Rada v odpovedi z 27. novembra 2002 sťažovateľku informovala, že výberová komisia jej test opätovne skontrolovala a rozhodla sa potvrdiť pôvodné hodnotenie. Rada zároveň uviedla, že bohužiaľ nie je možné poskytnúť sťažovateľke prístup k testu.

V sťažnosti ombudsmanovi sťažovateľka zdôraznila, že rozhodnutie Rady zamietnuť prístup k ohodnotenému testu je neprijateľné. Upozornila na to, že zamietnutie nebolo nijako odôvodnené. Sťažovateľka dodala, že toto zamietnutie jej znemožnilo pochopiť, prečo v danom teste nebola úspešná.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Rady

Zhrnutie stanoviska Rady:

Podľa článku 6 prílohy III pracovného poriadku je konanie výberovej komisie tajné. Ako už Súdny dvor rozhodol, takáto dôvernosc bola zavedená na ochranu výberových komisií od akýchkoľvek vonkajších tlakov a zásahov, čím sa má zaručiť ich nezávislosť a objektivita konania. Dodržanie tejto dôvernosti by preto bolo v rozpore s uverejnením postojov jednotlivých členov výberovej komisie, ako aj s objasnením všetkých faktorov, ktoré sa týkajú jednotlivého alebo komparatívneho hodnotenia kandidátov⁹⁷. Dôvernosc konania výberovej komisie rovnako neumožnila publikovanie kritérií hodnotenia testov, pretože tieto kritériá sú neoddeliteľnou súčasťou komparatívneho hodnotenia, ktoré výberová komisia spravila podľa výsledkov každého z kandidátov⁹⁸.

Dôvodom neposkytnutia prístupu kandidátky k vyhodnotenému testu bola povinnosc zaručiť dôvernosc konania výberovej komisie. Test totiž obsahoval postoje jednotlivých členov komisie k hodnoteniu kandidátov.

⁹⁷ Prípád 89/79 Bonu v rada [1980] ECR 553, odsek 5.

⁹⁸ Prípád C-254/95 P, Európsky parlament v. Innamorati, [1996] ECR I-3423, odsek 29.

Oznámenie bodového hodnotenia dosiahnutého v jednotlivých testoch je dostatočným uvedením dôvodov, z ktorých rozhodnutie výberovej komisie vychádzalo.

Vyjadrenie sťažovateľky

Sťažovateľka neposkytla žiadne vyjadrenie.

NÁVRH ODPORÚČANIA

Dňa 16. apríla 2003 ombudsman adresoval Rade tento návrh odporúčania v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana:

Rada Európskej únie by mala sťažovateľke umožniť prístup k jej vyhodnotenému testu.

Tento návrh odporúčania vychádza z nasledujúcich skutočností:

1 Sťažovateľka, občianka Nemecka, sa zúčastnila výberového konania Rady C/412 na administratívnych asistentov (kategória C5) pre nemecký jazyk. Po oznámení o nedosiahnutí potrebného bodového hodnotenia v jednom z testov tohto výberového konania požiadala o prístup k svojmu vyhodnotenému testu. Rada túto žiadosť zamietla. Sťažovateľka v sťažnosti adresovanej ombudsmanovi uviedla, že takéto zamietnutie nie je prijateľné.

2 Rada v stanovisku uviedla, že podľa článku 6 prílohy III pracovného poriadku je konanie výberovej komisie tajné a že táto dôvernosť sa zaviedla kvôli zabezpečeniu nezávislosti výberovej komisie a objektivity jej konania. Rada tvrdí, že dôvodom neposkytnutia prístupu kandidátky k vyhodnotenému testu bola povinnosť zaručiť dôvernosť konania výberovej komisie. Test totiž obsahoval postoje jednotlivých členov komisie k hodnoteniu kandidátov.

3 Európsky ombudsman už otázku sprístupnenia vyhodnotených testov kandidátom riešil v prípadoch, ktoré sa týkali Európskej komisie⁹⁹ a Európskeho parlamentu¹⁰⁰.

4 Na základe vyšetrovania v prípade prijímacieho konania Európskej komisie ombudsman 18. októbra 1999 predložil Európskemu parlamentu¹⁰¹ osobitnú správu, v ktorej sú uvedené nasledujúce skutočnosti:

„Ombudsman si nie je vedomý žiadneho ustanovenia legislatívy Spoločenstva, ani žiadneho precedensu súdu Spoločenstva, ktorý by Komisii bránil poskytnúť účastníkom písomnej skúšky ich vlastné vyhodnotené testy. Článok 6 prílohy III pracovného poriadku stanovuje, že „konanie výberovej komisie“ má byť tajné. Rozhodovanie výberovej komisie preto musí zostať utajené, čo však nevyhnutne neznamená, že kandidát nemôže dostať prístup k vlastnému opravenému testu.

Hlavný argument Komisie na obranu zamietnutia prístupu sa týka charakteru výberového konania. Podľa názoru Komisie hodnotí výberová komisia každého kandidáta porovnaním jeho dosiahnutého výsledku s výsledkom ostatných účastníkov tej istej súťaže. Komisia z toho usudzuje, že uverejnenie vyhodnoteného testu by neposlúžilo žiadnemu účelu, pretože len odráža hodnotenie osoby, ktorá nehodnotila žiadnych ďalších kandidátov.

Možnosť nahliadnuť do vlastného vyhodnoteného testu však uchádzačovi prináša viaceré výhody. Po prvé, kandidát tak získa možnosť zistiť svoje chyby a tak zlepšiť svoj výkon v budúcnosti. Po druhé, posilní sa dôvera kandidáta voči administratíve. Posilnenie dôvery je veľmi dôležité, lebo sa zdá, že vo všeobecnosti prevláda názor, že Komisia testy nie vždy hodnotí dôsledne a že niekedy ich dokonca nehodnotí vôbec. Po tretie, ak sa kandidát domnieva, že bol nesprávne ohodnotený, nahliadnutie do opraveného testu mu umožní omnoho presnejšie argumentovať. V každom prípade by mal užitočnosť poskytnutej informácie posudzovať občan, ktorý ju žiada, a nie administratíva.

⁹⁹ Prešetrovanie z vlastného podnetu č. 1004/97 (PD)/GG.

¹⁰⁰ Sťažnosti č. 457/99/IP, č. 610/99/IP, č. 1000/99/IP a č. 25/2000/IP.

¹⁰¹ Ú. v. ES C 371/12 z 22. decembra 1999.

Komisia sa odvoláva aj na administratívne a finančné ťažkosti, ktoré by s uverejnením testu mohli súvisieť. Ombudsman je presvedčený, že útvary Komisie by postup zverejnenia testu mohli zorganizovať spôsobom, ktorý by zminimalizoval náklady, pretože je nepravdepodobné, žeby opravené testy chceli vidieť všetci kandidáti.

(...)

Komisia zároveň správne poukazuje na to, že činnosť výberovej komisie podlieha právnej kontrole súdov spoločenstva. Znamená to však, že podnetmi, ktoré by sa dali ľahko vyriešiť, keby mal kandidát prístup k vyhodnotenému testu, sa možno budú musieť zaoberať súdy. Ombudsman je presvedčený, že takýto stav je pre kandidátov veľmi neuspokojivý. Poskytnutie prístupu k vyhodnotenému testu by, na druhej strane, pravdepodobne zodpovedalo veľa otázok, pričom by zabralo len minimálne úsilie a čas.

(...)

Ako potvrdila Amsterdamská zmluva, povinnosť prijímať rozhodnutia čo najotvorenejšie je základnou zásadou správneho práva Európskych spoločenstiev. Rovnako je dôležité, aby prvý styk občanov s inštitúciami spoločenstva zanechal dobrý dojem. Občania, ktorí by chceli pracovať pre spoločenstvo, si vytvoria veľmi zlý dojem, ak sa neodstránia ich pochybnosti o tom, či boli ohodnotení správne a spravodlivo. Na odstránenie takýchto pochybností je nevyhnuté, aby mal každý kandidát možnosť nazrieť do vyhodnenej kópie svojho testu. Možnosť nazrieť do testu nijako neporušuje požiadavku zachovania tajnosti konania výberovej komisie, pretože sa netýka tých rokovaní výberovej komisie, na ktorých sa hodnotia výsledky jednotlivých kandidátov. Z týchto dôvodov je neschopnosť Komisie zmeniť svoj administratívny postup a umožniť každému kandidátovi prístup k vlastnému vyhodnotenému testu prípadom nesprávneho úradného postupu.“

5 Na základe týchto skutočností vypracoval ombudsman odporúčanie pre Komisiu, podľa ktorého by Komisia mala v budúcich výberových konaniach, a najneskôr od 1. júla 2000, na požiadanie umožniť kandidátom prístup k vlastným vyhodnoteným testom. Listom zo 7. decembra 1999 predseda Európskej komisie Európskemu ombudsmanovi oznámil, že Komisia odporúčanie prijala.

6 Dňa 17. novembra 2000 prijal Európsky parlament uznesenie¹⁰², v ktorom schválil ombudsmanovu osobitnú správu a poblahoželel Komisii k pozitívnej reakcii na ombudsmanove odporúčanie. Parlament tiež vyjadril nádej, „že všetky ostatné európske orgány a inštitúcie budú nasledovať príklad Komisie“.

7 Dňa 17. júla 2000 adresoval ombudsman Európskemu parlamentu návrh odporúčania, v ktorom navrhol, aby Parlament umožnil sťažovateľom prístup k vyhodnoteným testom. Parlament ombudsmana 27. novembra 2000 informoval, že zásadu poskytnúť kandidátom možnosť získať kópiu vlastného opraveného testu prijal a ďalej uviedol, ako hodlá naplniť ombudsmanov návrh odporúčania¹⁰³.

8 Argumenty, ktoré Rada v tomto prípade predložila, sa nevzťahujú na žiadnu konkrétnu podmienku, ktorá by výberové konania Rady odlišovala od konkurzov organizovaných Európskym parlamentom alebo Komisiou. Ombudsman preto zastáva názor, že závery jeho špeciálnej správy týkajúcej sa výberového konania, ktoré organizuje Komisia, platia rovnako (*mutatis mutandis*) aj pre výberové konania, ktoré organizuje Rada.

9 So zreteľom na uvedené skutočnosti považuje ombudsman zamietnutie prístupu sťažovateľky k vlastnému vyhodnotenému testu Radou za prípad nesprávneho úradného postupu.

¹⁰² Ú. v. ES C 223/352 a 368 z 8. augusta 2001.

¹⁰³ Porovnaj ombudsmanove rozhodnutie zo dňa 11. mája 2001 o sťažnostiach 457/99/IP, 610/99/IP, 1000/99/IP a 25/2000/IP, ktoré sú prístupné na internetovej stránke ombudsmana (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>).

Podrobné stanovisko Rady

Rada vo svojom podrobnom stanovisku informovala ombudsmana, že sa rozhodla prijať návrh odporúčania a udeliť sťažovateľke prístup k jej vyhodnotenému testu. Kópia testu bude spolu s hodnotením výberovej komisie sťažovateľke odoslaná v tom istom dni.

Rada poznamenala, že po zvážení pracovného poriadku a nedávneho rozhodnutia Súdu prvého stupňa v prípade T-72/01¹⁰⁴ nie je možné povedať, že by zverejnenie požadovaných dokumentov ohrozovalo princíp tajnosti, ktorý je pre konanie výberovej komisie zásadný.

Vyjadrenie sťažovateľky

Sťažovateľka neposkytla k podrobnému stanovisku Rady žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Zamietnutie prístupu k vyhodnotenému testu

1.1 Sťažnosť sa týkala zamietnutia Rady, poskytnúť sťažovateľke prístup k vyhodnotenému testu z výberového konania Rady C/412 na miesto administratívnych asistentov (kategória C5) pre nemecký jazyk.

1.2 Dňa 16. apríla 2003 adresoval ombudsman Rade v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana návrh odporúčania, podľa ktorého má Rada umožniť sťažovateľke prístup k jej vlastnému vyhodnotenému testu.

1.3 Rada vo svojom podrobnom stanovisku informovala ombudsmana, že sa rozhodla prijať návrh odporúčania a udeliť sťažovateľke prístup k jej vyhodnotenému testu.

2 Záver

2.1 Na základe vyšetrovania sťažnosti ombudsman konštatuje, že Rada prijala jeho návrh odporúčania a podnikla dostatočné kroky na nápravu.

2.2 Ombudsman preto prípad uzatvára.

Sťažnosť 2059/2002/IP

Európsky ombudsman vypracoval rovnaký návrh odporúčania Rade Európskej únie v prípade 2059/2002/IP. Zhrnutie podrobného stanoviska a rozhodnutia Rady:

Podrobné stanovisko Rady

Rada v podrobnom stanovisku zdôraznila, že na základe návrhu odporúčania ombudsmana v podobnom prípade (sťažnosť 2097/2002/GG) generálny sekretariát Rady 17. septembra 2003 prijal nové pravidlá prístupu kandidátov k vyhodnoteným testom. Tieto pravidlá budú platiť pre všetky externé aj interné výberové konania, ktoré organizuje generálny sekretariát Rady.

Kandidáti, ktorí sa zúčastnia konkurzov vypísaných od 1. septembra 2003, budú môcť získať kópiu svojho vyhodnoteného testu a - v prípade písomných testov - stranu s hodnotením výberovej komisie. V prípade výberových konaní, ktoré sa začali pred 1. septembrom 2003, predpisy určujú, že kandidát môže na vlastnú žiadosť dostať kópiu vyhodnoteného testu a aj hodnotenie výberovej komisie, ak komisia toto hodnotenie vypracovala.

V tomto konkrétnom prípade sa Rada rozhodla umožniť sťažovateľovi prístup k testu. V súvislosti s poskytnutím kritérií hodnotenia Rada zdôraznila, že kritériá sú uvedené v bode VI.A.d) oznámenia o výberovom konaní a že výberová komisia nevypracovala žiadne špeciálne hodnotenie. Rada ďalej

¹⁰⁴

Rozsudok z 25. júna 2003 v prípade T-72/01Pyres v. Komisia.

uviedla, že kópia testu bude spolu s kópiou oznámenia o výberovom konaní sťažovateľovi odoslaná v ten istý deň.

Vyjadrenie sťažovateľa

Úrad ombudsmana sa 5. novembra 2003 telefonicky spojil so sťažovateľom, aby ho oboznámil s odpoveďou Rady a zistil, či takúto odpoveď považuje za uspokojivú. Sťažovateľ ombudsmanovi poblahoževal k dosiahnutému výsledku vyšetrovania.

ROZHODNUTIE

1 Zamietnutie prístupu k vyhodnotenému testu a neoznámenie kritérií hodnotenia

1.1 Sťažovateľ požiadal o prístup ku kópii svojho vyhodnoteného testu z výberového konania Rady A/394 a o informáciu o kritériách, ktorými sa výberová komisia riadila pri hodnotení testu. Rada odmietla tejto žiadosti vyhovieť. Sťažovateľ sa preto obrátil na ombudsmana.

1.2 Dňa 8. júla 2003 adresoval ombudsman Rade v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana návrh odporúčania, podľa ktorého má Rada umožniť sťažovateľovi prístup k jeho vlastnému vyhodnotenému testu a zároveň ho má informovať o tom, akými kritériami sa výberová komisia pri hodnotení riadila.

1.3 Rada ombudsmanovi v podrobnom stanovisku oznámila, že sa rozhodla jeho návrh odporúčania prijať.

Rada pripomenula, že generálny sekretariát 17. septembra 2003 stanovil nové pravidlá týkajúce sa sprístupnenia vyhodnotených testov kandidátom. Tieto pravidlá platia pre všetky externé aj interné výberové konania, ktoré organizuje generálny sekretariát Rady.

Kandidáti, ktorí sa zúčastnia konkurzov vypísaných od 1. septembra 2003, budú môcť získať kópiu svojho vyhodnoteného testu a - v prípade písomných testov - stranu s hodnotením výberovej komisie. V prípade výberových konaní, ktoré sa začali pred 1. septembrom 2003, predpisy určujú, že kandidát môže na vlastnú žiadosť dostať kópiu vyhodnoteného testu a aj hodnotenie výberovej komisie, ak komisia toto hodnotenie vypracovala.

1.4 Rada ďalej v súvislosti so sťažnosťou ombudsmana informovala, že kópia testu bude spolu s kópiou oznámenia o výberovom konaní sťažovateľovi odoslaná v tom istom dni. V súvislosti s poskytnutím kritérií hodnotenia Rada objasnila, že kritériá sú uvedené v bode VI.A.d) oznámenia o výberovom konaní a výberová komisia nevypracovala žiadne špeciálne hodnotenie.

2 Záver

2.1 Na základe vyšetrovania sťažnosti ombudsman konštatuje, že Rada prijala jeho návrh odporúčania a podnikla dostatočné kroky na nápravu.

2.2 Ombudsman preto prípad uzatvára.

3.5.2 Európska komisia

KOMISIA MÁ PODPOROVAŤ DOBRÚ SPRÁVU V EURÓPSKYCH ŠKOLÁCH

Rozhodnutie o sťažnosti 845/2002/IJH na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

V máji 2002 podala pani L. ombudsmanovi sťažnosť vo svojom mene a v mene skupiny asi 50 rodičov žiakov Európskych škôl v Bruseli. Sťažnosť sa týkala pridelenia miest v školách na školský rok 2002/03, následne podaných odvolaní a mechanizmu koordinácie medzi školami.

Zhrnutie sťažnosti:

Miesta v novej základnej škole v Ixelles boli žiakom, ktorí momentálne navštevujú dve existujúce základné školy, pridelené na základe dvoch rôznych skupín kritérií, ktoré jednostranne a netransparentne určila a použila škola pôvodu. Bolo podaných viac ako 200 odvolaní, z ktorých niektoré sa ešte ani v čase podania sťažnosti nezačali riešiť.

Mechanizmus koordinácie medzi bruselskými školami je nedostatočný a nevyhovuje ani v jednoduchých prípadoch, akými sú zladenie prázdnin a dní voľna medzi týmito tromi školami.

Postup škôl v tejto otázke odporuje základným zásadám riadnej správy a tým porušuje článok 41 Charty základných práv. Rovnako došlo aj k porušeniu článku 24 ods. 2 charty, v ktorom sa hovorí, že „Pri všetkých krokoch týkajúcich sa detí, ktoré uskutočnia verejné orgány alebo súkromné inštitúcie, sa musí brať predovšetkým do úvahy záujem dieťaťa.“ Prvoradým kritériom na zadelenie žiakov do škôl bola kapacita jednotlivých škôl, ktorá bola vopred určená bez ohľadu na potreby detí alebo želania rodičov.

Sťažovatelia sa obrátili na Komisiu, ktorá je členom riadiacej rady škôl a jej povinnosťou je ochrana práv a záujmov svojich zamestnancov. Sťažovatelia od vedenia Európskych škôl, riadiacej rady ani Komisie nikdy nedostali vyčerpávajúcu odpoveď alebo vysvetlenie.

Sťažovatelia sa obávajú ďalších komplikácií, ktoré by v budúcnosti mohlo priniesť otvorenie štvrtej Európskej školy v Bruseli.

Sťažovatelia tvrdia, že postup Európskych škôl je v rozpore s článkom 24 ods. 2 a článkom 41 Charty základných práv a že mechanizmus koordinácie medzi školami je nedostatočný.

Sťažovatelia žiadajú ombudsmana, aby podnikol všetky kroky, ktoré sú v jeho právomoci a ktorými by sa zaručilo:

- urýchlené riešenie situácie s ohľadom na záujmy detí;
- dôkladné vyšetrovanie záležitosti na najvyššej úrovni;
- dôkladné prehodnotenie správy Európskych škôl, ktorým by sa zaistilo, že v budúcnosti budú uplatňovať rovnaké zásady dobrej správy a správneho úradného postupu, aké platia pre iné inštitúcie EÚ a že v súlade s článkom 24 ods. 2 charty bude záujem dieťaťa hlavným kritériom pri všetkých prijímaných krokoch;
- prijatie všetkých odvolaní, aj ak by toto riešenie vyžadovalo rozdelenie niektorých tried na dve;
- prehodnotenie rozdelenia zdrojov medzi školami;
- vytvorenie jasného a transparentného systému zadeľovania detí do škôl, ktorý by umožnil predísť presunom detí v podobnej situácii v budúcnosti.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Pri posudzovaní predchádzajúcich sťažností, ktoré sa týkali Európskych škôl, vychádzal ombudsman z toho, že školy nie sú inštitúciou ani orgánom spoločenstva, ale Komisia má určitú zodpovednosť za ich prevádzku, pretože je zastúpená v riadiacej rade škôl a významne prispieva k ich financovaniu. Ombudsman zastáva názor, že otázky súvisiace s vnútorným riadením škôl nepatria do právomoci Komisie.

Ombudsman preto požiadal Komisiu o stanovisko k podanej sťažnosti.

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Preradenie určitého počtu žiakov v rámci Európskych škôl v Bruseli bolo nevyhnutným dôsledkom dvoch faktorov. Prvým bolo rozhodnutie riadiacej rady o otvorení tretej školy v Ixelles, ktorá mala odstrániť momentálnu veľkú preťaženosť škôl Uccle a Woluwe, druhým potreba dočasne presťahovať určitý počet žiakov z školy Uccle do Woluwe kvôli rekonštrukčným prácam.

Pri rozhodovaní o prerozdelení jazykových sekcií medzi troma školami sa riadiaca rada snažila zachovať duálny princíp geografickej rovnováhy a racionálneho využitia zdrojov. Rozhodnutie vedenia si nikdy nevyžadovalo presun žiakov počas školského roka.

Na lepšie zvládnutie týchto presunov predstavitelia riadiacej rady vytvorili koordinovanú riadiacu skupinu pre tri bruselské školy, v ktorej boli zastúpení riaditelia, učitelia a rodičovské združenia.

Podľa informácií, ktoré Komisia dostala, sa dôraz kládol na voľbu rodičov, avšak z dôvodu obmedzení vyplývajúcich zo štruktúry organizácie škôl a z potreby optimálneho využitia dostupných prostriedkov nebolo možné splniť očakávania a požiadavky všetkých rodín. Podľa škôl by bolo ťažké obhájiť rozdelenie sekcií alebo tried v jednej škole, keď v druhej škole boli zodpovedajúce sekcie a triedy prakticky prázdne.

Školy tvrdia, že pri posudzovaní jednotlivých prípadov uplatnili kritériá dochádzky súrodencov, geografickej blízkosti k domovu a vytvorenia vyvážených tried vo všetkých troch školách. Rozhodnutia vedenia škôl o umiestnení žiakov vychádzali z údajov o tom, ktoré školy navštevujú súrodenci a o mieste bydliska, ktoré školám poskytli rodičia.

Komisia si uvedomuje, že bolo podaných veľa sťažností. Sťažnosti boli posudzované jednotlivo. Riešili ich výbory zložené z členov administratívnej rady a zástupcov rodičov v každej zo škôl. Vo veľkom počte sťažností bola potvrdená ich opodstatnenosť.

Komisia prijala na základe požiadaviek sťažovateľov tieto kroky:

1. Postup a kritériá, ktoré školy uplatnili pri presune žiakov, ako aj možnosť podať odvolanie, nasvedčujú tomu, že dôraz sa v najväčšej možnej miere kládol na záujem žiakov.
2. Riadiaca rada sa na svojom stretnutí 21. - 23. mája 2002 zaoberala správou, ktorú vypracoval jej zástupca v skupine „Rozdelenie žiakov predškolskej, základnoškolskej a stredoškolskej časti medzi bruselskými školami I, II a III.“ Komisia nebola v tejto súvislosti upozornená na žiadne nedostatky.
3. Zásady stanovené v Charte základných práv, najmä v jej článkoch 24 ods. 2 a 41, v plnom rozsahu platia pre Európske školy a sú pre ne záväzné. Tieto zásady platia aj pre budúcu reformu škôl.
4. Podľa informácií, ktoré dostala Komisia, sa školy v plnej miere usilovali zohľadniť, v prvom rade, želania rodičov. Pokúsili sa o úpravu rozdelenia tried od septembra 2002, s následným presunom postov, ako aj o odklon od predpisov o združovaní tried základných škôl v školskom roku 2002/03 v prípade niektorých sekcií. Aj napriek tomuto úsiliu však nebolo možné ignorovať obmedzenia vyplývajúce zo štruktúry organizácie škôl a z potreby optimálne využiť dostupné

zdroje. Rozdelenie sekcií alebo tried v jednej škole, keď v inej škole boli zodpovedajúce sekcie a triedy prakticky prázdne, by nebolo v súlade s dobrou správou.

5. Riadiaca rada je jediná oprávnená rozhodovať o rozdelení zdrojov medzi jednotlivými Európskymi školami. Musí sa riadiť zásadami geografickej rovnováhy a optimálneho využitia dostupných zdrojov.
6. Účasť rodičovských združení najprv v koordinovanej riadiacej skupine pre tri bruselské školy, vytvorenej na lepšie riadenie presunu žiakov, a následne vo výbore zodpovednom za posudzovanie sťažností, je dôkazom transparentnosti systému. Túto transparentnosť treba zachovať pri všetkých budúcich presunoch žiakov.

Vyjadrenie sťažovateľov

Zhrnutie vyjadrenia sťažovateľov:

Sťažovateľ poskytol Komisii informácie a žiadal jej intervenciu v riadiacej rade v záujme detí a ich rodín. Zástupca Komisie mal preto o tejto situácii vedieť, keď sa riadiaca rada stretla v dňoch 21. - 23. mája 2002. Rozdelenie zdrojov medzi školy bez dôkladného vyhodnotenia potrieb detí je príkladom najhoršieho úradného postupu.

Komisia tvrdí, že riadiaca rada je jediná oprávnená rozhodovať o pridelení zdrojov jednotlivým školám. Toto je dôkazom toho, že Komisia sa doteraz nepoučila a odmieta svoju zodpovednosť. Komisia poskytuje väčšinu finančných prostriedkov pre školy a mala by presadzovať potreby a záujmy detí.

NÁVRH ODPORÚČANIA

Rozhodnutím zo dňa 10. decembra 2002 adresoval ombudsman Komisii návrh odporúčania v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana. Podstatou návrhu odporúčania bolo:

1 Pridelenie miest v európskych školách.

Stanovisko sťažovateľa

1.1 V máji 2002 podala pani L. ombudsmanovi sťažnosť vo svojom mene a v mene skupiny asi 50 rodičov žiakov Európskych škôl v Bruseli, týkajúcu sa pridelenia miest v školách na školský rok 2002/03, následne podaných odvolaní a mechanizmu koordinácie medzi školami.

Sťažovatelia tvrdia, že postup Európskych škôl je porušením článkov 24 ods. 2 a 41 Charty základných práv a že mechanizmus koordinácie medzi školami je nedostatočný. Sťažovatelia žiadajú ombudsmana, aby podnikol všetky kroky, ktoré sú v jeho právomoci a ktorými by sa zaručilo:

- urýchlené riešenie situácie s ohľadom na záujmy detí;
- dôkladné vyšetrovanie záležitosti na najvyššej úrovni;
- dôkladné prehodnotenie správy Európskych škôl, ktorým by sa zaistilo, že v budúcnosti budú uplatňovať rovnaké zásady dobrej správy a správneho úradného postupu, aké platia pre iné inštitúcie EÚ a že v súlade s článkom 24 ods. 2 charty bude záujem dieťaťa hlavným kritériom pri všetkých prijímaných krokoch;
- prijatie všetkých odvolaní, aj ak by toto riešenie vyžadovalo rozdelenie niektorých tried na dve;
- prehodnotenie rozdelenia zdrojov medzi školami;
- vytvorenie jasného a transparentného systému zaeľovania detí do škôl, ktorý by umožnil predísť presunom detí v podobnej situácii v budúcnosti.

Argumenty Komisie

1.2 Komisia oznámila, že si je vedomá veľkého počtu sťažností, ktoré boli podané. Sťažnosti boli posudzované individuálne. Vo veľkom počte sťažností sa potvrdila ich oprávnenosť. Postup a kritériá, ktoré školy uplatnili pri presune žiakov, ako aj možnosť podať odvolanie, nasvedčujú tomu, že dôraz sa v najväčšej možnej miere kládol na záujem žiakov.

Riadiaca rada je jediná oprávnená rozhodovať o rozdelení zdrojov medzi jednotlivými Európskymi školami. Musí sa riadiť zásadami geografickej rovnováhy a optimálneho využitia dostupných zdrojov. Riadiaca rada preskúmala správu o tejto veci a Komisia nebola v tejto súvislosti upozornená na žiadne nedostatky.

Školy vynaložili všetko úsilie na zohľadnenie želania rodičov ako prvoradého kritéria. Pokúsili sa upraviť rozdelenie tried, ale rozdelenie sekcií alebo tried v jednej škole, keď v inej škole boli zodpovedajúce sekcie a triedy prakticky prázdne, by bolo nesprávnym úradným postupom.

Zásady stanovené v Charte základných práv, najmä v jej článkoch 24 ods. 2 a 41, v plnom rozsahu platia pre Európske školy a sú pre ne záväzné. Tieto zásady platia aj pre budúcu reformu škôl.

Účasť rodičovských združení najprv v koordinovanej riadiacej skupine pre tri bruselské školy, vytvorenej na lepšie riadenie presunu žiakov, a následne vo výbore zodpovednom za posudzovanie sťažností, je dôkazom transparentnosti systému. Túto transparentnosť treba zachovať pri všetkých budúcich presunoch žiakov.

Stanovisko ombudsmana:

1.3 Ombudsman konštatuje, že Európske školy boli pôvodne vytvorené členskými štátmi, ktoré v roku 1957 podpísali Štatút Európskych škôl. V roku 1994 podpísali členské štáty a Európske spoločenstvá dohovor¹⁰⁵, ktorý ruší a nahrádza štatút z roku 1957. Dohovor vstúpil do platnosti 1. októbra 2002.

1.4 Ombudsman vždy dôsledne zastával názor, že Európske školy nie sú inštitúciou ani orgánom Spoločenstva, ale Komisia má určitú zodpovednosť za ich prevádzku, pretože je zastúpená v riadiacej rade škôl a významne prispieva k ich financovaniu. Ombudsman zastáva názor, že otázky súvisiace s vnútorným riadením škôl nepatria do právomoci Komisie.

Odvolania

1.5 Čo sa týka odvolaní voči prideleniu detí do škôl je ombudsman presvedčený, že rozhodnutia o jednotlivých odvolaniach nepatria do právomoci Komisie a sú teda mimo pôsobnosti ombudsmanovho vyšetrovania. Ombudsman podotýka, že Komisia uviedla, že vo veľkom počte prípadov bola preukázaná opodstatnenosť odvolaní.

Charta základných práv

1.6 V súvislosti s údajným porušením Charty základných práv ombudsman víta ubezpečenie Komisie, že právo na dobrú správu (článok 41) a práva dieťaťa (najmä článok 24 ods. 2¹⁰⁶) sú pre Európske školy záväzné a platia aj pre ich budúcu reformu. Ombudsman je presvedčený, že dodržiavanie týchto práv sa v zásade dá zosúladiť so zohľadnením efektívnosti pridelenia prostriedkov školám. Ombudsman si myslí, že jeho vyšetrovanie v tomto prípade neprinieslo dôkazy porušenia práv dieťaťa ako ich zaručuje článok 24 ods. 2 charty, najmä s ohľadom na to, že pôvodné pridelenie detí do škôl bolo na základe úspešných odvolaní zmenené.

O práve na dobrú správu sa hovorí nižšie.

¹⁰⁵ Ú. v. ES L 212/3 zo 17. augusta 1994

¹⁰⁶ „Pri všetkých krokoch týkajúcich sa detí, ktoré uskutočnia verejné orgány alebo súkromné inštitúcie, sa musí brať predovšetkým do úvahy záujem dieťaťa.“

Koordinácia a dobrá správa

1.7 V súvislosti so sťažnosťou na nedostatočnosť koordinačných mechanizmov medzi školami ombudsman pripomína, že bolo podaných veľa odvolaní a že, podľa Komisie, veľa z nich bolo prijatých. Ombudsman to považuje za dôkaz existencie účinného a prístupného systému vybavovania sťažností.

1.8 Ombudsman zároveň poukazuje na to, že ak sa v určitej administratívnej oblasti vytvára nezvyčajne veľké množstvo odvolaní alebo sťažností, v súlade s riadnou správou je potrebné preskúmať, či ide o spoločný problém a ak áno, prijať opatrenia do budúcnosti. Týka sa to najmä prípadov, v ktorých sa ukáže, že veľký počet odvolaní a sťažností je oprávnený.

1.9 Ombudsman ďalej poukazuje na to, že Komisia je zástupcom Európskych spoločností, ktorý z väčšej časti financuje Európske školy a ktorý v roku 1994 podpísal dohovor o štatúte škôl. Ombudsman zastáva názor, že medzi právomoci Komisie patrí presadzovanie dobrej správy v Európskych školách. Ombudsman je presvedčený, že z reakcie Komisie na udalosti, ktoré boli základom predloženej sťažnosti, nie je zrejmé, že Komisia plne uznáva túto svoju zodpovednosť. Je to prípad nesprávneho úradného postupu.

2 Záver

2.1 Na základe vyššie uvedených dôvodov je ombudsman presvedčený, že z reakcie Komisie na udalosti, ktoré boli základom predloženej sťažnosti, nie je zrejmé, že Komisia plne uznáva svoju zodpovednosť za presadzovanie dobrej správy v Európskych školách.

2.2 Z uvedeného zistenia vyvstáva otázka všeobecného významu, pri ktorej sa nedá použiť priateľské riešenie sporu. Ombudsman preto prijíma tento návrh odporúčania Komisii v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana:

NÁVRH ODPORÚČANIA

Komisia by mala uznať svoju zodpovednosť za presadzovanie dobrej správy v Európskych školách a navrhnúť konkrétne opatrenia, ktoré zabezpečia naplnenie tejto zodpovednosti v budúcnosti.

Podrobné stanovisko Komisie

Zhrnutie podrobného stanoviska Komisie:

Rozhodnutie o otvorení novej školy v Bruseli (B-III) a o prerozdelení jazykových sekcií (novovytvorených ako aj už existujúcich) medzi tromi školami (B-I, B-II a B-III) prijala riadiaca rada na svojej schôdzi 28. - 29. apríla 1998, pričom zohľadnila zásady geografickej rovnováhy a racionálneho využitia dostupných zdrojov.

Riadiaca rada pridělila šesť sekcií do B-I (dánsku, nemeckú, grécku, anglickú, španielsku a francúzsku), osem sekcií do B-II (nemeckú, anglickú, francúzsku, taliansku, holandskú, švédsku a portugalskú) a šesť do B-III (nemeckú, anglickú, španielsku, francúzsku, taliansku a holandskú).

Komisia, ako člen riadiacej rady, toto rozhodnutie bez námietok schválila a v plnom rozsahu prijíma s ním súvisiacu zodpovednosť.

Presun žiakov v dôsledku prerozdelenia jazykových sekcií a stavebných prác v B-I nie je otázkou pre riadiacu radu, ale pre orgány, ktoré sú obvykle zodpovedné za vnútorné riadenie systému.

Hoci otázky vnútorného riadenia škôl nepatria medzi právomoci Komisie, Komisia pozorne sledovala pokrok v tejto záležitosti. Spolu s administratívnymi radami škôl upriamila pozornosť riaditeľov škôl na obrovský rozsah problému a požiadala ich, aby vynaložili všetko úsilie na jeho vyriešenie. Riadiaca rada na žiadosť Komisie preskúmala postup, ktorý školy uplatnili a zistila, že bol správny.

Komisia chce opäť upriamiť pozornosť generálneho tajomníka Európskych škôl na fakt, že v budúcnosti, najmä pri otvorení štvrtej bruselskej školy, musia byť prijaté všetky opatrenia potrebné na presun žiakov za optimálnych podmienok.

Vyjadrenie sťažovateľa k podrobnému stanovisku

Zhrnutie vyjadrenia sťažovateľa:

Rodičia sú veľmi znepokojení prebiehajúcim postupom hľadania štvrtej Európskej školy v Bruseli. Je pravdepodobné, že pri diskusiách s kompetentnými belgickými úradmi sa opäť nezohľadňujú záujmy detí. Komisia by mala zasiahnuť a obhajovať záujmy detí a svojich zamestnancov.

Počas vybavovania tejto sťažnosti sa jasne ukázalo, že rodičia nemajú v prípadoch týkajúcich sa priamej zodpovednosti školy žiadny nástroj na spochybnenie rozhodnutia. Je znepokojujúce, že orgány, ktoré pracujú s deťmi, nepodliehajú žiadnej kontrole. Rodičia žiadajú o radu, ako majú postupovať v tejto otázke.

ROZHODNUTIE

1 Ombudsmanove hodnotenie podrobného stanoviska Komisie^{1.1} O m b u d s m a n vyšetroval sťažnosť týkajúcu sa pridelenia miest v Európskych školách v Bruseli. Berúc na vedomie, že Komisia je zástupca Európskych spoločností, ktorý z väčšej časti financuje Európske školy a ktorý v roku 1994 podpísal dohovor o štatúte škôl, ombudsman zastáva názor, že medzi právomoci Komisie patrí presadzovanie dobrej správy v Európskych školách. Ombudsman je presvedčený, že z reakcie Komisie na udalosti, ktoré boli základom predmetnej sťažnosti, nie je zrejmé, že Komisia plne uznáva túto svoju zodpovednosť. Ombudsman preto vypracoval tento návrh odporúčania:

Komisia by mala uznať svoju zodpovednosť za presadzovanie dobrej správy v Európskych školách a navrhnúť konkrétne opatrenia, ktoré zabezpečia naplnenie tejto zodpovednosti v budúcnosti.

1.2 Vo svojom podrobnom stanovisku k návrhu odporúčania sa Komisia zaviazala opäť upriamiť pozornosť generálneho tajomníka Európskych škôl na fakt, že v budúcnosti, najmä pri otvorení štvrtej bruselskej školy, musia byť prijaté všetky opatrenia potrebné na presun žiakov za optimálnych podmienok.

1.3 Podľa ombudsmana Komisia v súvislosti s predmetom podanej sťažnosti pozitívne reagovala na návrh odporúčania a teda prijala dostatočné kroky na jej vyriešenie.

1.4 Ombudsman berie na vedomie všeobecnú obavu sťažovateľa o riadenie a zodpovednosť Európskych škôl. Ombudsman zväži možnosť začať vyšetrovanie z vlastného podnetu v súvislosti s právomocou Komisie presadzovať dobrú správu škôl v súlade s Chartou základných práv. Doplnujúca poznámka je uvedená nižšie.

2 Záver

Ombudsman je presvedčený, že Komisia prijala dostatočné kroky na nápravu podľa návrhu odporúčania. Ombudsman preto prípad uzatvára.

DOPLŇUJÚCA POZNÁMKA

Ombudsman zväži možnosť začať vyšetrovanie z vlastného podnetu v súvislosti s právomocou Komisie presadzovať dobrú správu Európskych škôl v súlade s Chartou základných práv.

DISKRIMINÁCIA NA ZÁKLADE ŠTÁTNEJ PRÍSLUŠNOSTI ZO STRANY TELEKOMUNIKAČNEJ FIRMY A LEGISLATÍVY EÚ O SÚŤAŽI

Rozhodnutie o sťažnosti 1045/2002/GG na Európsku komisiu

SŤAŽNOSŤ

Sťažovateľ, nemecký štátny príslušník, študoval vo Švédsku. Na získanie telefónnej účastníckej prípojky od švédskej telekomunikačnej spoločnosti Telia musel poskytnúť zálohu 5 000 SEK (alebo vyhlásenie švédskeho občana, že poskytne záruku na túto sumu). Je zrejmé, že takáto záloha bola požadovaná od všetkých cudzincov, ktorí nemali číslo švédskeho sociálneho poistenia. Podľa sťažovateľa je to prípad diskriminácie, ktorý je v rozpore s článkom 12 Zmluvy o ES, pretože občania Švédska takúto zálohu nemusia poskytnúť.

Dňa 25. novembra 1998 podal sťažovateľ oficiálnu sťažnosť zástupcovi Komisie vo Švédsku. Tento sťažovateľa dňa 2. decembra 1998 informoval, že sťažnosť postúpil generálnemu riaditeľstvu v Bruseli.

Dňa 3. septembra 1999 na základe urgencie zo strany sťažovateľa z 20. augusta 1999 generálne riaditeľstvo Komisie informovalo sťažovateľa, že prípad bol zaregistrovaný pod číslom 99/4916 SG(99) A/9472/2.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti podanej ombudsmanovi v júni 2002 uviedol, že napriek niekoľkým ďalším urgenciám (12. júla 2000, 18. októbra 2000 a 18. novembra 2001) ho Komisia neinformovala ani o štádiu postupu, ani o tom, či má v úmysle začať konanie proti Švédsku vo veci porušenia pravidiel verejnej súťaže.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Komisia sa najprv obrátila na viaceré svoje generálne riaditeľstvá (vnútorný trh, spravodlivosť a vnútorné záležitosti, informačná spoločnosť), aby zistila, či postup, proti ktorému sťažovateľ namieta, priamo alebo nepriamo vychádza z ustanovení švédskej legislatívy. Preskúmanie trvalo do leta 2000. Jeho výsledkom bolo zistenie, že Telia povinnosť zložiť zálohu stanovila z vlastnej vôle.

Keďže teda išlo o postup podniku, generálne riaditeľstvo Komisie pre hospodársku súťaž následne preskúmalo, či došlo k porušeniu článku 82 Zmluvy o ES. Dňa 25. augusta 2000 požiadalo generálne riaditeľstvo pre hospodársku súťaž Teliu o vyjadrenie. Telia vo svojej odpovedi z 25. septembra 2000 objasnila, že suma 5 000 SEK bola určená na zaručenie dlhu účastníkov telefónnej siete, na ktorých by Telia z dôvodu chýbajúceho čísla švédskeho sociálneho poistenia v prípade presťahovania mohla stratiť kontakt. Komisia považovala toto vysvetlenie za dostatočné odôvodnenie rozdielneho prístupu k držiteľom čísel švédskeho sociálneho poistenia a k osobám, ktoré ho nemajú. Rozhodla sa preto nepokračovať ďalej vo vyšetrovaní.

Na základe výsledku vyšetrovania už záležitosť nebola považovaná za urgentnú, a to najmä v súvislosti s faktom, že Generálne riaditeľstvo pre hospodársku súťaž sa muselo zaoberať veľkým počtom iných prípadov v sektore telekomunikácií.

Komisia s poľutovaním skonštatovala, že uvedené skutočnosti viedli k určitému oneskoreniu pri oboznámení sťažovateľa s prvými závermi vyšetrovania sťažnosti a so zámerom Komisie uzavrieť prípad.

Dňa 8. augusta 2002 poslala Komisia sťažovateľovi písomnú odpoveď týkajúcu sa jeho sťažnosti. Okrem toho sa Komisia 5. septembra telefonicky spojila so sťažovateľom, aby sa ubezpečila, že odpoveď dostal.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ vo svojom vyjadrení potvrdil, že dostal list od Komisie z dňa 8. augusta 2002 a že tým bol naplnený hlavný zámer jeho sťažnosti. Sťažovateľ však poukázal na to, že aj napriek všetkým jeho urgenciám Komisia nepovažovala za potrebné informovať ho skôr, čo v ňom zanechalo nepríjemný pocit. Podľa jeho názoru išlo o viac ako len „určité oneskorenie“ a nie je možné ospravedlniť to nedostatkom personálu. Sťažovateľ však napokon vzal na vedomie poľutovanie Komisie a prijal ospravedlnenie.

Čo sa týka podstaty prípadu, sťažovateľ nepovažoval dôvody, ktoré uviedla Komisia pri uzavretí vyšetrovania, za úplne presvedčivé. Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu článku 82 Zmluvy o ES. Sťažovateľ považoval vysvetlenie postupu, ktoré poskytla Telia, za nepresvedčivé, pretože Telia mala v každom prípade možnosť pokračovať v konaní voči dlžníkom v zahraničí. Uznal, že by to mohlo byť ťažšie ako prenasledovať dlžníkov v samotnom Švédsku. Napriek tomu si však sťažovateľ nemyslel, že by to mohlo byť dôvodom oprávňujúcim diskrimináciu. Keby Komisia prijala argumenty Telie, bolo by to v rozpore s logikou úsilia EÚ o zjednotenie postupu vymáhania nárokov v iných členských štátoch.

Sťažovateľ bol presvedčený, že Telia mohla na svoju ochranu použiť iné prostriedky, ako napríklad žiadať od občanov EÚ, ktorí nie sú občanmi Švédska, aby predložili kópiu identifikačnej karty alebo pasu. Takéto informácie by, podľa názoru sťažovateľa, pomohli „vystopovať“ dlžníka. Sťažovateľ zároveň vyjadril pochybnosť, či samotné vlastníctvo čísla švédskeho sociálneho poistenia naozaj uľahčí kontakt s dlžníkmi v prípade ich vysťahovania do zahraničia.

Sťažovateľ preto požiadal ombudsmana, aby podporil jeho sťažnosť a pokúsil sa priviesť Komisiu k pokračovaniu vo vyšetrovaní.

ÚSILIE OMBUDSMANA O DOSIAHNUTIE PRIATELSKÉHO RIEŠENIA SPORU

Po starostlivom zvážení stanoviska a vyjadrení ombudsman nenadobudol presvedčenie, že by Komisia adekvátne reagovala na všetky sťažovateľove obvinenia.

Návrh priateľského riešenia sporu

Na základe článku 3 ods. 5 Štatútu ombudsmana¹⁰⁷ sa má ombudsman pokiaľ je to možné usilovať o dosiahnutie takého riešenia sporu spolu s inštitúciou, ktorej sa sťažnosť týka, ktorým by sa napravil prípad nesprávneho úradného postupu a ktoré by uspokojilo sťažovateľa. Ombudsmanov predbežný záver bol, že rozhodnutie Komisie o uzavretí prípadu na základe zdanlivo opodstatneného postupu Telie by mohlo byť prípadom nesprávneho úradného postupu.

Ombudsman preto Komisii navrhol toto priateľské riešenie sporu:

Európska komisia by mala opätovne posúdiť sťažnosť, ktorú jej sťažovateľ predložil.

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

Komisia v súlade s ombudsmanovým návrhom opätovne prehodnotila záležitosť vo svetle nových argumentov, ktoré predložil sťažovateľ. Cieľom postupu Telie bolo uistiť sa, že zákazník je v čase uzavretia zmluvy solventný. Dalo sa to dosiahnuť tromi spôsobmi: poskytnutím čísla sociálneho poistenia, poskytnutím zálohy alebo predložením dokladu o kúpe domu alebo bytu vo Švédsku.

Číslo švédskeho sociálneho poistenia („personnummer“) sa prideluje každému občanovi Švédska a každému cudzincovi, ktorý vo Švédsku žije viac ako jeden rok. Pozostáva z niekoľkých číslic, ktoré predovšetkým umožňujú zistiť vek a miesto narodenia osoby. Toto číslo umožňuje identifikáciu

¹⁰⁷

Rozhodnutie 94/262 Európskeho parlamentu z 9. marca 1994 o nariadeniach a všeobecných podmienkach riadiacich výkon povinností ombudsmana, 1994 Ú. v. ES L 113/15.

osoby na administratívne účely. Používa sa na účely sociálneho poistenia, ale nie je to jeho jediné využitie. Pomenovanie „číslo sociálneho poistenia“ by túto skutočnosť nemalo zasťrieť.

Toto číslo používajú daňové úrady a súkromné orgány pri vytváraní finančných databáz. V takejto databáze sa teda dá overiť, či má daná osoba nejaké nezaplatené dlhy. Keď sa osoba, ktorá je držiteľom „personnummer“, chce stať zákazníkom Telie, firma si v databáze overí, či žiadateľ nemá nejaké neuhradené dlhy. Finančné údaje sú, samozrejme, v databáze prístupné len vtedy, ak osobu evidovali nejaké administratívne alebo súkromné orgány vo Švédsku.

Postup, pri ktorom Telia žiadala číslo sociálneho poistenia, zálohu alebo doklad o kúpe domu alebo bytu vo Švédsku, sa uplatňoval bez ohľadu na národnosť. Cudzinec, ktorý vo Švédsku žil a pracoval, je držiteľom „personnummer“. O poskytnutie zálohy by mohol byť požiadaný aj občan Švédska, ktorý vo Švédsku nemá trvalý pobyt a prišiel na krátky čas ako študent. Hoci by takáto osoba mala „personnummer“, v databáze by o nej neboli uvedené žiadne finančné informácie, pretože nemá pobyt vo Švédsku.

Ako každý telekomunikačný operátor, Telia potrebovala mať pri prijatí nového zákazníka k dispozícii potrebné informácie o žiadateľovi a spôsob ako sa s ním spojiť v prípade, že by neplatil účty. Mnoho telekomunikačných operátorov v EÚ pokrýva toto riziko vyžiadanim kópie identifikačnej karty zákazníka. Takýto postup uplatňujú predovšetkým agentúry operátorov, ktoré uprednostňujú predaj účastníckych prípojek za fyzickej prítomnosti zákazníka. V prípade Telie bola však situácia iná. Na jednej strane spoločnosť často predáva účastnícke prípojky cez telefón. Na druhej strane však oprávnené vyžaduje záruku solventnosti klientov v čase uzavretia zmluvy. Telia preto nežiada kópiu identifikačnej karty. Ako spôsob potvrdenia solventnosti klienta žiada od zákazníkov ich „personnummer“, ak sú jeho držiteľom. Ak nie je k dispozícii prístup k finančným údajom o zákazníkovi potvrdený treťou stranou ani dôkaz o vlastníctve nehnuteľnosti, vyžaduje sa záloha. Telia v skutočnosti svojim zákazníkom poskytuje neobmedzený prístup k používaniu telefónnej linky medzi dvoma účtami, čo je obdobie troch mesiacov. Vybrané možnosti pokrývajú riziko, že by účet zostal nezaplatený.

Podmienky, ktorých splnenie telekomunikační operátori v Európe vyžadujú na pridelenie linky, podmienky fakturácie a obdobie, počas ktorého sa linka udržiava a zákazník ju môže používať aj napriek tomu, že nezaplatil účty, sú veľmi rozmanité. Aj iní operátori, ako napr. British Telecom alebo France Telecom, počítajú v prípade potreby s možnosťou podobnej zálohy, akú vyžaduje Telia.

V prípade postupu Telie je možné úplné a neobmedzené používanie telefónnej linky počas obdobia piatich mesiacov odo dňa zaplataenia poslednej faktúry po deň, v ktorom sa linka z dôvodu neplatenia zablokuje. Iní operátori obmedzujú toto obdobie na tri mesiace a niektorí z nich zablokujú linku pre vonkajšie telefonáty krátko po zistení nezaplataenia účtu.

Telia znížila sumu požadovanej zálohy z 5 000 SEK v čase, keď sa sťažovateľ obrátil na Komisiu, na terajších 3 000 SEK, čo je 333 eur. Táto suma sa zdá byť primeraná s ohľadom na cieľ, ktorý sleduje (333 eur ako záloha na päťmesačné bezplatné užívanie telefónnej linky).

Hlavným dôvodom na uloženie povinnosti poskytnúť „personnummer“ (alebo zálohu, alebo potvrdenie o vlastníctve nehnuteľnosti) bolo nevyhnúť sa riziku, že spoločnosť bude musieť vymáhať svoj nárok v iných členských štátoch.

Keďže sa nepreukázala diskriminácia ani neodôvodnený postup, Komisia nepovažovala dôvody za dostatočné na začatie konania vo veci porušenia článku 82 Zmluvy o ES.

Vyjadrenie sťažovateľa

Sťažovateľ vo svojom vyjadrení uviedol, že naďalej trvá na sťažnosti. Tvrdí, že prístup Telie viedol k nepriamej diskriminácii občanov inej ako švédskej národnosti, pretože „personnummer“ môžu získať až po uplynutí jedného roka. Podľa sťažovateľa všeobecné obchodné podmienky Telie predpokladajú vyžiadanie zálohy v prípade, keď je dôvod domnievať sa, že zákazník nezaplatí

účty. Sťažovateľ zastáva názor, že Telia tým, že u osôb, ktoré nie sú držiteľmi „personnummer“, predpokladá neplatenie účtov, v skutočnosti znevýhodňuje štátnych príslušníkov iných štátov.

Podľa názoru sťažovateľa je podstatný rozdiel medzi vyžiadaním „personnummer“ a vyžiadaním zálohy. Zatiaľ čo v prvom prípade je postačujúci doklad o platobnej schopnosti, v druhom prípade musí zákazník Telii poskytnúť finančné prostriedky, a to bez nároku na úroky.

Sťažovateľ ďalej dodal, že porovnanie s British Telecom a France Telecom nie je presvedčivé, pretože v prípadoch týchto spoločností išlo o situácie, v ktorých sa záloha vyžadovala vždy. Naproti tomu iní telekomunikační operátori (ako Deutsche Telekom) nevyžadovali vôbec žiadnu zálohu alebo vyžadovali zálohu len vtedy, keď už došlo k problémom (napr. Telekom Austria).

NÁVRH ODPORÚČANIA

Ombudsman na základe predložených dôkazov dospel k záveru, že priateľské riešenie sporu nie je možné. Ombudsman preto prijal tento návrh odporúčania Komisii v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu ombudsmana:

Európska komisia by mala opätovne posúdiť sťažnosť, ktorú jej sťažovateľ predložil.

Podrobné stanovisko Komisie

Zhrnutie podrobného stanoviska Komisie:

Čo sa týka predmetu sťažnosti, ktorú sťažovateľ podal Komisii, nepodarilo sa dosiahnuť názorovú zhodu medzi sťažovateľom, ombudsmanom a Komisiou. Osoba, ktorej sa sťažnosť primárne týkala, teda Telia, nebola zapojená do korešpondencie. Bolo ešte potrebné objasniť, či bol postup Telie zneužitím dominantného postavenia na trhu v zmysle článku 86 Zmluvy o ES. Komisia sa preto oficiálne rozhodla preskúmať túto otázku podľa článku 82 Zmluvy o ES. Zúčastneným stranám (sťažovateľovi a Telii) by sa tak poskytol priestor na vyjadrenie ich názorov na všetky časti prešetrovaného prípadu. Na základe tohto preskúmania by Komisia bola schopná opätovne zvážiť všetky zložky prípadu skôr ako prijme definitívne rozhodnutie o jeho predmete. Tento nový prístup by nemal byť chápaný ako prijatie ombudsmanových poznámok týkajúcich sa podstaty veci Komisiou.

V záujme rýchleho napredovania bude sťažovateľova sťažnosť podľa článku 82 Zmluvy poslaná Telii v priebehu najbližších dní.

Komisia zastáva názor, že tento nový prístup presne zodpovedá ombudsmanovmu odporúčaniu na opätovné preskúmanie sťažnosti, ktorú jej sťažovateľ podal.

Vyjadrenie sťažovateľa

Dňa 1. júla 2003 sťažovateľ telefonicky informoval úrad ombudsmana, že je s výsledkom tohto prípadu spokojný.

ROZHODNUTIE

1 Nedostatočné informácie o sťažnosti podanej Komisii

1.1 Sťažovateľ, nemecký štátny príslušník, študoval vo Švédsku. Na získanie telefónnej účastníckej prípojky od švédskej telekomunikačnej spoločnosti Telia musel poskytnúť zálohu 5 000 SEK. Je zrejmé, že takáto záloha bola požadovaná od všetkých cudzincov, ktorí nemali číslo švédskeho sociálneho poistenia. Podľa sťažovateľa je to prípad diskriminácie, ktorý je v rozpore s článkom 12 Zmluvy o ES, pretože občania Švédska takúto zálohu nemuseli poskytnúť. Dňa 25. novembra 1998 preto sťažovateľ podal oficiálnu sťažnosť Komisii. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti podanej ombudsmanovi v júni 2002 uviedol, že napriek niekoľkým ďalším urgenciám ho Komisia

neinformovala ani o štádiu postupu, ani o tom, či má v úmysle začať konanie proti Švédsku vo veci porušenia pravidiel verejnej súťaže.

1.2 Komisia vo svojom stanovisku objasnila spôsob vybavovania sťažnosti a vyjadrila ľútosť nad tým, že pri informovaní sťažovateľa o postupe došlo k určitému oneskoreniu. Podľa Komisie bol sťažovateľ napokon informovaný listom zo dňa 8. augusta 2002.

1.3 Informovanie sťažovateľov o štádiu riešenia a o výsledku sťažnosti, ktorú Komisii podajú, patrí k riadnej správe. V tomto prípade prešlo deväť mesiacov a boli potrebné upozornenia zo strany sťažovateľa, kým ho Komisia v septembri 1999 informovala, že sťažnosť oficiálne zaregistrovala. Je zrejmé, že sťažovateľ nedostal odpoveď na žiadne z troch upozornení, ktoré Komisii poslal. Až v auguste 2002, po informácii, že sťažovateľ sa obrátil na ombudsmana, Komisia konečne informovala sťažovateľa o výsledku jeho sťažnosti. Za týchto okolností ombudsman zastáva názor, že postup Komisie je v tomto prípade jasne nesprávnym úradným postupom. S ohľadom na skutočnosť, že sťažovateľ ombudsmana informoval o tom, že prijal ospravedlnenie Komisie, však ombudsman zastáva názor, že nie je dôvod na pokračovanie v ďalšom vyšetrovaní tohto aspektu sťažnosti.

2 Neriešenie sťažnosti Komisiou

2.1 Komisia v liste sťažovateľovi a v stanovisku pre ombudsmana poukázala na to, že počas vyšetrovania možného porušenia článku 82 Zmluvy o ES požiadala Telia o vyjadrenie. Telia vo svojej odpovedi objasnila, že požadovaná záloha bola určená na zaručenie dlhu účastníkov telefónnej siete, na ktorých by Telia z dôvodu chýbajúceho čísla švédskeho sociálneho poistenia v prípade presťahovania mohla stratiť kontakt. Komisia poznamenala, že toto vysvetlenie považovala za dostatočné odôvodnenie rozdielneho prístupu k držiteľom čísla švédskeho sociálneho poistenia a k osobám, ktoré ho nemajú. Rozhodla sa preto nepokračovať ďalej vo vyšetrovaní.

2.2 Sťažovateľ vo svojom vyjadrení kritizoval toto rozhodnutie Komisie. Podľa sťažovateľa došlo k porušeniu článku 82 Zmluvy o ES tým, že Telia pristupovala k občanom so švédskou štátnou príslušnosťou inak ako k ostatným občanom EÚ. Ďalej tvrdil, že zámer, ktorý Telia sledovala poistením sa voči riziku straty kontaktu s dlžníkmi, nemôže ospravedlniť túto diskrimináciu.

2.3 Ombudsman to považoval za podanie ďalšieho obvinenia zo strany sťažovateľa. S ohľadom na úzku súvislosť medzi pôvodnou sťažnosťou a následným obvinením zastával názor, že následné obvinenie je potrebné riešiť v kontexte prvého vyšetrovania. Komisia mala možnosť vyjadriť sa k následnému obvineniu v stanovisku pre ombudsmana k jeho návrhu priateľského riešenia sporu.

2.4 Ombudsman pripomína, že Komisia má právo slobodného uváženia v oblasti sťažností týkajúcich sa porušenia predpisov EÚ o hospodárskej súťaži. Komisia sa teda môže rozhodnúť prípad uzavrieť, ak sa dopracuje k záveru, že nedošlo k žiadnemu porušeniu alebo ak si myslí, že nie je v záujme Spoločenstva prípad ďalej riešiť, pretože by sa ním mali zaoberať skôr vnútroštátne súdy a úrady. Ombudsman konštatuje, že v tomto prípade Komisia prípad uzavrela, lebo sa nepreukázala diskriminácia ani neodôvodnený postup, a Komisia teda nepovažovala dôvody za dostatočné pre začatie konania vo veci porušenia článku 82 Zmluvy o ES. Je teda potrebné preskúmať toto odôvodnenie.

2.5 V kontakte s perspektívnymi zákazníkmi Telia rozlišuje osoby, ktoré majú číslo švédskeho sociálneho poistenia („personnummer“) od osôb, ktoré toto číslo nemajú a ani nie sú majiteľmi domu alebo bytu vo Švédsku. Ako sa správne tvrdí v sťažnosti, toto rozlišovanie má dôležité následky: zatiaľ čo v prvom prípade je postačujúce uvedenie „personnummer“, v druhom prípade musí zákazník Telii poskytnúť finančné prostriedky. Na rozdiel od tvrdenia Komisie toto rozlišovanie vedie k nepriamej diskriminácii na základe štátnej príslušnosti. Komisia sama uvádza, že číslo švédskeho sociálneho poistenia („personnummer“) sa prideluje každému občanovi Švédska a každému cudzincovi, ktorý vo Švédsku žije viac ako jeden rok. Znamená to, že občania iných štátov EÚ, ktorí vo Švédsku nezostanú viac ako rok (napríklad študenti), takéto „personnummer“ nedostanú. Tým, že Telia obmedzuje možnosť neposkytnúť zálohu na osoby, ktoré majú „personnummer“, vlastne nevyhnutne znevýhodňuje všetkých občanov iných členských štátov,

ktorí toto číslo nemajú. Skutočnosť, že o poskytnutie zálohy by mohol byť požiadaný aj občan Švédska, ktorý vo Švédsku nemá trvalý pobyt a prišiel na krátky čas ako študent (ak sa usadí), na tomto závere nič nemení. Opatrenie, ktoré vedie k diskriminácii na základe štátnej príslušnosti, nemusí nevyhnutne zvyhodňovať všetkých občanov jedného členského štátu¹⁰⁸.

2.6 Podľa názoru ombudsmana žiadny z argumentov, ktoré predložila Komisia, nemôže byť považovaný za dostatočné opodstatnenie nerovnakého zaobchádzania. Po prvé, vysvetlenie Komisie, prečo Telia od svojich budúcich zákazníkov nežiada len kópiu identifikačnej karty, je nepresvedčivé. Ak by Teliou uprednostňovaný telefonický systém predaja telefónnych prípojok mal znemožňovať poskytnutie papierovej kópie, je ťažké pochopiť, že doklad o kúpe domu alebo bytu vo Švédsku je aj napriek tomu prijateľný. Po druhé, osobitný obchodný prístup Telie (dlhšie obdobia medzi jednotlivými faktúrami, ako je bežné u iných firiem) jednoducho nemôže ospravedlniť znevýhodňovanie občanov iných členských štátov. Po tretie, zníženie zálohy z 5 000 SEK na 3 000 SEK síce znižuje znevýhodnenie občanov iných členských štátov, ale neodstraňuje ho. Po štvrté, a toto je najdôležitejší bod, Telia je, samozrejme, oprávnená chrániť sa pred rizikom, že zákazníci nezaplatia faktúry. To však neospravedlňuje používanie postupu, ktorý vedie k znevýhodňovaniu štátnych príslušníkov iných členských štátov. Ombudsman je presvedčený, že existujú možnosti, ktoré umožnia dosiahnuť legitímny cieľ bez použitia diskriminačných opatrení. V tejto súvislosti je zaujímavé pripomenúť, že Komisia nedokázala uviesť žiadneho ďalšieho porovnateľného telekomunikačného operátora v EÚ, ktorý by postupoval podobne ako Telia. Ako sťažovateľ správne podotkol, nie je zjavné, že by v prípade British Telecomu alebo France Telecomu, ktoré Komisia uviedla, podmienka zloženia zálohy priamo alebo nepriamo súvisela s národnosťou zákazníka.

3 Záver

3.1 Ombudsman na základe vyšetrovania vypracoval návrh odporúčania, v ktorom navrhol, aby Komisia opätovne prešetrila sťažnosť, ktorú jej sťažovateľ podal. Komisia vo svojom podrobnom stanovisku ombudsmana informovala, že sa rozhodla začať oficiálne vyšetrovanie podľa článku 82 Zmluvy o ES. Sťažovateľ následne informoval ombudsmana, že je s výsledkom tohto prípadu spokojný.

3.2 Ombudsman je presvedčený, že Komisia teda prijala jeho návrh odporúčania a že opatrenia, ktoré Komisia prijala alebo prijme, sa zdajú byť dostatočné.

3.3 Ombudsman preto prípad uzatvára.

¹⁰⁸

Porovnaj prípad C-281/98 Angonese [2000] ECR I-4139 odsek 41 a prípad C-274/96 Bickel a Franz [1998] ECR I-7637 odsek 25. Pozri aj prípad C-43/95 Data Delecta v. MSL [1996] ECR I-4661 a prípad C-323/95 Hayes v. Kronberger [1997] ECR I-1711.

3.6 PRÍPADY UZAVRETÉ PO OSOBITNEJ SPRÁVE

3.6.1 Európsky parlament

EURÓPSKY PARLAMENT SÚHLASÍ S UVEREJŇOVANÍM MIEN ÚSPEŠNÝCH UCHÁDZAČOV VÝBEROVÝCH KONANÍ

Rozhodnutie o sťažnosti 341/2001/(BB)IJH na Európsky parlament

Sťažnosť sa týkala odmietnutia Európskeho parlamentu informovať sťažovateľa o tom, kto sa zúčastnil otvorenej súťaže, o menách a hodnotení úspešných kandidátov v súťaži.

Ombudsman v odporúčaní navrhol, aby Parlament v budúcich súťažiach informoval kandidátov v oznámení o súťaži o tom, že mená úspešných uchádzačov budú uverejnené.

Parlament vo svojom podrobnom stanovisku neprijal jasne návrh odporúčania. Podrobné stanovisko rovnako nenaznačilo, že by kroky Parlamentu v budúcnosti zabezpečili spravodlivé zaobchádzanie s uchádzačmi a zaistili súlad so záväzkom otvorenosti v procese prijímania do zamestnania. Ombudsman preto považoval za potrebné vypracovať osobitnú správu v tejto veci.

Listom z 25. februára 2003 predseda Európskeho parlamentu informoval ombudsmana, že Parlament prijal ombudsmanove odporúčanie o uverejňovaní zoznamov úspešných kandidátov v súťažiach a o upozornení na toto uverejňovanie v každom oznámení o súťaži.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ombudsman prípad uzavrel.

Plné znenie osobitnej správy je k dispozícii na adrese: <http://www.euro-ombudsman.eu.int/special/pdf/en/010341.pdf>

3.6.2 Rada Európskej únie

PRÍSTUP K DOKUMENTOM RADY, VRÁTANE STANOVÍSK PRÁVNEJ SLUŽBY

Zhrnutie rozhodnutia o sťažnosti 1015/2002/(PB)IJH a poznámka k sťažnosti 1542/2000/(PB)(SM)IJH na Radu Európskej únie

Sťažnosť 1015/2002/(PB)IJH

SŤAŽNOSŤ

V máji 2002 dánsky poslanec Európskeho parlamentu podal sťažnosť na Radu ohľadom žiadosti o prístup k dokumentom z 3. decembra 2001 v súlade s nariadením 1049/2001¹⁰⁹. Sťažovateľ požiadal Radu o poskytnutie siedmich typov dokumentov, z ktorých tri boli základom sťažnosti podanej ombudsmanovi. Sťažovateľ ich opísal takto:

¹⁰⁹

Nariadenie (ES) č. 1049/2001 Európskeho parlamentu a Rady z 30. mája 2001 týkajúce sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie, Ú. v. ES 2001 L 145 str. 43.

- 1 kompletný zoznam všetkých výborov a pracovných skupín európskych inštitúcií, ktorých sa zúčastňujú zástupcovia Rady a/alebo členských štátov, vrátane zoznamov ich členov;
- 2 zoznamy osôb, ktoré v roku 2000 dostali náhradu cestovných nákladov a/alebo diéty od Rady alebo členských štátov za účasť na stretnutiach európskych inštitúcií;
- 3 kompletný zoznam všetkých schôdzí Rady ministrov a pracovných skupín Rady týkajúcich sa transparentnosti Rady ministrov, vrátane pracovných dokumentov a správ za obdobie, počas ktorého sa rokovalo o návrhu nariadenia 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom.

Dňa 17. januára 2002 Rada odpovedala na sťažovateľovu žiadosť. V úvode uviedla, že nariadenie 1049/2001 sa týka výlučne existujúcich dokumentov.

V súvislosti s prvým typom dokumentu Rada sťažovateľa informovala, že zoznam členov prítomných na schôdzi Rady môže nájsť v tlačových oznámeniach uverejňovaných bezprostredne po každej schôdzi. Rada sťažovateľovi zároveň poslala dokument s názvom „Výťah z medziinštitucionálneho zoznamu - kto je kto v Európskej únii“. Sú v ňom uvedené informácie o samotnej Rade, ako aj aktuálny zoznam výborov a pracovných skupín zapojených do prípravnej práce Rady.

Ohľadom druhého typu dokumentu Rada sťažovateľa informovala, že takéto zoznamy nezostavuje; ďalej uviedla, že v skutočnosti účastníkom diéty nevypláca a že cestovné náklady sa uhrádzajú len na základe skutočných výdavkov a po predložení potvrdení a dokladov.

V rámci tretieho typu dokumentov Rada sťažovateľovi poslala:

- zoznam schôdzí Rady a jej prípravných orgánov (v tomto prípade COREPER-u II a pracovnej skupiny o informáciách), ktoré sa uskutočnili od 28. januára 2000, teda odo dňa, kedy Komisia predložila svoj návrh nariadenia týkajúceho sa prístupu verejnosti k dokumentom Európskeho parlamentu, Rady a Komisie;
- všetky pracovné dokumenty a správy súvisiace so schôdzami pracovnej skupiny o informáciách, COREPER-u II a Rady za celé obdobie prerokovania nariadenia 1049/2001, okrem týchto stanovísk právnej služby Rady;
- dokument 7594/00 o účinnosti, forme a pôsobnosti aktu;
- dokument 7184/01 o zaobchádzaní s dôvernými dokumentmi;
- dokument 8002/01 obsahujúci navrhnuté právne pripomienky.

Ako dôvod neposkytnutia týchto právnych posudkov Rada uviedla, že ich uverejnenie by ohrozilo ochranu jej vnútorného právneho poradenstva, ktorá je zakotvená v článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001 a keďže neexistujú žiadne osobitné dôvody, ktoré by naznačovali závažný verejný záujem o zverejnenie, Rada dospela k záveru, že záujem ochrany vnútorného právneho poradenstva preváži nad verejným záujmom o zverejnenie.

Rada dodala, že táto výnimka sa vzťahuje na celý obsah uvedených právnych stanovísk, okrem ich registračného čísla a témy. Z tohto dôvodu nebolo možné poskytnúť čiastočný prístup podľa článku 4 ods. 6 nariadenia 1049/2001.

Dňa 7. februára 2002 podal sťažovateľ opätovnú žiadosť. Skonštatoval, že informácie uvedené v zoznamoch výborov a pracovných skupín, ktorý mu Rada poslala, nie sú kompletne a neumožňujú identifikáciu všetkých výborov, pracovných skupín a ich členov. Sťažovateľ zároveň zopakoval svoju požiadavku získať zoznamy osôb, ktoré v roku 2000 dostali náhradu cestovných nákladov a/alebo diéty od Rady alebo členských štátov za účasť na stretnutiach európskych inštitúcií. V súvislosti s tromi právnymi posudkami sťažovateľ požiadal Radu o uvedenie konkrétnych dôvodov na zamietnutie prístupu.

Rada odpovedala 8. apríla 2002. Opakovane zdôraznila, že zoznamy výborov a pracovných skupín, ktoré sťažovateľ žiada, neexistujú. Zostaviť takéto zoznamy by bolo nemožné alebo nesmierne zložité, keďže zloženie výborov a pracovných skupín sa často mení.

Rovnako neexistujú ani zoznamy osôb, ktorým boli uhradené príspevky. Rada zdôraznila, že pri vyplácaní príspevkov sa postupuje podľa pravidiel správneho riadenia finančných prostriedkov a že toto vyplácanie podlieha kontrole Dvora audítorov.

V súvislosti s tromi právnymi stanoviskami Rada zopakovala, že na základe článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001 zostávajú stanoviská Právnej služby Rady utajené, pokiaľ inštitúcia nie je presvedčená, že existuje prevažujúci verejný záujem o zverejnenie. Rada uviedla, že skutočnosť, že právne stanoviská sa v tomto prípade týkajú pripravovanej legislatívy, nevytvára ešte prevažujúci verejný záujem o zverejnenie. Rada podporila svoje stanovisko poukázaním na precedenčné právo vychádzajúce z predchádzajúcich pravidiel o prístupe verejnosti k dokumentom.

Sťažovateľ sa na základe uvedených skutočností obrátil na ombudsmana s týmito obvineniami voči Rade:

1. Je v rozpore so zásadami dobrej správy, že Rada nezostavila zoznam všetkých výborov a pracovných skupín európskych inštitúcií, na ktorých sa zúčastňujú zástupcovia Rady a členských štátov. Zoznam by mal obsahovať mená členov týchto výborov a pracovných skupín;
2. Je v rozpore so zásadami riadnej správy, že Rada nezostavila ani neurčila zoznam osôb, ktoré v roku 2000 od Rady alebo členských štátov dostali náhradu cestovných výdavkov a diét za účasť na schôdzach európskych inštitúcií;
3. Rada nesprávne zamietla prístup k právnym stanoviskám, o ktoré sťažovateľ žiadal. Rada porušila predpisy o prístupe verejnosti k dokumentom predovšetkým tým, že na základe bežného postupu zamietla prístup k právnym stanoviskám, pričom predpisy vyžadujú individuálne posúdenie každej žiadosti.

VYŠETROVANIE ŠŤAŽNOSTI

Stanovisko Rady

Zhrnutie stanoviska Rady:

Zoznam výborov a pracovných skupín

Nariadenie 1049/2001 sa týka výlučne existujúcich dokumentov. Ak dotknutá inštitúcia tvrdí, že dokument neexistuje, vychádza sa z predpokladu, že toto tvrdenie je pravdivé¹¹⁰. Takýto predpoklad môže byť vyvrátený závažnými a nezvratnými dôkazmi, ktoré však v tomto konkrétnom prípade neboli predložené.

Sťažovateľ nepredkladá žiadne argumenty, prečo by - v rámci dobrej správy - mala Rada požadovaný zoznam zostaviť. Rada v skutočnosti má zoznam prípravných orgánov. Tento zoznam je verejne prístupný na internete a bol poslaný sťažovateľovi. Pre administratívne účely Rady je dostačujúci a verejnosti poskytuje celkový prehľad všetkých výborov a pracovných skupín zapojených do prípravnej práce Rady. Na základe tohto zoznamu a verejného registra dokumentov môžu občania podávať konkrétne žiadosti o poskytnutie dokumentov predložených týmto výborom a pracovným skupinám. Rada nevidí dôvod, prečo by mala viesť zoznamy iných výborov a pracovných skupín, ktoré nijako nesúvisia s prácou Rady, a ktorých členmi sú zástupcovia členských štátov.

Čo sa týka mien delegátov, ktorí sa zúčastňujú na práci prípravných orgánov Rady, zloženie pracovných skupín sa mení zo schôdze na schôdzu, a niekedy aj počas jednej schôdze, pretože

¹¹⁰

Prípád T-311/00, British American Tobacco v. Komisia, rozsudok z 25. júna 2002, odsek 35, a prípad T-123/99, JT's Corporation v. Komisia [2000] ECR II-3269, odsek 58.

členské štáty môžu vysielat' zástupcov podľa vlastného výberu. Zostavovanie úplných a aktuálnych zoznamov všetkých účastníkov by preto predstavovalo veľkú administratívnu záťaž. Takéto zoznamy nie sú potrebné ani na vnútorné potreby generálneho sekretariátu, ani nebol preukázaný závažný verejný záujem na ich existencii.

Zoznamy osôb, ktorým boli vyplatené príspevky

Rada zopakovala svoje skoršie stanovisko sťažovateľovi. Podľa názoru Rady sú finančné záujmy spoločenstva dostatočne chránené opatreniami a kontrolnými orgánmi, ktoré už existujú. Preto nie je potrebné, aby sa v záujme dobrej správy vypracovávali zoznamy, ktoré žiada sťažovateľ.

Prístup k právnym stanoviskám

Rada potvrdila svoj postoj, ktorý vyjadrila v odpovedi sťažovateľovi na jeho opätovnú žiadosť o poskytnutie dokumentov. Tento postoj nepopiera individuálne preskúmanie každého dokumentu, ktorého cieľom je určiť, či je pravdepodobné, že by poskytnutie dokumentu mohlo poškodiť jeden zo záujmov, na ktoré sa vzťahujú výnimky, pričom sa do úvahy berie predovšetkým možnosť poskytnutia čiastočného prístupu. Po prehodnotení svojho rozhodnutia sa Rada rozhodla poskytnúť prístup k bodom 1 až 10 dokumentu 7184/01 a k úvodu a k bodom 1 a 2 dokumentu 7594/00.

V prípade ostatných častí dokumentov Rada trvala na zamietnutí, ktoré bolo obsiahnuté v jej odpovedi na sťažovateľovu opätovnú žiadosť o poskytnutie dokumentov.

Stanovisko Rady bolo postúpené sťažovateľovi, ktorý bol zároveň informovaný, že k nemu môže predložiť svoje vyjadrenie. Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

NÁVRH ODPORÚČANIA

Rozhodnutím zo dňa 27. marca 2003 ombudsman adresoval Rade návrh odporúčania v súvislosti s tretím obvinením sťažovateľa. Zhrnutie návrhu odporúčania vypracovaného v súlade s článkom 3 ods. 6 Štatútu Európskeho ombudsmana:

- 1 Sťažovateľ tvrdí, že Rada nesprávne zamietla prístup k stanoviskám Právnej služby Rady. Tvrdí, že Rada zamietla prístup k právnym stanoviskám na základe bežného postupu, pričom predpisy vyžadujú individuálne posúdenie každej žiadosti.
- 2 Rada tvrdí, že na základe článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001 musia stanoviská Právnej služby Rady zostať utajené, pokiaľ inštitúcia nie je presvedčená, že existuje prevažujúci verejný záujem o ich zverejnenie. V odpovedi na sťažovateľovu žiadosť a na jeho opätovnú žiadosť Rada zastáva názor, že výnimka sa vzťahuje na celý obsah predmetných troch právnych stanovísk: dokumentov 7594/00, 7184/01 a 8002/01. Vo svojom stanovisku k sťažnosti Rada uvádza, že jej všeobecný postoj nepopiera individuálne posúdenie každého dokumentu a že po prehodnotení sa rozhodla udeliť čiastočný prístup k dokumentom 7594/00 a 7184/01.
- 3 Ombudsman konštatuje, že zamietnutie prístupu verejnosti k dokumentu 7594/00 je tiež predmetom inej sťažnosti, ktorá bola ombudsmanovi podaná voči Rade: 1542/2000/(PB)(SM)IJH. V tomto prípade ombudsman vypracoval návrh odporúčania Rade a následne dňa 12. decembra 2002 osobitnú správu pre Európsky parlament. Európsky parlament zatiaľ k osobitnej správe nezaujal stanovisko. Za týchto okolností ombudsman nepovažuje žiadne ďalšie vyšetrovanie v rámci tejto sťažnosti za opodstatnené. Ombudsman však chce informovať Európsky parlament o tom, že Rada v rámci tohto prípadu súhlasila s udelením čiastočného prístupu sťažovateľa k dokumentu 7594/00.
- 4 V súvislosti s ďalšími dvoma dokumentmi ombudsman pripomína, že vyššie uvedený návrh odporúčania a osobitná správa vychádzajú z názoru, že je potrebné rozlišovať medzi rôznymi typmi právnych stanovísk. Stanoviská poskytnuté v súvislosti s možným budúcim súdnym konaním sa posudzujú podobne ako komunikácia medzi právnikom a klientom. Mali by byť preto za normálnych okolností vyňaté z povinnosti poskytnúť prístup podľa článku 4 ods. 2 nariadenia 1049/2001. Naproti tomu stanoviská k legislatívnym návrhom by za normálnych okolností mali byť po skončení legislatívneho procesu verejne prístupné. Výnimka by sa na ne mala vzťahovať

len vtedy, ak inštitúcia môže podľa článku 4 ods. 3 dokázať, že ich zverejnenie by vážne poškodilo rozhodovací proces a že neexistuje prevažujúci verejný záujem o ich zverejnenie.

5 Keď sa uvedené rozlíšenie uplatní v tomto konkrétnom prípade, dokumenty 7184/01 a 8002/01 sú stanoviskami k legislatívnym návrhom, pričom legislatívne konanie už bolo ukončené. Ombudsman preto, podobne ako v prípade 1542/2000/(PB)(SM)IJH, vypracoval návrh odporúčania, podľa ktorého má Rada prehodnotiť sťažovateľovu žiadosť a poskytnúť mu prístup k dokumentom 7184/01 a 8002/01 za predpokladu, že neplatí jedna alebo viac iných výnimiek ako článok 4 ods. 2, druhá odrážka nariadenia 1049/2001.

Podrobné stanovisko Rady

Rada vo svojom podrobnom stanovisku ombudsmana informovala, že otázka, či a za akých podmienok sa na stanoviská Právnej služby Rady k návrhom legislatívnych aktov vzťahujú výnimky stanovené v nariadení 1049/2001, je momentálne predmetom súdneho konania na Súde prvého stupňa (Prípady T-84/03, Maurizio Turco v Rada). Rada sa preto zdržala vyjadrenia k predmetu návrhu odporúčania.

Podrobné stanovisko Rady bolo postúpené sťažovateľovi, ktorý bol zároveň informovaný, že k nemu môže predložiť svoje vyjadrenie. Sťažovateľ neposkytol žiadne vyjadrenie.

ROZHODNUTIE

1 Zoznam výborov a pracovných skupín

1.1 Podľa sťažovateľa je v rozpore so zásadami riadnej správy, že Rada nezostavila zoznam všetkých výborov a pracovných skupín európskych inštitúcií, na ktorých sa zúčastňujú zástupcovia Rady a členských štátov. Takýto zoznam by mal obsahovať mená členov týchto výborov a pracovných skupín.

1.2 Podľa Rady nie je potrebné viesť zoznamy výborov alebo pracovných skupín, ktoré nijako nesúvisia s jej činnosťou. Rada má zoznamy svojich vlastných prípravných orgánov, a tieto sú pre administratívne potreby Rady dostačujúce. Tento zoznam poskytuje verejnosti celkový prehľad všetkých výborov a pracovných skupín zapojených do prípravnej práce Rady a spolu s verejným registrom dokumentov umožňuje občanom podávať konkrétne žiadosti o poskytnutie dokumentov. Na základe tohto zoznamu a verejného registra dokumentov môžu občania podávať konkrétne žiadosti o poskytnutie dokumentov predložených výborom a pracovným skupinám. V súvislosti s uvádzaním mien delegátov Rada tvrdí, že vedenie úplných a aktuálnych zoznamov by bolo nesmierne náročné, pretože zloženie pracovných skupín sa často mení. Takéto zoznamy nie sú potrebné ani na vnútorné potreby generálneho sekretariátu, ani nebol preukázaný závažný verejný záujem na ich existencii.

1.3 Ombudsman pripomína, že základnou zásadou riadnej správy je poskytnúť občanom informácie, ktoré žiadajú¹¹¹. Ombudsman konštatuje, že Rada poskytuje sťažovateľovi časť informácie, o ktorú žiada, formou verejne prístupného zoznamu jej prípravných orgánov. Ombudsman zastáva názor, že vysvetlenie Rady, prečo nezostavuje iné zoznamy, o ktoré sťažovateľ žiada, je racionálne. Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nezistil nesprávny úradný postup.

2 Zoznamy osôb, ktorým boli vyplatené príspevky

2.1 Sťažovateľ tvrdí, že je v rozpore so zásadami riadnej správy, že Rada nezostavila, ani neurčila zoznam všetkých osôb, ktoré v roku 2000 od Rady alebo členských štátov dostali náhradu cestovných výdavkov a/alebo diét za účasť na schôdzach európskych inštitúcií.

¹¹¹ Pozri článok 22 Európskeho etického kódexu pracovníka orgánov a inštitúcií EÚ, ktorý je prístupný na internetovej stránke ombudsmana: <http://www.euro-ombudsman.eu.int>.

2.2 Rada tvrdí, že delegátom diéty nevypláca a že neexistujú žiadne zoznamy osôb, ktorým sa vyplácajú príspevky. Podľa názoru Rady sú finančné záujmy spoločenstva dostatočne chránené opatreniami a kontrolnými orgánmi, ktoré už existujú a nie je preto potrebné, aby sa v záujme dobrej správy vypracovávali zoznamy, ktoré žiada sťažovateľ.

2.3 Ombudsman pripomína, že sťažovateľ má na mysli príspevky a diéty, ktoré vypláca Rada alebo členské štáty. V súvislosti s náhradou cestovných výdavkov a diét, ktoré vyplácajú členské štáty, si ombudsman nie je vedomý existencie žiadnych pravidiel alebo zásad, podľa ktorých by Rada musela viesť zoznamy prijímateľov takýchto príspevkov.

2.4 V súvislosti s náhradou cestovných výdavkov, ktoré vypláca Rada, ombudsman pripomína, že Rada popiera existenciu takéhoto zoznamu prijímateľov. Ombudsman uznáva, že vytvorenie takéhoto zoznamu a poskytnutie verejného prístupu k nemu by občanom umožnilo skutočne a účinne sledovať výkon právomocí zverených inštitúciám spoločenstva, čím by prispelo k zvýšeniu kontroly a dôvery v administratívu. Ombudsman si však nie je vedomý existencie žiadnych pre Radu záväzných predpisov alebo zásad, podľa ktorých by neexistencia takéhoto zoznamu bola nesprávnym úradným postupom. Ombudsman preto v súvislosti s týmto aspektom sťažnosti nezistil nesprávny úradný postup.

3 Prístup k právnym stanoviskám

3.1 Sťažovateľ tvrdí, že Rada nesprávne zamietla jeho žiadosť o prístup k stanoviskám Právnej služby Rady.

3.2 Na základe uvedených dôvodov preto ombudsman vypracoval návrh odporúčania, podľa ktorého má Rada prehodnotiť sťažovateľovu žiadosť a poskytnúť mu prístup k dokumentom 7184/01 a 8002/01 za predpokladu, že neplatí jedna alebo viac iných výnimiek ako článok 4 ods. 2, druhá odrážka nariadenia 1049/2001.

3.3 Rada sa zdržala vyjadrenia k podstate ombudsmanovho návrhu odporúčania, pretože otázka interpretácie nariadenia č. 1049/2001 je predmetom prípadu, ktorým sa zaoberá Súd prvého stupňa (Prípád T - 84/03, Mauricio Turco v Rada). Ombudsman preto musí zvážiť, či má vypracovať osobitnú správu pre Európsky parlament.

Ombudsman pripomína, že Európsky parlament bol už o jeho postoji k týmto otázkam informovaný v súvislosti s osobitnou správou predloženou 12. decembra 2002 k prípadu 1542/2000/(PB)(SM)IJH. Ombudsman rovnako chápe, že Petičný výbor Európskeho parlamentu sa so zreteľom na prebiehajúce súdne konanie v prípade T - 84/03 rozhodol nevypracovať správu k osobitnej správe ombudsmana.

Berúc do úvahy uvedené okolnosti ombudsman nepovažuje za vhodné a opodstatnené vypracovať ďalšiu osobitnú správu ani pokračovať vo vyšetrovaní tohto prípadu.

4 Záver

Ombudsmanove vyšetrovanie tejto sťažnosti nepreukázala nesprávnosť úradného postupu Rady v súvislosti s prvými dvoma obvineniami sťažovateľa. V prípade tretieho bodu obvinenia nie je odôvodnené žiadne ďalšie vyšetrovanie. Ombudsman preto prípad uzatvára.

Poznámka: sťažnosť 1542/2000/(PB)(SM)IJH

Ako je vyššie uvedené v zhrnutí, ombudsman predložil dňa 12. decembra 2002 Európskemu parlamentu osobitnú správu k sťažnosti 1542/2000/(PB)(SM)IJH, ktorá sa týkala aj zamietnutia Rady udeliť prístup k stanoviskám Právnej služby Rady.

Dňa 10. júna 2003 Európsky ombudsman informoval Petičný výbor Európskeho parlamentu, že Súd prvého stupňa začal konanie (prípád T-84/03, Maurizio Turco v Rada), ktoré sa týka rovnakej otázky právneho princípu ako osobitná správa: konkrétne správnej interpretácie nariadenia 1049/2001 v súvislosti so stanoviskami právnej služby k legislatívnym návrhom.

So zreteľom na túto skutočnosť sa petičný výbor rozhodol nevypracovať správu k ombudsmanovej osobitnej správe.

Štatút ombudsmana umožňuje, aby predloženie správy Európskemu parlamentu bolo posledným krokom vyšetrovania, ktoré vedie ombudsman. Ombudsman preto prípad uzavrel.

3.7 VYŠETROVANIE Z VLASTNÉHO PODNETU OMBUDSMANA

OPRAVNÉ PROSTRIEDKY DOSTUPNÉ PRI VEREJNÝCH SÚŤAŽIACH

Rozhodnutie o vyšetrovaní z vlastného podnetu OI/2/2002/IJH voči Európskej komisii

DÔVODY VYŠETROVANIA

Počas vybavovania sťažnosti, ktorú ombudsmanovi podal neúspešný uchádzač verejnej súťaže, ktorú organizovala Komisia¹¹², nadobudol ombudsman obavu, že opravné prostriedky, ktoré majú takéto osoby k dispozícii, nie sú primerané.

V úvode prešetrovania z vlastného podnetu ombudsman skonštatoval, že podľa rozhodnutia Súdneho dvora v prípade Alcatelu:

... sú členské štáty povinné zabezpečiť, aby rozhodnutie zadávateľa o výbere uchádzača verejnej súťaže, s ktorým zmluvu uzavrie, bolo vo všetkých prípadoch otvorené revíznym postupom, ktorým môže uchádzač dosiahnuť odloženie rozhodnutia v prípade, že sú splnené potrebné podmienky, a to bez ohľadu na možnosť získania náhrady škôd v prípade, že k uzavretiu zmluvy už došlo¹¹³.

Ombudsman ďalej skonštatoval, že článok 56 (neskôr nahradeného) finančného nariadenia stanovil:

Pri uzatváraní zmlúv, ktoré sa týkajú sumy rovnajúcej sa alebo vyššej ako limit, ktorý je určený smernicami Rady o koordinácii postupov pre zadávanie objednávok na verejné práce, dodávky a služby, musia všetky inštitúcie splňať rovnaké povinnosti, aké z týchto smerníc vyplývajú pre členské štáty.

Vykonávacie opatrenia podľa článku 139 musia obsahovať ustanovenia na zabezpečenie tohto cieľa.

So zreteľom na uvedené skutočnosti sa ombudsman obával, že možné neposkytnutie prístupu uchádzačov verejných súťaží k revíznym postupom, ako ho predpokladal rozsudok v prípade Alcatel, by mohlo byť prípadom nesprávneho úradného postupu. Ombudsman preto požiadal Komisiu, aby ho informovala o tom, či revízne postupy existujú a v prípade, že neexistujú, či je Komisia schopná urýchlene ich zaviesť.

¹¹² 1351/2001/(ME)MF, uzavretá rozhodnutím zo dňa 17. februára 2003.

¹¹³ Prípád C-81/98, Alcatel Austria v. Spolkové ministerstvo pre vedu a dopravu, [1999] ECR I- 7671, odsek 43.

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Stanovisko Komisie

Zhrnutie stanoviska Komisie:

So zreteľom na rozsudok v prípade Alcatel Komisia súhlasí, že pred podpísaním zmluvy budú zodpovední úradníci musieť bezodkladne informovať všetkých uchádzačov a záujemcov o rozhodnutí o zadaní objednávky v súlade s postupom o verejnom obstarávaní podľa článku 56 platného finančného nariadenia a článku 105 nového finančného nariadenia a mali by poskytnúť dostatočný časový priestor pred podpísaním zmluvy, aby uchádzači a záujemcovia mali možnosť žiadať odôvodnenie rozhodnutia a v prípade potreby podať voči tomuto rozhodnutiu súdne odvolanie.

Komisia bude klásť dôraz najmä na praktické a organizačné aspekty tohto postupu, aby sa zabezpečilo včasné riadenie jej činnosti, zohľadňujúc pritom vysoký počet verejných kúp, ktoré Komisia každoročne uzavrie (niekoľko sto) a dĺžku trvania postupu verejného obstarávania. V tejto súvislosti chce Komisia vypracovať praktické opatrenia, ktoré by umožnili zavedenie tohto postupu už od začiatku roka 2003 a jeho zohľadnenie pri plánovaní nových prípadov verejného obstarávania, ktoré sa dovedy majú začať.

Žiadosť ombudsmana o ďalšie informácie

Ombudsman privítal pozitívnu reakciu Komisie na jeho vyšetrovanie z vlastného podnetu a požiadal Komisiu o poskytnutie podrobných informácií o praktických opatreniach a postupoch, ktoré vo svojom stanovisku spomenula.

Ombudsman taktiež vyzval Komisiu, aby oznámila, či plánuje poskytnúť ako alternatívu k súdnemu konaniu aj mimosúdne opravné prostriedky, ktoré by uchádzači mohli v prípade potreby využiť.

Odpoveď Komisie

Po odoslaní odpovedí v dňoch 1. a 14. apríla 2003 poslala Komisia toto svoje ďalšie vyjadrenie dňa 3. júla 2003:

Komisia prijala oznámenie¹¹⁴, ktorým vytvorila postup informovania všetkých uchádzačov o rozhodnutí o zadaní objednávky podľa postupov verejného obstarávania zahrnutých v článku 105 nového finančného nariadenia¹¹⁵. Oznámenie poskytuje dostatočný časový priestor pred podpísaním zmluvy, čím uchádzačom umožňuje vyžiadať si podrobné dôvody na prijatie rozhodnutia a v prípade potreby uplatniť proti tomuto rozhodnutiu súdne opravné prostriedky. (Komisia priložila k stanovisku kópiu tohto oznámenia.)

Poskytnúť uchádzačom mimosúdne opravné prostriedky Komisia nepovažuje za potrebné z týchto dôvodov:

- postup stanovený v oznámení umožní uchádzačom využiť proti rozhodnutiu zadávateľa súťaže o zadaní objednávky účinné súdne opravné prostriedky;
- vzhľadom na nízky počet sťažností, ktoré sú v súčasnosti predložené súdu, sa potreba poskytnúť mimosúdne opravné prostriedky nezdá byť opodstatnená;
- napokon, ľudské a hmotné zdroje potrebné na výkon mimosúdnych opravných prostriedkov, ktoré by v budúcnosti mohli mať medziinštitucionálny rozmer, nie sú k dispozícii.

¹¹⁴ Oznámenie komisie. COM(2003)395 konečné (3.7.2003). Postup informovania uchádzačov a záujemcov po zadaní objednávky a pred podpísaním zmluvy, v súvislosti so zmluvami o verejnom obstarávaní pridelenými Komisiou podľa článku 105 finančného nariadenia.

¹¹⁵ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o finančnom nariadení platnom pre všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev 2002 Ú. v. ES L 248/1.

ROZHODNUTIE

1 Revízne postupy, ktoré majú uchádzači pri verejných súťažiach k dispozícii

1.1 Ombudsman sa obával, že možné odmietnutie Komisie poskytnúť uchádzačom prístup k revíznym postupom, ktoré predpokladal rozsudok v prípade Alcatel¹¹⁶, by mohlo byť nesprávnym úradným postupom. Ombudsman preto začal vyšetrovanie z vlastného podnetu, pričom požiadal Komisiu, aby ho informovala, či revízne postupy existujú a v prípade, že neexistujú, či je Komisia schopná urýchlene ich zaviesť.

1.2 Komisia súhlasila, že vzhľadom na uvedený rozsudok by mala poskytnúť dostatočný časový priestor pred podpísaním zmluvy, čím by uchádzačom umožnila vyžiadať si dôvody na rozhodnutie o zadaní objednávky a v prípade potreby súdne toto rozhodnutie napadnúť. Komisia vyjadrila zámer vypracovať praktické opatrenia na zavedenie takéhoto postupu do praxe pred začiatkom roka 2003.

1.3 Ombudsman privítal pozitívnu reakciu Komisie a vyžiadala si podrobné informácie o zamýšľaných praktických opatreniach a postupe. Vyzval tiež Komisiu, aby oznámila, či plánuje poskytnúť ako alternatívu k súdnemu konaniu aj mimosúdne opravné prostriedky, ktoré by uchádzači mohli v prípade potreby využiť.

Analýza odpovede Komisie je v nasledujúcich častiach rozhodnutia.

2 Oznámenie Komisie zo dňa 3. júla 2003

2.1 Komisia informovala obmudsmana, že ako odpoveď na jeho vyšetrovanie z vlastného podnetu prijala dňa 3. júla 2003 oznámenie¹¹⁷.

Ombudsman pozorne preskúmal oznámenie, ktorým sa zavádza postup urýchleného informovania neúspešných uchádzačov a záujemcov, umožňujúci súdne napadnúť rozhodnutie predtým, ako dôjde k podpisu zmluvy. Postup platí pre rozhodnutia o zadávaní objednávok, ktoré spadajú pod článok 105 finančného nariadenia¹¹⁸.

2.2 Ombudsman považuje za hlavné tieto časti postupu:

Čo najskôr po prijatí rozhodnutia o zadaní objednávky a najneskôr v priebehu nasledujúceho týždňa upovedomí zadávateľ súčasne všetkých neúspešných uchádzačov poštou, faxom alebo elektronickou poštou o tom, že ich ponuka alebo žiadosť nebola prijatá. Každý uchádzač alebo záujemca je informovaný samostatne a v každom prípade sa uvedú dôvody neprijatia ponuky alebo žiadosti - napríklad uvedením stručných ale jasných údajov z rozhodnutia o zadaní objednávky.

Zadávateľ rovnako informuje neúspešných uchádzačov a záujemcov o tom, že zmluvu s úspešným uchádzačom nepodpíše skôr ako po uplynutí dvoch kalendárnych týždňov odo dňa rozoslania oznámení neúspešným uchádzačom. Ďalej uvedie, že doplňujúce informácie o dôvodoch zamietnutia ponuky alebo žiadosti sa dajú získať na základe písomnej žiadosti poslanej poštou, faxom alebo elektronickou poštou. V prípade všetkých uchádzačov, ktorí predložili akceptovateľnú ponuku, by informácia mohla obsahovať aj charakteristiku a relatívne výhody víťaznej ponuky, ako aj meno víťazného uchádzača. V závere sa uvedie, že v prípade, ak nie je možné uzavrieť zmluvu s víťazným uchádzačom, alebo ak víťazný uchádzač stiahne ponuku, môže zadávateľ súťaže

¹¹⁶ Prípád C-81/98, Alcatel Austria v. Spolkové ministerstvo pre vedu a dopravu, [1999] ECR I- 7671.

¹¹⁷ Oznámenie Komisie COM(2003)395 konečné (3.7.2003) Postup informovania uchádzačov a záujemcov po zadaní objednávky a pred podpísaním zmluvy, v súvislosti so zmluvami o verejnom obstarávaní pridelenými Komisiou podľa článku 105 finančného nariadenia.

¹¹⁸ Tento článok predpokladá smernicu o zadávaní objednávok na verejné dodávky, služby a práce, ktorá stanoví limity, na základe ktorých sa určí postup zverejnenia, výber postupov a zodpovedajúcich časových lehôt v súlade s finančným nariadením. Ombudsman preto usudzuje, že postup zavedený v oznámení sa týka všetkých zadávaní objednávok, ktoré spadajú pod limity stanovené smernicami.

prehodnotiť rozhodnutie o zadaní objednávky a prideliť kontrakt inému uchádzačovi, ukončiť konanie alebo sa rozhodnúť kontrakt neprideliť.

Zadávateľ tiež informuje úspešného uchádzača o oznámení, ktoré bolo poslané neúspešným uchádzačom a o tom, že zmluva nemôže byť podpísaná skôr ako po uplynutí dvoch kalendárnych týždňov odo dňa rozoslania oznámení neúspešným uchádzačom. Zároveň sa uvedie, že zadávateľ môže:

- až do podpísania zmluvy kedykoľvek ukončiť obstarávanie alebo zrušiť zadávanie objednávky bez nároku uchádzačov na akékoľvek odškodnenie;

- odložiť podpísanie zmluvy z dôvodu dodatočného preskúmania na základe žiadostí alebo pripomienok neúspešných uchádzačov počas spomenutých dvoch kalendárnych týždňov, alebo na základe iných dôležitých informácií získaných počas tohto obdobia.

2.3 Ombudsman zastáva názor, že postup opísaný v oznámení Komisie poskytuje neúspešným uchádzačom možnosť súdne napadnúť rozhodnutie o zadaní objednávky a odložiť toto rozhodnutie pred podpisom zmluvy¹¹⁹. Ombudsman si preto myslí, že Komisia prijala potrebné kroky na zabezpečenie prístupu uchádzačov verejných súťaží, ktoré organizuje, k revíznym postupom, ako ich predpokladá rozsudok v prípade Alcatel, a preto nenachádza nesprávny úradný postup zo strany Komisie.

2.4 Ombudsman konštatuje, že oznámenie Komisie výslovne nestanovuje povinnosť informovať neúspešných uchádzačov súťaže o možnosti začať súdne konanie voči rozhodnutiu o zadaní objednávky a odložiť toto rozhodnutie pred podpísaním zmluvy. Ombudsman upozorňuje, že v súlade s Kódexom správania pracovníka Európskej komisie v styku s verejnosťou¹²⁰ by mali rozhodnutia v prípade potreby obsahovať možnosť začať súdne konanie v podľa článku 230 ES. Podľa názoru ombudsmana by bolo poskytovanie takejto informácie neúspešným uchádzačom súťaže v súlade so zásadami riadnej správy. Nižšie je uvedená doplňujúca poznámka.

2.5 Ombudsman zastáva názor, že právny základ nového postupu je mimo pôsobnosti jeho vyšetrovania. Ombudsman však pripomína, že Komisia za právny základ považuje články 100 ods. 2 a 101 finančného nariadenia¹²¹ a článok 149 implementačných pravidiel¹²².

3 Možnosť doplňujúcich mimosúdnych opravných prostriedkov

3.1 Ombudsman vyzval Komisiu, aby oznámila, či plánuje poskytnúť ako alternatívu k súdnemu konaniu aj mimosúdne opravné prostriedky, ktoré by uchádzači mohli v prípade potreby využiť.

3.2 Komisia v odpovedi uviedla, že nepovažuje za potrebné poskytnúť uchádzačom mimosúdne opravné prostriedky, keďže okrem iného postup stanovený v oznámení z 3. júla 2003 umožní uchádzačom využiť účinné súdne opravné prostriedky voči rozhodnutiu zadávateľa súťaže o zadaní objednávky.

3.3 Ombudsman konštatuje, že predmetný rozsudok Súdneho dvora vyžaduje „postup, ktorý žiadateľovi umožňuje oddialiť rozhodnutie [o zadaní objednávky], ak sú splnené potrebné

¹¹⁹ Ombudsman v tejto súvislosti pripomína, že Rokovací poriadok Súdu prvého stupňa (prístupný na internetovej stránke <http://www.curia.eu.int>) poskytuje možnosť predbežných opatrení ako aj urýchleného konania a že tieto postupy využil uchádzač verejnej súťaže, ktorý neskôr dosiahol vydanie rozsudku, ktorým sa anulovalo rozhodnutie komisie o zamietnutí jeho ponuky: Prípád T-211/02, Tideland Signal Ltd v. komisia, [2002] ECR II-3781.

¹²⁰ Kódex Komisie je prílohou jej rokovacieho poriadku: 2000 Ú. v. ES L 308/26. Prístupný je aj na internetovej adrese http://www.europa.eu.int/comm/secretariat_general/code/index_en.htm.

¹²¹ Nariadenie Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 z 25. júna 2002 o finančnom nariadení platnom pre všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, 2002 Ú. v. ES L 248/1.

¹²² Nariadenie komisie (ES, Euratom) č. 2342/2002 z 23. decembra 2002, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie Nariadenia Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 o finančnom nariadení platnom pre všeobecný rozpočet Európskych spoločenstiev, 2002 Ú. v. ES L 357/1.

podmienky.“ Ombudsman pripomína nález z vyššie uvedeného odseku 2.3, že postup stanovený oznámením Komisie poskytuje neúspešným uchádzačom súťaže možnosť začať súdne konanie voči rozhodnutiu o zadaní objednávky a odložiť toto rozhodnutie pred podpísaním zmluvy. Ombudsman zastáva názor, že Komisie nie je povinná zaviesť aj mimosúdne opravné prostriedky a preto v rozhodnutí Komisie o neposkytnutí mimosúdnych opravných prostriedkov nenachádza žiadny nesprávny úradný postup.

3.4 Na odstránenie pochybností Európsky ombudsman poukazuje na to, že vyšetrovanie ombudsmana nemá odkladný účinok na administratívne postupy a ani nemôže odložiť rozhodnutie o zadaní objednávky. Sťažnosť Európskemu ombudsmanovi sa preto netýka revízných postupov, aké predpokladá rozsudok v prípade Alcatel.

4 Záver

Komisia prijala kroky na poskytnutie prístupu uchádzačov verejných súťaží k revíznym postupom, ktoré predpokladal rozsudok v prípade Alcatel¹²³. Ombudsman preto nenachádza nesprávny úradný postup zo strany Komisie a vyšetrovanie z vlastného podnetu uzatvára.

DOPLŇUJÚCA POZNÁMKA

Ombudsman konštatuje, že oznámenie Komisie výslovne nestanovuje povinnosť informovať neúspešných uchádzačov súťaže o možnosti začať súdne konanie voči rozhodnutiu o zadaní objednávky a odložiť toto rozhodnutie pred podpísaním zmluvy. Ombudsman upozorňuje, že v súlade s Kódexom správania pracovníka Európskej komisie v styku s verejnosťou by mali rozhodnutia v prípade potreby obsahovať možnosť začať súdne konanie v podľa článku 230 ES. Podľa názoru ombudsmana by bolo poskytovanie takejto informácie neúspešným uchádzačom súťaže v súlade so zásadami riadnej správy.

ELEKTRONICKÁ REGISTRÁCIA V PRIJÍMACOM KONANÍ - SŤAŽOVATEĽ Z PRÍSTUPUJÚCEJ KRAJINY

Rozhodnutie o vyšetrovaní z vlastného podnetu OI/4/2003/ADB voči Európskemu úradu pre výber pracovníkov (EPSO)

VYŠETROVANIE SŤAŽNOSTI

Dôvody vyšetrovania

Dňa 2. novembra 2003 sa sťažovateľ, občan prístupujúcej krajiny, spojil s Európskym ombudsmanom a sťažoval sa na okolnosti registrácie do otvorenej súťaže EPSO/A/XX/03, ktorú organizuje Európsky úrad pre výber pracovníkov (EPSO) na vytvorenie rezervného zoznamu pomocných administrátorov. Jediný možný spôsob registrácie v tejto súťaži bola registrácia cez internet. Uzávierka registrácie bola 24. júna 2003 „o 12.00 hod bruselského času“. Sťažovateľ sa údajne 24. júna pokúšal o elektronickú registráciu, avšak technické problémy s EPSO serverom mu v registrácii zabránili. Dňa 24. júna 2003 o 11.34 hod sa preto sťažovateľ elektronickou poštou spojil s EPSO. Podľa sťažovateľa EPSO odpovedalo o 12.41 a uviedlo, že e-mailovú registráciu nemôže prijať a že má momentálne problémy so serverom. EPSO informovalo sťažovateľa, že tieto technické problémy by čoskoro mali byť odstránené a odporučilo sťažovateľovi, aby „sa pred 12.00 hod opäť pokúsil o pripojenie“.

¹²³

Prípád C-81/98, Alcatel Austria v. Spolkové ministerstvo pre vedu a dopravu, [1999] ECR I- 7671.

Sťažovateľ s touto odpoveďou nebol spokojný a preto sa znovu obrátil na EPSO. EPSO potvrdilo svoju predchádzajúcu odpoveď. Úrad EPSO predovšetkým zdôraznil, že uchádzači mali dosť času na registráciu a pre možné technické problémy boli výslovne upozornení, aby registráciu neodkladali na posledné dni pred uzávierkou. Sťažovateľ preto podal sťažnosť Európskemu ombudsmanovi.

Sťažovateľ tvrdí, že v prípade súťaže EPSO/A/XX/03 úrad EPSO nezabezpečil pre uchádzačov možnosť vykonať povinnú elektronickú registráciu do uzávierky uvedenej v oznámení o súťaži. Podľa názoru sťažovateľa by vzhľadom na technické problémy, ktoré mal, EPSO malo akceptovať jeho registráciu elektronickou poštou.

Na základe Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva môže Európsky ombudsman prijímať sťažnosti od „akéhokoľvek občana únie a akejkolvek fyzickej alebo právnickej osoby s bydliskom alebo sídlom zaregistrovaným v členskom štáte únie“.

Keďže sťažovateľ nepatrí do žiadnej z uvedených kategórií, ombudsman ho informoval, že nie je v jeho právomoci zaoberať sa podanou sťažnosťou.

S ohľadom na závažnosť problému, ktorý sťažovateľ naznačil, však ombudsman považoval za potrebné preskúmať ho. Rozhodol sa preto začať v tejto veci vyšetrovanie z vlastného podnetu.

Informácie vyžiadané počas vyšetrovania

Dňa 27. novembra 2003 ombudsman požiadal EPSO o poskytnutie stanoviska k obvineniam a tvrdeniam obsiahnutým v sťažnosti.

Stanovisko úradu EPSO

EPSO poslalo svoje stanovisko dňa 4. decembra 2003. Riaditeľ EPSO informoval ombudsmana, že prípad bol vyšetrený a sťažovateľ pozvaný na prvé kolo výberového konania, naplánované na 11. a 12. decembra 2003.

Vyjadrenie sťažovateľa

Dňa 10. decembra 2003 sa kancelária ombudsmana telefonicky spojila so sťažovateľom. Sťažovateľ sa ombudsmanovi poďakoval za vyvinuté úsilie a skonštatoval, že EPSO vyriešilo záležitosť k jeho plnej spokojnosti.

ROZHODNUTIE

1 Dňa 27. novembra 2003 začal Európsky ombudsman vyšetrovanie z vlastného podnetu vo veci registrácie kandidáta, ktorý sa neúspešne pokúsil o povinnú elektronickú registráciu potrebnú na účasť v otvorenej súťaži pre štátnych príslušníkov prístupujúcich krajín. Kandidát sa, podľa vlastného vyjadrenia, nemohol zaregistrovať pred uzávierkou registrácie z dôvodu technických problémov so serverom EPSO. Účasť uchádzača v súťaži bola zamietnutá napriek faktu, že úrad EPSO pred uzávierkou informoval o nemožnosti elektronickej registrácie a požiadal ho o zohľadnenie jeho náhradnej registrácie prostredníctvom elektronickej pošty.

2 EPSO vo svojom stanovisku uviedlo, že podľa vyšetrovania z vlastného podnetu ombudsmana bol kandidát pozvaný zúčastniť sa súťaže.

3 Kancelária ombudsmana sa telefonicky spojila so sťažovateľom. Sťažovateľ potvrdil, že EPSO podniklo kroky na vyriešenie záležitosti k jeho plnej spokojnosti a poďakoval sa ombudsmanovi za vyvinuté úsilie.

4 Ombudsman sa domnieva, že EPSO prijalo kroky na vyriešenie záležitosti a preto prípad uzatvára.

3.8 PODNET OD REGIONÁLNEHO OMBUDSMANA

LEGISLATÍVA SPOLOČENSTVA V OBLASTI REHABILITÁCIE OSÔB POSTIHNUTÝCH SKLERÓZOU MULTIPLEX

Rozhodnutie o podnete Q1/2003/IP

Dňa 19. mája 2003 podal pán F., regionálny ombudsman pre oblasť Toskánska v Taliansku, Európskemu ombudsmanovi podnet v súlade s postupom prijatým na stretnutí národných ombudsmanov a podobných orgánov v Štrasburgu v septembri 1996. Podnet sa týkal žiadosti o poskytnutie informácií, ktorú regionálnemu ombudsmanovi adresoval profesor B., predseda Talianskej národnej asociácie sklerózy multiplex. Profesor B. by chcel získať informácie o existujúcej legislatíve Spoločenstva v oblasti rehabilitácie osôb postihnutých sklerózou multiplex. Regionálny ombudsman túto žiadosť postúpil Európskemu ombudsmanovi.

Dňa 23. júla 2003 poslal Európsky ombudsman kópiu podnetu Komisii a požiadal ju o poskytnutie informácie o platnej legislatíve Spoločenstva v danej oblasti.

Komisia v odpovedi uvádza, že na základe článku 152 Zmluvy je v právomoci Európskej únie zabezpečiť vysokú úroveň ochrany zdravia a môže doplniť politiky jednotlivých štátov zamerané na zlepšenie zdravia obyvateľstva pomocou predchádzania chorobám. Podľa odseku 5 článku 152 však hlavná zodpovednosť za zdravotnú starostlivosť, vrátane odporúčaní na rehabilitáciu, zostáva v členských štátoch. So zreteľom na uvedené skutočnosti neexistuje ani sa nepripravuje v oblasti rehabilitácie osôb postihnutých sklerózou multiplex žiadna legislatíva spoločenstva.

Európsky ombudsman poskytol odpoveď Komisii regionálnemu ombudsmanovi, ktorý bol zároveň informovaný, že k nemu môže predložiť svoje vyjadrenie. Počas telefonického konverzácie dňa 17. októbra 2003 kancelária regionálneho ombudsmána informovala kanceláriu Európskeho ombudsmána, že regionálny ombudsman vzal na vedomie odpoveď Komisie a vyjadril svoju vďaka Európskemu ombudsmanovi za pomoc v tejto veci. Ombudsman preto prípad uzavrel.

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti
na vyšetrovanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami
Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi
a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

4.1 EURÓPSKY PARLAMENT

Dňa 27. februára sa pán SÖDERMAN, sprevádzaný pánom Olivierom VERHEECKOM, stretol s poslancom EP grófom zo STOCKTONU, spravodajcom k výročnej správe o činnosti Európskeho ombudsmana za rok 2002. Predmetom diskusie bol okrem iného postup podľa článku 226 ES, podmienky ombudsmanov v členských štátoch a kandidátskych krajinách, ako aj spolupráca medzi ombudsmanom a petičným výborom.

Dňa 3. marca pán SÖDERMAN v rámci svojej návštevy Štokholmu navštívil Informačnú kanceláriu Európskeho parlamentu, kde sa stretol s vedúcim kancelárie, pánom Christianom ANDERSSONOM.

Dňa 24. marca predložil pán SÖDERMAN petičnému výboru v Bruseli výročnú správu za rok 2002. Vo svojom vystúpení vo výbore ombudsman privítal spoluprácu, ktorú všetky inštitúcie vo vzťahu ku kancelárii ombudsmana prejavili. Pán SÖDERMAN ďalej poskytol prehľad hlavných úspechov, ktoré v záujme občanov dosiahol a načrtnol oblasti, v ktorých je podľa jeho názoru potrebné vykonať ďalšie kroky a zlepšenia.

Vitaliano Gemelli, predseda Petičného výboru Európskeho parlamentu, pán Söderman a Roy Perry, podpredsa výboru, pri príležitosti prezentácie Výročnej správy výboru za rok 2002. Brusel, Belgicko, 24. marca 2003.

Predseda výboru pán GEMELLI a podpredsa pán PERRY, ako aj spravodajca k správe ombudsmana za rok 2002 gróf zo STOCKTONU vzdali pánovi SÖDERMANOVI hold za vykonanú prácu a úspechy, ktoré dosiahol ako prvý Európsky ombudsman.

Dňa 25. marca zorganizoval predseda Európskeho parlamentu Pat COX recepciu pre ombudsmana a jeho zamestnancov. Recepčia mala vyzdvihnúť výsledky práce pána SÖDERMANA. Zúčastnilo sa jej približne 30 ľudí, vrátane predsedov politických skupín a predsedu a členov petičného výboru. Pán COX vyzdvihol prácu ombudsmana v oblasti transparentnosti, presadzovania dobrých pracovných vzťahov s Petičným výborom Európskeho parlamentu a priblíženia únie k občanom.

Predseda Petičného výboru Európskeho parlamentu pán GEMELLI usporiadal na počesť pána SÖDERMANA 25. marca v Bruseli slávnostnú večeru. Medzi členmi petičného výboru, ktorí sa zúčastnili večere, boli aj Roy PERRY, podpredseda petičného výboru a gróf zo STOCKTONU, spravodajca pre výročnú správu ombudsmana za rok 2002. Pána SÖDERMANA sprevádzal Joao SANT'ANNA. Všetci prítomní poslanci parlamentu sa pánovi SÖDERMANOVI poďakovali za vysokú kvalitu jeho práce na poste prvého Európskeho ombudsmana.

Pat Cox, predseda Európskeho parlamentu, a pán Söderman na recepcii na počesť zavŕšenia úspešnej práce pána Södermana vo funkcii Európskeho ombudsmana. Brusel, Belgicko, 25. marca 2003.

Dňa 2. apríla sa pán DIAMANDOUROS stretol s generálnym tajomníkom Európskeho parlamentu, Julianom PRIESTLEYM. Počas rozhovoru pán PRIESTLEY vyjadril ochotu Európskeho parlamentu účinne spolupracovať s Európskym ombudsmanom a podporovať prijatie Európskeho kódexu riadnej správnej praxe, ktorý by platil pre všetky inštitúcie. Stretnutia sa zúčastnil aj Constantin STRATIGAKIS, vedúci kabinetu generálneho tajomníka a Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia kancelárie ombudsmana.

Dňa 10. júna predložil pán DIAMANDOUROS petičnému výboru v Bruseli priority na obdobie, počas ktorého bude zastávať post ombudsmana. Vo svojom vystúpení pred výborom ombudsman pozitívne zhodnotil výsledky, ktoré dosiahol jeho predchodca, vyzdvihol prípravu uskutočnenú v súvislosti s rozšírením a z neho vyplývajúcim dopadom na rozpočet a zdôraznil, že ombudsman musí zohrávať aktívnu úlohu pri výchove občanov k poznaniu svojich práv a ich uplatňovaniu.

Predseda petičného výboru, Vitaliano GEMELLI sa pánovi DIAMANDOUROSOVI poďakoval za jeho vystúpenie. Potom vystúpili títo poslanci: gróf zo STOCKTONU, spravodajca pre výročnú správu ombudsmana za rok 2002, Rainer WIELAND, Eurig WYN, Roy PERRY a pán GEMELLI. Výbor následne jednomyseľne prijal správu grófa zo STOCKTONU. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzal Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia ombudsmana a jeho asistent Nicholas CATEPHORES.

Dňa 12. júna sa Ian HARDEN zúčastnil na verejnom vypočutí, ktoré zorganizoval Výbor pre občianske práva a slobody, spravodlivosť a vnútorné záležitosti Európskeho parlamentu o implementácii nariadenia 1049/2001 o prístupe verejnosti k dokumentom. Na vypočutí vystúpili aj Hanja MAIJ-WEGGEN, poslankyňa EP, Hans BRUNMAYR, generálny riaditeľ DG pre tlač Rady Európskej únie, Harald ROMER, zástupca generálneho sekretára Európskeho parlamentu a Michael CASHMAN, poslanec EP a spravodajca výboru.

Dňa 8. júla pán DIAMANDOUROS navštívil viaceré inštitúcie EÚ v Luxemburgu. Stretol sa s Gregoriom GARZONOM CLARIANOM, právnym poradcom Európskeho parlamentu, ako aj s významnými predstaviteľmi právnej služby Európskeho parlamentu, vrátane Johanna SCHOOA a Christiana PENNERU. Pán DIAMANDOUROS objasnil, aké priority má ako ombudsman a so zúčastnenými si vymenil názory na témy spoločného záujmu, vrátane dohôd o spolupráci medzi ombudsmanom a Európskym parlamentom. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzal Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia úradu ombudsmana.

Dňa 11. júla sa v Informačnej kancelárii Európskeho parlamentu v Dubline konalo stretnutie pána DIAMANDOUROSA s predsedom Európskeho parlamentu, Patom COXOM. Diskusia sa okrem iného týkala aj nadchádzajúcej medzivládnej konferencie.

Po stretnutí sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na pracovnom obede s Asociáciou európskych žurnalistov, ktorý zorganizovala dublinská informačná kancelária vo svojich priestoroch. Stretnutiu predsedal James O'BRIEN, vedúci informačnej kancelárie parlamentu. Tohto pracovného obeda sa zúčastnil aj Peter DOYLE, vedúci Delegácie Komisie EÚ v Írsku.

Dňa 24. septembra pána DIAMANDOUROSA navštívil George KASSIMATIS, vedúci Informačnej kancelárie Európskeho parlamentu v Aténach. V diskusii sa venovali viacerým témam, vrátane posilnenia postavenia Európskeho ombudsmana v Grécku.

Dňa 25. septembra predniesol pán DIAMANDOUROS výročnú správu Európskeho ombudsmana za rok 2002 na plenárnej schôdzi Európskeho parlamentu. Schôdzi predsedal Renzo IMBENI, podpredseda Európskeho parlamentu. Pán DIAMANDOUROS vo svojom vystúpení ocenil početné úspechy, ktoré pre občanov dosiahol jeho predchodca, pán Jacob SÖDERMAN, prítomný na schôdzi, načrtnol pokrok, ktorý sa dosahuje pri vybavovaní sťažností a podnetov občanov a spomenul aj prípravy, ktoré sa uskutočňujú v súvislosti s rozšírením Európskej únie. Pán DIAMANDOUROS potom priblížil, ako si predstavuje úlohu Európskeho ombudsmana v súvislosti s návrhom ústavy pre Európu a poďakoval sa Európskemu parlamentu za podporu jeho návrhu. Potom vystúpili: gróf zo STOCKTONU, spravodajca pre výročnú správu ombudsmana za rok 2002, Loyola DE PALACIO, komisárka zodpovedná za vzťahy s Európskym ombudsmanom, Vitaliano GEMELLI, predseda Petičného výboru Európskeho parlamentu, Astrid THORS, poslankyňa EP a Jan DHAENE, poslanec EP (pozri aj časť 6.1 nižšie).

Dňa 21. októbra navštívil pána DIAMANDOUROSA Enrico BOARETTO, odchádzajúci vedúci sekretariátu petičného výboru, aby mu predstavil svojho nástupcu, Josephusa COOLEGEMA.

4.2 EURÓPSKA KOMISIA

Dňa 20. januára prezentoval pán SÖDERMAN svoju prácu na stretnutí vedúcich delegácií Komisie v členských štátoch. Stretnutie sa uskutočnilo v Bruseli a predsedal mu Jonathan FAULL, generálny riaditeľ Generálneho riaditeľstva Komisie pre tlač a komunikáciu. Pána SÖDERMANA sprevádzal Ben HAGARD, referent pre internetovú komunikáciu a Rosita AGNEW, tlačová referentka. Ben HAGARD predviedol ombudsmanovu webovú stránku a Rosita AGNEW načrtnula ombudsmanovu komunikačnú stratégiu. Pán SÖDERMAN potom odpovedal na otázky týkajúce sa jeho práce a skúseností, ktoré získal ako prvý ombudsman Únie.

Dňa 2. apríla sa pán DIAMANDOUROS stretol s kolégiom komisárov. Predseda Európskej komisie, Romano PRODI, privítal nového ombudsmana a zdôraznil odhodlanie Komisie pracovať otvorene a význam práce ombudsmana v tejto súvislosti. Komisárka zodpovedná za vzťahy s ombudsmanom, Loyola DE PALACIO, priblížila dôležitosť, s ktorou Komisia pristupuje k nálezom ombudsmana a k jeho odporúčaniam týkajúcim sa sťažností ako aj všeobecných otázok, ktoré vyplynú z vyšetrovaní z vlastného podnetu. Pani DE PALACIO zároveň ocenila prácu prvého Európskeho ombudsmana, pána Jacoba SÖDERMANA. Pán DIAMANDOUROS potom priblížil svoje priority

na poste Európskeho ombudsmana, vrátane rozšírenia Únie a zvýšenia informovanosti občanov o právach, ktoré majú a o spôsoboch ich uplatňovania. Nasledovala výmena názorov, v ktorej odznali príspevky a otázky od komisára BOLKESTEINA, REDINGA, SCHREYERA, VERHEUGENA a WALLSTRÖMA. Na záver sa pán DIAMANDOUROS poďakoval členom kolégia za prejavenu ochotu pokračovať v dobrej spolupráci medzi ombudsmanom a Komisiou.

Dňa 23. septembra navštívil pána DIAMANDOUROSA v jeho štrasburskej kancelárii David O'SULLIVAN, generálny sekretár Európskej komisie. Diskutovali o medziinštitucionálnych vzťahoch a pán O'SULLIVAN pozval pána DIAMANDOUROSA, aby vystúpil na nadchádzajúcej schôdzi generálnych riaditeľov a vedúcich služieb Komisie.

Dňa 21. októbra sa pri vzájomnej výmene názorov stretli pán DIAMANDOUROS a pani Margot WALLSTRÖMOVÁ, komisárka pre životné prostredie. Hlavným predmetom diskusie boli mechanizmy, ktoré majú občania k dispozícii pri podávaní sťažností týkajúcich sa nedostatkov členských štátov pri uplatňovaní legislatívy EÚ o životnom prostredí, najmä mimosúdne opravné prostriedky.

Dňa 21. apríla sa pán DIAMANDOUROS stretol s Horstom REICHENBACHOM, generálnym riaditeľom pre personál a administratívu. Pán REICHENBACH pánovi DIAMANDOUROVI priblížil, ako napreduje Komisiou plánovaná reforma personálnych predpisov pre zamestnancov EÚ.

Dňa 20. novembra sa uskutočnila výmena názorov medzi pánom DIAMANDOUROSOM a generálnymi riaditeľmi a vedúcimi sekcií Európskej komisie v Bruseli, ktorej predsedal generálny tajomník Komisie, David O'SULLIVAN. Pán DIAMANDOUROS načrtnol svoje priority pre prácu na poste Európskeho ombudsmana: udržanie a posilnenie schopnosti úradu ombudsmana pomôcť občanom, podpora princípov právneho štátu, dobrej správy a rešpektovania ľudských práv, zvýšenie informovanosti občanov o spôsoboch uplatňovania svojich práv. Pán DIAMANDOUROS tiež poukázal na viaceré záležitosti týkajúce sa postupu pri porušení legislatívy, priateľských riešení a zákonov o administratíve EÚ. Nasledovala obsiahla diskusia o týchto otázkach. Po tomto stretnutí sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil ďalšej výmeny názorov o vznesených otázkach s Enzom MOAVEROM MILANESIOM, zástupcom generálneho tajomníka Európskej komisie. Pána DIAMANDOUROSA na týchto stretnutiach sprevádzal Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia ombudsmana a jeho asistent Nicholas CATEPHORES.

4.3 KONVENT O BUDÚCNOSTI EURÓPY

Európsky konvent bol vytvorený po zasadnutí Európskej rady v Laekene v decembri 2001 s cieľom pripraviť podmienky pre ďalšiu medzivládnu konferenciu. Úlohou konventu bolo zväziť kľúčové otázky vyplývajúce z Laekenskej deklarácie pre budúci rozvoj Európskej únie a identifikovať rozličné možné odpovede.

Na práci konventu sa zúčastnili predstavitelia vlád a národných parlamentov členských štátov a kandidátskych krajín, Európskeho parlamentu a Európskej komisie. Rovnako ako v prípade predchádzajúceho konventu, ktorý vypracoval návrh Charty základných práv Európskej únie, sa konventu ako pozorovateľ zúčastnil Európsky ombudsman.

Pán SÖDERMAN sa zúčastnil plenárnych schôdzí konventu v dňoch 20. - 21. januára, 27. - 28. februára, 5. marca a 17. - 18. marca.

Dňa 23. januára poslal pán SÖDERMAN konventu príspevok s názvom „Fungovanie inštitúcií“ (CONV 505/03).

Dňa 27. februára predniesol pán SÖDERMAN na plenárnej schôdzi konventu príspevok o transparentnosti, práve na dobrú správu a o potrebe schopnosti EÚ pristúpiť k medzinárodným dohovorom o ochrane a podpore ľudských práv.

Pán DIAMANDOUROS sa zúčastnil plenárnych schôdzi konventu v dňoch 3. - 4. apríla, 24. -25. apríla a 15. - 16. mája.

Dňa 24. apríla vystúpil pán DIAMANDOUROS v pléne konventu s príspevkom „Demokratický život únie“.

28. apríla poslal pán DIAMANDOUROS konventu príspevok s názvom „Rezolúcia, ktorú prijali národní ombudsmani a podobné orgány členských štátov EÚ na štvrtom seminári v Aténach v dňoch 7. - 8. apríla 2003“ (CONV 699/03) (pozri časť 6.1).

Konvent dokončil svoju prácu 10. júla 2003. Vystúpenia a návrhy Európskeho ombudsmana sú k dispozícii na jeho internetovej stránke ako aj na stránke konventu.

4.4 SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Dňa 20. marca navštívil pán SÖDERMAN predsedu Súdneho dvora Európskych spoločenstiev, Gila Carlosa RODRÍGUEZA IGLESIASA, aby sa rozlúčil pri príležitosti odchodu z funkcie Európskeho ombudsmana na konci marca 2003. Predseda Súdneho dvora udelil Európskemu ombudsmanovi medailu vydanú pri príležitosti 50. výročia Súdneho dvora, s napísaným menom pána SÖDERMANA. Pán RODRÍGUEZ ďalej skonštatoval, že pri vytváraní úradu Európskeho ombudsmana bola odvedená výborná práca.

V rámci návštevy viacerých inštitúcií EÚ v Luxemburgu sa pán DIAMANDOUROS 8. júla stretol s Gilom Carlosom RODRÍGUEZOM IGLESIASOM, predsedom Súdneho dvora a s Vassiliosom SKOURISOM, sudcom Súdneho dvora. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzal Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia ombudsmana.

4.5 DVOR PRVÉHO STUPŇA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Dňa 19. marca navštívil pán SÖDERMAN predsedu súdu prvého stupňa, pána Bo VESTERDORFA, aby sa s ním rozlúčil pri príležitosti odchodu z funkcie prvého Európskeho ombudsmana na konci marca 2003.

4.6 DVOR AUDÍTOROV

Dňa 19. marca navštívil pán SÖDERMAN predsedu dvora audítorov, pána Juanom Manuelom FABRU VALLÉSA, aby sa s ním rozlúčil pri príležitosti odchodu z funkcie prvého Európskeho ombudsmana na konci marca 2003.

V rámci návštevy viacerých inštitúcií EÚ v Luxemburgu sa pán DIAMANDOUROS 8. júla stretol s Juanom Manuelom FABROM VALLÉSOM, predsedom Dvora audítorov a Ioannisom SARMASOM, členom Dvora, aby si s nimi vymenil názory na viaceré témy, vrátane príprav na rozšírenie únie. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzal Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia úradu ombudsmana.

4.7 EURÓPSKA INVESTIČNÁ BANKA

Dňa 8. júla sa pán DIAMANDOUROS v rámci svojej návštevy viacerých inštitúcií EÚ v Luxemburgu stretol s predsedom Európskej investičnej banky, Philippem MAYSTADTOM, ktorý si od neho vyžiadal informácie o tom, či je ombudsman schopný zaoberať sa sťažnosťami, ktoré sa týkajú činnosti banky mimo Európskej únie. Pán MAYSTADT ombudsmana informoval o obavách, ktoré vyslovil Európsky parlament v súvislosti s chýbajúcimi mechanizmami na vybavovanie takýchto sťažností, ktoré podávajú osoby, ktoré nie sú občanmi EÚ alebo nemajú v EÚ trvalý pobyt. Ombudsman objasnil, že je v jeho právomoci začať vyšetrovanie z vlastného podnetu a že tento postup sa už v jednom podobnom prípade uplatnil. Priblížil aj právomoci Petičného výboru Európskeho parlamentu. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzal Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia úradu ombudsmana.

4.8 ÚRAD PRE ÚRADNÉ PUBLIKÁCIE EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV

Dňa 22. októbra sa Európsky ombudsman stretol s generálnym riaditeľom Úradu pre úradné publikácie Európskych spoločenstiev, Thomasom CRANFIELDOM a podpísali rámcovú dohodu o službách týkajúcu sa vzťahov medzi úradom pre publikácie a ombudsmanom, v ktorej sú osobitné ustanovenia o kontrole kvality, autorských právach, lehotách/termínoch a vyhodnocovaní/hodnotení. Pán DIAMANDOUROS a pán CRANFIELD sa zhodli na tom, že vzhľadom na čo najlepšie služby občanom má ďalšia spolupráca ich dvoch úradov veľký význam. Pána CRANFIELDA sprevádzal Serge BRACK, vedúci oddelenia v úrade pre publikácie. Na slávnostnom podpise dohody boli prítomní aj Joao SANT'ANNA, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSONOVÁ, Nicholas CATEPHORES a Rosita AGNEVOVÁ.

© Európsky parlament

Pán Diamandouros a Thomas Cranfield, generálny riaditeľ Úradu pre oficiálne publikácie Európskych spoločenstiev, pri podpise rámcovej dohody na úrovni služieb. Štrasburg, Francúzsko, 22. októbra 2003.

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti na vyšetrowanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

5.1 VZŤAHY S NÁRODNÝMI, REGIONÁLNYMI A MIESTNYMI OMBUDSMANMI EÚ

ŠVÉDSKO

Dňa 3. marca v rámci návštevy Štokholmu pán SÖDERMAN navštívil úrad švédskeho ombudsmana a personálu predniesol powerpointovú prezentáciu. Stretnutia sa zúčastnili aj švédski ombudsmanni, pani Kerstin ANDRÉOVÁ a páni Claes EKLUNDH, Jan PENNLÖV a Nils-Olof BERGGREN. Akciu koordinovala Marianne VON DER ESCHOVÁ, styčná úradníčka pre koordináciu vzťahov. Európskeho ombudsmana sprevádzal jeho asistent Juan MALLEA.

ŠTVRTÝ SEMINÁR NÁRODNÝCH OMBUDSMANOV A PODOBNÝCH ORGÁNOV EÚ, ATÉNY, GRÉCKO

Štvrtý seminár národných ombudsmanov a podobných orgánov EÚ, nazvaný „Ombudsmanni a ochrana práv v Európskej únii“, ktorý spoločne organizovali Európsky ombudsman a národný ombudsman Grécka, sa uskutočnil v Aténach v dňoch 7. a 8. apríla (pozri časť 6.1).

© Grécky ombudsman

Účastníci 4. ročníka seminára národných ombudsmanov a obdobných orgánov EÚ.
Atény, Grécko, 7. apríla 2003.

V dňoch 30. - 31. októbra navštívil pána DIAMANDOUROSA v Štrasburgu Yorgos KAMINIS, grécky národný ombudsman a zúčastnil sa na viacerých stretnutiach so zamestnancami úradu Európskeho ombudsmana. Stretnutia sa týkali postupov vybavovania sťažností a podnetov občanov, ako aj tlače a komunikácie v úrade Európskeho ombudsmana. Pána KAMINISA sprevádzala pani Kalliopi SPANOVOVÁ a pán Andreas TAKIS, dvaja zo zástupcov ombudsmana.

ŠTVRTÉ STRETNUTIE REGIONÁLNYCH OMBUDSMANOV EURÓPSKEJ ÚNIE, VALENCIA, ŠPANIELSKO

V dňoch 9. až 11. apríla sa vo Valencii za finančnej podpory Sindic de Greuges de Valencia (regionálny ombudsman) konalo štvrté stretnutie regionálnych ombudsmanov EÚ. Predchádzajúce stretnutia sa konali v Barcelone (1997), Florencii (1999) a Bruseli (2001). Úrad Európskeho ombudsmana zastupovali João SANT'ANNA a José MARTÍNEZ ARAGÓN.

Na konferencii bolo prítomných viac ako 80 účastníkov, vrátane regionálnych ombudsmanov ako aj členov petičného výboru z Rakúska, Belgicka, Nemecka, Talianska, Španielska a Veľkej Británie.

Otvárací prejav predniesla Miró Pérez, predsedníčka regionálneho parlamentu Valencie. Bernardo del Rosal, predstaviteľ Sindic de Greuges Valencie, vo svojom privítacom prejave pripomenul cestu k rozšírenej Európe a zdôraznil potrebu užšej spolupráce medzi regionálnymi ombudsmanni EÚ. Pán Sant'Anna sa v mene Európskeho ombudsmana pána DiamandourOSA poďakoval regionálnym ombudsmanom a zástupcom petičného výboru za to, že sa mohlo toto prínosné stretnutie vďaka nim opäť uskutočniť.

© Ombudsman Valencie

Účastníci 4. stretnutia regionálnych ombudsmanov a obdobných orgánov EÚ.
Valencia, Španielsko, 10. apríla 2003.

Pracovné schôdze 10. a 11. apríla sa zaoberali (i) budúcnosťou Európy, (ii) imigráciou a azylom, (iii) ochranou životného prostredia a (iv) prístupom k dokumentom týkajúcim sa životného prostredia.

Pán SANT'ANNA sa spolu s Barom CÉNDONOM, profesorom ústavného práva na univerzite vo Valencii a Antónom CAÑELLASOM, katalánskym ombudsmanom, zúčastnil okrúhleho stola na tému „Budúcnosť Európy“. Pán MARTÍNEZ ARAGÓN sa zúčastnil okrúhleho stola „Ochrana životného prostredia v EÚ a úloha regionálnych ombudsmanov“, na ktorom sa spolu s ním zúčastnil aj Miguel Angel LANES CLIMENT, právny poradca pre environmentálne otázky úradu ombudsmana vo Valencii a Maria Grazia VACCHINAOVÁ, ombudsmanka pre región Val d'Aosta v Taliansku.

FRANCÚZSKO

Paríž

Dňa 14. mája sa pán DIAMANDOUROS stretol s francúzskym ombudsmanom, Bernardom STASI a zúčastnili sa na spoločnej tlačovej konferencii pri príležitosti prezentácie výročnej správy francúzskeho ombudsmana za rok 2002 (Médiateur de la République).

Štrasburg

Dňa 2. septembra sa pán DIAMANDOUROS na pozvanie francúzskeho ombudsmana Bernarda STASIHO zúčastnil stretnutia siete ombudsmanov „veľkého regiónu“ (cezhraničná spolupráca medzi susediacimi regiónmi Francúzska, Nemecka, Belgicka a Luxemburskom). Stretnutie usporiadal prefekt Bas-Rhin a konalo sa na prefektúre v Štrasburgu.

TALIANSKO

V rámci návštevy Florencie v dňoch 12. až 16. júna sa Európsky ombudsman zúčastnil viacerých stretnutí s regionálnym ombudsmanom pre Toskánsko a koordinátorom talianskych regionálnych ombudsmanov, pánom FANTAPPIÉ, ako aj s ďalšími regionálnymi a miestnymi ombudsmanni z Talianska (pozri časť 6.2).

ÍRSKO

Dňa 11. júla navštívil pán DIAMANDOUROS írsku národnú ombudsmanku, Emily O'REILLY. Na návšteve ho sprevádzal Olivier VERHEECKE a Rosita AGNEWOVÁ. Predmetom diskusie pána DIAMANDOURA a pani O'REILLY bola napríklad Charta základných práv, práva postihnutých osôb, odškodnenie a kompenzácia, ako aj systém spolupráce.

Na večeri, ktorú zorganizovala pani O'REILLY, sa pán DIAMANDOUROS stretol s Kevinom MURPHYM, bývalým írskym národným ombudsmanom, ako aj s Patom WHELANOM, generálnym riaditeľom úradu ombudsmana a s Michaelom BROPHYM, vyšším vyšetrovateľom. Pán DIAMANDOUROS sa pánovi MURPHYMU poďakoval za cennú pomoc, ktorú mu poskytol pri vytváraní úradu ombudsmana v Grécku.

STRETNUTIE PREDSEDŇOV A ZÁSTUPCOV PREDSEDŇOV PETIČNÝCH VÝBOROV V NEMECKU A OMBUDSMANOV Z NEMECKA A NEMECKY HOVORIACICH KRAJÍN V KIELI.

V dňoch 14. a 15. septembra sa Európsky ombudsman zúčastnil pravidelného stretnutia predsedov a zástupcov predsedov petičných výborov v Nemecku a ombudsmanov z Nemecka a nemecky hovoriacich krajín, ktoré sa koná každé dva roky. Tento rok sa stretnutie uskutočnilo v krajskom sneme Schleswicka-Holsteinu v Kiele. Predsedala mu Marita SEHNOVÁ, predsedníčka petičného výboru nemeckého parlamentu. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzali Gerhard GRILL a Ben HAGARD z úradu ombudsmana.

Medzi účastníkmi boli predsedovia a zástupcovia predsedov všetkých petičných výborov v Nemecku (vrátane výboru v Dolnom Sasku, ktorý bol vytvorený v tomto roku), štyria regionálni ombudsmanni z Nemecka, ako aj ombudsmanni z Rakúska, Talianska (južné Tyrolsko) a Švajčiarska. Zúčastnila sa aj členka Petičného výboru Európskeho parlamentu pani KESSLER a zástupcovia petičného výboru z Luxemburska.

ÔSMY OKRÚHLY STÔL EURÓPSKÝCH OMBUDSMANOV V OSLE

V dňoch 3. a 4. novembra sa Európsky ombudsman zúčastnil na ôsmom okrúhlym stole európskych ombudsmanov, ktorý v Osle spoločne zorganizovali komisár Rady Európy pre ľudské práva Álvaro GIL-ROBLES a nórsky ombudsman Arne FLIFLET. Na podujatí sa stretli ombudsmanni z členských krajín Rady Európy, ako aj ďalšie inštitúcie, ktoré sa zaoberajú ochranou ľudských práv, aby

prediskutovali otázky spoločného záujmu. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzal pán HARDEN, vedúci právneho oddelenia ombudsmana a hlavný právny poradca pán MARTÍNEZ ARAGÓN.

© Krajský snem spolkovej krajiny Šlesvicko-Holštajnsko

Účastníci na stretnutí predsedov petičných výborov a ich zástupcov v Nemecku a ombudsmanov z Nemecka a nemecky hovoriacich krajín. Kiel, Nemecko, 15. septembra 2003.

Konferenciu za prítomnosti Jeho veličenstva nórskeho kráľa HARALDA V. oficiálne otvorili páni FLIFLET a GIL-ROBLES. Pán DIAMANDOUROS predsedal prvej časti plenárnej schôdze, počas ktorej sa predstavili hlavné témy tohtoročného okrúhleho stola. Základnými témami boli prístup verejnosti k úradným dokumentom, ochrana menšín, právne postavenie zadržaných osôb a právomoci ombudsmanov a súdov.

Počas návštevy mal pán DIAMANDOUROS príležitosť stretnúť sa s komisárom Rady Európy pre ľudské práva Álvaroom GIL-ROBLESOM. Pri rozhovore sa sústredili na možnosti prehĺbenia spolupráce medzi ich dvoma inštitúciami v súlade s nedávnym odporúčaním Rady Európy č. 1615 (2003) o ombudsmanovi. Pán DIAMANDOUROS sa stretol aj s nórskeho ombudsmanom pánom FLIFLETOM a zaoberali sa otázkami spoločného záujmu.

DÁNSKO

V rámci oficiálnej návštevy Dánska v dňoch 5. až 7. novembra sa pán DIAMANDOUROS stretol s dánskym parlamentným ombudsmanom a jeho zamestnancami (pozri časť 6.2).

VELKÁ BRITÁNIA

V rámci oficiálnej návštevy Londýna v dňoch 23. a 24. novembra zorganizoval pán DIAMANDOUROS stretnutie s ombudsmanom pre parlament a zdravotnú starostlivosť, zástupcom ombudsmana pre parlament a zdravotnú starostlivosť, predsedom a výkonným riaditeľom Komisie pre miestnu samosprávu (Anglicko) a ombudsmanom pre miestnu správu (pozri časť 6.2).

5.2 SIETĽ SPOLUPRÁČE

V septembri 1996 vytvoril Európsky ombudsman sieť ombudsmanov a podobných orgánov v Európe, aby sa tým uľahčil voľný pohyb informácií o legislatíve spoločenstva a umožnil presun sťažností na ten orgán, ktorý sa nimi môže najlepšie zaoberať. Táto sieť teraz pozostáva z 90 úradov v 30 štátoch Európy. Patria do nej ombudsmanni a podobné orgány na európskej, národnej a regionálnej úrovni EÚ a ombudsmanni a podobné orgány na národnej úrovni na Islande, v Nórsku a v krajinách, ktoré sa uchádzajú o členstvo v EÚ.

Už v roku 1996 určil každý národný ombudsman alebo podobný orgán členských štátov EÚ styčného úradníka, ktorého úlohou je sprostredkovať kontakt s ostatnými členmi siete. V máji 2003, mesiac po prijatí rezolúcie na štvrtom seminári národných ombudsmanov v Aténach, požiadal Európsky ombudsman národných ombudsmanov desiatich prístupujúcich krajín, aby vymenovali styčných úradníkov. Všetkých desať úradov aktívne reagovalo na ombudsmanovu žiadosť.

Sieť sa stala účinným nástrojom spolupráce pre ombudsmanov a ich personál. Výmena skúseností a osvedčených postupov prebieha prostredníctvom pravidelného spravodajského listu, elektronického fóra a stretnutí.

SPRAVODAJSKÝ LIST

V minulosti vydával Európsky ombudsman pravidelný Liaison Letter, ktorý členom siete umožňoval výmenu informácií. V júli 2003 podpísal Európsky ombudsman a Európsky región Medzinárodného inštitútu ombudsmanov (IOI), ktorý zastupoval doktor Herman WUYTS, viceprezident za Európsky región IOI, dohodu o zlúčení Liaison Letter Európskeho ombudsmana a spravodajských listov Európskeho regiónu IOI. Nová publikácia, nazvaná Európski ombudsmanni - spravodajca, sa venuje práci členov siete európskych ombudsmanov aj širšej členskej základne Medzinárodného inštitútu ombudsmanov v Európe. Vydáva sa v angličtine, francúzštine, nemčine, taliančine a španielčine a je adresovaná viac ako 400 úradom na európskej, národnej, regionálnej a miestnej úrovni. Prvé vydanie spravodajcu vyšlo v októbri 2003 a jeho distribúcia sa začala na každoročnom stretnutí hlasujúcich členov Medzinárodného inštitútu ombudsmanov za európsky región, ktoré sa konalo v Nikózii na Cypre.

INTERNET

Koncom roka 2000 bola pod názvom EUOMB vytvorená online verzia siete styčných úradníkov, ktorá mala ďalej uľahčiť komunikáciu medzi jej jednotlivými členmi. EUOMB pozostáva z internetovej stránky a internetového fóra, na ktorom sa môžu uskutočňovať interaktívne diskusie a zdieľať dokumenty. Na fórum má prístup 180 užívateľov. Z väčšej časti sú to ombudsmanni a styční úradníci siete.

V novembri 2001 bola vytvorená nová časť fóra, nazvaná Aktuálne správy ombudsmana. Tieto virtuálne noviny umožnili, aby členovia siete boli informovaní o aktivitách ombudsmanov a podobných orgánov v rámci celej EÚ aj za jej hranicami. V roku 2003 vychádzali Aktuálne správy ombudsmana každý pracovný deň a ponúkli čitateľom viac ako 1 000 nových správ. Väčšina členov kontaktnej siete pravidelne sleduje Aktuálne správy a má tak prehľad o spôsoboch, ktorými iné orgány riešili problémy, s akými sa môžu stretnúť aj oni.

STRETNUTIA

Každé dva roky sa konajú stretnutia, na ktorých môžu členovia kontaktnej siete intenzívnejšie diskutovať o svojej práci. Od vytvorenia siete v roku 1996 sa uskutočnili už štyri stretnutia (v Bruseli v rokoch 1997 a 1998 a v Štrasburgu v rokoch 2000 a 2003).

Štvrté stretnutie, nazvané „Európske informácie, poradenstvo a spravodlivosť pre všetkých“, sa konalo 1. - 2. decembra v Európskom parlamente v Štrasburgu. Jeho cieľom bolo zvýšiť povedomie styčných úradníkov o existencii radu dôležitých útvarov na úrovni EÚ, ktoré môžu pomôcť pri vybavovaní sťažností občanov, týkajúcich sa legislatívy únie. Na stretnutí sa zúčastnilo 27 styčných úradníkov, vrátane desiatich nových z prístupujúcich krajín.

Európsky ombudsman na úvod stretnutia privítal styčných úradníkov v Štrasburgu a načrtnol svoju predstavu siete. Potom nasledovala prvá prednáška, nazvaná „Kde môžem získať informácie o EÚ pre občanov?“ Gisela GAUGGEL-ROBINSON a Anna FINI z Európskej komisie v nej priblížili, aké zdroje informácií sú k dispozícii na úrovni EÚ. Druhá prednáška sa zaoberala témou „Kto poskytuje občanom poradenstvo o ich právach v rámci legislatívy EÚ?“. Prednášal Tony VENABLES, riaditeľ European Citizen Action Service. Po ňom Ian HARDEN, vedúci právneho oddelenia úradu Európskeho ombudsmana, v rámci tretieho seminára v príspevku „Ako môžu občania dosiahnuť spravodlivosť v EÚ“ objasnil, aké súdne a mimosúdne opravné prostriedky sú k dispozícii. Po každej z týchto troch prednášok styční úradníci konkrétnymi príkladmi z praxe priblížili, s akými problémami sa občania stretli pri výkone svojich práv v rámci legislatívy Únie. V poslednej prednáške prvého dňa Nicholas LEAPMAN z Európskej komisie opísal sieť SOLVIT, ktorá existuje v rámci generálneho riaditeľstva pre vnútorný trh.

Účastníci na 4. stretnutí styčných úradníkov.
Štrasburg, Francúzsko, 1. decembra 2003.

Druhý deň stretnutia bol zameraný na fungovanie siete styčných úradníkov a možnosti jeho zlepšenia. Po živej a aktívnej diskusii viacerí styční úradníci uviedli príklady osvedčených postupov zo svojich úradov v týchto oblastiach: „Čo najlepšie využitie médií“, „Výzvy mnohojazyčnosti“ a „Začlenenie marginalizovaných skupín“. Tieto novátorské príklady vychádzania v ústrety občanom členov siete veľmi zaujali.

Počas stretnutia mali styční úradníci veľa možností na dvojstranné rozhovory o práci. Exkurzia, ktorú zorganizoval Európsky ombudsman a rozličné spoločné večere a obedy poskytli veľa príležitostí na neformálne vzájomné rozhovory.

5.3 VZŤAHY S NÁRODNÝMI OMBUDSMANMI V PRISTUPUJÚCICH ŠTÁTOCH

KONFERENCIA „OMBUDSMAN A PRÁVO EURÓPSKEJ ÚNIE“

V dňoch 29. a 30. mája sa Európsky ombudsman, profesor P. Nikiforos DIAMANDOUROS zúčastnil na konferencii „Ombudsman a právo Európskej únie“, ktorú vo Varšave zorganizoval poľský ombudsman, profesor Andrzej ZOLL. Do konferencie sa zapojili ombudsmanni alebo ich zástupcovia zo siedmich z desiatich pristupujúcich krajín (Cyprus, Česká republika, Estónsko, Maďarsko, Litva, Malta a Poľsko), ako aj z Azerbajdžanu, Holandska a Rumunska. Zúčastnilo sa aj Centrum pre výskum demokracie v Bulharsku a Komisia pre otázky ľudských práv v Turecku. Medzi ďalších účastníkov patrili predstavitelia úradu komisára pre ľudské práva Rady Európy, úradu vysokého komisára OSN pre utečencov (UNHCR), úradu rozvojového programu OSN (UNDP), Úradu demokratických inštitúcií a ľudských práv (ODIHR) Organizácie pre bezpečnosť a spoluprácu v Európe (OBSE) a delegácie Európskej komisie v Poľsku. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzali Gerhard GRILL a Ben HAGARD z úradu Európskeho ombudsmana.

Konferenciu otvoril Dr. Marek BOROWSKI, hovorca Sejmu (poľský parlament) a profesor Longin PASTUSIAK, hovorca poľského Senátu. S prvou prednáškou, nazvanou „Práva cudzincov týkajúce sa najmä vstupu, pobytu, pracovného povolenia a azylu“, na konferencii vystúpil poľský ombudsman, profesor ZOLL. Potom s príspevkom „Prístup k verejným informáciám ako základné občianske právo“ vystúpila Tereza ŠAMANOVÁ z úradu českého ombudsmana. S treťou prednáškou vystúpil Európsky ombudsman. Zaoberala sa témou „Úloha ombudsmana pri dodržiavaní zásad právneho štátu a ochrany základných práv v súvislosti s prípravou prácou konventu na návrhu ústavnej zmluvy pre Európsku úniu“. Napokon predniesol Dr. Jerzy ŚWIĄTKIEWICZ, zástupca poľského ombudsmana, príspevok „Rozsah ombudsmanovej ochrany ľudských práv a slobôd - súčasnosť a budúcnosť“.

Roel Fernhout, národný ombudsman – Holandsko, Zita Zamžickieneová, národný ombudsman menovaný parlamentom (Seimas)– Litva, prof. Elmira Suleymanová, komisárka pre ľudské práva – Azerbajdžan, Rimante Šalaševiciute, národný ombudsman menovaný parlamentom (Seimas) – Litva a pán Diamandouros na konferencii „Ombudsman a právny poriadok Európskej únie“. Varšava, Poľsko, 30. mája 2003.

STRETNUTIE S PARLAMENTNÝMI KOMISÁRMÍ Z MAĎARSKA

V rámci oficiálnej návštevy Maďarska v dňoch 27. až 28. októbra sa pán DIAMANDOUROS stretol s parlamentnými komisármi a ich personálom (pozri časť 6.2).

STRETNUTIE S MALTSKÝM OMBUDSMANOM

V dňoch 9. až 11. decembra sa uskutočnilo stretnutie pána DIAMANDOUROSA s maltským ombudsmanom, Josephom SAMMUTOM a zamestnancami jeho úradu, ktoré bolo súčasťou informačnej cesty Európskeho ombudsmana po členských a prístupových krajinách Európskej únie.

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti na vyšetovanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

6.1 NAJDÔLEŽITEJŠIE UDALOSTI ROKA

VOLBY

15. januára zvolil Európsky parlament prof. P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA za Európskeho ombudsmana. Pán DIAMANDOUROS prevzal úrad po Jacobovi SÖDERMANOVI, ktorý tento post zastával od roku 1995 a ktorý sa rozhodol odísť do dôchodku. Profesor DIAMANDOUROS, ktorý pred nastúpením do úradu zastával post prvého gréckeho ombudsmana, prevzal funkciu dňa 1. apríla 2003.

Pán Diamandouros v deň svojho zvolenia do úradu. Štrasburg. Francúzsko, 15. januára 2003.

SLÁVNOSTNÁ PRÍSAHA

1. apríla zložil P. Nikiforos DIAMANDOUROS slávnostnú prísahu pred Súdny dvorom a tým prevzal úrad Európskeho ombudsmana. Predseda Súdneho dvora, Gil Carlos RODRÍGEZ IGLESIAS privítal nového ombudsmana a vyzdvihol jeho prácu v akademickej i správnej oblasti i jeho prácu ako verejného ochrancu práv.

V príhovore pred cteným publikom pán DIAMANDOUROS zdôraznil tri zo svojich záväzkov, ktoré vyplývajú z postu Európskeho ombudsmana: splniť vysoké očakávania, ktoré sú výsledkom vynikajúcej práce prvého Európskeho ombudsmana Jacoba SÖDERMANA; viesť inštitúciu Európskeho ombudsmana v historicky tak významnom momente, akým je rozšírenie EÚ a vychovávať občanov k poznaniu svojich práv a ich uplatňovaniu.

EURÓPSKY OMBUDSMAN PRENÁŠA SLÁVNOSTNÚ PRÍSAHU PRED EURÓPSKYM SÚDNYM DVOROM

Pán Diamandouros v Európskom súdnom dvore. Luxemburg, 1. apríla 2003.

© Súdny dvor Európskych spoločenstiev

Jean-Pierre Puissechet, Gil Carlos Rodríguez Iglesias a Romain Schintgen pri príležitosti skladania slávnostnej prísahy Európskeho ombudsmana pred Európskym súdnym dvorom. Luxemburg, 1. apríla 2003.

Na slávnostnej ceremónii sa zúčastnili: podpredseda petičného výboru Európskeho parlamentu Roy PERRY, podpredseda Európskeho súdu pre ľudské práva Christos ROZAKIS, francúzsky ombudsman Bernard STASI, španielsky ombudsman Enrique MÚGICA HERZOG, holandský ombudsman Roel FERNHOUT, švédska ombudsmanka Kerstin ANDRÉOVÁ, belgický federálny ombudsman Pierre-Yves MONETTE a fínsky minister spravodlivosti Paavo NIKULA. Na slávnostnej ceremónii sa zúčastnili aj títo zamestnanci úradu Európskeho ombudsmana: Ian HARDEN, João SANT'ANNA, Gerhard GRILL, Rosita AGNEVOVÁ a Ben HAGARD.

ŠTVRTÝ SEMINÁR NÁRODNÝCH OMBUDSMANOV A PODOBNÝCH ORGÁNOV EÚ

Profesor P. Nikiforos DIAMANDOUROS sa apríla zúčastnil na 4. seminári národných ombudsmanov a podobných orgánov EÚ, ktorý sa konal 7. a 8. apríla v Aténach (Vouliagmeni). Seminár s názvom „Ombudsmani a ochrana práv v Európskej únii“ usporiadal Európsky ombudsman spoločne s gréckym ombudsmanom. Predchádzajúce semináre sa konali v Štrasburgu (1996), Paríži (1999) a Bruseli (2001). Na konferencii sa zúčastnili aj zástupcovia úradu Európskeho ombudsmana páni HARDEN, HAGARD a VERHEECKE.

Vitaliano Gemelli, predseda Petičného výboru Európskeho parlamentu. Kevin Murphy, národný ombudsman – Írsko, profesor Zorgos Kaminis, národný ombudsman – Grécko a Anna Diamantopoulouová, Európska komisárka pre zamestnanosť a sociálne veci, na 4. seminári národných ombudsmanov a podobných orgánov EÚ. Atény, Grécko, 7. apríla 2003.

Otváraciu ceremóniu uviedol predseda gréckeho parlamentu Apostolos KAKLAMANIS, nasledovali príhovory námestníka ministra vnútra, verejnej správy a decentralizácie Stavrosa BENOSA a predsedu Petičného výboru Európskeho parlamentu Vitaliana GEMELLIHO.

Na zasadnutí predpoludním 7. apríla, ktorému predsedal novo zvolený grécky ombudsman Prof. Georgios KAMINIS, predniesla Európska komisárka pre zamestnanosť a sociálne veci Anna DIAMANTOPOULOUOVÁ prejav na tému „Sociálne práva v EÚ, najmä vo vzťahu k voľnému pohybu občanov EÚ a príslušníkov tretích krajín“. Spravodajcom bol národný ombudsman Írska Kevin MURPHY.

Grécky premiér Kostas SIMITIS predniesol svoj príhovor na oficiálnom obede, ktorý nasledoval po prednáškach. Pri tejto príležitosti boli prizvané grécke médiá.

Popoludňajšie zasadnutie viedol národný ombudsman Dánska Hans GAMMELTOFT-HANSEN a témou programu boli „Práva cudzincov na vstup, pobyt, pracovné povolenie a azyl“. Programové

vyhlásenie predniesol národný ombudsman Poľska, Prof. Andrzej ZOLL a spravodajcom bola fínska národná ombudsmanka Riitta-Leena PAUNIOVÁ.

© Grécky ombudsman

Costas Simitis, grécky predseda vlády a pán Diamandouros na 4. seminári národných ombudsmanov a podobných orgánov EÚ. Atény, Grécko, 7. apríla 2003.

Nasledujúci deň bola rozprava venovaná téme „Ľudské práva a práva menšín“. Diskusiu uviedol francúzsky ombudsman Bernard STASI. Hlavný prejav reč predniesol komisár pre ľudské práva Rady Európy Alvaro GIL-ROBLES, ktorý hovoril o právach rómskej menšiny v členských štátoch EÚ a v prístupových krajinách. Po tejto prezentácii nasledovala zdlhavá rozprava. Spravodajcom bol holandský národný ombudsman Roel FERNHOUT.

Yorgos Kaminis, národný ombudsman – Grécko, Riitta-Leena Pauniová, parlamentný ombudsman – Fínsko, Hans Gammeltoft-Hansen, národný ombudsman – Dánsko a prof. Andrzej Zoll, národný ombudsman – Poľsko, na 4. seminári národných ombudsmanov a podobných orgánov EÚ. Atény, Grécko, 7. apríla 2003.

Po diskusiách prijali národní ombudsmeni a podobné orgány uznesenie. Následne sa konala tlačová konferencia s novozvoleným Európskym ombudsmanom, profesorom DIAMANDOUROSOM a gréckym ombudsmanom.

Konferenciu ukončilo záverečné zasadnutie vedené Európskym ombudsmanom, kedy spravodajcovia rôznych zasadnutí prezentovali svoje správy.

DNI OTVORENÝCH DVERÍ

Brusel

3. mája sa na dni otvorených dverí, ktoré usporiadali európske inštitúcie v Bruseli, zúčastnil aj úrad ombudsmana. Stánok ombudsmana sa nachádzal v Európskom parlamente a počas celého dňa mala verejnosť možnosť stretnúť sa so zamestnancami úradu ombudsmana. Informácie o práci ombudsmana boli dostupné v 24 jazykoch. V stánku prebiehala vedomostná súťaž. Jednou z otázok bolo aj rozpoznanie termínu „Európsky ombudsman“ v šiestich jazykoch. Na akcii v Parlamente sa počas dňa zúčastnilo 12 000 ľudí.

Občania pri návšteve stánku ombudsmana na Dňoch otvorených dverí v Bruseli, Belgicko (3. mája 2003) a v Štrasburgu, Francúzsko (8. mája 2003).

Štrasburg

8. a 9. mája sa úrad ombudsmana zúčastnil na programe pri príležitosti dní otvorených dverí, ktoré organizoval Európsky parlament v Štrasburgu. Pán DIAMANDOUROS sa spoločne s predsedom Európskeho parlamentu Patom COXOM a poslankyňou EP Pervenche BERESOVOU zúčastnili na verejnej videokonferencii. Informačný materiál o práci ombudsmana mali návštevníci k dispozícii v 24 jazykoch. V stánku prebiehala vedomostná súťaž. Jednou z otázok bolo aj rozpoznanie „Európskeho ombudsmana“ v šiestich jazykoch. Zamestnanci odpovedali počas dňa na otázky návštevníkov. Počas dní otvorených dverí navštívilo Parlament 15 000 ľudí.

VÝROČNÁ SPRÁVA ZA ROK 2002

Výročná správa Európskeho ombudsmana za rok 2002 bola predstavená na plenárnom zasadnutí v Štrasburgu 25. septembra 2003. Predtým, ako dostal slovo pán DIAMANDOUROS, privítal podpredseda Renzo IMBENI, ktorý zasadaniu predsedal, bývalého Európskeho ombudsmana Jacoba SÖDERMANA, ktorý mal miesto v oficiálnej galérii.

P. DIAMANDOUROS vo svojom vystúpení ocenil zásluhy pána SÖDERMANA za vytvorenie efektívnej a uznávanej inštitúcie. Rovnako podčiarkol jeho početné úspechy, ktoré dosiahol pre blaho európskych občanov a jeho dôležitý príspevok k práci Konventu, ktorý navrhol chartu základných práv a Európsky konvent. P. DIAMANDOUROS sa zaviazal pokračovať v práci

svojho predchodcu a úzko spolupracovať s národnými a regionálnymi ombudsmanmi súčasných členských i prístupujúcich štátov. Svoj príhovor ukončil poďakovaním Lordovi STOCKTONOVI za jeho správu a napokon petičnému výboru za podporu a povzbudenie. Svoju vďaku vyjadril aj predsedovi Európskeho parlamentu a komisárke DE PALACIOVEJ za ich pozitívny prístup.

Lord STOCKTON predniesol v mene petičného výboru svoju správu o výročnej správe ombudsmana a zagrataloval ombudsmanovi a zamestnancom jeho úradu za prácu odvedenú v roku 2002. K ďalším rečníkom, ktorí ocenili prácu a úspechy ombudsmana, patrili poslanci EP Vitaliano GEMELLI, v mene skupiny EPP-ED, poslankyňa Astrid THORSOVÁ, v mene skupiny ELDR, poslanec Jan DHAENE, v mene skupiny zelených/ALE a Loyola DE PALACIOVÁ.

6.2 KONFERENCIE A SCHÔDZE

BELGICKO

Brusel

Olivier VERHEECKE sa dňa 28. januára zúčastnil na seminári nazvanom „Modely spolupráce v rámci rozšírenej EÚ“, ktorý organizovala Národná banka Belgicka a Kráľovský inštitút medzinárodných štúdií (RIIR). Konferenciu zastrešovanú predsedom RIIR Viscount Etienne DAVIGNONOM, otvoril belgický podpredseda vlády a minister zahraničných vecí Louis MICHEL. V prvej časti konferencie nazvanej „Spolupráca v rámci druhého a tretieho piliera EÚ“ vystúpili sudca Súdu prvého stupňa ES prof. Koen LENAERTS, člen Európskej komisie Antonio VITORINO a poslanec EP a zástupca Európskeho parlamentu v konvente Alain LAMASSOURE.

Druhá časť konferencie mala názov „Ekonomická a sociálna správa v rámci rozšírenej EMÚ“ a prispievateľmi boli prof. Franklin DEHOUSSE, belgický minister financií Didier REYNDEERS, belgický minister sociálnych vecí a rodiny Frank VANDENBROUCKE, poslanec EP a člen predsedníctva Európskeho konventu Klaus HÄNSCH a bývalý belgický premiér a podpredseda konventu Jean-Luc DEHAENE. Záverečný prejav predniesol belgický predseda vlády Guy VERHOFSTADT.

21. januára vystúpil pán SÖDERMAN pred delegáciou z Dolného Saska pri Európskej únii s prednáškou na tému „Budeme Európou občanov?“. Prednášku otvoril štátny tajomník ministerstva spravodlivosti Dolného Saska Dr. Rainer LITTEN. Pána SÖDERMANA sprevádzali Vicky KLOPPENBURGOVÁ, Rosita AGNEVOVÁ a Ben HAGARD.

21. februára vystúpil Olivier VERHEECKE na odbornom seminári určenom pre Team Europe, Info Points Europe a Carrefours s prednáškou na tému „Úloha ombudsmana v rozšírenej únii“.

Seminár s názvom „Rozšírenie po Kodani: z 15 na 25 a viac“ usporiadalo generálne riaditeľstvo Komisie pre tlač a komunikácie.

Pán SÖDERMAN sa 25. februára zúčastnil na konferencii s názvom „Konvent a Charta základných práv EÚ“, ktorú organizovalo Centrum pre európsku politiku v „rezidenčnom paláci“ v Bruseli. Rozpravy sa týkali najmä rôznych možností začlenenia Charty základných práv do budúcej ústavnej zmluvy.

Konferencii predsedal predseda Výkonnej rady Centa pre európsku politiku pán Hywel Ceri JONES, ktorý rozpravu uviedol. Jacob SÖDERMAN predniesol prejav na tému „Konvent, charta a opravné prostriedky“, v ktorom podčiarkol význam včlenenia rôznych možností odškodnenia pre občanov v prípade, že boli porušené ich práva zaručené právom spoločenstva do ústavnej zmluvy. K ďalším prednášajúcim patrili riaditeľka Centre de Droit Européen univerzity Pantheon Assas-Paris II Jacqueline DUTHEIL DE LA ROCHÉREOVÁ a Európsky komisár pre spravodlivosť

a vnútorné záležitosti a predseda pracovnej skupiny pre chartu Konventu o budúcnosti Európy Antonio VITORINO.

6. marca sa pán Gerhard GRILL zúčastnil na sympóziu „Auf dem Weg zu einem europäischen Verwaltungsraum“ (Na ceste k európskemu správne priestoru), ktoré organizovala Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften Speyer (Nemecká vysoká škola pre správne vedy) v spolupráci s delegáciou spolkovej republiky Porýnie-Falcko v Bruseli. Sympóziu sa konalo v Bruseli na pôde delegácie. Pán GRILL hovoril o práve na dobrú správu a o Európskom kódexe riadnej správnej praxe. K ďalším prednášajúcim patrili Prof. Dr. Hermann HILL, rektor Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften a profesor Dr. Karl-Peter SOMMERMANN, ktorý rovnako pôsobí na tejto vysokej škole. Na podujatí sa zúčastnilo približne 70 ľudí.

Pochopenie Európy- právo občanov EÚ na informácie

3. apríla vystúpil pán DIAMANDOUROS na konferencii, ktorú usporiadali združenia Friends of Europe, European Citizens Action Service, Európska komisia a Európsky parlament. Na konferencii bolo prítomných okolo 250 účastníkov vrátane úradníkov z inštitúcií EÚ a zástupcov verejného a súkromného sektora z členských štátov. Na konferencii sa zúčastnili aj Ian HARDEN a Rosita AGNEVOVÁ z kancelárie ombudsmana. Konferencia bola rozdelená do troch zasadnutí: „Hľadanie rovnováhy medzi nadbytkom informácií a nedostatočnou komunikáciou“, „Môže viac informácií o cieľoch politiky EÚ vyrovnať deficit demokracie?“ a „Čo je správne a čoho sa vyvarovať v informačných kompaniách EÚ?“. Pán DIAMANDOUROS vystúpil počas prvého zasadnutia a vo svojom prejave zdôraznil potrebu poskytovať občanom konkrétne informácie, napríklad informovať občanov o právach a spôsoboch ako ich využiť. Zdôraznil, že zvýšenie povedomia občanov o ich právach je dôležitou úlohou Európskeho ombudsmana, ktorý by mal v tejto veci spolupracovať so svojimi národnými partnermi, mimovládnyimi organizáciami a médiami.

Výročná konferencia Európskeho výboru pre životné prostredie

16. októbra v Bruseli sa Ian HARDEN v rámci výročnej konferencie Európskeho výboru pre životné prostredie zúčastnil na panelovej diskusii o návrhu európskej ústavy. Hlavnou prednášajúcou bola komisárka Margot WALLSTRÖMOVÁ. K ďalším účastníkmi panelovej diskusie patrili poslanec EP Andrew DUFF a švédsky štátny tajomník ministerstva životného prostredia Krister NILSSON.

Výbor Britskej obchodnej komory pre Európsku úniu

2. decembra vystúpil pán DIAMANDOUROS na schôdzi usporiadanej výborom Britskej obchodnej komory pre Európsku úniu v Bruseli s prejavom na tému „ Ombudsman v 21. storočí - ciele a ambície“. Na podujatí sa zúčastnilo okolo 15 účastníkov z právnických firiem, poradenských služieb zaoberajúcich sa EÚ, európskych informačných služieb, spoločností a združení zaoberajúcich sa politikou a stratégiou. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzala Elodie BELFYOVÁ.

Európske fórum poradenských služieb pre občanov

5. decembra vystúpil Európsky ombudsman s kľúčovým prejavom na Európskom fóre poradenských služieb pre občanov v Bruseli. Téma prejavu pána DIAMANDOUROSA bola „Práva občanov, prostriedky odškodnenia a ombudsman“. Následne ombudsman zodpovedal otázky účastníkov siahajúce od dôsledkov zákonnej záväznosti charty základných práv až po budúci rozvoj úradu ombudsmana. P. DIAMANDOUROSA počas dvojdňového fóra sprevádzala tlačová hovorkyňa Rosita AGNEVOVÁ.

NEMECKO

Badensko Württembersko

11. a 12. februára navštívil pán SÖDERMAN Badensko-Württembersko. Sprevádzal ho hlavný právny referent Úradu Európskeho ombudsmana Gerhard Grill.

11. februára popoludní prijali ombudsmana na pôde Tübingenskej univerzity dekan právnickej fakulty Prof. Dr. Martin NETTESHEIM, Prof. Dr. Hans-Ludwig GÜNTHER a rektor univerzity

Prof. Dr. Eberhard SCHAICH. Ombudsman hovoril o svojej práci pred profesormi, študentmi a vedeckými pracovníkmi Tübingenskej univerzity. Nasledovala živá diskusia.

12. februára predstavil Európsky ombudsman svoju prácu pred poslancami petičného výboru krajinského snemu Badenska-Württemberska v Štutgarte na pravidelnej schôdzi a zodpovedal ich otázky. Predseda výboru Dr. Jörg DÖPPER následne predstavil ombudsmana podpredsedníčke krajinského parlamentu Christe VOSSSCHULTEOVEJ. O návšteve Európskeho ombudsmana informoval krajinský snem v tlačovom vyhlásení (10/2003 z 12. februára 2003).

Popoludní navštívil ombudsman európske centrum Badenska-Württemberska v Štutgarte, kde ho prijal iniciátor návštevy Niels BUNJES. Ombudsman poskytol rozhovor pre noviny Stuttgarter Zeitung a neskôr predstavil svoju prácu na pôde európskeho centra odborníkom a zainteresovaným osobám z inštitúcií, skupín a združení. Prednášku uviedol Prof. Dr. Hans TÜMMERS zo štutgartskeho inštitútu manažmentu a technológie. Po živej diskusii nasledujúcej po prednáške sa ombudsman vrátil do Štrasburgu.

Speyer

31. marca otvoril Gerhard GRILL 4. Európske fórum v Speyeri prednáškou o práve na dobrú správu z pohľadu Európy. Paulina TALLROTH, Prof. Dr. David CAPITANT a Prof. Dr. Ricardo GARCÍA MACHO vystúpili s rovnakou témou, ktorú však predstavili z pohľadu svojich krajín (Fínska, Francúzska a Španielska). Fórum usporiadali Prof. Dr. Siegfried MAGIERA a Prof. Dr. Karl-Peter SOMMERMANN z vysokej školy Deutsche Hochschule für Verwaltungswissenschaften v Speyeri. Na podujatí sa zúčastnilo približne 60 štátnych a iných úradníkov z celého Nemecka.

FRANCÚZSKO

Štrasburg

13. februára sa Jacob SÖDERMAN zúčastnil na obede, ktorý usporiadala starostka Štrasburgu Fabienne KELLEROVÁ pri príležitosti jeho odchodu do dôchodku v apríli 2003 a s cieľom privítať novo zvoleného európskeho ombudsmana Nikiforosa DIAMANDOUROSA, ktorý bol v Štrasburgu na pracovnej návšteve.

27. mája navštívila pána DIAMANDOUROSA viceombudsmanka kanadského Quebecu Lucie LAVOIEOVÁ. Spoločne prerokovali prípravu na 8. Medzinárodnú konferenciu inštitútu ombudsmanov, ktorá sa bude konať v meste Quebec v septembri 2004.

Dňa 22. septembra navštívil pána DIAMANDOUROSA v jeho štrasburskej kancelárii stály zástupca Turecka pri Európskej únii Oguz DEMILRAP. Prerokovali množstvo tém, vrátane možnosti vzniku inštitúcie ombudsmana v Turecku.

21. októbra vystúpil pán DIAMANDOUROS s prejavom na schôdzke „skupiny Kangaroo“ Európskeho parlamentu. P. DIAMANDOUROSA pozval predsedu skupiny Kangaroo (parlamentná medziskupina voľného pohybu), poslanec EP Karl VON WOGAU.

Predseda stretnutia hrabě STOCKTON uviedol pána DIAMANDOUROSA, ktorý hovoril o úlohe ombudsmanov pri ochrane práv občanov v demokratických krajinách. Stretnutia sa zúčastnilo viac ako 50 poslancov Európskeho parlamentu, úradníkov inštitúcií únie, novinárov a zástupcov priemyslu a obchodu.

18. novembra vystúpil pán DIAMANDOUROS pred študentským združením na pôde „Institut d'Etudes Politiques de Strasbourg“, aby hovoril o úlohe Európskeho ombudsmana pri ochrane práv občanov.

Rada Európy- Seminár o médiách

12. a 13. mája sa Rosita AGNEVOVÁ zúčastnila na seminári o médiách, ktorý usporiadala Rada Európy v Štrasburgu.

Na seminári, ktorý viedli dvaja členovia z radu hovorcov a tlačového oddelenia - bývalý novinár pre BBC Alun DRAKE a bývalá britská tlačová a rozhlasová novinárka Cathy BURTONOVÁ, sa zúčastnilo približne pätnásť pracovníkov z Rady Európy. Cieľom semináru bolo vyškoliť odborníkov Rady Európy v oblasti komunikácie s médiami, ktorá sa stáva súčasťou ich každodennej práce. Ďalej sa mali zvýšiť vedomosti o práci médií a nadobudnúť zručnosti pri styku s médiami. Účastníci poskytli rozhovory pre rozhlas a televíziu a dostali návod, ako zlepšiť svoje budúce verejné vystúpenia.

Rada Európy - Schôdza s veľvyslancami krajín EÚ a prístupujúcich krajín

28. mája sa pán DIAMANDOUROS stretol so stálymi zástupcami krajín EÚ a prístupujúcich krajín v Rade Európy. Stretnutie inicioval veľvyslanec Athanassios THEODORACOPOULOS, stály zástupca Grécka v Rade Európy.

Vo svojom vystúpení sa pán DIAMANDOUROS zaoberal množstvom tém vrátane demokracie a ľudských práv, európskeho konventu a úlohy ombudsmana. Po vystúpení nasledovala živá a zaujímavá diskusia, počas ktorých boli predstavené témy ako transparentnosť, demokracia a ľudské práva.

Paríž

Na kolokviu o inštitúcii ombudsmana, ktoré sa konalo 5. júna v Paríži z iniciatívy výboru pre právne záležitosti a ľudské práva Rady Európy, predniesol pán HARDEN prezentáciu zaoberajúcu sa právomocami ombudsmanov vo vzťahu k ľudským právam.

Epernay

25. októbra vystúpil pán DIAMANDOUROS na „Entretiens européens d'Epernay“. Pána DIAMANDOUROSA pozval francúzsky ombudsman a predseda „Entretiens européens d'Epernay“ Bernard STASI. Profesor DIAMANDOUROS vystúpil s prednáškou na tému „Európsky ombudsman a občania zajtrajšej Európy“ (Le Médiateur européen et les citoyens dans l'Europe de demain).

ŠVÉDSKO

Štokholm

V dňoch 3. a 4. marca navštívil pán SÖDERMAN Štokholm. Európskeho ombudsmana sprevádzal jeho asistent Juan MALLEA.

3. marca bol Jaab SÖDERMAN prizvaný na pracovnú schôdzku úradu vlády, na ktorej sa zúčastnili aj Olle ABRAHAMSSON, Carl Henrik EHRENKRONA, Bosse HEDBERG, Henrik JERMSTEN, Helena JÄDERBLOMOVÁ, Kristina SVAHN STARRSJÖOVÁ a Kenneth NORDLANDER. Prítomní boli aj riaditeľ informačnej kancelárie Európskeho parlamentu Christian ANDERSSON a riaditeľ kancelárie komisie v Štokholme Hans ALLDÉN.

4. marca v dopoludňajších hodinách sa pán SÖDERMAN v spoločnosti Hansa ALLDÉNA stretol so švédskym štátnym tajomníkom ministerstva spravodlivosti Danom ELIASSONOM.

Neskôr predniesol prednášku o práci úradu ombudsmana poslancom troch švédskych parlamentných výborov: Výboru pre ústavné záležitosti na čele s Gunnarom HÖKMARKOM, Výboru pre vzťahy s EÚ na čele s Ingerom SEGELSTRÖMOM a Výboru pre zahraničné záležitosti na čele s Berndtom EKHOLMOM. Stretnutie sa konalo 4. marca v rokovacej sále švédskeho parlamentu. V popoludňajších hodinách sa pán SÖDERMAN zúčastnil na sympóziu pod názvom „Európa pre občanov alebo pre politikov?“ v Aule magna štokholmskej univerzity. K ďalším účastníkmi patrili Prof. Tommy MÖLLER, Göran MAGNUSSON, Göran LENNMARKER a Kenneth KVIST. Sympóziu spoločne usporiadali informačná kancelária EP a Ústav európskych politických štúdií v Štokholme a celé podujatie konferovala novinárka Ylva NILSSONOVÁ. Po prednáške Európskeho ombudsmana nasledovali otázky študentov.

TALIANSKO

Florenca

Európsky ombudsman sa 12. -16. júna zúčastnil na niekoľkých stretnutiach vo Florencii. Pána DIAMANDOUROSA na všetkých akciách sprevádzala Ida PALUMBOVÁ z úradu ombudsmana.

12. júna vo Florencii privítal pána DIAMANDOUROSA regionálny ombudsman Toskánska a koordinátor talianskych regionálnych ombudsmanov Romano FANTAPPIÈ. Pán FANTAPPIÈ na jeho počesť usporiadal večeru, na ktorej sa zúčastnili aj riaditeľ kancelárie pán FANTAPPIÈHO a niektorí jeho zamestnanci.

3. júna v dopoludňajších hodinách sa Európsky ombudsman stretol s predstaviteľmi miestnej a regionálnej správy: s predsedom mestskej rady Dr. Albertom BRASCOM, s ombudsmanom Florencie Dr. Francescom LOCOCCIOLOM a s predsedom regionálnej rady Riccardom NENCINIM.

Pán DIAMANDOUROS sa neskôr stretol s niekoľkými talianskymi regionálnymi a miestnymi ombudsmanmi, vysvetlil spôsob práce úradu Európskeho ombudsmana a načrtnul jeho priority. Po jeho prednáške nasledovala séria otázok a odpovedí.

Popoludní sa pán DIAMANDOUROS stretol s účastníkmi 126.-teho Bergedorfského okrúhleho stola, ktorý usporiadala Körberova nadácia. Neskôr sa zúčastnil na slávnostnej večeri, ktorú usporiadala nadácia.

14. a 15. júna sa ombudsman zúčastnil v San Domenicu di Fiesole na rokovaníach za okrúhlym stolom vo „Villa la Fonte“. Témou okrúhleho stola, ktorému predsedal Dr. Richard von WEIZSÄCKER, bola „Budúcnosť demokracie v Európe“. Boli naplánované tri kolá diskusií. Prvé kolo bolo venované historickému a politickému vývoju demokratickej vlády v Európe, zohľadňujúc jeho regionálne a štrukturálne rozdiely. Počas druhého kola sa hovorilo o krízach, reformných prístupoch a o možných prostriedkoch obnovy demokracie na národnom stupni. Tretie kolo sa zaoberalo vyhliadkami do budúcnosti Európskej únie, možnosťami a hranicami nadnárodnej demokracie.

16. júna sa pán DIAMANDOUROS stretol na bilaterálnej schôdzke s riaditeľom Inštitútu európskych univerzít vo Florencii Prof. Yvesom MÉNYM.

ÍRSKO

11. júla vystúpil pán DIAMANDOUROS na pôde Inštitútu pre európske záležitosti v Dubline na tému „Úloha ombudsmana pri aplikovaní charty základných práv“. Po tomto vystúpení predniesla svoju reč novo vymenovaná národná ombudsmanka Írska Emily O'REILLYOVÁ. Vo svojom prvom verejnom vystúpení od vymenovania hovorila o práve na dobrú správu, práve na prístup k dokumentom a o práve obrátiť sa na ombudsmana z írskej perspektívy.

Neskôr sa pán DIAMANDOUROS v spoločnosti Oliviera VERHEECKEHO a Rosity AGNEWOVEJ stretol s predsedom írskej Snemovne reprezentantov Dr. Rory O'HANLONOM, ktorý rovnako predsedá aj komisii pre verejnú správu. Po stretnutí si pán DIAMANDOUROS prehliadol budovu Snemovne reprezentantov.

FÍNSKO

V dňoch 6. až 10. septembra sa Európsky ombudsman Nikiforos DIAMANDOUROS zúčastnil na sérii stretnutí, prednášok a tlačových konferencií vo Fínsku, ktoré boli súčasťou jeho informačnej cesty po členských a prístupujúcich krajinách EÚ. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzala Benita BROMSOVÁ a Ben HAGARD.

6. septembra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na pracovnom obede s fínskym ministrom spravodlivosti Paavom NIKULOM a jeho manželkou Riittou. Rozhovor sa počas stretnutia sústredil na oblasť zodpovedností parlamentného ombudsmana a fínskeho ministra spravodlivosti, pracovné vzťahy medzi týmito inštitúciami a ich účasť v otázkach súvisiacich s EÚ.

7. september strávili pán a pani DIAMANDOUROVCI v spoločnosti prvého Európskeho ombudsmana Jacoba SÖDERMANA a jeho manželky Raijy. Spoločne navštívili historicky významné pobrežné mesto Ekenäs a blízke okolie na západe Fínska.

8. septembra v dopoludňajších hodinách navštívil pán DIAMANDOUROS námestníka ministra spravodlivosti Fínska Jaakka JONKKA. Pán JONKKA a členovia ministerského personálu predstavili prácu ministra spravodlivosti.

Pán Diamandouros, Riita Nikulaová, Paavo Nikula, splnomocnenec vlády na ochranu zákonnosti (Chancellor of Justice) – Fínsko a Magda Diamandourosová.
Helsinki, Fínsko, 6. septembra 2003.

Po stretnutí s námestníkom ministra spravodlivosti predstavil pán DIAMANDOUROS zamestnancom ministerstva spravodlivosti prácu Európskeho ombudsmana. Nasledovala hodina otázok a odpovedí, počas ktorej sa diskutovalo o množstve tém spoločného záujmu.

Neskôr sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na pracovnom obede s fínskymi poslancami Európskeho parlamentu Ulpou IIVARIOVOU, Eijou-Riittou KORHOLOVOU a Matti WUORIM. Stretnutie sa konalo z iniciatívy riaditeľa informačnej kancelárie Európskeho parlamentu v Helsinkách, Renny JOKELINA. Počas stretnutia sa hovorilo o informačnom turné Európskeho ombudsmana po krajinách prístupujúcich do EÚ, o spolupráci s národnými ombudsmanmi a o stanovisku Európskeho ombudsmana k návrhu ústavnej zmluvy.

Riitta-Leena Pauniová, parlamentný ombudsman – Fínsko, pán Diamandouros a Paavo Lipponen, hovorca fínskeho parlamentu. Helsinky, Fínsko, 10. septembra 2003.

Po obede s poslancami EP sa pán DIAMANDOUROS stretol s predsedom Najvyššieho súdu Fínska a bývalým sudcom Súdneho dvora Európskych spoločenstiev Leifom SEVÓNOM. Témami rozhovorov boli informačná cesta po prístupujúcich krajinách, spolupráca s národnými ombudsmanmi a rozvoj inštitúcie ombudsmana a podobných orgánov v krajinách prístupujúcich do Európskej únie.

9. septembra v dopoludňajších hodinách navštívil pán DIAMANDOUROS kanceláriu fínskej parlamentnej ombudsmanky. Svoju návštevu začal stretnutím s parlamentnou ombudsmankou Riittou-Leenou PAUNIOVOU, s námestníkmi ombudsmanky Ikkom RAUTIOM a Petri JÄÄSKELÄINENOM a styčnou úradníčkou Riittou LÄNSISYRJÄOVOU. Pani PAUNIOVÁ predstavila svoje aktivity a deľbu práce medzi ombudsmankou a jej námestníkmi. V popredí diskusie stáli sťažnosti týkajúce sa práva spoločenstva, s ktorými sa ombudsmanka zaoberala. Po stretnutí s parlamentnou ombudsmankou predstavil pán DIAMANDOUROS zamestnancom kancelárie ombudsmanky prácu Európskeho ombudsmana. Pán DIAMANDOUROS vysvetlil spôsob práce úradu Európskeho ombudsmana a načrtnol jeho priority. Nasledovala hodina otázok a odpovedí, počas ktorej sa diskutovalo o množstve tém spoločného záujmu.

Po obede sa pán DIAMANDOUROS stretol s vedúcim delegácie Európskej komisie vo Fínsku Timom MÄKELÄOM. Témy stretnutia zahŕňali prácu delegácie Komisie, prístup k dokumentom a systémy SOLVIT a EUROJUS. Na konci schôdze sa pán DIAMANDOUROS krátko stretol s fínskym právnikom EUROJUSu, Jurim KAINULAINENOM.

Pani Riitta-Leena PAUNIOVÁ usporiadala na počesť pána DIAMANDROUSA a jeho manželky slávnostnú večeru. Na večeri sa zúčastnili prvý Európsky ombudsman Jacob SÖDERMAN s manželkou Raijou, predseda Najvyššieho súdu Leif SEVÓN, predseda Najvyššieho správneho súdu Pekka HALLBERG, štátna tajomníčka ministerstva spravodlivosti Kirsti RISSANENOVÁ, generálny tajomník fínskeho parlamentu Seppo TIITINEN, profesor poverený riadením projektu Jeana Monneta na univerzite v Turku Prof. Esko ANTOLA a dvaja námestníci parlamentného ombudsmana Ikka RAUTIO a Petri JÄÄSKELÄINEN.

10. septembra sa pán DIAMANDOUROS stretol s hovorcom fínskeho parlamentu Paavom LIPPONENOM. Na stretnutí sa zúčastnila aj parlamentná ombudsmanka Riitta-Leena PAUNIOVÁ.

Neskôr sa pán DIAMANDOUROS stretol s fínskym predsedom vlády Mattim VANHANENOM. Pán DIAMANDOUROS priblížil fínskemu premiérovi prácu Európskeho ombudsmana a predstavil svoje dva návrhy na zlepšenie návrhu ústavnej zmluvy.

Po pracovnom obede sa pán DIAMANDOUROS stretol s riaditeľkou výskumu z centra pre európske štúdie katedry politických vied Helsinskej univerzity Teijou TIILIKAINENOVOU. Hovorili o možnostiach spolupráce centier pre európske štúdie alebo ich samostatnej práci na rozvoji postupov demokratickej zodpovednosti vo všeobecnosti, alebo konkrétne zodpovednosti Európskeho ombudsmana.

Pán Diamandouros a Matti Vanhanen, fínsky predseda vlády.
Helsinki, Fínsko, 10. septembra 2003.

Po tomto stretnutí vystúpil pán DIAMANDOUROS na pôde centra pre európske štúdie s verejnou prednáškou na tému „Práva občanov, prostriedky riešenia a Európsky ombudsman“. Na prednáške zameranej na poskytovanie poradenstva občanom vo vzťahu k EÚ sa zúčastnilo viac ako 50 poslucháčov z rôznych oblastí vrátane študentov z Helsinskej univerzity, zástupcov mimovládnych organizácií a úradníkov fínskych ministerstiev.

VELKÁ BRITÁNIA

Prednáška v londýnskom University College

9. septembra vystúpil pán HARDEN na pôde University College s prednáškou týkajúcou sa prístupu verejnosti k informáciám a dokumentom inštitúcií EÚ. Stretnutiu predsedal Prof. Patrick BIRKINSHAW z univerzity v Hull. Na prednáške sa o.i. zúčastnil aj riaditeľ výskumného ústavu „Constitution Unit“ Prof. Robert HAZELL.

Londýn

23. a 24. novembra sa Európsky ombudsman zúčastnil na niekoľkých stretnutiach a prednáškach v Londýne.

23. novembra sa pán DIAMANDOUROS stretol s riaditeľom centra pre komparatívny prieskum spoločnosti pri londýnskej City University Prof. Roger JOWELLOM, aby spoločne diskutovali o spôsoboch výskumu spokojnosti zákazníkov v práci Európskeho ombudsmana.

24. novembra sa pán DIAMANDOUROS stretol s ombudsmankou pre parlament a zdravotníctvo Ann ABRAHAMOVOU, zastupujúcou ombudsmankou pre parlament a zdravotníctvo Trish LONGDONOVOU a s predsedom a výkonným riaditeľom komisie pre miestnu samosprávu v Anglicku a ombudsmanom miestnej správy Tonym REDMONDOM. Medzi témy diskusie patrili napr. rozvoj úlohy ombudsmana pre parlament a zdravotníctvo vo Veľkej Británii spolupráca medzi úradmi ombudsmana.

Po obede predstavil pán DIAMANDOUROS zamestnancom úradu ombudsmana pre parlament a zdravotníctvo prácu Európskeho ombudsmana. Pán DIAMANDOUROS vysvetlil spôsob práce Európskeho ombudsmana a načrtnul jeho priority. Nasledovala hodina otázok a odpovedí, počas ktorej sa diskutovalo o množstve tém spoločného záujmu. Popoludní sa pán DIAMANDOUROS stretol s bývalým ombudsmanom pre parlament a zdravotníctvo Sirom Miachaelom BUCKLEYM.

Po stretnutí s členmi rady Athens College v Helénskom centre v Londýne vystúpil pán DIAMANDOUROS pred absolventmi Athens College so slávnostnou prednáškou na tému „Ombudsman ako mechanizmus zodpovednosti v moderných demokraciách“. Po prednáške nasledovala recepcia.

ESTÓNSKO

Talin

11. a 12. septembra sa Európsky ombudsman P. Nikiforors DIAMANDOUROS zúčastnil na sérii stretnutí, prednášok a tlačových konferencií v Estónsku, ktoré bolo súčasťou jeho informačnej cesty po členských štátoch únie a štátoch prístupujúcich do EÚ. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzala Benita BROMSOVÁ a Ben HAGARD.

Pán Diamandouros a Juhan Parts, estónsky predseda vlády. Tallin, Estónsko, 11. septembra 2003.
Pán Diamandouros a Arnold Rüütel, estónsky prezident. Tallin, Estónsko, 11. septembra 2003.

11. septembra 2003 v dopoludňajších hodinách sa pán DIAMANDOUROS stretol s právnym kancelárom Estónska Allarom JÖKSOM a s riaditeľkou kancelárie právneho kancelára Egle KÄÄRATSOVOU. Pán JÖKS a pani KÄÄRATSOVÁ predstavili prácu právneho kancelára. Rozhovory sa týkali informačnej cesty Európskeho ombudsmana, spolupráce medzi ombudsmanmi a podobnými orgánmi v Európe, jazykovej rôznorodosti úradu Európskeho ombudsmana a následky rozšírenia pre tento úrad. Po stretnutí s pánom JOKSOM sa pán DIAMANDOUROS stretol s estónskym predsedom vlády Juhanom PARTSOM. Na stretnutí sa zúčastnil aj právny kancelár JOKS. Predseda vlády vyhlásil, že občania Estónska chcú poznať svoje práva na národnej a teraz aj európskej úrovni. Pán DIAMANDOUROS predstavil predsedovi vlády prácu Európskeho ombudsmana a vysvetlil účel svojej informačnej cesty. Diskutovalo sa o referende o členstve

Estónska v EÚ, ktoré sa uskutočnilo o týždeň neskôr, charte základných práv a dvoch návrhoch ombudsmana na zlepšenie návrhu ústavnej zmluvy.

Pán Diamandouros, Benita Bromsová, Allar Jõks, splnomocnenec vlády na ochranu zákonnosti (Legal Chancellor) – Estónsko a Egle Kääratsová, riaditeľka kancelárie splnomocnenca vlády na ochranu zákonnosti (Legal Chancellor's Office). Tallin, Estónsko, 11. septembra 2003.

Popoludní sa pán DIAMANDOUROS stretol s estónskym prezidentom Arnoldom RÜÜTELOM. Na stretnutí sa zúčastnil aj právny kancelár pán JÕKS. Pán DIAMANDOUROS oboznámil prezidenta s prácou Európskeho ombudsmana a vysvetlil účel svojej informačnej cesty. Prezident načrtol rôznorodosť výziev, ktoré stoja pred Estónskom a vyslovil niekoľko zámerov pre budúcnosť. Pán DIAMANDOUROS predstavil svoje dva návrhy zlepšenia návrhu ústavnej zmluvy.

12. septembra v dopoludňajších hodinách sa pán DIAMANDOUROS stretol s predsedom delegácie Európskej komisie v Estónsku, s Johnom KJAEROM. Počas stretnutia sa diskutovalo o informačnom turné Európskeho ombudsmana, najefektívnejších možnostiach informovania občanov krajín prístupujúcich do EÚ a o súčasnej a budúcej štruktúre kancelárií Európskej komisie v krajinách prístupujúcich do EÚ.

Počas piatkového obeda vystúpil pán DIAMANDOUROS na pôde Estónskej národnej knižnice s verejnou prednáškou na tému „Demokracia, zodpovednosť a inštitúcia ombudsmana“. Na prednáške sa zúčastnilo viac ako 130 poslucháčov z rôznych oblastí vrátane študentov Talianskej univerzity, zástupcov mimovládnych organizácií, úradníkov z estónskych ministerstiev a aktivistov z oboch táborov kampane k referendu o členstve v EÚ.

Popoludní predstavil pán DIAMANDOUROS zamestnancom úradu právneho kancelára prácu Európskeho ombudsmana. Vysvetlil spôsob práce úradu Európskeho ombudsmana a načrtol jeho priority. Nasledovala hodina otázok a odpovedí, počas ktorej sa diskutovalo o množstve tém spoločného záujmu.

ŠPANIELSKO

18. septembra pricestoval pán DIAMANDOUROS v rámci kampane s cieľom priblížiť občanom EÚ inštitúciu ombudsmana do Barcelony.

Pán DIAMANDOUROS sa stretol s regionálnym ombudsmanom Katalánska CAÑELLASOM, s ktorým prediskutoval spôsoby zlepšenia spolupráce medzi ich úradmi a možnosti poskytovať čo najlepšie služby občanom. Pán DIAMANDOUROS dostal možnosť vymeniť si poznatky aj s niektorými zamestnancami úradu pána CANELLASA.

Európsky ombudsman vystúpil na pôde Barcelonskej univerzity s otváracím prejavom na VI. Španielskom kongrese politológie. Vo svojom vystúpení pán DIAMANDOUROS načrtol

rozhodujúcu úlohu, ktorú zohrávajú ombudsmani v moderných demokraciách. Na kongrese boli prítomní prorektori troch barcelonských univerzít a množstvo členov katalánskej vlády.

TUNISKO

Tretí štatutárny kongres Asociácie frankofónnych ombudsmanov

14. a 15. októbra sa pán Nikiforos DIAMANDOUROS v sprievode Oliviera VERHEECKEHO zúčastnil na Treťom štatutárnom kongrese Asociácie frankofónnych ombudsmanov (3ème Congrès Statutaire de l'Association des Ombudsmans et Médiateurs de la Francophonie - AOMF), ktorý sa konal v Yasmine Hammamet v Tunisku. Kongres sa konal pod názvom „L'Ombudsman/Médiateur, acteur de la transparence administrative“ („Ombudsman, ochrana transparentnosti verejnej správy“).

Kongres oficiálne otvoril 14. októbra tuniský minister pre spravodlivosť a ľudské práva Béchir TEKKARI. K ďalším prednášajúcim počas otváracjej ceremónie patrili ombudsman Tuniskej republiky Alifa FAROUK, predseda AOMF a francúzsky ombudsman Bernard STASI, generálna tajomníčka AOMF a regionálna ombudsmanka oblasti Valle d'Aosta v Taliansku Maria Grazia VACCHINOVA a čestný člen AOMF Daniel JACOBY.

Na prvom zasadnutí kongresu vystúpil pán DIAMANDOUROS s prednáškou na tému „Le Médiateur européen, les droits fondamentaux et la future Constitution pour l'Europe“ („Európsky ombudsman, základné práva a budúca európska ústavná zmluva“). K ďalším prednášajúcim patrili štátny tajomník pre zahraničné vzťahy Hatem BIN SALEM a pani FAROUKOVÁ.

Na popoludňajšom zasadnutí vystúpili pán JACOBY, regionálny ombudsman Katalánska Anton CANELLAS a generálny riaditeľ informačného centra pre mimovládne organizácie (IFADA) Nourreddine BEN FARHAT.

14. a 15. októbra oficiálne prijali delegáciu kongresu predseda vlády Tuniskej republiky Mohamed GHANNOUCHI a minister pre cestovný ruch a obchod Mondher ZENAÏDI.

CYPRUS

9. a 10. októbra sa Európsky ombudsman zúčastnil na medzinárodnej konferencii „Premena inštitúcie ombudsmana v Európe“ v cyperskom meste Nikózia. Konferenciu usporiadala komisárka pre cyperskú správu Eliana NICOLAOUOVÁ a zúčastnilo sa na nej viac ako 40 účastníkov z 25 krajín. Počas konferencie sa konalo aj výročné stretnutie hlasujúcich členov európskeho regiónu Medzinárodného inštitútu ombudsmanov pod vedením regionálneho podpredsedu európskeho regiónu MIO Dr. Hermana WUYTSA. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzali Ian HARDEN a Rosita AGNEWOVÁ.

Konferenciu otvoril prezident Cyperskej republiky Tassos PAPADOPOULOS. Pán DIAMANDOUROS vystúpil s prejavom na tému „Úloha ombudsmana pri aplikácii charty Európskej únie.“ Jeho holandský partner Roel FERNHOUT a belgický ombudsman Dr. Herman WUZTS hovorili o úlohe ombudsmana pri ochrane sociálnych práv a o praktickom prístupe pri podpore a posilnení inštitúcie ombudsmana.

© Komisárka pre správu – Cyprus

Dr. Herman Wuyts, regionálny podpredseda Európskeho regiónu IOI, Eliana Nicolaouová, komisárka pre správu – Cyprus, Arne Fliflet, parlamentný ombudsman – Nórsko, Kerstin Andréová – ombudsman pre právne záležitosti – Švédsko, pán Diamandouros, Joseph Sammut, národný ombudsman – Malta a Roel Fernhout, národný ombudsman – Holandsko, na konferencii „Zmeny v organizácii úradu Európskeho ombudsmana“. Nikózia, Cyprus, 9. septembra 2003.

MAĎARSKO

V dňoch 27 a 28. októbra sa Európsky ombudsman Nikiforos DIAMANDOUROS zúčastnil na sérii stretnutí, prednášok a tlačových konferencií v Maďarsku, ktoré boli súčasťou jeho informačného turné po členských štátoch EÚ a štátoch prístupujúcich do únie. Na všetkých podujatiach pána DIAMANDOUROSA sprevádzali Alessandro DEL BON a Rosita AGNEVOVÁ.

27. októbra sa pán DIAMANDOUROS stretol s tromi parlamentnými komisármi Barnabásom LENKOVICSOM, Jenő KALTENBACHOM (parlamentným komisárom pre práva národnostných a etnických menšín) a Attilom PETERFALVIM (parlamentným komisárom pre ochranu údajov a slobodu informácií), a námestníkom parlamentného komisára pre občianske práva Albertom TAKACSOM. Na stretnutí sa zúčastnila aj riaditeľka kancelárie Erzsébet WOLFOVÁ. K témam rozhovorov patrili práva menšín, mimosúdne opravné prostriedky a pôsobnosť Európskeho ombudsmana.

Neskôr pán DIAMANDOUROS predstavil personálu parlamentných komisárov prácu Európskeho ombudsmana. Vysvetlil spôsob práce úradu Európskeho ombudsmana a načrtnol jeho priority. Neskôr nasledovala diskusia, počas ktorej sa hovorilo o prístupe ombudsmana k transparentnosti a podiele sťažností týkajúcich sa nedostatku otvorenosti na celkovom počte sťažností. Rosita AGNEVOVÁ vysvetlila prácu kontaktnej siete ombudsmana a prostriedky výmeny informácií.

Pán DIAMANDOUROS sa stretol s podpredsedom národného zhromaždenia Lászlóm MANDUROM. Na stretnutí sa zúčastnili pán LENKOVICS, pán PETERFALVI a pani Eva LISTAROVÁ (zodpovedná za vzťahy s parlamentom). Pán DIAMANDOUROS predstavil prácu Európskeho ombudsmana a vysvetlil účel svojej informačnej cesty. Nasledovala krátka diskusia o návrhu ústavnej zmluvy pre Európu, počas ktorej pán DIAMANDOUROS načrtnol paletu mechanizmov ochrany práv, ktorú majú k dispozícii občania.

Popoludní sa pán DIAMANDOUROS stretol s rektorom Univerzity Eötvösa Loránda a dekanom právnickej fakulty. Ombudsmana privítal rektor Prof. Dr. Istvan KLINGHAMMER, ktorý ombudsmanovi predstavil históriu - podľa jeho slov - najstaršej a najväčšej univerzity v Maďarsku.

Pán DIAMANDOUROS objasnil dôvody svojej návštevy Maďarska a priblížil svoju prácu. Pán DIAMANDOUROS vystúpil na univerzite s verejnou prednáškou na tému „Demokracia, zodpovednosť a inštitúcia ombudsmana“. Na prednáške sa zúčastnilo viac ako 40 poslucháčov, najmä univerzitných študentov a profesorov.

Neskôr pán LENKOVICS usporiadal večeru na počesť pána DIAMANDOUROSA. Na večeri sa zúčastnili aj Prof. Judith SANDOROVÁ a Prof. Gábor TOKA zo Stredoeurópskej univerzity. Rozhovor sa sústredil na špecifické prípady, s ktorými sa zaoberali maďarskí parlamentní komisári, vrátane prípadu o práve na život a pretrvávajúci problém izolácie v školách.

28. októbra sa pán DIAMANDOUROS stretol s maďarským predsedom vlády Petrom MEDGYESSYM. Počas stretnutia predstavil ombudsman svoju prácu a vysvetlil účel svojej informačnej cesty. Potvrdil svoj trvalý záväzok zabezpečiť jazykovú diverzitu v rozšírenej Európskej únii a zmienil sa aj o problematike etnických menšín a o návrhu ústavnej zmluvy. Predseda vlády uvítal fakt, že ombudsman sa zaoberá touto témou, ktorá je podľa jeho slov veľmi dôležitá v Maďarsku.

Neskôr sa pán DIAMANDOUROS stretol s predsedom výboru pre ľudské práva, menšiny a náboženstvo, Lászlóm SZASZFALVIM. Pán SZASZFALVI vysvetlil prácu výboru, ktorý má blízkej budúcnosti v úmysle novelizovať maďarský zákon o menšinách. Neskôr hovorili o problémoch rómskej menšiny a o potrebe zlepšiť postavenie znevýhodnených skupín obyvateľstva.

Po obede usporiadanom z iniciatívy pána KALTENBACHA vystúpil pán DIAMANDOUROS na medzinárodnej konferencii nazvanej „Európska ústava- vízia pre Európu“. Konferenciu usporiadal úrad predsedu vlády. Na podujatí, ktorému predsedal maďarský veľvyslanec pri EÚ Péter BALAZS, sa zúčastnilo okolo 50 poslucháčov.

Po vystúpení diskutoval pán DIAMANDOUROS s pánom KALTENBACHOM a dvomi členmi jeho personálu o menšinách v Maďarsku a o dôležitosti ochrany ich práv. Rozhovor sa zaoberal druhmi činností, na ktorých sa zúčastňujú menšiny a problematikou segregácie.

DÁNSKO

5. a 7. novembra sa Európsky ombudsman zúčastnil na niekoľkých stretnutiach, prednáškach a tlačových konferenciách v Dánsku. Pána DIAMANDOUROSA sprevádzali José MARTÍNEZ ARAGON a Nicholas CATEPHORES. Všetky podujatia sa konali v Kodani.

5. novembra sa pán DIAMANDOUROS stretol s riaditeľom informačnej kancelárie Európskeho parlamentu v Dánsku Sorenóm SONDERGAARDOM a jeho zástupcom Henrikóm GERNEROM HANSENOM. Počas stretnutia hovorili o súčasnej politickej situácii v Dánsku.

Pán DIAMANDOUROS si so zástupcami mimovládnych organizácií vymenil názory o úlohe a práci Európskeho ombudsmana na pôde delegácie Európskej komisie v Dánsku.

Následne sa konal pracovný obed so zástupcom vedúceho delegácie Thomasóm CHRISTENSENOM a riaditeľom tlačovej a mediálnej služby Michaelóm VEDSOM. K témam rozhovoru patrilo aj názor občanov Dánska na Európsku úniu.

Popoludní sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na stretnutí parlamentného výboru pre právne záležitosti, na ktorom dánsky parlamentný ombudsman Hans GAMMELTOFT-HANSEN predstavil svoju výročnú správu.

Posledným stretnutím pracovného dňa bolo stretnutie s výkonnou riaditeľkou Európskej agentúry pre životné prostredie Prof. Jacqueline McGLADEOVOU. Spoločne hovorili o dôsledku personálnej reformy v inštitúciách Európskej únie a o spolupráci na Európskom kódexu riadnej správnej praxe. Na stretnutí boli prítomní aj ďalší zástupcovia agentúry Gordon McINNES, Jef MAËS a Jeff HUNTINGTON.

6. novembra sa pán DIAMANDOUROS stretol v kancelárii predsedu vlády so stálym tajomníkom úradu predsedu vlády Nilsom BERNSTEINOM. Počas rozhovoru predstavil pán DIAMANDOUROS aj svoje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k návrhu Európskej ústavnej zmluvy. Pána DIAMANDOUROSA na stretnutí sprevádzal dánsky parlamentný ombudsman Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

Pán DIAMANDOUROS sa neskôr s poslancami dánskeho parlamentného výboru pre právne záležitosti zúčastnil na obede v parlamentnej reštaurácii. Prítomní boli aj predsedníčka výboru pre právne záležitosti Anne BAASTRUPOVÁ a poslanci Morten BODSKOV, Elisabeth ARNOLDOVÁ, Margrete AUKENOVÁ a Hans GAMMELTOFT-HANSEN.

Neskôr sa pán DIAMANDOUROS stretol na pôde ministerstva zahraničných vecí so stálym tajomníkom ministerstva zahraničných vecí Friisom Arne PETERSENOU. Počas rozhovoru predstavil pán DIAMANDOUROS aj svoje pozmeňujúce a doplňujúce návrhy k návrhu Európskej ústavnej zmluvy. Na stretnutí sprevádzal pána DIAMANDOUROSA dánsky parlamentný ombudsman.

7. novembra sa konalo stretnutie s hovorcom dánskeho parlamentu Christianom MEJDAHLOM. Spoločne hovorili o úlohe Európskeho ombudsmana a o zámeroch Medzivládnej konferencie. Na stretnutí sprevádzal pána DIAMANDOUROSA dánsky parlamentný ombudsman.

Na nasledujúcom brífingu pán DIAMANDOUROS informoval personál dánskeho parlamentného ombudsmana o úlohe a práci Európskeho ombudsmana. Po brífingu nasledovala výmena poznatkov s pánom GAMMELTOFT-HANSENOU.

Pán DIAMANDOUROS absolvoval oficiálnu návštevu delegácie Európskej komisie v Dánsku a stretol sa s vedúcim delegácie Petrom LINDVALD NIELSENOU.

Návštevu ukončil oficiálnou večerou, ktorú usporiadal dánsky parlamentný ombudsman v parlamentnej reštaurácii.

MALTA

9. - 10. septembra sa Európsky ombudsman P. Nikiforos DIAMANDOUROS zúčastnil na sérii stretnutí, prednášok a tlačových konferencií na Malte, ktoré boli súčasťou jeho informačného turné po členských štátoch EÚ a štátov prístupujúcich do únie. Na všetkých podujatiach sprevádzali pána DIAMANDOUROSA Ben HAGARD a Ida PALUMBOVÁ.

9. decembra sa pán DIAMANDOUROS stretol s predsedom delegácie Európskej komisie Ronaldom GALLIMOROM v kancelárii delegácie v Ta'Xbiex. Na stretnutí sa zúčastnil aj riaditeľ maltskej informačnej kancelárie Európskeho parlamentu Ron EVERS. Počas stretnutia hovorili o referende o vstupe Malty do EÚ, očakávaniach občanov Malty spojené s členstvom v EÚ a o možnostiach informovania občanov o práci Európskeho ombudsmana. Ron EVERS pripomenul, že informačná kancelária chce vydať brožúrku o právach občanov a zaistiť jej distribúciu do všetkých domácností na Malte začiatkom roka 2004. Pán DIAMANDOUROS sa potom stretol s maltským ombudsmanom Josephom SAMMUTOM a významnými členmi jeho personálu. Pán SAMMUT predstavil prácu maltského ombudsmana. Počas diskusie hovorili o sieti, ktorú musí maltský ombudsman vybudovať za účelom využívania najlepších osvedčených postupov, o používaní maltského jazyka a o potrebe venovať pri riešení prípadov pozornosť názorom tretích strán. Joseph SAMMUT vysvetlil, že už dlho požadoval od parlamentu, aby venoval viac pozornosti práci ombudsmana, až nakoniec parlament zriadil dvojčlenný výbor pre vzťahy s ombudsmanom.

Posledným stretnutím bolo stretnutie s členmi výboru pre zahraničné a európske vzťahy snemovne reprezentantov Malty. Predseda výboru Michael FREUDO privítal pána DIAMANDOUROSA, ktorý informoval výbor o svojej práci a o cieľoch svojej informačnej cesty. Počas dlhej a zaujímavej diskusie hovorili o spolupráci medzi Európskym ombudsmanom a národnými ombudsmanmi a o návrhoch ombudsmana na zlepšenie návrhu Európskej ústavnej zmluvy. Predseda oznámil pánovi

DIAMANDOUROSOVI, že stretnutie je historickým okamihom, nakoľko bola schôdza výboru prostredníctvom priameho prenosu cez internet prvýkrát otvorená pre verejnosť.

Michael Frendo, predseda Výboru pre zahraničné a európske záležitosti Snemovne reprezentantov – Malta, členovia výboru a pán Diamandouros. Valleta, Malta, 9. decembra 2003.

Pán SAMMUT usporiadal na počesť Európskeho ombudsmana a jeho delegácie slávnostnú večeru. Na večeri sa zúčastnilo aj niekoľko významných členov personálu maltského ombudsmana.

Členovia malého európskeho zhromaždenia a pán Diamandouros. Valletta, Malta, 10. decembra 2003.

10. decembra sa pán DIAMANDOUROS stretol s predsedom opozičnej maltskej labouristickej strany Dr. Alfredom SANTOM. Na stretnutí sa zúčastnili aj hovorca strany pre európske vzťahy Evarist BARTOLO a hovorca kancelárie ombudsmana Adrian VASSALLO. Pán DIAMANDOUROS predstavil prácu Európskeho ombudsmana a vysvetlil účel svojej informačnej cesty. Počas diskusie sa hovorilo o vzťahoch medzi národným ombudsmanom a Európskym ombudsmanom a o návrhoch Európskeho ombudsmana na zlepšenie návrhu Európskej ústavnej zmluvy.

Neskôr pán DIAMANDOUROS vystúpil na mimoriadnom zasadnutí Európskeho zhromaždenia mladých (Mini European Assembly), čo je významná mimovládna organizácia na Malte. Téma jeho prejavu bola „Demokracia, zodpovednosť a inštitúcia ombudsmana“. Na prednáške sa zúčastnilo viac ako 60 vysokoškolských študentov, ktorí kládli množstvo zaujímavých otázok.

Dr. Edward Fenech Adami, predseda vlády – Malta,
pán Diamandouros a Joseph Sammut, národný ombudsman – Malta.
Valletta, Malta, 10. decembra 2003.

Po obede sa Európsky ombudsman stretol s maltským ministrom zahraničných vecí Dr. Joeom BORGOM. Na stretnutí sa zúčastnil aj maltský ombudsman Joseph SAMMUT. Pán DIAMANDOUROS predstavil prácu Európskeho ombudsmana a vysvetlil účel svojej informačnej cesty. Rozhovory sa sústredili na návrhy Európskeho ombudsmana na zlepšenie návrhu Európskej ústavnej zmluvy.

Pán DIAMANDOUROS sa neskôr stretol s maltským predsedom vlády Edwardom Fenech ADAMIOM. Na stretnutí sa zúčastnil aj maltský ombudsman Joseph SAMMUT. Pán DIAMANDOUROS predstavil prácu Európskeho ombudsmana a vysvetlil účel svojej informačnej cesty. Potvrdil svoj trvalý záväzok zabezpečiť jazykovú rôznorodosť v rozšírenej Európskej únii a zmienil sa aj o návrhu Európskej ústavnej zmluvy. Vyzdvihol aj úzky pracovný vzťah medzi Európskym ombudsmanom a národným maltským ombudsmanom.

Pán DIAMANDOUROS ukončil pracovný deň vystúpením v Aule magna na pôde Maltskej univerzity. Téma jeho prednášky bolo „Budovanie Európy zameranej na občanov - úloha Európskeho ombudsmana“. Prednáške predsedal maltský ombudsman Joseph SAMMUT za prítomnosti viac ako 70 poslucháčov. V kole otázok a odpovedí ombudsman zodpovedal množstvo zaujímavých otázok.

GRÉCKO

Atény

19. decembra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na rokovaní za okrúhlym stolom na tému „Grécky politický systém zoči voči imigrantom a rasizmu“, ktoré usporiadali Helénske centrum pre európske štúdie a výskum a Grécka všeobecná konfederácia práce.

22. decembra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na prezentácii gréckeho vydania „The Europeans“, ktoré predstavila významná profesorka histórie na parížskej Sorbonne Helene AHRWEILER-GLZKATZIOVÁ. Prezentácia sa konala pod záštitou informačnej kancelárie Európskeho parlamentu v Aténach.

22. decembra vystúpil pán DIAMANDOUROS s treťou výročnou prednáškou na pôde Helénskej nadácie pre európsku a zahraničnú politiku s témou „Demokracia, právny štát a inštitúcia ombudsmana vo východnej a juhovýchodnej Európe: európska perspektíva“.

6.3 ĎALŠIE PODUJATIA

8. januára vystúpil Alessandro DEL BON pred žiakmi školy Lucie Bergerovej v Štrasburgu s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana.

14. januára prijal pán SÖDERMAN delegáciu sekretariátu komory švédskeho parlamentu v Štrasburgu. Pán SÖDERMAN predstavil prácu a dosiahnuté úspechy Európskeho ombudsmana a odpovedal na otázky účastníkov.

15. januára vystúpil Gerhard GRILL pred skupinou asi 15 študentov z Gustav-Heinemann-Gesamtschule v Essene pod vedením Margrit THIMME-RICHARDTOVEJ o úlohe a práci Európskeho ombudsmana.

22. januára prednášal José MARTÍNEZ ARAGÓN o práci Európskeho ombudsmana študentom z Institut des Hautes Etudes Européennes na univerzite Roberta Schumana v Štrasburgu.

10. februára predniesol pán MARTÍNEZ ARAGÓN prezentáciu o úlohe Európskeho ombudsmana pätnástim poslancom z Litvy. Prednáška bola súčasťou programu „Ahead of the Game“, ktorý má pripraviť krajiny prístupujúce do EÚ, budúcich poslancov Európskeho parlamentu a úradníkov na členstvo.

11. februára sa Ian HARDEN stretol s dvoma nemeckými študentmi - Simone RUPPERTZ-RAUSCHOVOU a Tobiasom AUBERGEROM, aby hovorili o úlohe Európskeho ombudsmana pri dosahovaní transparentnosti. Študenti sa zaoberali výskumom pre Deutsche Forschungsgemeinschaft (Nemecká výskumná spoločnosť) a ich projekt bol nazvaný „Rozvoj práv a demokracie v EÚ“. Rozhovor sa zameriaval na účasť ombudsmana pri príprave a implementácii predpisov súvisiacich s prístupom k dokumentom inštitúcií EÚ.

11. marca vystúpil pán GRILL pred približne 40 študentmi z Nottinghamu pod vedením Michaela McKEEVERA s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana.

3. apríla predstavil pán GRILL pred 60 účastníkmi z 25. európskeho študijného seminára z medzinárodnej Kolpingovej spoločnosti úlohu a prácu Európskeho ombudsmana. Seminár viedol Anton SALESNY.

7. marca vystúpil pán GRILL pred približne 20 fínskymi hosťami poslankyne EP Marje MATIKAINEN-KALLSTRÖMOVEJ s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana.

9. marca vystúpil pán GRILL pred približne 20 študentmi z Realschule Halstenbek za účasti pedagóga Detlefa LAUA s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana.

23. mája vystúpil Olivier VERHEECKEM pred skupinou šiestich právnikov z kancelárií národných ombudsmanov Kostariky, Salvádu, Guatemaly, Panamy a z komisie pre reformu práva Tanzánie. Skupinu viedol Prof. H. ADDINK z inštitútu ústavného a správneho práva z Utrechtskej univerzity. Pán VERHEECKE hovoril o úlohe a aktivitách Európskeho ombudsmana, o jeho hlavných úspechoch dosiahnutých od roku 1995, jeho príspevku ku Konventu o budúcnosti Európy a jeho aktivitách v rámci rozšírenia Európskej únie. Po prednáške nasledovala živá diskusia.

26. mája vystúpil pán GRILL s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 35 členmi Europa-Union Dortmund.

2. júna vystúpil pán GRILL s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 30 študentmi Staatliche Berufsschule Landsberg am Lech (Bavorsko). Študentov doprevádzal ich učiteľ F. GRAF. Neskôr pán GRILL vystúpil aj pre 50 stážistami v Európskej komisii.

4. júna vystúpil pán GRILL s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 26 účastníkmi semináru o rovnosti šancí pre ženy a mužov, ktorý usporiadalo združenie Bildungswerk Sachsen z Deutsche Gesellschaft e.V. Účastníkov sprevádzala Elke FEILEROVÁ z Bildungswerk Sachsen.

18. júna vystúpil pán GRILL s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 40 účastníkmi z Karl-Arnold-Stiftung (nadácia Karla Arnolda) v Königswinteri v Nemecku.

25. júna vystúpil pán GRILL s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 40 budúcimi učiteľmi z Nemecka v rámci cesty do Štrasburgu, ktorú usporiadala Europäische Akademie Bayern (Európska akadémia v Bavorsku). Účastníkov sprevádzala Dr. Heike HOFFMANNOVÁ z Europäische Akademie Bayern.

8. júla vystúpil pán GRILL v rámci seminára, ktoré usporiadalo Arbeitnehmer-Zentrum Königswinter (AZK) s prejavom o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 25 nemeckými občanmi.

10. júla vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 45 nemeckými budúcimi učiteľmi v rámci cesty do Štrasburgu, ktorú usporiadala Europäische Akademie Bayern. Účastníkov sprevádzala Dr. Heike HOFFMANNOVÁ z Europäische Akademie Bayern.

V ten istý deň vystúpil pred 15 nemeckými komunálnymi politikmi a správcami v rámci seminára, ktorý usporiadalo združenie Stätte der Begegnung e.V vo Vlotho (Nemecko). Skupinu sprevádzal Johannes SCHRÖDER.

15. júla vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 45 nemeckými budúcimi učiteľmi v rámci cesty do Štrasburgu, ktorú usporiadala Europäische Akademie Bayern. Účastníkov sprevádzala Alke BÜTTNEROVÁ z Europäische Akademie Bayern.

18. júla vystúpil pán GRILL s prednáškou o práci Európskeho ombudsmana pred 40 členmi katolíckej komunity z Dortmundu v rámci semináru, ktorý usporiadala Karl-Arnold-Stiftung (nadácia Karla Arnolda) z mesta Königswinter. Neskôr vystúpil pred 51 členmi mestskej rady Friesenheimu (Baden) a ich rodinnými príslušníkmi. Účastníkov sprevádzal Klaus GRAS z Kehl.

21. júla vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 12 budúcimi učiteľmi zo Starnbergu a ich nadriadenou Gertrud GRUBEROVOU.

24. septembra vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred 40 študentmi strednej školy v Brühli (Nemecko) v sprievode Carstena SCHÜBELERA. Návštevu usporiadala Nadácia Karla Arnolda z nemeckého Königswinteru.

3. októbra vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred asi 35 nemeckými učiteľmi v rámci cesty do Štrasburgu, ktorú usporiadala Karl-Arnold-Stiftung (Königswinter). Účastníkov sprevádzal J. CLAUSIUS z Karl-Arnold-Stiftung.

15. októbra vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred asi 35 nemeckými vojakmi v rámci seminára, ktorý usporiadala Karl-Arnold-Stiftung (Königswinter).

15. októbra predstavila Tina NILSSONOVÁ prácu Európskeho ombudsmana skupine študentov práva z dánskej univerzity Århus. Stretnutie sa konalo v Bruseli a po prednáške nasledovali otázky poslucháčov.

22. októbra vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred asi 30 riaditeľmi a dozorným personálom nemeckých škôl v rámci cesty do Štrasburgu, ktorú usporiadala vláda Horného Falcka. Účastníkov sprevádzal Heribert STAUTNER.

23. októbra pán MARTÍNEZ ARAGÓN predstavil skupine švédskych politických aktivistov prácu Európskeho ombudsmana. Aktivistov pozvala do Štrasburgu skupina švédskych sociálnych demokratov v EP.

17. novembra vystúpil pán GRILL s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred asi 15 nemeckými občanmi a novinárom v rámci semináru, ktorý usporiadalo združenie Bildungswerk für Demokratie, soziale Politik und Öffentlichkeit (Düsseldorf). Skupinu viedla Wiltraud TERLINDENOVÁ.

18. decembra predstavil pán DIAMANDOUROS svoju prácu skupine lekárov a študentov z Grécka, ktorých do Štrasburgu pozval poslanec EP Dimitris TSATSOS. Pán DIAMANDOUROS hovoril najmä o proaktívnej úlohe ombudsmanov pri ochrane práv občanov.

18. decembra vystúpil pán GRILL v rámci seminára, ktorý usporiadalo francúzske ministerstvo zahraničných vecí a Centre des études européennes (Centrum pre európske štúdie) v Štrasburgu s prednáškou o úlohe a práci Európskeho ombudsmana pred skupinou asi 20 mladých diplomatov z prístupujúcich krajín. Skupinu sprevádzala Sarah KEATINGOVÁ.

6.4 VZŤAHY S MÉDIAMI

13. januára poskytol pán SÖDERMAN telefonický rozhovor Philippeovi GELIEMU z Le Figaro. Rozhovor sa týkal sedemročného pôsobenia pána SÖDERMANA vo funkcii Európskeho ombudsmana, najmä jeho vzťahov s inštitúciami.

14. januára poskytol pán SÖDERMAN Marii MAGGIOREOVEJ rozhovor pre program stanice Euronews. Cieľom programu bolo vysvetliť divákovi prácu ombudsmana prezentáciou prípadov, s ktorými sa ombudsman zaoberal. Pán SÖDERMAN načrtnol hlavné oblasti svojej činnosti a zhrnul kľúčové úspechy, ktoré dosiahol z pozície Európskeho ombudsmana.

14. januára poskytol pán SÖDERMAN rozhovor Melanie RAYOVEJ z televízie BBC. Rozhovor bol súčasťou spravodajského programu o voľbe nového Európskeho ombudsmana.

20. januára poskytol pán SÖDERMAN rozhovor Alainovi DEFAUXOVI, novinárovi Euroinfo (mesačnej publikácie delegácie Komisie v Belgicku). Rozhovor sa týkal skúseností pána SÖDERMANA vo funkcii prvého Európskeho ombudsmana.

23. januára poskytol pán SÖDERMAN Alfonze SALAMONEOVEJ rozhovor pre rozhlasový program „Rond Point Schuman“ belgického rádia RTBF. Cieľom rozhovoru bolo predstaviť poslucháčom služby, ktoré poskytuje Európsky ombudsman občanom.

10. februára poskytol pán SÖDERMAN rozhovor švédskemu novinárovi Charliemu NILSSONovi z denníka Smålandstidningen. Pán NILLSON sa zaujímal o názor ombudsmana na inštitúcie EÚ a na prácu so sťažnosťami európskych občanov.

10. februára poskytol pán SÖDERMAN rozhovor fínskemu hospodárskemu magazínu Kauppalehti v Štrasburgu. Rozhovor prebehol z iniciatívy bruselskej korešpondentky Mirjami SAARINENOVEJ.

11. februára poskytol ombudsman rozhovor pani Sigríd BÖEOVEJ zo švédskeho denníka Dagens Nyheter. Pani BÖEOVÁ sa zaujímala o prácu ombudsmana, vybavovanie sťažností občanov EÚ a na jeho názor týkajúci sa rozvoja inštitúcií EÚ počas pôsobenia vo funkcii Európskeho ombudsmana.

18. februára poskytol Európsky ombudsman rozhovor bruselskému spravodajcovi z nemeckej tlačovej agentúry DPA Thorstenovi SCHÄFEROVI. SCHÄFER sa zaujímal o prácu pána SÖDERMANA, ktorý pôsobil vo funkcii Európskeho ombudsmana od roku 1995 a o druhy sťažností, s ktorými sa zaoberal.

26. februára poskytol pán SÖDERMAN rozhovor pre Denisa MC GOVANA, vydavateľa interného spravodajského listu Európskej komisie, Commission en Direct. MC GOVAN sa zaujímal o prácu ombudsmana od roku 1995 a o to, ako počas tohto obdobia zlepšili inštitúcie únie svoju prácu.

27. februára pán SÖDERMAN poskytol rozhovor Jensovi REIERMANNovi, európskemu spravodajcovi dánskeho rozhlasového programu „Orientering“. Rozhovor sa koncentroval predovšetkým na návrhy ombudsmana k európskemu konventu, najmä v oblasti ľudských práv a otvorenosti.

3. marca v rámci návštevy Štokholmu poskytol pán SÖDERMAN rozhovor Lennartovi LUNDBERGOVI, novinárovi švédskeho týždenníka Kyrkans Tidning. Neskôr poskytol rozhovor Larsovi STRÖMANOVI z Europa-Posten.

4. marca bola v Pressens-hus v Štokholme usporiadaná pracovná večera na tému „Otvorenosť v EÚ“. Na podujatí sa zúčastnili masmediálni odborníci z vydateľských a manažérskych kruhov, medzi inými Nils FUNCKE, Anders AHLBERG, Per HULTENGARD, Ake WREDÉN, Hans SCHÖIER, Kersti ROSÉNOVÁ, Josefin SANDSTEDTOVÁ, Anders R. OLSSON, Gunnel ARRBÄCKOVÁ, Barbro FISCHERSTRÖMOVÁ, Olof KLEBERG, Lena HÖRNGRENOVÁ, Niklas EKDAL, Torbjörn VON KROGH, Jan STRID, Micke GULLIKSSON a Per HULTENGÅRD. Ombudsman vystúpil s prednáškou o otvorenosti a prístupu k informáciám.

24. marca sa pán SÖDERMAN zúčastnil na obede za účasti médií v Bruseli, aby predstavil výročnú správu svojho úradu za rok 2002 a ukončil svoje funkčné obdobie. Na obede sa zúčastnilo týchto pätnásť novinárov, reprezentujúcich periodiká uvedené kurzívou: Nicola SMITHOVÁ, EPolitix, Lisbeth KIRKOVÁ, EU Observer, Lorena GARCIOVÁ, Aqui Europa, Brian BEARY, European Report, Dirk DE WILDE, Belga, Heleen PAALVASTOVÁ Algemeen Nederlands Persbureau, Damian CASTANO, EFE, Cornelia BOLESCHOVÁ, Süddeutsche Zeitung, Michael JUNGWIRTH, Kleine Zeitung, Henk VAN OOSTRUM, Het Financiële Dagblad, Rory WATSON, The Times, Marizandra OZOLINSOVÁ, Tagblatt, Martin BANKS, European Voice, Brandon MITCHENER, The Wall Street Journal Europe a Ralph ATKINS, Financial Times. Prítomní boli aj Ian HARDEN, Olivier VERHEECKE, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSONOVÁ a Rosita AGNEWOVÁ z kancelárie ombudsmana. Prostredníctvom prezentácie v programe powerpoint pán SÖDERMAN zhrnul sedem rokov svojho pôsobenia vo funkcii ombudsmana. Po jeho prednáške nasledovala séria otázok a odpovedí.

25. marca sa osem fínskych novinárov zúčastnilo na pracovných raňajkách s ombudsmanom. Prítomní boli títo novinári, ktorí pracujú pre periodiká uvedené kurzívou: Marko RUONOLA a Tuomas SAVONEN, Finnish News Agency, Anne AUTIOVÁ, Jonas JUNGAR a Jussi SEPPALA, YLE, Petteri TUOHINEN, Helsingin Sanomat, Maija LAPOLOVÁ, Turun Sanomat a Mirjami SAARINENOVÁ, Kauppalehti. Prítomní boli aj Benita BROMSOVÁ, Ben HAGARD, Murielle RICHARDSONOVÁ a Rosita AGNEWOVÁ z kancelárie ombudsmana. Ombudsman hovoril o svojej práci za uplynulých sedem rokov. Potom nasledovala prezentácia v programe powerpoint, ktorá dokresľovala dosiahnuté úspechy. Po raňajkách poskytol ombudsman rozhovor Jussimu SEPPALOVI z fínskeho rozhlasu a Petterimu TOUHINENOVI z Helsingin Sanomat.

2. apríla sa pán DIAMANDOUROS spolu podpredsedom Komisie Neilom KINNOCKOM, zodpovedným za reformu správy, zúčastnil na tlačovej konferencii. Pán KINNOCK privítal nového ombudsmana a predstavil opatrenia, ktoré Komisia prijala na základe odporúčaní jeho predchodcu. Pán DIAMANDOUROS predstavil svoje tri hlavné úlohy z pozície Európskeho ombudsmana, a síce pokračovať v práci svojho predchodcu, napomôcť úspechu rozšírenia a informovať občanov o ich právach. Následne odpovedal na otázky novinárov týkajúce sa rozšírenia, zvýšenia povedomia občanov o možnosti podať sťažnosť ombudsmanovi a o možnom rozšírení právomocí ombudsmana.

7. mája pán DIAMANDOUROS poskytol telefonický rozhovor Helen SEENEYOVEJ z anglického oddelenia Deutsche Welle Radio. Tá sa zaujímala o právomoci a pôsobnosť Európskeho ombudsmana a o možnosti, ako môže ombudsman priblížiť model spoločnej Európy verejnosti.

12. mája pán DIAMANDOUROS poskytol rozhovor Joshuovi ROZENBERGOVI, vydateľovi Daily Telegraph. Pán ROZENBERG sa zaujímal o rozsah vedomostí verejnosti o práci ombudsmana, o názor ombudsmana na budúcnosť Európy a jeho predchádzajúce skúsenosti.

13. mája poskytol pán DIAMANDOUROS rozhovor žurnalistovi z European Voice Martinovi BANKSOVI. Martin BANKS sa zaujímal najmä o prístup ombudsmana k rozšíreniu únie a o spôsob, ako chce ombudsman zvýšiť vedomosti o svojej práci u občanov prístupových krajín. Pán DIAMANDOUROS odpovedal aj na otázky týkajúce sa jeho života predtým ako sa stal Európskym ombudsmanom.

20. mája poskytol ombudsman rozhovor v rozhlasovom programe nazvanom Europe Magazine, ktorý odvysielala Deutsche Welle vo francúzskej verzii. Novinárka Elisabeth CADOTOVÁ sa zaujímala o druhy sťažností, ktoré ombudsman prijíma, dĺžku času potrebného na vyšetrenie sťažnosti a o právomoci ombudsmana.

20. mája poskytol pán DIAMANDOUROS v Štrasburgu rozhovor pre Marie-Claude HARRAEROVÚ z Dernières Nouvelles d'Alsace. Novinárka sa zaujímala o jeho predchádzajúce skúsenosti vo funkcii ombudsmana, jeho prvé dojmy vo funkcii Európskeho ombudsmana a jeho dojmy zo Štrasburgu.

30. mája počas konferencie „Ombudsman a právo Európskej únie“, ktorá sa konala v poľskej Varšave, sa Európsky ombudsman prof. Nikiforos DIAMANDOUROS a poľský ombudsman prof. Andrzej ZOLL zúčastnili na spoločnej tlačovej konferencii s viac ako tuctom novinárov. Objasnili dôvody konferencie a témy diskusie (pozri kapitolu 5.4). Prof. DIAMANDOUROS predstavil svoju stratégiu zvýšiť spoločne s národnými ombudsmanmi vedomosti občanov Európskej únie a vyjadril svoj zámer navštíviť v nasledujúcom roku všetky prístupujúce krajiny.

15. júla poskytol pán DIAMANDOUROS rozhovor rakúskemu novinárovi Tanselovi TERZIOGLUOVI. Pán DIAMANDOUROS načrtnol svoje priority z pozície Európskeho ombudsmana a predstavil svoje názory k návrhu európskej ústavnej zmluvy.

15. júla sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil aj na dvoch stretnutiach s novinármi pracujúcimi v Bruseli, aby hovorili o európskej ústave, transparentnosti a rozšírení. Prvé stretnutie sa konalo za účasti spravodajcov tlačových agentúr alebo spravodajských webových stránok vrátane Briana BEARYHO z European Report, Marie DAVIDSSONOVEJ zo Swedish news agency, Honora MAHONYHO z EUObserver a Nicolý SMITHOVEJ z EUPolitix. Na druhom stretnutí sa zúčastnili spravodajcovia národných denníkov vrátane Roryho WATSONA z The Times, Michaela STABENOWA z Frankfurter Allgemeine Zeitung, Minni NALBANTOGLUOVEJ z Helsingin Sanomat a Johna PRIDEAUXA z Financial Times.

15. júla poskytol pán DIAMANDOUROS rozhovor Alainovi DREMIEREOVI z La Quinzaine Européenne. Účelom rozhovoru bolo predstaviť ombudsmana. Alain DREMIERE sa zaujímal o predchádzajúce skúsenosti ombudsmana a jeho ciele v úrade ombudsmana.

8. septembra počas návštevy Fínska poskytol pán DIAMANDOUROS rozhovor Björnovi MANSSONOVI z vysielania fínskej televízie TV4 vo švédskom jazyku. Rozhovor bol odvysielaný počas večerného spravodajstva.

9. septembra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na tlačovej konferencii, ktorú viedol vedúci Delegácie Európskej komisie vo Fínsku Timo MÄKELÄ. Na konferencii sa zúčastnilo viac ako 20 novinárov, vrátane zástupcov tlačových agentúr, tlače, televíznych a rozhlasových staníc. Pán DIAMANDOUROS predstavil prácu Európskeho ombudsmana, načrtnol svoje priority a vysvetlil ciele svojej informačnej cesty. Otázky novinárov sa týkali transparentnosti a prístupu k dokumentom, počtu očakávaných sťažností za rok v rozšírenej EÚ a návrhu Európskej ústavnej zmluvy.

Nasledovala tlačová konferencia, na ktorej pán DIAMANDOUROS poskytol rozhovor Jounimu MÖLSÄOVI, z prestížneho fínskeho denníka Helsingin Sanomat a Ristovi PAANANENOVI z Europa Magazine.

10. septembra o 7.15 hod. poskytol pán DIAMANDOUROS televízny rozhovor v priamom prenose pre MTV3 počas najsledovanejšieho ranného televízneho programu vo Fínsku. Pán DIAMANDOUROS poskytol rozhovor spoločne s pánom SÖDERMANOM. Rozhovor sa zameriaval najmä na hlavné dosiahnuté úspechy pán SÖDERMANA a na budúce priority pán DIAMANDOUROSA ako Európskeho ombudsmana.

11. septembra v rámci návštevy Estónska sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na tlačovej konferencii v zasadacej miestnosti právneho kancelára Estónska. Tlačovú konferenciu viedol právny kancelár Allar JÕKS. Na konferencii sa zúčastnilo viac ako 10 novinárov, vrátane zástupcov tlačových agentúr, tlače, televíznych a rozhlasových staníc. Pán DIAMANDOUROS predstavil

prácu Európskeho ombudsmana, načrtnol svoje priority a vysvetlil ciele svojej informačnej cesty. Väčšina otázok novinárov sa týkala rozšírenia Európskej únie.

Allar Jõks, splnomocnenec vlády na ochranu zákonosti (Legal Chancellor) a pán Diamandouros na tlačovej konferencii. Tallin, Estónsko, 11. septembra 2003.

Po tlačovej konferencii poskytol pán DIAMANDOUROS rozhovor najväčšej súkromnej rozhlasovej stanici v Estónsku Kuku Raadio a Andreasovi PULVEROVI z tretieho najväčšieho regionálneho denníka v Estónsku Virumaa Teataja.

23. septembra poskytol ombudsman rozhovor Michele DE WAARDOVEJ, európskej spravodajkyňi holandského denníka NRC Handelsblad. Rozhovor sa zaoberal najmä úlohou ombudsmana, návrhom európskej ústavnej zmluvy a rozšírením.

24. septembra hovoril pán DIAMANDOUROS s Markom RUONALOM z fínskej spravodajskej agentúry, Hendrikusom VAN OOSTRUMOM z Het Financieele Dagblad a Thomasom GACKOM z Stuttgarter Zeitung o správe Európskeho parlamentu o činnosti ombudsmana za rok 2002. Počas stretnutia predstavil pán DIAMANDOUROS svoj názor na význam začlenenia mimosúdnych opravných prostriedkov do európskej ústavnej zmluvy.

22. októbra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na večeri s 13 gréckymi novinármi v Štrasburgu. Pán DIAMANDOUROS hovoril o úlohe ombudsmanov pri zlepšovaní vzťahov medzi občanmi a verejnou správou. Stretnutie inicioval veľvyslanec Athanassios THEODORACOPOULOS, stály zástupca Grécka pri Rade Európy. Na večeri sa zúčastnil aj tlačový hovorca gréckej Stálej misie pri Rade Európy Dimitris KOUSTAS a riaditeľ informačnej kancelárie Európskeho parlamentu v Aténach George KASSIMATIS.

23. októbra poskytol pán DIAMANDOUROS rozhovor Chrysostomovi BIKATSIKOVI z gréckej národnej televízie „ET-1“. Pán DIAMANDOUROS hovoril o úlohe ombudsmana a právach občanov.

23. októbra predstavil Európsky ombudsman svoju prácu 18 novinárom z Fínska, Švédska, Islandu a Nórska. Prezentácia bola súčasťou osemtyždňového novinárskeho semináru, ktorý usporiadalo škandinávské novinárske centrum v Arhuse. Počas živej diskusie odpovedal ombudsman na otázky týkajúce sa transparentnosti, diskriminácie a vzťahov s inými inštitúciami.

V rámci návštevy Maďarska poskytol ombudsman 27. októbra rozhovor Mercédesz GYÜKERIOVEJ, novinárke maďarského denníka Magyar Hírlap. Pán DIAMANDOUROS odpovedal na otázky o

úlohe Európskeho ombudsmana, jeho vzťahoch s maďarskými ombudsmanmi, návrhu európskej ústavnej zmluvy a problémoch, ktoré musia prekonať prístupujúce krajiny pred vstupom do EÚ.

28. októbra poskytol ombudsman televízny rozhovor štátom podporovanej maďarskej televízii MTV. Spravodajkyňa MTV pre vzťahy s parlamentom BORBALAOVÁ sa zaujímala o predpokladané zmeny, ktoré podľa ombudsmana nastanú po rozšírení, spôsob vybavovania sťažností prichádzajúcich z Maďarska, o typy a počet prijatých sťažností a o Európsky kódex riadnej správnej praxe. Ombudsman potom poskytol rozhovor spravodajcovi MTV pre zahraničné veci Robertovi NEMETHOVI, ktorý sa zaujímal o národných ombudsmanov v členských a prístupových krajinách EÚ, porušeníach úradného postupu a spracovávaní sťažností.

Pán Diamandouros pri rozhovore pre maďarskú televíziu MTV.
Budapešť, Maďarsko, 28. októbra 2003.

Neskôr pán DIAMANDOUROS poskytol dva rozhovory - jeden pre Bélu FINCZICZKIHO z maďarského týždenníka HVG a jeden pre Lászlóa SZOCSA z denníka Népszabadsag. Rozhovory sa sústreďovali na zmeny, ktoré prinesie rozšírenie pre prácu ombudsmana.

Barnabás Lenkovics, parlamentný komisár pre ľudské práva – Maďarsko, pán Diamandouros a Jenő Kaltenbach, parlamentný komisár pre práva národných a etnických menšín – Maďarsko na tlačovej konferencii.
Budapešť, Maďarsko, 28. októbra 2003.

Popoludní sa Európsky ombudsman zúčastnil na tlačovej konferencii, ktorú viedol maďarský parlamentný komisár pre občianske práva LENKOVICS. Na tlačovej konferencii sa zúčastnilo okolo 20 účastníkov. Pán DIAMANDOUROS predstavil prácu Európskeho ombudsmana, načrtnol svoje priority a vysvetlil ciele svojej informačnej cesty. LENKOVICS doplnil prezentáciu o porovnanie práce európskeho a maďarského ombudsmana.

14. novembra poskytla tlačová hovorkyňa ombudsmana Rosita AGNEVOVÁ rozhovor nemeckej študentke Cornelií METZIGOVEJ. Rosita AGNEVOVÁ odpovedala na otázky týkajúce sa komunikačnej politiky ombudsmana a úlohy tlačového hovorca. Cornelia METZIGOVÁ písala článok do súťaže mladých novinárov.

17. novembra sa Európsky ombudsman stretol s nemeckým filmovým producentom Leom LIBDEROM, aby hovorili o projekte s názvom „Príručka užívateľa Európy“. Prácu Európskeho ombudsmana predstaví vzdelávací filmový dokument, ktorý vysvetlí občanom únie spôsoby, akými sa môžu vyjadriť.

18. novembra poskytol Európsky ombudsman rozhovor Koosovi VAN HOUDTOVI z holandského časopisu Binnenlands Bestuur. Rozhovor sa zaoberal témami ako demokracia a úloha ombudsmana, reforma verejnej správy a transparentnosť.

18. novembra poskytol pán DIAMANDOUROS niekoľko rozhovorov gréckym novinárom o úlohe európskeho ombudsmana. K novinárom patrili Alexandra ANASTASOPOULOUOVÁ z gréckej televízie „Kanali Voulis“, Alexandra CHRISTAKAKIOVÁ z gréckej národnej televízie „NET“ a Ioannis PAPADIMITRIOVÁ z nemeckej rozhlasovej stanice, ktorá vysiela v gréckom jazyku.

24. novembra poskytol komplexný rozhovor o svojej práci Mette TSIKRIKAOVEJ z BBC World Service Greek Section.

9. decembra niekoľko novinárov z televíznych, rozhlasových staníc a tlače informovalo o príchode Európskeho ombudsmana na Maltu.

Počas svojej návštevy poskytol pán DIAMANDOUROS niekoľko rozhovorov pre denník the Times of Malta, webovú stránku di-ve news, televízny program L-Ewropej a pre rozhlasový program „Mill-Ewropa“ rozhlasovej stanice Radio 101.

11. decembra sa pán DIAMANDOUROS zúčastnil na tlačovej konferencii v kancelárii Delegácie Európskej komisie v Ta' Xbiexe. Na tlačovej konferencii sa zúčastnilo okolo 10 zástupcov maltských televíznych, rozhlasových staníc a tlače.

Pán Diamandouros na tlačovej konferencii.
Ta' Xbiex, Malta, 11. decembra 2003.

11. decembra poskytla tlačová hovorkyňa Rosita AGNEVOVÁ rozhovor Sarah TALVARDOVEJ o komunikačnej politike Európskeho ombudsmana. Sarah TALVARDOVÁ sa zaujímala o ciele a nástroje komunikačnej politiky ombudsmana. Získané poznatky chcela využiť pri svojom štúdiu a písaní záverečnej práce na tému občianstvo.

6.5 KOMUNIKÁCIA ONLINE

Rok 2003 bol rokom posilnenia prezentácie Európskeho ombudsmana na internete. Na internetovú stránku ombudsmana boli pridané nové informácie a niektoré sekcie sa rozšírili.

KOMUNIKÁCIA PROSTREDNÍCTVOM E-MAILU

V apríli 2001 bol na internetovú stránku pridaný formulár na podanie sťažnosti v elektronickej podobe v dvanástich jazykoch. Odvtedy stúpa podiel žiadostí, predložených týmto spôsobom. V roku 2003 tvorili žiadosti podané prostredníctvom internetu takmer polovicu všetkých žiadostí, ktoré ombudsman prijal. V porovnaní s rokom 2002 išlo o mierny nárast. V porovnaní s týmito číslami je vhodné uviesť, že v roku 2001 tvorili sťažnosti prijaté elektronicky asi tretinu, v roku 2000 štvrtinu a v roku 1999 iba jednu šestinou všetkých sťažností.

V roku 2003 prijal ombudsman prostredníctvom e-mailu viac ako 2500 žiadostí o informácie. Bolo to menej ako v roku 2002 (3717 prijatých žiadostí), ale ak neberieme do úvahy hromadné e-maily, na ktoré úrad v priebehu oboch rokov odpovedal (viac ako 1600 e-mailov v roku 2002 týkajúcich sa potopenia ropného tankera Prestige), počet jednotlivých odpovedí bol približne rovnaký ako v roku 2002.

Na začiatku roka 2003 prijal Európsky ombudsman od občanov EÚ viac ako 300 e-mailov týkajúcich sa subvencií poskytovaných chovateľom býkov, ktoré sú určené pre býčie zápasy. Hoci záležitosť nebola v kompetencii ombudsmana, v odpovedi na všetky e-maily bola spomenutá možnosť obrátiť sa prostredníctvom petície na Európsky parlament.

VÝVOJ INTERNETOVEJ STRÁNKY

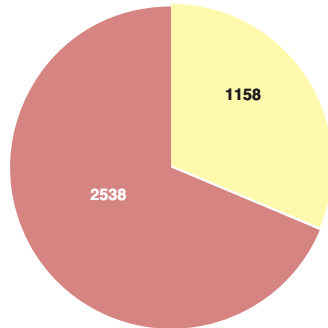
Počas roka 2003 bola internetová stránka Európskeho ombudsmana upravovaná v súvislosti s rozšírením Európskej únie v roku 2004. Aby bolo možné uverejniť aj informácie v nových úradných jazykoch EÚ boli stránky znovu naprogramované tak, aby dokázali zobrazíť všetky znaky a diakritiku týchto jazykov. Boli vytvorené aj nové stránky v nových jazykoch. V decembri 2003 bola pridaná na internetovú stránku Európskeho ombudsmana nová sekcia v jedenástich jazykoch o vyšetrovaníach Európskeho ombudsmana z vlastného podnetu, týkajúca sa integrácie hendikepovaných osôb.

Aby bolo zaistené čelné postavenie internetovej stránky Európskeho ombudsmana v rámci internetových stránok EÚ, úrad Európskeho ombudsmana počas roka 2003 spolupracoval s Medziinštitucionálnym výborom pre publikácie na internete (CEii). Úrad Európskeho ombudsmana v roku 2003 spolupracoval aj s výborom Európskeho parlamentu pre publikácie na internete.

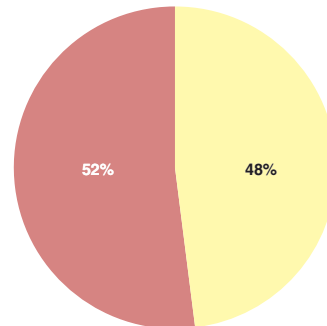
Odpovede na e-maily v roku 2003

Žiadosti o informácie   Sťažnosti

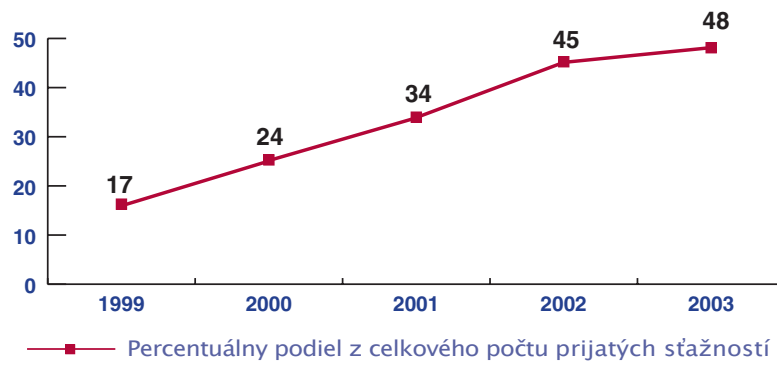

Podiel sťažností prijatých cez internet v roku 2003

Poštou alebo faxom   cez internet

Rast počtu sťažností prijatých cez internet

Resumé

---

1 Úvod

---

2 Sťažnosti predložené ombudsmanovi

---

3 Rozhodnutia v nadväznosti na vyšetrovanie

---

4 Vzťahy s inými inštitúciami Európskej únie

---

5 Vzťahy s ombudsmanmi a podobnými orgánmi

---

6 Styk s verejnosťou

Prílohy

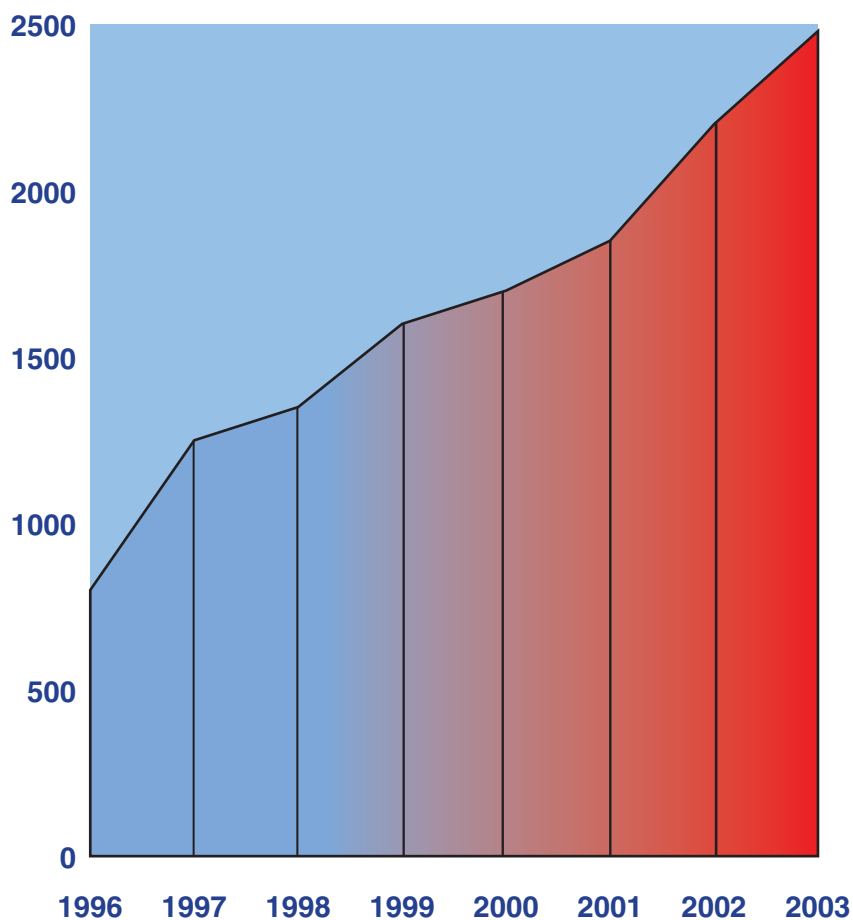

A ŠTATISTIKY O PRÁCI EURÓPSKEHO OMBUDSMANA V ROKU 2003

1 PRÍPADY VYRIADENÉ V ROKU 2003

1.1	CELKOVÝ POČET PRÍPADOV V ROKU 2003.....	2611
	- sťažnosti a vyšetrované prípady neuzavreté k 31.12.2002	170 ¹
	- sťažnosti prijaté v roku 2003	2436
	- prípady vyšetrované z vlastného podnetu Európskeho ombudsmana	5

Nárast počtu sťažností v rokoch 1996 – 2003

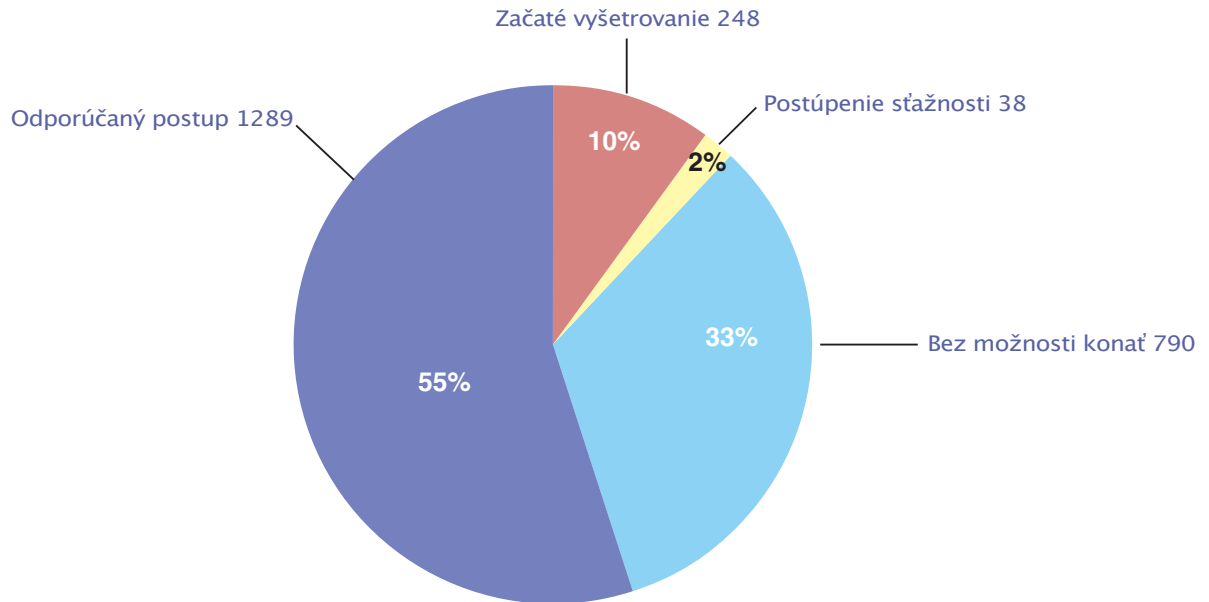
¹ Z toho jeden z vlastného podnetu Európskeho ombudsmana a 109 vyšetrovaných prípadov.

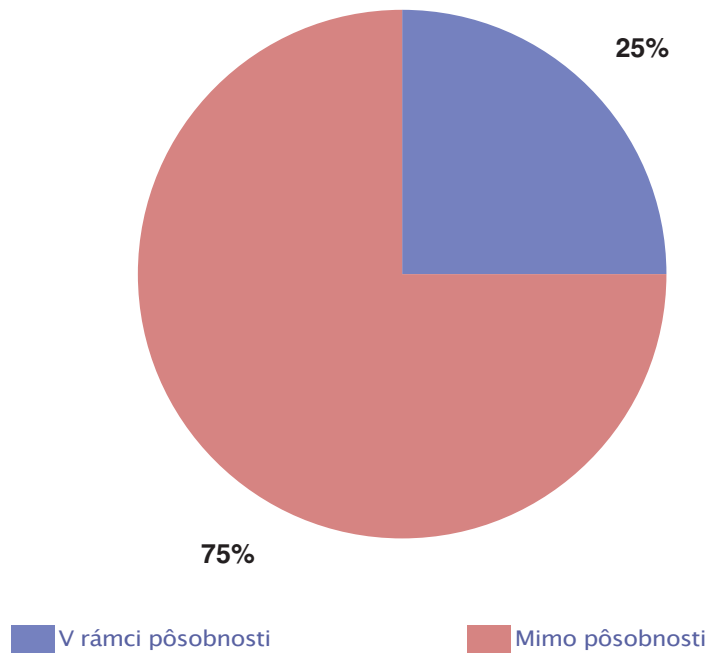
1.2 UKONČENÉ PRESKÚMANIE PRÍPUSTNOSTI/NEPRÍPUSTNOSTI SŤAŽNOST 95%

1.3 KLASIFIKÁCIA SŤAŽNOSTÍ

1.3.1 Podľa krokov urobených Európskym ombudsmanom v prospech sťažovateľa

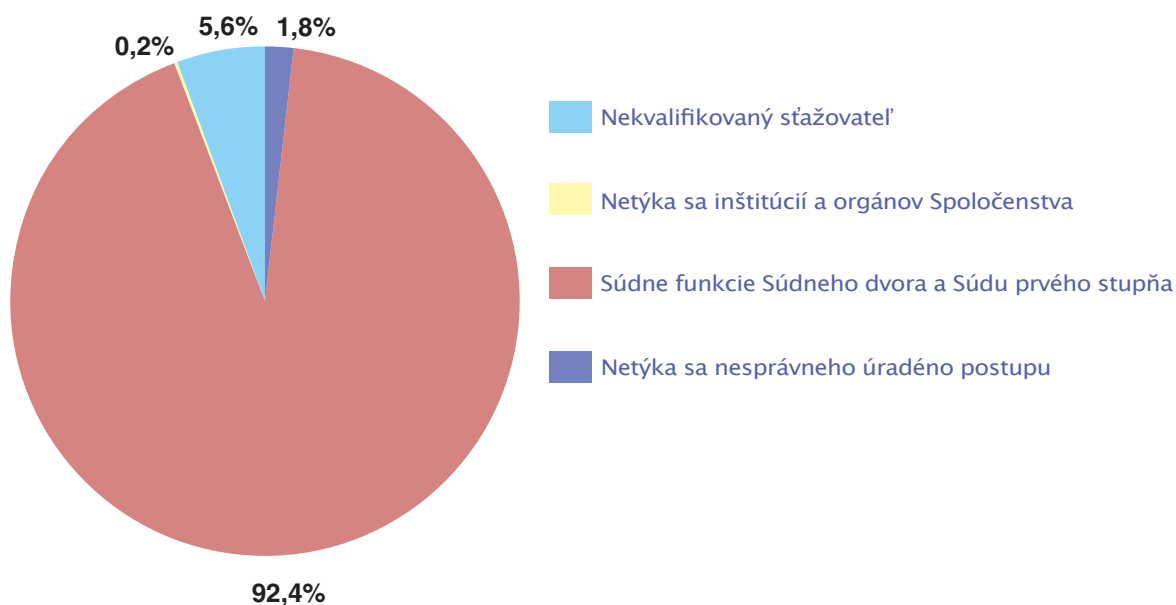

1.3.2 Podľa pôsobnosti Európskeho ombudsmana

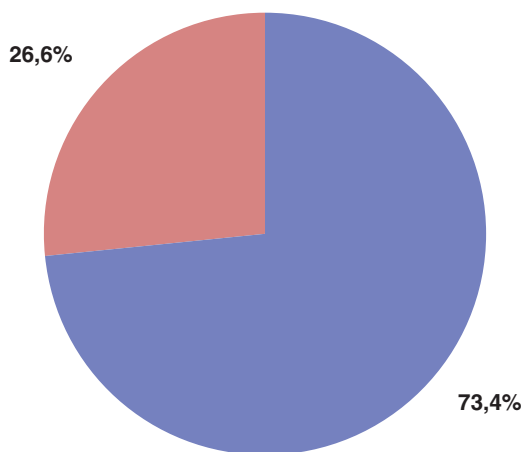

MIMO PÔSOBNOSTI

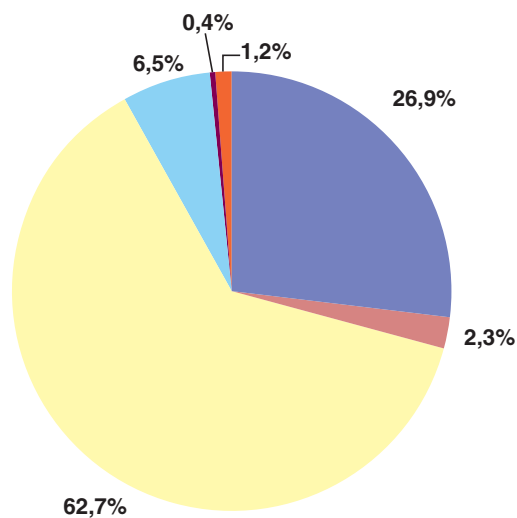
V RÁMCI PÔSOBNOSTI

- Prípustné sťažnosti

- Zahájené vyšetrovanie
- Chýbajúce alebo nedostatočné dôvody na vyšetrovanie

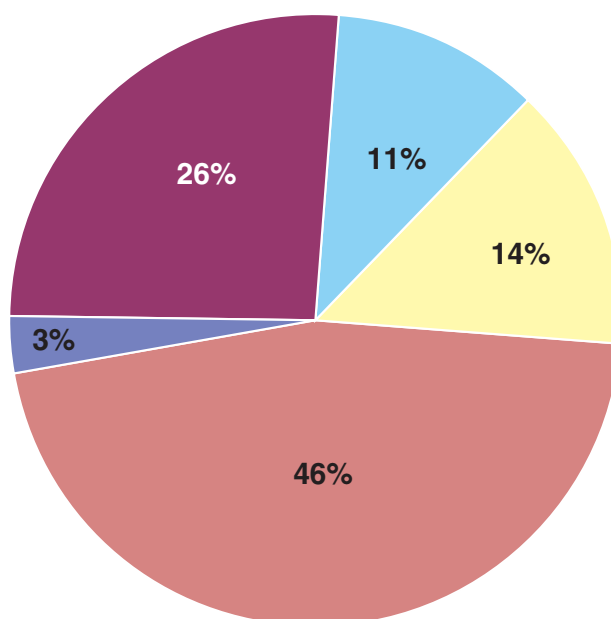
- Neprípustné sťažnosti

- Neidentifikovateľný autor/predmet
- Prekročená časová lehota
- Nedostatok predchádzajúcich náležitých administratívnych postupov
- Nevyčerpanie vnútorných opravných prostriedkov v prípadoch týkajúcich sa zamestnancov Spoločenstiev
- Uvedené skutočnosti sú alebo boli predmetom súdneho konania
- Prípud je projednávaný alebo rozhodnutý súdom

2 POSTÚPENIE SŤAŽNOSTI A ODPORÚČANIE POSTUPU

 Odporúčanie obrátiť sa na ombudsmana alebo podať petíciu regionálnemu alebo národnému parlamentu (616)

 Odporúčanie obrátiť sa na Európsku komisiu (189)

 Odporúčanie obrátiť sa na Európsku parlament (143)

 Odporúčanie obrátiť sa na iné orgány (314)

 Postúpenie sťažnosti (38)

Európskemu parlamentu (6)

Európskej komisii (7)

Národnému alebo regionálnemu ombudsmanovi (25)

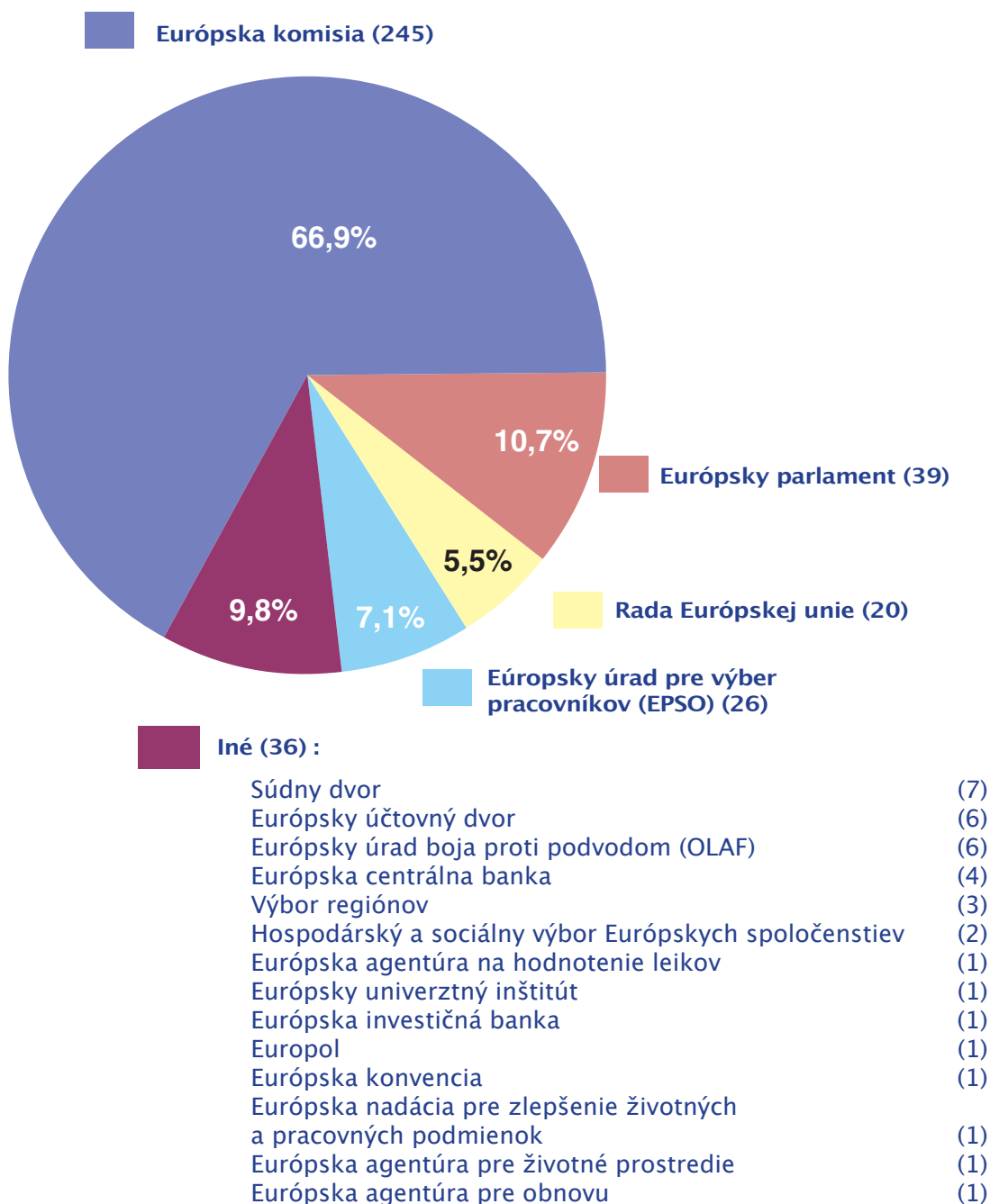

3 PRÍPADY VYŠETROVANÉ V ROKU 2003

363

V roku 2003 Európsky ombudsman vyšetroval 363 prípadov: v 253 prípadoch sa vyšetrovanie začalo v roku 2003 (z toho 5 z vlastného podnetu), 110 bolo neuzavretých k 31.12.2002.

3.1 INŠTITÚCIE A ORGÁNY, KTORÝCH SA VYŠETROVANIE TÝKALO²

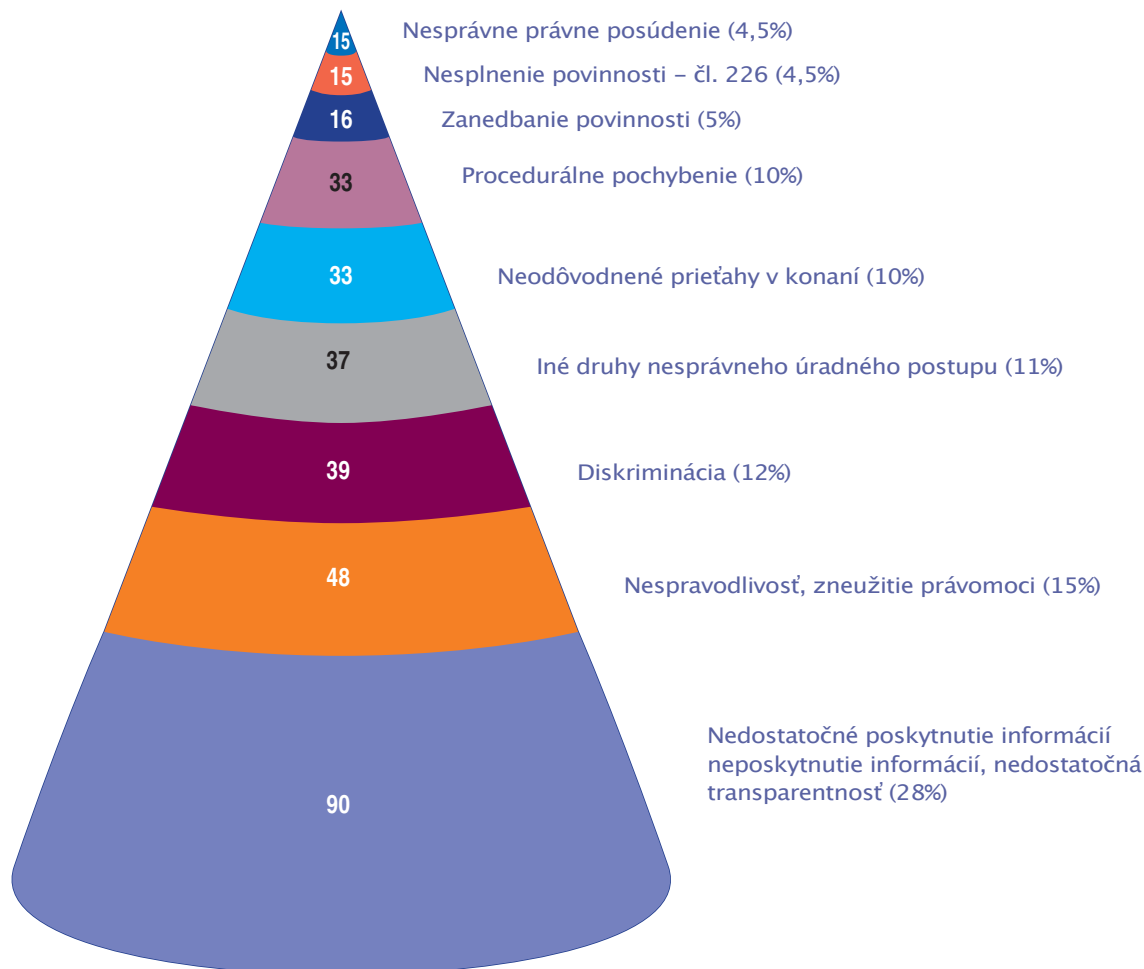

² Niektoré prípady sa týkajú dvoch alebo viacerých inštitúcií lebo orgánov

3.2 DRUH NESPRÁVNEHO ÚRADNÉHO POSTUPU, NA KTORÝ BOLO POUKÁZANÉ

(V niektorých prípadoch sú uvedené dva druhy nesprávneho úradného postupu)

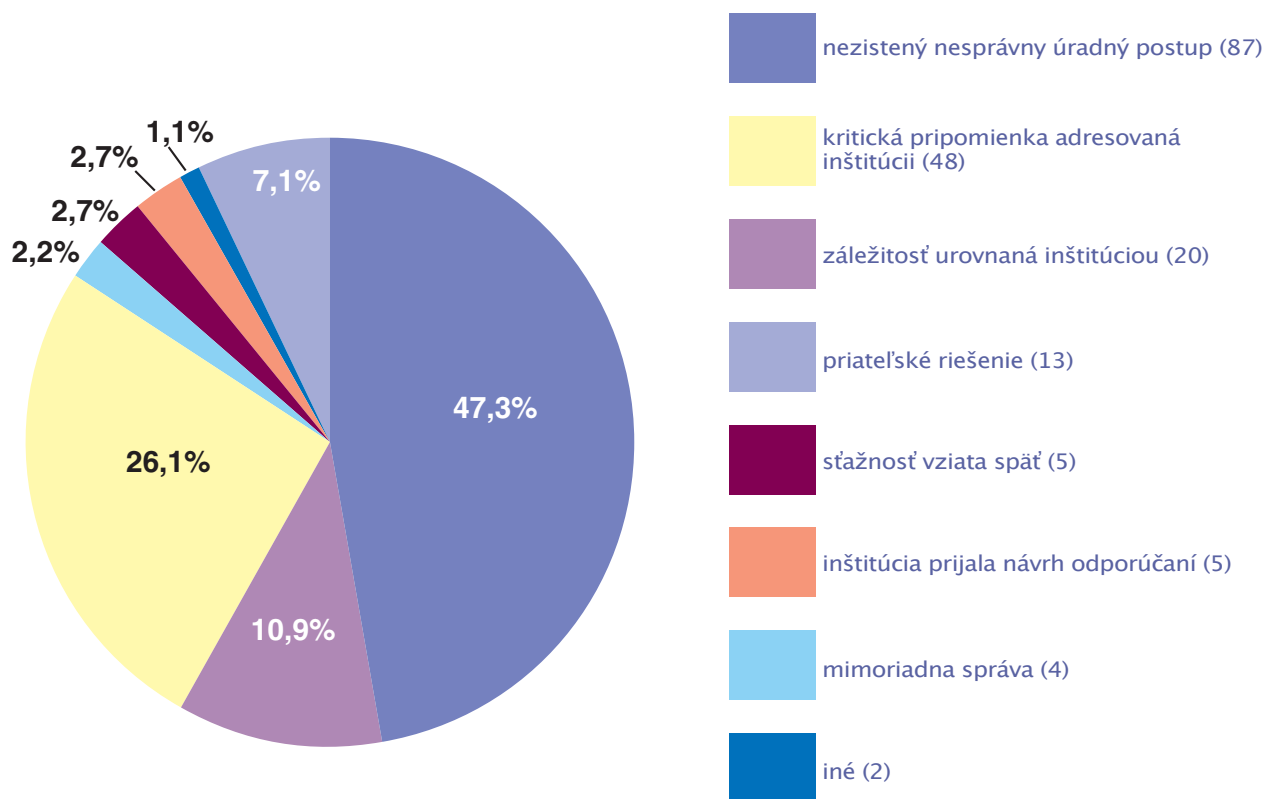
3.3 NÁVRHY PRIATEĽSKÝCH RIEŠENÍ A NÁVRHY ODPORÚČANÍ ZA ROK 2003

- návrhy priateľských riešení 18
- návrh odporúčaní 9

3.4 PRÍPADY UZAVRETÉ ODÔVODNENÝM ROZHODNUTÍM³

(Prípady sa môžu uzavrieť z jedného alebo viacerých nasledujúcich dôvodov)

4 PÔVOD SŤAŽNOSTÍ ZAREGISTROVANÝCH V ROKU 2003

4.1 SŤAŽOVATEĽ

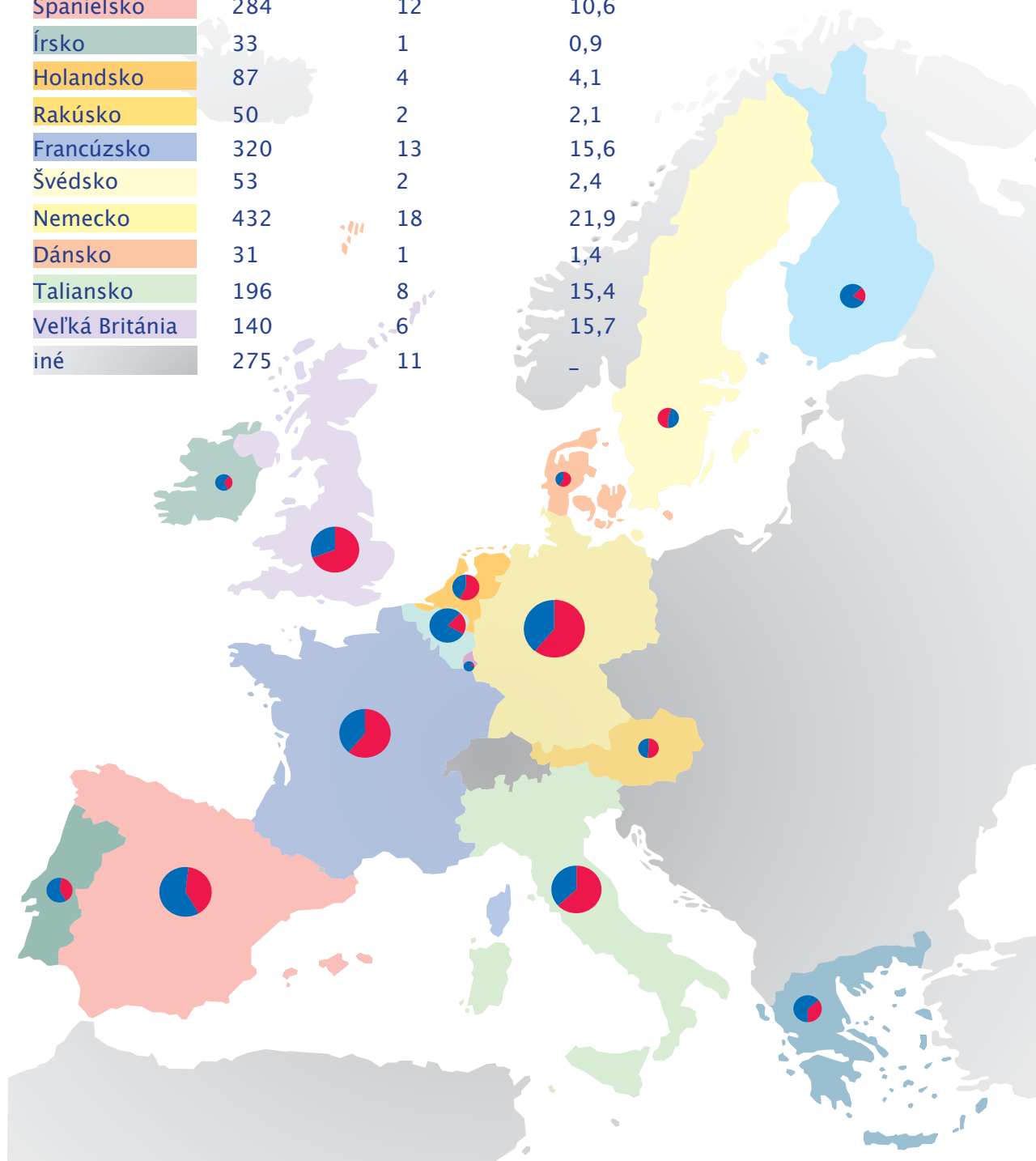

³ Z toho dva z vlastnej iniciatívy ombudsmana

4.2 KRAJINA PÔVODU

Štát	Počet sťažností	 % sťažností	 % obyvateľstva EÚ
Luxembursko	38	2	0,1
Fínsko	88	4	1,3
Belgicko	199	8	2,7
Portugalsko	110	5	2,6
Grécko	100	4	2,8
Španielsko	284	12	10,6
Írsko	33	1	0,9
Holandsko	87	4	4,1
Rakúsko	50	2	2,1
Francúzsko	320	13	15,6
Švédsko	53	2	2,4
Nemecko	432	18	21,9
Dánsko	31	1	1,4
Taliansko	196	8	15,4
Veľká Británia	140	6	15,7
iné	275	11	-

B ROZPOČET OMBUDSMANA

Nezávislosť rozpočtu

Podľa štatútu Európskeho ombudsmana bol rozpočet ombudsmana pôvodne prílohou časti I (Európsky parlament) všeobecného rozpočtu Európskej únie.

V decembri 1999 však Rada rozhodla, že rozpočet ombudsmana bude nezávislý. Od 1. januára 2000⁴ je rozpočet ombudsmana nezávislou časťou rozpočtu Európskej únie (časť VIII-A).

Štruktúra rozpočtu

Rozpočet ombudsmana je rozdelený do troch hláv. Hlava 1 rozpočtu obsahuje mzdy, príspevky a iné výdavky na zamestnancov. V tejto hlave sú zahrnuté aj náklady na pracovné cesty ombudsmana a jeho personálu. Hlava 2 rozpočtu zahŕňa náklady na budovy, zariadenie a rozličné prevádzkové náklady. Hlava 3 má len jednu kapitolu, z ktorej sa platia príspevky do medzinárodných organizácií ombudsmanov.

Spolupráca s Európskym parlamentom

Aby sa zabránilo duplicitne administratívneho a technického personálu, mnohé zo služieb, ktoré ombudsman potrebuje, poskytuje alebo zabezpečuje Európsky parlament. Medzi oblasti, v ktorých ombudsman vo väčšej či menšej miere využíva parlamentné služby, patria:

- personálne služby, vrátane zmlúv, miezd, príspevkov a sociálneho zabezpečenia;
- finančný audit a účtovníctvo;
- príprava a čiastočné plnenie hlavy 1 rozpočtu;
- preklady, tlmočenie a tlač;
- bezpečnosť;
- informatika, telekomunikácie a poštové služby.

Spolupráca medzi Európskym ombudsmanom a Európskym parlamentom prispela k výrazným úsporám v rozpočte Spoločenstva. Spoluprácou s Európskym parlamentom sa predišlo výraznému nárastu počtu administratívneho personálu ombudsmana.

Ak služby poskytnuté ombudsmanovi znamenajú dodatočné priame výdavky Európskeho parlamentu, zaúčtuje sa poplatok, ktorého platba sa uskutoční prostredníctvom sprostredkovateľského účtu. Najväčšou položkou vo výdavkoch, vyúčtovaných týmto spôsobom, je poskytovanie kancelárií a prekladateľských služieb.

Rozpočet na rok 2003 obsahoval jednorazovú sumu, z ktorej sa hradili náklady Európskeho parlamentu na poskytovanie služieb, ktorá spočívala výhradne v hodnote využitého pracovného času zamestnancov, ako napr. spravovanie pracovných zmlúv, miezd a príspevkov, ako aj počítačové služby.

Spolupráca medzi Európskym parlamentom a Európskym ombudsmanom sa začala na základe rámcovej dohody z 22. septembra 1995, ktorú doplnili dohody o administratívnej spolupráci a o rozpočtovej a finančnej spolupráci, podpísané 12. októbra 1995.

V decembri 1999 podpísali ombudsman a predseda Európskeho parlamentu dohodu o obnovení dohôd o spolupráci na rok 2000, ktorá obsahovala určité zmeny a umožnila ich automatické každoročné predĺženie.

⁴ Nariadenie Rady 2673/1999 z 13. decembra 1999 Ú. v. ES L 326/1

Rozpočet na rok 2003

V kancelárii ombudsmana bolo v roku 2003 31 pracovných miest.

Celková výška počiatočných finančných prostriedkov vyčlenených pre ombudsmana v rozpočte na rok 2003 bola 4 438 653 eur. Hlava 1 (Výdavky na osoby zamestnané inštitúciou) zodpovedala suma 3 719 727 eur. Hlava 2 (Budovy, zariadenie a iné prevádzkové výdavky) sa rovná sume 715 926 eur. Hlava 3 (Výdavky na osobitné úlohy vykonávané inštitúciou) sa rovná sume 3 000 eur.

V nasledujúcej tabuľke sú uvedené výdavky v roku 2003 vo forme viazaných finančných prostriedkov.

Hlava 1	€	3.415.448,87
Hlava 2	€	634.877,91
Hlava 3	€	2.161,49
Spolu	€	4.052.488,27

Príjmy pozostávajú najmä z odvodov zo mzdy ombudsmana a jeho personálu. Celkové príjmy vo forme prijatých platieb boli v roku 2003 vo výške 434 833 eur.

Rozpočet na rok 2004

Rozpočet na rok 2004, pripravený počas roku 2003, predpokladá organizačnú štruktúru pozostávajúcu z 38 pracovných miest, čo je nárast o sedem miest v porovnaní s rokom 2003. Dôvodom tohto nárastu je predovšetkým budúce rozšírenie Európskej únie a potreba úradu Európskeho ombudsmana disponovať potrebnými znalosťami jazykov a právnych systémov nových členských štátov.

Celková výška finančných prostriedkov na rok 2004 je 5 684 814 eur. Hlava 1 (Výdavky na osoby zamestnané inštitúciou) zodpovedá sume 4 811 846 eur. Hlava 2 (Budovy, zariadenie a iné prevádzkové výdavky) sa rovná sume 869 986 eur. Hlava 3 (výdavky na osobitné úlohy vykonané inštitúciou) sa rovná sume 3 000 eur.

Rozpočet na rok 2004 predpokladá celkové príjmy vo výške 513 764 eur.

C PERSONÁL

EURÓPSKY OMBUDSMAN

JACOB SÖDERMAN

(Do 31. Marca 2003)

P. NIKIFOROS DIAMANDOUROS

(Od 1. Apríla 2003)

KANCELÁRIA EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

Nicholas CATEPHORES

Asistent ombudsmana
Tel. +33 3 88 17 2383

Eleni-Anna GALATIS

Sekretárka ombudsmana
Tel. +33 3 88 17 2528

PRÁVNE ODDELENIE

Ian HARDEN

Vedúci právneho oddelenia
Tel. +32 2 284 3849
Tel. +33 3 88 17 2384

Maria ENGLESONOVÁ

Právna referentka
(do 31.8.2003)

Murielle RICHARDSONOVÁ

Asistentka vedúceho právneho oddelenia
Tel. +33 3 88 17 2388

Marjorie FUCHSOVÁ

Právna referentka
Tel. +33 3 88 17 4078

Elodie BELFYOVÁ

Právna asistentka (od 1.1.2003)
Tel. +32 2 284 3901

Gerhard GRILL

Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 2423

Peter BONNOR

Právny referent
(do 31.3.2003)

Marta HIRSCH-ZIEMBINSKÁ

Hlavná právna poradkyňa (od 1.10.2003)
Tel. +33 3 88 17 2746

Benita BROMSOVÁ

Vedúca bruselskej pobočky
Hlavná právna poradkyňa
Tel. +32 2 284 2543

Andrea JANOSIOVÁ

Hlavná právna poradkyňa (od 1.10.2003)
Tel. +33 3 88 17 2429

Alessandro DEL BON

Právny referent
Tel. +33 3 88 17 2382

Vicky KLOPPENBURG

Právny referent (do 31.3.2003)

José MARTÍNEZ ARAGÓN

Hlavný právny poradca
Tel. +33 3 88 17 2401

Sigyn MONKE

*Právny referent
(do 31.3.2003)*

Ida PALUMBOVÁ

*Právna referentka
Tel. +33 3 88 17 2385*

Olivier VERHEECKE

*Hlavný právny poradca
Tel. +32 2 284 2003*

Fotini AVARKIOTI

Praktikant (do 22.7.2003)

Liv-Stephanie HAUGOVÁ

*Praktikantka (od 1.9.2003)
Tel. +33 3 22 17 2402*

Verónica JIMENEZ-VALLEJOVÁ

*Praktikantka (od 1.2.2003 do
23.12.2003)*

Tina NILSSONOVÁ

*Praktikantka (od 1.2.2003 do
23.12.2003)
Tel. +32 2 284 14 17*

Pagona-Maria REKAITIOVÁ

*Praktikantka (od 1.9.2003)
Tel. + 32 2 284 3897*

Tea SEVONOVÁ

Praktikantka (do 1.4.2003)

ADMINISTRATÍVNE A FINANČNÉ ODDELENIE**João SANT'ANNA**

Vedúci administratívneho a finančného oddelenia
Tel. +33 3 88 17 5346

Félicia VOLTZENLOGELOVÁ

Sekretárka vedúceho administratívneho a finančného oddelenia
Tel. +33 3 88 17 2394

Rosita AGNEWOVÁ

Referentka pre styk s médiami
Tel. +33 3 88 17 2408

Séverine BEYEROVÁ

Sekretárka
Tel. +33 3 88 17 2393

Evelyne BOUTTEFROYOVÁ

Sekretárka
Tel. +33 3 88 17 2413

Rachel DOELLOVÁ

Sekretárka
Tel. +33 3 88 17 2398

Jean-Pierre FEROU MONT

Finančný referent (od 15.10.2003)
Tel. +33 3 88 17 2542

Isabelle FOUCAUD-BOUROVÁ

Sekretárka
Tel. +33 3 88 17 2391

Ben HAGARD

Referent pre internetovú komunikáciu
Tel. +33 3 88 17 2424

Alexandros KAMANIS

Finančný referent
Tel. +33 3 88 17 2403

Isgouhi KRIKORIANOVÁ

Sekretárka
Tel. +33 3 88 17 2540

Gaël LAMBERT

Referent pre informačné technológie (od 1.9.2003)
Tel. +33 3 88 17 2399

Isabelle LECESTREOVÁ

Sekretárka (do 30.6.2003)

Juan Manuel MALLEA

Asistent ombudsmana (od 1.1.2000 do 31.3.2003)

Sekretár (od 1.4.2003)
Tel. +33 3 88 17 2301

Charles MEBS

Administratívny asistent
Tel. +33 3 88 17 7093

Elizabeth MOOREOVÁ

Sekretárka
Pomocný pracovník (do 31.10.2003)
Pracovník na dobu určitú (od 1.11.2003)
Tel. +32 2 284 6393

Dace PICOT-STIEBRINAOVÁ

Asistentka pre komunikáciu (od 1.11.2003)
Tel. +33 3 88 17 4080

Véronique VANDAELEOVÁ

Finančná referentka
Pracovníčka na dobu určitú (do 16.10.2003)
Pomocná pracovníčka (od 03.12.2003)
Tel. +32 2 284 2300

D REJSTRÍKY ROZHODNUTÍ

1 PODĽA ČÍSLA PRÍPADU

2000

1542/2000/(PB)(SM)IJH 189

2001

0341/2001/(BB)IJH.....189

0573/2001/IJH 170

1351/2001/(ME)(MF)BB 141

1826/2001/JMA 41

2002

0221/2002/ME 147

0548/2002/GG 113

0647/2002/OV 46

0648/2002/IJH 132

0659/2002/IP.....50

0845/2002/IJH 177

1015/2002/(PB)IJH.....189

1045/2002/GG 183

1141/2002/GG 93

1166/2002/(SM)IJH.....118

1237/2002/(PB)OV 148

1256/2002/GG 52

1358/2002/IP.....54

1365/2002/OV 57

1402/2002/GG 121

1437/2002/IJH 59

1523/2002/GG 151

1536/2002/OV 67

1565/2002/GG 127

1625/2002/IJH 89

1753/2002/GG 68

1795/2002/IJH 39, 83

1840/2002/GG 169

1915/2002/BB 108

1939/2002/IJH 76

1960/2002/JMA 101

2024/2002/OV 96

2059/2002/IP.....172

2097/2002/GG 172

OI/2/2002/IJH 195

2003

0172/2003/IP.....69

0205/2003/IJH 102

0207/2003/OV 106

0324/2003/MF 73

0342/2003/IP.....99

0406/2003/(PB)IJH.....37

0754/2003/GG 155

0852/2003/OV 165

0949/2003/IJH 161

1117/2003/GG 81

1173/2003/(TN)IJH.....104

1200/2003/OV 138

OI/4/2003/ADB 199

Q1/2003/IP 201

2 PODĽA TÉMY

Poľnohospodárstvo (SPP)

0205/2003/IJH 102

Občianske práva

0845/2002/IJH 177

1402/2002/GG 121

1753/2002/GG 68

1117/2003/GG 81

Ochrana hospodárskej súťaže

0648/2002/IJH 132

1045/2002/GG 183

Zmluvy

0548/2002/GG 113

1141/2002/GG 93

1256/2002/GG 52

1565/2002/GG 127

1625/2002/IJH 89

1960/2002/JMA 101

1915/2002/BB 108

OI/2/2002/IJH 195

0205/2003/IJH 102

0754/2003/GG 155

0949/2003/IJH 161

1173/2003/(TN)IJH 104

Rozvojová spolupráca

1351/2001/(ME)(MF)BB 141

Hospodárska a menová politika

1939/2002/IJH 76

Životné prostredie

1826/2001/JMA 41

Vol'ný pohyb tovaru

0659/2002/IP 50

1237/2002/(PB)OV 148

Inštitúcie

1625/2002/IJH 89

1840/2002/GG 169

2024/2002/OV 96

Iné

0845/2002/IJH 177

2024/2002/OV 96

OI/2/2002/IJH 195

Verejný prístup

1542/2000/(PB)(SM)IJH 189

0573/2001/IJH 170

0648/2002/IJH 132

1437/2002/IJH 59

1015/2002/(PB)IJH 189

1795/2002/IJH 39

1795/2002/IJH 83

1939/2002/IJH 76

Verejnú zdravie

Q1/2003/IP 201

Výskum a technológie

0221/2002/ME 147

1625/2002/IJH 89

Personál

- Prijímanie pracovníkov

0341/2001/(BB)IJH 189

0647/2002/OV 46

1365/2002/OV 57

1523/2002/GG 151

1536/2002/OV 66

2059/2002/IP 172

2097/2002/GG 172

0207/2003/OV 106

0324/2003/MF 73

0406/2003/(PB)IJH 37

0852/2003/OV	165
OI/4/2003/ADB	199

- Iné otázky

1166/2002/(SM)IJH.....	118
1358/2002/IP.....	54
1625/2002/IJH	89

0172/2003/IP.....	69
0342/2003/IP.....	99
1200/2003/OV	138

Daňové predpisy

1237/2002/(PB)OV	148
------------------------	-----

3 PODĽA DRUHU NESPRÁVNEHO ÚRADNÉHO POSTUPU, NA KTORÝ BOLO POUKÁZANÉ

Zneužitie právomoci

1166/2002/(SM)IJH.....118

Prieťahy v konaní

0548/2002/GG 113
1141/2002/GG 93
1256/2002/GG 52
1625/2002/IJH 89
1173/2003/(TN)IJH.....104

Diskriminácia

0647/2002/OV 46
0659/2002/IP 50
1045/2002/GG 183
1358/2002/IP 54
1365/2002/OV 57
1523/2002/GG 151
1536/2002/OV 66

Nesplnenie povinnosti

1237/2002/(PB)OV 148

Porušenie práva na obhajobu

1200/2003/OV 138

Neposkytnutie prístupu k informáciám, neúplné poskytnutie informácií

1542/2000/(PB)(SM)IJH 189
0341/2001/(BB)IJH.....189
1237/2002/(PB)OV 148
1437/2002/IJH 59
1015/2002/(PB)IJH.....189
1402/2002/GG 121
1625/2002/IJH 89
1915/2002/BB 108
1939/2002/IJH 76
2024/2002/OV 96
0207/2003/OV 106
0324/2003/MF 73
0342/2003/IP 89
1117/2003/GG 81

Nedostatočná transparentnosť

0221/2002/ME 147
0845/2002/IJH 177
1565/2002/GG 127
1753/2002/GG 68
1795/2002/IJH 39
1795/2002/IJH 83
2059/2002/IP 172
2097/2002/GG 172

Právny omyl

0573/2001/IJH 170
0648/2002/IJH 132
1795/2002/IJH 39
1795/2002/IJH 83
0949/2003/IJH 161

Zanedbanie povinnosti

1826/2001/JMA 41
1960/2002/JMA 101

Procedurálne chyby

1351/2001/(ME)(MF)BB 141
0221/2002/ME 147
0647/2002/OV 46
0845/2002/IJH 177
1166/2002/(SM)IJH.....118
1915/2002/BB 108
OI/2/2002/IJH 195
0172/2003/IP 69
0406/2003/(PB)IJH.....37
OI/4/2003/ADB 199

Odôvodnenie

1542/2000/(PB)(SM)IJH 189
0573/2001/IJH 170
0647/2002/OV 46
0648/2002/IJH 132
2024/2002/OV 96
0207/2003/OV 106
1200/2003/OV 138

Nespravodlivosť

0845/2002/IJH	177
1840/2002/GG	169
0205/2003/IJH	102
0852/2003/OV	165

Iné typy nesprávneho úradného postupu

1351/2001/(ME)(MF)BB	141
0205/2003/IJH	102
0754/2003/GG	155
0852/2003/OV	165

E VOĽBA EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

Právne ustanovenia

Článok 195 Zmluvy o ES ustanovuje, že „ombudsman je menovaný po každých voľbách Európskeho parlamentu na čas funkčného obdobia parlamentu. Ombudsman môže byť menovaný znova.“

Podrobnosti postupu pri voľbe ombudsmana sú uvedené v Rokovacom poriadku Európskeho parlamentu:

Článok 177

1. *Na začiatku každého parlamentného obdobia, bezprostredne po svojom zvolení alebo v prípadoch obsiahnutých ods. 8, predseda Parlamentu požiada o prihlásenie kandidátov na post ombudsmana v lehote, ktorú určí. Oznam o navrhovaní kandidátov sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie.*
2. *Navrhovaní kandidáti musia mať podporu najmenej tridsiatich dvoch poslancov prinajmenšom z dvoch členských štátov.*
Každý poslanec môže podporiť len jedného kandidáta.
Návrhy kandidátov musia obsahovať všetky dokumenty, ktoré sú potrebné na preukázanie toho, že kandidát spĺňa podmienky požadované v nariadeniach o ombudsmanovi.
3. *Návrhy kandidátov sú doručené gestorskému výboru, ktorý môže požiadať o vypočutie kandidátov.*
Schôdze, na ktorých sa kandidát vypočuje, sú prístupné pre všetkých poslancov.
4. *Zoznam prijateľných kandidátov v abecednom poradí sa predloží Parlamentu na hlasovanie.*
5. *Hlasovanie je tajné a rozhoduje väčšina odovzdaných hlasov.*
Ak v prvých dvoch kolách hlasovania nie je zvolený žiaden kandidát, ďalej môžu kandidovať iba dvaja kandidáti, ktorí získali najväčší počet hlasov v druhom kole.
V prípade rovnosti hlasov má prednosť starší kandidát.
6. *Pred začiatkom hlasovania sa predseda presvedčí, či je prítomná najmenej polovica všetkých poslancov Parlamentu.*
7. *Menovaná osoba je hneď vyzvaná, aby zložila prísahu pred Súdnym dvorom.*
8. *Ombudsman vykonáva svoje povinnosti, kým funkciu neprevezme jeho nástupca, s výnimkou prípadu smrti alebo odvolania.*

Voľby v roku 2003

Európsky parlament uverejnil oznam o navrhovaní kandidátov v Úradnom vestníku 7. septembra 2002⁵, pričom určil 3. október ako uzávierku predkladania kandidatúr.

Listom z 21. októbra 2002 informoval predseda Európskeho parlamentu Petičný výbor, že bolo prijatých 17 kandidatúr.

V dňoch 25. a 26. novembra 2002 uskutočnil Petičný výbor verejné vypočutie siedmich kandidátov, ktorých kandidatúry boli označené ako prípustné, konkrétne pána Georgiosa ANASTASSOPOULOSA, pána P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA, pána Giuseppeho FORTUNATA, pána Xabiera MARKIEGIA, pána Pierra-Yvesa MONETTA, pána Roya PERRYHO a pána Hermana WUYTSA.

⁵ 2002 Ú. v. C 213/10

Pán ANASTASSOPOULOS a pán MARKIEGI stiahli svoju kandidatúru 9. januára 2003.

Dňa 15. januára 2003 poslanci Európskeho parlamentu na plenárnom zasadaní v Štrasburgu v druhom kole počtom 294 z 535 odovzdaných hlasov zvolili za ombudsmana pána P. Nikiforosa DIAMANDOUROSA.

Rozhodnutie Európskeho parlamentu o menovaní pána DIAMANDOUROSA do konca tohto funkčného obdobia Parlamentu v roku 2004 bolo 8. marca 2003 uverejnené v Úradnom vestníku⁶.

Podrobnejšie informácie o voľbe Európskeho ombudsmana získate na internetovej stránke Európskeho parlamentu: http://www.europarl.eu.int/comparl/peti/election/default_en.htm.

---

⁶ 2003 Ú. v. L 065/26

AKO KONTAKTOVAŤ EURÓPSKEHO OMBUDSMANA

POŠTOU

Európsky ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

TELEFONICKY

+33 3 88 17 2313

FAXOM

+33 3 88 17 9062

ELEKTRONICKOU POŠTOU

euro-ombudsman@europarl.eu.int

NA INTERNETOVEJ STRÁNKE

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

Úrad pre publikácie

Publications.eu.int

ISBN 92-95010-98-1

9 789295 010987

www.euro-ombudsman.eu.int